VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 2. szám Ára: 4,— Ft 1985. február 23.

Táviratot küldött a városi pártértekezlet

Kedves Elvtársnők és Elvtársak!

A Hűtőgépgyár kommunistái, valamennyi dolgozója tisztelettel köszönti a Jászság több mint hétezer párttagja képviseletében tanácskozó városi pártértekezlet küldötteit, minden résztvevőjét.

Alig több, mint három éve annak, hogy ez a közel százezernyi lélekszámot számláló tájegység egy testület politikai irányítása mellett végzi gazdasági, ideológiai és kulturális munkáját. A XII. kongresszus határozataiból adódó helyi tennivalókat, a saját célkitűzéseket, erősödő pártegy ség mellett — a meglévő gondok ellenére — eredményesen végrehajtottuk. Pártunk XIII. kongresszusára készülve jelentős naphoz érkeztünk. Ez egyfelől hiteles számvetést, másrészt az elkövetkező évek előrevivő feladatainak meghatározását jelenti.

Vállalatunk párttagsága, egész kollektívája a jövőben is kész a rá háruló teendők maradéktalan végrehajtására.

Mindannyiuknak eredményes munkát kívánnak

a Hűtőgépgyár dolgozói, kommunistái

Tanácskozott a pártértekezlet

Eredményes munka után, nagy feladatok előtt

Felemelő külsőségek között tartotta meg tanácskozását a vállalat kommunistáinak küldöttértekezlete 1985. február 9-én. Részt vett és felszólalt a pártértekezleten **Simon József,** az MSZMP Szolnok megyei Bizottságának titkára. A városi pártbizottságot **Bakó Gáspár** képviselte.

Az elnökségben foglaltak helyet a felsőbb pártszervek, a városi tanács, a városi KISZ-bizottság képviselői, valamint a pártalapszervezetek küldöttei közül néhányan.

Az elnöki tisztet **Horti János** töltötte be.

A pártértekezlet megnyitása.

Pártértekezletünk napirendjén az MSZMP Hűtőgépgyári Bizottságának a XII. kongresszus óta végzett munkájáról szóló beszámoló, javaslat a következő időszak legfontosabb feladataira, a XIII. kongresszusi irányelvek vitájának összegzése, valamint a pártbizottság tagjainak és a városi pártértekezlet küldötteinek megválasztása szerepelt. Mindehhez, az üzemi pártbizottság nevében szóbeli kiegészítést tett **Kókai Rudolf,** a pártbizottság titkára.

Ebből idézünk:

— Nehéz, de eredményes öt esztendő munkájáról tud pártbizottságunk beszámolni a vállalat 760 kommunistájának küldöttei előtt. Képesek voltunk a gépipari átlagot meghaladó mértékben tovább bővíteni termelésünket, eredményesen járultunk hozzá az ország egyensúlyi helyzetének javításához, példamutatóan jobbítottuk tovább dolgozóink élet- és munkakörülményeit. Mindezt úgy tudtuk elérni, hogy megtaláltuk a politika helyi körülményeire alkalmazható módszereket, hogy a dolgozók döntő többségével el tudtuk fogadtatni célkitűzéseinket, s hogy párttagságunk a nehezebb években is becsületes helytállással bizonyította alkalmasságát a vezetőszerep helyi érvényesítésére — mondotta a pártbizottság titkára, majd így folytatta:

— A testület nagyra értékeli, hogy az elmúlt években jól érzékelhetően szorosabbra fűződtek kapcsolataink a pártonkívüli dolgozókkal. Gyakoribb és szélesebb tájékoztatásuk, a közvetlen beszélgetések növelték körükben a politikai munka elismerését és tekintélyét.

Az 1980-as pártértekezleten elhangzott kérések, problémák döntő többségét megoldottuk. Vannak azonban olyan témák, amelyekkel még nem vagyunk elégedettek, így például: az üzemi demokrácia szélesítése — egyes területeken — az indokoltnál még ma is differenciáltabb, később kezdődött el a belső irányítási és érdekeltségi rendszer korszerűsítése, mint annak politikai igénye a pártbizottság részéről megfogalmazódott, és szóvá kell tenni, hogy öt éve nem történt érdemi intézkedés a nyomdában dolgozók munkakörülményeinek javítására, de azt is, hogy nem korszerű még a vállalat szervezési és működési szabályzata. Ugyanakkor beszámolhatunk kedvező tapasztalatokról a fiatalok vezetésbe való bevonása, a munkaerőmegtartás eredményei, és a negyvenórás munkahét bevezetésének kedvező tapasztalatairól.

Részletezte **Kókai Rudolf** az irányelvek vitájának összefoglalóját, a vezetőségválasztó taggyűlések tapasztalatait. Majd hivatkozott arra, hogy az írásos anyagok mellett ezzel a kiegészítéssel egész a pártbizottság beszámolója, amelynek vitájában való részvételre kérte a küldötteket.

A küldöttek vitája:

Huszonheten jelentkeztek hozzászólásra, hogy véleményükkel alátámasszák a beszámoló legfontosabb megállapításait, és hasznos javaslataikkal segítsék a következő évek politikai munkáját. Közülük huszan kaptak szót.

A megyei pártbizottság titkára, **Simon József** elvtárs az alábbi szavakkal fordult a pártértekezlet résztvevőihez.

— Ünnepi hangulatban folyik az öt év munkájáról készített számadás, annak vitája pedig a jövő lehetőségeit is körvonalazza.

Fejlődött öt év alatt a gyár, a város, a tájkörzet és fejlődött a megye. De telik a gondokból és a bajokból jövőre is, van tennivalónk bőven. A Hűtőgépgyár rangot ad a megyének, az országnak, az Európa sok országába és más kontinensre exportált kiváló ipari termékeivel. A Hűtőgépgyár mérce: ha itt jó a műszaki színvonal, a szervezési munka, akkor máshol is, a megye más ipari üzemeinél is figyelnek arra, követik. Éppen ezért: itt ma csak jól szabad dolgozni.

Jól is dolgoznak a Hűtőgépgyárban! Becsülettel helytállnak, a gondok nehezén túl vannak, a nyolcvannégyes eredmények pedig példamutatóak, emelt fővel járhatnak a hűtősök. A konfliktusok elcsitultak, az eredmények megnyugtatóak.

Minden létesítmény, rekonstrukció, új beruházás és eredmény, amelyet a Hűtőgépgyár megvalósított az öt év alatt, egyben a tájegység, Jászberény, a megye és az ország eredménye is, amelytől új minőséget lehet várni . . .

Alkotó légkört kell teremteni a dolgozók részére, és ez a politika dolga. Segítse az önmegvalósítást, a tulajdonosi érzést, hiszen elégedett emberekre van szükség, nem elégedetlenekre. A gazdaság csak akkor képes megújulni, ha az ember is, a politika is megújul.

Kell ehhez példaadás a kommunisták részéről, a naponta megújuló felelősség, az útmutatás, hiszen dolgos hétköznapok többen vannak, mint ünneplőruhás beszámolók. De a hétköznapok határozzák meg az ünnepeket — mondotta **Simon József,** a megyei pártbizottság titkára.

Kaszab László, a XV. sz. pártalapszervezet küldötte a beszámoló gazdaságpolitikai fejezetéhez fűzte gondolatait:

— Megfelelő minőségű terméket csak megfelelő gyártóeszközzel lehet előállítani; a minőségellenőrzés nem javítja, csak feltárja a hibákat. Ezért helyes, ha a termék minőségét komplexen, a vállalati minőségirányítási rendszer keretében vizsgáljuk. Szükséges ezért a minőség és minősítés színvonalának emelése is. Szükségesnek tartom, hogy ebben érdekeltté tegyék az embert: tegyenek a vállalat területén érdekeltségi feltételeket ennek érdekében.

Fehér Imre, az MSZBT ügyvezető elnöke, a IX. sz. pártalapszervezet küldötte beszámolt a baráti munka másfél évtizedes tapasztalatairól, eredményeiről a pártértekezletnek. Ismertette a tallinni Volta-gyárral kialakult testvérkapcsolatot, az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet katonákkal és tisztekkel sport- és munkajellegű együttműködésünket. Majd így fejezte be hozzászólását:

— Bízunk abban, hogy sokirányú tevékenységünkkel elősegítjük vállalatunk dolgozóinak hazafias- és internacionalista nevelését, a magyar—szovjet barátság további erősítését és elmélyítését.

Ozsvári Ferencné dr., szociológus, a tulajdonosi érzés, az érdekviszonyok, az információáramlás és az üzemi demokrácia kérdéseivel foglalkozott hozzászólásában. Kutatásaiból adott közre igen figyelemre méltó, megszívlelendő adatokat, tanulságokat.

Velkei István, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára részletesen foglalkozott a szakszervezeti munka érdekképviseleti részével, a dolgozóknak a vezetésbe való bevonásával, az üzemi, munkahelyi demokrácia fórumrendszerével.

Hangsúlyozta: — Még mindig nem alakult ki megfelelően, hogy a gazdasági vezetők mit, mennyit és milyen formában mondjanak el a vállalati tervekről, célokról, gondokról. Helyenként tapasztaljuk: számokkal túlzsúfoltak a beszámolók, összefüggéseket, indokokat csak ritkán tartalmaznak, felépítésük is bonyolult.

Igényeljük az üzemi pártbizottság segítségét, hasznosnak ítéljük meg a végrehajtó bizottság állandó képviseletét testületi üléseinken, — mondotta többek között **Velkei István.**

(folytatás az 5. oldalon)

Szavazás.

Simon József a megyei pártbizottság üdvözletét is tolmácsolta.

Gorjanc Ignác méltatta az öt év alatt végzett szorgalmas munkát.

Ozsvári Ferencné dr. a kutatásainak eredményeiről tájékoztatott.

Ozsvári Ferenc a műszaki fejlesztés helyzetéről szólt.

IFJÚSÁGI MAGAZIN MINDENKINEK

rovatvezető: JUHÁSZ FERENC

Más szakmával

Mindannyiunk életében meghatározó jelentőségű a munka. Arra törekszünk, hogy képzettségünknek, érdeklődésünknek megfelelő, vagy azzal rokon területen helyezkedjünk el.

A korábbi években gyakran okozott gondot, hogy jól képzett, fiatal szakmunkások elhagyták a vállalatot és sok esetben a tanult szakmájuktól teljesen eltérő munkát vállaltak, nem titkolva a könnyebb boldogulás reményét.

1984 őszén a Hűtőgépgyárba érkező pályakezdő szakmunkások között meglepően magas volt a vállalat profiljától távol eső szakmával rendelkező fiatal.

Vajon ők milyen meggondolásból változtattak pályát — helyesebben hagyták azt el, közvetlenül a tanulmányaik befejeztével. Ezek alapján gyárunk is „elszívó" hatással bír?

✶

Milyen tervekkel választja vajon munkahelyéül egy szűcs a Hűtőgépgyárat? — kérdeztem *Balázs Krisztinától*, aki az alutermék üzemben szifongyártó.

— Tervekkel? Inkább a lehetőségeket néztem. Selypen végeztem és az iskola befejeztével nem tudtam a szakmában elhelyezkedni. A szüleim javasolták, hogy próbáljam meg itt a gyárban. Jászfelsőszentgyörgyről járok be naponta.

— A szűcs szakmáról általában a magas jövedelem jut az emberek eszébe.

— Akkor, ha maszeknál dolgozik valaki, talán. Oda viszont gyakorlott szakmunkásokat keresnek. Én itt jól érzem magam. Lassan megismerem az üzemet, a gyárat. Emelkedett a fizetésem is, és néhány túlórával az ötezer forintot is megkeresem. Nem bántam meg ezt a változtatást.

✶

Molnár Gabriella nőiruha készítő. A járműhűtő üzemben adagoló. — Dolgoztam a szolgáltatónál, de az iskolában tanultakat nem tudtam hasznosítani. Kevés gyakorlattal nem bízhattak ránk komolyabb munkát és a továbbtanulásra sem mutatkozott lehetőség. Így, amikor anyu azt javasolta, hogy jöjjek ide — ő is a gyárban dolgozik — akkor változtattam munkát. Ennek lassan fél éve, és ez alatt az idő alatt sokminden történt velem.

— A napokban választottak meg a gyáregységi KISZ-alapszervezet titkárának. Három, egymástól távol eső területről, több, mint hatvan fiatal szavazott neked bizalmat.

— Ez meglepett és jól is esett. Az iskolában vezetőségi tag voltam, de a kettő nem hasonlítható egymáshoz. Igazából azonban négy területről van szó, hiszen a kézilabdás lányok is hozzánk tartoznak.

— Velük egyszerű a kapcsolattartás — úgy tudom, te is játszol a csapatban.

— Az ifjúsági csapat tagja vagyok és emellett lehetőségem van a továbbtanulásra is. Jóformán most kezdem megismerni a munkaterületeket, a fiatalokat. Eddig is sok segítséget kaptam már a munkatársaimtól és erre számítok is. Komoly megbízatást kaptam, s megpróbálok ennek megfelelni.

✶

Kókai Gellértet az abszorpciós hűtőszekrény üzemben a szerelő szalag végén találtam. Amikor arról kérdeztem, hogy választotta épp a Hűtőgépgyárat munkahelyéül, meglepően visszakérdezett. Mi akar ez lenni? Nincs ebben semmi különös — mondja. A Mátrai Erdőgazdaság ösztöndíjasa voltam. A fa „élete" a csemete elültetésétől a feldolgozásig — ezt tanultam. Erdőművelő és fakitermelő a szakmám. Az iskola befejezése után egy fűrésztelepre kerültem. Távol voltam otthontól és a fizetésem sem volt sok, így eljöttem.

— Ehhez szerződésbontás kellett.

— Igen. Ezt a pénzt most viszsza kell fizetnem. Van egy szakmám, de nekem más terveim vannak. Katonai pályára szeretnék menni. Az édesapám tíz évig egyenruhás volt és ez nekem mindig tetszett. A jelentkezési lapomat beadtam. Ha most nem sikerül, megpróbálom még egyszer. Az édesanyám is itt dolgozik ebben az üzemben, így idejöttem én is, és ez egyelőre megfelel nekem.

A szalag mellett nincs lehetőség hosszú beszélgetésre, szépen fogalmazott mondatokra.

✶

Cibak Teréziát a kompresszoros hűtőgép üzemben találom, s amit csinál, cseppet sem emlékeztet a cipőfelsőrész készítésére.

— Amikor utánad érdeklődtem, azt mondták, hogy lehet, már nem is talállak itt.

— Szeretnék a műanyagüzembe átmenni. A szalagmunka fárasztó — talán erre céloztak. Továbblépünk, ahogy a szalag diktálja. Végzi a dolgát, s szinte csak félszavakkal válaszol.

— Az most mindegy mi a szakmád?

— Dolgozom, az a lényeg.

— Valami elgondolásod mégis volt, amikor a gyárat választottad?

— Kézilabdázni szeretnék.

Komoly elhatározás, úgy gondolom. Beszélgetésünk alatt ez hozta meg az első mosolyt az arcán. Közben egy pillanatra sem állt meg a keze. Dolgozott, s ez a lényeg, ahogy ő mondta.

Pálya — vagy „élet" kezdők ők is társaikkal együtt. Kezdeti lépéseiket teszik itt. Határozott tervekkel, vagy homályos elképzelésekkel, vágyakkal. Majdan eljövő törzsgárda ünnepségeken vajon találkozunk-e valamennyiükkel?

Koczkás Karolina

Programelőzetes

Forradalmi ünnepeink köszöntésére készülünk! Nemzeti múltunk legnagyobb eseményeit, jelent és jövőt tápláló hagyományainkat ünnepeljük immár 20. alkalommal a Forradalmi ifjúsági napok rendezvénysorozatán belül.

Az idei rendezvények rangját emeli, hogy 40. éve békében emlékezhetünk 1848. fényes napjaira, kiváló személyiségekre, akik felismerték, hogy a társadalmi haladás és a nemzeti függetlenség egymástól elválaszthatatlan fogalmak.

Az 1919-es tavaszra, amikor a Tanácsköztársaság — rövid fennállása ellenére — a legjelentősebb társadalmi kérdéseket tudta számbavenni. A felszabadulást követően a világ haladó társadalmi rendszerű országai sorába álltunk.

A hagyományos Fin évről-évre változik. Korszerűsödnek formái, újul tartalma. A rendezvénysorozat jegyében számos vetélkedőt, ünnepséget, nagygyűlést, sportversenyt és kulturális programot szervez a városi KISZ-bizottság és a Hűtőgépgyár KISZ-Bizottsága.

A gazdag kínálatból néhány:

Érdeklődésre tarthat számot az az Ifjúsági fórum, ahol tájékoztatást kapnak a résztvevők a Jászságban élő fiatalok munkakörülményeiről, a pályakezdők beilleszkedéséről, a lakásvásárlás és kiutalás helyzetéről, illetve aktuális kül- és belpolitikai kérdésekről.

A fiatal mérnökök és közgazdászok tanácsa tagjainak szakmai konferenciáját szervezi meg a városi KISZ-bizottság. A találkozónak, melyen a Jászság nagyüzemeinek Fmkt tagjai vesznek részt, a hűtőgépgyári KISZ-Bizottság lesz a házigazdája.

A Munkás és ifjúsági ház ad otthont négy alkalommal az Ifjúsági rendevúra érkező fiataloknak, Jászfényszarun rendezik a Fin zárónapját. Mindemellett élményt adó, szórakoztató vetélkedők, színházi programok várják még a kultúra kedvelőit.

Sokszínűek a sportversenyek is. Minden természetet, mozgást kedvelő fiatalt várnak a rendezők a salgótarjáni kirándulásra, ami ebben az évben a VIT-túra nevet viseli.

A labdarúgás, kézilabda és a jégsportok rajongói is bőven találnak versenyzési lehetőséget.

A bővebb és részletesebb programokról a KISZ-alapszervezetek titkárai adnak felvilágosítást.

K. K.

Zöldgyepről a „zöldasztalhoz"

Természetes, magától értetődő dolog, hogy egy labdarúgó harmincévesen befejezi pályafutását. Az viszont csöppet sem szokványos, ha útja szinte az öltözőből vezet a párttitkári „székhez". Persze az sem jellemző, hogy focistánk két éven keresztül edzés után rendszeresen beül az iskolapadba, hogy ideológiai, politikai ismereteit gyarapítsa, vagy otthon görnyed könyvei fölött, s készül a vizsgára.

Gergely Béla szorgalmára jellemző, hogy amikor új lakásba költöztek, ahol első nap még nem volt áram, az utcai lámpa beszűrődő fényénél tanult késő estig. Ezek után már nem is meglepő, hogy a marxista középiskolától a szakosítóig, a felsőfokú politikai végzettség megszerzéséig nem ismert más osztályzatot, mint a jelest.

— Hány évig fociztál?

— Tizennyolc évig, 1966-ban kezdtem a Csepel úttörőcsapatában, ugyanis csepeli vagyok. A tartalékig jártam végig a szamárlétrát, s kétszer szerepeltem cseréként az NB I-es első csapatban. A honvédségnél az NB III-ban játszottam. Leszerelésem után a Csepel kölcsön adott a Budafoknak, és valahogy ott felejtett. Pályafutásom legszebb, legsikeresebb két évét töltöttem ott. Ritkán kóstoltam a vereség ízét, kevés kudarc ért abban az időben. Főleg idősebb, rutinos játékosok voltak a csapatban, volt válogatottak is. Az NB I/B élcsoportjában tanyáztunk.

— Miért jöttél el?

— A bátyám unszolásának engedve igazoltam a Lehelhez 1978-ban. Már régen hívott. A sors grimasza, hogy akkorra ő megsérült és abbahagyta a játékot. Így aztán nem valósulhatott meg a nagy álmunk, sohasem játszottunk egy csapatban.

— Akkor már családos voltál?

— Igen, pontosan akkor nősültem. Úgy is mondhatnám, hogy nászútra jöttünk Jászberénybe, csak egy kicsit elhúzódott.

— Hogyan summázod a Lehel színeiben végigjátszott hat esztendőt?

— Meg kellett szokni a alacsonyabb osztályt, azt is, hogy sokszor a kiesés ellen küzdöttünk. Ezzel együtt nem bántam meg, hogy ide kötöttem az életem. Jó szellemű csapatban játszottam, szép volt ez a hat év. A befejezés különösen jól sikerült, hiszen toronymagasan nyertük a területi bajnokságot. Sajnos, az osztályozó nem sikerült.

— Úgy tudom, térdsérülés miatt vonultál vissza tavaly.

— Konkrétan tényleg ez volt az oka, de egyébként is szándékomban állt abbahagyni a játékot. Harmincévesen nem volt már perspektívám a pályán, szerettem volna az élet más területén produkálni valamit.

— A hűtőtechnikai laborba kerültél, műszaki bemérő munkakörbe...

— Előbb oda kerültem, '83 szeptemberétől már ott dolgoztam, igaz, munkaidő-kedvezménnyel.

— Hogyan indult a „civil" életed?

— Sokat kell pótolnom. 1972-ben szereztem érettségi bizonyítványt a gépipari technikumban, s azóta „nem is kellett elővenni a fiókból". Ez most nagy hátrány.

— Pedig nem is akármilyen volt ez a bizonyítvány. Jelessel végeztél, mégsem tanultál tovább. Miért?

— A focira akartam feltenni az életem. Lehet, hogy rosszul döntöttem akkor.

— Maradt valamilyen kapcsolatod az labdarúgással?

— Nem, illetve csak annyi, hogy a hazai meccsekre kijárok, és talán még az, hogy újabban írogatok üzemi lapunk sportrovatában.

— Minek tulajdonítod, hogy tágabb munkahelyed, a kutatófejlesztő intézet kommunistái máris a négyes alapszervezet titkárává választottak?

— Engem is váratlanul ért, hogy rám esett a választás, hiszen alig több, mint egy éve dolgozom közöttük. Természetes, hogy vannak nálam sokkal tapasztaltabbak. Azzal támasztották alá a jelölésemet, hogy jó politikai felkészültséggel rendelkezem. Szeretném ezt a gyakorlatban próbára tenni, ha már bizalmat kaptam. Tudom, hogy szinte naponta vizsgáznom kell, s nem adják könnyen a jelest.

Juhász

Felhívás!

A Hűtőgépgyár KISZ-Bizottsága az 1985-ös évben is meghirdeti az Fmkt pályázatot és Alkotó ifjúság kiállítást.

A pályázaton való részvétel feltételeit a szabályzatok könyve tartalmazza.

Az alkotó ifjúság kiállításon részt vehet minden ifjúsági kollektíva, vagy egyén által 1983-óta készített pályamű; célgép, szerszám, műszer... stb.

Az Fmkt szakdolgozat témájának kiválasztásában segítséget adnak a gazdasági vezetők. A KISZ-bizottság. Amellett kiad egy, az igazgatóságok által összeállított központi témakiírást, a KISZ alapszervezeti tikároknál lehet megtalálni.

Az Fmkt pályázatra a jelentkezési lapokat 1985. március 5-ig, az Alkotó ifjúság kiállításra 1985. április 15-ig kell leadni a KISZ-bizottságon.

Az érdeklődőknek bővebb felvilágosítást *Finta Ferenc*, az Fmkt tikára ad. (217-es telefon). Várjuk a fiatal szakemberek jelentkezését. A részvevőknek eredményes szereplést kívánunk.

Üzemi KISZ-bizottság

1918. február 23.

Hadsereg született

Hatvanhét esztendővel ezelőtt véres harcok tüzében született meg a szovjet hadsereg. A forradalom bölcsőjét, Petrográdot veszélyeztető több mint százezer német katona megállítására küldte Pszkov és Narva alá az éppenhogy alakuló vörös hadsereg negyvenötezer harcosát a forradalom vezérkara. És a gyengén felszerelt, hevenyészetten kiképzett csapatok megállították a német csapatok előnyomulását, vereséget mértek az emberben, fegyverben, harci technikában egyaránt nagy túlsúlyban levő ellenségre.

A pszkov-narvai tűzkeresztséget — a polgárháború követte, s a harc tizennégy ország intervenciós seregei ellen. A Nagy Október védelmezőinek számos megpróbáltatással kellett szembenézniük, de becsülettel és győztesként küzdöttek le minden nehézséget — és ellenséget.

Csaknem húszéves, viszonylag békés időszak következett. Azután 1941. június 22-én újabb megpróbáltatás kezdődött a szovjet nép számára. Az imperialista világ legkorszerűbben felfegyverzett, évek óta a nagy harcokra kiképzett, s 1939 szeptemberétől 1941. júniusáig országok sorait lerohanó hadseregének százkilencven teljesen feltöltött hadosztálya rontott a Szovjetunióra. Hitler azt tervezte, hogy ez is villámháború lesz, s 1941. november 7-én díszszemlét és fogadást rendez majd a Vörös téren. A villámháborús tervekből nem lett semmi. A szovjet fővárost nem érintette német csizma... ha csak a sok ezernyi német hadifogoly csizmája nem tekinthető annak.

A szovjet nép — kommunista pártjának vezetésével — önfeláldozóan útját állta a fasiszta ármádiának. A Nagy Hovédő Háború 1418 napos küzdelme során a hitleri fasizmus elleni háború fő terheit viselő szovjet nép és hős fegyveres ereje megvédte drága hazáját, majd felszabadító küldetést teljesített: Európa és Ázsia számos népének hozták el a szabadságot. Köztük nekünk magyaroknak is.

A győztes háború után sem pihenhettek a szovjet hadsereg vezetői, felszerelői. Közvetlenül a háború befejezése után az imperializmus legagresszívebb körei kirobbantották a hidegháborút, az atombomba birtokában zsarolni akarták a szocializmus országát, terebélyesedő világát. Ilyen körülmények között a szovjet nép a háborús pusztulás sebeinek begyógyítása közben is kénytelen volt nagy energiát fordítani fegyveres erőinek korszerűsítésére.

A szovjet fegyveres erők alapját ma a párt és kormány határozatának megfelelően a hadászati rakétacsapatok képezik. Létrehozásuknak döntő szerepük volt a globális egyensúly kialakításában, megszüntették az Egyesült Államok úgynevezett „óceánpajzs"-védelmét. A szovjet hadsereg rendelkezik interkontinentális és közepes hatótávolságú rakétákkal, állandó harci ügyeletet tart és mindenkor kész arra, hogy válaszcsapást mérjen az agresszorra.

Felszabadítóinkat, néphadseregünk fegyvertársát, szocialista építésünk, jövőnk biztonságának védelmezőit köszöntjük február 23-án, a béke hadseregét.

Nézzük meg!

„A Jászság népe a szabadság útján"

Kiállítás nyílt a Jász Múzeumban a felszabadulás időszakának dokumentumaiból, a Jászság fejlődését szemléltető képekből.

A kiállítás 1985. április 9-ig látogatható, naponta 9—17 óráig.

A verseny folytatódik!

1983. őszén negyvenöt bányász szocialista brigád kezdeményezésére kezdődött és a VI. ötéves terv befejezéséért tart a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny, amelyhez való csatlakozás vállalatunknál az elmúlt év végére vált teljessé.

A végzett munkáról, a vállalások teljesítéséről a szocialista brigádok a február első felében kezdődött gyáregységi, üzemi szintű értékelésen adtak számot. Az értékelő bizottságok most első alkalommal — a vállalati munkaverseny és brigádmozgalom megújítása jegyében megvitatott és elfogadott — új versenyszabályzat alapján tettek javaslatot — a címek elnyerésére a döntésben illetékes területi brigádvezetői tanácskozásoknak

A vállalati munkaversenyszabályzat lényeges változása, hogy csökkent a brigádoknak adományozandó kitüntetési fokozatok száma. Megszűnt az eddigi aranyezüst- bronz fokozat, és gyakorlatilag megszűntek a címek odaítélésének fokozatosságát biztosító előfeltételek. A jövőben kizárólag a végzett munka és annak eredményessége differenciálja a brigádokat. Változatlan viszont a hármas követelmény. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy most az értékelésen előfordulhat olyan eset is, hogy az a brigád, aki az elmúlt évben a szocialista brigád cím bronz fokozatát nyerte el, most kiváló brigád címet fog elnyerni.

A szabályzatban szereplő „Szocialista Brigád" Oklevél I—II—III. fokozatnak csak ott volt jelentősége, ahol az értékelők ragaszkodtak a fokozatosság elvéhez. A fokozathoz azonban anyagi elismerés nem jár.

Fontos tehát, hogy az értékelők a kimagasló teljesítményt elismerjék, a gyengébb teljesítményt viszont alacsonyabbra értékeljék.

A VMSz nem írja elő a brigádkitüntetéssel kötelezően járó jutalomösszeget. Így lehetőséget ad arra, hogy a különböző gazdasági egységek annyi brigádérmet vagy kiváló brigád fokozatot adjanak, s olyan jutalomösszegekkel, amelyet az értékelés alapján szükségesnek, illetve amelyre a pénzügyi keretek lehetőséget adnak.

Azok a brigádok, akik az értékelés során nem nyerték el a szocialista címet, megtartották a brigádkitüntetések és érmek korábban elnyert fokozatait és a következő évben pályázhatnak a cím elnyerésére.

Ami konkrétan az idei tennivalókat illeti, vállalások kidolgozása — a tervek elfogadásához kapcsolódva — napjainkban is tart. A már beérkezett felajánlásokban azonban kiolvashatók azok a főbb törekvések, amelyek szellemében a brigádok közös tennivalóinkat támogatják.

Feladatainkat ismerve és elemezve, lehetőségeinket áttekintve a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben résztvevők, a szocialista brigádok tagjai tisztában vannak azzal, hogy olyan vállalások kialakítása és teljesítése szükséges, amelyekben egyértelműen a termékeink minőségének javítására, az anyag és energia eddiginél is takarékosabb felhasználására a munka és termelési fegyelem fokozására való szándék és tenniakarás fejeződik ki.

Várjuk a brigádok és kollektívák felajánlásait. A gazdasági vezetőktől pedig elvárjuk, hogy segítsék a kezdeményezések felkarolását. Gondoskodjanak arról, hogy a szocialista brigádok jól ismerjék a munkahelyi feladatokat, biztosítsák a vállalások teljesítésének feltételeit.

Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a párt közelgő XIII. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 40. évfordulójára kezdeményezett munkaverseny sikeres legyen. Úgy gondolom, hogy a köszöntés és az ünnepi megemlékezés mellett a legjobb és a legméltóbb mégis a közös céljainkért tett erőfeszítés, a jobb eredmény lesz.

Nagy Sándor
munkaversenyfelelős

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Célegyenesben

Lezárultak a „HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK 40. ÉVFORDULÓJA TISZTELETÉRE" hirdetett vetélkedő írásbeli fordulói. Mint köztudott; 101 brigád nevezett be a vetélkedő-sorozatba. Legtöbb brigáddal a műszaki igazgatóság (19) és a hőcserélő gyáregység (18) nevezett be. Becsülettel végig küzdötte a három fordulót a radiátor, és a hűtő- és klímatechnika gyáregység valamennyi benevezett brigádja.

Mint a pályázati felhívásban is szerepelt, területenként a legjobb 3 csapatot jutalmaztuk. Részükre 1985. február 17-én, a munkás és ifjúsági házban „HUMORBAN NEM ISMERÜNK TRÉFÁT" címmel vidám-szórakoztató ajándékműsort rendeztünk. A legmagasabb pontszámot elért kollektíva pedig bejut a szóbeli döntőbe, melyre 1985. március 30-án kerül sor. (Itt szintén értékes jutalomban részesül az első 6 helyezett.) **És most lássuk az eredményeket!**

Vezérigazgatóság: 1. Bólyai János, 2. Luis Corvalan, 3. Puskás Tivadar.

Műszaki igazgatóság: 1. Komarov, 2. Bólyai János, 3. Vörös csillag.

Gazdasági igazgatóság: 1. Kun Béla, 2. Dr. Háy László, 3. Valuta.

Kereskedelmi igazgatóság: 1. Deviza II., 2. Deviza I., 3. Nemeslaky Tivadar.

Személyzeti és Szociális igazgatóság: 1. Csontváry Kosztka Tivadar, 2. Tessedik Sámuel, 3. Bókay János.

Hőcserélő gyáregység: 1. Zója, 2. Petőfi Sándor, 3. Vályi Péter.

Háztartási hűtőszekrény gyáregység: 1. Szamuely Tibor, 2. Asztalos Lajos, 3. Révész Géza.

Hűtő- és klímatechnikai gyáregység: 1. Komócsin Zoltán, 2. Gábor Áron, 3. Kandó Kálmán.

Radiátor gyáregység: 1. Becsület 2. Május 1., 3. Egyetértés.

KISZ alapszervezetek: 1. Vályi Péter, 2. Fürst Sándor, 3. Dr. Háy László.

Vállalati irányelvek

a szocialista munkaverseny 1985. évi szervezéséhez

A jelenlegi versenyidőszak változatlan feladata a vállalat VI. ötéves tervében megfogalmazottak teljesítése, a következő tervidőszak megalapozása. Céljaink megvalósításának fontos feltétele, hogy a gazdálkodás minden szintjén javuljon a munka, növekedjen a termelékenység, fokozódjon a hatékonyság, javuljon a dolgozóink jóléti, kulturális és szociális ellátottsága.

Ezen feladatok megvalósításához nélkülözhetetlen a kollektíva támogatása, aktív hozzájárulása. A konkrét munkahelyi- és brigádvállalásokban a következő főbb feladatokra célszerű hangsúlyt helyezni:

*

A gazdasági építőmunka területén:

— Változatlanul kiemelt feladat a népgazdaság fizetőképességének megőrzése, a külkereskedelmi mérleg aktívumának gyarapítása. Ennek érdekébe a tőkés exportunk 6,5 százalékát meghaladó növelését vállaljuk feladatul.

— A belföldi értékesítésünket a népgazdasági tervvel és a lakossági igényekkel összhangban növeljük.

Háztartási hűtőszekrényből 220 ezret, radiátorokból az előző évivel azonos mennyiséget értékesítünk. Autó- és habszifonokból a belföldi igényeket kielégítjük.

— A demokratikus export tervezett növekedése 3,5 százalék.

— Az 1985. évi vállalati tervben szereplő több mint 6 százalékkal magasabb nyereségnövekedést elsősorban az anyagfelhasználási veszteségek csökkentésével, valamint a műszaki fejlesztési eredménytervben szereplő feladatok megvalósításával tudjuk elérni. Ennek érdekében várjuk brigádjaink konkrét felajánlásait az anyagfelhasználás csökkentésére, a szerszám- és rezsianyagok ésszerűbb felhasználására. Ahol erre lehetőség van, szorgalmazzuk a takarékossági versenyeket, a hulladék és másodlagos anyagok fokozottabb felhasználását.

— Számolni kell azzal, hogy a termelés növekedését csökkenő energiamennyiséggel kell megoldani. Ezért: minden területen tegyünk erőfeszítéseket az anyagfelhasználás csökkentése érdekében

— Rendkívül fontos tehát, hogy a munkaverseny és az újítómozgalom valamennyi tartalékát mozgósítsuk az anyag- és energiatakarékossági elképzelések megvalósítására. Meg kell szervezni ebben az évben is a nők, a fiatalok és a szocialista brigádok újítási hónapját, illetve versenyét.

— Változatlanul fontos feladat a technológiai és biztonságtechnikai fegyelem szilárdítása, a balesetmegelőző tevékenység fokozása. A vállalásokban kapjanak megfelelő hangsúly a biztonságosabb munkavégzést célzó felajánlások, a munkavédelmi újítások soron kívüli bevezetése, a munkavédelmi őrmozgalom kiszélesítése.

*

A szocialista életmód és művelődés területén:

A gazdasági, politikai feladataink végrehajtása során egyre nagyobb szerepet kapnak az emberi tényezők, melyek továbbra is megkövetelik a szocialista magatartás és erkölcs normáinak érvényesülését, a tudatformáló — nevelő tevékenység fokozását. Dolgozóink termelésben való tudatosabb részvétele, az új technológiák megkövetelik a műveltség általános alapjainak megszerzését, az ismeretek folyamatos bővítését.

— Ennek érdekében: a főbizalmi csoportok és a gazdasági vezetők ebben az évben is segítsék és ösztönözzék a szocialista brigádokat a művelődésre, a közösségre ható, a személyes adottságokhoz jobban igazodó vállalások megtételére.

Ezek közül:

— az általános iskolát el nem végzettek beiskolázására,

— a szakmai, politikai és az általános műveltség fejlesztését szolgáló számos lehetőségre,

— a vállalat és munkahely szükségletével összhangban a tanfolyamszerű szakmai képzésre, továbbképzésre,

— a számítástechnikai ismeretek, valamint a nyelvtudás szélesítésére.

— A megnövekedett szabadidő hasznos, kulturált eltöltésére a meglévő létesítményeink — egyre bővülő kínálattal — rendelkezésre állnak.

Ebben az évben is várjuk, hogy nagyobb igény jelentkezik több közös rendezvény megtartására.

A számottevő javulás ellenére tömegesebb részvételre számítunk a tömegsport, turisztika és az egészséges életmód javítását elősegítő rendezvényeinken.

— Célunk továbbra is a nyugdíjasaink segélyezése és a nyugdíjas napközi otthon megteremtésének anyagi támogatása. Ennek érdekében két kommunista műszak szervezését indítványozzuk.

— A jövőben is támogatjuk azokat a kezdeményezéseket, melyek a meglévő sport-, kulturális-, gyermek- és szociális létesítményeink fejlesztésére, megóvására irányulnak.

*

Kérjük vállalatunk szocialista brigádjait, vállalatunk minden dolgozóját, hogy eredményes munkájukkal, a szocialista brigádok vállalásaikkal járuljanak hozzá célkitűzéseink maradéktalan teljesítéséhez a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny sikeréhez.

Közeledve a millióhoz

Nagy József, — elhárítva a műszaki hibát — a ZIL-re szerelt hótolóval éppen indulófélben volt, amikor a vasraktár előtt szóra birtam.

— A javításhoz is értesz, látom — élcelődtem.

— Muszáj. Különben hogyan boldogulnék a gyártól távol, ha „megbokrosodik" az autó? Miért ragaszkodtam makacsul a gépkocsivezetéshez, s miért nem mentem inkább valamelyik üzembe? — ismételte a kérdést, mert a válasz nem könnyen fogalmazódott meg. — Lehet, hogy ezt a pénzt üzemben is megkeresném. Nem kellene ügyelni a közutak veszélyeire. Letelne a nyolc óra, mehetnék haza, mint te. Itt, van úgy; amikor hajnalban indulok és késő este érkezünk meg. Mondok egy példát. A II-es üzemnek évekig hordtam a kompresszort. Nagyon sokszor fordultam Egerbe naponta kétszer is. Hogyan? Még előtte való este kilenc-tíz órakor is a göngyöleget pakoltam, hogy hajnal négykor indulhassak.

Akkor miért vagyok itt, igaz? Szóval a dolognak azért előnyei is vannak. Az ember nálunk szabadabbnak érzi magát, mint egy műhelyben a négy fal közé zárva. A munkából több van a saját belátásomra bízva, önálóbb vagyok. Változatos amit csinálok. Ma a havat tolom, de lehet hogy holnap fuvarba kell mennen valahová a 24 tonnás Rábával. Szép ez, nem utolsósorban fontos!

Könnyű elképzelni, mi történne, ha az országban átmenetileg leállna az áruszállítás. Szinte megbénulna az élet.

A kétszeres kiváló dolgozó *Nagy József* '58-ban lépett be vállalatunkhoz. Alumínium edények gyártásánál segédmunkásként dolgozott. Simított, csiszolt, pácolt '60-ig. Ekkor került jelenlegi helyére, a szállításhoz. Kocsira csak '67-ben tették, amikor jogosítványt szerzett. Addig vagonok ki-berakodásával, kocsikíséréssel foglalkoztatták.

Tizennyolcadik éve vezet. Kilométerben is sok ez.

— Túl vagyok a 750-ezren, balesetmentesen.

— Mikorra tervezed az egymilliót? —

— Két, — három év kell hozzá.

— Mikor határoztad el, hogy sofőr leszel?

— Gyermekkori romantikus elképzeléseimből ez az egy maradt meg. Mindig az autókért bolondultam, de melyik gyerek nem?

— Néhány szót magadról!

— '64-ben nősültem. Feleségem a tejüzemben laboráns. Két lányom van, még általánosba járnak. Itt lakunk Berénybe, kertes családi házban, — 67-ben építettük.

— Ha korábban jössz el, ha későn érsz haza, konfliktus szokott-e lenni belőle?

— Mindenki próbál a munkája és a családi élete között összhangot teremteni. Ez eddig zökkenőmentes volt. Nem szépítem a dolgot, előfordult már, hogy azt mondta az asszony; nem, hogy beköltöznél az autód mellé a gyárba. Azért megértő, tudja, hogy ez a munkakör mivel jár.

— Mit mondanál egy idegennek, ha megkérdezné, érdemes-e a vállalathoz jönni gépkocsivezetőnek?

— Meggyőződéssel azt: igen. Hangsúlyozom, a becsületes embernek érdemes, mert a fegyelmezetlenekkel szemben nagyon szigorúan és következetesen járnak el. Egy ideje úgy érzem, jó a kollektívánk. Sofőrkollégáim értenek is a kocsihoz, de szeretik is. Mit jelent szeretni? Nem gyilkolják a kocsikat. A műhelyben, amikor szétszedik, a motor úgy is megmutatja, ha kínozva volt.

Baranyi József

„Haragosom nincs...”

Interjú Kispál Lászlóval, a munkaügyi döntőbizottság elnökével

Nehéz és felelősségteljes munkát végeznek, s bizony kevesen ismerik ezt. Igaz, — szerencsére nem sokunknak akad vele dolga. Hiszen azok fordulnak a vállalati munkaügyi döntőbizottsághoz (vmdb), akiknek valamilyen munkaügyi vitájuk akad a vállalattal, s nem értenek egyet a döntéssel, eljárással. Évente körülbelül 20—30 olyan eset van, amelyben kérelemmel fordul a dolgozó a vmdb-hez, ügyének felülvizsgálatát kérve. Nem könnyű ezeket az eseteket kivizsgálni, s eldönteni, vajon a vállalatnak vagy a dolgozónak van-e igaza. Mi kell ahhoz, hogy ezt a munkát vállalja, s lelkiismeretesen végezze valaki? Ezt szerettem volna megtudni *Kispál Lászlótól,* a vmdb elnökétől, akit öt éve választottak meg erre a tisztségre.

— Valóban nagyon összetett dolog ez, és sokrétű információ szükséges egy-egy döntés meghozatalához. Elsősorban helyismeret szükséges. Tudni kell, milyen információhoz, mely osztályokon juthat az ember. De, ugyanúgy nagy szükségünk van emberismeretre, s arra is, hogy engem, minket, a bizottság tagjait, ismerjenek a dolgozók. Tudják rólunk, hogy bennünk bízhatnak, tőlünk segítséget kaphatnak vitás ügyeik elrendezéséhez. Aztán persze meg kell tanulni a jogszabály szerint előírt eljárásmódokat, formai követelményeket is. Az én munkámhoz nagymértékben hozzájárult, hogy hosszú évekig technológusként dolgoztam, tehát napi kapcsolatom volt az üzemekkel, az ott dolgozókkal. Ismertem a gyári, üzemi szokásokat. Most pedig a háztartási hűtőszekrény osztályon gyártmányszerkesztési csoportvezetőként dolgozom, tehát a mindennapos kapcsolat most is meg van.

— Egy-egy konkrét esetben a döntés meghozatalához milyen munkát kell végeznie a bizottságnak?

— Legfontosabb, hogy minden információt össze kell gyűjteni az üggyel kapcsolatban. Meghallgatjuk a dolgozót, a gazdaságvezetőjét, a vállalati jogászt. Figyelembe vesszük a helyi körülményeket, az elvárható magatartásformákat. Áttanulmányozzuk az odavonatkozó jogszabályokat is, bár mi nem jog szerint döntünk. Ez a jogász dolga. Mi az ügyről összegyűjtött információk alapján, lelkiismeretünk szerint hozzuk meg a döntést. Ettől függetlenül az évek során azért a jogszabályok, különböző szabályzatok ismerete ránk ragad.

— Milyen ügyek a leggyakoribbak?

— A fegyelmi ügyek. Ezek közül is az ittas munkavégzésért adott fegyelmik. Sajnos, az évek során az a tapasztalatunk, hogy ilyen esetekben a fegyelmi büntetéseket nem előzik meg erélyes figyelmeztetések. Gyakran következetlenül járnak el a vezetők. Most, hogy a gazdasági követelmények nőnek, a régebben eltűrt lazaságot ma már nem lehet megengedni. A munkafegyelem szigorodása pedig nem tetszik mindenkinek egyformán. Az ilyen esetekben a legnehezebb meggyőzni a dolgozót arról, hogy hibázott, s ezért a következményeket el kell viselnie. De talán ez a mi munkánk egyik szép oldala is. Hisz én leginkább arra törekszem, hogy „kiokosítsuk” a dolgozót, még egyszer ne essen ugyanabba a hibába. Gyakran kell a különböző belső szabályzatokat — kollektív szerződés, törzsgárda, munkavédelmi — elmagyaráznunk, kicsit a hétköznapi nyelvre lefordítanunk, hogy értse a dolgozó, mit lehet, mit nem. S ha ezt az információt tovább adja munkatársainak, az már eredmény számunkra is, és a vállalat számára is.

— A Szolnok megyei munkügyi bíróságok elnökének konferenciáján elhangzott, hogy a Hűtőgépgyár vmdb végzi legjobban munkáját a megyében. Ez a siker mércéje?

— Ez is. De számomra leginkább az, hogy a tárgyalt ügyek 90 százalékában a felek — vállalat és a dolgozó — elfogadják döntéseinket. Tíz százalék az, mellyel a munkaügyi bírósághoz fordulnak. Ezeknek körülbelül felét megváltoztatja a bíróság, tehát a mi döntésünket változtatja meg. A számokon túl a sikert én másként mérem. Tulajdonképpen nekem az a jóleső érzés, amikor az elmarasztalt dolgozóval nyugodtan tudunk elbeszélgetni a dologról, s ő elismeri, hogy valóban nekünk volt igazunk. A többéves munkám során még haragost így sem szereztem. Ma is bizalommal fordulnak hozzám tanácsért, eligazításért. S ezt nagyon szívesen teszem bármikor.

Az újság nyilvánosságát felhasználva szeretném megköszönni a sok segítséget a vmdb tagjainak, akik ezt a munkát velem együtt végzik, és azoknak is, akik ezt segítik. Elsősorban a jogi osztály dolgozóinak, jogsegély szolgálatnak a segítsége nélkülözhetetlen munkánkhoz.

Ugyanakkor elismerés illeti azokat is, akik az információ gyűjtése során segítségünkre vannak, támogatják az elfogulatlan, megalapozott döntéseink meghozatalát.

Kiss Erika

Felhívás!

A VASASSZAKSZERVEZET KÖZPONTI VEZETŐSÉGE SZÖVETSÉGGÉ ALAKULÁSUNK 80. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL FELHÍVÁSSAL FORDULT TAGSÁGUNKHOZ AZ „EGYSÉG ÉS ÖSSZEFOGÁS” JEGYÉBEN, KOMMUNISTA MŰSZAKOK SZERVEZÉSÉRE.

EZ A FELHÍVÁS KIFEJEZÉSRE JUTTATTA AZ IDŐS NEMZEDÉK IRÁNTI TISZTELETET, FELELŐSSÉGET, A RÁSZORULÓ NYUGDÍJASOK MEGSEGÍTÉSÉNEK SZÁNDÉKÁT.

A DOLGOZÓ KOLLEKTÍVÁK, MEGÉRTVE E NEMES CÉL FONTOSSÁGÁT, SZÍVESEN VÁLLALTAK TÖBBLETMUNKÁT, ÍGY A KEZDEMÉNYEZÉS ELÉRTE CÉLJÁT.

AZ IDŐS SZAKTÁRSAINKRÓL VALÓ GONDOSKODÁS FOLYAMATOS FELADAT, ÁLLANDÓ TÖRŐDÉST IGÉNYEL.

EZÉRT KÉRJÜK ÉS JAVASOLJUK, HOGY 1985-BEN IS, HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK 40. ÉVFORDULÓJÁN EGYIK KOMMUNISTA MŰSZAK BEVÉTELÉT, ILLETVE ANNAK BIZONYOS HÁNYADÁT, NYUGDÍJASOK MEGSEGÍTÉSÉRE HASZNÁLJÁK FEL.

TEGYÜK HAGYOMÁNNYÁ E NEMES FELADATOT, AMELY TOVÁBB ERŐSÍTI SZAKSZERVEZETI TAGSÁGUNKBAN AZ IDŐS NEMZEDÉK IRÁNTI EGYÉNI, CSALÁDI ÉS TÁRSADALMI MEGBECSÜLÉST, ELKÖTELEZETTSÉGET.

BUDAPEST, 1985. FEBRUÁR 7.

VAS- FÉM ÉS VILLAMOSENERGIAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK KÖZPONTI VEZETŐSÉGE

Bemutatjuk:

Dr. Borbényi Elek fogorvost

Dr. Borbényi Elek fogszakorvos 1983. október elsejétől dolgozik a Hűtőgépgyár üzemorvosi rendelőjében. Életútjáról, pályafutásáról a következőket mondta el a doktor úr:

Gyermekkorát a Jászságban töltötte, s ez — mint a későbbiekben kiderült — meghatározó tényező lett életútjában.

Az egyetem elvégzése után volt fogorvos tanyaközpontban, falun, városban; legutóbb Kiskunhalason, ahol nyolc évet töltött el. Már-már úgy érezte, hogy talán meg tud szokni „idegenben”, amikor váratlan fordulat következett be: 25 éves általános iskolai találkozóra hívták a volt osztálytársak. Ott, azon az emlékezetes találkozón érlelődött meg benne a gondolat: vissza a régi, megszokott környezetbe!

Mindez 1982-ben történt, s május 1-től már a jászberényi rendelőintézet fogászatán dolgozott. A rendelőintézetben másfél évet töltött el, amikor ismét új megbízatás várta; ugyanis a Hűtőgépgyár szakrendelőjébe kerestek fogorvost. Tudta, hogy egy üzemi szakrendelés komplex feladatot jelent — megelőző, gyógyító, s szükség esetén azonnali sebészeti beavatkozás stb. Az illetékes vezetők *Borbényi* doktorra gondoltak, aki fogorvos és szájsebész képesítéssel és gyakorlattal rendelkezik.

— A felkérést hogyan fogadta?

— Nem tudtam dönteni azonnal — mondja —, hisz üzemorvosi állást még nem töltöttem be, s a gyár rendelőjét sem láttam még. Amikor kijöttem, örömmel tapasztaltam, hogy nagyon jól felszerelt rendelő vár, s ahol leendő munkatársam jól képzett, nagy gyakorlattal rendelkező asszisztensnő.

— E másfél év elteltével hogyan látja doktor úr, helyesen döntött, amikor elvállalta a hűtőgépgyári állást?

— A betegekkel való kapcsolatom — úgy érzem — jó; bár ezt ők tudnák jobban megmondani, hisz a fogorvos a gyógyítás érdekében nem kellemes beavatkozást végez, még akkor sem, ha tudjuk, az orvos a maximális fájdalommentességet igyekszik elérni. Megszerettem az üzemorvos tevékenységét, annak ellenére, hogy ez a munkakör néha „nehéz helyzetek” elé is állít, hiszen szájsebészeti, elsősegélynyújtási és életmentő feladatokat is el kell látnom. Igen, mindez beletartozik az üzemorvosi feladatkörbe. A munkám tehát nagyon sokrétű, nagy a felelősség. Ezért is sajnálatos, hogy az anyagi megbecsülés — az üzemorvosoké — sok helyütt ezt bizony nem tükrözi.

— Milyen a kapcsolata a vállalat vezetőivel?

— A vezetők hozzáállása nagyban segíti fogorvosi tevékenységemet; kérésem minden esetben megértésre talál náluk.

— Hogyan vélekedik a hűtőgépgyári dolgozókról?

— Statisztikai adataink alapján is elmondhatom, hogy a Hűtőgépgyár dolgozói átérzik a fogászat fontosságát, a fogorvos tanácsait megfogadják, s — rendszeres ellátásban részesülve — a száj rágóképességének helyreállításáig eljárnak a kezelésekre. Ez utóbbi azért is említésre méltó, mert ez nem csupán azt jelenti, hogy a beteg egymás után többször is bejön kezelésre.

— Mire gondol?

— Nevezetesen arra, hogy például a fogpótlás anyagi „áldozattal” is jár. Nos, az áldozat talán nem is egészen jó kifejezés, hisz a beteg saját egészsége érdekében „áldoz” anyagiakat, amikor a postán befizeti a csekket, de utal a kifejezés arra, hogy a fogpótlás nem olcsó dolog. Tehát, már csak ezért is — itt hangsúlyozom azt is — fontos, hogy mindenki igyekezzék megelőzni a fogbetegségeket a helyes fogápolással, rendszeres rágással stb., valamint panasz esetén késedelem nélkül jelenjen meg a fogorvosnál. S még egy gondolat: minden embernek félévenként fogászati ellenőrzésen kellene megjelennie annak érdekében, hogy meg tudjuk előzni a nagyobb, s bizony fájdalommal járó fogbetegségeket.

— Doktor úr! Engedjen meg még egy kérdést! Ismertem egy fogorvost, aki a gyermekének soha nem adott egy szem cukrot, egy szelet süteményt vagy csokoládét, mondván, hogy csak így lesz a gyereknek szép, egészséges fogazata. Valóban csak ilyen önmegtartóztatás és tilalom árán maradhat egészséges a fogazat?

— A cukor és az édesség elvonása a gyerektől túlzás, nem helyes! Egy dolgot azonban nyomban hozzá kell ehhez tenni: minden egyes ilyen étkezés után a gyermek — és a felnőtt is! — mosson fogat!

Almásiné

Gyáros család

Szebenyiék

Szilveszter, újév, farsang a bálok ideje. *Szebenyi Mihály* és *Sass Mária* számára emlékezetes egy régi bál. 1959. január elsejét írtak akkor. A fiatalember felkérte *Marikát.* Úgy tűnik, érdemes volt elmenni arra a bálra. Hiszen később összeházasodtak, gyerekeik születtek. A házastársi hűség mellett a gyárhoz való hűség is jellemzi őket. A házaspár jubiláló törzsgárdatag.

Szebenyi Mihálynak jó állása volt. A szerszámüzemben dolgozott, mint köszörűs. *Marika* gyors- és gépíró bizonyítványát akkoriban kapta. Neki bizony hosszú hónapokat kellett várni, míg végre beléphetett a gyár kapuján. Örült annak is, hogy segédmunkás lehet a kettes üzem aggregát szereldéjében.

— Akkoriban nem válogathattunk a munkalehetőségek között. Ezt kínálta a gyár, én vállaltam. Sosem felejtem el, először szombaton éjszakás műszakban dolgoztam — emlékezik *Szebenyiné.* — 1963-ig végeztem ezt a munkát. Akkor kerültem a pártirodára, *Grundtner Jani* bácsi mellé gépírónak. Attól kezdve a mai napig az írógép maradt a munkaeszközöm. Dolgoztam a közgazdasági osztályon, a számviteli főosztályvezető mellett. Most az üzemi SZTK-n vagyok Nemrégiben számolgattam, nyolc főnök mellett voltam eddig gépíró.

— Hol, melyik területen volt a legnehezebb?

— Én szerettem mindenütt dolgozni. Főnökeimmel, kollégáimmal mindig jól kijöttem. *Grundtner Jani* bácsit nagyon szerettem. Azt vezette be, hogy az üzemekbe, az alapszervi párttitkárokhoz le kell járni. Nem telefonon felrendelni őket a pártirodára! Ismerni kellett az ottdolgozókat, a munkájukat. Az akkor szerzett tapasztalataim, ismeretségeim azt hiszem segítettek engem. Sőt, talán kamatoztathatom, mert januárban pártvezetőségi tagnak választottak az alapszervezetben.

— És közben megszülettek a gyerekek.

— *Anikó* 1965-ben, *Misi* '67-ben. A lányunk orvosnak készül. Első nekifutásra nem vették fel. Most dolgozik, s újra készül a felvételire. Kitűnő tanuló volt a gimnáziumban. Szédületes kitartás szorult bele. Azt mondja, harmadszorra is megpróbálja, ha az idén sem sikerül. Szereti a táncot is. A Jászsági Népi Együttes tagja.

— *Misiből* hogyan lett autószerelő?

— Rá volt bízva a dolog — veszi át a szót *Szebenyi Mihály.* Szerintem nem szabad „nagyon” befolyásolni a gyerekeket. Ő választotta ezt, szereti is csinálni. Jól érzi magát a garázs fiataljai között. Most gimnáziumba jár, hogy meglegyen az érettségije. Ezért nem tudott eljönni erre a beszélgetésre. Nem kizárt, hogy ő is tanul majd főiskolán vagy egyetemen, de hát ez még a jövő dolga.

— Az ön munkássága hogyan alakult?

— Kitartottam a szerszámüzem mellett. 1955-ben esztergályostanulónak jöttem a gyárba. Esztergályos és köszörűs szakmunkásbizonyítványt kaptam. 1967-ig

köszörűsként dolgoztam. Azóta díszpécser vagyok.

— Milyen egy díszpécser munkája?

— Nehéz ezt egyszerűen megfogalmazni. Változatos. A szerszámgyártás alapfeltételeinek biztosítása ennek a lényege. Ez bizony sok és változatos feladatot jelent. Naponta legalább húsz kilométert gyalogolok az üzemek, raktárak között, míg minden összejön. Nem könnyű dolog az emberekkel boldogulni, zöldágra vergődni. Ez a nehéz oldala, ettől változatos, ettől szép, ezért szeretem.

— Fel kell tennem az ilyenkor szokásos kérdést. Mi köti a gyárhoz a *Szebenyi* családot?

— A barátaink, ismerőseink, a jó kollektíva. Mert azt ugye nem kell magyarázni, hogy a jó kollektívában még nehéz körülmények között is szívesen dolgozik az ember — mondja a családfő.

— Meg aztán, ahová megyünk mindenütt ismerősöket találunk. Nekünk mindig köszön mindenki, hiszen mindnyájan ismernek minket. Az az igazság, én nem tudnám elképzelni, hogy idegen helyen megszokjak. Van tapasztalatom ezen a téren. Ugyanis 1972 óta népi ülnök vagyok. Elég jól ismerem a bíróság munkáját. S úgy érzem a kisebb kollektívát nem is tudnám megszokni — vélekedik *Marika.*

— A *Szebenyi* család tervei?

— Semmi különös terv nincs... azaz szeretnénk, ha a lányunknak sikerülne az orvosi egyetem... szeretnénk majd az unokák felnevelésében is segíteni! Jót játszani velük a neszűri hobby-telken — mondja Szebenyi Mihály.

— szera —

Eredményes munka után, nagy feladatok előtt

(folytatás az első oldalról)

Nagy Sándor, a munkaverseny vállalati felelőse a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny eddigi eredményeiről, a tervteljesítésben való érdemeiről, a pótvállalások és a kollektívák lelkesedésének felbecsülhetetlen értékeiről beszélt. Kérte a párttagok, kommunista vezetők példamutatását a munkaverseny támogatásában.

Fehérné Varga Sarolta, az Országos Nőtanács elnökségének tagja, a műanyagüzem pártalapszervezetének köldötte a szakmai képzés jelentőségét fejtegette, valamint a nőpolitika, a nők a vezetésbe való bevonásának fontosságát hangsúlyozta. Nem mellékesen jegyezte meg, hogy az eredmények, a közérzet még jobb lenne, ha nem keserítenék meg olyan „apróságok" az életünket, mint például; a vidékieknél a nagy hidegekben kimaradó egy-egy buszjárat, hideg öltözők, fűtetlen műhely...

Ács Albert, a szerszámüzem pártalapszervezetéből, a párttaggá nevelés műhelymunkáját hozta a pártértekezlet elé. Elmondotta, hogy jólesik az elismerés, de tettek is érte, hogy öt év alatt tehát a XII. kongresszus óta alapszervezetük tizennégy munkást vett fel a pártba, közülük tizenhárman harminc éven aluliak. A párttagnevelés előfeltétele az idősebb párttagok, kommunista vezetők példamutatása, az ifjúsági szövetség jó munkája és a jó üzemi légkör.

Termékeny, vitázó politikai légkörben érkezett el a pártértekezlet ahhoz a ponthoz, amikor az idő haladta miatt **Horti János** levezető elnök javasolta, hogy a még hozzászólásra jelentkezők írásban terjesszék elő mondandójukat. Ezt a pártértekezlet — mint minden más javaslatot is — pártszerűen megszavazta.

Ez után **Kókai Rudolf** vitaösszefoglalója következett. **Kókai** elvtárs ebben megállapította, hogy a vitázók felelősségteljes szavai visszaigazolták azt a politikát, hogy a párt vezetőszerepe jól érvényesült. Szóltak gondjainkról is. Bizonyították a hozzászólók azt, hogy a Hűtőgépgyár kommunistáinak többsége elkötelezett, cselekvően vesz részt a párt politikájának végrehajtásában. Kapcsolataink jók a pártonkívüliekkel, jó propagandamunkával megnyerjük őket a közös ügyek számára. Köszönjük az elismerő szavakat, amelyekkel illették a pártbizottság beszámolóját. Köszönjük **Simon József** elvtárs értékelő-elismerő szavait, amelyekkel irányt mutatott a további munkánkhoz is.

Javasolta **Kókai Rudolf,** hogy a **Gorjanc Ignác** vezérigazgató elvtárs kiegészítő javaslatával értsen egyet a pártértekezlet, továbbá ismerje el jegyzőkönyvileg a párttagság politikai, gazdasági és kulturális munkáját.

A határozathozatal egyhangú igen volt az indítványra.

Zárt ülésen folytatta munkáját a pártértekezlet. A jelölőbizottság jelentést terjesztett be a tizenöt tagú pártbizottság és a húsz küldött személyére, majd ennek megfelelően a pártbizottságba javasoltakat terjesztette be, rövid jellemzéssel **Fehér István,** a jelölőbizottság elnöke. A személyes ajánlás mellett elmondotta azt is, hogy az a cél vezette a bizottságot, miszerint; a pártbizottság leendő tagjai jól képviseljék a vállalat egészét. Legyenek tagjai az elsőszámú kommunista vezetők, ifjú kommunista vezetők és nők. S akiket a régi pártbizottságból nem jelöltek, azt nem az ő alkalmatlanságuk miatt tették.

Felvették a szavazólistára a tizenöt tagú pártbizottság jelöltjeit az alábbiak szerint:

Kókai Rudolf, Mester István, Gorjanc Ignác, Vass Attila, Berta László, Pesti Jánosné, Safcsák Gyula, Csillag György, Velkei István, Tamás József, Várnai István, Mukri János, Beszteri Lászlóné, Bérczesi Zoltánné és Borics János.

Ketten közülük oly fiatalok még, hogy hároméves párttagsággal nem is rendelkeznek, a felsőbb pártszerv adott engedélyt a jelölésükre.

Elkezdődött, s a párt szervezeti szabálya szerint lebonyolították a titkos szavazást. **Nagy Jánosnak,** a szavazatszedő bizottság elnökének jelentése szerint a pártértekezlet a jelölteket tisztségükben megerősítette.

Ünnepi külsőségek között, kizárólag a felsőbb pártszerv képviselőinek részvételével, megtartotta első ülését a frissen megválasztott pártbizottság. **Bakó Gáspár,** az MSZMP Jászberény Városi Bizottságának titkára tájékoztatta a pártértekezletet az első ülésről az alábbiak szerint:

— A pártbizottság — titkos szavazással — saját soraiból megválasztotta: a pártbizottság titkárának Kókai Rudolfot, társadalmi helyettesül Mester Istvánt.

Nyílt szavazással megválasztotta a pártbizottság a munkabizottságok vezetőit, azok tagjait. Így a munkabizottságok vezetői az alábbiak:

A hét tagú fegyelmi bizottság elnöke **Berta László,** a pártépítési munkabizottságé **Pesti Jánosné,** az agitációs- és propaganda munkabizottságé **Csillag György,** a gazdaságpolitikai munkabizottság vezetője pedig **Safcsák Gyula.** Valamennyi munkabizottság tizenegy tagból áll.

Őszinte tisztelettel gratulálok a pártbizottság minden tagjának megválasztásához és kívánok jó munkát, erőt, egészséget — fejezte be tájékoztatóját **Bakó Gáspár,** a városi pártbizottság titkára.

A pártértekezlet bizalmát, a kommunisták képviselőinek bizalmát **Kókai Rudolf,** a pártbizottság újraválasztott titkára köszönte meg. Hangsúlyozta, hogy a testület a párthatározatok alapján végzi a munkáját, és ehhez kérte a támogatást továbbra is.

Horti János, a pártértekezlet elnöke befejezésül gratulált a megválasztott pártbizottságnak, a városi pártértekezletre küldött húsz kommunistának. Kérte a pártértekezlet résztvevőit, hogy alapszervezetükben taggyűléseken, pártcsoport-értekezleteken ismertessék a tagsággal azt a felelősségteljes munkát, amit itt tapasztaltak.

A vállalat kommunistáinak e fontos és jelentős eseménye az Internacionálé hangjai mellett ért véget.

Bathóné Nagy Judit szenvedélyesen szólt a kulturális munkáról.

Bús Béla a pártcsoportmunka tapasztalatairól beszélt.

Juhász Ferenc a kádermunka alapszervezeti fontosságát, a megnövekedett felelősséget emelte ki.

★

A pártbizottság tagjai

Kókai Rudolf

Mester István

Gorjanc Ignác

Berta László

Safcsák Gyula

Pesti Jánosné

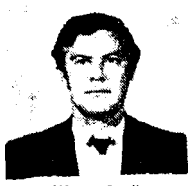

Csillag György

Mukri János

Várnai István

Beszteri Lászlóné

Velkei István

Vass Attila

Tamás József

Bérczesi Zoltánné

Borics János

Bakó Gáspár nyitotta meg az első pártbizottsági ülést.

A szünetben.

Szavazás.

„Lássuk, mi van az urnában?"

Fórum városunkról

Az elmúlt évben nagy jelentőségű változások történtek Jászberényben. Lokálpatrióta városlakók gyakori beszédtémája volt: hol, mit építenek, fejlesztenek, merre építik a gázvezetéket... Részletes és bőséges információval azonban nem sokan rendelkeztek. Bizonyítja ezt az is, hogy nagyon sok kérdés jutott el a szakszervezeti bizottsághoz, a pártbizottsághoz a várossal kapcsolatban. A szakszervezet, a propagandista klubbal karöltve ezért várospolitikai fórumot szervezett. Február 13-án *Buzás Sándor* tanácselnök és *dr. Mihályi István* tanácstitkár volt a fórum vendége.

A teljesség igénye nélkül néhány fontos, nagy jelentőségű témát emelünk ki az elhangzottak közül.

Hogyan állunk a hatodik ötéves terv végrehajtásával? Ez volt az egyik kérdéskör, melyről *Buzás Sándor* beszélt.

Négy kiemelt területen voltak nagy feladataink.

Első a lakásépítés. A tervezett 1300 lakás — az idén átadásra kerültekkel — teljesül maradéktalanul.

Második az oktatás feltételeinek javítása. Összesen 47 tanteremmel bővítették az iskolákat. Az új 16 tantermes általános iskola 60 millióba került. Társadalmi összefogással, a szülők segítségével több iskola új tantermet kapott. Befejeződött a gimnázium tornatermének építése, a szakmunkásképző intézet bővítése.

Harmadik feladatkör az egészségügyi ellátás fejlesztése volt. Az 50 ágyas gyermekkórház megépítése minőségi változást hozott ezen a területen. Megszerveztük a hétvégi ügyeletet, javult a körzeti orvosi ellátás, új gyógyszertárak épültek. Az új nővérszállás korszerűbb, jobb, kényelmesebb elhelyezést biztosít a réginél.

Negyedik terület a vízellátás biztosítása. Nagy erőfeszítéseket tettek, hogy elegendő vize legyen a városnak. Négy új kutat fúrtak. Sajnos ez sem hozott megnyugtató eredményt. Ugyanis a meglévő 15 régi kútból négy teljesen elapadt. A szárazság a többiek vízhozamát is erősen csökkentette. Így a hetedik ötéves tervben továbbra is kiemelt helyen fog szerepelni a vízbázis növelése. Már terveket is készítettek ennek megoldására. Egyik: újabb víznyerő terület keresése, víztároló és víztisztító építése. A másik: Szolnokról vezetéken hozzák el a vizet, mert a csöveskutak nem jelentenek hosszútávú megoldást. Egyik sem olcsó.

Híd, híd, híd! Városunk lakóit élénken foglalkoztatta az újjáépített Kőhíd kérdése. Igen sokan elmarasztalólag nyilatkoztak a tanácsról, a híd miatt. Erről a következőket mondta a tanácselnök:

— A Kőhíd nem a tanács kezelésében van. A közúti igazgatóságé. Mi szorgalmaztuk a felújítást, mert rossz állapotban volt. A híd műemlék. A Műemlékvédelmi Felügyelőség ragaszkodott az eredeti állapot megőrzéséhez! Ezért az újjáépítést csak így lehetett megvalósítani. Ebbe a tanácsnak beleszólása nem volt. El kell mondanom, hogy a főtérről az átmenő forgalmat majd elterelik, ha a környező utcák minden irányban rendben lesznek a gázvezeték lefektetése után. Így a hídon elsősorban gyalogos és kerékpáros forgalom lesz.

Hogyan állunk a gázvezeték építésével? Az első ütem befejeződött. A második ütemben a Felszabadulás út, Szabadság tér, Rét utca, Kórház utca, a Puskin sétány térsége következik 1985-ben. Mint ahogy már azt eddig is tettük, megkeressük az ott lakókat, a lecsatlakozás lehetőségét biztosítjuk. Tehát mindenki tudni fogja, hogy az ő háza, lakása kap-e gázt.

Az előzetesen összegyűjtött kérdések között is szerepelt, de a jelenlévők is kérdezték, mikor lesz tiszta, rendes a városunk.

— A köztisztasági helyzet javítására sokat áldoztunk, úgy érezzük, a feltételek biztosítottak. A legtöbb gond azzal van, hogy nem szállítják el rendszeresen a szemetet. A városgazdálkodási vállalatot többször beszámoltattuk erről. Munkaerőgondjaik vannak. Hiába van 200 konténer a városban, hiába vásároltunk kukásautókat, hiába költünk évek óta súlyos összeget az illegális szeméttelepek felszámolására, mégis szemetes a város. S ezt a tanács egyedül nem tudja megszüntetni. Az üzemek, vállalatok, szövetkezetek a maguk környékét kötelesek rendben tartani. Mégis; az üzletek előtt sokszor bokáig ér a szemét, a csikk. A lakók se mindig a kukába, a konténerbe öntik a hulladékot.

A kereskedelmi ellátás javítása érdekében sok új dolog vár megvalósításra. Megtudtuk, hogy a Szabadság téren húsáruház épül. Szerepel a tervekben egy gázkészülék- és szerelvény üzlet. A bútorbolt a régi tűzoltólaktanya épületébe fog költözni, ha a tűzoltók átveszik az új laktanyát. A bútorbolt helyére a vasbolt költözik, a régi IBUSZ iroda háztartási bolt lesz. A játékbolt a háztartási bolt helyére kerül. A játékbolt helyén kiállítóterem lesz, melyet oly régen nélkülöz a város...

Kiss Erika

Negyven éve történt

1945. február 2.

A Vörös Hadsereg parancsnoksága 400 tonna élelmiszert utalt ki Budapest éhező lakosságának.

1945. február 3.

Megérkezett Debrecenbe a Szövetséges Ellenőrző Bizottság elnöke, K. J. Vorosilov marsall.

Budapesten megtartotta első tárgyalását a Népbíróság. Első tárgyalásán két keretlegény felett mondta ki a halálos ítéletet.

1945. február 4—11.

W. Churchill angol miniszterelnök, F. D. Roosevelt, az Amerikai Egyesült Államok elnöke és J. V. Sztálin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke találkozott Jaltában. Megvitatták a Németország leverésével, a világháború befejezésével s a háború utáni Európa politikai berendezkedésével kapcsolatos kérdéseket. Megegyeztek abban, hogy az európai háború befejezését követő két vagy három hónapon belül a Szovjetunió a szövetségesek oldalán belép a Japán elleni háborúba.

1945. február 6.

Közzétették az Ideiglenes Kormány rendeletét, amely hatályon kívül helyezte a zsidótörvényeket és rendeleteket.

A Magyar Kommunista Párt és a Szociáldemokrata Párt állandó közös intéző bizottságot hozott létre, megerősítve a két munkáspárt együttműködéséről s az új, demokratikus Magyarország felépítéséről szóló, 1944. október 10-i megállapodást.

1945. február 7.

Megalakult a Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Tanácsa.

1945. február 11.

Megkezdődött a Gyáriparosok Országos Szövetségének újjászervezése.

1945. február 12.

A magyar hadsereg tagjaiból megalakult a Budai Önkéntes Ezred, Variházy Oszkár alezredes parancsnokságával.

1945. február 13.

A 2. és a 3. Ukrán Front csapatai, valamint a Dunai Katonai Flotilla egységei befejezték a budapesti német fasiszta csoportosítás megsemmisítését és felszabadították Budapestet. A hadi események során 25 ezer polgári személy is életét veszítette. Több mint 30 ezer lakás teljesen megsemmisült vagy lakhatatlanná vált.

1945. február 14.

A Budapesti Nemzeti Bizottság — a nőknek a háború és a rossz ellátás következtében előállott súlyos testi legyengülésére és a betegségekre tekintettel — felfüggesztette a magzatelhajtást tiltó rendelkezéseket, ingyenessé tette ezen műtéteket, előírva, hogy ezek csak egészségügyi intézményekben végezhetők.

1945. február 15.

A miniszterelnök kormánybiztost nevezett ki Budapest közellátásának megszervezésére.

Megalakult a Szociáldemokrata Ifjúsági Mozgalom.

Közzétették az Ideiglenes Nemzeti Kormány rendeletét, amely rehabilitálta a Tanácsköztársaság alatti magatartásuk, illetve baloldali meggyőződésük miatt üldözötteket.

1945. február 16.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány nyilvánosságra hozta a magyar háborús bűnösök első listáját.

1945. február 17.

Közzétették az iparügyi miniszter rendeletét arról, hogy minden ötvennél több munkást foglalkoztató üzemben létre kell hozni az üzemi bizottságot.

1945. február 18.

Megalakult az MNDSZ, a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége, a nőmozgalom egységes szervezete.

Újra megjelent Budapesten a Népszava, a Szociáldemokrata Párt központi lapja.

1945. február 19.

Újjászervezték a Szociáldemokrata Párt vezetőségét. (Elnök: Szeder Ferenc; főtitkár: Szakasits Árpád.)

1945. február 23—24.

Ülést tartott a Magyar Kommunista Párt központi vezetősége Budapesten. Ez alkalommal egyesült a debreceni és budapesti pártvezetőség. (Főtitkár: Rákosi Mátyás.)

1945. február 26.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány közzétette három rendeletét: érvénytelennek nyilvánította az 1938. és az 1940. évi bécsi döntőbírósági határozatot; feloszlatta a fasiszta pártokat és egyesületeket, valamint a katonai jellegű szervezeteket; elrendelte a fasiszta szellemű és szovjetellenes sajtótermékek beszolgáltatását és megsemmisítését.

H. L.

KIÁLLÍTÁS:

születésnapra

1885. március 29-én született Szabadkán. Az egykor főnemesi *Kosztolányi* és a polgári *Brenner* család sarja, *Kosztolányi Dezső*.

A dráma kivételével az írás szinte minden ágában alkotott maradandót. „Boldog vagyok, hogy írok és írhatok. Mindig ebben kerestem és leltem meg a boldogságot" — vallotta. Életművének terjedelme és hatása a Nyugat első nemzedékének a tagjai közül csupán Adyéval, Móricéval, Babitséval mérhető.

A nekrológok, majd a Nyugat emlékszámában megjelent írások sejtetik, ami ma már egyértelmű: *Kosztolányi* minden tévedése ellenére nagy alkotó volt.

Kosztolányi Dezső seregnyi fiatal írót, költőt segített, támogatott. Talán legmelegebben *József Attilát*. Nem véletlenül, ahogy az az sem véletlen, amit *József Attila* írt *Kosztolányi* halála után: (1936. november 3-án) „Testvérünk voltál és lettél apánk."

Az emlékkiállítást az érdeklődők megtekinthetik a szakszervezeti könyvtárban március 4. és 29. között; munkanapokon 10—15 óráig.

B.-né

Vizsga az ML-középiskolában. Aki kérdez, Nagy Sándor.

Az 1. hadosztályról

Írta: Tóth János múzeumigazgató

1945 februárjában fővárosunk budai oldalán még félelmetesen dörögtek a fegyverek. A felszabadító csapatok kemény küzdelmet vívtak a végső elkeseredettségükben mindenre elszánt fasiszta megszállókkal. Ezeknek a harcoknak a mielőbbi sikeres kimenetelét segítette a Budai Önkéntes Ezred, amelynek mintegy 2000 katonája **Variházy Oszkár** alezredes parancsnoksága alatt megtagadta a szovjet csapatok elleni reménytelen harc folytatását: február 11-én szervezetten átállt az ezred a felszabadító szovjet csapatok oldalára. Az ezred egységei azonnal bekapcsolódhattak a fegyveres küzdelmekbe. A Vár, a Citadella, a Gellérthegy ostroma során a szovjetek oldalán mintegy 600 magyar katona áldozta életét e területek felszabadításáért. A harcok végén a megfogyatkozott ezredet Kelenvölgyön vonták össze, majd február végén innen a csapatok elindultak Jászberénybe, ahol az alakuló néphadsereg első hadosztályának részeként az új magyar honvédség magvát alkották. — Igy emlékezett vissza ezekre az eseményekre a Jászság egyik kiváló közéleti személyisége, **Béres Béla** jászdózsai iskolaigazgató, aki akkor az első hadosztály nevelési tisztje, kulturális osztályának helyettes vezetője volt.

Jászberényben a meglevő nagy laktanyák alkalmasnak bizonyultak arra, hogy az ide vezényelt budai ezred pihentetését, megerősítését szervezzék, s egyúttal elindítsák a toborzást is az új magyar hadseregbe. A felszabadító harcok után a jászberényi laktanyák s a közelükben levő egykori méntelep épületei a hadifoglyok gyűjtőtáboraivá váltak. A táborban levő magyar katonák már 1944. december 27-én kérték az Ideiglenes Nemzeti Kormányt és a szovjet parancsnokságot, hogy adjanak lehetőséget számukra a fasiszták elleni fegyveres harcra. 1945. február elején alakult meg az 1. honvéd „Rózsa Sándor" műszaki és távbeszélő építő zászlóalj az itteni hadifogolytáborban, s ez az egység már részt vehetett a harcoló csapatok utánpótlásában.

*

A Budai Önkéntes Ezred Jászberénybe érkezésekor még igen népes volt az itteni hadifogolytábor, a tábor lakói közül sokan jelentkeztek önként a szerveződő új magyar hadseregbe. Amikor Jászberénybe megérkeztek a Budai Önkéntes Ezred katonái, tiszteletükre külön fogadóbizottságot szervezett a polgármester, s a pártok és a nemzeti bizottság küldöttei ünnepélyesen köszöntötték a csapategységeket. Az ezred Jászberényben a már szervezés alatt álló 1. Honvéd Gyalogos hadosztály alárendeltségébe került, ennek keretében — jórészt a Budai Önkéntes Ezred katonáiból — megalakult az 1. Honvéd Gyalogezred I. és II. zászlóalja, az 1. Híradós század, az 1. Tüzérezred és az 1. hadosztályvonat magja. Ezek az egységek kiegészültek az önkéntes hadifoglyokkal. Az ezred teljes létszáma ekkor 2500 fő volt. Ennél azonban lényegesen több katonára volt szükség, ezért a honvédelmi miniszter 20.140/Eln. I. 1945. számú rendeletével intézkedett a Jászberényben működő 740. számú bevonulási körzet felállításáról, amelyről a nemzeti bizottság március 10-i ülésén már tárgyalt.

Nem kellett azonban a besorozások ügyében intézkedni, mert a Jászság területére előírt 10 000 újonc helyett az április 4-én megtartott toborzásokon ennél jóval több önkéntes jelentkezett. A nemzeti bizottság által irányított toborzó bizottság munkáját a Jászsági Szabad Nép április 29-én elismerő szavakkal nyugtázta: *„A Jászság megmutatta, tudja kötelességét a demokrácia iránt. Vörös János honvédelmi miniszter megdícsérte a Jászságot a toborzásban tanúsított magatartásáért. A Jászságban ugyanis 20 000 önkéntes jelentkezés történt az új, demokratikus néphadsereg kötelékébe való felvételre, vagyis 9 700-zal több, mint amennyit erről a területről kértek."* Jászberényben 200 önkéntest toboroztak.

1945. április 21-én a nemzeti bizottsági ülésen már felolvasták a 7. Honvéd Kerületi Parancsnokság átiratát, amelyben a sikeres toborzás elismeréseként a sorozás mellőzését jelentették be. Közben a néphadsereg egységeinek a harcokra való felkészítése gyors ütemben folytatódott. Március 26-ára az 1. hadosztály állományába tartozó vasútbiztosító ezredbe jelentkezett hadifoglyokat a szovjet parancsnokság átvette. Április első felében megkezdődött az 1. hadosztály egységeinek nagyobb mennyiségű fegyverrel való ellátása. A hadosztály április 24-én megkapta a menetparancsot a hadműveleti területre, s elszállítása vasúton megindult. Egy teljes hadosztályt (3 gyalogezredet, 1 tüzérezredet, 1 híradós és 1 utász zászlóaljat) Ausztriába vezényeltek Jászberényből, ahol a jászsági önkéntesek is részt vettek a Wiener-Neustadt környéki SS és nyilas bandák, front mögötti csapatok felszámolásában. Strelzhoffban érte őket a háború befejezésének hire.

*

Az 1. Honvéd Hadosztály szerveződése, rövid tartózkodása Jászberényben jó hatással volt a kibontakozó demokratikus szellemű közélet egyes helyi jelenségeire. A hadsereg kötelékében a politikai és kulturális nevelőmunka terén tevékenykedő tisztek csoportjai számos területen kapcsolódtak be a város közéletébe is.

A hadsereg aktív részese volt a város első valóban demokratikus szellemű nagy ünnepségének, amelyet 1945. április 15-én szervezett a nemzeti bizottság hazánk felszabadulásának megünneplésére. Az ünnepségen a hadosztály parancsnoka is mondott beszédet, amelyben többek között a következőket hangoztatta: *„Egy boldogabb, szebb Magyarországot készítünk elő! Erre ad biztosítékot az új magyar honvédség itt felsorakozott lelkes csapata, amely türelmetlenül várja a vezényszót: Irány Nyugat! Előre!"* Az ünnepségen résztvevő katonai alakulatok lelkes hangulatot idéző, fegyelmezett díszmenetben vonultak el a városháza előtt. Az ünnepségen résztvevő jászberényi lakosság az új szellem hangulatát érzékelhette a műsorban előadott Ady-vers tartalmában is, továbbá a MADISZ és a hadsereg nevelőtisztjei által szervezett kulturális program különböző részleteiben.

Az első Magyar Hadosztály itt maradt alakulatai továbbra is részt vállaltak a város közéletében, képviseltették magukat minden jelentősebb rendezvényen.

*

Különösen nagy jelentőségű tömegdemonstrációra került sor május 1-én, amikor mintegy 10.000 ember ünnepélyes felvonulásáról adnak hírt a korabeli írásos források és visszaemlékezések. A reakció erői ugyan próbálták ellenagitációval nehezíteni e nevezetes munkásünnep sikerét, s arra hivatkoztak, hogy még itt van a hadsereg, „esetleg baj lehet". — A város közvéleménye szerencsére nem vette komolyan ezeket a negatív szándékú beavatkozásokat, sőt kevesellték a jelenlévő katonák számát, s többször is a honvédalakulatokat kívánták látni a május 1-i felvonuláson.

Fokozta még a lelkes hangulatot az is, hogy a Jászsági Szabad Nép április 30-án rendkívüli kiadásban jelentette be a második világháború befejeződését. Valójában erre csak május 8-án került sor, minthogy a fegyverletételt ekkor írták alá a hitleri Németország képviselői Berlinben. E korábbi jászberényi tudósítás még csupán Himmler felajánlására alapozva jelentette be Németország kapitulációját.

Jászberény hagyománytiszteletre illő megbecsüléssel őrzi e hősi idők tevékeny résztvevőinek emlékét. Maradandó emléket állított az itt megalakult új magyar hadsereg tiszteletére: — emléktáblát helyezett el az egykori toborzó bizottság székházának falán amely az utókor számára hirdeti:

*

„EBBEN AZ ÉPÜLETBEN ALAKULT MEG 1945. MÁRCIUS 1-ÉN A FASIZMUS ELLENI HARCRA SZERVEZETT DEMOKRATIKUS MAGYAR HADSEREG I. HADOSZTÁLYÁNAK PARANCSNOKSÁGA.

A HADOSZTÁLY 1945. ÁPRILIS 28-ÁN INDULT EL HADMŰVELETI TERÜLETRE, HOGY FELSZABADULT NÉPÜNK PARANCSÁT TELJESÍTVE A SZOVJETUNIÓ DICSŐSÉGES VÖRÖS HADSEREGÉNEK OLDALÁN KÜZDJÖN HAZÁNK SZABADSÁGÁÉRT."

SEJTELMESSÉG
Fotó: ifj. Sárközi János.

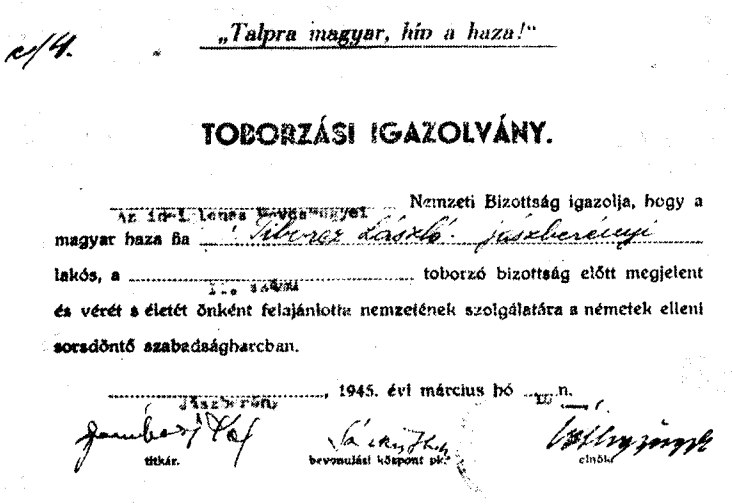

„Talpra magyar, hív a haza!"

c/4.

TOBORZÁSI IGAZOLVÁNY.

Az 1. Honvéd [illegible] Nemzeti Bizottság igazolja, hogy a magyar haza fia Vitéz László jászberényi

lakós, a [illegible] toborzó bizottság előtt megjelent és vérét s életét önként felajánlotta nemzetének szolgálatára a németek elleni sorsdöntő szabadságharcban.

Jászberény, 1945. évi március hó [illegible]-n.

titkár. bevonulási központ pk. elnök.

Egri Nyomda Rt.

Korabeli dokumentum.

Népünnepély

Jelenetek.

A téemkások jól összeforrott munkásgárdája mindig is híres volt jó közösségi szelleméről, arról, hogy tagjait óvta, védte, nevelte. Akadtak — igaz csak kevesen — akik „útilaput" kaptak, ehhez is volt mindig ereje a közösségnek.

A munkásember tiszteletének számos kifejezési módja ismeretes — a pályakezdéstől a nyugdíjazásig, sőt azon túl is — ezen a területen. A munkásbarátság, a munkásszolidaritás a gyáron túl is felbecsülhetetlen közösségi és egyéni értékek forrása. Közintézmények, iskolák, óvodák... használói, a játszótereken visongó gyermekcsapatok nem is gondolnak arra, hogy mit köszönhetnek a téemkásoknak, mert nekik természetes ami van.

Minden közösségnek megvannak a kulcsfigurái, akik a legnagyobb befolyással bírnak, akiknek a szava szent, tetteik, cselekedeteik legendává, mondásaik szállóigévé válnak.

Zana Miklósban megvolt minden képesség ahhoz, hogy meghatározó alakja legyen a villanyszerelő műhelynek, befolyásolja a téemká egész kollektíváját és vállalatszerte tekintélyt, megbecsülést vívjon ki magának. Nem főművezetői beosztása adott rangot számára, hanem embersége, szakmai tudása, örök nyugtalan jobbat keresése. Mai divatos szóval: kreatív ember ő.

Nyugdíjba vonulását lázas tevékenység előzte meg. Mindenki azon törte a fejét, hogyan tudná emlékeztessé tenni az „öreg" Zana elköszönését. Fantáziában, alkotókedvben nem volt hiány, az ünnepségen külön asztalt kellett az üzem közepén lévő placcra tenni az ajándékoknak, de még azon sem fértek el. Az értékes metszett poharak, kristályvázák asztali lámpák, konyhai robot... mellett sorakoztak a még értékesebb saját gyártmányú ajándékok, amelyek a munkás évtizedek egy-egy emlékezetes epizódjához utaltak vissza.

A legnagyobb ajándék bizonyára az a szeretet, amellyel az utolsó munkanapon is körülvették Miki bácsit. A szabadságon lévők, a járóbetegek, sőt még a régi — de már nem hűtős — kollégák is többen eljöttek a nevezetes napra, valóságos népünnepéllyé vált a nyugdíjas búcsúztató.

Csomor József főmérnök nyitotta meg a köszöntők sorát, ő elevenítette föl három évtized jellegzetes eseményeit humoros történetekkel fűszerezve. A humor egyébként végig „kísérőzenéje" volt az elköszönésnek, rigmusok, strófák szedték csokorba a viselt dolgokat, szép emlékeket, harsány derűt keltve a jelenlevőkben.

Gorjanc Ignác vezérigazgató meghatódottan mondott köszönetet a lelkes, fáradhatatlan munkáért, az alkotó hozzáállásért, munkásgenerációkat nevelő, azoknak példát adó életműért.

A tanítványok nevében, *Hamar József* állami díjas villanyszerelő mondott köszönetet.

Az ajándékátadás szertartása külön fejezetet érdemelte. Terjedelmi okok miatt csak néhányat. „Az ismeretlen téemkás emlékművének" (vannak akik totemoszlopnak vagy jeltoronynak nevezik) működő makettjét a műszerészek készítették el és adták át *Zana Miklósnak*, az eredeti mű alkotójának. A strandfürdő világításának megoldását biztosító — későbbi időpontban állítják fel — lámpatest-oszlop makettjét szintén megkapta, mert ő tervezte. Híres galambtenyészetére utalt az a szaporodást serkentő ajándék, amelyet díszes kalitkában adtak át nagy derültség közepette, ugyanis furcsán turbékolt a szénfekete, legalább kétszáz éves „galamb": kárr..., kárr..., kárr..., tollászkodott nyugtalanul a szokatlan környezetben a csapdába esett varjú. Természetesen kapott igazi galambot is. Kertművelő szenvedélyére a századeleji egy embererős tolókapa emlékeztetett. A mikroszkóp azt jelképezte, hogy továbbra is bátran fedezze fel a hibákat, ha azok parányi méretűek is.

Az ünnepelt meghatódottan mondott köszönetet.

— Többet ér ez számomra mint egy marék arany, vagy egy zsák pénz.

Ezután rendhagyó eset következett, *Miklós* bácsi is hozott ajándékokat, nem kevésbé szellemeseket, mint amilyet ő kapott.

Csak néhányat: ébresztőóra az egyik vezetőnek, egy zacskó szén a főenergetikusnak, egy zacskó mészhidrát és sárgahomok a beruházóknak, elásandó csatabárd a rivalizálóknak, faragott furkósbot a szakszervezetnek — bejelölve rajta a jogok és kötelességek tartománya, és bőséges használati utasítás szóban mellékelve... A vezérigazgató sajátkészítésű szobrot kapott — lám ehhez is van tehetsége Miklós bácsinak.

Még ma is fülembe cseng néhány mondata: hogy örültünk egymásnak; ha valaki gyarapodott, házat vett, vagy épített, gyereket nevelt, szakmai sikereket ért el, magabiztosan haladt kitűzött céljai felé...

Hiányozni fog, mert meghatározó személyisége volt közösségének. Jó egészséget, jó pihenést kívánunk *Zana Miklósnak*, aki maradandót alkotott, a villanyszerelő szakma alapfogásaitól eljutott a mikroelektronikáig, kiismerte magát a legbonyolultabb automatikákban is. Mindezt önerejéből, mindig lépést tartva a fejlődéssel.

Horti János

Sumák Soma farsangol

— Igaz-e *Soma*, hogy szabadidődben folklór-kutatással is foglalkozol?

— Hát persze. Tudjátok, milyen sokoldalú az érdeklődésem! Most például farsangi népszokásokat gyűjtök a gyáregységekben és az egész Jászságban.

— Mit sikerült eddig gyűjteni?

— Hogy mit? Csujogatókat!

— Az meg mi?

— Tudjátok, az olyan, hogy Farsang idején a maskarásleginyek végigjárják a falu házait és pajzán mondókákkal szórakoztatják a ház népét. Ha nagyon akarjátok, mondhatok néhányat abból, amit Jászboldogmárián gyűjtöttem a sógorék disznótorában.

— Ne kéresd magad, *Soma*! Halljuk!

— Jó! Figyeljetek:

Megszületett a kis Józsi,
Kire fogja majd a Rózsi?
Hujujujuj! Hujujujj!
Főnök lett az Endre,
Esze, mint a penge!
Hujujujuj! Hujujujj!

— Állj meg, *Soma*! Ezt az utóbbit — vagy valami hasonlót — már a rádiókabarében is hallottuk!

— Lehet, de a folytatását én gyűjtöttem!

Úgy lett főnök Ernő mára,
Tolták az uborkafára,
Főnök-koma, elnök-sógor,
Meg a pincében a jó bor!
Hujujujuj! Hujujujj!

— Na és ezt is a disznótorban gyűjtöttem az öreg Taszajtó Bálintól, a Tejóistenmileszvelünk téesz elletőgulyásától:

Arra telik a pénzedből,
Amennyit lopsz a téeszből!
Loptunk süldőt, loptunk árpát,
Volvót vettünk, egy szép sárgát!
Hujujujuj! Hujujujj!

— Hallod, *Soma*, valóban egy kissé... szóval... igencsak szókimondó a gyűjteményed!

— Igaz, de a népköltészet már csak ilyen. De a gyári csujogató sem sokkal szolídabb. Nem is tudom, hogy merjem-e elmondani. Ha nem áruljátok el senkinek, hogy tőlem hallottátok, akkor elmondok néhányat:

Mióta a Frédi meós,
Rajta röhög minden melós,
Átvesz mindent, ami selejt,
Lassan tanul, gyorsan felejt!
Hujujujuj! Hujujujj!

— Mi ebben az érdekes? Ki fog ezen megsértődni? Tudomásom szerint egyetlen gyáregységben sincs olyan meós, akit Frédinek hívnak!

— Olyan nincs, akit Frédinek hívnak, de olyan azért lehet, aki... na, de ezt hagyjuk! Maradjunk a népművészetnél, vagyis a csujogatóknál. Folytassam?

— Halljuk!

Szükség van olyan főnökre,
Kitől az üzem nem megy tönkre.
Egy jó főnök a Benőke,
Kár, hogy több is van belőle!
Hujujujuj! Hujujujj!

— Te *Soma*, áruld el már, kiről szól ez?

— Majd bolond leszek! Ha tudnám, se mondanám meg, de hogy egy népi eredetű csujogató pontosan honnan ered, azt különben sem lehet tudni. Viszont van még egy termelési tanácskozás szünetében gyűjtött páros, vagyis egymásnak felelgető csujogató népi rigmus:

— *Hosszú volt a beszámoló, ettől megy jobban a meló?*

— Ütődött vagy, ha ezt hiszed, akkor megy csak, hogyha viszed!

— *Mit gondolsz, mi lesz jövőre?*

— Harminc írnok jut egy főre!

— *Harminc? Egy termelőre? Hogyan jutunk így előre?!*

— A termelést nemsokára rábízzuk egy géemkára!

— *No és mi ebből a haszon?*

— Hogy mi? Tudja ám a jóisten!

Hujujujuj! Hujujujj!

— Soma! Ennek a rigmusnak a vége valahogy nem stimmel!

— Hát aztán? Én tehetek róla? Ha úgy érzed, hogy valami nem stimmel, ne nálam reklamálj, hanem csujogasd el a legközelebbi termelési tanácskozáson. De lehetőleg ne a szünetben!

— De neked jobban megy a szövegelés. Talán mégis elmondanád vagy esetleg megírhatnád...

— Persze! Majd ha elment az eszem! Ahogy a tévében az a csinos kis népművész asszonyka is mondta: könnyű lenne más tollával a csalánt verni!

H. L.

Számadás és tervek

Honvédelmi klubunknál

Klub-küldöttközgyűlésen adott számot az 1984-ben végzett munkájáról a vezetőség és megtárgyalták az idei tervet is. A terjedelmes beszámolóból csak néhány részletet tudunk kiemelni.

Emlékeztetőül az 1984-es főbb feladatokat:

„Elősegíteni a dolgozók, ezen belül elsősorban az ifjúság szocialista tudatának formálását. Széles körben megismertetni a fegyveres erők és az MHSz tevékenységét.

Magasabb színvonalon biztosítani a honvédelmi utóképzést.

Elősegíteni a minőségi és tömegsport feladatok teljesítését és javítani a feladatok végrehajtását. Érvényesíteni a takarékos gazdálkodást, az anyagi és pénzügyi fegyelmet, növelni a bevételi forrásokat. Fejleszteni a tömegszervezetekkel és fegyveres testületekkel kapcsolatot."

A munka javuló színvonalú, de nem mentes olyan gondoktól, problémáktól, amelynek megoldása mindenképpen indokolt. Első helyen a tömegbázis szélesítése említhető, amely szoros összefüggésben van a propagandamunkával.

A szakosztályokról:

Tartalékosok. Tagjai tartalékos tisztek, és tiszthelyettesek. Jól dolgozó közösség. Eredményesen szerepeltek a tartalékosok megyei lövészversenyén, ahol pisztolyban; egyéniben és csapatban is a második helyet értek el. Napjaink korszerű, speciális katonai ismereteit oktatás keretében sajátították el.

Lövész- és tömegsport: Feladata, szervezni és végrehajtani a klubtagság és klubon kívüli dolgozók, elsősorban az ifjúság részére a honvédelmi tömegsport versenyeket. Ezt jól oldották meg.

Évenként ismétlődő versenyek: Honvédelmi Kupa lövészverseny; tavaly hat fordulóból állt, mintegy 280-an vettek részt benne.

Összetett honvédelmi verseny: Klubszinten nem tudták megrendezni, csak a városi versenyen vett részt csapatuk, ahol az ötödik helyet szerezték meg.

Tömegsport-bizottsággal közösen szervezett verseny: Ismét megrendezték az évről-évre népszerűbb szocialista brigádok lövészversenyét, mely tavaszi és őszi fordulóból állt. Tavasszal légpuskával, ősszel kispuskával, közel ötven csapat részvételével. A legjobbak egyéniben és csapatban oklevelet, illetve vándorserleget kapnak.

Már hagyomány, hogy városi vezetőséggel közösen szervezik az évfordulós lövészversenyeket: a felszabadulás, a fegyveres erők napja és november 7. tiszteletére. Ezeken a versenyeken a városi fegyveres testületek és a társadalmi szervek vesznek részt, ápolva a fegyverbarátságot.

A klub feladatai közé tartozik az iskolai honvédelmi nevelőmunka segítése, támogatása.

Ezek közül néhányat: honvédelmi vetélkedőkhöz személyi és technikai feltételeket biztosítanak, járőrversenyek lebonyolításában vesznek részt, szemléltető eszközöket készítenek, ifjúgárdisták kiképzési feladatainak végrehajtásához technikai anyagot biztosítanak, a pincelőteret a tanintézetek rendelkezésére bocsátják. A klub aktívan bekapcsolódott a jászsági Honvédelmi Napok előkészítésébe és lebonyolításába is.

Propaganda munkával kapcsolatban több hiányosságot is említ a beszámoló. Például: még mindig nem tudnak megfelelő létszámot biztosítani a versenyekre. Taglétszámukat nem tudták növelni, csak az eltávozottak helyére sikerült új tagokat szervezni...

Néhányat az 1985-ös feladatokból: új tagok szervezése, tájékoztatás javítása, a klubtagok és pártolótagok létszámának növelése a fő cél.

Április 4-e tiszteletére üzemek közötti lövészversenyt szerveznek. Közös rendezvényeket szorgalmaznak a tömegszervezetekkel.

A tartalékos utóképzés színvonalának emelése ugyanúgy a feladatok közé tartozik, mint a városi és megyei versenyeken méltóképpen képviselni a klubot és a Hűtőgépgyárat — elvárás megfogalmazása.

— h —

Négy évvel korábban

Nyugdíjas életének küszöbéhez érkezett február elsejével *Ötvös Béláné*, a III-as üzemben mindenki által tisztelt és szeretett munkásasszony. Tiszteletére, a műszakváltáskor összegyűltek munkatársai, brigádtársai, gazdaságvezetői, hogy megköszönjék becsületes munkáját, önzetlen helytállását. A búcsúztató szavaktól, a titkon vagy nyíltan elmorzsolt könnycseppekből lehetett következtetni, hogy a küzdelmes, fáradságos évek során *Erzsikével* szerettek együtt dolgozni. Olyan asszony volt, akire bárki, bármikor számíthatott a munkában.

A kollektíva nevében *Nagy István* művezető nyújtotta át a virágcsokrot és az ajándékokat.

— Megható, ha egy-egy régi dolgozó nyugdíjba megy. Hiányzik majd a sok-sok tapasztalat, rutin, amit összegyűjtöttek. Hiányzik maga a személye. Így vagyunk *Erzsikével* is. A huszonnyolc, szorgos munkával eltöltött esztendő alatt óriási gyakorlatra tett szert, segítve ezzel üzemünk teljesítményét. Nagy igyekezettel, hozzáértéssel dolgozott az egészségre bizony nem éppen ártalmatlan munkaterületen. Ennek jutalmául hozhattuk négy esztendővel előbbre megérdemelt pihenőjét.

Az üzemvezető köszönte meg a munkásévtizedeket.

Ötvösné dolgos életének megbecsülését fejezi ki a Kiváló dolgozó kitüntetés, amelyet *Fehér István* üzemvezető adott át az ünnepségen.

Ezután valamennyi résztvevő erőt, egészséget kívánt *Erzsikének* a pihenés éveihez, családja és két pici unokája körében.

Az ünnepséget megelőzően tettem fel egyetlen kérdést.

— Hiányozni fognak a munkatársak?

— Azt nem lehet szavakkal kifejezni, hogy mennyire! Életem nagyobbik felét itt töltöttem. Ezért is tervezem, hogy gmk-ba hetenként egyszer — ha többször nem is — bejövök. Megérdeklődtem, — nincs semmi akadálya. Legalább addig, amíg energiámból, erőmből telik.

Szívből kívánjuk, hogy nagyon sokáig így legyen.

Baranyi

SPORTSPORT**SPORT**

Rovatvezető: Szórád Tamás

Edzés közben.

Bemutatjuk Ujszigeti Katalint

A Lehel SE tornaszakosztálya az egyesületen belül kiemelt szakág. Az itt folyó munka eddig is példaszerű volt, januártól tovább erősödött a szakembergárda a Békéscsabáról átigazolt többszörös bajnoknővel.

A sportkedvelőknek, a tornasport iránt érdeklődőknek bizonyára nem ismeretlen *Ujszigeti Katalin* neve.

— Mikor kezdett el tornászni?

— 1970-ben, amikor iskolába kerültem. Suck Sándorné testnevelő hármunkat választott ki az osztályból és rövidesen a Békéscsabai Előrébe kerültem, ahol a *Lukács* házaspár irányította a munkát.

— Viszonylag rövid idő alatt ismert versenyző, sőt válogatott kerettag lett.

— 1975-től '80-ig voltam tagja a magyar válogatottnak. Huszonegyszer öltöttem magamra a címeres mezt.

— Mit tart legnagyobb sikerének?

— 1979 decemberében részt vettem az Egyesült Államokban a Texas állambeli Fort Worts-ben rendezett világbajnokságon, ahol a magyar csapat a 7. helyet szerezte meg. Ez életem egyik legszebb élménye. '78-ban megnyertem az összetett magyar bajnokságot, ezen kívül első lettem gerendán, korláton, talajon, második ugrásban. Abban az évben mesterfokú bajnokságot nyertem felemáskorláton, összetettben 2. lettem.

— Az eredményeken, sikereken kívül mit adott Önnek a sport?

— Nagyon sokat. Amit a legfontosabbnak tartok, hogy a jó emberi tulajdonságokat kialakítja. Gondolok itt — többek között — az akaraterőre, kitartásra, szorgalomra. Ezen kívül sok-sok élményt adott az utazás, hiszen 14 országban jártam, amire a sport nélkül nem lett volna lehetőségem.

— A pályafutása mindössze tíz évig tartott. Miért?

— A tornát nem nagyon lehet tovább csinálni. Óriási a terhelés, ezt megérzi az egész szervezet.

— A sportághoz azért nem lett hűtlen.

— Azonnal elkezdtem foglalkozni a gyerekekkel. 1983. szeptemberétől pedig az Előrében főállású edzőként dolgoztam egészen addig, amíg Jászberénybe nem kerültem.

— Hogy került Jászberénybe és miért éppen ide?

— Ez nagyon összetett dolog. A nyáron a berényi lányok Békéscsabán edzőtáboroztak, akkor hívott *Harmath Béla*. Igaz, hívtak máshová is, de a jászberényi edzőket és a gyerekeket ismertem, eljöttem, körülnéztem és megtetszett a terem is és a város is. Ez a szakosztály most „C" kategóriás, ahol én dolgoztam az „A" kategóriás volt. Úgy érzem, itt van lehetőség az előrelépésre. Hároméves szerződést kötöttem, csak a tornával akarok foglalkozni!

— A szülők közvetve anélkül is értesültek, hogy Ön idekerült, hogy tudtak volna róla. Az edzések száma ugyanis emelkedett. Egy első-másodikos gyereknek nem tartja soknak a heti 6 edzést? Ehhez természetesen számításba kell venni a kisdobos foglalkozást, esetleg a nyelvórát stb.

— Én a munkában hiszek. Most elkezdtünk egy intenzív munkát, ami után májusban szeretnénk elbeszélgetni azon gyerekek szüleivel, akiket tehetségesnek tartunk. Ha ebben a sportágban valaki eredményt akar elérni, akkor csak erre kell koncentrálni.

— Ne haragudjon a felvetésért, de nem biztos, hogy minden szülő ebbe bele fog egyezni. Úgy érzem, ma túlságosan nagy kockázat egy gyereknek csak a sportra koncentrálni és a felelősség csak a szülőé. Ha esetleg egy sérülés vagy valami más miatt abba kell hagynia a tornát az élet többi területén az eddigi lemondást nem biztos, hogy pótolni tudja. Ezen kívül elképzelhető olyan eset is, hogy valaki nem akar élsportoló lenni, „csak" sportoló.

— Nekem az a véleményem, hogy semmit nem szabad félig—meddig csinálni. A sportolgatásnak, jelen esetben a tornászgatásnak nincs semmi értelme, az csak időpazarlás. A lehetőségek szerint mi nem akarunk senkit elküldeni és természetesen nem akarunk mindenkiből élsportolót nevelni. Esetenként csak azoknak szólunk, akik abszolút tehetségtelenek, tehát értelmetlen a befektetett munka.

— Köszönöm a beszélgetést.

— Sz. T. —

Kocogva, vacogva, kacagva

Téli kistúrával rajtolt az olimpiai sportakció. A szervező bizottság döntése alapján a megyében több helyszínen megrendezték a húsz kilométeres távgyaloglást, így Jászberényben is.

Közel kétszázan gyűltünk össze és vágtunk neki az öt óra alatt teljesítendő távnak. A rajtnál a rendezők csoportosították az akcióigazolványokat, amelyekben a részvétel indítéka kérdésre a legtöbben ez írták: szeretek mozogni, sportolni.

9 órakor indultunk a városi sportteleptől. Kicsit izgatottan vágtunk neki a kilométereknek. Kisebb csoportokra szakadtunk, voltak családosak, kisgyerekek és voltak olyanok, akik kutyasétáltatással kötötték össze a túrát. Hangulattal eleinte nem volt gond, el-el hangzott egy-egy vicc, egy-két jó poén, és máris gyorsabban, frissebben szedtük a lábunkat.

Nem fogadott az időjárás a kegyeibe. Már elhagytuk a laktanyát amikor szemergélt az eső. A hátralévő 14 kilométert viharos szélben, esőben tettük meg. Előkerültek a sapkák, anorákok, és egy-két helyen kis „szívmelegítő" itóka is. Elhalkultak a beszélgetések, kacagások, és csak azon voltunk, hogy minél hamarabb túl legyünk az egészen. Sokan kocogva tették meg az utat. Legkésőbb 1 órára mindenki visszaérkezett, még a legfiatalabbak bőrig ázott csoportja is.

Méltán érdemlik meg az elismerést. A rajt tehát sikeres volt. Ujra viszontlátjuk egymást — fogadkoztunk — április 13-án, a sportakció következő nagy próbáján, a távfutáson.

— colos —

Kihasználatlan lehetőség

Saját számításaim szerint Jászberény általános iskolás gyermekei közül a rendszeresen sportolók száma nem éri el a 8 százalékot! Rendkívül alacsony szám ez!

A Lehel SE és a Hűtőgépgyár nagy áldozatot vállalva igyekszik lehetőséget biztosítani a gyermekek egészséges nevelésére. A sportágak egész sora várja az utánpótlás korosztályok fiataljait — legtöbb esetben hiába.

Pedig ahhoz, hogy évek múlva a felnőtt csapatokat jászberényi fiatalok erősítsék, az úttörő és serdülő sportolók sokaságát kellene nevelni.

Jellemző, hogy az évekkel ezelőtt nagy sikereket elért NB I-es női röplabdacsapatban többségben voltak az idegenből igazolt játékosok, de nincs ez másképp a most NB I-be került női kézilabdázóknál sem, ahol csak hírmondónak maradt saját nevelésű sportoló.

Közvélemény-kutatásom eredményeként állítom, hogy a nem sportoló gyerekek többsége szeretne a Lehel SE színeiben edzeni, versenyezni! Akkor miért nem teszi?

A válaszok: — Anyu nem enged! — A szüleim nagyon fáradtak, amikor hazaérnek, és nem hoznak el edzésre. — Egyedül nem jöhetek, ők meg nem hoznak. Szóval a szülők... Hát igen, sajnos akkor, amikor a 8—12 éves gyerek sportol, a sportegyesületen és a mecénáson kívül a szülőknek is áldozatot kellene vállalnia.

Tudom, hogy a másodállás, a gmk mellett nehezen megoldható ez az ügy. De azért csak el kellene gondolkozni ezen a dolgon! Mert hát nem biztos, hogy a gyermek érdekeinek háttérbe szorítása az egyetlen módszer a boldogulásra. Arról pedig, hogy érdeke-e a gyereknek a sport, azt hiszem nem lehet vitatkozni.

A sportoló gyerekek szülei a megmondhatói, milyen sok élménnyel gazdagabb a gyerek, mennyi új barátot szerez, milyen sokat segít a nevelésben a sport és ami a legfontosabb, szinte már el is felejtették, hogy merre van az orvosi rendelő.

Azt pedig a szellemi munkát végzők bizonyíthatják, hogy mennyire frissítő egy kis úszás, futás, vagy tenisz. Nem véletlen, hogy egyre több kitűnő sportoló neve előtt áll a dr., hiszen már gyermekkorban sokkal nagyobb terhelést képes elviselni a rendszeresen edzésben levő szervezet.

Érvekből talán ennyi elég is.

Sz. T.

Asztalitenisz

Későn lendültek formába asztaliteniszezőink. Jóllehet az őszi szezontól győzelemmel búcsúzott az NB II. Gárdos csoportjában szereplő csapatunk, de a Nyíregyházán megszerzett két ponttal is csak a 9—10. helyen várhatjuk a tavaszi folytatást.

A február végén kezdődő bajnoki rajtig pihenésről szó sincs, sőt úgy tűnik, a gyengébb bajnoki szereplésért a „holtszezonban" rendezett egyéni versenyeken kárpótolja magát a gárda. A Szolnokon megtartott megyei felnőtt egyéni és páros bajnokságon elért eredmények ellentmondanak a táblázaton elfoglalt helyezésnek. A férfi párosok versenyében 1985 megyei bajnoka a *Piszter—Szarvas* (Lehel) páros, 2. a *Gyurkó—Varga* (LEHEL—Szo. Spartacus), 3. *Kövendi—Hájos* (LEHEL). Férfi egyéniben együttesünkből a legjobb eredményt *Kövendi János* érte el harmadik helyezésével, de a legjobb nyolc között négy játékosunk is szerepelt.

Az NB II-ben maradásért küzdő csapat számára a jövőre nézve biztató lehet, hogy a szakosztály több tehetséges utánpótláskorú játékossal rendelkezik. A közvetlen utánpótlásból is kiemelkedik *Pásztor Attila*, aki amellett, hogy korosztályában veretlenül nyerte a megyei serdülő tízek bajnokságát, majd első lett a megyei úttörő olimpián, serdülő kora ellenére az ifi bronzjelvényes minősítést is megszerezte. Az elért eredmények arra késztetik a szakvezetést, hogy ősztől a megyei csapatbajnokságon újonc, serdülő és ifi csapatot is indítson, amihez a feltételek már adottak.

— g —

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Csuta Lajosné
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában
Jászberény, 1985. február hó
Felelős vezető: Rédei István
Megr. törzsszám: 1/1985.
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

Atlétika

A múlt évben tíz aranyjelvényes minősítést szereztek atlétáink. Az idén is ott folytatják, ahol ősszel abbahagyták, mert kevés pihenő és sok edzés jellemzi a „sűrű" programot. A felkészülés már novemberben megkezdődött.

A végéhez közeledő alapozás záróprogramja a Budapesten megrendezett serdülő „A" országos bajnokság, ahol a sok jó helyezés mellett elért hét érem önmagáért beszél. Ezen a viadalon kitűnt *Kóczián Judit*, aki 200 m-en elért harmadik helyezésével a serdülő válogatott keret tagja lett, de kiemelkedik *Csillag Csaba* eredménye is, aki 200 m-en második, 400 m-en harmadik lett, valamint *Muhari Zoltán*, aki távolugrásban és magasugrásban egyaránt második helyezést ért el, hármasugrásban pedig bronzérmet szerzett.

Fiúcsapatunk a 4x180 m-es váltófutásban elért harmadik helyezésével a legjobb vidéki együttesnek bizonyult.

— g —

(Sport)

Nem tetszik

Az elmúlt napokban többször elgondolkoztam, hogy megírjam, ne írjam... Mert ami az életben nem tetszik, az nem mind újságtéma. Meg aztán legtöbbször az érintett(ek) személyes sértésnek tekinti, megharagszik. És ami a legfontosabb, nem biztos, hogy eléri a célját, vagyis semmi változást nem hoz, „csak azért sem" jelszóval.

Végül úgy döntöttem, hogy egyet dolgot leírok, mert ha annak a kisebb vagy nagyobb csoportnak sikerül segítenem azzal, hogy esetleg a jövőben a dolgokban ésszerű változás áll be, már megérte.

Nem tetszik, hogy a fedett uszodát úgy használják, mint a strandot. Mint a nevében is benne van, úszásra, az úszás oktatására készült. Úszni pedig, ha egy medencében háromnál többen vannak, csak meghatározott rendben lehet.

Nem tetszik, hogy a műjégpályán egyre vastagabb a jég. Az ideális vastagság 5—8 centi lenne. A vastagabb jégréteg felszíne a márciusi naptól megolvad, vizes lesz, mert a berendezés nem tud áthűteni. A gépek gazdaságtalanul használják az energiát, és minden igyekezet ellenére megrövidül az amúgy is rövid jégszezon. Ez utóbbi nem feltételezés, hanem többéves tapasztalat.

Nem tetszik, hogy a teniszpályán nincs használati rend. Lassan jön a tavasz és évről évre többen szeretnének teniszezni. A két pálya sajnos nagyon kevés — reméljük, lesz több is —, de megfelelő renddel sok vitát így is meg lehetne előzni. Nem fordulhatna elő, hogy a hűtőgépgyári dolgozó várja órákig, hogy más vállalat dolgozója, vagy esetleg egy jobban ráérő tanuló átadja a pályát, vagy esetleg a „magasabb rendfokozatú" ember itt is átvegye a hatalmat...

Egyszerre ennyit.

Reménykedem!

Szórád Tamás

Még egyszer a december végi szárazvirág-kötészeti kiállításról. Képünkön részlet látható a fő alkotókkal. Nagy Ildikó és Vas Erzsébet munkáiban gyönyörködhettünk. Köszönjük nekik!

Köszöntjük az MSZMP XIII. kongresszusát!

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 2. szám 1985. március Ára: 4,— Ft

Levél kollektívánknak

Kedves Gorjanc Elvtárs!

Az 1984. évben belföldi piacra leszállított 197 ezer hűtő- és fagyasztószekrénnyel a gyár teljesítette a Gazdasági Bizottság által is jóváhagyott vállalását, ezért megköszönöm a gyár kollektívájának elmúlt évi munkáját, mellyel hozzájárult a hazai hűtőgép ellátás javításához.

A gyár minden dolgozójának, műszaki és gazdasági vezetőjének további eredményes munkát kívánok az 1985. évi vállalásaik maradéktalan teljesítéséhez.

Budapest, 1985. február 28.

Elvtársi üdvözlettel: **Dr. Gábor Pál,**
a Belkereskedelmi Minisztérium iparcikk kereskedelmi főosztály vezetője

Négy évtizede szabad hazában

Írta: Kókai Rudolf

Az elkövetkező napokban azokra a 40 év előtti eseményekre emlékezünk, amelyek nemzetünk történelmének legnagyobb sorsfordulóját jelentették: a felszabadulást a fasizmus alól, a nép felszabadulását saját urai kizsákmányolása alól.

Az idősebbek szó szerint emlékeznek, hiszen ők átélték a fehér terror, a Horthy-korszak szégyenteljes évtizedeit, a nyilas rémuralom idejét, a világháborút, de a felszabadulást követő nemzeti újjászületést is. A fiatalabb generációk csak szüleik, nagyszüleik segítségével tudnak ezekről az időkről hiteles képet kapni, hiszen azokról a „történelemórákról" ők szerencsére igazoltan voltak távol.

Emlékezni és emlékeztetni: ezt nem csak azért tesszük, mert 1945. április negyedike jelenti egész népünk számára azt a fordulónapot, amely lehetőséget biztosított ahhoz, hogy kezébe vegye sorsának irányítását. Tesszük azért is, hogy a most felnövők az elmúlt évtizedek eredményeit értékelve elődeik felelősségével munkálkodjanak a saját és utódaik még jobb, még boldogabb életéért.

Négy évtized rövid idő a történelemben. De a magyarság történelmében egy egész korszakot jelent.

A felszabadulást követően a termelési viszonyok olyan rohamos átalakulása kezdődött, amely lehetővé tette a termelőerők nagyléptékű fejlesztését is. Mindezek következtében: hazánk gazdaságilag gyengén fejlett országból közepesen fejlett országgá vált; társadalmi viszonyainkat tekintve a haladás élén járó országok közé kerültünk: **leraktuk a szocializmus alapjait és a szocialista viszonyok fejlesztésén, tökéletesítésén dolgozunk.**

A termelési viszonyok átalakítását, fejlődését a tulajdonviszonyokban bekövetkezett gyökeres változások biztosították. Ennek első állomása a nagybirtokrendszer felszámolása, a földreform volt. Ezt követték: a bankok, az üzemek, a kereskedelmi és közlekedési vállalatok államosítása. A földesurak, bankárok, gyártulajdonosok megfosztása a kizsákmányolás eszközeitől alapvető változásokat jelentett az osztályviszonyokban. A kizsákmányoló osztályok megszüntetése évszázados pereket döntött el: a munkásosztály és a parasztság az elnyomott osztályból a tulajdon és a hatalom igazi birtokosává válhatott. Mindezek következtében az elmúlt négy évtized egész történelmünk leggyorsabb gazdasági fejlődésének időszaka lett.

*

Az ipari termelés mennyisége a háború előtti szint **tizenötszörösére nőtt** negyven év alatt. Jelenleg az ipari termelés adja a nemzeti jövedelem csaknem felét, foglalkoztatja az aktív keresők mintegy 30 %-át, termeli a kivitel döntő hányadát.

Szűkebb hazánkban, Szolnok megyében iparról gyakorlatilag csak a felszabadulást követően beszélhetünk.

A szocialista iparosítás szülöttei — többek között — az Aprítógépgyár, a Hűtőgépgyár és a Tiszamenti Vegyiművek. Az ipari munkások száma a megyében 60 ezer fölött van, az ország ipari termelésének csaknem 6 %-át biztosítják. Az ipari termékek nemcsak az országban, de messze határainkon túl is hirdetik a megye munkásainak, értelmiségi dolgozóinak szorgalmát, szakmai tudását.

*

A mezőgazdaság a szocialista átszervezést követően a termelés olyan arányú növekedését érte el, amely **világviszonylatban is jelentős:** hazánk az egy lakosra számított mezőgazdasági termelési érték tekintetében a világon **a legelsők közé került,** megelőzve sok, nálunk gazdaságileg fejlettebb országot. Ugyanakkor a kifejezetten paraszti munkát végzők aránya ma már nem több az aktív keresők 12 %-ánál. Ez az óriási fejlődés Szolnok megyére is jellemző. A mi megyénk — amely korszerű ipara ellenére ma is mezőgazdasági jellegű megyének számít — adja az ország gabona és hústermelésének mintegy 10 %-át. Búzából például egy hektáron ma ötször annyit termelnek, mint a felszabadulás előtt. Arra is büszkék vagyunk, hogy itt voltak az első termelőszövetkezeti városok: **Túrkeve, Mezőtúr, Karcag, Kisújszállás** és a teljes kollektivizálás is az elsők között fejeződött be a megyében.

*

A társadalmi átalakulások lehetővé, egyben szükségessé tették az egész nép számára az általános, szakmai és politikai műveltségének gyarapítását. Az alapműveltség megszerzése ma már általánossá vált. 1949 óta több mint **kétmillió ember szerzett szakmunkásbizonyítványt.** Jelenleg minden negyedik lakos középfokú és minden 14. felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkezik. Az értelmiség társadalmi szerepe jelentős, tevékenysége a dolgozó nép érdekeinek szolgálatává vált.

A négy évtized társadalmi átalakulásának alapvető iránya a nagy társadalmi csoportok közeledése, a társadalom egységesülése. Ennek alapja az a szövetségi politika, amely tudatosan munkálkodik a különböző osztályok és rétegek összekovácsolásán, a nemzeti egység folyamatos megteremtésén és megőrzésén.

A társadalmi viszonyok átalakulásának következtében mélyrehatóan átformálódtak Magyarországon a politikai viszonyok is. A felszabadulás óta végbement fejlődés egyik legjelentősebb vívmánya, hogy hazánkban kibontakozott, **megszilárdult a szocialista demokrácia.** Ennek fő megnyilvánulása, hogy milliók kapcsolódtak be a közügyek alakításába, a hatalom gyakorlásába. Ma már a hatalmi szervek nemcsak a népért, de egyre inkább a néppel együtt, a nép részvételével látják el feladataikat. A szocialista demokrácia egyik területe a munkahelyi demokrácia, amely csak szocialista viszonyok között létezik, hiszen kibontakoztatásának alapja a termelési eszközök társadalmi tulajdona. **Az MSZMP mindig kiemelt figyelmet fordított a demokratizmus szélesítésére, erősítésére.** Ennek minőségileg új vonása napjainkban a vállalatirányítás új formáinak bevezetése.

*

Politikai viszonyaink lényeges eleme a szocialista törvényesség érvényesülése. Hazánkban hosszú ideje uralkodó állapot, hogy a törvénytisztelő állampolgárt nem érheti bántalom és senkinek sem lehet része üldöztetésben világnézeti, politikai meggyőződése, származása, nemzetiségi, vallási hovatartozása miatt. Az állampolgárok jogi egyenlősége éppúgy megingathatatlan elve állami életünknek, mint a törvények megtartásának követelménye.

*

A négy évtized történelmi vívmányai közül az **egyik legjelentősebb** az életszínvonal nagymértékű emelkedése, az életkörülmények minőségi változása. Ennek jelentőségét nem csökkenthetik az elmúlt néhány évnek a világgazdasági események által ránkkényszerített gondjai.

Az életkörülmények változását alapvetően meghatározta a munkanélküliség megszűntetése, a teljes foglalkoztatottság biztosítása és az ezzel járó létbiztonság. **Az emberek megítésének alapvető mércéjévé a munkát tettük,** ami együtt jár a munkát végző dolgozó ember megbecsülésével. Jelenleg új társadalmi értékrend honosodik meg hazánkban, amelyben a valóságos teljesítmény kapja a meghatározó szerepet.

Amíg az egy főre számított munkajövedelmek reálértéke 1950 óta több mint **két és félszeresére** emelkedett, addig a társadalmi juttatásoké **nyolc és félszeresére.**

Az elmúlt évtizedekben alapvetően megváltoztak a jövedelmi, fogyasztási viszonyok is. A Horthy-korszakban kialakult helyzetet híven tükrözte az a mondás, hogy: hazánk a hárommillió koldús országa. Ha semmi máson nem mérnénk a megtett utat, mint azon, hogy mit jelentett abban az időben szűkös körülmények között élni és mit jelent ez ma — akkor is óriási a különbség.

*

Az elmúlt évtizedekben nemcsak a társadalmi viszonyok változtak meg, de más lett e viszonyok hordozója, az ember is. Megjelent a közösségi embertípus, amely társadalmi méretekben is képes egyre tudatosabban gondolkodni. **Növekedett az emberek műveltsége, szélesedett látókörük.** A mai magyar társadalmunk emberének jellemző vonása, — szemben az 50—60 évvel korábbi átlagembertől — hogy van perspektívája, nem kell félnie a holnaptól, bízhat a jövőben.

Jól tudjuk, hogy az elért eredmények lehetnének szebbek is, jobbak is, hogy az elmúlt négy évtizedben hibák is előfordultak. Azt is tudjuk, hogy a jelenlegi társadalmunkat is több feszítő, megoldásra váró probléma terheli. Éppen ezért a négy évtizedes teljesítményeink nem adnak, nem adhatnak alapot az önelégültségre. De jó alapot adnak képességeink reális felméréséhez, az építőmunkánk további feladatainak elvégzéséhez. Ha ebből kiindulva tekintjük át a megtett utat, vetjük össze a jelent a múlttal — a kapott eredmény önbizalmat adhat a szocializmus minden magyarországi hívének. Az elmúlt négy évtizedben nagy tettekre voltunk képesek. Ez szolgál alapul ahhoz, hogy meggyőződéssel vallhassuk: **ugyanúgy megvan az erőnk és a képességünk** a jelen, a közeli és a távolabbi jövő teendőinek elvégzéséhez is.

Ha világtörténelmi mértékkel mérjük e négy évtized jelentőségét, azt mondhatjuk, hogy elindultunk és néhány lépéssel előbbre jutottunk azon az úton, amely az osztálytársadalomból az osztály nélküli társadalomba vezet.

*

Visszatekintve a szabad hazában megtett útra, soha nem feledkezhetünk meg arról, hogy **hazánkat a Vörös Hadsereg szabadította fel 1945. április 4-én.** A Szovjetunió sokezer katonájának vére festette meg a magyar földet, amikor elhozták számunkra a nagy történelmi lehetőséget. A túlélők és utódaik pedig azóta is az emberiség történelmi haladásának, s az ehhez nélkülözhetetlen világbékének legigazibb harcosai, legfontosabb biztosítékai.

Szolnok megye területét és lakóit már 1944 novemberében felszabadította — közel háromezer katonája élete árán — a Vörös Hadsereg. Rájuk is emlékezünk amikor kegyelettel helyezzük el a hála virágait sírjaikon **a legnagyobb nemzeti ünnepünkön.**

Színpompás nőnapi ünnepség

Összeállításunk a 4. oldalon.

Kitüntetések nőnapra

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kaptak: Antal Alajosné, Bangócs Jánosné, Csillik Sándorné, Gondos Istvánné, Konkoly Albertné, Pataki Béláné, Varga Ferencné.

SZOT oklevelet vettek át a szakszervezetben végzett kimagasló munkásságukért: Pernyész Franciska, Hevesi Jánosné és Andriska Józsefné.

A vállalat kiváló dolgozója kitüntetést kapták: Agócs Józsefné, Bagó V. Imréné, Berta Miklósné, Bertalan Béláné, Bíró Andrásné, Kaszab Györgyné, Kertész Gyuláné, Kiss Vendelné, Krista Béláné, Kuzén Zoltánné, Palotai Istvánné, Rácz Teréz, Séber Lajosné, Szívós Tiborné, Szőrös Béláné, Vizi Károlyné.

Vezérigazgatói dicséretben részesültek: Bordás Ignáczné, Dobi Sándorné, Koncz Andrásné, Pethő Lászlóné, Rédei Lászlóné, Radnai Istvánné, Sipos Pálné, Szalay Szabolcsné, Telek Istvánné, Oláh Mihályné, Varga Ildikó.

Háromnapos bécsi jutalomúton vehettek részt: Misinkó Imréné, Nagy Istvánné, Pethes Jánosné, Sánta Klára, Treba K. Sándorné.

Vetró B. Beatrix **MHSz Kiváló munkáért** bronz fokozat kitüntetést kapott.

FIATALOKRÓL MINDENKINEK

rovatvezető: JUHÁSZ FERENC

Beszámoló, javaslat és választás

Az üzemi KISZ-bizottság küldöttgyűlést hívott össze 1985. március 5-én. Az 1984-ben végzett munkáról és a szervezet előtt álló legfontosabb feladatokról, adott számot a testület, majd megválasztotta a KISZ-bizottság titkárát.

Az elnökségben foglalt helyet — a vendégek közül — *Szabó István*, az MSZMP városi pártbizottságának első titkára, *Molnár Margit*, a KISZ Szolnok megyei Bizottságának politikai munkatársa és *Kovács Miklós*, a városi tanács elnökhelyettese.

Az elnökség.

Majzik Dezső levezető elnök megnyitó szavai után *Vass Attila*, a KISZ-bizottság megbízott titkára szóbeli kiegészítőjében szólt a testület munkájáról, a munkabizottságok tevékenységéről, az alapszervezetek legfontosabb feladatairól. A KISZ-szervezet előtt álló legfontosabb feladatként jelölte meg, hogy a KISZ KB réteghatározatai alapján megkezdett munkát tovább folytassuk, hogy a KISZ tisztségviselőinek felkészültsége tovább növekedjen, ismerjék kötelességeiket, jogaikat.

A beszámoló feletti vitában elsőként *Fodor Péter* kapott szót. Hozzászólásában a KISZ—úttörős kapcsolat jelentőségéről, jelenlegi helyzetéről szólt.

— Ennek a munkának a szépségét és fontosságát azok ismerik igazán, — mondta — akik a kialakult tartós kapcsolatuk során láthatják, tapasztalhatják a gyerekek szeméből sugárzó szeretetet, érdeklődést.

Major Éva beszámolt a Wienermann Lajos KISZ-alapszervezet kollektívájának belső életéről, munkamódszereiről. Ismerette azokat a tapasztalatokat, amelyeket a szervezettség növelése terén, illetve az új munkastílus, munkarend kialakítása során szereztek.

Beleznay Sándor összefoglalta az 1984-es politikai képzési év legfőbb tapasztalatait és szólt az 1985-ös képzési év feladatáról. Az elmúlt évben működő ifjúsági vitakörök döntő többsége tartalmilag is megfelelt az elvárásoknak, bővítette a résztvevő fiatalok politikai ismereteit — állapította meg.

A szabadidős tevékenységről *Biró János* népművelő beszélt. Kiemelte, hogy a Hűtőgépgyárban megvannak a tartalmas, élményt adó szórakozásra a lehetőségek.

Ezt követően *Szöllősi Ferenc*, a Fürts Sándor KISZ-alapszervezet titkára kapott szót. Kapcsolódva a beszámolóban foglaltakhoz elmondta: a műszaki és közgazdasági értelmiségi fiatalok jelentős része termelőmunkát vállal keresetkiegészítésként. Emiatt érdeklődésük, fogékonyságuk csökken az új iránt, műszaki kérdésekkel csak munkaidőben tudnak foglalkozni.

Dr. Ifkovics József a KISZ-munka érdekképviseleti részével foglalkozott. Eredmények elsősorban a már korábban is alkalmazott munkamódszerek finomításával ért el a KISZ-bizottság.

Pintér János, a pályakezdő fiatalok problémáiról, a munkássá válás folyamatáról mondta el tapasztalatait.

Hangsúlyozta, hogy a vállalathoz való kötődést, a KISZ tömegbefolyásának erősítését elsősorban mozgósító erejű, az összetartozás élményét nyújtó programok szervezésével lehet elérni.

A KISZ Szolnok megyei bizottsága és a jászberényi városi bizottsága nevében *Molnár Margit* szólalt fel.

Kiemelkedőnek értékelte a fiatalok gazdasági munkáját, a KISZ-szervezet irányító és ellenőrző munkáját. Érzékelhetően nőtt a cselekvési egység — mondta. A Hűtőgépgyár KISZ-szervezetének tekintélye van a megye területén dolgozó KISZ-esek körében.

Az ifjúgárda munkájáról *Tamás József* tájékoztatta a küldöttgyűlést. A legfontosabb feladatnak a minőségi tagépítést említette, amihez kérte a KISZ-alapszervezetek segítségét.

Szabó István elvtárs, a városi pártbizottság titkára a beszámolóról szólva elmondta, hogy reálisnak, őszinte hangvételűnek ítélte a beszámolót.

Elismeréssel szólt a KISZ-bizottság azon törekvéséről, hogy a beszámolóban elsősorban a tagságot foglalkoztató gondokat veszi számba, mert ezek ismerete adhat programot a hogyan tovább kérdésére, ezeknek a hiányosságoknak az ismeretében adható válasz.

Hozzászólásában külön hangsúlyt adott az ifjúság körében történő politikai, világnézeti munka fontosságának.

— Eredményes, másokat is tettekre serkentő munkát társadalmunkában csak az tud végezni, akit mély elkötelezettség és magasfokú szellemi, politikai tudatosság jellemez — mondta.

A történelmi eseményekre való érzékeny odafigyelésben, nemzeti múltunk megismertetésében, a hazafias és internacionalista nevelésben mindenekelőtt a hitelesség fontosságát emelte ki.

Kispál István a termelési versenymozgalmak értékelésével foglalkozott. Az elmúlt évekhez képest a versenyek színvonala visszaesett. A résztvevő fiatalok felkészültsége, sajnos a követelményszint alatt maradt.

Példákkal támasztotta alá azt a tapasztalatát, hogy már a pályaválasztás időszakában kell több segítséget, tájékoztatást adni a fiataloknak, hogy a számukra legmegfelelőbb szakmát válasszák.

Kovács Miklós, a városi tanács elnökhelyettese elismeréssel és köszönettel szólt a városért végzett társadalmi munkáról. Kiemelte a hűtős fiatalok különböző testületekben — elsősorban tanácsi testületben végzett aktív munkáját.

Vass Attila foglalta össze a vitában elhangzottakat, majd határozathozatal következett.

A küldöttgyűlés egyhangúan elfogadta a KISZ-bizottságnak az 1984-es évben végzett munkáról szóló beszámolót, majd ezt követően megválasztotta a KISZ-bizottság titkárát. *Vass Attila* kapott bizalmat.

Koczkás Karolina

A küldöttgyűlés résztvevőinek egy csoportja

Nyolcadszor is miénk a vörös vándorzászló

Lapzárta után érkezett az örömhír, hogy a Tanásköztársaság kikiáltásának 66. évfordulóján, március 21-én ifjúsági nagygyűlésen — immár nyolcadik alkalommal — adta át a Vörös Vándorzászlót Dr. Szórádi Sándor, a KISZ KB titkára KISZ-bizottságunknak. A A zászlóátadó ünnepségen megemlékeztek tavaszi ünnepeinkről. A Bercsényi úti Általános Iskola úttörői műsorral köszöntötték a hűtős fiatalokat és emlékszalagot kötöttek a zászlóra. A Lehel Vezér Gimnázium az Aprítógépgyár és a helyi katonai alakulatok képviselői szintén emlékszalagot kötöttek tiszteletük, elismerésük jeléül.

Az alkalomhoz illő sok dicséret mellett a jövőről is volt szó. „A zászló kötelez!" — hallhattuk több hozzászólótól, és ez az intelem megszívlelendő.

KITÜNTETÉSEK A ZÁSZLÓÁTADÓ ÜNNEPSÉGEN

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kapott: **Sas Béla** és **Misovits Miklós.**

Kiváló ifjúsági vezető lett: **Kispál István.**

Kiváló ifjú vezető: **Fodor Péter.**

Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott: **Beleznay Sándor.**

A KISZ KB Dícsérő oklevelét vehették át: **Vass Attila, Gondosné Száraz Katalin.**

A városi KISZ-bizottság dicsérő oklevelét hárman kapták meg: **Körmendi Gertrud, Fehér András, Csomor Tamás.**

A KISZ KB Kollektív dicsérő oklevelét a **Komócsin Zoltán** nevét viselő alapszervezet érdemelte ki.

Vállalati kitüntetésben részesültek, Kiváló dolgozók: **László Zoltán, Gál Ferenc, Bodó Károlyné, Nyeste János, Kovács Viktor, Petró Tibor, Kraft Gábor.**

Vezérigazgatói dicséretet kaptak: **Berényi Vince, Szabó Zsuzsanna, Szatmári László, Hajdú Attiláné, Tóth Rozália, Csillik György, Baranyi Lászlóné.**

Külföldi jutalomútra mehetnek a Szovjetunióba illetve Bulgáriába: **Csombok Pál, Ács Albert, Maszlag Erika, Fodor Péter, Váradi Lajosné, Kiss Erika, Medveczky Zsuzsa.**

40 XIII

Izmosodó deltások

Vajon mikor nyílik az ajtó? — kíváncsiskodtak izgalommal teli várakozás közben a hőcserélő gyáregység gáz- és olajhűtő üzemének szocialista brigádvezetői február 13-án. A soron következő le sem vette tekintetét az üzemvezetői iroda ajtójáról. Az összevont üzem kilenc brigádvezetője szorított önmagának és kollektívájának.

A gazdasági, társadalmi szervek vezetőiből álló értékelő bizottság a legaprólékosabb részletekre is kitért egy-egy brigád múlt évi tevékenységét boncolgatva — ezt tapasztaltam, mert magam is résztvettem az értékelésnél.

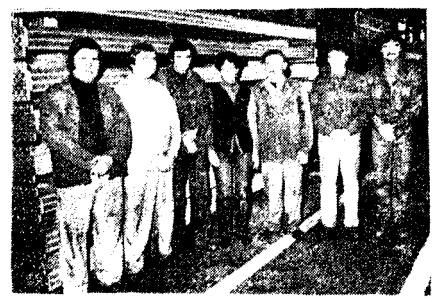

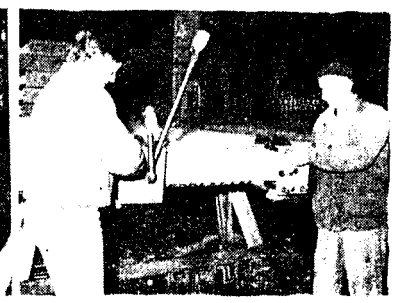

Délutánba nyúlt, amikor kirajzolódott az összkép. *Péter Pál* üzemvezető szakított rám néhány percet.

— Üzemünk kollektívája az 1984-es év eredményeivel rászolgált a bizalomra. Ehhez nagymértékben hozzájárult a szocialista brigádok összefogása, kezdeményezőkészsége, a társadalmi munka javulása, a tudatosabb irányítás. A termelési feladatokon túl az egyéb területeken is szorgalmas, előrelátó munka folyik. Lehetne még sorolni gondjainkat, eredményeinket, de azt hiszem, nem szükséges. Megítélésem szerint az immár több éve bizonyító kollektíváink képesek lesznek az 1985-ös elvárásoknak eleget tenni, a maguk elé kitűzött célokat teljesíteni. Összességében leszögezhető: a versenymozgalom üzemünknél — sőt, gyáregységünknél — meghatározó jelentőségű. Még annyit: jók közül a legjobbnak — nálunk — a Delta Szocialista Brigád bizonyult.

— Annyira jó ez a közösség? — a kérdést másnap tettem fel a brigádvezetőnek, *Haviár Mátyásnak.*

— Jól összeszokott, „belevaló" tagokból áll a brigád. Zömmel bejárók vagyunk, de meggyőződéssel mondhatom, mi nem törődünk a mindig hazarohanók gúnyolódásával, mi nem szégyelljük, ha csinálunk valamit. Sőt, „reklámozzuk", mert ez a lényege az egész brigádmozgalomnak: a kötelező munkán kívül végzett többlet. Önzetlenségünket tükrözi, hogy ismerik nevünket Pórtelken az óvodában, Viszneken az általános iskolában, Jásztelken a gázcseretelepen. Nem hallgathatom el, sokat köszönhetünk az üzem gazdaságvezetőinek: becsvágyat ébresztettek bennünk. Ma már belátjuk, igaza volt *Péter Pál* üzemvezetőnek, amikor a múlt évben lezajlott értékelésnél azt mondta: *többre vagytok képesek.*

Beszélgetésünk közben igazolások kerültek elő. Több községből köszönő, elismerő sorok. Előbukkant két jegyzettömb is. Az egyik üres, a másik már csaknem megtelt feljegyzésekkel. Lapozgatva az alábbiakat olvastam:

„Áprilisban egyik brigádtagunknál, *Mészáros Bandinál* díszfacsemeték kiültetésében segítkeztünk... Véradáson 3 fő vett részt... Májusban *Bodor Jóska* kiváló dolgozó lett... *Bagi Istvánnál* szüretelni voltunk... Új tagokkal bővültünk: *Aszódi Tibor, Csík Antal, Bagi István*... Újításunk beadva... Hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére rendezett háromfordulós kulturális, történelmi és politikai vetélkedősorozaton elértünk 287 pontot — a lehetséges 300-ból..."

A kollektíva kézirata korántsem teljes. Felsorolni is sok, mi mindent tesz, mennyi erő van ebben a közösségben. Ott vannak mindenütt, ahol szükség van segítőkész emberekre, dolgos kezekre.

Mészáros András, Deák Antal, Boros Sándor, Sarankó János és a brigád egyedüli női tagja —, *Miklós M. Erzsébet* társaságában fényképeket nézegettünk.

— Nem szükséges mindenhová közösen elmenni! — fűzte hozzá kommentárként a képekhez *Mészáros András.* — Élménybeszámolókkal, fotókkal eljuttatjuk egymást bármerre. Pusztavacson, az ország közepén ketten voltunk. Látod, mennyi kép?! Ezek itt a szilvásváradi fogathajtó világbajnokságon készültek. A másik borítékban nemzetközi motokrossverseny képeit őrizzük. Tápiószentmártonból. A BNV-t tavaly hárman tekintettük meg.

— Szükségesnek tartjuk megemlíteni— mondták még —, hogy munkánkhoz kapjunk továbbra is megfelelő támogatást, megértést, segítséget — mint eddig. Legyen munkánk folyamatosan értékelve, mert csak úgy tudunk viszonyítani. Nálunk — a Deltánál — nem kampányszerű brigádmunka van. Az év második felére sem marad aránytalanul sok tennivaló. Folyamatosan, egész évben él a munkaverseny. Nem lehet probléma a jövőben sem, hiszen brigádunkban van mozgósítható erő — nem is kevés.

Farkas Antal helyettes brigádvezető pillanatra sem hagyta felügyelet nélkül a gépet, de szívesen beszélt „magukról", amikor kérdezgettem.

— A hármas jelszó összhangjának megtartásával igyekeztünk fejlődni. Talán az első és harmadik pont a legütőképesebb. A termelésben és a közösségi életben tartalmasabb a munka.

— A szocialista brigádok nem húzzák ki magukat az újító tevékenységből sem. Nálatok mi a helyzet?

— Novemberben is adtunk be egyet *Haviár Matyival*, az elemek kamrafúrásának módosításáról. Hogy mit eredményez majd? Minőség terén is várunk javulást, de csökkenni fog a gépbeállítási mellékidő, ami nem közömbös.

— Nagy titkot nem árulok el: úgy néz ki, a gyáregység kiválói között ott lesztek. Mit jelent ez a kollektívának?

— Örömöt... örömöt... lelkesedést...!

Rászolgáltak!

Baranyi

Tavaszra várva
Foto: ifj. Sárközi János

Kulcsember-e a művezető?

Közvélemény-kutatás a művezetők helyzetéről.

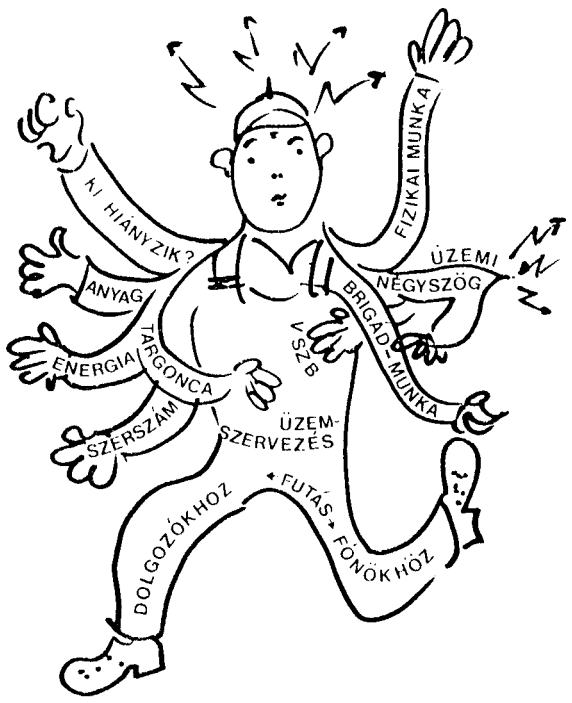

A művezetők jelzői közül a címbeli a leggyakoribb. De elhangzik más is: elkeseredett hangnemben „cintányér közt a levegő" (mivel egyik oldalról a dolgozók szorítják, másik oldalról a felettes vezetők). Nosztalgiával: régen élet és halál ura volt a művezető. Tudományoskodva: mozgó összekötő kapocs az információáramlásban.

Nem folytatom a sort, hiszen ma az „ideális" művezetőt úgy kell elképzelni, mint az ábra mutatja. Inkább nézzük, mi a véleményük önmagukról, hogyan látják saját helyzetüket? A munkapszichológiai labor közvélemény-kutatást végzett 1985. január hónapban a vállalat művezetői körében a szakszervezeti bizottság felkérésére. A művezetői réteg fontosabb megoszlási adataihoz viszonyítottuk a kapott véleményeket (ilyenek pl.: életkori, iskolai végzettség szerinti megoszlás, a vállalati gyakorlati idő, művezetői beosztás ideje stb.).

Ha az átlagéletkort nézzük: 39,3 év, amely a megállapodott, érett, tapasztalt felnőttkort jelenti. A művezetőknek több mint fele (57 %) a 31—40 éves korosztályhoz tartozik, viszonylag kevés a 30 év alatti fiatal.

Milyen fő problémakörben kértünk véleményt? Központi helyen szerepelt az anyagi és erkölcsi megbecsülés mértéke, a jogkörök és hatáskörök, a művezetők emberi kapcsolatai, valamint leterheltségük, munkaidejük beosztása, konfliktusok, nehézségek.

Nézzük sorjában a véleményeket:

A művezetővé történt kinevezés előrelépést jelentett az előzőleg csoportvezetőként dolgozók 20, a szakmunkásként dolgozók 45, az alkalmazottak 67 százalékának. A beállító lakatosok 78 százaléka számára viszont visszalépést jelentett. A miértet az anyagi okok között kereshetjük.

A jövedelmükkel csak kismértékben, illetve nem elégedettek; e kérdést abban az összefüggésben vizsgálva, hogy a kinevezés milyen változást hozott számukra, akkor még tisztább és érthetőbb kép bontakozik ki. Akiknek előrelépést jelentett, még azoknak is 50 százaléka elégedetlen a jövedelmével. Ha azt vesszük, hogy ezek a vélemények a sajátos helyzetből adódóan szubjektívek, sok esetben viszonyítást fejeznek ki, egyrészt; a beosztott dolgozókéhoz képest — akik általában jóval többet keresnek —, másrészt; a felettes vezetőkhöz képest, akiknél több terhet viselnek, — akkor mindjárt differenciáltabban látjuk a képet.

Az erkölcsi megbecsülés is lehetne jobb, csak a véleményezők egyharmada elégedett. Az erkölcsi megbecsülés nem merülhet ki egy-egy kitüntetés adásában (hiszen mindig mindenki nem kaphat), sokkal több annál: a napi munkáért járó elismerés, a dolgozók elégedettsége az emberséges bánásmódért, dicséret a jó brigádmunkáért, pártmunkáért... Sőt, a művezetői munkakör társadalmi elismertsége, presztizse is beletartozik az összképbe.

Arra a kérdésre, hogy „miért nem jó művezetőnek lenni?", a válaszokat rangsorolva ezt kaptuk: legelőször is kevés a fizetés, aztán rosszak a gépek és berendezések, illetve hiányoznak az anyagi és tárgyi feltételek a munkavégzéshez; kicsi a jogkör, de nagy a felelősség, nem jut idő az irányítói, vezetői munkára. A jogkörével a művezetők 49 százaléka nem elégedett, s különösen a fegyelmezés, munkaerkölcs területét említették, ahol tehetetlennek érzik magukat a jogkör hiánya miatt.

✶

A feladatkör viszont óriási! Volt olyan elkeseredett vélemény is, hogy a művezetőt mindenért felelőssé teszik: a WC-k tisztaságától kezdve a gépek állapotán át, a raktározáson keresztül az anyagmozgatás és anyagutalványozásig bezárólag. Százkarú óriás lehetne, hogy mindezen feladatoknak megfeleljen. A hatáskört a munkaköri leírások pontosan megadják — de mit tegyen a kényszerítő helyzetekben? Amikor nincs anyag a következő műszakhoz — kimegy a saját kocsijával a városba, megveszi a saját pénzén az üzletben — és hozza a dolgozóinak, hogy ne álljon a munka. Igaz, egyedi esetről van szó, de előfordult. A közvélemény-kutatás legérdekesebb része a terhelés vizsgálata volt. Kérdésünk a munkavégzés terhelő tényezőit boncolgatta. Legmagasabb értékkel az idegi terhelés szerepelt (78 %-ban), utána sorrendben a munkaszervezésből adódó (25 %-kal), majd ezt követően a személyi problémák a beosztottakkal (19 %).

Cseppet sem csodálkozhatunk, hogy az idegi terhelés mértéke ekkora, azon viszont el kell gondolkodni, hogy mennyit bír az emberi szervezet? A 40-es évek felé haladó férfiak megfeszített idegi terhelése, hajszoltsága, egészségtelen életmódja országszerte kimutatható mértékben hozzájárul a szív- és érrendszeri betegségek kialakulásához, és a neurózishoz, amelyet ma már népbetegségként említenek.

Mi lenne a megoldás, a könnyítés?

Kérdeztük, s a válaszok egyértelműen tükrözik a helyzetet: a jobb műszaki berendezések (66 % szerint), a jobb munkaszervezés (49 % szerint), több információ (7 % szerint), jobb emberi kapcsolatok (5.6 % szerint).

A vélemények összegzéséből az a megnyugtató, hogy a felettes vezetőkkel jók az emberi kapcsolatok, a többség kellően tájékozott. A művezetők képzése az elmúlt években jórészt megtörtént, de az átszervezések miatt az újonnan kinevezettek még nem részesülhettek benne.

(folytatás az 5. oldalon)

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

1986-ban megalakul a vállalati tanács

Az új vállalatvezetési formákról

Az MSZMP Központi Bizottsága 1984. április 17-i ülésén áttekintette a gazdaságirányítási rendszerünk működését és meghatározta továbbfejlesztésének feladatait. A határozat végrehajtására a jogszabályok, az állami intézkedések elkészültek, megfogalmazódtak a szakszervezeti feladatok.

A gazdaságirányítási rendszer továbbfejlesztésének egyik eleme a vállalatirányítási rendszer korszerűsítése. Ennek megvalósulása során változik, módosul a vállalatok és a központi gazdaságirányító szervek közötti munkamegosztás, és változik a vállalaton belül a szervezeti, irányítási rendszer is. Új vállalatvezetési formákat vezetnek be, melyek a következők:

— **államigazgatási típusú vállalat**
— **vállalati tanács általános irányításával működő vállalat**
— **a vállalat dolgozói közgyűlésének vagy küldöttgyűlésének általános vezetésével működő vállalat.**

Az államigazgatási típusú vállalat esetében lényegében a mai állami vállalati forma fenntartásáról van szó. A szolgáltató, energetikai, alapanyagtermelő és egyéb kulcspozícióban működő vállalatok irányításában továbbra is a központi irányítási elvek érvényesülése valósul meg.

A vállalat dolgozói közgyűlésének vagy küldöttgyűlésének általános vezetésével működő vállalati forma határolódik el legélesebben az államigazgatástól. Az állam a társadalmi tulajdonnal való rendelkezési jogokat a vállalat dolgozóinak közösségére ruházza át. A kollektíva maga határozza meg, hogy kinek a vezetésével mit, hogyan, milyen feltételek között milyen piacra kíván termelni, szolgáltatni. A dolgozók közgyűlése határozza meg az alapszabályt, választja a vezetőség tagjait, az igazgatót, dönt a legfőbb stratégiai és gazdálkodási kérdésekben.

Ez a forma a kis és közepes vállalatok vezetési típusa.

A vállalati tanács általános irányításával működő vállalatról bővebben szólunk, mivel ez a Hűtőgépgyár számára az I. M. által javasolt vállalatvezetési forma.

A vállalati tanács: Az állami tulajdonból fakadó rendelkezési jogokat gyakorló vállalatvezető testület. A vállalatvezetés képviselőiből és a dolgozók küldötteiből áll.

Jogait döntően a felügyeleti szervektől veszi át. **A vállalati tanács (vt) a vállalat stratégiai döntést hozó testülete.** A vállalat operatív irányítását továbbra is vezérigazgató vagy igazgató végzi.

A vt közvetlenül meghatározza a vállalat működését alapvetően befolyásoló irányvonalakat. Döntéseit követően kerülhet sor a tervek megvalósítására, a gazdasági és műszaki fejlesztési politika meghatározására, a vállalati tevékenységi kör lényeges módosítására, az adózott jövedelem felhasználási céljainak és arányainak megállapítására, jelentősebb fejlesztések megvalósítására.

A vt választja a vállalat igazgatóját, illetve vezérigazgatóját, meghatározott — általában öt évi — időre.

A vt létszámát a jogszabály 50 főben maximálta. Összetételében részben a dolgozók által választott tagokból, részben az igazgató által kijelölt tagokból, részben a szervezeti-működési szabályzatban kijelölt szervezeti egységek vezetőiből alakul. A dolgozók vt tagjainak felét választják. A választott tagok beszámolási kötelezettséggel tartoznak a választóik irányában. Például: ha 50 fős a vt, akkor ebből 25 főt a dolgozók választanak. Az igazgatónak 8 fő kijelölésére van joga. A szervezeti és működési szabályzatban 17 szervezeti egységet kell meghatározni, melynek vezetője a vt tagja lesz.

Ennél a formánál megszűnik az állam vállalatfelügyeleti joga, helyébe a törvényességi felügyelet lép. Ennek lényege: **az állam ellenőrzi, hogy a vállalat belső szabályai megfelelnek-e az érvényes jogi, gazdasági szabályoknak, s a vállalat betartja-e azt.** A tulajdonnal, az eszközökkel való rendelkezés joga a vállalatoké. Az új igazgató (akit vt választ) megbízásánál a felügyeleti szervnek egyetértési joga lesz.

Az új vállalatvezetési formákra való áttérés ütemezését elkészítették a minisztériumok. Eszerint: **az Ipari Minisztérium a Hűtőgépgyár számára 1986-os év folyamán javasolja a vállalati tanács által irányított forma bevezetését.**

Az új vállalatvezetési formára való átállást a szakszervezet szervezi. Ennek a feladatnak első lépéseként az 1985. március 18-i bizalmi testületi ülésen megválasztották a 11 tagú előkészítő bizottságot. Az előkészítő bizottság vezetője **Velkei István** vszb-titkár. Tagjai: **Mester István,** a pártbizottság helyettes titkára, **Vass Attila,** a KISZ-bizottság titkára, **Szalay Géza** gazdasági igazgató, **Kovács Sándor** (Budapest), **Major Józsefné** (Jászárokszállás), **Szarvas István** (Jászboldogháza), **Nagy Pál** (Szervezési önálló osztály), **Iványi Lajos** (Szerszámüzem), **Csuka Mária** (Kompresszoros hűtőgép üzem), **Remete László** (Energia főosztály). Ez a bizottság a vt tagjainak jelölésétől az új vezető szervek első üléséig, az igazgató megválasztásáig irányítja, szervezi, összefogja az átalakulás egész folyamatát.

Első feladata a dolgozók széleskörű tájékoztatása a vállalat elozetes besorolásáról, a tervezett vezetési forma lényegéről. Össze kell gyűjtenie a dolgozók véleményét a javasolt formára való áttérésről, a bevezetés tervezett időpontjáról.

A dolgozók észrevételei, javaslatai, véleménye alapján április 30-ig kell jelentést tennie az Ipari Minisztériumnak, hogy a Hűtőgépgyár kollektívája melyik vállalatvezetési formát, és milyen időpontban kívánja bevezetni. Ezért a 11 tagú előkészítő bizottság termelési tanácskozásokon fogja kérni a különböző üzemek, kollektívák véleményét, álláspontját.

Új utakon az autóhűtő-gyártás

Járművízhűtők gyártásával vállalatunk 1968 óta foglalkozik. Az indulástól kezdve napjainkig az IKARUS-tól átvett angol gépsoron, változatlan konstrukcióval, nagyrészt kézi munkával készültek, a zömmel az autóbuszok motorjainak hűtését, illetve a jármű fűtését biztosító hőcserélők. A konstrukció és a technológia a mai követelményeket már nem elégíti ki. Az autóbuszokba beépített motorok teljesítménye időközben nagymértékben emelkedett, ami egyúttal a hűtési igény hasonló növekedését eredményezte. Ezt a megnövekedett igényt a különböző gyártási-, beépítési problémák miatt csak egy nagy hatékonyságú lamella-hűtőcső kialakításával lehetett biztosítani. A saját fejlesztésű, új konstrukció megvalósítását döntő módon az Ipari Minisztériumtól, illetve az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságtól kapott támogatás biztosította, oly módon, hogy lehetőség nyílt korszerű technológiával dolgozó gyártóberendezések vásárlására.

A vállalatvezetés döntése értelmében a régi gépektől teljesen független gyártósort kellett kialakítani, a folyamatos gyártás akadályoztatása nélkül.

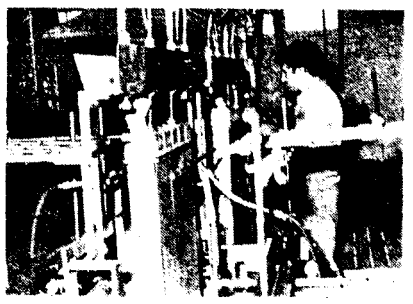

Lángok „ölelésében" automata módon történik a forrasztás.

Az „embernyűvő" kardozásból csak hírmondónak maradt.

Az új gyártósorhoz szükséges gépek nagy részét az NSZK-beli Schöler cég gyártotta, ehhez csatlakoztak a hűtőgépgyári tervezésű berendezések.

A gyártósor beüzemelése február végéig tartott, a sorozatgyártás március elején indult.

Mit tud ez a gyártósor? A már említett újtípusú lamella-hűtőcső kialakítás mellett az alkalmazott műszaki megoldások (a hűtőcsövek ónozásánál az ónréteg vastagságát préslevegő biztosítja, a hűtőcsövek és a lamellák egyesítése-, a csőfalak feltolása-, forrasztása géppel, nagyrészt félautomata üzemmódban történik) lehetővé tették a kívánalmaknak megfelelő teljesítményű, az eddigiektől megbízhatóbb minőségű járművízhűtő gyártását.

A kifejezetten nehéz fizikai munkák döntő többségét is megszüntette az új gyártósor, sokkal emberkímélőbbé vált a munka.

Mindezek mellett az új hűtők azonos hőteljesítmény esetén több mint 20 százalékkal kevesebb anyagból készülnek mint a régiek, amely éves szinten mintegy 25 millió forint megtakarítást eredményez.

Szappanos Ferenc

Körkép a központi nőnapi ünnepségről

Portrék kitüntetettekről

Köszöntő

Az idei nőnapra nagyobb gonddal készültünk, mint máskor. A nők évtizedének lezárulása, a 75. jubileumi alkalom több figyelmet, nagyobb gondoskodást irányított a nőkre. S a tavasz, az első igazán szép, napsütéses nap is ekkorra érkezett el hozzánk.

Erről szólt ünnepi beszédében *Baranyai Géza*, a vasasszakszervezet titkára március 6-án a vállalati ünnepségen. Meleg szavakkal ecsetelte, mi mindent köszönhetnek a férfiak a nőknek:

— Az életet, a boldog gyermekkort, a szerelmet, mindazt a melegséget, gondoskodást, amit csak a nő, az asszony képes adni az emberiségnek, a férfiaknak. Vajon megteszünk-e mindent azért, hogy mindazt a sok jót, amit kapunk tőlük, egy kicsit is viszonozzuk? Bizony nem. Mert ha szétnézünk a nagyvilágban látjuk, tudjuk, millió anya küzd, hogy gyermeke ne haljon éhen, ne pusztuljon el az értelmetlen háborúkban. A harmadik világ asszonyai rendkívüli helyzetben és megalázó jogfosztottságban élnek ma is. Őket segíteni kötelességünk. A most 75 éves nőmozgalom feladata lesz ez még sokáig, úgy hiszem. E harcnak eredményeit is vegyük számba. Sok ország van, ahol az 1910-ben megfogalmazódott követeléseket már régen sikerült megvalósítani. Hazánk asszonyai nagy utat jártak be ezidő alatt, és különösen az elmúlt 40 évben. Mégsem lehetünk elégedettek. Hiszen a társadalmi fejlődés újabb és újabb gondokat hoz felszínre. Csak a válások nagy számát, vagy a szolgáltatások bosszantó hiányosságait említem. Azt azonban világosan kell látnunk, a nők helyzetének alakulása sem választható el a társadalom, a gazdaság helyzetének alakulásától.

Most nehéz éveket élt meg a népgazdaság. Ezt minden háziasszony a pénztárcáján is jól érzékelte, hiszen a családok is nehezebb körülmények közé kerültek. Nehéz évek vannak mögöttünk, de képletesen szólva, már látszik az alagút vége. Közös munkánk eredményeként tudunk előre, továbblépni. S talán hamarosan könnyebben lehet majd asszonyainknak is a családi költségvetésből gazdálkodni.

Szeretnék köszönetet mondani a Hűtőgépgyár kollektívájának, az itt dolgozó hölgyeknek, mert az elmúlt évben sokat tettek azért, hogy a népgazdasági célok megvalósuljanak.

Kívánom mindannyiuknak, hogy a maihoz hasonló, kellemes napjuk legyen még legalább 364, minden évben.

Baranyai Géza köszöntötte vállalatunk nődolgozóit.

Az ünnepi beszéd elhangzása után kitüntetések átadására került sor, majd művészek léptek a dobogóra. *Kovács P. József, Karádi Judit, Maros Gábor* és *Szolnoki Tibor* nagyszerűen szórakoztatta a közönséget zenés, vidám műsorral.

— szera —

Bíró Andrásnét, Irénkét sokan ismerik, hisz 1954 óta dolgozik vállalatunk üzemorvosi rendelőjében. Kezdetben elsősegélynyújtóként, majd a megfelelő képesítés megszerzése után általános asszisztensi munkakört látott el. A fogászati szakrendelés beindításakor, 1962-ben új megbízatást kapott: lássa el a fogászati asszisztensi feladatkört. *Irénke* vállalta a feladatot, sőt a továbbképzésen való részvételt is; a szaktanfolyamot kitűnő eredménnyel végezte el, s az ott tanultakat a gyakorlatban — azóta is — kiválóen hasznosítja.

A szakszervezetnek 1954 óta tagja, s közel 30 éve aktivistája; jelenleg is a személyzeti-szociális igazgatóság főbizalmi csoportjának TT-felelőse. Megbízatásának mindig lelkiismeretesen, nagy körültekintéssel tesz eleget. Igen sokan kaptak már tőle bátorítást egy-egy fogászati kezelés előtt; s mily sokak érdekében érvelt, harcolt, hogy szakszervezeti segélyt vagy üdülési beutalót kapjon!

Az ő nevükben is szívből gratulálunk a kiváló dolgozói kitüntetéshez

F. K.

*

Sok emlékezetes állomás volt már *Pernyész Franciska* munkáséletében. A kezdet Budapesten, az Egyesült Izzóban volt, ahonnan sokéves munkaviszonnyal a háta mögött, édesanyja gondozására hazajött szülőfalujába, Pusztamonostorra. Közösen építették újjá a kicsi családi házat, gyári segítség is akadt hozzá, mivel hazajöttekor a Hűtőgépgyárban vállalt munkát, ezelőtt 13 évvel.

Ez a tizenhárom munkásév nem kényszerűségből kötődik a gyárhoz, hiszen talált volna máshol is munkát ez a dolgos, szorgos munkásnő, de neki a gyárunkhoz volt bizalma. Kezdetben a szervizüzemben, majd a galvanizálóban, ahol mindmáig dolgozik, végzi a nem könnyű, de szép munkát két műszakban. Bejáró Pusztamonostorról, sokadmagával. Otthon már egyedül él, édesanyja, sajnos meghalt.

Franciska társadalmi munkája a szakszervezethez kötődik, főbizalmi-helyettes. Hallatja hangját a munkások érdekeiért, vitatkozik, érvel, ha kell harcol is. Erre kötelezi őt izzós-múltja, és tősgyökeres munkásnő volta. Érzelmeit nyíltan kimondja, jót akar munkatársainak és a közösségnek egyaránt.

A 75. nőnapon SZOT-oklevél kitüntetésben részesült. Méltó rá!

Mj.

*

Csak az ősz hajszálak árulkodnak a múló időről. Kedves, jókedélyű fiatalasszony, *Konkoly Albertné*. Olyan anya, aki gyerekeiért, családjáért, otthonáért mindent vállal. Olyan munkásasszony, akire munkahelyén, a munkában is lehet számítani.

— Csupán tizenegy éve dolgozom. Előtte háztartásbeli voltam. Most betanított munkás vagyok Boldogházán, a radiátor gyáregységben.

— Nehéz volt-e megszokni a gyárat, a gyári életet?

— Én nagyon hamar belerázódtam. Közel lakunk. Aztán sok az ismerős. Boldogházán amúgy is ismeri mindenki a másikat. Így ismerősök közé kerültem. Azóta ide csábítottam a férjemet, aki rendész. A nagyobbik fiam is itt dolgozik, villanyszerelő. A kisebb srác azért nem hűtős, mert az ő szakmájával most nincs hely a gyáregységnél. A tsz-ben dolgozik, vízvezeték-szerelő a szakmája. Bizalmi vagyok és munkavédelmi őr. Amikor csak szólnak mindig jövök túlórázni. Szeretek mindent rendesen megcsinálni, a gyárban is meg otthon is. Én már csak ilyen vagyok.

— Szinte születésnapi ajándékként Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kapott nőnapra.

— Hogyan fogadták a hírt otthon és a gyárban?

— Nagy meglepetés volt a családnak, meg nekem is. Hétfőn, a születésnapomon tudtam meg, Pedig *Nagy Bandi* bácsi, az üszb titkár tudta már régebben. Nagyon titkolta, csak az utolsó pillanatban szólt.

Nagyon örülök a kitüntetésnek. A nőnapi ünnepség is szép volt. Még soha nem volt lehetőségem ilyen ünnepségen résztvenni. Nagyszerű műsort adtak a művészek. Minden nőnapon szívesen elszórakoznánk ilyen jólsikerült ünnepségen. Szóval ez a nőnap örökre emlékezetes lesz számomra.

K. E.

*

Séber Lajosné, a kompresszor és aggregát gyáregység dolgozója, azaz *Klárika* — mert Budapesten a dolgozók csak így szólítják — ebben az évben lesz 25 éve, hogy a Hűtőgépgyárba jött dolgozni.

Barátságos, kedves modoráért, és nem utolsósorban a szorgalmáért mindenki szereti és tiszteli. A normairodán a normák kigyűjtését, a nyilvántartást és részben a gyártáselőkészítési feladatokat nagy pontossággal látja el. Munkája mellett a szakszervezeti üdüléssel, az utazással kapcsolatos adminisztrációs feladatokat is elvégzi. Nyugdíjasaink is gyakran felkeresik ügyes-bajos dolgaikkal. Szívesen segít, amikor kérik.

Nem hallgathatom el legszebb hivatását, hogy két felnőtt férfi szerető édesanyja és négy unokájának még szeretőbb nagymamája. Ha fiairól és unokáiról beszél, csupa derű és ragyogás. Nem tudom, ki várja jobban a hétvégeket, a nagymama, vagy az unokák? Március 10-én, vasárnap körülvette egész családja, és a betűvetést most tanuló *Krisztina* szótagolva olvasta nagymama *kitüntetését. Zsolti*, aki már tizenkét éves, felnőttes komolysággal gratulált, *Viktor* pedig szeretettel készítette „művészi" rajzát, amin desszert és virág volt, ezt adta át.

Klárika most is, mint mindig, elégedett. Őt még soha senki nem hallotta zúgolódni, elégedetlenkedni. Neki az élettől nincs nagyobb óhaja, mint hogy békében éljenek az emberek. Mint mondja:

— Számomra a béke mindent jelent, családot, otthont, életet. Ezt az anyák és asszonyok milliói óhajtják.

R.

*

Bércsoportvezető, fiatal asszony. Ha nem mondaná, hogy katonafia van, hinném, hogy, úgy harminc körüli Antal Alajosné.

Sorsokat tesznek a kezébe. Az embereket ismeri személyesen is, a bérszámfejtő íven is. Tud mindenkiről, jót is és kevésbé jót is, de azt soha senkinek el nem mondja. Állása bizalmas, éppen ezért bizalommal is vannak hozzá. Fáradt mosollyal említi, hogy egyszer elébe vágta valaki a fizetését, hogy „éljen meg belőle maga, ossza be ha tudja." Akkor sem kiabált, most is ahogy emlegeti, csak sajnálkozik. Az illető a saját áldozata, kölcsönökből él, aztán a kölcsönt egyszer meg is kell adni... De a legtöbb ügyfelük nem ilyen haragos. Megkeresik őt, őket, kereseti kimutatásokért, igazolásokért, ez alatt elmondják őszintén, mire kell a pénz, mik a terveik. Szinte leteszik kezébe a sorsukat: tudj róla, helyeseljed! Ő türelmesen helyesel.

A központi nőnapi ünnepségen a Kiváló munkáért kitüntetést nagy boldogan, könnyes szemmel vette át. Boldogságánál csak meglepetése volt nagyobb. Beszélgetésünk alkalmával azt mondta: — Nem vagyok én különb, mint a többi nő, nem teszek többet, miért én kaptam?!

De az életét, munkásságát megismerve, az a hitem, hogy jogosan kapta.

M. J.

*

Szőrös Béláné, a daraboló-sajtoló üzem bérszámfejtője a városi tanácstól jött 1954-ben — áthelyezéssel. Biztosabb kenyérnek látta a gyárat, ezért változtatott.

Aki mer, az nyer, — úgy gondolta, nála be is igazolódott. Volt beíró, raktári nyilvántartó, gépmunkás, raktáros, most bérszámfejtő. Ezek mind olyan területek, ahol különösen oda kellett figyelni.

Munkájára, segítőkészségére mindenkor lehet számítani. Szakszervezeti tevékenységét, gazdasági felelősi megbízatását pontosan, precízen látja el. Aktív tagja, lelkes segítője a műhely többszörösen kitüntetett Egyetértés Szocialista Brigádjának.

— Nem az első kitüntetése ez a Kiváló dolgozó, hogyan fogadta a hírt?

— Nagy meglepetés volt. Olyan titokban tartották, hogy még a bérszámfejtő sem tudta meg. A szakszervezeti irodán sem gondoltam semmire, amikor megkérdezték, megkaptam-e a meghívót a nőnapra. Nem volt nálam boldogabb az ünnepségen senki, ezt ki merem jelenteni. Talán még annyit: azt hiszem, senki sem az elismerésekért, hanem a közös ügyünk megvalósításáért dolgozik. Azonban tagadhatatlanul jóleső érzés, ha elismerik a munkánkat, hiszen ezzel is jelzik, hogy jó úton járunk, megfelelően látjuk el a dolgunkat.

B. J.

Nőnap Bécsben

Március 7-én reggel Szolnokról 4 autóbusz gördült ki, egy közülük Jászberényt is érintette. Nagy izgalommal vártuk, mivel nem mindennapos út állt előttünk. Győrben találkoztunk a többi autóbusszal, ott köszöntöttek bennünket az IBUSZ férfi dolgozóinak nevében a kísérők egy szál virággal. Jólesett valamennyiünknek a figyelmesség, a kedves gesztus.

— Burgerland és Bécs volt az úticél. Wallernben, egy határmenti községben az ottani népdalkórus műsorából kaptunk ízelítőt, ők viszonzásul igazi magyarnótát kaptak tőlünk. 8-án reggel indultunk Bécsbe. Megtekintettük a világhírű schönbrunni kastélyt, majd ismerkedtünk Bécs nevezetességeivel.

Ebéd után szabadprogram kezdődött. „Női szemmel" ízelgettük, hogy mi mindent kínál a bevásárlóközpont, az üzletek, áruházak kirakata.

Többen eljutottunk a híres bécsi piacra, ahol gyönyörködtető kép, árubőség és bábeli nyelvzavar fogadott bennünket. Banán, füge, ananász, narancs, mangó és mindenféle déligyümölcs kínálta magát, volt dinnye, földieper, paprika, paradicsom, csak sajnos már schilling nem.

Másnap reggel Bécsnek búcsút intettünk. Irány haza!

Ezúton szeretnénk megköszönni a vállalat vezetőségének, a szakszervezeti bizottságnak, hogy e csodálatos úton részt vehettünk.

Misinkó Imréné

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

„Mindig jó segítőim voltak"

— Remélem, nem gondoltad komolyan, hogy rólam fogsz írni? Mit? Azt, hogy dolgozom, meg hogy a munkámnak, családomnak élek? Ilyen alapon szinte bárkiről írhatnál. Elteszed a jegyzetfüzetet, tollat, s már beszélgethetünk is — így fogadott *Sas László*, aki a galvanizáló üzem csoportvezetője — 1977 óta.

Nem volt mit tenni, hallgattam rá, megpróbáltam nagyon odafigyelni. Benne voltunk a beszélgetésben bőven, amikor „betört".

— Na, nem bánom, de nem szeretném, ha példaképül állítanál mindenki elé — mondta, közben úgy beszélt az üzemről, mint az öreg sportriporterek a legendás aranycsapatról. Vártam, hogy szóhoz jussak.

— Azt mondod, nem csináltál semmi különöset, holott hét éven keresztül voltál — ha nem tévedek — a galvanizáló üzem főbizalmija, előtte a műhelybizottság elnöke. Nem vagyok hivatott véleményezni gazdasági, társadalmi munkádat, de a Kiváló társadalmi vezető cím, a Vezérigazgatói dicséret, a Kiváló dolgozó kitüntetés, a SZOT-oklevél többet mond mindennél.

— Ugyan már — tiltakozott. Szemlátomást inkább szerénységből utasította vissza a dicséretet, mintsem óvatosságból, hangjából azért éreztem, hogy jólesett neki.

— Nagy lelkesedéssel csináltam, mert éreztem, hogy igenis a főbizalmiaknak vállalatunknál — nálunk a galvánban is — fontos szerep jutott. Feladatuk röviden: irányítanak, összekötő szerepet töltenek be, koordinálnak a testületek és bizalmiak között. Segítik, ellenőrzik a bizalmiak munkáját: képviselik a tagság álláspontját, véleményét a partner gazdaságvezetők és a szakszervezeti bizottság előtt. A főbizalmi munka sokrétű, összetett feladat.

Sas László azon kevesek közé tartozik, akit egy munkáskollektíva — nem én, hisz ezt neki is megigértem — példaképül állít a termelő, a társadalmi munkájában egyaránt. Munkatársai között megtudtam róla, hogy olyan könnyen megtalálja az éppen legmegfelelőbb hangot, hogy szívből irigylik tőle ezt a képességet. Olyasmit tud, amire nagy szükség lenne mindenhol: szereti a dolgozókat. Ő maga is galvanizálóként kezdte, ez a szakmája. Erre szívesen emlékszik vissza, akkor tanulta meg, hogy mindenki egyénien gondolkodik, tehát nem lehet a dolgozók felé sablonszövegekkel, típusgondolkodással közelíteni. Ez nála nemcsak elv, eszerint él, ezért nincsenek kudarcai.

— A legszebb korban — 18 évesen — kerültél a Hűtőgépgyárba, hogy megszerzett tudásod kamatoztasd.

— Ennek tizennyolc éve, ebből nem nehéz kiszámítani, hogy a harmadik és negyedik X közepén járok. Édesapám rengeteget mesélt odahaza a gyárról, az itteni munkáról, hisz itt hagyott az életéből egy darabot — közel huszonöt évig volt hűtős.

Hogyan, miért lettem galvanizáló? A géplakatos szakma, no meg a villanyszerelés vonzott mindig. A sors iróniája, hogy ezután mégis ezt választottam. Ma is úgy emlegetem van az egyik mesterem mondása: „szép is, fényes is, jól lehet benne keresni!". Idejöttem, befogadtak, hamar megszerettem ezt a munkámat.

— Közben a magánéletedben is változás történt.

— Megnősültem, feleségem a III-as üzemben dolgozik. Két gyermekünk van. Munkánk végeztével odahaza kilencéves lányunk, tizenegyéves fiunk vár — mondta látható elégedettséggel.

— Azt hiszem, még nem mondtál el mindent magadról...

— Nekem pedig erős a gyanúm, hogy már mindent tudsz rólam — bökött felém, de nem váratott magára, hogy ismét kérdezzek.

— '72-től vagyok párttag. Most pedig a X-es pártalapszervezetnél — forgácsoló és galvanizáló üzem — nem kis meglepetésemre titkárrá választottak.

— Nem ijedtél meg a feladatok súlyától?

— Nem. Mindig jó segítőim voltak. Remélem, most is lesznek. Akiben az emberek bíznak, azt segítik is, — ez a tapasztalatom. Megválasztásomat pedig a bizalom megnyilvánulásának tekintem.

Nyíri Lajos üzemvezető szavait nem volt nehéz összegezni *Laciról*.

— Társai hamar megszerették nyílt szíve, ügyes keze és kitartó szorgalma miatt. Mindig sokat vállalt a munkából, s becsülettel teljesítette azt.

Baranyi

Kulcsember-e a művezető?

(Folytatás a 3. oldalról)

1985. március 12-én a véeszbé napirendjére tűzte a művezetők helyzetéről készült beszámolójelentést, amelyet *Szabó Károly* szervező titkár terjesztett elő.

A több mint kétórás érdemi vita és megbeszélés aprólékosan megvizsgálta a művezetők helyzetével kapcsolatos kérdéseket. Őszintén és tárgyilagosan nyilatkoztak a megjelent gyáregységvezetők: *Szászi Károly, Várnai István, Jávorszky László, Rózsa László* és *Szőke Csaba* gyáregységi főmérnök. Minden területről megerősítést nyertek a vizsgálatban elhangzott megállapítások, természetesen a helyi sajátságokból adódó eltérésekkel. Számos javaslat hangzott el: a művezetők bérének rendezésére, jutalmazásra, művezető utánpótlás nevelésére, képzésére vonatkozóan, valamint a diszpécser munkakörök kibővítésére. A tájékoztatás, információk bővítése céljából, valamint a művezetők helyzetének értékelésére szükséges lenne összehívni egy *vállalati művezetői konferenciát* a közeljövőben. Az erkölcsi megbecsülés emelését szolgálná a „Kiváló művezető" kitüntetés alapítása.

S végül ismét visszakanyarodnék a bevezető sorokhoz és az ideális művezető rajzához: vágjuk le a felesleges kezeket, egyenesítsük ki a lábait, tegyük dolgozó emberré a mitológiai istenalak helyett, vegyük le a válláról a felesleges terheket, mindazon feladatokat, amelyeket másoknak, az illetékes szerveknek kellene elvégezniük, megoldaniuk. S ekkor lesz igazán az a művezető, amivé válnia kell: a termelésben dolgozó emberek irányítója, aki valóban kulcsember. Belepasszol abba a hatalmas szerkezetbe, amely mozgásba hozza a vállalat gazdasági termelését, s e kulcs nélkül nincs indítás, nincs mozgás, előrehaladás.

Ozsvári Ferencné dr. szociológus

Bajtársi találkozó városunkban

Színpompás megemlékezés a 40. évfordulón

A zord időjárás, a sűrű hóesés sem tudta visszatartani a kíváncsi sokadalmat március 9-én. Nagyon sokan eljöttek a város lakói közül a főtérre, hogy láthassák azokat, akik 40 évvel korábban jelentkeztek a demokratikus hadsereg első gyalogos hadosztályába, amely Jászberényben alakult, szerveződött.

Közel négyszázan jöttek el az ország minden részéből az első bajtársi találkozóra, amelyet a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége kezdeményezett, szervezett.

A katonai parádé magasiskoláját láthattuk.

Délelőtt a szovjet hősi emlékmű koszorúzásával kezdődött a gazdag program. Katonazenekar és díszszázad biztosította a színpompás külsőségeket. A díszszázad parancsnoka, *Kiss Sándor* mérnök altábornagynak, a honvédelmi miniszter helyettesének jelentett. A koszorúzási ünnepség a Nemzeti Bank épületénél folytatódott, amelynek falán emléktábla őrzi a történelmi esemény emlékét, ebben az épületben dolgozott a sorozóbizottság.

A koszorúzási ünnepség után a Munkás és ifjúsági házban megemlékező ünnepséget tartottak, amelynek szónoka *Szabó István*, a városi pártbizottság első titkára volt. Az elnökségben magasrangú vendégek foglaltak helyet. Közöttük: *Kiss Sándor* altábornagy, *Majoros Károly*, a megyei pártbizottság első titkára, *Ispánovics Márton*, a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének főtitkára, *Vlagyimir Szergejevics Zotov* ezredes, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének katonai és légügyi attaséja, *dr. Kuti György* a megyei tanács vb-titkára.

Az ünnepség szónoka, *Szabó István* méltatta a negyven év előtti események történelmi jelentőségét: — *A magyar nép örök hálával emlékezik a felszabadító szovjet hősökre, akik 194 napig tartó, több mint 150 ezer fős emberveszteséggel és hatalmas anyagi áldozatokkal járó küzdelemben hozták meg szabadságunkat... Nem feledjük azoknak a magyar honfitársainknak a hősiességét sem, akik magasra emelték népünk, nemzetünk igaz ügyének zászlaját és az illegális mozgalomban, a különböző partizáncsapatokban, vagy a szovjet hadsereg tagjaival vállvetve harcoltak a fasisták és magyarországi csatlósaik, kiszolgálóik ellen.*

Az ünnepi beszéd tartalmazta a háborús pusztítás nagyságát, utalt a felszabadulással kezdődött újjáépítés sikerére, a szocialista társadalom építése terén elért hatalmas eredményekre, vívmányokra, a hadosztály történetére, tevékenységére.

Szabó elvtárs e gondolatokkal fejezte be ünnepi megemlékezését: — *Túlzás nélkül mondhatom, hogy Önök eddigi életútjuk során nemcsak tanúi, hanem cselekvő részesei is lehettek egy nemzet újjászületésének és felemelkedésének. Ez idő alatt számtalan tanulságot gyűjtöttek össze. A felnövekvő nemzedék joggal várja el önöktől, hogy eddigi életútjuk tanulságait osszák meg velünk, azokkal a negyven év alatti korosztályok tagjaival, akik az akkor történteket, a magyar nép újjászületésének történetét csak elbeszélésekből, könyvek lapjairól, vagy filmek kockáiról ismerhetik meg. Visszaemlékezéseik, tanácsaik a példa erejével kell, hogy hassanak, hiszen érveléseiknek az átélt történelmi események adnak hitelt és mindennél nagyobb nyomatékot... Őrizzék meg emlékezetükben továbbra is büszkén hadosztályukat, egységeiket, alegységeiket. Tiszteljék csapatzászlójuk emlékét, ne feledjék bajtársaikat. Gondoljanak Jászberényre olyan szeretettel, amilyen büszkén mi gondolunk Önökre.*

Az ünnepi beszéd után *Szendrei György* hadnagy, a jogutód helyőrség nevében köszöntötte a bajtársi találkozó résztvevőit és fogadalmat tett arra, hogy mindenkor méltók lesznek az elődök harcához, helytállásához. Ezután *Ispánovics Márton* tolmácsolta minden harcostárs, bajtárs üdvözletét és jókívánságait.

A Munkás és ifjúsági házból a veteránok útja a Helyőrségi Művelődési Otthonba és a Jász Múzeumba vezetett, ahol hadtörténeti, illetve felszabadulásunk történetének kiállítását láthatták.

Egész idő alatt megható találkozások szemtanúi lehettünk. Nagyon sokan most látták ismét egymást négy évtized után. Sok-sok beszélgetésen elevenedtek fel a régi emlékek. Egymást kiegészítve kerekedtek történetek, belőlük alakultak emberi sorsok. *Rózsa András* budapesti egykori „harcos" sokat segített abban, hogy rövid idő alatt is tudjak néhány interjút készíteni. Az első, akit bemutatott: *Naményi Pál* nyugállományú vezérőrnagy, Jászberény díszpolgára, aki felavatta 1970-ben az emléktáblát. Visszaemlékezéséből tipikus sors rajzolódott ki. A múlt rendszerben kezdődött katonai pályafutás egyes állomásai: front, sebesülés, gyógyulás, szökés, bujkálás, kapcsolatkeresés az ellenállási mozgalommal.

— Tízezer pengő vérdíj volt kitűzve erre — mutatott a fejére — félelmetes volt látni a képemet a plakátokon. Hamis igazolványomat többször is megtapogattam, amíg a falragaszt szemléltem, igen előkelő társaságban voltam. A baratommal egy pincében húzódtunk meg, amelyben francia pezsgőt tároltak. Csak az volt a baj — mondta nevetve —, hogy nem volt mire inni. Csak ritkán sikerült egy-egy darab lóhúst csenni az utcán. A felszabadulás a katonai pálya folytatását jelentette *Naményi Pálnak*, csak akkor már a jó ügyért harcolva, a magyar demokratikus hadsereg tagjaként.

— Szervusz *Béla!* Te vagy az, *Kabán Béla?* — szólítgatták nevén a nyugállományú alezredest nagyon sokan. — Őt mindenki ismeri katonakörökben — mondta *Naményi Pál*. Közismertségének okát is megtudtam. Zeneszerző, karmester, ő alapította meg a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesét 1949-ben. Jászberényi emlékei is a művészethez kapcsolódnak — Nagyon jó barátom volt *Makai Jóska*, a festőművész, aki nagyon szerette a zenét is.

Becker Miklós és *Németh Pál* angyalföldiek. Ők azt mesélték el, hogyan jöttek gyalogmenetben Budapestről. — Soha nem felejtjük el: Jászfényszaruban szálltunk meg egy éjszakára. Négyen voltunk egy háznál. A mami — a nevét sajnos elfelejtettük — megkérdezte éhesek vagyunk-e? Formaság volt a kérdés, lesírt rólunk a koplalás. Egy nagy vájling mákostésztát főzött, mind megettük. Olyan jól még ne mesett étel az életünkben.

40 év után újabb emlék

Sokan elhozták hozzátartozóikat is. *Orbán János* hugával jött Kőbányáról, ő a '45-ös jászberényi május elsejei felvonulás felejthetetlenségéről beszélt, felidézve apró részleteket is. *Tóth Józsefet* fia kísérte el Nagykátáról. — A hadifogoly-táborból jelentkeztem a hadosztályba, Bécsújhelyig jutottam el. Férfiszabó a mesterségem. Sok rongyos katonaruhát foldoztam meg.

Gugi György, vállaltunk nyugdíjasa öcse, Sándor társaságában vett részt a bajtársi találkozón, aki Zalaszentgrótról érkezett.

— A Dunántúlon, Kisbéren voltam vasúti forgalmista. Az első hadosztályt szállító hat szerelvény mindegyike megállt szenet és vizet vételezni. *Szervusz Gyuri*, szóltak a jászfényszarui fiatalok. Ti hogy kerültök ide, kérdeztem a szülőfalumbeliektől. *Megyünk a labancokat verni*, válaszolták. Te, itt van az öcséd is, mindjárt szólunk neki. Egymás nyakába borultunk. Mi újság otthon?... Szóval élnek a szülők, testvérek... Gyere bátyus te is velünk, kérlelt *Sanyi*. Nincs se ruhám, se puskám... Majd kapunk! Akkor néztem végig az öcskösön, leventesapka, katonazubbony, bársonynadrág és egy rossz bakancs volt az öltözéke. Csatlakoztam. Hát így történt!

A Hűtőgépgyár ebédlőjében fejeződött be a bajtársi találkozó, ahol fehéraszta mellett elevenítették föl a régi időket. Egy dologban megegyeztek: ezután öt évenként találkoznak.

Horti János

Képünkön: tisztelgés az elesett és elhunyt bajtársak emlékére.

Ez erkilencszáznegyvenöt tavaszán:

Földosztás Jászberényben

Írta: Tóth János múzeumigazgató

Alig, hogy megjelent „Az Ideiglenes Nemzeti Kormány rendelete a nagybirtokrendszer megszüntetéséről és a földműves nép földhözjuttatásáról", Jászberényben is megindult a szervező tevékenység a földreform végrehajtása érdekében.

A kormányrendelet visszhangja szinte azonnal jelentkezik a közel háromnegyedévig rendszeresen megjelenő jászberényi lapban, a „Jászsági Szabad Nép"-ben is. A lap 1945. április 1-i számában „Egy szó a földreformról" címmel megjelent cikk lelkesen sürgeti a földreform végrehajtását. Többek között a következőket írja: *„A Nemzeti Paraszt Párt és a Magyar Kommunista Párt javaslatának eredményeként napfényt látott az annyira várt és óhajtott földreform. Az Ideiglenes Nemzeti Kormány első nagyjelentőségű intézkedése ezzel valósággá vált. Szinte elképzelhetetlen a törvény fontossága! A rendeletben foglaltakat nem óhajtjuk e sorokban sem bírálni, sem magasztalni. Mi csak egyet kérünk: Hajtsák végre ezt a törvényt szószerint, úgy, ahogy meghozták! Hajtsák végre minél előbb, annál is inkább, mert a magyar parasztnak körmére égett már a munka, s ez a háború által kifosztott és kiélt ország nem tudja nélkülözni azokat a termányeket, amelyek a földreform esetleg lassú végrehajtása folytán a közfogyasztásból kiesnének. Hangsúlyozottan fordulunk most a fenti ügyben a községi földigénylő bizottságokhoz!..."*

*

Az egykori jászberényi Földosztó Bizottság még élő tagjai így emlékeznek vissza a földreform végrehajtására:

1945. március 30-án alakult meg Jászberényben a Földosztó Bizottság. A bizottság vezetőségét és tisztikarát demokratikus módon, a földnélküli parasztokból választották meg. Az elnök — közfelkiáltás alapján — *Völgyi István*, a titkár *Horváth Béla*, a jegyző *Nagy József* lett. A bizottság tagjai: *Cseh Demeter, Kovács István, Ozsgyáni Száraz Sándor, Remete Sándor* és *Szappanos János* voltak. Később kapcsolódott be a bizottság munkájába *Badari Imre, Halászi Ernő, Mizsei János, Muhari Sándor* és *Szalma Sándor*. Ők szervezték meg a jászberényi járás községeiben is a földosztó bizottságokat, és irányították ezek munkáját. A bizottságok három párt: a Kommunista Párt, a Nemzeti Paraszt Párt és a Szociáldemokrata Párt küldötteiből alakultak, s mindvégig ebben az összetételben dolgoztak. Munkájukat részben emiatt, másrészt pedig a helyi közhangulatból adódóan számos körülmény nehezítette. A különböző pártok képviselői között a bizottságon belül is alakultak ki véleménykülönbségek, ellentétek a földosztás végrehajtásával kapcsolatban. A Kommunista Párt és a Nemzeti Paraszt Párt mindvégig ingadozás nélkül, következetesen harcolt a földosztás sikeréért, és igyekezett a kormányrendelet tartalmi részének, szellemének megfelelően a végrehajtás helyi módozatait megtalálni. A SZDP képviselői viszont gyakran ingadozó magatartást tanúsítva számos esetben nem értettek egyet a kialakult intézkedésekkel. A bizottságon kívül álló Független Kisgazda Párt képviselői kezdettől fogva nyíltan szembehelyezkedtek a földreform végrehajtásával. Azt állították, hogy Jászberényben nincs törvényes alapja a földosztásnak, mivelhogy itt nincsenek többezer holdas nagybirtokok.

*

A kisgazdák ellenzéki propaganda-hadjárata Jászberény közvéleményében is éreztette hatását. A város nincstelen rétege kezdetben nem mert földet igényelni. Féltek volt uraik fenyegetéseitől és esetleges megtorlásaitól. Bizonytalanságérzetüket még fokozták a város reakciós erői által terjesztgetett rémhírek is. Ezek közül ebben az időben a legáltalánosabban elterjedt rémhír az volt, hogy „jönnek az amerikaiak", már Szolnokon, Hatvanban, sőt Jászfényszarun is vannak, és felakasztják mindazokat, akik földet igényeltek, vagy a Földosztó Bizottságtól földet fogadtak el. A város egyszerűbb, megtéveszthető embereinek egy ideig eszébe sem jutott, hogy meggyőződjék ezeknek a híresztelésoknek képtelenségéről. Különösen heves ellenállásba ütközött a város volt urai, de a közvélemény részéről is az egyházi birtokok felosztására való törekvés. Kitartó és fáradságos meggyőző munkával azonban a Földosztó Bizottságnak rövid idő múlva sikerült elérnie, hogy a város nincstelenjei közül egyre többen mertek földet igényelni, még a volt egyházi birtokokból is. A Földosztó Bizottság intézkedéseinek végrehajtását gyakran elősegítették az újonnan alakult népi rendőrség és a Nemzeti Bizottság tagjai, többnyire azonban elegendő tekintélyt biztosítottak a Földosztó Bizottság tagjainak azok az igazolványok, személyi okmányok, amelyekkel a felsőbb szervek látták el őket.

Jászberényben a földosztás minden különösebb mérnöki beavatkozás vagy műszaki irányítás nélkül történt. Az adott körülmények között erre nem volt lehetőség. A telekkönyvi hivatal dolgozói számbavették a felosztható földterületeket, a Földosztó Bizottság pedig teljes ülésen döntött arról, hogy kinek, s milyen módon veszi igénybe a földjét.

A számbavétel után megkezdődött a területek kimérése. Kezdetben ez egyszerűen lépéssel, majd ölezéssel, később pedig mérőszalaggal történt. A földigénylők között a családtagok számától függően általában 5—15 hold földterületet osztottak.

*

A helyi reakciós erők támadásai azonban nem csupán a földosztás megkezdése előtt jelentkeztek, hanem menet közben, annak részleges végrehajtása idején is. A helyi demokratikus államigazgatási szervekben ugyanis még hosszabb-rövidebb ideig meghúzódtak olyan elemek, akik a letűnt rendszer hívei voltak, s különféle mesterkedésekkel gátolni igyekeztek a földreform végrehajtását. Ezek az elemek — megpróbálva kihasználni a 600/1945. sz. földreformrendelet kisebb hiányait — különféle rágalmakkal illették a Földosztó Bizottságot, törvénysértésekkel vádolták annak egyes tagjait, s több esetben bírósági eljárásokat indítottak ellenük. Szándékuk az volt, hogy a legaktívabb tagokat eltávolítsák a bizottságból, a többieket pedig megfélemlítsék. A bíróságok több alkalommal helyt adtak az ilyen jellegű ravaszkodásoknak. A Kommunist Párt központi szervei azonban — a hozzájuk idejében eljuttatott panaszokra — minden esetben visszaverték ezeket a reakciós támadásokat, s megvédték a Földosztó Bizottság helyi tagjait. Több esetben jogerős ítéleteket is megsemmisítettek.

Ezekben a nehéz helyzetekben sok gyakorlati és politikai segítséget kapott a jászberényi bizottság a Megyei Földigénylő Tanács részéről is, amelynek elnöke ezidőben *Ragó Antal* volt. A bizottság munkájának segítése céljából az országos irányító szervek képviseletében több alkalommal járt Jászberényben *Veres Péter, Nánási László, Darvas József* és *Szabó Pál* is. Egyébként a bonyolult körülmények között sem történt egyetlen esetben sem jogtalan intézkedés, s nem is adott vissza a jászberényi bizottság egy talpalatnyi földet sem.

Jászberényben a földosztás első szakaszának végrehajtását — a személyes visszaemlékezésekkel megegyezően — a Jászsági Szabad Nép 1945. júl. 22-i száma a következő közléssel összegezi: „A földigénylésre 725 gazda jelentkezett, akik családtagjaik száma szerint 5—15 hold földet kaptak. Végeredményben 3498 kat. hold föld került kiosztásra. A földek 10 %-át még nem osztották ki, mert azokra várnak, akik az új magyar demokratikus néphadseregben való szolgálatukért érdemlik meg, hogy föld legyen a lábuk alatt."

Ugyancsak ez a lap a jászberényi járás területén végrehajtott földosztás részeredményeiből is közöl adatokat. Eszerint: „... eddig a járásban 2650 földigénylő jelentkezett, és eddig igénybe vettünk cca 2800 hold földet, birtokba helyeztük cca 1225 igénylőt." (Jászsági Szabad Nép, 1945. ápr. 3.) Később a hadifoglyok hazatérése után az egyes családok számára már kiosztott földterületek mennyiségét szükségszerű volt csökkenteni, hogy a Földosztó Bizottság lehetőleg minden igénylőt ki tudjon elégíteni. Az újonnan földhöz juttatottak száma Jászberényben ezáltal 1.000 fölé emelkedett. (Összehasonlításul talán érdemes megemlíteni e helyen — a Jász Múzeum adattárában lévő feljegyzések alapján —, hogy 1920-ban, Horthyék „földreformja" idején Jászberényben 32 hold földet osztottak szét, s ezt kapta: 1 pénzügyőr, 1 hivatásos katonatiszt, 1 városi tisztviselő és 1 tanító.)

*

1945. év végén még egy zavaró mozzanat jelentkezett Jászberényben a földreform végrehajtásában. Ugyanis az ezidőben lezajlott választások után a Kisgazda Párt 50 %-os győzelmet ért el, s emiatt a helyi kisgazdák feljogosítva érezték magukat arra is, hogy a földosztást kézbe vegyék. Párthíveiknek a választások előtt földet igértek, azonban a kezdettől fogva működő bizottság ekkorra már lényegében befejezte a földosztás lebonyolítását. Így tehát a Földosztó Bizottságból a szó szoros értelmében elkergették a betolakodni akaró kisgazdapárti elemeket.

A nehéz körülmények között végrehajtott földosztás után lassanként, szintén sok nehézséggel küzdve, megindult az élet, a termelőmunka a jászberényi határban. Az újonnan földhöz juttatott gazdák nem rendelkeztek vetőmaggal, igaerővel, gazdasági felszerelésekkel. Ennek ellenére a kiosztott földeken már az első gazdasági évben egyetlen négyszögöl megműveletlen terület sem maradt. Igen sokan kézi erővel, ásóval, kapával pótolták a szántást, mert hiszen az egész város meglévő igaerőállományából, kb. 50—60 holdnyi területre, 1—2 sovány ló jutott. Voltak olyanok, akik fejős tehénnel vagy kecskével szántottak, de az sem volt ritkaság, hogy a gazdák saját maguk és családtagjaik húzták az ekét. Ezekben a nehéz időkben az egyes családok közötti egymás segítésének, támogatásának és a kölcsönös összefogásnak szinte soha nem látott szép példái alakultak ki.

A nehéz helyzet enyhítésére azonban rövidesen történtek intézkedések erre hivatott szervek részéről is. A szovjet katonai parancsnokság például a nagygombosi ménesből hozatott néhány száz lovat jutányos áron a jászberényi új gazdák számára. (Jászsági Szabad Nép, 1945. júl. 22.) A Földosztó Bizottság pedig — munkája nagyobbik részének befejeztével — átalakult Termelési Bizottsággá, és így segítette az új gazdákat a vetőmag, fejadag és a termeléshez szükséges felszerelések megszerzésében. Később ugyancsak a volt Földosztó Bizottság tagjai alakították meg az Újonnan Földhözjutottak Országos Szövetsége (UFOSZ) helyi szervezetét, amelynek feladata az volt, hogy a kialakult eredmények megvédéséért tovább harcoljon, segítse az új gazdákat eszmei irányítással, vetőmagkölcsönnel és szántási hitelekkel. Ugyancsak ők alakították meg — országos viszonylatban is elsők között — a Földművesszövetkezet helyi szervezetét a termények megfelelő értékesítése érdekében.

Mindez a bonyolult szervező munka ebben az időszakban rendkívül sok fáradozást és áldozatkészséget igényelt mindazok részéről, akik itt, Jászberényben irányítói, elősegítői voltak az új élet kibontakozásának. A fentiekben elmondott visszaemlékezések adatközlői, mint a kibontakozás időszakának aktív résztvevői, indokolt megelégedéssel gondolnak vissza e küzdelmes időszakra, mint Jászberény város történetének igen fontos fejezetére.

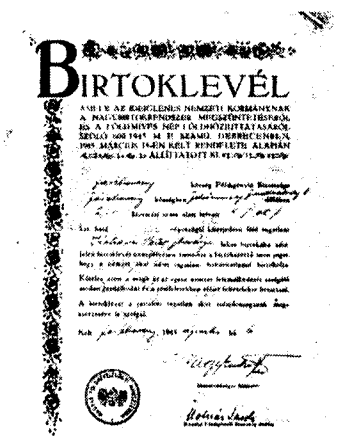
BIRTOKLEVÉL

Történelmi pert eldöntő dokumentum.

***

Kína közelről

Élmények a titokzatos keleten. I. rész

A szerkesztő bizottság többszöri unszolására vállalkoztam arra, hogy kínai benyomásaimat leírjam, elmondjam. Miért ez az ódzkodás részemről?

Ennek bizony több oka is van. Vállalatunktól már többen voltak e távoli nagy országban, sőt le is írták élményeiket, talán a jellegzetes idegenforgalmi látványosságok „leltárba" vételére is több lehetőségük volt, mint nekem. Így hát nem éreztem, nem tartottam illendőnek, hogy pont én írjak útibeszámolót.

Nem is tudok, nem is írok ilyet. Viszont az ott töltött 12 nap oly sűrűn produkálta a tőlünk idegen, nekünk furcsa megnyilvánulásokat, hogy ezek mozaik módjára bennem megragadtak, s ezeken keresztül közreadom szinte úgy, ahogy én tapasztaltam benyomásaimat. Ennek leírását hát vállaltam. Tesség meghallgatni, tessék elolvasni...

Az utazás céljáról csak annyit, hogy Kína sok más mellett háztartási hűtőszekrény-gyártását is meg kívánja indítani, mégpedig a mi közreműködésünkkel, egy meglévő gyár munkaerő és technikai bázisára építve. Itt a helyszínen kellett a kínai kollégákkal közösen kialakítani, meghatározni azt a hűtőszekrénytípust, amit majd gyártani fognak.

Az utazás Moszkván át repülővel történt. Moszkvából éjjel, éjfél után indult óriásgépünk, s közel 9 órás út után landoltunk Pekingben.

Az első nagy élmény; szembe repülni az idővel... Közel 900 km óra sebességgel repültünk, de a föld „alánk forgott", s hiába mutatta leszálláskor magyarországi idő szerint órám a reggel nyolcat, Pekingben ekkor már délután három volt. Máris hét órát öregedtünk... De van remény, majd hazafelé jövet visszakapjuk.

A gépen több magyar, német, cseh, lengyel delegáció van. A kabinban még nem tűnnek fel, de másnap, harmadnap Kínán belüli utazásaink során újból és újból találkozunk velük, sőt már ismerősként üdvözöljük őket, köszönünk nekik, beszélgetünk velük. Úticélja mindegyik csoportnak a nyílt város, NINGBO.

Megérkeztünk. Szokásos formaságok, udvarias vám- és útlevélvizsgálat, minden olyan, mint bármely európai légikikötőben, csak... csak talán több a vamos, több a határőr, szóval mindenütt többen vannak a megszokottnál. Nem csak többen, sokan, nagyon sokan vannak a kínaiak mindenütt.

A minisztérium megbízottja — régi ismerős Budapestről — *Zu Zhao Shong* vár, s most még nem tudjuk, de szinte árnyékunkká válik 12 napon át. Kellemes teher nélküli „árnyék". Segít, irányít. Nélküle semmire sem haladnánk. Sajátságos helyzet alakul ki *Zu* kolléga és köztünk. Nem vendéglátó, de készséges, segítő. Ennek megértésére elmondok egy példát.

Elérkezett az étkezés ideje, egy elegáns szálló éttermébe vezet, s elfoglaljuk helyünket a kerek asztal körül. Kínában nem voltunk olyan étteremben, ahol az asztalok ne kerek alakúak lettek volna. Hozzák az étlapot, bár angol nyelven is írva van az étel neve, de ez nem sokat jelent nekünk. *Zu* ekkor a következőket mondja: *Én segítek ételt választani, de az ebédet önök fizetik.* Bevallom, megkönnyebbültünk, hisz tudtuk, *Zu* rendelkezésére nem áll közpénz, itt nem szokás a reprezentációs keret, a fizetése havonta nem több mint 100 jüan, az ebéd pedig fejenként több volt mint 12 jüan.

A pénzről még annyit, a mi napidíjunk kereken 34 jüan volt, a Lehel 160-as kétcsillagos hűtőszekrény bolti ára — ezt saját szememmel láttam, s megvallom, nem kis szívdobogással szemléltem —, 832 jüan.

Ott tartottam, hogy a repülőtéren soknak tűnt a kínai ember. A sokadalom viszont csak ezután következett, amikor bent a városban, szálláshelyünkre utazva — egy japán gyártmányú mikrobuszon — találkoztunk a munkából haza kerékpározó ezrekkel, százezrekkel. Megdöbbentő ez a sokadalom. Peking közvilágítása elmarad a nekünk szokásos mértéktől, ennek ellenére nem láttam olyan kerékpárt, amelyiken lámpa lett volna. Kerékpárosok százezrei komótosan haladnak, szinte teljes sötétségben. Kísérteties látvány.

A gyerekek és az öregek körében kedves érdeklődés középpontjába kerültünk nemegyszer. E két korosztálynál tapasztaltuk azt a csodálkozó nézelődést, mely fehér mivoltunknak, s később megtudtuk, számukra oly nagy orrunknak szólt. Valóban, a mi orrunk mérete többszöröse az ő szaglószervükének. Ezt tárgyilagosan be kell ismerni.

Az étkezés, még az egyszerűbb is, igen sok fogásból áll. Az ennivalók, amit az asztalra tesznek, mind kivétel nélkül ízlésesek, jóízűek és megehetők. Hogy más, mint otthon, hogy eltérő ízesítésű, az gondolom, természetes. Az egyes fogások mennyisége, otthoni mércével mérve, kicsiny. A rántotthús, mely diónyi nagyságúra van felvágva, mint a csirke vagy kacsa is, hat személy részére nem több egy kis tányérnál. A kis méretek a pálcikával történő evés miatt célszerűek. A kis adagok ellenére, a pálcikával történő étkezés lassúságának következményeként egyetlen egyszer sem álltam úgy föl az asztaltól, hogy éhes lennék, de úgy sem, hogy túlterheltem volna a gyomromat. Az alábbiakban egy pár általam elfogyasztott étel nevét és leírását sorolnám fel a megnevezés és tartalom pontosságának igénye nélkül: Rákhús halgyomrával, angolna bambusszal, teknősbéka kristálycukorral, krizantén alakú sárga hal, főtt kelttészta bablekvártöltelékkel.

Safcsák Gyula

(Folytatás következik.)

Hírek

Jászárokszállásról

Jól sikerült, hangulatos nyugdíjas találkozót tartottak, több mint száz idős munkatársuknak szereztek felejthetetlen estét a gyáregységben.

Volt vacsora, zenekar, még táncra is perdültek. Az üzb szervezését két szocialista kollektíva segítette házigazdaként: a tizenhét tagú Kállai Éva, és a 12 tagú Zrínyi Ilona Szocialista Brigád.

Követésre méltó mozgalmukat javasoljuk a többi kollektívák számára is.

✶

Idén Jászárokszálláson huszonegyezer fagyasztóládát készítenek el, különféle méretben: 300-as, 200-as és 400 literes, úgynevezett palackhűtőt.

✶

Döntőbe jutott a Komócsin Zoltán nevét viselő brigád a felszabadulási vetélkedő legjobbjaként.

✶

Az energia területén tevékenykedő Május 1. szocialista kollektíva 235 ezer forintot takarított meg villamosáram-díjban. Ez a gyáregység éves fogyasztásának közel öt százaléka.

✶

A kommunista kongresszusi műszak munkadíját Jászárokszálláson a nyugdíjasok segélyezésére és a gyermekintézmények támogatására fordítják majd.

✶

Üdülőt bérel dolgozóinak a jászárokszállási gyáregység a Balaton partján. Három család pihenhet egyszerre, és nyolcnapos váltásban adják ki a szobákat, hogy minél többen igénybe vehessék. Ezenkívül pihenhetnek az árokszállási dolgozók Tiszapüspökiben, és a mátraszentistváni üdülőben is.

✶

Tervezik, hogy egy brigád, a Zrínyi Ilona vállalná el a kulturális munka szervezését, irányítását, mivel a gyáregységben nincs függetlenített kulturos. Szép kezdeményezésük dicsérendő, megvalósításáról szeretnénk majd hírt adni.

Rangidős kultúros

Klinkó Lajos, vagy ahogy mindenki hívja, *Lajos bácsi*, 1954. november 15. óta van a vállalatnál. Fémcsiszoló szakmunkás. Kezében fényessé, tükörsimává válik a munkadarab. Tizennégy éve dolgozik a galvanizáló üzemben. Azóta ő ott a kulturos. Ő a rangidős is a „kulturos szakmában" vállalatunknál.

— Sajnos az üzemben az idősebb korosztály van túlsúlyban, és egy kicsit nehéz megmozdítani őket. A munkaidőn túl sokan vesznek részt gmk-ban és egyéb „pénzcsináló" túlmunkában. Azért volt már néhány sikeres akcióm is, — mondja.

— Mondjon néhányat!

— Megnéztük például a felújított Vigadót, egy Mikes Lilla-estet. Aztán voltunk az Operett Színházban is. A könnyű műfaj érdekli a társaságot elsősorban. Kirándulást is szerveztünk Cserkeszőlőre, Tiszakürtre. Nagyon jól sikerült, jól éreztük magunkat. Készültünk egy Zagyvaparti nyársalásra is, de azt a zivatar meghiúsította.

— Hogyan dolgozik, hogyan agitál egy üzemi kultúros?

— Amikor megjelenek, hónom alatt az új plakátokkal, programajánlatokkal, nevetve mondogatják: Megjött a kultúra! Aztán ennek is, annak is a kezébe nyomok egy-egy kiadványt. Elmondom, milyen lehetőségek lesznek abban a hónapban. Sokat agitálom őket, hogy menjenek moziba, és a Munkás és ifjúsági ház rendezvényeire is, de nemcsak agitálok, igyekszem jó példával elöljárni, a mozgatórúgó lenni.

— Mondjon néhány szót a családjáról is.

— A felségem is itt dolgozott a pácolóban, de megromlott egészsége miatt más munkahelyet keresett. Két lányom közül a kisebbik most érettségizik, a nagyobb már férjhez ment. Van egy négyéves unokám — *Attila* —, aki a család szemefénye.

— *Lajos bácsi* tizennégy éve csinálja ezt a társadalmi munkát, nem fáradt még bele?

— Ha csak egy ember is akad, akinek tudtam szerezni egy kellemes estét, egy jó hétvégét, egy emlékezetes kirándulást... már megérte.

Mit tehetnék még hozzá? Talán csak annyit, — amikor ezt a pár sort írtam, éppen itt volt a kulturális szervezőirodán, moziplakátot vitt és érdeklődött, mit ajánlunk áprilisra?

Molnár Györgyné

„Exkluzív"

nőnapi interjú Samák-Somával

— És mit vettél a nejednek nők napjára, *Soma*?

— Hogy mit vettem? Még levegőt sem tudtam venni, mert a lélegzetem is elállt, amikor megláttam a virágok árait!

— Ugyan *Soma!* Hogyan lehetsz ilyen kicsinyes azzal szemben, akivel jóban, rosszban együtt...

— Jóban, rosszban csak az esküvő előtt voltunk! Jó volt a nejemnek, mert ő kapta a családi pótlékot, viszont rossz volt nekem, mert tőlem vonták le a gyerektartást.

— Hát miért nem vetted el feleségül előtte?

— Tudod, a házasság nagyon komoly dolog! Nem akartam elhamarkodni, de amikor már útban volt a második gyerek is, nem halogattam tovább a leánykérést!

— Na, szép kis férj lehetsz, *Soma!* Aki egyetlen szál virágot is sajnál a feleségétől a nők napján...

— Ugyan eredj már! Virág Virág!... Mire ment volna vele, hiszen a virág gyorsan elhervad, de a jó férj, az megmarad, és én csak akkor tudok lehervadni, ha fizetési napon pénzt kér tőlem!

— Miért? Te nem viszed haza a fizetésedet a családnak?

— Dehogynem! Ami megmarad, azt egy fillérig hazaadom!

— Mi az, hogy megmarad?

— Hát, tudod az úgy van, hogy a gyárból hazafelé menet útba esik néhány objektum, amit lehetetlen kikerülni. Ott van például elsőként a „Muslinca presszó", ami messze földön híres vendéglátóipari üzemegység. Itt elidozök egy-két órácskát, majd két sarokkal odébb a „Kispiszkos" talponálló, ahol elálldogálok egy kicsit, mert az egész napi ülőmunka után ez a kis alldogalás direkt egészséges. Innen csak három buszmegálló a „Betérő", ahonnan csak a kitérés komplikált. Tőle nem messze van a „Húzdrácigányecsakazértis" és a „Bögrecsárda", ahol a havi szolidaritási pénzt is le kell szurkolni, majd a buszvégállomásnál a „Koraimeghazamenni" — vagy ahogy a törzsvendégek hívják — „Késdobáló" az utolsó állomásom hazafelé menet. Na, szóval mindez elvisz néhány forintot a borítékból, de ami megmarad — már mondtam —, azt egy fillérig hazaadom az anyucikámnak! Hát csoda, ha nem marad pénzem egy csokor gerberára, vagy pláne egy cserepes liliomra?! Ettől azonban én még nagyon jó férj lehetek, hiszen csaknem minden házimunkát én végzek el otthon!

— Például mit?

— Például én cserélem ki a lakásban a kiégett villanykörtét, én kapcsolom be a mosógépet, amikor anyuci nagymosást csinál, én megyek el otthonról, hogy ne zavarjam az asszonyt a nagytakarításban, én verem el a gyerekeket, ha intőt hoznak az iskolából és személyesen én intézem a legfontosabb bevásárlásokat is!

— Mi az, hogy „legfontosabb"?

— Hát nézd, azt a tíz kiló krumplit, két kiló kenyeret, három zacskóstejet, lisztet, cukrot, sőt meg egyebeket az asszony is nyugodtan haza tudja hozni a boltból, de olyasmit csak egyszer bíztam rá, hogy hozzon egy üveg „Kunhegyesi kerítésszaggatót", és erre egy üveg „Jászerénnyel" állított haza! Hát én tisztelem a női egyenjogúságot, a nők magas fokú intelligenciáját, meg mindent, de nők napja ide, nők napja oda, mégis vannak olyan dolgok, amelyekhez a nőknek egyszerűen nincs érzékük!

— Na és a kolleganőidet felköszöntötted legalább, vagy tőlük is sajnáltál egy szál virágot?

— Ezt nem akartam elmulasztani, de úgy jött ki a lépés, hogy éppen a nők napján Zoltán névnap volt és nagy illetlenség lett volna, ha nem köszöntöm végig az összes Zolikat, úgy a gyárban, mint a baráti körömben. Persze ettől függetlenül igazán szeretném és tisztelem a kolleganőket! Másnap mondtam is nekik, hogy a mulasztásomat jövőre bepótolom.

— És elhitték?!

— Hát persze! Amit én egyszer megígérek, az meg van ígérve! Különben pedig egy év az olyan hosszú idő, hogy addigra el is felejthetik.

— No és az anyósodat sem köszöntötted fel?

— Akartam, de magára zárta a lakást és elengedte a kutyát.

— Te annyira félsz a kutyától?

— Attól ugyan nem, mert az egy békés természetű és igen kedves jószág...

H. L.

Levelekből válogatva

Szerkesztőségünket az a megtiszteltetés érte, hogy többen felkeresték leveleikkel olvasóink. Ezekben a gyárunk eredményeit, a vezetők érdemeit emlegetik. Szerénységünk tiltja, hogy a leveleket teljes egészében közöljük, mivel azok hangja a dicséret legmagasabb fokát is megüti. Így személyenként adunk közre csak, reméljük, hogy a kedves levélírók így is szívesen látják soraikat lapunkban.

Farkas Béla (Kaposvár, Gyár utca 26 b. 7400) kedves levelet írt. Ebből idézünk:

„Tisztelt Szerkesztőség! Több alkalommal megtekintettem a világhírű gyárukat. A gyár gazdasági, pártvezetői és a beosztott dolgozók udvariasan, barátságosan fogadják a vidékről érkezett vendégeket... Szép emlékkel tértem vissza lakhelyemre" — írja többek közt.

Gyártmányainkat dicséri a következő ajánlott levél:

Abból az alkalomból, hogy a mai naptól tulajdonosa vagyok a 4370308383 gyári számú HB 240 2 típusú háztartási hűtőszekrényüknek, örömmel tájékoztatom Önöket, hogy a születésem után — 1963. május 7-én, szüleim által megvásárolt 67508 gyári számú L 120 K típusú hűtőszekrényük, közel 22 éven át, a mai napig is meghibásodás nélkül szolgálta szüleimet, s az ikergyermekes családomat.

További sikeres gyártmányfejlesztést kívánva örömmel ajánlom fel — térítés nélkül — esetleges tesztelésre, vizsgálatra a használaton kívül helyezett, de ma is működőképes 120-as hűtőszekrényt.

Budapest, 1985. február 14.

Tisztelettel:

Csókásiné Oláh Andrea
1126 Budapest,
Ugocsa u. 11., fdsz. 1.

ELKÖSZÖNÉS

A téemká üzem kollektívája három munkatársukat köszöntötte nyugdíjba vonulásuk alkalmából, bensőséges ünnepségen. Képünkön: *Badari Vendel, Garai István* és *Maszlag János* „obsitosok".

****SPORT**SPORT**SPORT****

Rovatvezető: Szórád Tamás

Jégkorong:

Döntő lépés előtt

A magyar sporttársadalomban ellentmondásokkal teli a jégkorong helyzete. Egyre több az országban a műjégpálya, ezzel szemben a sportág csapatainak száma ma is minimális. Az XXI. század sportjának tartják, az egész világon rendkívül népszerű, köztük hazánkban is, ezt igazolta a „C" csoportos vb rendezésének nagy sikere — ezzel szemben a legjobb magyar hokisoknak egzisztenciális gondjai vannak. A példákat sorolhatnánk még. Tény, hogy a magyar jégkorong fölött az elmúlt időszakban ott lebeg Demoklesz kardja.

Sok hasonló izgalmas csatát láthattunk a télen.

A sportág háborgó tengerén egy csendes kis sziget Jászberény. A Lehel szakosztálya megalakulása óta csak fejlődött, egyre több örömet szerezve a város sportrajongóinak. A 84—85-ös szezonra felnőtté vált a szakosztály — a szószoros értelmében. Az idén először indult felnőtt csapat az OB II-es bajnokságban, és ott megállta a helyét. A kizárólag saját nevelésű gárda a sokszoros válogatott, „öreg rókákat" felvonultató Pomázzal és Verticallal, illetve a szlovák bajnokságban edződött Miskolccal vívott izgalmas, helyenként színvonalas csatákat.

Elmondhatjuk, hogy az előkészítő korcsoporttól a felnőttekig minden korosztályban képviseli csapat a jászberényi színeket. Ebben az évben különösen a serdülők tettek ki magukért, hiszen a KSI és FTC mögött a bronzérmet szerezték meg úgy, hogy a Fradit például Pesten győzték le. A gárdából *Gubicz, Varga, Szerdahelyi, Szajka* és *Forgács* meghívást kapott a serdülő válogatott keretbe!

Megvalósult a korosztályos képzés, így a szakosztály szilárd utánpótlásbázison nyugszik. Az országos rangsorban az Újpesti Dózsa, FTC, KSI és az Alba Volán mögött az 5. helyet foglalják el. A bajnoki összecsapásokon kívül kétszer is Jászberény volt a házigazdája a Magyar Népköztársasági Kupának, a magyar-bolgár válogatott mérkőzésnek, az Alföldi Vendéglátó Vállalat segítségével nemzetközi jégkorongtornát rendeztek a junior és az előkészítő szakosztály részére.

Hokiban tehát nem volt hiány és közönségben sem! A város sportrajongói megszerették és igénylik a „téli futballt". Az igények kielégítéséhez és az egyesületi elvárások teljesítéséhez a jövőben jelentős előrelépésre lesz szükség — amihez nem biztos, hogy elég lesz a szakosztály ereje! A hat csapat szakmai munkáját irányító két edző, *Szőke Attila* és *Rigó Lehel*, illetve a szakosztályt összefogó *Koha Csaba* és *Simon Ferenc* erőfeszítései eddig elégnek bizonyultak.

Sok energiával és némi leleménnyel sikerült megteremteni a sportolás feltételeit, ami nem kis dolog. Konténer beállításával megoldódott a szertár gondja, egy helyiség felszabadult, így, ha szűkösen is, de elférnek a csapatok. Sikerült biztosítani a felszerelést is, a két edző megkapta a lehetőséget, hogy novembertől márciusig szinte éjjel-nappal a jégen legyen... Edzés, utazás, mérkőzések hat csapattal!

A fentiek és a felnőtt csapat létrejötte meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek az előrelépéshez szükségesek.

A szakmai munka színvonalának szintentartásához, illetve emeléséhez egy tapasztalt szakember szerződtetése szükséges! Több mint száz sportoló edzéseit két edző képtelen megfelelően irányítani. Ezt a problémát megoldani talán a legnehezebb, hiszen a magyar jégkorongsport nem dúskál szakemberekben, és sajnos Jászberény ebből a szempontból nagyon messze van Budapesttől...

Az öltözők bővítése nélkül a szakosztály szintentartása is lehetetlennek tűnik! Egyszerűen nem férnek el a játékosok, nem is beszélve arról, hogy a vendégcsapatokat is fogadni kell valahol, a Hűtőgépgyár és a Lehel SE nevéhez méltó színvonalon. Mint azt a Lehel SE küldöttközgyűlésén hallhattuk, a szakosztály az építéshez 1000 óra társadalmi munkát ajánlott fel.

Hogy a mai gazdasági helyzetben anyagiakkal is nagyon szűkösen van ellátva a szakosztály, az szinte természetes. Az az érzésem, hogy egy kiválóan működő szakosztály érdemes arra, hogy az illetékesek gondjaik megoldását fontolóra vegyék. Hiszen a nagy cél, az OB I. karnyújtásnyira van...

Már csak az utolsó lépéseket kell megtenni a hosszú út végén.

— Szórád —

Felhívás!

Kedves Gyerekek!

A LEHEL SE Úszó Szakosztálya Jászberény úszósportjának fellendítése érdekében toborzót hirdet az úszni tudó 10 év alatti gyermekek részére.

1985. április 9—12-ig terjedő időben minden nap 16.30—19.00-ig a Hűtőgépgyár fedett-uszodájában várják a jelentkezőket.

Az úszás az a sportág, amelyet már 4—5 éves kortól el lehet kezdeni, mert sajátossága révén a fejlődő csontrendszer erős igénybevétele nélkül fejleszti az arányos izomzatot.

Várjuk azon érdeklődő gyermekek és szülők megjelenését, akik az egészséges életmód megalapozására alkalmasnak és vonzónak találják a versenyszerű úszósportot.

Hagyó László szakosztályvezető

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Csuta Lajosné
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában
Jászberény, 1985. március hó
Felelős vezető: Rédei István
Megr. törzsszám: 1/1985.
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

Javuló eredményekről adtak számot

Jelentős esemény volt Jászberény sportéletében 1985. március 4. A '83 nyarán 5 egyesület fúziójából létrejött Lehel SE elnöksége beszámolt az eddigi eredményeiről, tapasztalatairól. A küldöttközgyűlés feladata volt az új elnökség megválasztása is.

Az elnökségben foglalt helyet *Szabó István*, a városi pártbizottság első titkára, *dr. Rábold Gábor*, az MSZMP Szolnok megyei Bizottságának osztályvezető helyettese, *Szabó József*, a Szolnok megyei TSH elnöke, *Buzás Sándor*, a városi tanács elnöke, *Jovanov Sándor*, a városi KISZ-bizottság titkára és *Kobela Lehelné*, az OTSH osztályvezetője.

Az írásos beszámolót *Csillik Sándor*, a Lehel SE elnöke egészítette ki. Elmondta; az elmúlt időszak eredményei igazolják, hogy helyes döntés volt az egyesülés. A város sportélete dinamikusan fejlődik, mivel sikerült az anyagi és erkölcsi erőforrásokat összefogni.

Pozitív, hogy a város 18 intézménye támogatja a klubot. Az viszont kevésbé értékelhető jónak, hogy egyre kevesebb a társadalmi munkások száma.

1984 sportszempontból a város eddigi legsikeresebb esztendeje volt. Kiemelkedett a női kézilabda, atlétika, jégkorong és a tornaszakosztály munkája. Az elnökség közepesre értékelte a labdarúgók, asztaliteniszezők és sakkozók munkáját, elmarasztalta a röplabdázókat, a műkorcsolyázókat, birkózókat és az úszókat. Ez utóbbiak nem érték el a kitűzött célokat, nem használták ki megfelelően a lehetőségeket.

*

Az elnöki tájékoztató után *Együd Lajos*, a számvizsgáló bizottság vezetője számolt be az egyesület gazdasági helyzetéről. Kiemelte, hogy az elmúlt időszakban 9.6 millió forintot fordítottak sportlétesítmények fejlesztésére. Kiderült, hogy az egyesület 1985. évi tervezett költségvetése 6.926 millió forint, ami elegendő a működéshez, a fejlesztéshez azonban már kevés.

A tornászok vezetőedzője

A beszámolókat hozzászólások követték, melyek sorát *Harmath Béla*, a tornászok vezetőedzője nyitotta meg. Elmondta, hogy az egyesülés óta a szakosztály anyagi helyzete megszilárdult, erkölcsi támogatása nőtt. *Darázs István* a női kézilabda szakosztály nevében mondott köszönetet a támogatásért, tolmácsolta azt a kérést, hogy a szakosztály önálló szertárt szeretne. *Buzás Sándor* elmondta, hogy egyre többen ismerik fel a sport helyét és szerepét társadalmunkban. A város vezetése bízik abban, hogy a Lehel sportolói olyan eredményeket érnek el, amelyekre a város, a Jászság és a megye lakói büszkék lehetnek. *Szántai Tibor* labdarúgó, alapszervi KISZ-titkár ígéretet tett a sikeres szereplésre. *Szabó József*, a Szolnok megyei TSH elnöke elismeréssel szólt a Lehel SE-ben folyó munkáról. *Mészáros János* röplabdaedző türelmet kért az eredményeket illetően, mert a felnőtt csapat átlagéletkora 16 és fél év. *Kárpáti Zoltán* az atlétikai pálya felújításának szükségszerűségéről szólt. *Ötvös Béla* pedig a természetbarát szakosztály munkájáról, utaztatási gondjairól. *Jovanov Sándor* a testnevelés és sport fontosságát hangsúlyozta az ifjúság életében. *Hagyó László* az úszók helyzetéről beszélt: — Még mindig sok az úszni nem tudó gyermek, pedig ez is alapsport, mint az atlétika, ezt jobban kell tudatosítani a jövőben. *Simon Ferenc*, a jégkorong szakosztály vezetője az OB I-ben való indulás feltételeiről beszélt, a jégkorongozók nevében a feltétlenül szükséges öltözőbővítéshez 1000 óra társadalmi munkát ajánlott fel.

Kobela Lehelné gratulált az eredményekhez, és hangsúlyozta, hogy milyen fontos lenne a város testnevelő tanárainak a bevonása az egyesületi munkába. Jelenleg a város testnevelői közül mindössze egy fő (!) vesz részt abban.

Befejezésül *dr. Rábold Gábor* elmondta, hogy helyesen döntöttek az egyesüléskor, melynek célja a feltételrendszer javítása volt, ami megvalósult.

Ezt követően *Szabados Imre*, a jelölő bizottság elnöke tett javaslatot az elnökség és a számvizsgáló bizottság tagjaira.

Megválasztották a vezetőséget

A Lehel SE elnökét és ügyvezető elnökét újraválasztották *Csillik Sándor*, illetve *Gergely László* személyében.

Csillik Sándor, a Lehel SE elnöke adott számot a végzett munkáról.

Simon Ferenc a jégkorongsport gondjait-örömeit ecsetelte

Továbbra is tagja maradt az elnökségnek: *Safcsák Gyula, Sárközy László, Gál József, Farkas József* és *Tiborcz Zoltán*. Új tagként kapott bizalmat: *Hubanov Mihály* (Hűtőgépgyár), *Mészáros Ferenc* (Lenin Mg Tsz), *Kispál Sándor* (ÁFÉSZ), *Gedei György* (városi tanács), *Rabóczi Mihály* (MICOOP), *Nagy György* (városgazdálkodási vállalat).

A számvizsgáló bizottság összetétele nem változott. Elnök: *Együd Lajos*, tagjai: *Fecske Erika* és *Gömöri Sándor*.

— Sz. T. —

Labdarúgás

Jól sikerült alapozást követően a Mátészalka elleni 2:0-ás győzelemmel kezdték a tavaszi szezont a területi bajnokság Tisza-csoportjában szereplő labdarúgóink.

Az első bajnoki forduló közel kéthónapos felkészülési időszakot zárt le, ami januárban kéthetes, napközis rendszerű edzőtáborozással kezdődött, majd a tornatermi és szabadtéri foglalkozások után februártól már edzőmérkőzésekkel folytatódott. Zömmel alacsonyabb osztályú csapatok ellen játszott előkészületi mérkőzések jól szolgálták a csoport formába lendülését, az új játékosok beilleszkedését.

A téli időszakban változások történtek a játékosállományban. *Kisbakonyi* és *Szántai II.* bevonult katonának, míg a leszerelők közül *Németh* visszatért Jászberénybe, *Huszár* viszont a katonaság után Gyöngyösre távozott.

Új játékos a magasabb osztályt is megjárt *Kádár Lajos* (Építők S. C.), valamint a Jászárokszállásról igazolt *Kiss Béla*.

Időközben a keret saját nevelésű fiatalokkal is kiegészült, *Nagy György* és *Palotai Csaba* személyében, akik a szakvezetés szerint nem kis eséllyel pályázhatnak a kezdőcsapatba kerülésre.

A bajnoki esélyeket latolgatva a vezető edzőtől, *Péczely Szabolcstól* megtudtuk, hogy a listavezető Szabó Lajos S. E.-vel szemben meglévő négy pont hátrány ellenére a csapat nem mondott le a bajnokság megnyeréséről, de ez csak abban az eseten lehetséges, amennyiben, mint pályaválasztó nem veszít pontot. A sorsolás kedvezőbbnek tűnik, mint ősszel volt, mert együttesünk a riválisokat hazai pályán fogadja, míg az idegenbeli mérkőzéseit a táblázat második felében szereplő csapatok ellen játssza.

Mindenesetre bíztató, hogy a bajnoki rajt jól sikerült, focistáink a mostoha időjárással dacolva magabiztosan vették az első akadályt.

— G —

Kézilabda

Január első napjaiban kezdte meg felkészülését az idei bajnokságra NB I-es női kézilabdacsapatunk. A március végéig tartó alapozási időszak itthoni gyakorlással kezdődött, majd az együttes egy hetet Tatán töltött, ahol már az újonnan igazolt játékosok is bekapcsolódtak a munkába. Az edzőtáborban már a kerettel készült *Kovácsné Dukát Teodóra*, aki a Pécsi BTC-ből került Jászberénybe, az időközben leigazolt *Hadházi Mária* (Ózdi Kohász) és *Szabó Irén* (Kecskeméti DUTÉP), valamint a még mindig átigazolás alatt álló *Csankovszkyné Agócs Adrienn*.

Nem kis gondot okoz a szakosztálynak, hogy a kapuskérdés még mindig megoldatlan, az átigazolási időszakban eltávozott *Gyúrós Zsuzsanna* pótlása egyelőre kérdéses.

A felkészülési programban számos előkészületi mérkőzés is szerepelt, ahol főleg a vidéki NB I-es csapatok ellen nem sok sikert könyvelhetünk el, de ez nagyrészt még rutinhiánnyal magyarázható. Problémát jelent, hogy a téli, szokatlanul hideg időjárás miatt a hűtőgépgyári Sportcsarnok átépítése elhúzódik, és noha az oldal- és tetőszerkezet összeépítése már megtörtént, a belső munkálatok még folynak, így az átadás csak május elejére várható. Emiatt a csapat március 31-én a TFSE, és április 14-én a Bakony Vegyész elleni bajnoki mérkőzését kénytelen Szolnokon rendezni. Ezekre a mérkőzésekre a szakosztály a szurkolók részére különbuszt indít. Jelentkezni lehet *Mézes Ferencnél*, a részvételi díj egységesen 50 forint.

— g —

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 4. szám Ára: 4,— Ft 1985. április

Az örökmozgó nyugdíjas

Hogyan lesz egy született pesti — pontosabban zuglói — esztergályosból a Hűtőgépgyár mindenki által ismert és tisztelt *Grundtner Jani* bácsija? Ez a kérdés foglalkoztatott, amikor — perceny pontossággal érkezett a megbeszélt találkozóra — leültünk beszélgetni.

Nem titkolt szerény büszkeséggel vette elő zsebéből a rangos kitüntetést: az „Április 4. Érdemrend"-et. Azt mondta, hogy kérdezzek tőle, majd válaszol. De az első kérdés után nem kellett több.

A miniszterhelyettes adta át...

A budapesti Gázművek volt első és meghatározó munkahelye. 1945-ben lépett be a kommunista pártba. Szakszervezeti titkár, majd alapszervi párttitkár volt a Finommechanikai Vállalatnál, miközben művezetőként dolgozott. Itt lett függetlenített párttitkár, s innen jött a párt felhívására — vidékre, Jászberénybe.

— Jobban szerették volna, ha a mezőgazdaságba megyek, nagyobb szükség lett volna ott a pártmunkásokra. De én az ipart választottam, mivel úgy érzem, illett volna legalább a búzát a kukoricától megkülönböztetnem — mondja a szokásos kedélyes stílusában.

Berényben rögtön a szerszámüzembe került művezetőnek, s innen is ment nyugdíjba 1973-ban — főművezetőként. E 18 év alatt azonban nagy változások részvevője, de méginkább aktív irányítója. Alapszervi párttitkár, majd öt éven keresztül a vállalati pártbizottság titkára.

A hatvanas évek elején kapcsolódott be a sportéletbe, s azóta is nagy energiával végzi ezt a nem könnyű társadalmi munkát. Nyugdíjazása után már szinte „főállásban sportol". Mostanság a női labdajátékok tájékán fordul elő gyakran (nevelési felelős), s izgul azért, hogy sikerüljön a kézilabdások NB I-ben, a röplabdások NB II-ben maradása.

Aki ismeri, az tudja, hogy „ami a szívén, az a száján" típusú ember, s a puritán igazság szóvivője volt világéletében. Még ma is abban az egyszobás Kossuth utcai lakótelepi lakásban lakik, ahová 30 éve beköltözött. — Nem jár nekünk nagyobb, kapják azok, akiknek jobban szükségük van rá. Kettőnknek pontosan elég — mondja, s szerény szeretettel említi az immár majd 40 éve hűséges házastársát, *Ági nénit.*

Tőle szokatlan elérzékenyüléssel veszi elő újra a kitüntetést, s arra kér, hogy az újság hasábjain keresztül megköszönhesse mindenkinek, hogy ilyen „öreg nyugdíjasként" sem felejtették el.

Sárközy László

Jászberény díszpolgára:
GORJANC IGNÁC

Április 5-én ünnepi tanácsülést tartottak, ahol személyeket és kollektívákat tüntettek ki. Nagy örömünkre a kitüntetettek között volt Gorjanc Ignác vezérigazgató, országgyűlési képviselő, neki a díszpolgári címet adományozták.

Idézet a tanácselnök előterjesztéséből:

„Gorjanc elvtárs több évtizedes munkásságával kiemelkedő részesévé vált Jászberény szocialista fejlődésének... Nagy érdemeket szerzett: a lakosság életkörülményeinek javításában, a város kulturális, egészségügyi, kommunális ellátását jelentősen elősegítette. Ennek társadalmi hasznossága nemcsak a ma élő ember, hanem az utókor számára is maradandó értékeket hozott létre..."

GRATULÁLUNK!

„Köszönet a rangos címért..."

A vállalati vetélkedő döntőjén

Kitűnő rendezés, jól felkészült „mindenre elszánt" csapatok, azaz minden együtt volt ahhoz, hogy jó színvonalú küzdelemben döntsék el a többhónapos vetélkedő-sorozat döntőjében: ki a legjobb. Az előzetes várakozásban nem csalódtunk, izgalmas csatát vívtak a négytagú csapatok, amelyiknek mindegyike, sőt a közönség és a zsüri is nyertese volt, sok új, hasznos ismerettel gyarapodtak a résztvevők.

Végeredmény: győzött a Deviza, második a Csontváry, harmadik pedig a Komarov Szocialista Brigád. Negyedik a Dr. Háy László KISZ-alapszervezet, ötödik a Szamuely brigád, hatodik a Vályi Péter KISZ-alapszervezet, a hetedik helyen holtverseny alakult ki a Bólyai János brigád és Fürst Sándor KISZ-alapszervezet csapatai között. Nyolcadik lett a Zója brigád, kilencedik pedig a Komócsin Zoltán brigád.

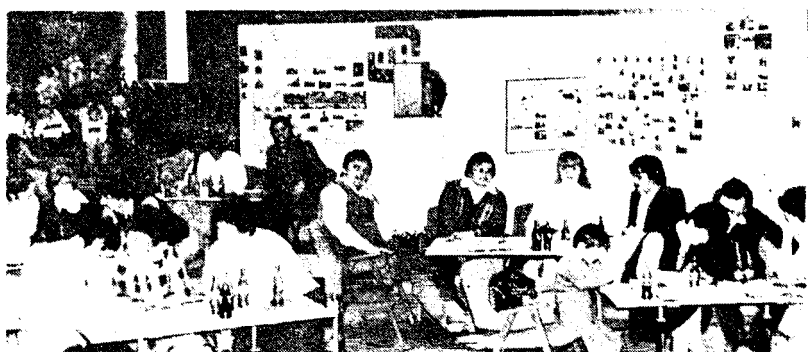

„Tájkép csata közben."

Sokszor feladták a „leckét" a zsürinek is.

A győztesek.

Az „ezüstérmesek".

Távirat barátainktól

„Gorjanc Ignác és Kókai Rudolf elvtársak részére!
Hűtőgépgyár
Jászberény

Drága magyar Barátaink!

A VOLTA gyár kollektívája és vezetősége forrón üdvözli Önöket és a Hűtőgépgyár minden dolgozóját Magyarország fasizmus alóli felszabadításának 40 éves évfordulója alkalmából.

Kívánunk Önöknek új munkasikereket, szerencsét és egészséget annak reményében, hogy a vállalataink közötti barátság továbbra is virágozni fog.

A vállalat kollektívája nevében:

Alekszejev, Antonov, Szkorcov, Hacsatrjan"

Májusi gondolatok békéről, munkáról

Május elseje az újjászületö természet, a termelő munka és a dolgozók nemzetközi összefogásának ünnepe. Ezen a napon együtt elevenednek fel az újjáéledő természethez fűződő népszokások és a jogaikért harcoló, gyakran életüket áldozó munkások évszázados küzdelmeinek emlékei.

Világszerte a munkát, az élet anyját, az életet adó termelő munkát ünneplik a földkerekség minden részén, és állami rangra emelt ünnepként a munkások államaiban, a szocialista országokban. Másutt szolidabb keretek között, de féltve őrzött hagyományként. Ismét másutt pedig a földkerekség sötétebb zugaiban csak betiltva, titokban, vagy harcos demonstrációként. Ám akár így, akár úgy, május elseje a világ munkásainak, dolgozóinak nemzetközi méretű összefogását fejezi ki.

1886-ban az emberibb bánásmódot, a nyolcórás munkaidőt követelő chicagói munkások kis csapa emelte föl először a májusi zászlót.

Ez a zászló az elmúlt évtizedekben a szolidaritás, az összefogás és az egység harcba hívó szimbóluma.

Május elsején dolgozó népünk is a nemzetköziség vörös zászlaja alatt ünnepel és tesz hitet a béke, a társadalmi haladás, a munkásosztály ügye mellett.

Eredményeink alapján jogos büszkeséggel köszöntjük hazánkban a munka ünnepét. Vállalatunk kollektívája elsők között csatlakozott a pártunk XIII. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére kibontakozott szocialista munkaversenyhez, amely azt igazolja, hogy a dolgozóink támogatják célkitűzéseink megvalósítását.

A kollektíva eredményes munkáját igazolja, hogy az elmúlt évben a népgazdaság egyensúlyi helyzetének javításához a fizetési kötelezettségek teljesítéséhez 22 millió 733 ezer dollár teljesítésével járult hozzá. A nem rubel elszámolású export tavaly az alaptevékenységi árbevételen belül 24,6 százalékot. tett ki.

A lakossági igények kielégítéséhez való hozzájárulásunk az elmúlt évekhez viszonyítva jelentősen javult. 1984-ben a magasabb csillagszámú és a nagyobb űrtartalmú hűtőszekrényekből, valamint fagyasztóládákból a tervezett feletti mennyiségben szállítottunk a belkereskedelem részére. A termelés növekedése — csökkenő létszám mellett — meghaladva az ipari átlagot, mintegy 17 százalék. Jövedelmezőségi színvonalunk a tervezett szint felett alakult, mintegy 29,4 százalékkal. Az elért eredmények biztatóak, további eredményes munkára buzditanak bennünket.

Vállalatunk dolgozói az elmúlt években minden eddiginél nehezebb helyzetben dolgoztak. Ezt a körülményt is figyelembe véve elmondhatjuk, hogy tovább növeltük eredményeinket, becsületesen helytálltunk a gazdasági feladatok megoldásában. Gyarapodtak anyagi és szellemi értékeink, sikerült megőrizni dolgozóink életszínvonalát, javultak munkakörülményeink, a szociális és kulturális ellátottság.

*

Május elseje évről-évre országonként és világméretekben demonstrálja annak az osztálynak a növekvő súlyát, amelynek történelmi küldetése a kizsákmányolás,az elnyomás végérvényes felszámolása, a szocialista társadalom megteremtése. Földünk egynegyedén a hatalomra jutott munkásosztály eredményesen építi az új társadalmat.

A szocialista országok dolgozó tömegei büszkén tekinthetnek visszsza a megtett hatalmas útra, és hittel, bizalommal nézhetnek a jövőbe.

Történelmi felelősség hárul ma a nemzetközi munkásosztályra, az emberi haladás legfőbb letéteményesére. Meg kell akadályozni, hogy megsemmisüljenek a munkásgenerációk alkotásai, hogy pusztulásba sodródjon a civilizáció, az emberiség. Együtt kell fellépnünk a fegyverkezési verseny megállításáért, a tömegpusztító eszközök mielőbbi korlátozásáért; a leszerelésért.

Az idei május elseje nemes eszméje, a vidám majálisok, adjanak új erőt, lendületet a holnapi munkához. Barátainkkal, szövetségeseinkkel együtt, szilárdan haladunk tovább a megkezdett és további eredményeket biztosító úton. Közös céljaink eléréséhez kívánok vállalatunk minden dolgozójának jó erőt, egészséget, további munkasikereket és személyes boldogságot!

Velkei István

Kitüntetések április 4-re

Április 4. Érdemrendet kapott: **Grundtner János** nyugdíjas és **Kóródi Béláné** betanított munkás.

Munkaérdemrend arany fokozatát kapta: **Zana Miklós,** ezüstöt **Losonczi Tibor,** bronzot **Steinhauser András és Langmár István.**

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesültek: **Oskola Teréz, Pataki Balázsné, Pataki János, Szilágyi János, Inges Elemérné, Remete László, Németh Lehel, Juhász István, Hornyák András.**

Kiváló dolgozó kitüntetést kaptak: **Antal József, Beszteri László, Budai Istvánné, Gara János, Gerőcs István, Dr. Knorr János, Ladányi István, Szabó Lajos, Tamás Pálné.**

Vezérigazgatói dícséretben részesültek: **Barta Béla, Berki Istvánné, Dorók N. László, Ézsiás István, Kispál László, Kuti Mihály, Nagy Antal, Sipos Géza, Urbán István.**

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Koczkás Karolina

Pista, a megyei pártbizottság tagja

Aki kézbe fogja az újságot, az itt látható fénykép alapján mondhatja, ezt a srácot ismerem

Abban is biztos vagyok, hogy egyre többen a nevét hallva is ugyanezt mondják.

Akik ismerik, azoknak *Nagy Pista* ő, fiataloknak, idősebbeknek egyaránt.

Pár hónap választja el a 25 évtől, de mostanra sok olyan komoly munkát, eseményt tudhat maga mögött, amiről ő azt mondja; mindegyikből tanult, tapasztalt.

Nézzük röviden és sorrendben: 1978-ban szakmunkás vizsgát tett. Az iskolában végzett KISZ-munkáját KB Dícsérő Oklevéllel ismerték el.

Elhelyezkedett a Hűtőgépgyárban. A szerszámüzem esztergályosa, ahol 1981-ben tagja lesz a pártnak.

Levelezőn érettségi vizsgát tesz, elvégzi az ML-középiskolát és mindenütt megtalálható, ahol a fiatalokról, elsősorban a pályakezdő szakmunkásokról esik szó. Tagja volt három évig az üzemi KISZ-bizottságnak és 1981-től a mai napig részt vesz a megyei KISZ-bizottság ülésein, mint a testület tagja.

Sokunk közül ő volt az a szerencsés, aki a KISZ X. kongresszusán részt vehetett. Visszaemlékszem, hogy hónapok múltán is ha kérdeztük, milyen lelkesedéssel tudott mindig újat mondani a tanácskozás hangulatáról.

És visszaemlékszem arra, hogy fiatal szakmunkásként szinte minden fórumon milyen „kardosan" állt ki a szakma megbecsülése, a fiatalok érdeke mellett.

Mikor ezt előtte is megemlítettem, mosolyog, de azt mondja, erről inkább ne beszéljünk.

— Nem azért, mert nem vállalom valamennyit, hanem manapság már sokkal több a tapasztalatom. Az első próbálkozásaimra úgy emlékszem vissza, hogy szinte csak a lelkesedés hajtott, fűtött, de alapinformációknak sem voltam birtokában, nem ismertem az összefüggéseket.

Amiről és amiért beszélgetünk az az, hogy küldött volt a megyei pártértekezleten és megválasztották a megyei pártbizottság tagjának.

— Én magam is meglepődtem először és amikor kezdtem gondolkodni a feladat komolyságán, kicsit meg is rettentem. Itt a gyárban is sokan vannak, akik eddigi munkájuk, felkészültségük, élettapasztalatuk alapján alkalmasabbak lettek volna nálam erre a feladatra. Én erről úgy gondolkodom, mint lehetőségről. Olyan feladatot kaptam, amihez fel kell nőni, aminek meg kell felelni! A bizalom erre kötelez, én magam is erre törekszem. Ezzel a munkával szerzett tapasztalatokat, tanultakat igazán a későbbi munkámban tudom majd kamatoztatni és remélem hasznosan.

— Nem sok egy embernek két megyei testületi tagság? Idén pedig a szerszámüzem KISZ-alapszervezet titkárává is megválasztottak.

— Úgy érzem, hogy ezek mind egymást segítő munkák. Az egyik tanácskozáson szerzett információ segíti a másik munkáját, bővíti az ismeretet, megkönnyítheti egy-egy téma kapcsán az alaposabb megvitatását. Ugyanezt mondhatom az alapszervezeti munkára is és azt tapasztaltam, hogy ebben egyre több segítőre találok, ami nagyon jó érzés.

— Miben használhat nekünk, gyáriaknak, hogy ott vagy a megyei testületben?

— Erre azt válaszolhatom, hogy sok mindenben! Elég, ha egy példát mondok, közvetlenebb az információ. Kötelességemnek érzem, hogy a gyárunkról minél több és minél többféle ismeretet tudjak adni. Ami még ennél is lényegesebb, hogy hozni tudok olyan híreket — mondjuk egy határozatról sokkal előbb, mint ahogy az nyomtatásban megjelenik, eljut az illetékesekhez — ami segít a feladatokra való felkészülésben. Ezt nagy előnynek érzem és ezt mindenképpen ki kell használnunk.

Koczkás

KÁTYA

Népviseletbe öltözött Kátya baba lesz a július 27-én kezdődő VIT talizmánja. A bájosan mosolygó, szőke kislány csinos „szarafánt" azaz hosszú, ujjnélküli felsőruhát visel, fejét hagyományos orosz fejdísz ékesít. A VIT emblémához hasonlóan virág alakú ez a fejdísz, amelynek szirmai az öt világrész jellegzetes színeit mintázzák. A blúzocska ujját régies hímzés díszíti, a piros szarafán alján felirat: „XII. Moszkva. 1985". A baba a vállán előrevetve viseli a hajfonatát, amelyet ötszínű masni díszít. Jobb kezének óvó mozdulatával egy fehér galambot tart a karjaiban — a béke szimbólumát.

Az ünneplőbe öltözött, mosolygós Kátya baba egész megjelenésével a szovjet emberek jóindulatát, vendégszeretetét fejezi ki. Hamarosan megjelenik a plakátokon, jelvényeken és transzparenseken, a sokezer ajándéktárgyon, amit majd hazavisznek magukkal a Fesztivál vendégei.

Kátya baba kedves kis alakját Mihail Veremenko moszkvai főiskolás tervezte.

*

A VIT jegyében

Április 27-én részt vettünk egy városi vetélkedőben, amelynek témája a hazánk felszabadulása óta eltelt 40 esztendő története és a VIT-ek története, amelyet az Aprítógépgyár fiataljai szerveztek.

Május 5-én bekapcsolódunk a „VIT — VÁGTA" elnevezésű országos vetélkedőbe

Május 11—12-én részt veszünk Szolnokon a „kis—VIT-en.

Májusban a KISZ KB felhívására megszervezzük a hulladékgyűjtési akciót vállalatunknál. Az alapszervezetek számára társadalmi munka végzésére lehetőséget biztosítanak a gazdasági egységek. A bevétel egyrészét az alapszervezetek a VIT-alapra ajánlották fel.

Hűtőgépgyár KISZ-bizottsága

Felszabadulásunk ünnepének előestéjén nemzetközi újságíró-delegáció látogatott vállalatunkhoz. A tizenhét országból érkezett zsúrnaliszták valamennyien ifjúsági lapoknál dolgoznak. Nagy érdeklődést tanúsítottak munkánk, életünk iránt. Képünkön a hűtőszekrénygyártással ismerkednek Pázmándi István műszaki igazgató segítségével.

„Búcsúzni csak nagyon szépen..."

Nehezen jött össze az anyag ehhez a „bemutatóhoz". Akiket megkerestem azt mondták — minek rólunk írni? Most, amikor már „megszűntünk létezni"!

De engem pont az érdekelt. Egy olyan „búcsú" az ifjúságmozgalmi munkától, amit szinte a kényszer diktált, ugyanis kiöregedett a „csapat". Mert az idő halad — előre! — és bár igaz, hogy nincs korhatár a KISZ-ben, az mégis furcsa helyzet, amikor szinte együtt tag apa és fia.

Furcsa, de szép is ! — így adni át azt a bizonyos stafétát. Ilyen helyzet állította válaszút elé a forgácsolóüzem „fiataljait".

Azt az alapszervezetet, amelynek tagjai munkájuk elismeréséül a KISZ KB kollektív dícsérő oklevelét vehették át március 21-én.

Valóban a kollektívát jutalmazták! Aki járt már munkahelyükön elismeri, hogy kívül-belül az egyik legrendezettebb, legjobban rendben tartott üzem vállalatunknál. Olajszaggal tömény levegőt tűrő virágok díszlenek az áttekinthető, tiszta „tenyérnyi" területen. Ilyen környezetben az a nehéz munka, amiben a nők egyformán helytállnak a férfiakkal — könnyebben halad. A beszélgetések hangulatából kiérezni, hogy ez egy valóban összetartó közösség.

A KISZ-tagok, azaz a volt KISZ-tagok mindegyike brigádtag, sokan közülük munkásőrök, tagjai a pártnak, komoly feladatokat látnak el. Tehát a mozgalmi munka folyamata nem szakad meg.

Az ifjúsági brigád naplóját lapozgatva egyre sorakoznak az események, a bejegyzések. Mind-mind tartalmas munkát takar. Sportrendezvényeken számítani lehetett a „csapatra", fociban „nyerők" voltak és lesznek! — mondják. Ők „elballagtak", de minden folytatódik!

— Különös érzés volt, amikor szólítottak mint az alapszervezet titkárát, hogy vegyem át a kitüntetést. Komócsin Zoltán KISZ-alapszervezet! — hiszen már nincs is olyan — mondja **Misovits Miklós,** de mindannyiunknak, nekem is nagyon jólesett ez az elismerés. Szép volt az elköszönés, igaz én maradtam KISZ-tag. Átigazoltam egy másik területre.

— Az elismeréssel nem kis összeget kapott a kollektíva. Mi lesz a „sorsa"?

— Együtt dolgoztunk érte, együtt költjük el. Mindegyikünk szereti a focit. A magyar—holland mérkőzésre kaptunk jegyet, oda megyünk

— Téged azon az ünnepségen mégegyszer szólítottak! Miniszteri kitüntetést vettél át.

— Ez igaz, nekem így dupla volt az örömöm.

Aki ismeri, az rábólintott, hogy megérdemli. És megérdemli az elismerést az a kollektíva, ahol hosszú éveken át megtalálták azokat a formákat, kereteket, amelyekkel eredményeket lehetett felmutatni.

K. K.

Tapasztalatcsere

Sokan és sokfelé mondták már: egy jelentős tartalékunk van — az alkotó ember.

Azt is szokták mondani, hogy ennek a tartaléknak a kiaknázása semmilyen beruházást nem igényel.

Az első megállapítás igazságához nem fér kétség, a másikhoz már annál inkább. Ha ugyanis ennek az energiatartaléknak a kiaknázása tényleg nem igényel semmiféle befektetést, már rég nem lenne tartalék, mert már felhasználtuk volna. Igényel tehát beruházást, igaz nem forintban. Olyan ötletek kellenek, amelyek segítségével az energiatartalék felhasználhatóvá válik.

Ez a felismerés vezette Jászberény város KISZ-Bizottságát, amikor úgy döntött, hogy az üzemi KISZ-bizottságunk segítségével — április 11-én — megrendezi a jászsági FMKT-sok szakmai találkozóját, tapasztalatcseréjét a Hűtőgépgyárban. A jászkiséri Járműjavító, a jászberényi Aprítógépgyár és a Hűtőgépgyár témában érdekelt fiataljai, valamint az illetékes műszaki igazgatók, pártbizottsági képviselők vettek részt.

— A Hűtőgépgyárat *Pázmándi István* műszaki igazgató, *Mester István,* a pártbizottság társadalmi titkárhelyettese és *Vass Attila,* a KISZ-bizottság titkára, valamint az FMKT tagjai képviselték.

Vass Attilának, a Hűtőgépgyár KISZ-szervezetét bemutató tájékoztatója után *Finta Ferenc,* az FMKT munkabizottság vezetője tartott beszámolót az FMKT működéséről, munkamódszereiről, eredményeiről, terveiről.

A beszámolót élénk érdeklődés követte. A feltett kérdések érintették a fiatal műszakiak túlmunkája biztosításának feltételeit, az FMKT-pályázat témáinak felhasználhatóságát, a számítógépesítést...

A beszámolót követő kérdések és válaszok után konzultáció következett az FMKT klubok tapasztalatairól, versenyszervezési és munkamódszereiről.

A rövid gyárlátogatást követően *Tokai János,* a megyei KISZ-bizottság titkára az új vállalatvezetési formákra való áttérés során a KISZ-szervezetek, alapszervezetek feladatairól tartott tájékoztatót.

Sikeres tanácskozásként értékelhetjük, amelyhez hozzájárult az, hogy a jelenlévő gazdaságvezetők a tanácskozás aktív résztvevői voltak.

Az, hogy mennyire volt eredményes ez a találkozó, rajtunk, FMKT-felelősökön, tagokon múlik.

Hogy, hogyan és mennyit hasznosítunk az elhangzottakból, azon múlik a bevezetőben említett tartalék kihasználtsága.

— F —

Merengő

Anyák napjára

Fotó: ifj.: Sárközi János

Sikeres életút

A közelmúltban bensőséges ünnepség színhelye volt a villamos- és automatika főosztály. A terület vezetőjét, *Dr. Molnár L. Lászlót* 60. születésnapján munkatársai köszöntötték. A gratulációk és jókívánságok után estébe nyúló baráti beszélgetésre került sor, amikoris az utóbbi több mint 25 év küzdelme és munkasikere elevenedett meg az anekdótákban is bővelkedő történetekben.

Munkatársak gyűrűjében.

Az ötvenes évek végén az akkori Fémnyomó- és Lemezárugyárban munkát vállaló fiatal villamosmérnök nagy utat tett meg napjainkig. Abban az időben kezdődő hűtőszekrénygyártás villamos problémáinak megoldása ugyanolyan fontos feladat volt, mint a későbbi munkát megalapozó kollektíva megszervezése, emberek képzése, nevelése. A technikusképzésben mint tanár sok középkádert indított el szakmai útján. A szakmunkás- és szakközépiskolás képzésben jelenleg is mint vizsgáztató elnök vesz részt, hozzájárulva ezzel a szakemberek folyamatos utánpótlásához.

A hűtőszekrénygyártás fejlődésével egyre több villamos feladatot kellett megoldani, amely során számos kiemelkedő eredmény született, így az ünnepelt 15 szolgálati szabadalmat mondhat magáénak, és a jó példa nyomán több munkatársa is csatlakozott a feltalálók táborához.

Tudományos munkásságát a Budapesti Műszaki Egyetemen 1979-ben műszaki doktori cím adományozásával, vállalatunk vezetősége számos kitüntetéssel ismerte el.

A kimagasló műszaki munka mellett a fiatal szakemberek nevelésében is élenjárt.

Az eltelt több mint 25 év alatt olyan kutató-fejlesztő kollektíva jött létre, amely a hűtőkészülékek villamos- és szabályozástechnikai problémáit maradéktalanul meg tudja oldani. A korábbi, elsősorban erősáramú feladatok mellé fokozatosan a szabályozástechnikai és elektronikai kérdések megoldása is napirendre került. Így, napjainkban a Hűtőgépgyár Kutató-Fejlesztő Intézetén belül e villamos főosztály a hagyományos motor, illetve erősáramú tervező és vizsgáló feladatokon túl komplett elektronikus szabályozó, vezérlő berendezések és sokoldalú digitális műszerek, mérési adatgyűjtőrendszerek kidolgozásával is foglalkozik.

Az estébe hajló baráti beszélgetés végül már nemcsak a múltat, és a jelent elemezte, hanem a jövő gondjait, lehetőségeit és feladatait is körvonalazta. Az idősebb és fiatalabb munkatársak véleményeket ütköztetve vitatták meg a továbblépés műszaki és emberi lehetőségeit, helyüket és szerepüket a hűtőgépgyári fejlesztők között.

Szikra István

2,2 millió jutalmazásra

Az elmúlt évi munka értékelésével lezárult a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny első szakasza.

A végzett munkáról, a vállalások teljesítéséről a szocialista brigádok februárban adtak számot az értékelő bizottságok előtt.

Az értékelők 278 kollektíva, és annak 2649 aktív tagjának a munkáját értékelték. Ezt követően márciusban az új munkaverseny-szabályzat alapján javaslatot tettek a hatáskörileg illetékes területi brigádvezetői tanácskozásoknak, melyek az alábbiak szerint döntöttek a kitüntetések odaítélésében:

„Szocialista Brigád" címet 29, „Szocialista Brigád Oklevél" I—III. fokozatot 39, „Szocialista Brigádérem" kitüntetést pedig 180 kollektívának adományoztak.

A gazdasági egység kiváló brigádja címet ebben az évben május 1. alkalmával fogjuk első alkalommal adományozni. Ennek megfelelően a tanácskozások — a brigádérmet elnyert szocialista brigádok közül — 57 kollektívának ítélték oda ezt a fokozatot. Ezek közül a legjobb 19-nek pedig javasolták a vállalat kiváló brigádja cím elnyerését, közülük az április 19-én megtartott vállalati brigádvezetői tanácskozás döntése alapján az alábbi brigádok nyerték el a megtisztelő címet:

Mező Imre (Hűtőszekrény), Asztalos Lajos (Kompresszoros hűtőgép üzem), Vályi Péter (TMK-üzem), Petőfi Sándor (Célgépüzem), Ságvári Endre (Szerszámüzem), Rózsa Ferenc (Gondnokság), Kempelen Farkas (Kutató- fejlesztőintézet), Kun Béla (Gazdasági igazgatóság), Deviza (Külkereskedelmi főosztály) és a Szamuely Tibor Ifjúsági Szocialista Brigád (Hűtő- és klímatechnikai gyáregység).

Az április 18-án megtartott igazgatói tanácsülés a kollektív címek odaítélésében az alábbi döntést hozta:

„Kiváló Gyáregység" kitüntetést nem adományoz. **„Kiváló Üzem"** cím kitüntetést a **TMK üzem kollektívájának adományozta. „Kiváló Főosztály"** kitüntetést a **célgép főosztály kollektívájának adományoz.**

A beküldött pályázatuk és az 1984-ben végzett kiemelkedő gazdasági munkájuk alapján a **radiátor gyáregység és gáz- és olajhűtő üzem kollektíváját a vállalat vezérigazgatója** kollektív **„Vezérigazgatói Dicséret"** kitüntetésben részesítette.

Vállalatunk 1985. május 1. alkalmával a szocialista munkaversenyben, illetve a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben élenjárók erkölcsi és anyagi elismerésére 2,2 millió forintot biztosított.

OTP-s hírek

13. játékhéten 4 találatos lottónyereményt fizetett ki az üzemi fiók. Az év első nagyobb nyereményének összege: 31137 forint. A vállalat területén ebben az évben 90 ezer szelvényt vásároltak dolgozóink, ez 33 %-kal több, mint 1 évvel korábban volt. Az értékesített szelvények fele előfizetéses lottó és kollektív totószelvény volt.

1985. április 1-től az OTP—Penta Tours Kft. tevékenysége az utazások szervezésén túl repülőjegyárusítással bővült. Az ezzel kapcsolatos tájékoztatók a helyi fióknál megtalálhatók, részletesebb felvilágosítást pedig Szolnokon a megyei igazgatóság ad az érdeklődőknek.

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Kevesebb energia — növekvő színvonal

Gazdaságunk minden területén a tervezők és kivitelezők törekednek az egyre alacsonyabb energiát igénylő készülékek kialakítására.

Igy van ez a háztartási gépek esetében is és különösen így van az általunk tervezett és előállított háztartási hűtőszekrényeknél is.

Az alábbiakban külön-külön már ismertetett, de manapság már forgalmazott, illetve forgalmazás előtt álló készülékek sorát mutatjuk be.

Egy igen népszerű típus a 280/60 literes 220 liter normáltérrel és 60 liter fagyasztótérrel rendelkező kétajtós hűtőszekrényünk, mely igen kedvező energiafogyasztási tulajdonságokon túl „szépség" díjas termékünk is, ugyanis elnyerte az ipari formatervezés nívódíját.

Az energiatakarékosság terén a korábbi készülékekhez képest fele annyi energiafogyasztást igényel, ugyanis 2,5 kWh/24 h helyett ezen új konstrukció 1,25 kWh/24 h energia-felhasználással üzemel.

Ez a szép eredmény elsősorban a tervezők munkájának eredménye, de részük van benne a gyártáselőkészítő apparátus tagjainak is, akik bátran alkalmaztak korszerű technikát e készülék gyártása során.

Egy másik fejlesztésünk az MP 160 HAET típusú hátlapelpárologtatós hűtőszekrény, mely gépünk az amerikai és nyugat-európai tapasztalatokat figyelembe véve a jövő háztartási hűtőszekrénye, mivel kis külső méretei mellett viszonylag nagy belső tárolótérrel rendelkezik.

E készülék a nevéhez méltóan hátlapelpárologtatós, tehát nem rendelkezik úgynevezett hűtőboxszal, és alkalmazása ott célszerű, ahol a háztartásban külön fagyasztószekrény áll a háziasszony rendelkezésére.

Az igen praktikus belső tároló-teret jól változtatható polc-rendszerrel rendelkező készülék első kivitele még 1 kWh/24 h fogyasztással működött, az energiatakarékos változatnál már 0,7 kWh/24 értéket értek el az alkotók, amiben természetesen a hűtőgépgyári fejlesztőmunka mellett az egri Finomszerelvénygyár energiatakarékos kompresszor-fejlesztése is részes.

A H 60 FT és HB 125 FT fagyasztó készülékek. A készülékeknél alkalmazást nyertek, mindazon technikai megoldások, amelyek az energiatakarékos üzem biztosítását eredményezik és így e két készülék az európai ranglistán a középmezonyben foglal helyet 1,0 és 1,3 kWh/24 h fogyasztással.

Igen komoly fejlesztési munka eredménye a háztartási hűtőszekrénysor háromcsillagos kategóriágóriába tartozó 160, 200, 240 literes űrtartalommal rendelkező típusa.

Jelentős munkabefektetéssel és a Bosch cég vizsgáló állomásának közreműködésével sikerült létrehozni egy olyan típussort, melynél a már említett konstrukciós megoldások, új gyártóberendezések és nem utolsósorba az energiatakarékos Fk típusú kompresszor eredményeként, mintegy 0,6 kWh/24 h energiafelhasználás csökkenést sikerült elérni. E gépeinknél 0,95, 1,1 illetve 1,2 kWh/24 h értékre csökkent az energiafogyasztás.

Az elmúlt időszak legjelentősebb fejlesztésének tekintjük a fagyasztóláda-család 200, 300 és 400 literes tagjainak kialakítását.

Az energiatakarékos készülékek terén a legsikeresebb gyártmányaink a 200, 300 és 400 literes hűtőládák, itt a korábbi 3,4 kWh/24 h fogyasztással szemben 0,8, 1,0, 1,3 kWh/24 h fogyasztásokat sikerült elérni.

Maga a készülék gyárthatóság szempontjából, de nem utolsósorban a kivitel alapján is méltán aratott sikert, mert az energiatakarékos készülékek pályázatán az Ipari Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és az OMFB első díját nyerte el. Ezek a készülékek ma már háztartási kategóriájú berendezések.

A fentiekben összefoglalt ismertetés azt célozza, hogy a kutató-fejlesztő munkában milyen nagy szerepe van annak a célkitűzésnek, ami a gyártmányaink korszerű megjelenésére, energiatakarékos kivitelére vonatkozik.

A Hűtőgépgyárban 1978 óta csak az elmondott szempontok szerint kerülnek le a tervezők asztaláról azok a tervek, amelyek a '80-as évek második felében, elsősorban az igények kielégítését és a vállalat gazdaságosan gyártható termékeinek bővítését jelentik.

A fejlesztési munka természetesen ezzel nem áll meg, rövid időn belül az igényes közönség elé kerül az a produktum, ami ma még a mérőpadokon, a kísérleti üzemekben, illetve előkészületi állapotban van.

Safcsák Gyula

Behozható az elmaradás!

Helyzetelemzés a műszaki konferencián

Idén első ízben április 9-én hívtak össze műszaki konferenciát vállalatunknál. Az első negyedévi munkánkról adott tájékoztatást *Baráth László* termelési főmérnök.

Először az elmúlt év figyelemre méltó eredményeiről ejtett szót. Megtudtuk, hogy bruttó termelési értékünk 17,5 százalékkal volt magasabb 84-ben mint 83-ban. A vállalatok ranglistáján 18 hellyel léptünk előre. Teljesítettük a Gazdasági Bizottság előírásait is a belföldi igények kielégítésében. A siker alapja, egyik fontos tényezője volt, hogy a megszokott, „lazsálós" első negyedév helyett, egy „erőset" teljesítettünk, ami pozitívan befolyásolta az éves terv túlteljesítését.

Az 1985. évi elképzelés hasonló volt, most is 28 százalékos teljesítést szeretett volna elérni a vállalat az első negyedévben. Sajnos ez nem sikerült.

— A kemény tél, az energiakorlátozás, az anyagellátási problémák minket is befolyásoltak, közvetlenül és közvetve. A készárutermelésben 24,6 százalékot értünk el. Felesleges aggodalomra azonban nincs okunk, mert a készárutermelésünk mellett jelentős a befejezetlen állomány növekedése. Reális lehetőség van arra, hogy féléves szinten megvalósuljanak elképzeléseink, — mondta *Baráth László.*

Ezután ismertette részletesen a különböző gyáregységek teljesítéseit. Legjobban a hőcserélő és a hűtő -és klímatechnikai gyáregység van lemaradva. A radiátor gyáregység és Budapest viszont túlteljesítette a tervét. A hőcserélő gyáregység esetében az alapanyagellátás és minőség okozott problémát.

A háztartási hűtőszekrény gyáregység az első negyedéves tervét 92 százalékra teljesítette. Lemaradása tőkés exportból van. A hűtőszekrényüzem szépen dolgozott, teljesítette a tervét. Az abszorpciós hűtőszekrényüzemnél sok gond volt az év elején. Teljesítésük 80 százalék volt. Új típusok kerültek gyártásba, sok műszaki probléma adódott ebből, anyagellátási nehézség is befolyásolta az ütemes termelést. S a dolgozók részéről teljesítés elmaradás mutatkozott, ami csak részben indokolt — mondta *Baráth László.*

Ezek után részletesen szólt a külső kooperációról.

— Szükség van rá, hiszen amire nincs kapacitásunk, emberünk, vagy technikánk, előnyösebb kooperációban megcsináltatni. Az elmúlt időszak azonban bebizonyította, sokkal jobban oda kell figyelnünk erre. Egyre gyakrabban rossz és drága munkát végeznek részünkre. Nehéz olyan partnert találni, amely a Hűtőgépgyárnak megfelelő minőségben és mennyiségben tud gyártani. Rendszeresen ellenőrizni kell őket, hogy gyártóeszközeiket is megfelelő szinten tartsák. Feladataink vannak a termelésprogramozás korszerűsítése terén. Az, amit most csinálunk, nem jó. Sokkal jobban kell végezni a gyáregységekben a termelés közvetlen előkészítését. Javítani kell az információ áramlást a termelés és a raktárak között, hogy ne legyen fejvesztett kapkodás, ha nincs valami a raktárban.

Szalay Géza gazdasági igazgató is a vállalat előző évi sikereiről szólt. Megállt a munkaerő elvándorlás, sőt a produktív területen növekedés mutatkozik. Hiteltartozásainkat rendeztük. 1985-re egy kevés hiteltartozás maradt, ezért sokkal intenzívebb műszaki fejlesztésre lesz lehetőségünk az elkövetkező években. Idén minimálisan 416 millió nyereséget kell megtermelnünk, hogy a hitelt visszafizessük, az adókat teljesítsük, és jusson bérfejlesztésre is.

— Ez évben is ésszerű költséggazdálkodásra kell törekednünk. Nem megy ez egyik napról a másikra, szemléletváltozásra van szükség. Nagyon meg kell gondolni, mire adunk ki pénzt *Baráth* elvtárs említette a kooperációt. Bizony nagyon sokba kerül, pláne akkor, ha még rossz munkát is kapunk. Arról nem beszélve, hogy néha egy kis alkatrész beutazza a fél országot. A fuvarköltség pedig szintén drágítja a dolgot.

Szervezeti kérdésekről *Szalay Géza* elmondta, hogy az önelszámoló gyáregységek hatáskörét szélesíteni kell. A központi raktár új helyre költözik, ha megvalósul a beruházás, a műanyagüzem pedig áttelepül a Bosch épületbe, a raktár helyére.

— Véleményem szerint a tavalyi évhez képest nehezebb feladatokat kell megoldanunk. Ehhez komoly, magas színvonalon dolgozó vezetésre és az idők szavára jól reagáló dolgozókra van szükség.

Kiss Erika

Kemény tél után

Tanulságok és kilátások

Virágba borult gyümölcsfák, szirmukat hullajtó aranyesőbokrok, a kellemes tavasziasra fordult idő sem feledtetheti az elmúlt tél zordságát, a tartós hideg embertpróbáló szigorát. A Tüzéptelep felé tartva sok minden eszembe jut a fázós napokkal kapcsolatban. Például a szénért, fáért sorbanállók sokadalma hajnalonként. **Murányi József** telepvezető is legszívesebben elfelejti azokat a heteket, hónapokat.

— Nyolcszáz volt a legtöbb sorszám, amit egy reggelen kiosztottunk. A legkisebb mennyiség három mázsa, amit adni tudtunk, igaz, ez csak néhányszor fordult elő. Leggyakrabban ötmázsás tételekben adtunk, de amikor lehetett, azonnal emeltük a mennyiséget.

Előkerül a Tüzép munkáját számokkal alátámasztó, évekre visszamenő statisztikai adatokat tartalmazó összesítés. Vajon mit mutatnak az „érzelemmentes" számok? Tavaly a 98 és fél milliós forgalomból 26 millió forintot tett ki a tüzelőanyag-érték, egy évvel korábban ugyanennyit, '82-ben viszont öt millióval többet. A tapasztalt szakember véleménye szerint: — Az enyhe telek elaltatják mindenki éberségét, 3—5 éves ciklusok figyelhetők meg, azonban hasonló problémás időszak — országosan — a hatvanas évek legelején fordult elő. 1985. első negyedévében 96 ezer mázsa szilárd tüzelőt forgalmaztunk, 14 ezerrel többet, mint a múlt év hasonló időszakában.

Arra a kérdésre, hogy hogyan sikerült ennyivel többet beszerezni az országos gondok mellett, a telepvezető a Tüzépen dolgozó kollektíva összeszokott jó munkáját, kiterjedt kapcsolatrendszerét, a városi vezetők segítségét említi első helyen, de kijut a dícséretből a MÁV-nak és a Volánnak is, hiszen vasúton és közúton is folyt a „széncsata". Amire a 17 tagú kollektíva — valamennyien a Lehel Szocialista Brigád tagjai — a legbüszkébb: Nem kellett tanítási szünetet elrendelni, nagyobb kiesések nem voltak a termelőüzemekben és nem személyi igazolványra adták a tüzelőt, mint általában máshol. A legnehezebb időszakban is vállalták, és bizonyos szinten ki is tudták elégíteni a regionális szerepükből adódó kötelezettségeket. A telepvezető gondolatmenete is „regionális" erről a kérdésről — igazolványt nem kértünk, aki sok liter benzint elfüstölt, hogy 3 vagy 5 mázsa szénhez jusson, az biztosan nem azért tette, mert színültig volt a széntárolója... ők is magyar emberek..., akik évek óta kuncsaftjaink, esetleg néhány százezer forint értékű építőanyagot vásároltak már nálunk, azoknak tisztességtelen lett volna azt mondani: fagyjatok meg, mert nem Jászberényiek vagytok.

A jó kapcsolatrendszer révén terven felül — amire nem volt diszpozíció — sikerült mecseki, jugoszláv és csehszlovák szenet is szerezni. A tatabányai üzemből közel 60 vagon brikett érkezett.

Az éberségre visszatérve: megnőtt a tüzelőanyag-felvásárlás mértéke. Például: amíg tavaly a Hűtőgépgyárban rábeszéléssel sikerült csak 1198 tüzelőutalványt eladni, az idén 1872-öt kapkodtak szét, azért ennyit, mert nem jutott több. Az idei tél figyelmeztetései közé tartozik az is, hogy nem szabad az utolsó pillanatra hagyni a tüzelőanyag-beszerzést, mert a Tüzépnek is tárolási gondjai vannak, a szénbányák folyamatosan termelnek, a kapkodásmentesség a szállításban is a fennakadás mentességet jelenti. A lengyel szénre váróknak sajnos nincs megnyugtató hírünk, a jövőben is gondot jelent a beszerzése.

Biztató, hogy a lengyel szén kivételével minden igényt ki tudnak elégíteni.

— 1985. január elsejétől jövedelem-érdekeltségű lett a telep, mit jelent ez a gyakorlatban?

— Szabadabb árubeszerzést, nagyobb felelősséget. Jobb anyagellátást, udvariasabb kiszolgálást. Az alapfizetés plusz jutalék csak akkor emeli számottevően a személyi jövedelmet, ha maradéktalanul teljesítjük a tervet, javítjuk szolgáltatásunk színvonalát, vevőcsalogató dolgokat csinálunk, különben a jutalék bánatpénzzé válik.

A szolgáltatás vevőcsalogató új vonásai közül néhányat: A Volánnal megállapodtak abban, hogy falazóanyagot a gyártótól közvetlenül a felhasználóhoz szállítják kívánságra. Cementet és különböző ajtókat árengedménnyel lehetett vásárolni az év elején. Építőanyagokra, lakásokra komplett anyagbiztosítási szerződést lehet kötni, amelyre még tavaly 30 százalék előleget kellett befizetni, az idén márcsak 15-öt, és vállalási határidő: negyedéven belül. Tervezik, hogy a raktározási területet bővítik és rendbehozzák az udvart, mert az az év egy részében sártengerré változik, amely a raktárak megközelítését is lehetetlenné teszi a vevő számára. Mindez sok-sok pénz és idő kérdése, de úgy, ahogyan három millióból megoldották a telep világítását, amely lehetővé tette az éjszakai ki-be rakodást, a többi „égető" gond sem várathat sokáig magára, a színvonalemelkedés közös érdek vásárlónak, eladónak egyaránt.

A Lehel Szocialista Brigád április 4-re Társadalmi munkáért ezüst fokozat kitüntetést kapott a városi tanácstól.

Megérdemlik! Jövőre aranyfokozatot kívánunk nekik.

Horti

ÜDÜLÉS
SZABADIDŐS PROGRAMOK
REHABILITÁCIÓ
Érdekvédelem
Kulturális rendezvények
OKTATÁS
MUNKAVÉDELEM
Kismama találkozó
ÜZEMI DI[illegible]
SZAKSZERVEZET
JOGSEGÉLY
SZOLGÁLTATÁS
MUNKAVERSENY
NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ
NÉVADÓ
SEGÉLYEK

Rovatvezető: Kissné Szabó Erika

Tanácssal vagy tanácstalanul?

Ez volt a legnagyobb érdeklődést kiváltó téma áprilisban vállalatunknál. Szinte mindenki erről beszélt. Jó lesz-e a vállalatnak az új vállalatvezetési forma? Milyen új feladatokat kell megoldani, ha vezetése mellett dönt a kollektíva. A szocialista demokrácia szélesítése hogyan fog hatni a társadalmi szervezetek, elsősorban a szakszervezet munkájára.

Ezekről a kérdésekről nem parttalan és céltalan vita, beszélgetés folyt. A vállalati tanácsot előkészítő bizottság összeállított egy érvanyagot, melyet eljuttatott a dolgozókhoz. Ebben részletesen kitért a feladatokra, elemezte az előnyöket. Tájékoztatta a dolgozókat a vállalati tanács működésének feltételeiről, megalakításának körülményeiről. Ismertette az Ipari Minisztérium április 1-én érkezett levelét, melyben két gyáregység leányvállalattá való átszervezését javasolta. Talán ez a kérdés bolygatta fel legjobban a kedélyeket. Alapos, körültekintő, minden vonatkozásban átgondolt vizsgálatot végezni nem volt idő, mivel április 30-ig kellett eldönteni, hogy vállalja-e ezt a kollektíva, vagy nem.

Az előkészítő bizottság a gazdaságvezetéssel együttműködve április 15. és 18. között termelési tanácskozásokon kérte ki a dolgozók véleményét.

Valamennyi tanácskozás határozatképes volt. A tanácskozásokon elhangzott kérdések, hozzászólások tükrözték, hogy dolgozóink a kölcsönös előnyöket, nagyobb gazdasági hasznot tekinti alapvetően fontosnak mindenekelőtt. Ezért bizonytalan, esetleg veszteséget okozó dologra nem adják szavazatukat.

Felvetették, hogy más — pl. Boldogháza — gyáregység leányvállalattá való átszervezését kellene megvizsgálni. Néhányan úgy vélekedtek, hogy vállalatunk az elmúlt években meg tudott újulni minisztériumi irányítás alatt is, ezért maradjon a mostani forma.

Az előkészítő bizottság az összegyűjtött vélemények alapján elkészítette jelentését a miniszté-riumnak. Ennek tartalmát az április 23-i bizalmi testületi ülés jóváhagyta. Főbb vonatkozásaiban a következőket tartalmazza:

Az előkészítő bizottság vállalatunk gazdasági és politikai vezetésével egyetértésben kéri az alapító szervet, hogy adjon ki létesítő határozatot a vállalati tanács 1986. január elsejével történő megalakulására. Kérjük továbbá — mivel a leányvállalat megalapításának feltételei '86. január elsejére nem biztosítottak —, hogy a vállalat vezetősége, a hűtő- és klímatechnikai gyáregység, a budapesti gyáregység, valamint az idetartozó törökszentmiklósi üzem leányvállalattá alakulásának feltételeit, annak gazdasági előnyeit és hátrányait feltárva, részletesen dolgozza ki.

A vállalatvezetőség ehhez a munkához kérje a Pénzügyminisztérium és az Ipari Minisztérium illetékes munkatársainak segítségét, majd a vizsgálat eredményét termelési tanácskozásokon vitassuk meg.

K. E.

Negyven éve demokratikusan

Választásra készülünk

A közelmúltban ünnepeltük hazánk felszabadulásának 40. évfordulóját, alig néhány hete fejeződött be az MSZMP XIII. kongresszusa és máris készülődhetünk egy újabb jeles eseményre, az országgyűlési képviselők és a tanácstagok választására.

A felszabadulásunkat követően először 1945 őszén került sor nemzetgyűlési választásokra. Az 1945. szeptemberében elfogadott választójogi törvény nagy vívmánya volt, hogy minden 20 éven felüli állampolgár részére biztosította a választójogot. Csak a háborús és népellenes bűnösök, az egykori kormány és szélsőjobboldali pártok vezetői, valamint a népbíróságok által jogerősen elítéltek képeztek kivételt. A Kommunista Párt a „Kenyeret! Jó pénzt! Rendet!" jelszóval, míg a Kisgazdapárt az „Isten, haza, magántulajdon" jelszavával folytatta a választási agitációt. A szavazást követően koalíciós kormány alakult, melynek elnöke *Tildy Zoltán* lett.

Az 1947-es választások eredményeként azonban már a Kommunista Párt lett a parlament legerősebb pártja. 1949. február 1-én pedig megalakult a Magyar Függetlenségi Népfront, s állást foglalt az MDP országépítő céljai mellett. Az 1949. májusi országgyűlési választásokon a népfrontba tömörült pártok közös programmal és közös jelölőlistán indultak. A népfrontlista a szavazatok 95 százalékát kapta meg, az ország ezzel határozottan állást foglalt a népi demokrácia mellett. Magyarország képviseleti rendszere alapvetően ekkortól változott meg. A többpárti választások megszűntek, csupán a lajstromos forma maradt meg az országgyűlési képviselők választásában egészen 1966-ig. A lajstromos formának korábban az volt a jelentősége, hogy az egy-egy párt programját magáénak elfogadó választópolgár a párt jelöltlistájára adta le voksát, tehát nem egy-egy jelöltre, hanem a lajstromon szereplő valamennyi jelöltre szavazott.

A felszabadulástól 1949-ig a magyar választások csak parlamenti választások voltak. Az alkotmány alapján került kiadásra az első tanácstörvény, 1950-ben zajlottak először helyi és területi tanácsi választások. Előbb ez is lajstromos rendszerben, majd 1954-től ezt felváltotta az egyéni választókerületi rendszer. Ezentúl minden területi egységet annyi választókerületre osztottak, ahány tagot a jogszabálynak megfelelően a választóknak a tanácsba kellett küldeniük. Az egyéni választókerületek folytán a kisebb területi érdekek kerültek előtérbe, s a képviselők kötelessége lett az általános érdekekkel nem ellenkező helyi érdekeket kifejezni és megvalósulásukért küzdeni.

Az 1970-es képviseleti rendszerünket érintő legjelentősebb változás az volt, hogy a jelölés az állampolgárok jelölőgyűléseinek kizárólagos joga lett. Ekkortól van lehetőség a többes jelölésre, amelyet azonban csak úgy lehet alkalmazni, hogy a jelöltek között nem szabad sorrendi különbséget tenni.

Választójogunk fejlődését végigkísérve jutunk el a napjainkban hatályos szabályozáshoz. Alkotmányunk alapvető elvként mondja ki, hogy hazánkban minden hatalom a dolgozó népé. Az állampolgárok joga, hogy részt vegyenek az állam vezetésében és a hatalom gyakorlásában. A részvétel egyik formája az Országgyűlés és a tanácsok létrehozása. A választópolgárok képviselőiket a választási törvényben meghatározott módon választják az Országgyűlésbe és a helyi tanácsokba. A választási rendszerünk alapvető elvei, melyeket alkotmányunk még 1949-ben rögzített, beváltak. Az új, 1983-ban elfogadott választójogi törvény ezeket megtartotta, ugyanakkor kiegészítette a demokratizmust tovább szélesítő és az eljárást egyszerűsítő rendelkezésekkel.

Az országgyűlési képviselőket, valamint a községi, a városi és a fővárosi kerületi tanácsok tagjait a választópolgárok általános, egyenlő és közvetlen választójog alapján, titkos szavazással választják. A választáson minden szavazásra jogosult állampolgárnak egy szavazata van, minden szavazat egyenlő. Választójoga van minden nagykorú magyar állampolgárnak, kivéve az elmebetegeket, azokat, akiket a bíróság eltiltott a közügyek gyakorlásától, illetve akik szabadságvesztés büntetésüket töltik vagy szigorított őrizetben vannak. Országgyűlési képviselővé vagy tanácstaggá mindenki megválasztható, akinek választójoga van. A választójoggal rendelkező polgárok körének meghatározása nemcsak azért szükséges, hogy a választás napján szavazásra jogosultakat megjelölje a törvény, hanem azért is, mert ezeknek a választópolgároknak az aktív közreműködésével folyó előkészítő munka alapján kerülhet sor a választásokra. Kizárólag ők vehetnek részt a jelölőgyűléseken, ahol eldől, hogy az adott választókerületben kik indulhatnak a választásokon. A jelölésre, a Hazafias Népfront szervei, a politikai, társadalmi, érdekképviseleti szervek és a munkahelyek dolgozóinak képviselőin kívül bármely választópolgár javaslatot tehet. Jelöltté viszont csak akkor válik valaki, ha a jelölőgyűlésen megjelent választók egyharmadának szavazatát megkapja. A jelölésekre választókerületenként kerül sor, melyeket az Elnöki Tanács és a helyi tanácsok alakítanak ki.

Az új választójogi törvényünk egyik jelentős módosítása, hogy az országgyűlési képviselők mintegy tíz százalékát országos választási listán lehet megválasztani. Az e listára való jelölés joga a Hazafias Népfront Országos Tanácsát illeti. Az országgyűlési képviselők választásánál megmarad egyrészt az egyéni választókerületi rendszer, amely a legalkalmasabb a helyi érdekek képviseletének megvalósítására, másrészt az országos lista alapján lehetséges azon személyiségek megválasztása, akiknek politikai, társadalmi, tudományos, kulturális vagy egyházi munkássága túlnő a helyi érdekek képviseletén. Bármely jelölési forma alapján kerül azonban sor a megválasztásukra, jogaik és kötelezettségeik azonosak lesznek. Az új törvény másik fontos változást eredményező rendelkezése az, hogy minden választókerületben kötelezően többes jelölésnek kell történnie. Ez mind az országgyűlési, mind a tanácsi választókerületekre vonatkozik. Az ennek alapján következő választásról, valamint az új szabályok bevezetésének indokairól és annak várható társadalmi hatásairól legközelebbi számunkban lesz szó.

Dr. Rédei István

Országgyűlési képviselőjelöltjeink

Gorjanc Ignác **Kókai Rudolf**

Lapzárta után történt: Április 22-én a Hűtőgépgyárban, április 25-én pedig a Munkás és ifjúsági házban országgyűlési képviselő jelölőgyűléseket tartottak a Szolnok megyei 15-ös számú körzetben, Jászberényben. Hatszázharmincként választópolgár — valamennyi résztvevő — egyetértett a Hazafias Népfront javaslatával, jelöltjeivel: Gorjanc Ignác vezérigazgatónkkal és Kókai Rudolf üzemi pártbizottsági titkárunkkal. Tehát június 8-án a választópolgárok döntik el, hogy kettőjük közül ki képviseli Jászberény lakosságát az Országgyűlésben. A választás eredményétől függetlenül büszkék vagyunk arra, hogy hűtőgépgyári fogja képviselni több mint harmincezer jászberényi érdekeit.

A tanácstagi jelölőgyűlések május 6-án érnek véget. Tizennyolc hűtőgépgyári dolgozó érdekelt a „küzdelemben". A felfokozott érdeklődés, aktivitás jellemző a jelölőgyűlésekre. Beszámoló a májusi számunkban lesz.

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Életformája a közösségi munka

— Természetes volt számomra egész eddigi életem során, hogy a pénzkereső foglalkozáson túl is van még kötelezettségem — ezekkel a szavakkal kezdte beszélgetésünket *Tereba István* művezető, a daraboló-sajtoló üzem irodájában. — Sikerült is mindig megtalálnom azt a szervezetet, közösséget, ahol számítottak is a munkámra. Jóleső érzéssel nyugtázhatom, idáig szerencsére több siker, mint kudarc ért. Amióta párttagságom bejegyezték, voltam — szinte kezdettől — pártvezetőségi tag, később szervezőtitkár, egy cikluson keresztül tevékenykedtem a vállalati pártbizottság, ugyanakkor a városi pártbizottság tagjaként.

— Választás óta a 43 tagú XIX-es számú alapszervezetnél párttitkárként bizonyítod politikai elkötelezettséged.

— Igen. Rá kellett jönnöm, más dolog helyettesnek lenni, és megint más vezetni.

— Említetted, hogy „amióta párttagságom bejegyezték . . .” Mikor volt az?

— '67-től. Előtte két esztendeig jelölt voltam. Akkor még . . .

— Mi az, amire még rájöttél? Hisz két dolgot említettél, az egyiken túlvagyunk. A másik?

— Arra, hogy manapság kevés az „ipari tanuló leszek, aztán kész”. Az idő nagyobb tudást követel meg mindenkitől. Családos emberként ültem be újból az iskolapadba. Magamról röviden: '59-ben jöttem a vállalathoz géplakatos-tanulónak. Sok választásom nem volt, termelőüzembe kellett menni beállítólakatosnak, a II-es üzem alkatrész műhelyében kezdtem. Pár hónap múlva átkerültem az akkori darabolóba. A „lépcsőket” végigjártam. Hetvenig a tanult szakmámban dolgoztam, majd csoportvezető lettem. Rövid ideig üzemi programos is voltam, művezető pedig nyolc éve vagyok. Közben leérettségiztem, elvégeztem az ML-esti egyetemet.

Jászfelsőszentgyörgyről járok be naponta. Két műszakban művezetősködtem a sajtolósoron. Egész pontosan: délelőtti műszakban tartozik hozzám csak a sajtolósor. Délután már mindhárom területet — daraboló, sajtoló, panelgyártó — vinni kell.

Köztudott, hogy rengeteg feladat hárul a művezetőkre. Ők a termelés helyi parancsnokai, akiknek meg kell felelniük a hármas követelménynek. A politikai tisztánlátást, a szakmai felkészültséget és a vezetési készséget kérik tőlük számon mind a feletteseik, mind az irányításukra bízott dolgozók. *Tereba István* nagyszerűen boldogul a feladatokkal. Újításai, ötletei mindig hasznos változtatást eredményeznek a darabolóban.

Kérdésemre, — hogy érzi itt magát? — röviden válaszolt:

— Akkor sem tudnék panaszkodni, ha mindenáron sajnáltatni akarnám magam.

— Említetted, hogy korán odahaza vagy, ha nem jön közbe semmi, — de rendszerint közbejön. Mit szól a család?

— A feleségem és másodikos középiskolás fiam számára természetes a sok elfoglaltságom. Így szoktak meg, így fogadtak el. Persze szerencsés helyzetben vagyok, hisz mindketten mozgalmi munkát végzünk, így nincs problémánk. Neki is, nekem is természetes, ha elhúzódik a munkaidő, esetleg többet kell elvenni a szabadidőből. Ő tanítónő, tizenkét évig volt úttörő csapatvezető, jelenleg odahaza — Jászfelsőszentgyörgyön — a községi pártszervezet szervezőtitkára.

— Bizonyára több kitüntetést mondhatsz magadénak.

— Szó se róla, nem panaszkodom. Voltam Kiváló dolgozó, Kiváló újító, két-két alkalommal, egyszer a Gépipar kiváló dolgozója, Kiváló társadalmi vezető, Kiváló gazdaságvezető. Van Kiváló társadalmi munkáért arany fokozatom is, a községi tanácstól kaptam.

Baranyi

Terike

Nagyon szép kitüntetés az Április Negyedike Érdemrend. A Felszabadulási Emlékmű mását arany sugarak övezik. *Kóródi Béláné* arca is sugárzik. Ő szintén egyike azoknak, akik elsőként megkapták ezt a magas, és most hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére alapított állami kitüntetést. Nem ez az első és egyetlen kitüntetés, melyet megkapott a hűtőszekrény üzem pártalapszervi titkára. Van már otthon munkaérdemrend, sok kiváló dolgozói, és társadalmi kitüntetés. Hogyan lehet ennyit kiérdemelni? Ez érdekelt.

— Én úgy gondolom, hogy ma már nem elég a gazdasági munkát tisztességesen elvégezni. Ennél többet kell tenni. Megpróbáltam a munkám során úgy beosztani az időmet, hogy beleférjen minden. A gazdasági munka az első, azt tisztességgel elvégzem. Emellett — előtte vagy utána — — jut idő társadalmi munkára. Soha sem vállalok el olyasmit, vagy igérek meg olyat, ami nem fér bele az időmbe. Aztán otthon a családom is segít. Férjem, lányaim mindig vállalták, s megcsinálták a rájuk háruló feladatokat. Így aztán nem is nehéz megoldani, hogy sok minden beleférjen az életembe. Úgy tapasztaltam, hogy az embernek arra nem jut ideje, amit nem is akar igazán megcsinálni.

— Harmadik ciklusban választották meg a II-es pártalapszervezet titkárának. Ez mit jelent önnek?

— A bizalmat, a szeretetet. Gondoltam rá, hogy nem vállalom tovább. De nem lehetett, mert a tagság, a kollégáim meggyőztek arról, hogy ezt nekem még vállalnom kell. A megbecsülést tapasztalom nap mint nap.

Egyszál magam nem mentem volna semmire. A család és az üzemi kollektíva segítsége az az erős háttér, bázis számomra, mely a gondokon is átsegített mindig. Az én kitüntetésem azért az övéké is.

— K. E. —

Kongresszusi élményeim

Könnyű és mégis nehéz feladatra vállalkoztam üzemi lapunk szerkesztő bizottságának felkérésére. Könnyű, mert pártunk XIII. kongresszusa — úgy gondolom — azok számára is sok maradandó élményt adott, akik nem először vettek részt ilyen fontos és kiemelkedő eseményen. A feladat nehézségét éppen az élménygazdagság és az adja, hogy néhány benyomás felvillantásával az átélt napok hangulatát visszatükröztetni szinte lehetetlen.

Számomra március 3-án, a megyei pártértekezleten kezdődtek az események, amikor a jelölő bizottságtól és a megye közel negyvenezer kommunistájának küldötteitől bizalmat kaptam. Örömteli, kellemes meglepetés percei és órái voltak azok. Kezdettől úgy itéltem meg, hogy személyem csak a szerencsés kiválasztott, az elismerés a nagyvállalat kommunistáinak, valamennyi dolgozójának szól. Nem lehet tagadni: boldog voltam! Rögtön eszembe jutott: ez nemcsak megtiszteltetés, de nagy felelősség is, hiszen majd ott minden megnyilvánulásommal az itthon lévőket kell képviselnem.

Az elkövetkező napokon, heteken át az a gondolat is állandóan foglalkoztatott: nehogy most történjen velem valami — betegség vagy más — ami a feladatom teljesítését megakadályozza. Március 24-én, vasárnap délután nyugodtam meg végleg, amikor a Flamenco szállodában, a Szolnok megyei küldöttek részére biztosított emeleten, az 548. számú szobában elfoglaltam a helyemet.

A megyei küldöttcsoportok és meghívottak még további két szállodában, a Novotel-ben és a Buda Pentában voltak elszállásolva. A szállodai elhelyezés és az ellátás méltó volt a rangos eseményhez. Biztosította a pihenést és felkészülést.

Munkaprogramunk feszes volt, mégsem tünt fárasztónak.

Kádár János elvtársnak a Központi Bizottság írásos beszámolójához és *Gyenes András* elvtársnak a Központi Ellenőrző Bizottság jelentéséhez fűzött szóbeli kiegészítései, a vitában résztvevők értékes mondandói, *Kádár* elvtárs vitaösszefoglalója biztosították, hogy a figyelem napokon át ne csökkenjen, ne fáradjunk el. Formailag ezt a kiváló szervezés (külön buszokkal közlekedtünk a szálloda és a Kongresszusi Központ között és például ebédelni is „haza” jártunk), a terem kényelmes ülőhelyei, az ötletes jegyzetelési lehetőség a könnyen „elővarázsolható” asztalkákon, a jól ütemezett szünetek segítették.

A Kongresszusi Központ nagytermét, az un. Pátria teremről még megemlítem, hogy technikailag is kiváló felszereltségű; például a külföldi hozzászólásokat minden résztvevő — vezeték nélküli — fejhallgató segítségével, szinkrontolmácsolásban hallgatta és a terem akusztikája is kifogástalan. Kereken kétezer fő befogadóképességű, a földszinten foglaltak helyet a küldöttek és a külföldi küldöttségek tagjai, az emeleti részen pedig a meghívottak.

Számomra a terem és a Kongresszusi Központ környékének dekorációja megkapó volt egyszerűségével és mégis ünnepi varázsával. A kongresszus jelmondata: TOVABB A LENINI ÚTON! — kifejezi, hogy pártunk tovább folytatja fő politikai irányvonalát.

*

A vitaközi szünetek nemcsak cigarettázásra és üdítő italok fogyasztására nyújtottak lehetőséget. A folyosókon szinte azonnal értékeltük az időközben elhangzott hozzászólásokat. A küldöttek és meghívottak egymás között visszaidézték a gondolatokat, saját példákkal is alátámasztották az elhangzottakat, vagy vitatkoztak azokkal. A szünetben (és természetesen vacsora után a szobákban vagy éppen a szálloda uszodájában) lehetett beszélgetni régi ismerősökkel, barátokkal és új ismeretségeket is kötni.

Lehetőségünk volt könyv- és bélyegvásárlásra. A Kossuth Könyvkiadó a legújabb kiadványokat árusította, magam is vettem néhány könyvet. Figyelmébe ajánlom az olvasónak pl. a „Képek a felszabadult Magyarország 40 évéből” című igen tetszetős kiadványt, amely időrendben eleveníti fel legújabbkori történelmünket gazdag képanyag felhasználásával.

Ugyancsak jelen volt a Magyar Posta is, kongresszusi napi bélyegzőt használva. Az elárusító standok mellett jellemző volt a tumultus. Azt is sajnálattal vettük tudomásul, hogy a Kongresszusi Központról nem kapható levelezőlap, de kárpótolt bennünket a hazánk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmával megjelentetett, borítékra felragasztott emlékblokk, első napi bélyegzővel ellátva. Igaz, éppen ez utóbbi miatt csak egy napig és korlátozott példányban lehetett megvásárolni — természetesen ekkor is türelmes sorbanállás után.

*

Úgy gondolom, a megye munkájának elismerését is fémjelzik a következők: nem kis büszkeségünkre a 105 tagú Központi Bizottság tagjává választottuk *Szabó István* elvtársat, Jászberény város pártbizottságának első titkárát, a 27 tagú Központi Ellenőrző Bizottságnak pedig *dr. Majoros Károly* elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára lett tagja. *Majoros* elvtárs kedden délután levezető elnöki tisztet is ellátott. Két megyei képviselőtársunk kapott szót: *Czinege Gyuláné* karcagi iskolaigazgató és *Hegyi Istvánné*, a megyei KISZ-Bizottság első titkára. *Hegyiné* hozzászólását követően több fiatal vélekedett úgy a folyosókon, hogy azt még sokáig fogják emlegetni, amint a korábbi kongresszusoknak is megvolt az emlékezetes fiatalja. Szó ami szó, ez már ott is megmutatkozott, mivel további két hozzászóló is utalt a ő mondataira és maga *Kádár* elvtárs is idézte a vitaösszefoglalójában!

Visszatérve még a megyei küldöttcsoport aktív szereplésére: az elnökségben *Majoros* elvtársonn túl *Tóth András*, a kisújszállási városi pártbizottság első titkára is helyet foglalhatott, továbbá négy kongresszusi munkabizottságba választottunk egy-egy megyei küldöttet. A pártkongresszusok történetében Szolnok megyei küldöttcsoport ilyen mértékű elismerésére még nem volt példa.

*

Kedves és meglepő élményt biztosítottak részünkre az ország úttörői. Bizonyára sokan látták rövid, de annál hatásosabb köszöntőjüket — vagy olvasták a sajtóban. Az viszont kevésbé köztudott, hogy mit tartalmaztak a „Szigorúan titkos!” feliratú borítékok, amelyeket a küldöttek a teremben bontottak fel az úttörők jelzésére. Az én borítékom a jászberényi 4663. sz. Háy Mihály úttörőcsapat kisdobosainak és úttörőinek kézzel írt dísztáviratát és a tábori életükről készített színes ceruzarajzot tartalmazott. A táviratban gratuláltak küldötté választásomhoz, eredményes tanácskozást kívántak és meghívtak élménybeszámoló tartására. Még levélpapírt és borítékot is mellékeltek, hogy a válaszadás ne okozhasson gondot. Megható, eredeti ötlet! Úgy éreztem, kifejezi a legkisebbeknek azt a gondolatát, hogy: *„Ti nénik és bácsik! Ne csak hirdessétek, de ragozzátok is az igét!”* A kongresszusról hazatérve már másnap kapcsolatba léptem velük és április 3-án megtartottam élménybeszámolómat. Örömmel mentem közéjük és az ott tapasztaltak alapján azt mondtam: ide érdemes máskor is eljönni!

Nem igértem a kedves olvasónak sztorikat, sem a kongresszus érdemi munkájának értékelését. Egy újságcikk terjedelmi határain belül néhány személyes élmény, tapasztalat közreadásával próbáltam a televízió előtt és újságolvasás közben szerzett benyomásaikat teljesebbé tenni.

Köszönöm mindazoknak, akik politikai és gazdasági munkájukkal vállalatunknál hozzájárultak ahhoz, hogy részt vehettem ezen az őszinte, nyílt hangvételű munkaértekezleten; hogy az első szótól az utolsóig végighallgathattam az ország, az egész haladó emberiségért érzett, felelősséggel átitatott gondolatokat, a munka jobbítását segítő kritikai észrevételeket, javaslatokat. További munkánk során — ezt igérhetem cserébe — hasznosítani fogom a személyes részvétel nyújtotta tapasztalatokat is.

Kókai Rudolf

Beváltott igéret

1985. április 3-án, felszabadulásunk 40. évfordulójára rendezett ünnepségünkön részt vett Kókai Rudi bácsi, a Hűtőgépgyár pártbizottságának titkára, városunk egyik kongresszusi küldötte. Nagy érdeklődéssel hallgattuk élménybeszámolóját a kongresszusról, az ott tapasztaltakról.

Ezúton köszönjük meg a Háy Mihály Úttörőcsapat úttörői és kisdobosai nevében, hogy ellátogatott hozzánk. Kérjük, hogy továbbra is segítse és támogassa csapatunk munkáját.

Csepi Szilvia
a 4663. sz. Háy Mihály Úttörőcsapat úttörőtanács titkára

Választás előtti számadás:

Hol tart a VI. ötéves terv végrehajtása?

Írta: Buzás Sándor
a városi tanács elnöke

Valamennyi középtávú városfejlesztési terv végrehajtása során születtek maradandó értékek városunkban. A VI. ötéves tervből ugyan még 8 hónap hátra van, de az 1985. évi lehetőségeink ismeretében mondhatjuk, hogy a vártnál is nehezebb körülmények ellenére fő célkitűzéseinket megvalósítjuk, sőt, egyes területeken sikerül azt túl is teljesíteni.

Az eredményes munka lényege abban van, hogy olyan tervcélokat határoztunk meg, amelyek reálisak voltak, amelyeknek a megvalósításához sikerült biztosítani a pénzügyi forrásokat. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy **e célok megvalósítását támogatták a pártszervezetek, a tömegszervezetek, az üzemek, a vállalatok, intézmények és nem utolsósorban maga a lakosság is.**

Jászberény városban a VI. ötéves terv időszakára — összhangban az országos és megyei irányelvekkel — négy kiemelt terület fejlesztését jelöltük meg: **A lakásellátás helyzetének javítását, az oktatás feltételeinek javítását, az egészségügyi ellátás fejlesztését és az ivóvízellátás javítását.**

*

Lássuk sorban: Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a tervidőszak végére teljesül a tervezett 1200—1300 lakás. Az összetételben lényeges módosulás van az eredetihez viszonyítva. Jelentősen nő az OTP beruházású és a személyi tulajdonú lakások száma, míg a célcsoportos tanácsi bérlakások számát az ismert beruházási problémák miatt nem tudjuk teljesíteni. Ez azért is nagy probléma, mert egyre nehezebben tudunk a kisjövedelmű, nehéz szociális körülmények között élő családok lakásgondján segíteni.

A tervidőszak közepén azt tapasztaltuk, hogy a vártnál is nagyobb mértékben **megnőtt a kislakásépítési kedv.**

Az építőanyag-ellátási problémák ellenére is a tervezett 420 személyi tulajdonú lakás helyett megközelítően 600 épül fel.

Jelentős (36 millió Ft) anyagi ráfordítással, viszonylag rövid idő alatt több mint **500 olcsó telket alakítottunk ki, beépített közművekkel.**

A legnagyobb mennyiségben a város érparti részén, mintegy 380-at. Itt az építkezések már az elmúlt évben megkezdődtek és ez a telekmennyiség biztosítékot jelent a VII. ötéves terv időszakára is.

A VI. ötéves tervidőszak elején sok problémát okozott az építőipari kapacitás. Ez a gondunk a tervidőszak második felében rendeződött. Valamennyi fontosabb beruházásunk **jó minőségben és határidőre elkészült.**

A fiatalok lakáshoz juttatása érdekében — lehetőségeink függvényében — sok mindent tettünk. Az átadott lakások 40—50 %-át fiatal házasok kapták. Sajnos azonban Jászberényben is igaz az a tény, hogy a lakásberuházások költségei, a fenntartási költségek óriási terheket rónak a pályakezdő fiatalokra, két vagy többgyermekes családokra. A városi tanács — szerény anyagi lehetőségének függvényében — 1985-ben 3,8 millió forinttal 77 fiatal családot kíván támogatni új lakás vásárlásában vagy építésében. Keressük, kutatjuk a módját annak is, hogy hogyan lehetne olcsóbb építési megoldásokkal lakáshoz juttatni a fiatalokat.

*

A tervidőszak másik kiemelt feladatának tekintettük a megnövekedett tanulólétszám elhelyezését, amely elsősorban az általános iskolákat terhelte, de előre látva; ez a helyzet rövidesen a középiskolákat is eléri. Sürgősen kellett intézkedni. Az általános és középiskolákban **47 tantermet építettünk meg, illetve kialakítottunk rekonstrukció útján.** Ezzel egyidejűleg két új tornaterem is megépült, egynek pedig a rekonstrukcióját fejeztük be.

E tények alapján szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy az **iskolai oktatás tárgyi feltételei egyetlen tervidőszakban sem fejlődtek ilyen mértékben.**

A városban a felszabadulás óta a Tanítóképző Főiskola gyakorló iskoláját kivéve — amely nem tanácsi beruházás volt — nem épült komplex új oktatási intézmény az 1983-ban átadott 16 tantermes Bajcsy Zs. úti Általános Iskolán kívül. E jelentős fejlesztésnek a gyermekek és a pedagógusok öröme mellett talán éppen abban van az értéke, hogy mindezt **jelentős társadalmi összefogással értük el.**

Szeretnénk itt is megköszönni: a Hűtőgépgyárnak, az Aprítógépgyárnak, a Városgazdálkodási Vállalatnak, a termelőszövetkezeteknek, az Építőipari Szövetkezetnek, építőknek, szocialista brigádoknak pénzben talán ki sem fejezhető segítségét, munkáját. Nagy eredménynek tartjuk, hogy megteremtettük a feltételét az egyváltásos rendszerű oktatásnak.

A központi irányelvekkel összhangban, nem új beruházással, hanem rekonstrukcióval régi épület átalakításával százzal több óvodást tudhatunk jó kezekben a Kossuth L. úton. A gimnázium kollégiumát a volt Lehel szálló helyén alakítottuk ki, ahol hatvan diák lakik jó körülmények között.

*

A fekvőbetegellátás feltételei javultak. Megépült a korszerű 50 ágyas gyermekkórház, amely ugyan mennyiségi fejlesztést nem jelentett, de az ellátás színvonalát javította. A 30 ágyas krónikus belgyógyászati részleg kialakításával 320 ágyas lett a városi kórház.

A nővérszállás létrehozásával javult az egészségügyi középkáderek elhelyezése.

Fejlődött a szakorvosi ellátás — gyermekkörzet, üzemorvosi óraszám növekedett, jobb körülmények közé került az iskolaorvosi ellátás, a bőr- és nemibeteggondozó. Lakások biztosításával fiatal orvosok letelepítésével csökkentettük, sőt megállítottuk a korábban jellemző orvosi fluktuációt.

Új gyógyszertárakat is birtokba vehettünk, ezzel jobb feltételeket biztosítottunk a gyógyszerellátás és kiszolgálás terén. A Hűtőgépgyár megépített egy bölcsődét, ahol hatvan kisgyermeket tudunk elhelyezni nagyon jó körülmények között. A központi előírásoknak megfelelően megteremtettük a feltételét a hétvégi orvosi ügyeletnek.

*

A város vízellátásának biztonságos megteremtését sajnos nem sikerült megoldani. A tervezett feladatok megvalósítása ellenére nem növekedett lényegesen a víznyerő kapacitás. Ennek objektív oka az, hogy az 1983-84. évi nagy szárazság miatt a víznyerő rétegekből kitermelhető mennyiség a számítottnál is lényegesen nagyobb mértékben csökkent. Vannak olyan kutak, amelyeknek a vízhozama nulla. A tervezett 3 kút helyett négyet fúrtunk, de ezek is lényegesen kevesebb vizet adnak a tervezettnél. Így már a téli időszakban sem volt mindig elegendő víz a folyamatos ellátásra, bár ennek üzemeltetési okai is voltak. A nyári várható súlyos vízprobléma csökkentésére intézkedéseket tettünk. Vízügyi szakemberek javaslatára néhány kutat a Víz- és Csatornamű Vállalatnak fel kell újítani és több új kutat 1985. év első felében meg kell fúrni. A biztonságos vízellátás érdekében megkezdődik — összhangban a megye többi településével — Jászberény számítógépes vízbázis rekonstrukciós fejlesztési tervének kidolgozása, amely hosszabb távra meghatározza a tennivalókat. Sajnos a nyári vízkorlátozástól nem tudunk eltekinteni az idén sem.

Terven felül: gáz

A kereskedelem és vendéglátás színvonala javult. A kiskereskedelmi forgalom átlagosan évi 7,5 %-kal nőtt. Ennél nagyobb ütemben bővült a vegyesiparcikk értékesítés, az átlagtól elmaradt az élelmiszer és ruházati termékek forgalma. Igaz, hogy nem minden árucikkből volt folyamatos az ellátás és egyes árucikkekből időnként hiány is volt.

A fejlesztéseket tekintve elismerésre méltó eredmények születtek. A bolti kereskedelem alapterülete **2013,** a vendéglátásé **3566 négyzetméterrel bővült.** A magánkereskedők száma 40-ről 66-ra nőtt.

A tervidőszak alatt 24 új kereskedelmi egység épült, amely nemcsak a város belterületén, hanem a külterületen is javította az ellátást. A fejlesztések mellett 13 egység felújítására, rekonstrukciójára is sor került.

A legnagyobb feladatot a fejlesztésben, korszerűsítésben a Jászsági Áfész, IKV, ALFÖLDI, Jász-Nagykun VV., ÉKV vállalta. Dícséretesnek tartjuk, hogy a Jászberényben előállított termékeik árusításával bekapcsolódtak a vállalatok is, növelve ezzel az áruválasztékot (Hűtőgépgyár—Áfész szaküzlet, BUBIV, Zagyvamenti és a Kossuth téesz üzemi konyhája).

*

Mindezekre tekintettel Jászberény város kereskedelmi ellátását — a jelzett gondok ellenére — jónak tartjuk. A város lakosság ellátásán túl biztosítani tudta a vonzáskörzet lakosságának ellátását is. Bizonyítja ezt az, hogy az egy lakosra jutó forgalom a megyében itt a legnagyobb. Több év átlagában 10—12 %-kal magasabb a megyei átlagnál annak ellenére, hogy az ezer lakosra jutó alapterület 5 %-kal kisebb.

A kommunális ellátás területén is számottevő eredmények születtek. A város szennyvízhálózatába bekötött lakások aránya 15 ről 20 %-ra emelkedett.

Alapvetően lakossági összefogással közel 10 %-al nőtt a szilárd burkolattal ellátott utak aránya. A 31,6 %-os burkolt útarány még messze elmarad a hasonló szerepkörű városok átlagától.

Két új közúti híd épült, s felújították a Kőhidat.

A köztisztaság, a környezetvédelem területén még sok a tennivaló. A tervidőszak alatt megteremtettük a szervezett szemétszállítás feltételeit, a város területén 99 lakossági és 88 közületi konténer van elhelyezve. A burkolt utak mentén kukás szemétszállítás feltételeit biztosítottuk.

Az elmúlt években **sikerült** olyan feladatokat is megoldani, amelyekre hosszú évek óta vár a lakosság. Ez a földgáz bevezetése.

A gázenergia elnyerésére készített pályázatunkat az illetékes szervek elfogadták és elkezdődhetett a 420 millió forintot meghaladó beruházás, amelynek első üteme határidőre befejeződött, a második ütem ebben az évben folytatódik. Úgy gondoljuk egy kicsit jelképesnek is tekinthető az, hogy a tervezők, beruházók és kivitelezők gondos és pontos munkája nyomán **a város felszabadulásának előestéjén gyulladt meg a gázfáklya.** Ez a nagyfontosságú energia, amelynek a szükségességét az idei tél mindennél jobban igazolja, nagyon jelentős vállalati és lakossági összefogással valósulhatott csak meg. A vállalatok 24,3 millió forint gázkötvényt vásároltak, a Hűtőgépgyár 22 millió, a lakosság pedig 4 millió értékű kötvény vásárlásával járult hozzá a beruházás pénzügyi forrásainak előteremtéséhez.

Az összefogás, a közösség érdekében végzett önzetlen tenniakarás jelképei lehetnek azok a létesítmények, amelyek — a gázhoz hasonlóan — terven felül készültek el; hogy csak a legfontosabbakat említsem pl. a Zöldség—Gyümölcs Áruház, Lenin úti kis ABC és azok az utak, járdák, víz- és szennyvízcsatorna, villanyhálózat, amelyek valamennyiünk, a közösség érdekét szolgálják, amelyekkel gazdagabbak lettünk.

*

Jászberény város üzemi dolgozói, a lakosság — ha nem is ért el kimagasló sikereket — de 1980. és 84. év között **186,3 millió forint értékű társadalmi munkát végzett,** ennyivel járult hozzá az intézmények működéséhez, fejlesztési feladataihoz. A város egyszer második és háromszor harmadik helyezést ért el a városok fejlesztési versenyében.

A városi tanács több olyan beruházás megvalósításában is közreműködött, amelyek nem tanácsi pénzeszközökből valósultak meg, de hozzájuk fontos lakossági érdek fűződik. Pl. a tűzoltó laktanya, a tanítóképző főiskola 200 fős kollégiuma, hidak újjáépítése, (akasztói, kőhíd) nem tanácsi kezelésű utak felújítása (Bercsényi, Hatvani, Kossuth, Szövetkezet, Rákóczi ... stb).

A VI. ötéves terv céljainak megvalósítását sok egyéb mellett szervezeti intézkedésekkel is igyekeztünk biztosítani úgy, hogy azok segítsék a politikai és gazdasági célok megvalósítását. Így került sor a VGV-Költségvetési Üzem összevonására, a GAMESZ, az egészségügyi integrációra és a városi sportegyesületek egyesítésére.

Jászberényben egy sor területen — az ország nehéz gazdasági helyzetét is figyelembe véve — azt hiszem szerénytelenség nélkül **mondhatjuk, fontos dolgok valósultak meg. A város minden korábbi időszaknál dinamikusabban fejlődött.** A felsorolt tények mellett ezt az is bizonyítja, hogy **az V. ötéves tervben** az intézmények fenntartására és fejlesztésére **895 milliót költöttünk, a VI. ötéves tervben pedig 1 milliárd 520 milliót.** Ha az éves 4—5 %-os áremelkedést is figyelembe vesszük, akkor is 60—70 %-os az emelkedés, amely főleg a fejlesztésekből adódik.

Mindezek mellett sok tennivalónk maradt a következő évekre, a már említett vízprobléma megoldása, az út, járda, szennyvíz, belvíz, lakás, egészségügyi ellátás, köztisztaság területén tovább kell javítani a város pozícióit. Ehhez az itt élő emberek, üzemek, vállalatok, intézmények anyagiakban is kifejezhető hatékony támogatására van szükség. **A városi tanács** legutóbbi ülésén döntött abban, hogy a következő tervidőszakban **számít a városfejlesztési** feladatok megoldásánál a **településfejlesztési hozzájárulásra.**

Meghatározta azokat a főbb célokat, amelyek közül a lakosság kiválaszthatja a számára legfontosabbakat, melyeket támogatni kíván.

Az itt élő emberek összefogásával, valamennyiünk szorgalmas munkájával tovább fejlődhet, szépülhet városunk.

Tanfolyam a holnapért

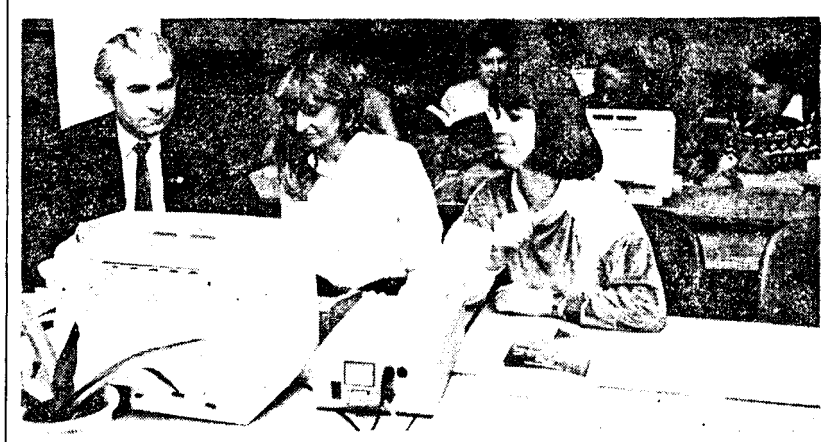

A résztvevők egy csoportja.

Ez év február 19-től 4 héten keresztül Commodore BASIC nyelvű programozói alaptanfolyam volt a Hűtőgépgyárban. A tanfolyamot a számítástechnikai önálló osztály dolgozói tartották. A tematikája a TV-ben jelenleg is tartó és könyv formájában kiadott elméletre épült.

A tanfolyamon 20 dolgozó vett részt elsősorban azokról a szakterületekről, ahol a közeljövőben várható ilyen, vagy hasonló személyi számítógép alkalmazása. Az elméleti ismeretek elsajátítása mellett lehetőség volt a gyakorlati munkára is, hiszen átlagosan 4 dolgozóra jutott egy Commodore 64-es számítógép a kiegészítő perifériákkal együtt. Így az elméletben tanult programozói utasításokat, programozói logikát a gyakorlatban is alkalmazhatták, több egyszerű feladatot is megoldottak.

Természetesen a cél nem az volt, hogy minden résztvevő számítástechnikai programozó legyen. Sokkal inkább az, hogy olyan elméleti, gyakorlati ismeretet adjon, mely kiindulási alap lehet a továbbfejlődésre, illetve a programozási módszereket, szempontokat megismerve tudja megfogalmazni a dolgozó saját munkaterületének feladatait. A tanfolyamot elvégzettek megkapták a „TV-BASIC" című könyvet, lehetőségük van a gyakorlati ismereteik továbbfejlesztésére is.

A számítástechnikai önálló osztályon jelenleg is rendelkezésre állnak: a Commodore 64 számítógép, illetve az osztály programozó szakemberei. A számítógépeken önállóan is lehet dolgozni, de igény esetén szakmai segítséget is adnak a feladatok megoldásához.

A személyi számítógép használata feltételez az alkalmazók részéről is egy bizonyos szintű programozói ismeretet. Ennek megszerzése elkerülhetetlen a számítógép hatékony alkalmazása érdekében. Ezért 1985. április 23-tól 4 héten keresztül ismét elkezdődött a programozói alaptanfolyam.

A résztvevőket a gazdaságvezetők jelölik ki. Igény esetén a tanfolyam többszöri ismétlésére is lehetőség van.

Egervölgyi József

Kína közelről

Élmények a titokzatos Keleten. II. rész

Pekingből Sanghajba, onnan 8 órás, végtelennek tűnő vonatozással érkeztünk meg Ningbóba. Ningbóban épül majd a hűtőszekrénygyár. A város 300 ezer lakosú ipari és kikötőváros és a kiemelt fejlesztési övezetbe tartozó nyílt városnak nyilvánított település.

Az utazás során több érdekes dolgot tapasztaltunk. A vasútállomásra csak érvényes jeggyel lehet belépni, a vonatra pedig csak helyjeggyel felszállni. Ez utóbbit a hosszú utazás kapcsán meg is értettem, itt a célállomásig állva elutazni lehetetlen. A vonatok tiszták, a kalauz teát, forró vizet szolgál fel az utasoknak. Forró víz nagy termoszokban mindenütt van, tárgyalóban, étteremben, szállodai szobában, vonaton, értekezleten stb. Később még hosszabb, 28 órás utat is tettünk meg Hangcsuból Pekingbe. Viszonylag kellemes utunk volt.

Visszatérve a teázásra. A folyadékfelvétel, feltehetően a vidék nagyon száraz levegője miatt oly intenzívvé vált, hogy mivel kéznél volt szinte állandóan kortyolgattuk az ízesítés nélküli cukortalan zöld teát. De nemcsak mi, hanem a velünk lévő, illetve velünk utazó sok kínai is. A kínai utasok mindegyikének van pohara, termosza, lezárható nagyszájú üvege, vagy zománcozott fülesbögréje. Ezeket töltögeti tele a kalauz forró vízzel, hogy a zöld teát beletéve útközben is kortyolhassanak.

Ningóban a tenger partjához közel hidegebb van mint gondolnánk. A fűtetlen helyiségekben, ahol étkeztünk vagy tárgyalunk fázunk. A kínaiak többsége csak zubbonyban van. A zubbony kék, vagy fekete színű, de a nőknél már különböző divatos anyagból több színű, úgy, hogy kosztümkabátnak tűnik.

Visszatérve az időjárásra. A télikabátot fázósan húzzuk össze magunkon, amikor a kínaiak a zubbony alatt rétegesen, legalább 8—10 réteg ruhát viselnek. Így érthető, hogy a gyári tárgyaló égre nyíló lengő ajtaját ki is nyitják. Az is igaz, hogy ők sapkában ülnek, sőt esznek is. Ez csak azért furcsa, mert ezek a sapkák az ismert sildesfejfedők, s nem olyan „fejhez nőtt" mindig viselt „Schabesdekli".

Az utcák fölött se vége, se hossza a szárítókötéleknek, és a rajta száradó fehérneműknek, ami többnyire színes.

Az is feltűnt, hogy ahol lehet, ahol víz van, ott mindig mos valaki. Mosnak, szárítanak mindig, mindenütt.

A hosszú vonatozás közben láttunk olyan, hogy a mezőgazdasági területeken több települést csak csatorna vizén lehet megközelíteni. Út nincs. Több okból nincs rá szükség. Nincs jármű, nincs jószág, ami az úton járna, s az út is a termőföldet csökkentené.

Az ország területének csak 12 %-a termőterület. De micsoda elképesztő kétkezi emberi munkával tették azzá, s ugyancsak nagynagy munkával tartják termő állapotban.

Hosszúnyelű kapával kapálnak, s tisztítják a kis keskeny árkokat az iszaptól, hogy akadály nélkül folyjon az életet adó víz a palántákhoz. Favödrökkel bambuszrúdon viszik a trágyalét a földekre, s mint az orvosságot kanalazzák a palánták tövéhez a termelést növelő anyagot. Sziszifuszi munka, de csinálják, sokan csinálják, s így van termés, ami eladható, elcserélhető. Az utcákon vörös zászlós felvigyázók vannak egy-egy épülettömb sarkán, s a járókelőket figyelik, nem szemeteinek-e. Akit rajtakapnak, azt nyomban megbüntetik, fellebbezésnek helye nincs. Szemünk láttára kapott el egy ilyen zászlós öregember egy földreköpő férfit és meg is birságolta.

Sokan kérdezték, hogy a kormányfői tárgyalások protokoll fényképein szereplő nagy köpőcsészékkel a valóságban is találkoztunk-e?

Igen, láttunk ilyet. Például a szállodában a lépcsőházban minden emeleten volt ilyen.

Két hét Kínában, hogy hosszú, vagy rövid idő, ezt nem lehet egyértelműen megítélni.

Valószínű nagyon sok érdekes benyomás, látnivaló, éppen az ország nagysága miatt nem került szemünk elé, nem tudtunk elcsodálkozni rajta.

Belekóstoltunk azonban egy nagy nép — velünk kapcsolatban lévő képviselőin keresztül — tőlünk idegen munkastílusába, eltérő étkezési szokásaiba, tőlünk idegen életvitelébe.

A tárgyalások során kiderült, hogy egy célratörő, viszonylag széles látókörrel rendelkező, nagyon szívós partnerekkel állunk szemben, akik a saját céljaik megvalósítása érdekében nem kíméltek idejüket, energiájukat. Készek voltak 10—12 órás tárgyalások lefolytatására, éjszakába nyúló megbeszélések megtartására, vasárnapi gyárlátogatás és a gyáron belüli munka megszervezésére, és így tovább.

A viszonylagosan alacsonyabb életszínvonaluk mellett nem szabad őket lebecsülnünk, sőt az én szememben kimondottan felértékelődtek, mert tanújelét adták annak, hogy mostoha körülmények között is képesek óriási tömegek megszervezésére, ezen tömegek információ igényének kielégítésére és az általuk elképzelt cél irányába való mozgósításra.

A kínaiak igénylik a civilizált világgal való kapcsolatot, együtt akarnak élni, dolgozni velünk, és hogy ma Kínában vannak olyanok, akik velünk akarnak, kívánnak kapcsolatot teremteni, e tényt örülni kell és ezt megítélésem szerint nagyon komolyan kell venni.

A látottak alapján biztos vagyok benne, hogy a magyar-kínai kapcsolatok az elkövetkezendőben kiszélesednek és biztos vagyok abban is, hogy előbb, vagy utóbb ebben szerepet fog játszani a Hűtőgépgyár is.

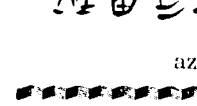

azaz Safcsák Gyula

Majális

Immár negyedik alkalommal rendez a Lakótársak Közművelődési Egyesülete egésznapos majálist a Nádor utcában és környékén lakóknak. Május 25-én szombaton 10 órakor zenés ébresztővel kezdődik a programsorozat, mely az idén is több helyszínen zajlik.

Már hagyomány a rex-, ulti-, asztalitenisz-bajnokság, felnőtt és ifjúsági kispályás labdarúgómérkőzés, valamint az aszfaltrajzverseny és bábkészítés óvodásoknak és kisdobosoknak.

Újdonság czévben a „Háziaszszonyok vetélkedője", jelige: „Egy-két gyermek nem akadály". A vetélkedő témája háztartásvezetési és családi ismeretek, de lesznek ügyességi feladatok is. Az első helyezett díja Csepege ajándékkosár.

Ezenkívül a manapság hódító számítógépes játékokkal is megismerkedhetnek a gyermekek, felnőttek egyaránt. Meglepetésül szolgál a videovetítés.

A vendéglátásról sem feledkeztek meg a rendezők. A Petőfi kertben éjfélig tartó mulatságra rendelhető birka vagy sertéspörkölt, büfé a helyszínen.

Az egyesület vezetőségi tagjai szeretettel várják a környéken lakó családok jelentkezését.

Bíró János

Hívogató

Tisztelettel várjuk és hívjuk a Hűtőgépgyár dolgozóit és családtagjaikat május havi közművelődési rendezvényeinkre a Munkás és ifjúsági házba.

DIÁKCENTRUM '85 Minden kedden POP klub 17—22 óráig.

7-én: Video vetítés, eszperantó teaház, számítógépes bemutató, diák disco. Belépődíj: 15,— Ft.

14-én: Video vetítés, video disco, vezeti: Müller József. Belépődíj: 30,— Ft.

21-én: Eszperantó teaház, számítógépes bemutató, diák disco. Belépődíj: 15,— Ft.

28-án 19 órakor: PROGNÓZIS koncert. Belépődíj: 50,— Ft.

KIÁLLÍTÁS a nagyteremben 16—27-ig HAZAI BARANGOLÁSOK (Tájak, korok, emberek) Faragó László fotókiállítása. Nyitva: vasárnap kivételével 8—18 óráig.

Május 30-tól június 8-ig a nagyteremben. Az ünnepi könyvhét alkalmából közös rendezveny a városi könyvtárral. **Nagy Laszlo Lázar cegledi grafikus muvész kiállitasa.** Nyitva: vasárnap kivételével 8—18 óráig.

Kiállítás a szakszervezeti könyvtárban 2—31-ig. **A két világháboru közötti művészet.** Nyitva: munkanapokon 10—15 óráig.

ELŐZETES:

Június 3-án 17 órakor a Munkás és ifjúsági házban. **Iro—olvaso** találkozó Berkesi Andrással.

ELŐADÁSOK:

8-án 16 órakor a népi díszítőművészeti szakkörben **Beszélgetés** Vuics István festőművésszel

10-én 16.30-kor kerekasztal-beszélgetés aktuális külpolitikai kérdésekről. Vendégünk: Vértes Éva, a Magyar Rádió főmunkatársa.

FILMVETÍTÉS:

24-én 16 órakor a nyugdíjas klubban: Természetvédelem, környezetvédelem: **Balaton és a Tiszta levegőért** című filmek vetítése.

SZÍNHÁZLÁTOGATÁSOK

25-én: Kongresszusi Központban; zenés hétvége.

26-án: Színész—újságíró rangadón részvétel.

NÓTAKEDVELŐKNEK:

13-án 20 órakor a nagyteremben: **az elmúlt évi Nyílik a rózsa győzteseinek** — Pataki István, Hatvani Kiss Gyöngyi, Lovai László — **nótaestje.**

Közreműködnek még: Bihari Tóth Zsuzsa, Miklóssy József.
Műsorvezető: Orosz András.
Kísér: Oláh Kálmán és zenekara.
Belépődíj: 50,—, 60,— Ft.

Bathóné Nagy Judit

*

„Engedd játszani..."

A Hűtőgépgyár anyagi és szakmai támogatásával számítástechnikai klub alakult Jászberényben. Minden páratlan héten hétfőn 17 órától 21.30-ig tartja foglalkozásait a Munkás és ifjúsági házban. Cél: a számítástechnika, a személyi számítógépek iránt érdeklődők részére biztosítson elméleti és gyakorlati ismereteket, tegye lehetővé a tapasztalatok, számítógépes programok cseréjét.

A foglalkozásokon rendelkezésre áll 3 db 48 Kb-os Sinclair és 1 db Commodore 64-es személyi számítógép a kiegészítő berendezésekkel együtt. Ezek az eszközök a „kezdő" és a „haladó" klubtagok részére is biztosítják a megfelelő szakmai színvonalat. Igény esetén számítógép programozó tanfolyamot is indítanak.

A klub tagsági díj minimális: diákoknak öt, a felnőtteknek húsz forint egy hónapra. Jelentkezni lehet Tóta József klubvezetőnél, Hűtőgépgyár, számítástechnikai önálló osztály, telefon: 446-os melléken vagy a helyszínen.

Egervölgyi József

Sumák Soma házassági tanácsadója

— Na figyelj ide, te kis okos fiam! Apucikád most felvilágosít téged, mivel nagykorú lettél! Vettem neked egy brossurát is, *Szex-teszt* a címe. Látom, hogy sokat sündörögsz a *Brahovácék Rozikája* körül és ezért is éppen ideje, hogy kioktassalak némely dolgokról.

— De papa! A *Rozika* engem már három éve felvilágosított arról, hogy mit és hogyan...

— Állj! A *Brahovácék Rozikája* veled együtt járt a gyógypedagógiára és fogalma sincs arról, hogy...

— Ugyan, papa! Lehet, hogy a *Rozika* nem tudja leírni a nevét, de szerintem a gyakorlati kerdesekben egy szuperprofesszor! Ha láttal volna bennünket a padláson...

— Csönd! A *Rozikád* szerintem semmit nem tud azon kívül, hogy hogyan lehet leggyorsabban levetni a fehernemujét! De fiacskám, ez a házassághoz nagyon kevés!

— Te csak azt hiszed, papa!

— Először is azt kell tudnod, hogy mije van a *Rozikának!*

— Ezt én már regen tudom!...

— Ne szemtelenkedj fiacskám, és főleg ne folyton azon járjon az a bugyuta eszed, amire most gondolsz! Arra gondolj, hogy miból vesztek lakást és miből fogtok élni! Világos?!

— Hát persze, papa! Lakást majd ti vesztek nekünk, élni pedig a ti fizetesetekből élünk. Legfeljebb egy kicsit meghúzzuk magunkat, ha majd nyugdíjba kerültök.

— Megbolondultál, fiacskám?! Csak nem képzeled, hogy a nyugdíjból még téged meg a *Rozikádat* is eltartunk?!

— Akkor meg mit csináljunk?

— Hogy mit? Például elmentek dolgozni a gyárba és eltartjátok magatokat!

— De papa, hisz te is a nagyiékhoz jársz kölcsönkérni, vagy nem?!

— Elhallgass, te agyalágyult, mert mindjárt...! Igaz, hogy néha megszorulunk és ilyenkor a nagyiék kisegítenek, de azt vissza is kell adni!

— Jó! Majd mi is visszaadjuk, amikor ti is visszaadjátok a nagyiéknak, amit eddig tőlük kértetek.

— Elég! Te háborodott! Csak nem képzeled, hogy a derék szüleid nyakán élosködtök az életünk végéig! Egyáltalán, hol akartok lakni? Megnézted már, hogy mije van a leendő anyósodnak?

— De papa! Ki kíváncsi arra...?

— Szégyelld magad! És ne vigyorogj, amikor apád komolyan beszél veled! Én arra céloztam, hogy anyagilag milyen helyzetben vannak *Brahovácék!* Van-e saját házuk, kocsijuk, vikendtelkük, takarékbetétjük, készpénzük?

— Hát erről a *Rozikával* még nem beszéltünk, de van egy ötletem. Titeket, meg az öreg *Brahovácékat* beteszünk a szociális otthonba. A ti lakásotokban ellakunk valahogy, a *Brahovácék* lakását pedig eladjuk és abból jó ideig eléldegélünk.

— Hát ide figyelj fiacskám! Igaz, hogy tíz év alatt jártad ki a gyógypedagógián a hat általánost és az utolsó pótvizsgán is csak azért engedtek át, mert az osztályfőnököd idegösszeroppanást kapott miattad, de úgy látom, a gyakorlati észjárásoddal nincs különösebb baj. Viszont én sem estem a fejemre egészen! Miattam akkor nősülsz, és ott laksz, és abból élsz, amiből akarsz! Viszont, hogy lásd, milyen gavallér szüleid vannak, nászajándékba megkapjátok tőlünk ezt a tizenkét forintos házassági tanácsadót és ha a nászéjszakádon ennek ellenére is problémáid támadnának, fordulj nyugodtan derék jó apádhoz, mert egy jó szülő mindenre képes az ő elsőszülött gyermekéért.

Horváth

Hogy mik vannak?

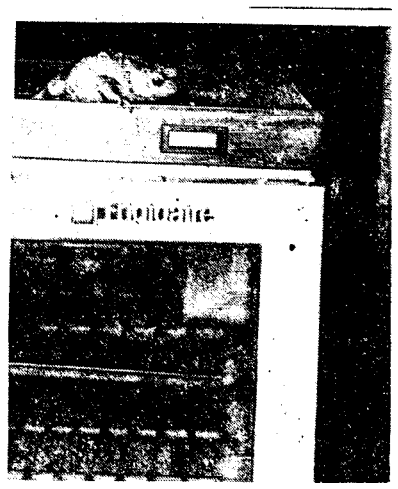

Miért próbál ez a varangyosbéka bejutni a Frigidaire palackhűtőbe? A válasz az, hogy Albertina, az Angliában fogságban levő összesen kettő, rendkívül ritka albino varangyosbéka közül az egyik, családalapításra gondol.

Legalábbis a rotherhami (Yorkshire) Clifton Park Museum tudósai úgy vélik, itt a legfőbb ideje, hogy erre gondoljon. De a nőstény béka szenvedélye csak akkor kezd el lángolni, ha legalább 10 napot nagyon hideg körülmények között tölt.

A hideg klíma szimulálására bedugni egy hűtőszekrénybe — rendkívül egyszerűnek tűnik. Ugyanakkor időközben szemmel tartani — ez már problémát jelenthet. Olyan problémát, melyet a Frigidaire oldott meg, azáltal, hogy rendelkezésre bocsátott egy 160 literes borhűtőt, melynek üvegajtaja van.

Bill Ely, a múzeum természettudományos osztályának vezetője közölte: „Viselkedését így 4 °C-os környezetben tanulmányozhatjuk, anélkül, hogy zavarnánk."

Albertina körülbelül öt napig marad a hűtőszekrényben, mielőtt bemutatják egy albino génekkel rendelkező szürke varangynak annak reményében, hogy igen ritka fehér utódokat produkálnak.

Electrical Radio Trading, 1985. március 14.

Fordította: Szabó Ágnes

(Megjegyzés: a hűtőszekrény a mi gyártmányunk.)

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk a Hűtőgépgyár párt-, KISZ- és szakszervezeti bizottságának, a személyzeti- és oktatási főosztály és a belső szállítás dolgozóinak, a természetjáró szakosztály tagjainak, a téemká üzem Gyetvai János KISZ-alapszervezet tagjainak, barátoknak, ismerősöknek, akik a fiatalon elhunyt drága gyermekünk, PESTI JÁNOS temetésén megjelentek, elkísérték Őt utolsó útjára, koszorút, virágot helyeztek végső nyughelyére, részvétnyilvánításukkal fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló szülők.

*

Köszönetet mondunk a vállalat gazdasági vezetőinek, párt- és tömegszervezetek vezetőségeinek, a III-as üzem valamennyi dolgozójának, a hőcserélő és a háztartási hűtőszekrény gyáregység dolgozóinak, ismerősöknek, barátoknak, akik OLAJOS JÓZSEFNÉT — született Farkas Margit — utolsó útjára elkísérték, osztoztak mély gyászunkban és sírjára koszorút, virágot helyeztek.

A gyászoló férj, gyermekei: Gábor és Zsolt, szülei és testvérei.

SPORT HÍRADÓ

Rovatvezető: Szórád Tamás

Nehéz játszmák; nemcsak a táblán

Megannyi vihar átélése után, a feltörő és összecsapó indulatok hullámai között is fennmaradt Jászberényben a sakksport. Azon néhány sakkozni szerető és játszani akaró ember makacsságának köszönhető, hogy a Lehel SE-nek van sakk szakosztálya, akik hajlandók voltak az új egyesület színeiben versenyezni.

Kétségtelen tény, hogy ma a csapat közel sem olyan eros, mint a hajdan; az OB II-ért küzdő gárda. A miértre igen egyszeru a külső szemlélő számára a válasz. Az akkori csapatbol ma már alig néhányan játszanak Jászberényben, több mint fél tucat játékos eligazolt vagy abbahagyta a versenyzést. A szétrebbenes okainak feltárására úgy vélem nem alkalmas egy újságcikk és egyébként sem lenne helyes, ha barki az ítész szerepét vállalná valamennyi érdekelt fél meghallgatása nélkül. Ezért most csupán arra van módom, hogy egy pillanatképet készítsek a szakosztály jelenlegi helyzetéről. Mindehhez segítségemre van *Bujdosó Janos*, a városi sakkszövetség elnöke, a Lehel SE megbízott szakosztályvezetője, vagy ahogy ő fogalmaz „mindenese" hisz edzői, intézői és egyéb adminisztratív jellegű feladatokat is ellát.

— Az egyesület elnöksége a szakosztály szintentartását irányozta elo, a csapattól a megyei bajnokságban való helytállast várja el. Konkrétabban, hogyan fogalmazódik meg a cél?

— A bajnokságban eddig várakozáson felül teljesítettünk. Két bajnokaspiránssal is megvolt már az összecsapás és mind az Olajbányászt, mind a Karcagot legyőztük. Jelenleg tehát rendkívül kedvező pozícióban vagyunk. Nem elképzelhetetlen még az sem, hogy megnyerjük a megyei bajnokságot. Véleményem szerint azonban esélyeink még így is csekélyek. Az Olajbányászt tartom favoritnak. Ám ha mégis nekünk sikerülne az első hely megszerzése, a jelenlegi játékerővel akkor sem tudnánk az OB II. szintjének megfelelni. Az osztályozón azért természetesen elindulnánk, de az leginkább csak a versenyrutin szerzését szolgálhatná, amire viszont minden alkalmat meg kell ragadni, különösen fiatal versenyzőink érdekében. Mint mondottam azonban egy szerényebb eredményt tartok reálisnak, s nem lennék elégedetlen a megyei 3. helyezéssel sem.

— Minek köszönhető, hogy az esélyesebb csapatok ellen sikerrel szerepelt a Lehel?

— A bajnoki rajt előtt sikerült megoldani a csapattagok versenyeztetését. Lényegében az év első napjaitól kezdve különböző tétmérkőzések sorozatán estek túl játékosaink, ami jó formábahozási majd formában tartási módnak bizonyult. Elsősorban ebben látom, hogy önmagunk számára is kellemes meglepetést tudtunk okozni.

— Milyen keretek között, milyen részvétellel zajlanak az edzések? Azoknak milyen a szerepe az eredményességben?

— A Vízügy ebédlőjében minden kedden, csütörtökönként pedig felváltva vagy az úttörőházban vagy az Aprítógépgyárban tartunk edzést. Ezenkívül a középiskolásoknak minden pénteken van foglalkozás a gimnáziumban. Lehetőségeink tehát vannak a gyakorlásra, elemzésre, de a látogatottságra már nem lehetünk ilyen büszkék. Sokaknak van munkahelyi, családi vagy társadalmi megbízatásból adódó elfoglaltsága. Van aki éppen házat épít, géemkázik vagy más módon, pénzkereséssel tölti idejét, ami akadályozza az edzéseken való rendszeres részvételben. Elég sok helyről, sok intézménytől vannak az igazolt sportolóink, s így összefogásuk rendkívül nehéz.

A hétvégekre a csoport összeállítása is rengeteg utánjárást igényel, s az említett okok miatt gyakran nem tudunk a legerősebb csapatunkkal kiállni. Különösen vonatkozik ez az idegenbeli mérkőzésekre. Mivel viszonylag gyér az edzések látogatottsága, ez magyarázza, hogy a versenyeztetést es nem az edzésmunkát jelöltem meg az imént sikereink okaként.

Más a helyzet az úttörő és ifjúsági játékosokkal, akik rendszeresen tudnak edzeni. Ennek eredménye, hogy a Lehel Vezér Gimnázium csapata a középiskolai bajnokság országos döntőjében a 6. helyezést érte el. Ez rendkívül jó eredmény, s hozzá kell tennem, hogy nem is egészen egyedülálló a helyi sakkozás történetében, mert 3 évvel ezelőtt az Erősáramú Szakközépiskola gárdája verekedte be magát az országos döntőbe, ahol a 9. lett. A fiatalokról még annyit, hogy *Kasnya Csaba* aranyjelvényes ifjúsági sportoló, míg *Czegledi László, Sinka István* és *Tajti Tibor* a korcsoportos megyei bajnokságban elért helyezésük alapján az országos döntő résztvevői.

— Az elmondottakból úgy látom, hogy a szakosztályban az utánpótlás nevelése a fő feladat. A felnőtt játékosok pedig inkább csak hobbiból játszanak, s nem profik. Mire lenne szükség ahhoz, hogy az elvárásoknak megfelelően szerepeljenek és jól funkcionáljon a szakosztály?

— Mindenekelőtt a legfontosabb, hogy legyen egy szakosztályvezetőnk, aki összefogja a társaságot. Nekem egyedül ezt nagyon nehéz megoldanom, minden egyéb feladat intézése mellett. Az eredményességünk megtartása, esetleg fokozása érdekében ezt feltétlenül szükségesnek tartom. A csapatba kellene egy stabil és erős éltáblás, valamint igazolnunk kellene egy nő versenyzőt. Ami a hobbiként való játékot illeti, valamennyi sportolónk minősített versenyző. A csapatbajnoki mérkőzések alkalmával avagy — a költségvetésünkhöz mérten — a vidéki versenyeken igyekeznek „élőpontjaikat" növelni, illetve magasabb minősítést szerezni. A rendelkezésünkre álló összeg egyébként évi 51 ezer forint, ami nem sok, de pillanatnyilag elég. Jo lenne persze több, mert a fiatalok számára több egyéni versenyen való részvételt tudnánk biztosítani, ami fejlődésükhöz elengedhetetlen. Mégegyszer hangsúlyozom azonban, hogy a legfontosabb az lenne, hogy egy kellően ambíciózus, segítőkész szakosztályvezetőt találjunk.

— Bevezetőmben utaltam arra, hogy a Jászberényben élő, de másutt szereplő játékosok távozásának okaival nem kívánok foglalkozni. A személyi ellentétekről szóló csupán „pletykaszintű" információim pedig alkalmatlanná tesznek a határozott állásfoglalásra. Egy kérdés mégis kikívánkozik belőlem ezzel kapcsolatban. Nem értem ugyanis, hogy ha valaki egy adott városban él és dolgozik, valamelyest nyilván magáénak is érzi azt, akkor a sportban miért nem képviseli e város színeit? Bizonyára sokan, például a helyzet jobb ismerői, megmosolyogni valónak vélik a felvetést, de én inkább elgondolkoztatónak tartom. Mi erről a véleménye?

— Mindenki ismeri a Lehelnél meglévő feltételeket, a versenyeztetési lehetőségeket. Aki ezt elfogadja és velem vagy *Kasnya Sándorral* nem érez személyes ellentétet, azt nagyon szívesen látjuk a Lehelnél játszani.

Dr. Rédei István

Ping-pong pang!?

Lassan befejeződik az asztalitenisz szezon. Az elmúlt időszak nem kerül be a Lehel „Aranykönyvébe". Férfi felnőttcsapatunk élet-halál harcát vívja az NB II-ben maradásért. Az alig több mint húszéves szakosztály 19 évet töltött ebben az osztályban és most úgy néz ki, hogy elbúcsúzik. Vagyis, ha május 11-én legyőzik a Bp. Spartacus II-t (itthon 13—12 volt az eredmény) akkor jogot szereznek a benntmaradásért vívott osztályzón való indulásra, de a szakosztály helyzetén végül is az esetleges benntmaradás sem változtatna. A helyzet pedig enyhén szólva nem rózsás.

Reisz Tibor játékos-edző pár évvel ezelőtti távozása már megrendítette a szakosztályt. A szezon elején elment *Bene* is, a csapat legjobb embere. Igy már a rajtnál várható volt, hogy a kiesés elleni harc lesz a gárda feladata. Hosszú évekig csak jászberényiek alkották a csapatot, most azonban már igazolni kellett. *Bene* pótlására *Piszter* lett volna hivatott, aki a Hűtőgépgyár budapesti dolgozója és NB I-es játékos volt, ő azonban ezt a szerepet nem tudta betölteni. Helytállt viszont a Killiánnál katonáskodó *Somogyi*, és a csapat húzó embere lett a salgótarjáni *Kövendi*.

Szegény embert még az ág is húzza. Ő nemrég kezét törte. Játszott még a helyiek közül *Hájas, Szarvas, Törőcsik* és egy-egy ifjúsági korú asztaliteniszező. Jászberényi, budapesti, szolnoki és salgótarjáni játékosok — ez csak „tűzoltásra" jó, várható volt a kudarc. A Lehel SE megalakulása óta a szakosztályvezetést egy jászberényi vállalat vezetői alkotják. Mondom alkotják — de nem vezetik. Az elmúlt két év alatt a csapatot egyetlen egyszer sem látogatták meg... Igy a szakosztály minden gondja *Gyurkó Miklós* edző vállára nehezedett, aki csak Hájastól és Nyári Zoltántól várhatott némi segítséget.

A fentiek alapján azt hiszem egyértelmű, hogy ha a csapatnak esetleg sikerül is bentmaradni az NB II-ben, a szakosztály akkor is csak „III. osztályú".

A legszomorúbb az, hogy javulás hosszú távon nem is várható. A fiatalok mindössze hetente kétszer tudnak edzeni, aminek az értéke a sportág mai színvonalán közelít a nullához. Arról nem is beszélve, hogy a gyerekeket erre a két edzesre sem szívesen engedik el a szülők, hiszen aki a városban lakik, az este 9 óra után ér haza. Igy a korcsoportos utánpótlásnevelést nem sikerült megvalósítani.

Mindig akad ennek ellenére egy-egy tehetséges gyerek. Sokat várnak például *Hájas Tamástól, Heringei Zoltántól* és *Litkei Zoltántól*, akik most kezdik a versenyzést újonc kategóriában. Hozzájuk hasonló tehetségként kezdett *Pásztor Attila, Nagy Attila* és *Sárkányi Attila*, akik serdülő koruk ellenére bronzjelvényes ifjúsági játékosok. Eddigi fejlődésük egyenletes volt, az előrelépéshez azonban már nagyon sok munkára lenne szükség. Heti két edzéssel ez az eredmény is szinte csoda!

A kedvezőtlen körülmények ellenére a szakosztálynak kitűnő a kapcsolata a Lehel SE és a Hűtőgépgyár tömegsport bizottságával. Erre komoly igény van, hiszen a ping-pong az egyik legnépszerűbb szabadidősport, amin nem változtat az sem, hogy a versenyszerű ping-pong: pang.

— Sz. T. —

Hajrá Gabi!

Igéretes tehetségét ismét bizonyította *Cseh Gábor* serdülő birkózó, aki Kalocsán megnyerte a 49 kilós súlycsoportban az országos Vatai László emlékversenyt.

Tömegsport események, hírek

Hazánk felszabadulásának 40. évfordulójának tiszteletére rendezett tömegsport-versenyeken több hűtőgépgyári csapat is szép eredményt ért el.

A megyei sporthivatal írta ki a Felszabadulási Kupát. A jászsági döntőjében — március 23-án Jászberényben női labdarúgóink, férfi kézilabdázóink, férfi sakkozóink, és asztaliteniszeőink az első helyet szerezték meg.

Az április 4-én Szolnokon megtartott megyei döntőben a férfi kézilabdázóink és férfi sakkozóink az első helyen, női sakkozóink második helyen és férfi labdarúgóink pedig negyedik helyen végeztek.

A szakszervezetek megyei tanácsa rendezte Felszabadulási Vasas Kupát — amelyet szintén Szolnokon rendeztek — az alábbi eredményeket értük el:

A március 23-án megtartott tekeversenyen női csapatunk első lett.

Női asztalitenisz-csapatunk első helyet szerzett, férfi sakkcsapatunk pedig az ötödik lett. Jól szerepeltek versenyzőink egyéniben is.

*

Hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére sportpisztoly lőversenyt rendeztünk dolgozóink részére, melyen az alábbi eredmények születtek: Női egyéni: győzött *Dósa Lászlóné*, második lett *Vad Istvánné*, bronzérmes *Fülöpné Paksi Katalin*.

Női csapat: Marie Curie Szocialista Brigád győzött a számítástechnikai osztály csapata előtt.

Férfi egyéni: első *Nagy Sándor*, második *Baráth Ferenc*, harmadik pedig *Nagy Béla*.

Férficsapatban győzött a hőcserélő és alutermék technológiai osztály csapata, 2. helyezett a Komarov Szocialista Brigád, 3. pedig a Solymos Ignác Szocialista Brigád.

*

MEZŐTÚRON JÁSZBERÉNYT KÉPVISELTÉK A HŰTŐGÉPGYÁRIAK.

A Magyar Honvédelmi Szövetség Szolnok megyei vezetősége hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére tartalékosok lövészversenye 1985. évi megyei bajnokságát Mezőtúron rendezte meg március 31-én. A versenyen a megye városainak 4 tagú csapatai vettek részt. Jászberényt a Hűtőgépgyár MHSz csapata képviselte.

A hadifegyverekkel végrehajtott verseny folyamán a pisztollyal harmadik, géppisztollyal ötödik, összetettben pedig negyedik helyezést ért el a csapat.

Egyéniben, az induló 32 versenyző közül pisztoly számban negyedik, géppisztoly számban ötödik helyezést hozták haza.

A csapat tagjai: **Baráth Ferenc, Csubra László, Nagy Béla, Zaják Zoltán.**

Föl a nyúlcipőt!

Ismét megrendezzük Jászberény utcáin a hagyományossá vált kocogónapot. A verseny ideje: 1985. május 18., délelőtt 9 órakor indul a mezőny. Jelentkezés a Szabadság téren 8 óra 40-ig.

Útvonal: Szövetkezet u. — Dózsa György u. — Vásártér — Vöröshadsereg u. — Tanács krt. — Rét u. — Kórház u. Attila u. — Szövetkezet u.

Az eredményhirdetés különböző kategóriákban történik majd, és külön jutalmazzuk a legfiatalabb és a legidősebb résztvevőt, valamint a legeredményesebb családot.

Minden sportolni vágyót szeretettel várunk.

Szórád Béla
tömegsport felelős

Autósok figyelmébe!

A Magyar Autóklub hűtőgépgyári csoportja ötéves beszámoló és vezetőségválasztó gyűlését május 20-án, hétfőn délután 15 óra 30 perckor tartja a központi előadóteremben.

A vezetőség kéri a tagság minél nagyobb számú megjelenését.

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Csuta Lajosné
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában
Jászberény, 1985. április hó
Felelős vezető: Rédei István
Megr. törzsszám: 1/1985.
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 5. szám Ára: 4,— Ft 1985. május

Valóban kiválóak

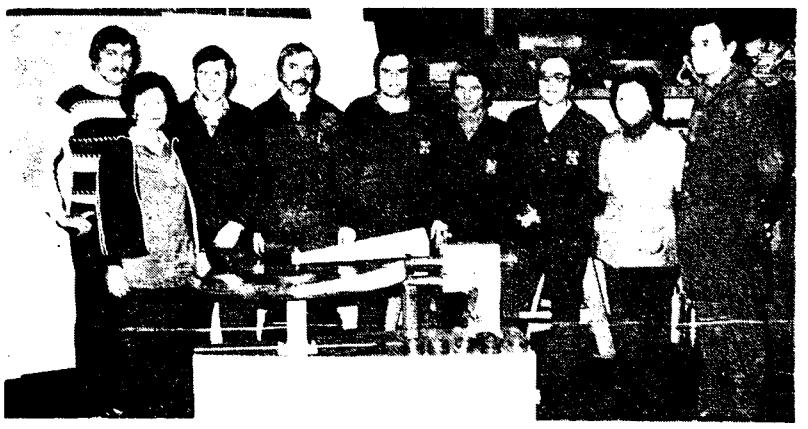

Előtérben a társadalmi munkában készített görgöző készülék.

Sokszor és mindig jó értelemben hallottam a célgépszerkesztési osztály, valamint a célgépüzem munkájáról. A két terület alkotja a célgép főosztályt, egész pontosan: a Kiváló főosztályt. Kíváncsiskodásomnak nem tudtam ellenállni, érdekelt, hogyan dolgoznak, mit csinálnak ott a szocialista brigádok?

Jók közül a legjobbal, a Petőfi Sándor Szocialista Brigáddal sikerült megismerkednem, ahol szinte már mind a tíz ember együtt gondolkodik. Nemcsak a termelésben, hanem a munkahelyen kialakult vitákban és a társadalmi megmozdulásokban is magukkal tudják ragadni munkatársaikat. Illik rájuk, amit egyik brigádon kívüli célgépes mondott: okosan érvelő, igazáért harcolni tudó munkáskollektíva.

A brigádvezetőt, *Tasi Csabát* faggatom, milyen volt az alakulás, milyen az összetétele a közel másfél évtizedes múltra visszatekintő brigádnak?

— Régebben egy brigádja volt az üzemnek, a Lenin. Aztán a forgácsolók létszáma úgy megnövekedett — elérte a negyvenet —, szinte irányíthatatlanná vált. Szétváltunk, a munkánk jellege szerint. Így lett két brigád, forgácsoló, illetve szerelő. Akkor vettük fel Petőfi Sándor nevét — '71 júliusában. Még az évben megkaptuk a brigádcímet, — félévre! Tízen vagyunk: két nő és nyolc férfi. Kivétel nélkül mindenki szakmunkás, ketten géplakatosok, nyolcan forgácsolók. Középfokú végzettsége van négynek, közülük kettő technikus. Van szakszervezeti propagandistánk is, *Jaloveczky Antal*, aki egyben a brigádvezető-helyettes. Négyen párttagok, ebből *Oláh Laci* pártcsoportbizalmi, egyébként sportfelelős a brigádban, mi ketten, *Nagy Lacival* pedig vezetőségi tagok vagyunk. Akinek nincs társadalmi megbízatása, a pártban, szakszervezetben, vállalati munkaügyi döntőbizottságban, az többet vállal magára a brigádban. Itt van például *Dobrán Gyula* — gazdaságfelelős, *Kókai István* — termelésfelelős, *Bathó Béla* — kulturos. Oktatás? Legnagyobb népszerűsége a szakszervezetinek van, de járunk máshová is. *Nagy László* brigádtagunk MI. esti egyetemen tanul.

Ezekután már aligha lehet csodálni, hogy másodszor — először '80-ban — érdemelték ki a Vállalat kiváló brigádja címet.

Miközben hétköznapjaikkal ismerkedtem, *Kókai István* brigádtag mellett időztem pár percet. Úgy láttam, megszállottja a szakmának.

— Tudatosan, kis srác korodtól készültél esztergályosnak?

— Nem. Elképzelésem nem volt még az esztergapadról sem, amíg a tanműhelyben nem láttam. Géplakatos szerettem volna lenni, — nem vettek fel!

— A brigádnévsorban találkoztam *Kókai Istvánné* nevével...

— Igen, a feleségem. Egyszerre jöttünk a gyárba ipari tanulónak '68-ban. Itt is együtt kezdtünk, a brigádban is. Ő marós, jelenleg gyalus, váltóműszakba járunk a két kislány miatt.

— Azt mondtad, marós, de gyalus. — Nem értem.

— Szakmája marós, itt gyalugépen dolgozik. Brigádunknál mindenki univerzális szakember, ahogy a munka kívánja!

Másnap már délután látogattam el a célgépbe, hogy megismerhessem *Kókainét*.

— Azért, hogy kisgyerekes anyukák vagyunk, mi is kivesszük részünket a brigádmunkából. Mivel *Csilliknével* ketten vagyunk nők, ellenkező műszakba járunk, a brigádkönyvtárat vállaltuk el. Múlt év májusában nyílt meg száz kötettel. A szakszervezeti könyvtárnak tulajdonképpen ez egy fiókja. Negyedévenként cseréljük a könyveket. Népszerű lett az üzemnél, harmincnál is több tagunk van. Nagy előnye a kiskönyvtárnak, hogy műszakváltáskor helyben lehet válogatni, kölcsönözni.

Beszélgetésünknél ott volt *Jaloveczky Antal* brigádvezető-helyettes is. Megérdeklődtem, miből állt az a hatszáz társadalmi munkaóra, amit '84-ben ledolgoztak.

— Ebben még nincs benne a kommunista műszak, se a kongresszusi, illetve a felszabadulási pótvállalás. A főosztály gazdasági vezetése javaslatára az üzemi munkák könnyítéséhez megterveztünk és elkészítettünk egy kézihajtású görgőző készüléket. Ez négyszáznyolcvan óra! Kaptunk egy mintát, amiről csináltuk, erre is rádolgoztunk harminc órát, mivel feljavítva adtuk vissza. Összehoztunk egy „vízszintes marófejet", újabb harminc óra. Mátraszentistvánon, az üdülőnkbe készítettünk — hatvan órában — egy lengőtekét a változatosabb időtöltés érdekében. Ötletünket támogatta *Veres István* üdülőfelelős is.

— Már hagyománya van, hogy családostól kerekedik fel a brigád — kivétel nélkül mindenki — és irány Mátraszentistván.

— Igen szép, most jöttünk vissza. Nagyszerű öt nap volt!

Kovács Károly kapcsolódott beszélgetésünkbe, először azt hittem, brigádtag.

— Nem, én brigádvezető vagyok a nemrég alakult L. I. Brezsnyev Szocialista Brigádban. Csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy nagyon sokat köszönhetünk a Petőfi brigádnak. Rengeteg segítséget adtak nekünk, amikor a legnagyobb szükségünk volt rá, az indulásnál. Ma is szoros a kapcsolatunk. Amit a brigádvezető mondott, amikor kikísért, nem jegyeztem le, mégis szinte most is hallom.

— Minden szándékunk az, hogy a színvonalat tartsuk, ehhez pedig minden évben többet kell tenni. Zokszó nélkül jönnek a brigád tagjai, bármilyen munkáról van szó, pedig odahaza mindannyiunkat család vár. A feladatok teljesítéséhez nagy segítséget, odafigyelést kapunk a vezetőségtől, amiért a legmesszebbmenőkig hálásak vagyunk.

Ami még eszembe jutott az úton; ebben a brigádban nem különkülön bizonyítanak, hanem együtt mutatják meg, micsoda erő rejlik egy közösségben.

Baranyi József

Színpompás május elseje

A hűvös, szeles, esőt ígérő idő sem riasztotta el a város és környék lakosságát a hagyományos Béke és Barátság ligeti majálistól. Többezren ünnepelték a munkát, békét, biztonságot, az egyéni és kollektív munkasikereket, szórakoztak önfeledten. Ünnepi beszédet a városi párt végrehajtó bizottság tagja, üzemünk pártbizottságának titkára, országgyűlési képviselőjelöltünk, **Kókai Rudolf** mondott.

Az ünnepség szónoka.

A nagygyűlésen.

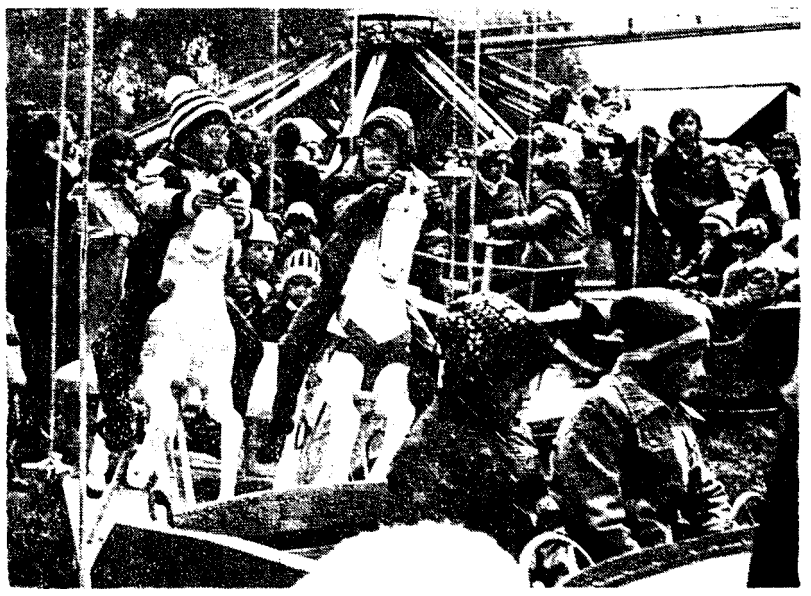

„Gyí paci, gyí paci!"

Hírek

Május 7-én összevont vállalati propagandista tanácskozást tartottak, amelyen értékelték az elmúlt oktatási évet és tájékoztatást kaptak a jelenlévők a következő év feladatairól. *Kókai Rudolf* kongresszusi küldött élménybeszámolója nagy sikert aratott.

*

Május 8-án a Déryné Művelődési Központban városi szervezésű ünnepi nagygyűlésen emlékeztek meg a Győzelem Napjáról. A történelmi nap jelentőségét *Bethlendy Béla*, a szakmunkásképző intézet igazgatója méltatta.

*

Az Asztalos Lajos Szocialista Brigád — elsőként a vállalat brigádjai közül — 2800 forintot adott a battonyai SOS gyermekfalu javára. A pénzt május 3-án fizették be az 503—9042-es számú csekken.

Magas elismerés Kovács Gyulának

Idézet 1984. októberi számunkból:

„A Hűtőgépgyár vezérigazgatója kiemelkedő műszaki, gazdasági tevékenység elismerésére LÁSZLÓ KÁROLY EMLÉKÉRMET alapít."

Első ízben **Kovács Gyula** intézetvezető főmérnök vehette át az emlékérmet, május elseje alkalmából.

1964-ben — már jelentős szakmai tapasztalat birtokában, kutatói múlttal — jött vállalatunkhoz a fiatal gépészmérnök. Képzettségének, korábbi szakterületének megfelelő munkakörbe került: a hőtechnikai osztály vezetésével bízták meg. 1970-ben kinevezték műszak fejlesztési főmérnöknek. 1984. január elsején, a kutató-fejlesztő intézet létrehívásakor, kinevezést kapott annak vezetésére, intézetvezető főmérnöki beosztásban.

Az elismerés fémjelzi eredményes munkásságát, a vállalat érdekében folytatott magas színvonalú műszaki tevékenységét.

Kitüntetések

Munkaérdemrend ezüst fokozatát kapta: Udvardi Pál szerszámkészítő, bronz fokozatot pedig Rékasi Mihály targoncavezető.

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kaptak: Horváth Sándor, Jávorszki László, Kovács György, Nagy Zs. Ferenc.

Kiváló társadalmi vezető kitüntetést kaptak: Babucs László, Szívós Antalné, Nagy Sándor, Pecha Lászlóné, Pomázi Jánosné.

Kiváló gazdasági vezető kitüntetésben részesültek: Gulyás József, Kaszab István, Szőnyi József, Nagy Ignác, Dinai Józsefné.

Szocialista brigádmozgalomért kitüntetést vehették át: Oroszné Papp Mária, Pápai Gyuláné, Fábián Géza, Csillag György, Karácsony István, Nyíri Lajos, Baráth László, Szászi Károly, Orosz Sándor, Szőrös Pál.

A vállalat kiváló dolgozója kitüntetést 161-en kapták meg.

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Kockás Karolina

Alkotók bemutatkozása

Munkában az értékelők.

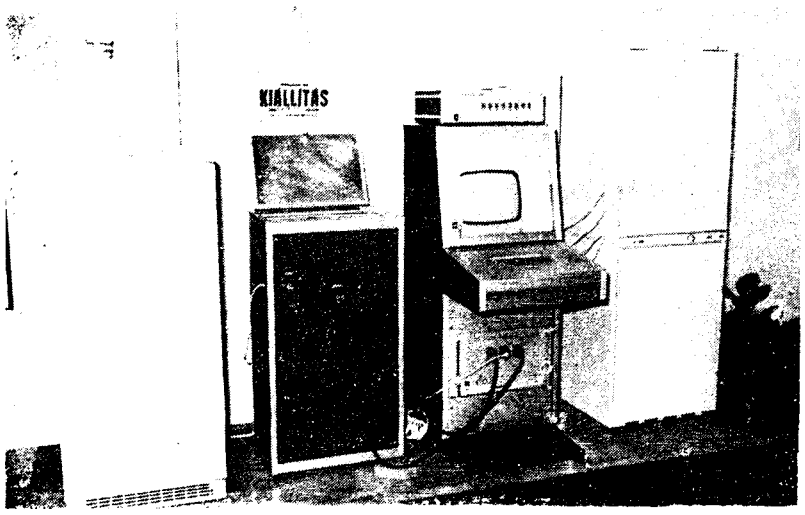

Részlet a kiállításból.

A központi előadó előtermében nyílt meg a hagyományos alkotó ifjúság kiállítás, amelyen néhány „okos" műszert, berendezést és gyártmányt láthattunk.

A KISZ-bizottság különdíját Sinka Tibor konstruktőr kapta a 125 literes fagyasztó és a 160 literes hátlapelpárologtatós hűtőszekrény „összeházasításáért".

Kiváló ifjúsági brigád

Még 1979-ben alakult a Tyler-üzem szerelősorán. Munkájuk a kereskedelmi hűtőbútorok gyártásához kapcsolódik. Régebben a vitrinek, Tisza-72, Z-bútorcsalád, jelenleg az új fagyasztóládákra specializálódik. 1980-ban bronz fokozatot értek el, 1981-től pedig minden évben arany fokozatot, azaz háromszoros aranykoszorús brigád. Az 1984-es évben a legkiemelkedőbb termelési eredményük a tervszerinti mennyiségen túli ezer fagyasztóláda legyártásához való hozzájárulásuk.

A mai minőségi követelményeknek megfelelően dolgoznak, a selejtszázalékuk 0,1 körüli, gyakorlatilag jelentéktelen. A gyáregységen kívül is sokat dolgoznak.

Az Április 4.-úti Általános Iskola tarnászcsapatát évek óta patronálják, minden jelentősebb iskolai megmozduláson ott vannak. Emellett az iskolában sok kisebb-nagyobb javítást elvégeztek.

Társadalmi tevékenységük sokoldalú. A brigádtagok között van országgyűlési képviselő, pártaktivista, (aki jelenleg is Budapesten bentlakásos pártiskolán tanul), a fiatalabbak KISZ-tagok.

Munkájuk mellett (sokan gmk-tagok) szeretnek együttes brigádösszejövetelen, színházlátogatáson, kirándulásokon résztvenni.

Együtt a jászárokszállási csapat.

Író-olvasó találkozó

Berkesi Andrással

1919. november 30-án született. A felszabadulás előtt textilgyári munkás volt, a felszabadulás után őrnagy, majd (1950-ben) koholt vádakkal elítélték és 1954-ben rehabilitálták.

1954—58. tisztviselő a Finommechanikai Vállalatnál, 1958—62. a Filmtudományi Intézet vezetője volt.

1962—78-ig a Magvető Könyvkiadó szerkesztője.

1978-tól az Elzett Művek kulturális munkatársa.

Könyvei 1958-tól jelennek meg. Regényeket és drámákat ír.

1959-ben megkapja a József Attila-díjat, 1965-ben a SZOT-díjat.

Munkái: Októberi vihar, Vihar után, Kopjások, Bunker, FB-86, Magány, Játék a tisztességgel, Sellő a pecsétgyűrűn, Húszévesek, Pisztrángok és nagyhalak, Küszöbök, Alkonydomb, Akik nyáron is fáznak. A 13. ügynök, Siratófal, Hűség, Szól a kakas már . . . , Különös ősz, Fönn az emeleten, Ha az igazságra esküdtél . . .

Színművei: Viszontlátásra, harangvirág, Kálvária.

Az ünnepi könyvhét alkalmából kiadták a Szerelem három tételben című könyvét.

Az íróval személyesen találkozhatnak 1985. június 3-án 17.00-kor a Munkás és ifjúsági házban.

Kötetét más szépirodalmi alkotásokkal megvásárolhatják a szakszervezeti könyvtárban május 20-ig.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A KÖNYVTÁR DOLGOZÓI

Hírek

A Mozgássérültek Egyesületének jászberényi csoportja két éve alakult. Az eltelt idő alatt sok érdekes, színes programot valósítottak meg. A május 18-i kirándulás sokáig emlékezetes marad számukra. *Mihály Béla*, a Jászapátiból elszármazott kerámikusművész, aki ismeri a klub munkáját, meghívta őket otthonába, egy budapesti kirándulásra.

A 44 tagú csapat a Hűtőgépgyár autóbuszával indult az érdekes programra. A Kongresszusi Központ minden termét látták. Különös élmény volt a Pátria-teremben járni, ahol nemrég a XIII. kongresszus küldöttei dolgoztak. A vendéglátó házigazda műtermében mindenki kis kerámiatárgyat kapott ajándékba. Szentendrén a Kovács Margit Múzeum csodálatos tárgyai közt töltötték a délutánt.

E szép nap emlékét nemcsak *Mihály Béla* kerámia tárgya őrzi majd, hanem az az élmény, mellyel gazdagodtak e kiránduláson résztvevő mozgássérültek.

K. E.

*

A Magyar Honvédelmi Szövetség városi vezetősége május 4-én rendezte meg ez évi versenyeit, a Béke és Barátság Ligetben. A verseny technikai előkészítésében és lebonyolításában, valamint a versenyen aktívan részt vettek a Hűtőgépgyár dolgozói is. A tartalékosok versenyét a Hűtőgépgyár csapata nyerte. Tagjai: *Bajor Géza, Erdős István, Baráth István, Nagy Ferenc.*

Az összesített honvédelmi versenyen *Tamás József* harmadik helyezést ért el.

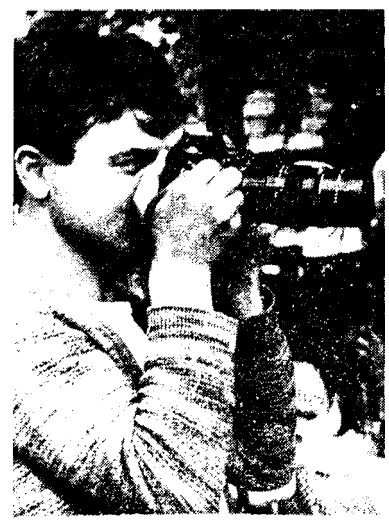

Azt hiszem, *Sárközi János* szerszámkészítőt, mint fotóst, nem kell bemutatni, annál inkább, mint a szerszámüzem és a szerszámszerkesztési osztály kulturosát.

— Elég nehéz dolgom van — kezdi *János* —, mert az üzemben többségben férfiak dolgoznak. Úgy gondolom, a hölgyeknek könnyebb kedvet csinálni egy-egy programhoz.

— Mi a módszered? Hogyan terjeszted a kultúrát?

— Véleményem szerint ahhoz, hogy egy kollektíva összekovácsolódjon, segítséget nyújthat egy-egy sikeres kirándulás vagy színházlátogatás. Ezért a programajánlatokat mindig a brigádvezetőknek adom, akik tájékoztatják a brigádtagokat. Ha akad kedvükre való, szólnak nekem, és én intézem a további teendőket (pénzösszeszedés, jegybeszerzés, részletek megbeszélése). Tizenegy brigád tartozik hozzám.

— Kulturos példakép?

— *Kilhof Zoli* bácsi. Az ő vidámsága, lelkesedése mindig magával ragadott. Szeretnék hasonlítani hozzá.

— Úgy tudom, hogy te is beneveztél a III. Országos Aktfotó kiállításra, amelyet most Szentesen rendeztek meg.

— Igen, elküldtem néhány képemet. A 104 szerző közül 61-nek a munkáit fogadták el (829 kép közül 129-et). Köztük van az én képem is, amelynek címe: „Térdelő akt". Ennek azért örülök, mivel elég neves zsüri bírálta el.

— Azt hiszem, akkor ehhez az eredményhez gratulálhatok, de mondj néhány szót az idáig vezető útról is! Nagyon göröngyös volt?

— Hát, ami azt illeti . . . *Morvay Lajos* bácsi volt a tanítómesterem. Úgy is mondhatnám, hogy ő indított el a pályán. Aztán vezettem fotóklubot, és részt vehettem jónéhány tanfolyamon is, ahol az ország minden részéből voltak fotósok. Itt közelebbről megismerkedtünk a reklám-, illetve az aktfotózással, valamint a zsánerképek készítésének fortélyaival.

— Az első siker?

— Megyei fotókiállítás Szolnokon „Az öreg pipás" című képsorozatommal.

— Hol láthatja képeidet a közönség?

— Rendszeresen szerepelnek fotóim az OFOTÉRT bolt melletti kirakatban. Legközelebb augusztus 20-án lesz ott egy kiállításom Az új kenyér ünnepe címmel. Már tizenegy éve a Hűtőgép újságban jelennek meg fotóim.

— Úgy gondolom, a kulturális munkád és a fotózás egy szerencsés találkozás. A programok segítenek a fotózásban és fordítva?

— Igen. Ha egy-egy műsoros rendezvényen meglátok egy érdekes arcot, egy különleges helyzetet, lencsevégre kapom, és még évek múlva is szeretettel gondolok vissza rá.

Molnár Györgyné

Foto: Sárközi

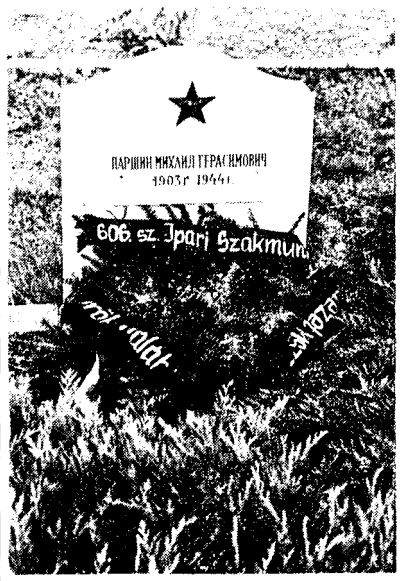

Humánum és internacionalizmus

Jászberény felszabadulásáért áldozta életét Parsin Mihail Geraszimovics és itt alussza örök álmát a szovjet hősök temetőjében. A szakmunkásképző intézet MSZBT-tagcsoportja kezdeményezésére az iskola tanulói vállalták, hogy a sírt rendben tartják. Fölvették és ápolják a kapcsolatot a hős lányával.

Szép példa!

Több tízezer diák búcsúzott az almamátertől országszerte május 11-én. Képünk az Erősáramú Szakközépiskola végzőseinek ballagásán készült.

Korszakváltás

Vállalatunknál a hűtőszekrénygyártás fejlődésével a felhasznált műanyag mennyisége állandóan növekedett.

A korszerű hűtőszekrénygyártás alapfeltétele: könnyen szerelhető, kis súlyú, szép esztétikai megjelenésű műanyagalkatrészek biztosítása.

Az alkatrészek többsége freonálló, ütésálló polisztirolból készül fröccsöntéssel nagy vákuumszívással.

A hűtőszekrény darabszámának növekedése miatt lemezextrudereket és vákuumszívó gépeket vásároltunk a belsőkamra és ajtóbélés gyártására a 70-es évek elején. Az eltelt időszak alatt a berendezések igen elhasználódtak, elavultak. Ezért **az elmúlt évben vásároltunk egy új, korszerű lemez-coextrudáló berendezést.** Ez a gép 2000 mm széles, 2—5 mm vastag táblaanyag előállítására alkalmas. További lehetőséget biztosít arra, hogy a színszennyezett, egyébként tiszta polisztirol anyagot újra felhasználhassuk. Ez úgy értendő, hogy 2 milliméter vastag táblaanya esetén 1,5 milliméter vastag színszennyezett anyagra ráextrudálunk 0,5 milliméter vastag megfelelő színű originál anyagot. Így **minőségileg teljesen kifogástalan táblalemezt kapunk,** amely az ajtóbélés-gyártásához felhasználható

Az ajtóbéléseket és belsőkamrákat vákuumszívó gépeken állítjuk elő. Az elmúlt 5 év alatt 2 db SAMEL tipusú vákuumszívó gépet vásároltunk, főleg kapacitás-bővítés céljából.

Az ajtóbéléseket az orosházi Műanyagipari Szövetkezet által szállított Super, illetve K—4 tipusú gépeken gyártjuk, illetve gyártottuk.

A „Bosch" üzemben a gyártás korszerűsítése érdekében beszereztünk egy Illig típusú ajtóbélésgyártó gépsort, amely lemezadagolástól kezdődően a munkadarab eltávolításáig teljesen automata üzemmódban dolgozik. Továbbá lehetővé vált, hogy a 2,5 milliméter vastag kiinduló táblaanyagot 2 milliméterre vékonyítsuk. Ezáltal közel 6 **millió forint értékű anyagot lehetett megtakarítani.**

A műanyag alkatrészek nagy részét fröccsgépeken állítjuk elő. Az első gépeket még a 60-as évek elején szereztük be az NDK-beli Kuasy cégtől. Ezek a gépek jól szolgálták ugyan a termelést, de az elmúlt 20 év alatt elhasználódtak, megkoptak, pótalkatrészt már nem lehetett biztosítani hozzájuk, így nem, vagy csak nehezen javíthatók.

Ezért **az elmúlt két évben a régi gépek cseréje és kapacitásbővítés érdekében 9 új, korszerű fröccsöntő gépet vásároltunk.**

Az új gépek UNILOG—3000-es, és 1 db CNC vezérléssel van ellátva. A gépen a technológiát befolyásoló szabályzóelem, valamint mechanikusan működő relé nincs. **Az összes technológiai paramétert a gép „számítógépébe" kell betáplálni.** A beállítási adatok kazettába tárolhatók, ami a szerszámcseréket, az új beállításokat egyszerűsíti le.

A fröccsgépekkel együtt 16 anyagfelszívó egységet is vásároltunk, amelyek **a gépek kiszolgálását segítik, az anyagmozgatást csökkentik.** A minőség biztosítása érdekében 14 nagyteljesítményű szerszámtemperálót is beszereztünk.

A hűtőszekrény habosításához használt habosító gépek szintén elhasználódtak, cseréjük szükségessé vált. Ezért az elmúlt években 4 nagynyomású habosító gépet vásároltunk, amelyek **a habosítást, ezáltal a hűtőszekrények hőszigetelését is javítja.**

A leírtakból látható, hogy vállalatunk igen jelentős összeget fordított az elmúlt években a műanyagfeldolgozás korszerűsítésére.

Ezért kérjük a gépekkel foglalkozó személyeket a gépek szakszerű kezelésére, karbantartására, hogy az új berendezések minél hosszabb ideig üzemelhessenek zavartalanul.

Sipos Géza
gyártásfejlesztő

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Exkluzív interjú a főmérnökkel

Kétszáz millió gépekre

Idézet a XIII. kongresszus határozataiból:

„Előtérbe kell állítani azokat a beruházásokat, amelyek az intenzív fejlődés gyorsítását, a technikai haladást, a meglevő termelőeszközök jobb kihasználását, a ráfordítások csökkentését szolgálják. Legyen nagyobb a gazdálkodó egységek, az egyének érdekeltsége, és érvényesüljön jobban a felelősségük is, hogy a beruházások minél gyorsabban, jó minőségben, a legcélszerűbb kivitelezésben, a legkisebb ráfordítással valósuljanak meg."

Beszélgetést folytattam *Hubanov Mihály* gyárfejlesztési főmérnökkel és megvizsgáltuk, hogy a fenti határozat szelleme hogyan érvényesül a Hűtőgépgyár beruházásainál:

— Hogyan haladunk a beruházással a Hűtőgépgyárban? — kérdezem vállalatunk legfiatalabb főmérnökétől.

— Kis visszatekintés. A befejezetlen beruházási állomány a járművízhűtő gyártóeszközei és az új galvanizáló berendezései miatt 140 millió forint volt 1984. decemberében. Ma a befejezetlen beruházási állomány értéke csupán 40 millió forint. Állami Fejlesztési Banktól kapott hitelünk a jövőt építő elgondolások alapját, fedezetét képezi. A beruházásoknál az élőmunka csökkenése kapcsán beálló hiányt kell pótolni, s a hatékonyságot növelni. E beruházást a háztartási hűtőszekrény fejlesztésére fordítjuk.

1990-ben már 700 ezer darab hűtőszekrényt gyártunk. Ez a cél, mely fokról fokra kell, hogy megvalósuljon.

— A beruházás a fenti célok megvalósítása mellett a minőség fokozását is szolgálja — vetem közbe.

— Természetesen, a fejlesztések a legmodernebb technikát veszik alapul. Példát is mondok. Itt vannak az új habosító gépek, precíz, pontos berendezések. Nem ezeken fog múlni a minőség. Műanyagfeldolgozó gépek sorában is egyre magasabb színvonallal találkozunk. Már beérkezett hat új fröccsgép, melyek között CNC vezérlésű gép is van, s a többi is magasabb műszaki színvonalat képvisel, mint a jelenlegi állományunk. Lényegesen kisebb az energiafelhasználásuk is, ami szintén fontos szempont. Létszámkiváltás lehetősége is fennáll a CNC vezérlésű gépek alkalmazásával.

— Mennyi a Fejlesztési Bank által folyósított hitel összege?

— 250 millió forint, melyből 50 millió a forgóalap. Így 200 millió forinttal sáfárkodhatunk az elkövetkező két évben, gépekre és berendezésekre költjük.

— Szóval épület, „tégla" nem szerepel benne?

— Eddigi hitelfelvételeinktől eltérően, berendezésekkel kell leterhelni a keretünket, ami igen erős célgépesítés programot is tartalmaz, aminek egy része a habosításhoz kapcsolódik. Csarnokaink már megvannak, építeni már nem szükséges.

— Más téma?

— Igen jelentős az Árokszálláson üzemelő csőtekercselő, mely a fagyasztóládáknál egy igen szűk kapacitást oldott fel.

— Csomagológépek terén?

— Már beérkeztek az új pántológépek. Ezeknek az újdonságukon kívül az a nagy előnyük, hogy több méretű magyar gyártmányú műanyag-pántszalag felhasználására is alkalmasak.

Beszerzés alatt van a főleg csomagoláshoz alkalmazott stirol formahabokat gyártó újabb berendezés.

— Kis gépek, berendezések...?

— Itt is léptünk. Már működnek a csavaradagoló, szerelést könnyítő berendezések. Ugyancsak jelentősnek mondható a kisméretű asztali fröccsgép beüzemelése is.

— A technológiákat jelentősen megváltoztató berendezések szerepelnek-e beruházási tervükben?

— A porszórásos festőberendezés, ami új, ilyet még nem alkalmaztunk a Hűtőgépgyárban, tudomásunk szerint az országban sem. A beruházás során a kiváló minőség érdekében gondjaink kiterjednek az alapanyag vizsgálatára, a technológia menetközbeni ellenőrzésére stb. Tehát itt azt szeretném kiemelni, hogy egy komplex beruházást kívánunk megvalósítani. A kabáthoz a gombot, sőt a pótgombot is biztosítani kívánjuk.

— A beruházások ajánlatkéréseken alapulnak? Szakítunk-e a jövőben azzal a szemlélettel, hogy a legolcsóbbat, s ezzel a leggyengébb technikát válasszuk?

— Feltett szándékunk, hogy az ajánlatokat, a szolgáltatásokat szakszerű mérlegelés, a referenciák leellenőrzése, s az árral egybevetett értékelés után választjuk ki, a műszaki előkészítésben résztvevő szakemberekkel együtt.

— Visszatérve a porszórásra. Milyen származású alapanyagból kívánunk dolgozni?

— A Budalakk felkészült igényeink teljesítésére.

— Minőség?

— Az is biztosított, mert garancia erre a Budalakk osztrák licencpartnere.

— Más folyamatban lévő beruházásaink?

— Elpárologtató lakkozó, ajtóbélés vákuumszívó, műanyag sarokhegesztő, nagyasztalú prés az ajtóbélés körbevágásához.

— Mi a sorsa a lejárt, kicserélésre ítélt gépeknek?

— Például a fröccsgépek esetében van lehetőségünk értékesíteni a leselejtezett gépeket, melyek ára több százezer forint, ami a Hűtőgépgyár megfelelő csatornáiba visszaáramoltatva ismét felhasználható beruházási célra.

— A háztartási hűtőszekrényeket érintő berendezéseken kívül, milyen más beruházási terveket ismertethetünk még?

— A saját 25 millió forintos beruházási keret és a gázhitel az amivel számolunk. Az új anyagraktár kerül ki e fent említett összeg egy részéből, amely a műanyagüzem fejlesztésének következménye. Környezetvédelmi beruházásaink ez évben 10 millió forintot jelentenek.

— Hol realizálódik ez a 10 millió forint?

— A központi vegyianyag-tároló szabvány szerinti kialakítása az egyik terület, a belső hulladék tárolás megoldása a második, legnagyobb jelentőségű pedig a szennyvíztisztító berendezésnek a felújítása, korszerűsítése.

— Az utóbbi beruházásunk a maga idejében a legkorszerűbb volt. Mi teszi szükségessé a felújítást? Elhasználódott vagy elavult?

— Talán az utóbbi, mivel számos előírás változott meg e téren, s ezek igen szigorú szankciókat helyeznek kilátásba, ha átlépjük azokat.

— Van-e szociálpolitikai beruházási tervünk?

— Szociális és infrastruktúra tervünkben a gáz-beruházás szerepel elsősorban.

Megvalósulás stádiumában van a sportcsarnok bővítése. A nyomda kérdése, pontosabban a betelepítése is napirenden van.

— A nyomda gépeinek lecseréléséről nincs szó?

— Terveinkben ez nem szerepel!

Bízom benne, hogy a beruházások realizálásával kapcsolatban lapunk hasábjain a jövőben több információ adására lesz módunk.

Safcsák Gyula

Lendület, folyamatosság

Újságunk csaknem egy év óta rendszeresen hírt ad a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyhez csatlakozott szocialista brigádok, munkahelyi kollektívák felajánlásairól.

Egy hónappal korábban már arról beszámoltunk, milyen eredményekkel zárult az 1984-es munkaversenyév. Ezúttal az idei kezdeményezésekről, pótfelajánlások megvalósításáról adunk tájékoztatót.

A kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben a radiátor gyáregység 1984-ben kimagasló eredményeket elért kollektívája ebben az évben is jelentős felajánlást tett.

Vállalták, hogy terven felül 30 ezer négyzetméter radiátort gyártanak, melyet a mintabolton keresztül iskolák, óvodák és egészségügyi intézmények fűtésének korszerűsítésére értékesítenek. A gyáregység az első negyedéves tervét teljesítette. A pótfelajánlásuk maradéktalan teljesítése érdekében az áprilisban megtartott kommunista műszakon közel 3500 négyzetméter radiátort gyártottak. Ez a mennyiség több mint 60 átlagos családi ház radiátorigényének felel meg.

A kiváló üzem címet elnyert téemká kollektívája a kitüntetés megtartása érdekében 1,5 millió forint értékű anyagmegtakarítást vállalt a leszerelt alkatrészek, részegységek felújításával és újrafelhasználásával.

A szocialista brigádok részéről a pártkongresszus tiszteletére tett első negyedévi felajánlások elsősorban a rendkívüli időjárás okozta termeléskiesés pótlását, a költségek csökkentését és az anyag- és energiatakarékossági feladataink megvalósítását segítették.

Többek között megemlítjük a téemkás Vályi Péter brigádot, akik a kongresszus hetében plusz műszakot tartottak. A műszak során a járművízhűtő üzemben használhatatlanná vált világítótestekből egy fénysort felújítottak.

A kongresszusi és felszabadulási munkaverseny befejező szakaszának eredményeiről, a kollektívák kezdeményezéseiről az év végéig folyamatosan fogunk beszámolni, hogy ezzel is hozzájáruljunk a versenyidőszak sikeréhez.

A sikerhez azonban szükség van arra is, hogy a munkaverseny lendületét és folyamatosságát fenntartsuk.

Ennek, és az év elején tett vállalásaink maradéktalan teljesítésének feltétele, hogy a gazdasági vezetők a következő időszakban is figyelemmel kísérjék és ösztönözzék a munkahelyi kezdeményezéseket. Javítsák a vállalások teljesítésének feltételeit és az elért eredmények anyagi, erkölcsi elismerését. Ebben a kérdésben példaadó lehet a hűtő- és klímatechnikai gyáregységünkben, a tmk-üzemben és a mef területén kidolgozott és a brigádok által is elfogadott újtípusú értékelési, ösztönzési módszer.

Szükséges továbbá a szakszervezet és annak minden tisztségviselőjének az eddiginél is nagyobb segítsége, szervező és irányító munkája.

N. S.

Szorgalom, összefogás = jó eredmény

A radiátor gyáregység létszám- és szakember hiánya meghatározza az éves legyártható radiátorok számát.

Ez a mennyiség kevesebb, mint az éves tervünk és a tényleges szükséglet.

Sok magánépítkező és az energiatakarékosság igényli a korszerűbb fűtést. Ehhez radiátor kell.

Úgy segítettünk ezen a bajon, hogy Szentmártonkátán és Törökszentmiklóson kooperációban készítik a csővázakat. Sajnos ott is gond van a létszámmal, a gépekkel, így nem tudják biztosítani a program szerinti mennyiséget.

Ennek tudható be, hogy a vállalat által meghirdetett kongresszusi kommunista műszakot a radiátor gyáregység nem tudta márciusban megtartani.

Április első napjaiban döntött a gyáregységvezetés: április 20-án kell a műszakot megtartani, s akkorra biztosítani annak sikeres lebonyolításához a szükséges csőváz-mennyiséget. Így is történt.

Április 20-án reggel 3/4 6-kor már gyülekezett egy lelkes kis csapat, hogy teljesítse a kongresszus tiszteletére tett felajánlását, letöltse a kommunista műszakját becsülettel, igazi lelkesedéssel.

Hat órakor a „külső" segítség is megérkezett: a községi tanács, pártbizottság munkatársai, az általános iskola tanárai vettek részt a közös munkában.

S az eredmény nem maradt el. A kilencórai felmérés már igazolta: a teljesítmény kiemelkedő, s a műszak végén is jó eredményt rögzíthetett a készáru átvevő.

Így is lett, de a tízórai rövid pihenő után újult erővel lendült a szorgos csapat (fizikai, irodai, vezető és beosztott, s az áldozatkész vendégsereg) egy emberként a munkának.

Szinte versenyt vívtak a dolgozók egymással.

A számítógépek kiemelkedő eredményt összegeztek: 3491 négyzetméter, a termelési érték 880 ezer forint, az eddigi legjobb kommunista műszak.

Jó eredmény, férfimunka volt, pedig döntő többségében lányok és asszonyok alkották a csapatot, elodázva a hétvégi nagytakarítást vagy mosást.

A fárasztó műszak után a portán távozóknak „Köszönjük a fáradozást!", „Viszontlátásra!" volt a búcsúzás.

Sajnálhatják a távolmaradók, hogy ez rájuk nem vonatkozott.

Benke Imre

Jelöltünk, választhatunk

Írta: Pádárné Kiss Éva, a HNF városi bizottságának titkára

Az idei esztendő bővelkedik népünk sorsát jelentősen érintő eseményekben. Ezek közé tartozik az országgyűlési képviselők és tanácstagok esedékes választása. Fontos politikai célja a szocialista nemzeti egység további erősítése, szövetségi politikánk társadalmi bázisának szélesítése, szocialista előrehaladásunknak, az MSZMP XIII. kongresszusán meghatározott feladatok eredményes végrehajtásának megalapozása.

Az országgyűlési képviselők és a tanácstagok választásáról szóló 1983. évi III. törvény jelentősen továbbfejlesztette választási rendszerünket. Legfontosabb új vonása a kettős, illetve a többes jelölés általánossá tétele. Választási rendszerünk mélységes demokratizmusának megnyilvánulása, hogy a választások egész folyamatában nagy szerepe van a Hazafias Népfrontnak.

A választójogi törvény részletesen megfogalmazza a népfrontmozgalom alkotmányos teendőit. Az előkészítő munka legjelentősebb feladata a jelenlegi és a leendő tanácstagjelöltek számbavétele volt. Ennek során gondos mérlegelést igényeltek városunkban, a jelenlegi 68 tanácstag életében beállott változások.

Több személynek kora, egészségi állapota, lakás-, munkahelyváltozása, vagy egyéb ok miatt nem újul meg tanácstagsága. A választókerületek számának csökkenése miatt vannak, akiknek megszűnik a körzetük.

Igen nagy körültekintést igényelt a jelöltpárok kiválasztása. A legfontosabb az volt, hogy olyan személyiségeket javasoljunk, akik elfogadják a népfront választási programját, kiállnak politikánk mellett, vállalják a megvalósításban való részvételt, élvezik a választópolgárok bizalmát. A másik oldala a kérdésnek, hogy olyanok vállaljanak jelöltséget, akik a megtisztelő, de nem könnyű és nagy felelősséggel járó közéleti munkát vállalják, ha a választók bizalmából mandátumot kapnak.

Városunkban 1985. április 15. — május 3. közötti időszakban ötvenegy tanácstagi körzetben döntöttek a választópolgárok a jelöltek személyében.

A jelölőgyűlések a korábbiaknál pezsgőbb, jó politikai légkörben családias hangulatban zajlottak. A gyűléseket a közvélemény fokozott érdeklődése kísérte. A javaslatok már itt is abc sorrendben hangzottak el.

Több választókerületben kifejezésre jutatták a résztvevők azt, hogy a javaslat, a jelölés már önmagában a társadalmi megbecsülés kinyilvánítása. Továbbá azt, hogy az egymás mellett induló jelöltek a választás eredményének nyilvánosságra hozatalát követően ne hagyják cserben egymást, hanem a megválasztott tanácstagot segítve, szélesítsék aktívahálózatukat az utca- és lakóbizottságok képviselőivel, városunk gondjait szívükön viselő, cselekvésre kész emberekkel, mindenkivel, aki tehetségét, jószándékát a közösség javára akarja fordítani.

Összesen 2869-en vettek részt, közülük 225-en mondtak véleményt.

A választópolgárok támogatásukról biztosították a jelölteket, és elhangzott több társadalmi munkavállalás is, pl. út, járda, park építésének, gondozásának lehetősége.

Egy-két esetben mutatkozott közömbösség, ahol a tanácstag nem tartott megfelelő kapcsolatot választópolgáraival. Volt olyan jelölőgyűlés, ahol ez szóba is került, és a jobbra törekvés igényével szóltak az új jelöltek mellett.

A jelenlegi 68 tanácstag közül — a körülményeikben beállott változás után — 35-nek újboli jelölését javasolta a HNF városi bizottsága, valamennyiüket elfogadták. Az újként javasoltak közül (68 fő) egy jelölt helyett javasoltak más személyt. Egy választókerületben terveztünk 3 jelöltet, és még 2 körzetben 3 jelölt indítását fogadták el a választópolgárok.

Egyetlen olyan eset sem volt, amikor a többes jelölés tényére hivatkozva utasították volna vissza a jelölést. Inkább megválasztásuk esetén a munkájukhoz kértek instrukciót.

A jelöltekre adott nyílt szavazatok aránya azt mutatja, hogy a választópolgárok megértették a többes jelölés jelentőségét.

A választás napjáig — mindannyiunk érdeke és felelőssége, hogy a lakókörzetekben a választásra jogosult 23014 választópolgár ismerje meg a jelölteket. Az állandó lakóhelyén szavazó választó három szavazólapot kap, kettővel kapcsolatban mindenképpen aktív cselekvésre van szükség — két vagy több jelölt neve közül ki kell húzni annyit, hogy csak egy név maradjon —. Az országos választási listán induló 35 országgyűlési képviselőjelölt neve fog szerepelni.

Egyetértése esetén ezt a szavazólapot változatlanul kell az urnába helyezni. Ha valamelyik képviselőjelöltet nem támogatja, annak nevét áthúzza, az az illető jelölt elleni szavazatnak minősül.

Országgyűlési képviselővé, illetve tanácstaggá az válik, aki az összes érvényes szavazatoknak több mint felét megkapta, feltéve, ha a választójogosultak több mint fele megjelent a szavazáson.

A hatalom gyakorlása

Országszerte lezajlottak a jelölőgyűlések, s mindenki számára ismertté váltak a jelöltek, akik a néhány nap múlva sorra kerülő választáson indulásra lesznek jogosultak. Az új választójogi törvény alapján első ízben volt kötelező valamennyi választókerületben több jelölt állítása. A többes jelölés ugyan már eddig is lehetséges volt, de az utóbbi választások alkalmával a gyakorlatban egyre kevesebb ilyen jelölés történt. Most a kötelezővé tételének indoka és célja az, hogy növekedjék a választások politikai jelentősége, a választópolgárok részére nagyobb lehetőség nyíljék a választásokban való tevőlegesebb részvételre, s mindezek kedvező hatást gyakoroljanak a megválasztott képviselők és tanácstagok munkájára is.

A változás mindannyiunkat próbatétel elé állít. A választópolgárt azért, mert ilyen formában még először él frissen „ránehezedő" jogával, s nem teljesen biztos abban, hogy helyesen gyakorolja-e azt. De tanácstalan a tanácstagjelölt is, aki jelöltté választását megelőzően úgy sommázta mondanivalóját: „Akármelyikünket választják, egyformán jól járnak". A jelölt helyzete viszont egyébként sem könnyű. Maga a jelölés megtisztelő bizalom, amely a korábbi közéleti tevékenység elismerését jelenti. Mégis számolnia kell azzal, hogy meg nem választása a közvélemény negatív értékelését válthatja ki. Nem kizárt az sem, hogy a többes jelölés kötelező volta miatt valaki a megtiszteltetést elfogadva jelöltté lesz, de nyilvánvaló, hogy — például a megelőző tényekedése alapján — a választók bizalmát továbbra is a korábbi képviselő vagy tanácstag bírja. Nincs viszont biztosíték arra sem, hogy a választópolgár ugyan nem az általa kevésbé ismert új jelöltre, de az ismét jelölt, volt képviselő vagy tanácstag ellen fog szavazni. Az említett lehetőségekkel nyilván a jogalkotó is számolt, de sokkal nagyobb jelentőségűnek tartotta az Új Kódex kiadásával járó pozitív kutatásokat.

Egy adott választókerület lakóinak nem teljesen azonosak a céljaik, érdekeik — pontosabban azok eltérő hangsúlyt nyerhetnek — az otthonuk elhelyezkedése, koruk, foglalkozásuk vagy más egyéb körülményeik alapján. A jelöltek is különböző módon vélekedhetnek arról, hogy melyek azok a feladatok, amelyekre a köz érdekében mielőbb megoldást kellene keresni. A többes jelöléssel az egyéni, illetve a csoportérdekek direktebb módon juthatnak kifejezésre a jelöltek személyében. Ebből az is következik, hogy az idei választások alkalmával nem csak arról kell szavazni, hogy a jelölt élvezi-e a választói bizalmat, alkalmasnak és képesnek tartják-e őt a képviseletükre, a nevükben történő hatalomgyakorlásra az állampolgárok. Erről ugyanis egyszer már igennel voksoltak a jelölőgyűléseken valamennyi jelöltet illetően. Arról kell dönteni, hogy a jelöltek közül — az érdemi programjuk alapján — ki az, aki megválasztása után a leginkább meg tudja valósítani a helyi, egyéni érdekek képviseletét a társadalmi érdekekkel összhangban. Az új képviselők és tanácstagok, természetesen változatlan politikai és elvi meggyőződés alapján tevékenykedve, még közvetlenebbül lesznek a választók érdekeinek hordozói. A többes jelölésnek pedig ez az egyik fő célja.

A törvényalkotónak a választópolgárok aktivitásának fokozására irányuló törekvése csak egy folyamat eredményeként gyümölcsözhet. A most szerzett tapasztalatok birtokában, várhatóan már a beszámolók időszakában, de az elkövetkezendő választások előkészületeinél feltétlenül tevőlegesebb részvételt kell, hogy eredményezzen az új választási rendszer bevezetése. Noha azt hiszem, ma még kevés jelölt indul a választásokon karakterizált programmal, s a korábbi gyakorlat eredményeként kialakult „választójogi tudat" sem alakul át máról holnapra, az új szabályozás érezhető változásokat fog eredményezni az elkövetkező öt évben tevékenykedő képviselők és tanácstagok munkájában. Nem kétséges viszont az sem, hogy az elérni kívánt célok csak az állampolgárok felelősségteljes közreműködésével valósíthatók meg. Nem szabad megfeledkezni arról, hogy a jogszabály csak keretet biztosít a joggyakorlásra, a választójoggal viszont élni felelősség, hisz az nem más, mint élni a hatalommal.

Dr. Rédei István

A 38-as körzet jelölőgyűlésén

A 38-as választókörzetben is két hűtőst jelöltek tanácstagnak. A jelölőgyűlés az előírásoknak megfelelően zajlott le. *Litkei László* a Népfront képviseletében tájékoztatta a jelölőgyűlés résztvevőit városunk elmúlt öt évi fejlődéséről. Ezután javaslatot tett a tanácstagjelöltek személyére.

Belényesi József, a gyárban a selejtanalitikai osztály vezetője. *Nyári Zoltán* a szerszámüzemben művezető. Mindketten a Kossuth úti lakótelepen laknak, szomszédok. A jelöltek igérni nem igérhettek semmit. Csupán arról beszéltek, hogy megválasztásuk esetén csak összefogva a többi lakossal, együtt tehetnek valamit ezért a körzetért. Nem lesz könnyű dolga egyikőjüknek sem. A lakótelep és környéke, valamint a vasúton túli tanyás terület tartozik a körzethez.

A jelenlévők szóvá tették, hogy miért nincs ott a jelölőgyűlésen a terület előző tanácstagja. Elhangzott, hogy nem is ismerik, sőt már évek óta nem lakik a körzetben. Elmondták, most annak örülnek, ismerik a jelölteket, hamarább meg tudják vele beszélni gondjaikat. Volt, aki szóvá tette, hogy a jelölőgyűlésen nagyon kevesen (25 fő) vannak. Ezért a jelölés csak ennek a 25 főnek az akaratát tükrözi.

Végül, mind a két jelöltet elfogadták. Majd a június 8-i választáskor dől el, ki lesz a tanácstag ebben a körzetben.

K. E.

Egyenlő eséllyel

A kép jobb szélén Knor Julianna, mellette Szekeresné Nógrádi Zsuzsanna.

Április közepén a nagy érdeklődés miatt kicsinek bizonyult a Székely Mihály iskola emlékszobája. A Hazafias Népfront ugyanis itt tartotta a Jászberény 3-as számú tanácstagi választókerületének jelölőgyűlését. A hat óra után érkezők már csak a folyosón állva, az idősebbek pedig az ott elhelyezett székeken ülve hallgatták *Kispál Béla* iskolaigazgatót.

Ismertette az új választójogi törvényt és a jelölőgyűlés feladatát, majd röviden szólt a város 40 éves fejlődéséről. Számot adott az utóbbi öt esztendő eredményeiről és gondjairól. Az előadó nem hallgatta el a fogyatékosságokat sem, majd a soron következő időszak tennivalóiról beszélt. Ezután előterjesztette a Hazafias Népfront javaslatát a tanácstagjelöltekre.

Mindketten hűtőgépgyári dolgozók, *Knór Julianna* műszaki rajzoló, és *Szekeresné Nógrádi Zsuzsanna* főnővér.

Mindketten közéleti emberek, aktív társadalmi munkások. A vitából kitűnt, hogy választókerületükben jól ismerik és támogatják őket.

A népfront által állított két jelölt mellé a választópolgárok újabb három személyt javasoltak. *Oláh Jánost*, a jelenlegi tanácstagot, *Szívós Jánosnét* és *Simon Mihályt*. Mindhárman megköszönték a bizalmat és arra kérték a jelenlévőket, hogy más irányú elfoglaltság, illetve betegség miatt tekintsenek el jelölésüktől.

A felszólalók közül többen feladatokkal és a tanácstagi munka végzésében hasznosítható tanácsokkal látták el a jelölteket. *Oláh János* a több évtizedes tapasztalatai alapján arra hívta fel a figyelmet, hogy a tanácstagnak minden „apró" kérdéssel és feladattal foglalkoznia kell. Hangsúlyozta a választópolgárokkal való kapcsolattartás fontosságát és azt, hogy a tanácstag a kerület lakóinak segítsége nélkül a feladatokkal nem boldogul.

A szavazólapra való felkerülést eldöntő nyílt szavazás azt igazolta, hogy a választókerület lakói mindkét jelöltet alkalmasnak találják a tanácstagi teendők ellátására. A jelöltek megköszönték a bizalmat és igéretet tettek, hogy megválasztásuk esetén erejük és képességeik szerint fogják képviselni a választók érdekeit, eljárnak a körzet ügyesbajos dolgaiban. Kölcsönösen igéretet tettek arra is, hogy a megválasztott társukat segíteni fogják a munkában. Arról, hogy ez utóbbi igéretet melyikőjüknek kell majd betartani, arról a választók június 8-án döntenek.

— N. S. —

Támogassuk őket!

Tanácstag-jelöltjeink Jászberényben

1-es választókörzet: **Lukácsi László** villanyszerelő, 35 éves, jelenleg is tanácstag.

3-as körzet: Mindkét jelölt hűtős: **Knór Julianna** műszaki rajzoló, 35 éves, jelenleg is tanácstag és **Szekeresné Nógrádi Zsuzsanna** főnővér, 34 éves.

8-as körzet: **Barna T. István** osztályvezető helyettes 57 éves, jelenleg is tanácstag.

12-es körzet: **Rédei István** nyomdavezető 59 éves, jelenleg is tanácstag.

22-es körzet: **Nyíri Lajos** üzemvezető, 49 éves, jelenleg is tanácstag.

24-es körzet: **Benke Imre** gyáregységi főmérnök, 54 éves.

25-ös körzet: **Kovács Istvánné** óvónő, 26 éves.

27-es körzet: **Csáki B. Antal** ács, 46 éves, jelenleg is tanácstag.

29-es körzet: Mindkét jelölt hűtős: **Kónya Leó** kultúrpark vezető, 57 éves, jelenleg is tanácstag és **Matók Imre** pénzügyi előadó, 52 éves.

33-as körzet: **Párkányi György** beállító lakatos, 37 éves.

37-es körzet: **Bálint Vincéné** meós, 43 éves.

38-as körzet: mindkét jelölt hűtős: **Belényesi József** osztályvezető, 42 éves és **Nyári Zoltán** művezető, 48 éves.

39-es körzet: **Nagy Péter** lakatos, 37 éves.

50-es körzet: **Pesti Károly** betanított munkás, 38 éves.

A lakosság támogatásával

JÁSZBERÉNY KÉPVISELETÉBEN

Tervek, teendők, gondolatok a jövőről

GORJANC IGNÁC

Felszabadulásunk 40. évében tartotta meg XIII. kongresszusát a Magyar Szocialista Munkáspárt. A kongresszus a felszabadulás óta eltelt időszak történelmi jelentőségű eredményeire alapozva határozta meg a következő évek legfontosabb feladatait. Ezek közül a szocialista demokrácia továbbfejlesztése, magasabb szintre emelése azért igényel nagyobb hangsúlyt és figyelmet, mert az év másik jelentős társadalompolitikai eseményéhez szervesen kapcsolódik.

Június 8-án az országgyűlési és tanácsi választások alkalmával népünk az urnák elé járul; közel 8 millió magyar honpolgár dönt a jelöltekről és szavaz a Hazafias Népfront által meghirdetett programról annak a választójogi törvénynek az alapján, amelyet 1983. december 22-én fogadtak el. Ennek alapvető célja: a választási rendszer demokratizmusának szélesítése, a népképviseleti testületek tevékenységének hatékonyabbá tétele, a bürokrácia egészségtelen jelenségeinek leküzdése, a választások előkészítésének és lebonyolításának egyszerűsítése.

*

A választási rendszer és a választójog minden államban hű kifejezője az uralkodó társadalmi-gazdasági viszonyoknak és egyik alapvető eszköze a politikai hatalom gyakorlásának.

Az országgyűlés és a tanácsok demokratikus államrendünk alapintézményei; tükrözik a társadalom osztály- és rétegviszonyait, a kommunisták és a párton kívüliek együttműködését, a szocialista célok jegyében megvalósuló nemzeti egységet.

A választási rendszer módosítása, az új vállalatvezetési formák kialakítása, a szakszervezeti funkciók fejlesztése, az Alkotmányjogi Tanács életre hívása (és még számos más intézkedés) támasztja alá azt a törekvésünket, hogy folyamatosan, következetesen alakítsuk, fejlesszük mindazokat a szükséges és lehetséges feltételeket, melyek leginkább alkalmasak az állampolgárok öntevékenységének serkentésére, közéletiségük fokozására.

Mindezekről országszerte felélénkült az eszmecsere az elmúlt hetekben. Igy volt ez Jászberényben is. A jelölőgyűlések alkalmával az országos feladatok és az azokból eredő helyi tennivalók, tervek, elképzelések ismertetése során a figyelmen és érdeklődésen túl a hozzászólások többsége azt bizonyította, hogy a választópolgárok ismerik, értik mindazon jogokat, melyeknek letéteményesei. Meggyőződésem az is, hogy érettek és alkalmasak arra is, hogy felelősséggel éljenek e jogokkal! A június 8-i választás országos demonstrációja lesz ennek.

*

Aki mandátumot kap ekkor — akár tanácstagi, akár képviselői minőségben —, azt olyan bizalommal ruházzák fel, küldik képviseletbe, amelyért cserébe felelősséggel tartozik.

Jászberény városának több cikluson át voltam eddig képviselője az országgyűlésben. Köszönöm, hogy jelöltként ismét bizalmat szavaztak nekem. Úgy érzem: a Hűtőgépgyár egész kollektívája tevékenységének elismerését, értékelését fejezi ki ez a bizalom, és én boldogan, büszkén vallom magamat ehhez a közösséghez tartozónak!

*

A városban minden ötödik család valamelyik tagja (van, ahol több is) hűtőgépgyári dolgozó. A város fejlesztése tehát okkal hűtőgépgyári ügy is, szívügye az egész kollektívának. Közülük eddig is többen aktív tagjai voltak a várospolitika alakítására hivatott különböző választott testületeknek, de mások is tevékeny részesei voltak a különféle jellegű társadalmi munkának, mint ahogyan arról a jelölőgyűlésen tájékozódhattunk. A városi pártbizottság irányításával — támaszkodva a Hazafias Népfront bizottságaira, a politikai és társadalmi szervezetekre, a többi ipari és mezőgazdasági üzemek, más intézmények, munkahelyek kollektíváira, a lakosság széles rétegeire — a városi tanács az elmúlt években nyílt várospolitikát folytatott. E politika megértésre talált és így a lakosság cselekvő közreműködésének, aktivitásának forrásává is vált. Ezen a bázison ennek a politikának a továbbvitele fejlődést igér a szocialista demokrácia további kibontakoztatása terén is.

A tervek, elképzelések ismertek. A jelölőgyűléseken elhangzott tájékoztató a következő tervidőszak előzetes célkitűzéseiről. Ezek közül a nyugdíjas ház megépítése, a Béke és Barátság Liget kialakítása, a brigádösszejövetelek, kulturális rendezvények, különféle sportszakosztályi tevékenységek megtartására alkalmazható létesítmények létrehozása alkalmas feladat az ipari, mezőgazdasági és más tevékenységet folytató vállalatok, üzemek anyagi támogatására, a különböző munkahelyi kollektívák, a lakosság és az ifjúság társadalmi munkájának kibontakoztatására.

*

Fontos feladatnak tartom, hogy a városban dolgozó, különböző termelő tevékenységet végző emberek egymást, egymás munkáját közelebbről megismerjék. Ennek tárgyi feltételei tulajdonképpen adottak, vagy megteremthetők. Konkrét módján célszerű a „kollektív bölcsességre" hagyatkozni. Az említetteken kívül a magam részéről arra törekszem a jövőben is, hogy a reális, a valós igényeket és lehetőségeket figyelembevevő várospolitika kialakításában és végrehajtásában továbbra is támogatom a városi tanácsot, jó együttműködés keretében a népgazdasági és városi célok összhangjának megvalósítása alapján.

Ezen célok érdekében bízom a város lakosságának segítőkész támogatásában, hogy ezek a tervek valósággá váljanak.

Képünk a képviselői jelölőgyűlésen készült. Balról jobbra: Kókai Rudolf, Gorjanc Ignác és Pádárné Kiss Éva, a Hazafias Népfront városi bizottságának titkára, aki megnyitóbeszédét mondja.

KÓKAI RUDOLF

A Hazafias Népfront Országos Tanácsának választási felhívása közös cselekvésre szólítja fel az ország lakosságát pártunk XIII. kongresszusa határozatainak eredményes végrehajtására.

Ez a politikai program az elmúlt negyven év történelmi vívmányaira alapozva célul tűzi ki, hogy az évtized végéig érzékelhető eredményeket érjünk el a szocialista társadalom építésének útján. Ebben a programban kifejezésre jut hazaszeretetünk, internacionalizmusunk és békevágyunk. Kifejezésre jut az is, hogy további előrehaladásunk legfontosabb biztosítéka az élet minden területén a jobb, szervezettebb munka. Csak egész gazdálkodásunk minőségi jegyeinek erőteljes kibontakoztatásával alapozhatjuk meg az életszínvonal, az életkörülmények további, észrevehető javulását.

Olyan alapvető politikai célkitűzésekkel rendelkezünk, mint az önálló életkezdés, a családalapítás, a gyermeknevelés, az időskorról való gondoskodás mai feszültségpontjainak feloldása. Ehhez tovább kell javítani a lakáshelyzetet, az egészségügyi ellátás és a szolgáltatások színvonalát, az áruellátást. Közben gondoskodnunk kell környezetünknek, a természetnek fokozott védelméről. Fontos feladatunk a szocialista törvényesség fokozása és hazánk védelmi képességének megfelelő szinten tartása is.

Céljaink elérése érdekében fejlesztenünk kell az anyagi érdekeltség rendszerét, igazságosabbá kell tennünk a terhek viselését. Mindezeknek párosulniuk kell tudatunk eddiginél hatékonyabb formálásával, az általános, szakmai és politikai műveltségünk gyarapításával.

Az elmúlt évtizedekben egyre erősebbé vált a szocialista nemzeti egység, a társadalmi közmegegyezés talaján népünk döntő többsége egyetért a tennivalókkal, mert az további felemelkedésünket szolgálja.

Természetes dolog, hogy én is, jelölttársam is magunkénak valljuk ezt a programot. Természetes az is, hogy az országgyűlési képviselőknek elsősorban az egész ország előtt álló feladatokat kell szem előtt tartaniuk, a nagyobb közösség érdekeit kell képviselniük. Ugyanakkor a szocialista demokrácia mind teljesebb tartalmi kibontakoztatása megköveteli, hogy a képviselő választóival megbeszélje az országos feladatokat is. Csak így lehet a különböző érdekeket egyre közelebb hozni egymáshoz és a lehetőségeket is mérlegelve rangsorolni a közös feladatok végrehajtását.

Ehhez szükséges, hogy a képviselő rendszeresen találkozzon különböző fórumokon a választóival, kikérje véleményüket, egyeztesse velük az elképzeléseit. Ilyen cselekvési gyakorlattal lehet felelősséggel ellátni a választók képviseletét, és nyugodt lelkiismerettel számot adni a végzett munkáról.

*

Az országos léptékű döntések előkészítése, megvalósításuk segítése és ellenőrzése mellett a képviselő alapvető feladata a választókörzet gondjainak megoldásában való részvétel. A mi választókörzetünk Jászberény város. A felszabadulás óta városunk jelentősen fejlődött. A városi pártértekezlet tiszteletére készített kiállítás képanyaga ezt meggyőzően érzékeltette velünk. Mégis, mindannyiunkban van türelmetlenség, sok még a tennivaló. Úgy gondolom, hogy az egészséges türelmetlenség jó dolog, erősíti az egész város problémáinak feltárását, egyben a városlakók cselekvési egységét. Mert tudjuk, hogy a városi feladatok csak az egész lakosság közreműködésével voltak megoldhatók a múltban, és így lesz ez a jövőben is. A közösségek és egyének részéről egyik legutóbbi szép példája az összefogásnak a földgázprogram megvalósításának támogatása.

Megítélésem szerint városunk jelenlegi gondjai három csoportba sorolhatók. Vannak közöttük olyanok, amelyek pénz nélkül, vagy kevés anyagi ráfordítással megoldhatók. Ilyenek például a **kereskedelmi alapellátás** színvonalának további javítása, az **idős emberekről** való fokozott gondoskodás, **kulturális életünk** támogatása, a **város tisztaságának, közrendjének** javítása. Ezeken a területeken felvilágosító meggyőző munkával, neveléssel is szép eredményeket érhetünk el.

Egy másik csoportba sorolom azokat a problémákat, amelyeket a város vezetőinek a rendelkezésére álló pénzeszközök felhasználásával mielőbb megnyugtatóan és hosszabb távra meg kell oldaniuk. Ilyenek: a **vezetékes vízellátás** és az ehhez kacsolódó **szennyvízelvezető hálózat** megfelelő bővítése, a felszíni vízelvezetés, a **lakásellátás és lakásgazdálkodás** javítása, a **szilárd burkolatú utak arányának érzékelhető növelése, a külterületek kereskedelmi ellátásának megoldása.** A nők munkájának könnyebbé tétele feltétlenül indokolja a **szolgáltatások színvonalának jobbítását.** Folytathatjuk a sort **telefonhálózattal,** néhány **iskolai tanteremmel** és **tornateremmel,** vagy éppen egy, az igényeket kielégítő **benzinkúttal.** A tanácsnak növekvő önállósága kapcsán fontosnak tartom ezen témáknál a döntések meghoztala előtt a lakosság véleményének kikérését, figyelembe vételét. Ily módon a közös célok érdekében közös cselekvésre lehet bírni az embereket, rajtuk keresztül a kollektívákat: vállalatokat, szövetkezeteket, intézményeket.

Végül vannak olyan gondjaink is, amelyek egy része az egész Jászságot érinti és megnyugtató megoldásuk anyagi kihatásuk miatt külső támogatást is igényel. Ilyen az **egészségügyi ellátás** tárgyi feltételeinek javításaként a városi kórház és rendelőintézet rekonstrukciója és egy **kultúrközpont létesítése.** Ide sorolom a **belső Zagyva rendbetételét** és a külső szakaszának szabályozását. Utóbbi kapcsán lehetne sort keríteni a **Béke és Barátság Liget** olyan **kiépítésére,** ami folyamatosan otthont biztosítana a munkahelyi kollektíváknak szórakozásra, baráti összejövetelekre. De el tudok képzelni egy modern **bevásárlóközpontot** is, úgynevezett raktáráruház formájában, amelyben az árak tudvalévően alacsonyabbak a megszokottnál.

Felvetődik a kérdés: mit tehet a város országgyűlési képviselője a felvázolt tennivalók megoldásában? Meggyőződésem, hogy nagyon sokat! Vegyen részt a lakossággal együtt a döntések előkészítésében, a feladatok rangsorolásában. Vegye ki részét a tájékoztatásból, az agitációból, nevelésből. Járjon el országos és más szerveknél, segítsen a város anyagi lehetőségeit meghaladó támogatások megszerzésében. Végül: legyen mindig tárgyilagos a dolgok megítélésében és felelőtlenül ne igérjen.

*

Jómagam ezideig, mint a városi pártbizottság és végrehajtó bizottság tagja úgy gondolom, aktívan vettem részt a várospolitikai döntések előkészítésében és az üzemi pártbizottság titkáraként is igyekeztem a végrehajtás politikai támogatását biztosítani. Ez a választás kimenetelétől függetlenül így lesz a jövőben is.

Tudomány a múzeumban

Napjaink rohanó világában legtöbb ember természetes igénye, hogy időnként visszatekintsen a saját életútjára, megvizsgálja annak a kisebb vagy nagyobb közösségnek a tevékenységét, amelyben él, ahol dolgozik. A visszapillantás nemcsak számadás az elért eredményekről, hanem példa és útmutatás a jelen és jövő generációjának

Ennek jegyében vállalkozott a Hazafias Népfront városi bizottsága, a GTE jászberényi szervezete és a Jász Múzeum bevonásával városunk tudományos munkásságának utóbbi 40 évét bemutató kiállítás megszervezésére.

A külsőségeiben szerény, de tartalmában rendkívül gazdag kiállítás megnyitására május 20-án került sor a Jász Múzeumban. A közel száz fős hallgatóság előtt *Dr. Székely András* bevezető gondolatai után *Major Tibor*, az MSZMP városi bizottságának titkára megnyitó előadásában méltatta az ipar, az oktatás és az egészségügy területén az utóbbi 40 évben elért tudományos eredményeket, majd megnyitotta a kiállítást.

A kiállított fényképek és eredeti dokumentumok alapján követhető a felszabadulástól napjainkig végzett tudományos munka eredménye és az azért kapott hazai és külföldi elismerések. Az egyéni teljesítmények elismerését bemutató oklevelek, kitüntetések éppúgy láthatók, mint a kollektívák munkáját értékelő dokumentumok.

A Pro Urbe Jászberény kitüntetettek közül *Gorjanc Ignác, Dr. Székely András* és *Dr. Figus I. Albert* oklevele látható, de szintén szerepel vezérigazgatónknak a közelmúltban adományozott díszpolgári oklevele, illetve a *László Károly* Emlékérem első tulajdonosának, *Kovács Gyulának* oklevele is.

Az ipar területén elért szellemi tevékenységet jól illusztrálják a Műszeripari Szövetkezet, az Aprítógépgyár és a Hűtőgépgyár szakemberei által kidolgozott szabadalmi leírások, amelyek közül a legjelentősebbeket a kiállítás látogatói is megtekinthetik.

Az oktatómunkában elért tudományos eredményeket számos elismerő oklevél, szakcikk és városunk pedagógusai által írt jegyzet és tankönyv reprezentálja. Ugyancsak gazdag kiállítási anyag mutatja be városunk egészségügyi ellátásában dolgozó kutató orvosok tevékenységét, munkájukért kapott hazai és külföldi elismeréseket, kitüntetéseket.

„Amikor magunk előtt végigvonultatjuk a Jászság tudományos életének 40 esztendő során felhalmozott szellemi termékeit, a legfontosabb eredményeket tartalmazó publikációkat, a továbbfejlesztést serkentő, egészséges türelmetlenségünk megtartásával, ám talán mégis jogos elégedettséggel erősödhet önbizalmunk: van már elegendő erőnk ahhoz, hogy maradandót alkossunk, s a távolabbi jövő érdekeit is jól szolgáló tudományos vállalkozásba fogjunk." Ezekkel a gondolatokkal nyitotta meg a kiállítást *Major Tibor.*

Érdemes megtekinteni!

Szikra István

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Az almáról meg a . . .

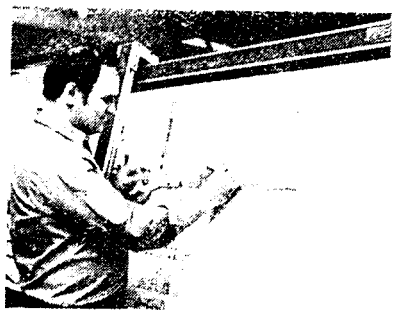

Alkotás közben.

Tóth D. Józseffel mostanában többször is összehozott a véletlen. A 40. évforduló tiszteletére rendezett brigádvetélkedő döntőjében riporterként láttam. Egy másik alkalommal azzal „kedveskedett" nekem, hogy jó véleményét mondta el a Válasz információs kérdésekre című kiadványról, aminek egyik közreműködő szerkesztője vagyok. Valahogy úgy éreztem olyan ember, aki nem szereti az állóvizet, aki mindig megy, mozog, csinál valamit. Ebben a megérzésben nem csalódtam. Valóban nagyon mozgalmas életútról beszélgethettünk.

— Jász vagyok. Mindig érdekelt ennek a helynek az élete, fejlődése, múltja ahol élek. A brigádtagok tudták, hogy nagyon jól ismerem a várost, tudom, mikor, mi, hol épült, melyik háznak a falán milyen emléktábla van. Az írásos fordulókban sokat segítettem nekik, így felkértek, hogy a döntőben is legyek velük. Mivel édesapám is ott volt a vetélkedőn, hát úgy gondoltam, akkor már menjünk együtt.

— Jászberény első termelőszövetkezetének elnöke a maga édesapja?

— Igen. Igaz egy másik csapat hívta riportalanynak, de szívesen jött. Sokat tanultam tőle. Egyszerű parasztember volt. Sokat dolgozott azért, hogy jussunk valamire. Rengeteg nehézséggel kellett megküzdenie a régi rendszerben. Ez megedzette őt. Erős, kemény embert faragott belőle. Most, 86 évesen is jól bírja magát. A nyüzsgést, az állandó tettvágyat tőle örököltem. Testvéreim is párttagok. Családi hagyomány a mozgalmi munka.

— Parasztcsalád fiából mégis műszaki ember lett.

— Érettségi után 1961-ben mechanikai műszerésztanuló lettem a gyárban. Iskola és a katonaság után a kalorikus laborban dolgoztam. Félévig házi nyomdászkodtam. A műszaki „bogaram" erős vonzása révén 67-től a célgép osztályon dolgozom. Szereztem technikusi oklevelet, majd 1977-ben a GAMF-on üzemmérnöki diplomát. 77-ben harmadik gyermekem születésekor szereltem le a Munkásőrségtől. Kellett a segítség a családban. Brigádtag vagyok, voltam szakszervezeti propagandista. A XVII. pártalapszervezet szervező titkáraként dolgoztam februárig, akkor választottak meg titkárnak.

— Jelent-e különleges feladatot a pártmunkában, hogy az alapszervezet tagjai mérnökök, technikusok, szakmunkások, s hogy területileg is messzeesnek egymástól, hisz a célgép üzem is önhöz tartozik?

— Különleges feladatot? Azt hiszem nem. Csupán arról van szó, más módszerekkel lehet meggyőzni őket egy-egy dologról. Különböző képzettségű emberekkel kell szót érteni, azonos cél érdekében. Ezt csak úgy lehet, ha mindenki nyelvén tudok szólni. Ez pedig nem könnyű dolog. Nem vagyok egy szófukar ember. Nem riadok vissza a kérdésektől. Igyekszem azokat megválaszolni, magyarázatot adni. Ehhez pedig felkészültnek kell lenni. Nekem hosszú évekre visszamenőleg megvan például a Hűtőgép újság, de más folyóiratok is. Elteszem, gyűjtöm őket. Nem egyszer kellett már előkeresni egy-egy régi számot. Akár azért, mert vitatkoztunk valamin, s nem tudtunk biztosat, akár valamilyen vetélkedőhöz kellett anyagot gyűjteni. Úgy érzem nekem tájékozottnak kell lennem. Ha kérdeznek a munkatársaim nekem válaszolnom kell! S az a jó, amíg engem kérdeznek.

Kiss Erika

Elköszönés

Régi, kedves munkatársuktól köszöntek el a személyzeti- és oktatási főosztály dolgozói: *Bujdosó Ilona* nyugdíjba ment. Közel másfél évtizedig volt személyzeti előadó. Lelkiismeretesen, önzetlenül végezte munkáját. Tudását, tapasztalatait igyekezett átadni kollégáinak, akik szinte kivétel nélkül tőle tanulták meg a személyzeti munka ábécéjét. Gazdasági munkáján túl tevékenykedett a pártalapszervezetben, a rehabilitációs bizottságban, a Vöröskeresztben. Szakszervezeti bizalmi volt, korábban pedig szocialista brigádvezető.

Csillik Sándor személyzeti- és szociális igazgató köszöntötte Bujdosó Ilonát.

Kiemelkedő munkássága elismeréséül Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült.

— j —

Miska bácsi

Foto: Sárközi

Verejtékét, vérét adta

Jászdózsán született — 55 éve — és most ott piheni majd ki azóta eltelt éveinek fáradalmait *Bozorádi Józsefné*, a hűtősöknek *Pannika*, a dózsaiaknak *Ancsa néni*.

Róla is elmondhatjuk a közhelyet: élete kész regény. Viszonylag békés, biztonságos gyermekkorral kezdődött, sajnos nem sokáig. A család kereső nélkül maradt, így a teher özvegy édesanyjára nehezedett. Az akkori nehéz idő szülte anyagi helyzet nem engedte meg, hogy titkon dédelgetett vágya valóra váljon.

— Ne nevessen ki, színésznő akartam lenni. Mindenem a szórakozás, a mulatság, a zene, a tánc volt. Ma is! Azért nem búsultam, hogy nem úgy lett, ahogy terveztem. Újabb célt tűztem ki, miután férjhez mentem: a gyerekek legalább többre vigyék. Sikerült is, az egyik lányunk tanítónő Hatvanban, a másik vendéglátót végzett, Tarnamérán dolgozik. Nem messzi vannak, nekem mégis távolinak tűnik.

— Unoka?

— Egy kislány, a mama szemefénye, *Anna*, mint én!

Pannika néni négy évtizedig élte a tanyasiak életét. '71-ben költöztek be a községbe, akkor lett hűtős.

— A hűtőelemben kezdtem, majd a bútor festőjében dolgoztam nyolc évet. Hetvenkilenctől dolgozom, dolgoztam öltözőőrként.

Hűtős évei alatt nem volt véradás nélküle. Harmincnál is több alkalommal nyújtotta oda karját, hogy segítsen a rászorultakon. Önkéntes véradásért kapott bronz, ezüst, majd aranyfokozatot. Gazdasági munkáját is elismerték. Volt kiváló dolgozó, sokszor jutalmazták pénzzel. De pénzért vért nem adott.

Április utoljára a forgácsolóüzem női öltözőjében sokan összejöttek azért, hogy *Pannika* nénit megérdemelt pihenőjére méltóképpen indíthassák. Az üzembiztonsági osztály részéről *Aszódi Gézáné*, a forgácsoló részéről *Nagy Béla* üzemvezető köszönte meg fáradozásait. A jókívánságok mellé sok-sok virágot, ajándékot és pénzt kapott. — Ez a porszívóra való! — mondták többen az asszonyok gyűrűjében.

Az ünnepeltet nem hagyta cserben humorérzéke, jókedve a megható pillanatokban sem. Nem győzte köszönni a munkatársak kedvességét, figyelmességét. Igéretet tett rá, hogy tartani fogja a kapcsolatot továbbra is. Egy kérése volt: *ne feledkezzenek meg róla, ha véradás lesz!*

Baranyi

Szórád Sándor műszerészt a kutató-fejlesztő intézet dolgozói köszöntötték bensőséges ünnepségen 60. születésnapján.

Szabó Erzsébet betanított munkástól a hűtőszekrény üzem szereldéjének dolgozói köszöntek el. Orosz Sándor üzemvezető Kiváló dolgozó jelvénnyel köszönte meg a közel két évtizedes szorgalmas munkát.

Eszmecsere a közös munkáról

A GTE Tartós Fogyasztási Cikkek Központi Bizottsága április végén és május elején a Hűtőgépgyárban tartotta soron következő két ülését.

Amint arról már korábban is hírt adtunk, e bizottság az érintett vállalatok bevonásával olyan országos programok indítását tűzte ki célul, mint az alkatrészek és részegységek tipizálása, analóg technológiai rendszerek feltárása és elterjesztése, a termék minőségét javító módszerek kölcsönös cseréje, csomagolási megoldások egységesítése.

E program elsősorban nem elméleti jellegű munkában ölt testet, hanem konkrét gyakorlati hasznot eredményez a résztvevő vállalatoknak, így természetesen a magyar népgazdaságnak is. A villamos alkatrészek tipizálását és hazai előállítását célzó törekvések máris eredményt hoztak, mert a villamos gyorscsatlakozók, illetve a ráfröccsöntött villásdugóval ellátott hálózati csatlakozókábelek hazai gyártása elindult.

Szintén jelentős eredmény, hogy a tartós fogyasztási cikkeket előállító nyolc vállalat által használt kötőelemjegyzék elkészült, így lehetőség nyílik e területen is a tipizálásra. Az április 23-i ülésen a résztvevők áttekintették a tartós fogyasztási cikkeket gyártó vállalatoknál alkalmazott finom lemezmegmunkálási és felületkikészítési, valamint hőszigetelési technológiákat. A házigazdák részéről *Varga Károly* ismertette a hűtőszekrény lemezpanel-gyártását, azok festését, majd szólt a hőszigetelést és önhordó szerkezeti elemet megvalósító kemény poliuretán habosítási technológiáról.

A vendégek sorra ismertették a náluk alkalmazott technológiai eljárásokat, köztük a Hajdúsági Iparművek főtechnológusa, *Somogyi József* elmondta, hogy náluk keresztollós lemezfeldolgozó sort állítottak üzembe, amely rugalmasabb gyártásra képes, továbbá a fémfelület kikészítéséhez kémiailag ható eljárások fejlesztésével foglalkoznak a hőenergia csökkentése miatt. A forróvíztárolók hőszigeteléséhez az import poliuretán mellett BVK gyármányút is használnak kisebb-nagyobb problémákkal.

A legutóbbi bizottsági ülés május 8-án, szintén a Hűtőgépgyárban volt. Ez alkalommal a csomagolásfejlesztés és e témakörön belül a lehetséges tipizálás megvitatására került sor.

Simon Ferenc ismertette a Hűtőgépgyárban alkalmazott csomagolási megoldásokat, majd a rögtönzött kiállításon bemutatta a csomagoláshoz használt kéziszerszámokat, segédeszközöket. E megbeszélésen nemcsak a háztartási készülékgyártók képviselői vettek részt, hanem az ACSI — Anyagmozgatási és Csomagolási Intézet — és a csomagolóeszközöket gyártó vállalatok szakemberei is. Igy a felhasználók a helyszínen ismerkedhettek meg a legújabb csomagolóeszközökkel, pl. a TVK által gyártott légpárnás polietilén fóliával, illetve polipropilén pánt-anyagokkal.

Mindkét bizottsági ülést követően a hűtőszekrénygyártást is megtekintették a vendégek. A különböző vállalatoktól érkezett szakemberek a gyakorlatban nézhették végig a gyártást, közben pedig megvitatták, hogy náluk miben egyezik és különbözik a technológiai folyamat, illetve milyen lehetőségek vannak a fejlett technológiák tipizálására, kölcsönös átadására.

Szikra István

Negyedszázada szól az ének

Képünk a Tanítóképző Főiskola dísztermében készült a Győzelem Napján tartott hangversenyen.

Május 25-én nagyszabású hangversennyel ünnepelte születésnapját a Vasas Munkáskórus. A város kóruskultúrájának jeles képviselőivé váltak, több mint kétszáz hazai szereplést, sok-sok sikert és tapsot tudhatnak magukénak. Külföldön is méltóan képviselték dalkultúránkat több alkalommal. Születésnapi köszöntésükre az orsztrák Leithaprodersdorfi Kórus látogatott el Jászberénybe, hogy virág helyett egy szép csokorra való énekmuzsikát nyújtsanak át. Nagyszerűen sikerült a közös hangverseny a szépszámú közönség nagy örömére.

Munka frontközelben

Isfaháni (Irán) napló I. rész

Március 10., vasárnap

Ez a nap is ugyanolyan szépnek és derűsnek készül, mint a többi. A férfiak hétre mennek a várostól 35 kilométerre lévő erőművet építeni. Mint minden reggel háromnegyed hatkor kelünk, reggelikészítés stb., hogy 6.20-kor kocsikkal, busszal el tudjanak indulni a munkahelyre. Szép nap lesz ez a mai is, gondolom én. Hét után keltem a gyerekeket, hogy 8-kor elkezdjék a tanulást, hisz délután 1-re programot beszéltünk meg a Choroob Bola-i magyar házban lakó barátainkkal, palacsintát sütünk a gyerekeknek, nagyot sétálunk, napozunk. Délelőtt a szokásos tanulás, főzés, bevásárlás. Fél egykor sietve taxiba ülünk, hogy a tőlünk 8 kilométerre lévő házba eljussunk. Egy óra előtt 10 perccel sütjük a palacsintát, töltjük, a gyerekek várják, közben játszanak egyet. Barátnőm kezéből majd kiesik a palacsintasütő, robbanás riaszt fel, még a visszaemlékezésre is hideg fut a hátamon végig, a gyerekek berohannak a konyhába, aztán ablakot rezegtető két további robbanás. Felrohanunk a tetőre és a hegyek felől megszólalnak a légvédelmi ágyúk. Az ég kékjében három füstgomoly feketéllik, egymásra nézünk; itt bombáztak. Biztosan az erőművet. Rohanás a telefonhoz, többszöri „reszkető" tárcsázás után végre ismerős hang. „Álmodtad biztos, itt minden rendben". Nem, ez nem álom, bárcsak az lenne. A gyerekeket megnyugtatom leülünk ebédelni, de egy falat se megy le a torkomon, majd újra szól a telefon. Érdeklődtek az erőműből, Kaszabné tényleg bombázást hallott? Igen, ez annak tűnt. Megszólalnak a szirénázó autók, a nagy forgalomban az ablakokból látjuk, rendőrautók és mentőkocsik percenként, hátborzongató vijjogással közelednek, ki tudja honnan jönnek, úticéljuk viszont a közelben lévő kórház. Idegenek vagyunk, szinte csak férfiak, az utcán, mi magyar nők nem szívesen kérdezősködünk. A fiam lekiált az ablakból egy autóját javító férfinak. Mi történt? Nyugodt válasz: a folyón túl bombáztak, a kórház egyik szárnyépületét is találat érte. Az utcán ugyanúgy rend és nyüzsgés és nyugalom, csak a mentőautók vijjognak és rendőrök irányítják lámpa helyett a forgalmat. Nem tudok megmaradni, gyerünk nozari lakásunkra, az útlevelet és pénzt össze kell pakolni, csak ez jár a fejemben. A gyerekek egy szóra, amely szokatlan, öltöznek, taxi nincs. Mindegy, a kereszteződésig gyalog, majd ott nézünk.

Az ég kék, a nap süt, az utcát kettéválasztó parkokban virágzik az aranyeső és az árvácska, kb. 20 fok meleg van, kár hogy sietni kell, az emberek ebédelni mennek, csak a mentőautók ne vijjognának, szinte úgy tűnik álmodom, lehet, hogy mégse bomba, csak gázrobbanás... de a légelhárítás. Végre taxit kapunk, megérkezünk. A gyerekek beszaladnak a szomszédban lakó perzsa tanárnőjükhöz érdeklődni. Három bombát dobtak le a főutcával párhuzamos utcára, két lakóház helyén lyuk maradt és a kórház szárnya is eltűnt, szállítják a sebesülteket.

A házbeli ismerős jön. Árpád telefonált, nem voltunk itthon, később jön haza, éppen tárgyal, ne aggódjak, az erőműnél is szóltak a szirénák. Lázasan pakolok és várok, megjönnek a férjem beosztottai, az első emeleten lakunk, bejönnek és mindenki tárgyalja az eseményeket. Különböző vélemények, különböző vérmérsékletek. Végre megérkezik a férjem; igen, bombáztak, elkészítették az evakuációs tervet, siessünk bevásárolni, legyen elegendő élelmiszer itthon.

Beszélgetünk az ismerős boltosokkal, Allah nagy, nem kell félni. Háború van, most a kedvességük, örök mosolyuk bárgyú vigyornak tűnik számunkra. Vidáman, vagy legalábbis nem szomorúan mesélik, hogy nők és gyerekek haltak meg, 10—15-en.

Fél nyolc; hazaérünk, pakolunk az autóból, majd ránk szakad a ház. Itt vannak újra, én érzem, hogy erőt vesz rajtam a rosszullét, de hordom fel a lakásba, útlevelek, pénz, melegruha, bombák robbanása, esti „tűzijáték", lázasan pakolok le a kocsihoz, mire leérek, vége. Először látom, hogy a férjem is fél, a gyerekek belekapaszkodnak és végre megszólal: anyám mire te leérsz a kocsihoz, le is bombáznának téged. Férjem először élt át bombázást, az erőműben többször szóltak a légvédelmi ágyúk, de repülőt eddig látni sem lehetett, gyakoroltak gondolja az emberfia.

Nekem és a gyerekeknek életünk második bombázása, egy nap alatt kettő, tehát nem ijesztgetés volt... vagy talán mégis, megint a folyón túlra szórták a bombákat. Csak a polgári lakosságot nem a katonai, és ipari célpontokat, ez borzasztó, mi lehet a céljuk. Rádióhoz, tévéhez rohantunk, mit mond, igen éjfélkor újra légitámadást ígértek. A riadónak vége. Felírom amit hallok ezentúl, rádión adnak fél órával a légitámadás előtt jelzést, és akkor lehet az utcára futni, fal mellé lapulva védekezni a repeszek ellen és várni, hogy lefújják a légiriadót.

A gyerekek is félnek, egyre többször mondják; menjünk haza. Ha tudnák, hogy ez nem ilyen egyszerű, egy hét is beletelik mire megszületik a döntés: vízumok, engedélyek és repülőjegy... Mi lesz addig? Naponként, majd naponta két, három berepülés, illetve bombázás. Kis motyónkkal le az udvarra, fel a lakásba, hála az... a légvédelmi nem szól, lehet, hogy elaludtak az iráni védők, bánja a fene legalább a család „nyugodtan" alszik, felöltözve, kimerülve a félelemtől és a fáradságtól. Egy hét után elkezdődik valami, a családtagok hazamehetnek saját költségükre, a hangsúly nem a pénzen volt, hanem ..., szóval a férfiaknak nem lehet hazajönni. Majd elhangzik a végleges döntés. A magyar nagykövet elrendeli március 21-én: a családtagoknak haza kell menni: háború... hiába minden ellenérv, menni kell!

Kaszab Árpádné

Ági néni búcsúztatása

MINDENKI A FEDÉLZETEN

Eljöttek a jeles napra a nyugdíjasok, a gyesen lévők, a minden percben várandós kismama is. Ez utóbbit nem is állták meg szó nélkül — Emlékezetes lesz Incikének, ha Ági néni nyugdíjas búcsúztatóján jönnek azok a bizonyos fájdalmak — latolgatták a lehetséges eseményt nem kis derültség közepette a Brunszvik Teréz Szocialista Brigád tagjai, a Gólya óvoda valamennyi dolgozója.

A magánélet nagy eseményeiben hagyományosan osztoznak a brigádtagok is. Jól összeszokott, eredményesen dolgozó derűs lányok-asszonyok csapata ez a kollektíva. A derűs jelző fontossága nem szorul magyarázatra, hiszen óvodás gyermekeink érzelmi nevelésénél, értelmük pallérozásánál, iskolaéretté nevelése során elengedhetetlen a derűs kiegyensúlyozottság, a szeretet, a mosoly... Hogy nem szerepjátszásról van szó, az látszik abból is, hogy megvan bennük az együttörülés, az egymás szeretetének a képessége, amit gyakorolnak is.

Csillik Sándor személyzeti- és szociális igazgató adta át a Kiváló dolgozó jelvényt.

Ilyen „gyakorlat" szép példáját láthattam április utolsó napján, *Sass Józsefné* nyugdíjas búcsúztatóján. Huszonkét év szorgalmas munkáját, becsületes helytállását köszönték meg a munkatársak szép ajándékok, virágcsokor-erdők és könnyek között. Előző nap igazgatósági ünnepség keretében Kiváló dolgozó kitüntetést kapott *Ági* néni, aki mindenese volt az óvodának. Tíz évig vezette a szocialista brigádot eredményesen. Sok-sok gyerek emlékezik jó szívvel a szeretetre méltó daduskára. A keze alól kiröppenő első „fecskék" már gyermekeiket hozzák a megbízhatóan jó helyre.

— Mindig szeretettel várunk — mondták őszintén és egyöntetűen a kolleginák, a sokszor könnyeivel küszködő ünnepeltnek, aki nemcsak azért csináltatott új ruhát, mert ilyenkor így illik, hanem azért, mert néhány hónap alatt a „nyugdíjas leszek" tudat, vagy tíz kilóval megcsappantotta a testsúlyát. — Ne „fogyókúrázz" többet, gondolj a négy unokádra, majd azok kárpótolnak mindenért — vigasztalták... és hónapok óta először láttam felszabadultan mosolyogni *Ági* nénit.

Horti

Sumák Soma keresztpapája

Olvasóink gyakran találkoznak lapunk hasábjain a „H. L." monogrammal aláírt tudósításaival, portréival, történelmi esemény összeállításaival és az immár egy éve egyre népszerűbbé váló „Sumák Soma" című humoros sorozatával. Többek érdeklődésére mutatjuk most be Soma keresztpapáját, *Horváth Lászlót*, a vevőszolgálati osztály dolgozóját, akiről derűs írásai alapján joggal tételezhető fel az, hogy magánélete és mindennapos munkája csupa vidámság.

— Hogy csupa vidámság? Hát ez egy kicsit túlzás. Munkakörömnél fogva a vállalathoz beérkező panaszok, reklamációk, kártérítési követelések és egyebek felelőse vagyok, ami azt jelenti, hogy évente mintegy 2—3 ezer ilyen jellegű levél megy át a kezemen és ugyanennyi telefonon, vagy személyesen panaszkodó, reklamáló, pereskedni kívánó kedves vásárlónk gyakran heves indulatkitöréseit kell elviselnem az adott helyzethez szükséges végtelen türelemmel, megértéssel, előzékenységgel. Mindezt szívesen csinálom de, hogy egy-egy mozgalmasabb munkanap végén kirobbanó jókedvvel indulnék haza... Nos ez nem mindig van így.

— Akkor talán a szabadidejét tölti el szívderítő, vidámabb dolgokkal?

— Azt sem mondhatom, mert — mint annyian — én is „géemkázok", és az én „egyszemélyes, maszek géemkám" keretében egy mezőgazdasági-kereskedelmi szakfolyóiratot szerkesztek és különböző lapokba írogatok, többnyire a humortól távolálló témákról. Most például éppen egy katonai témájú kis tanulmányon ügyködök. Ám ha mindezek ellenére valami humoros ötletem támad, úgy azt szinte üdítő kikapcsolódásként írom meg a „Sumák"-rovatban, a Hűtőgép újságba.

— Mi volt az életében a legnagyobb irodalmi sikerélménye?

— Többel is dicsekedhetek: Első remekművemet nem sokkal a háború után közölte egy gyári faliújság „Utoljára figyelmeztetjük az amerikai imperialistákat!" címmel. Bizonyára nagy nemzetközi visszhangot válthatott ki, mert azóta sem merték megtámadni hazánkat. Második nagy sikerként emlékszem arra, hogy vagy harminc éve valami tévedés folytán összekeverték a káderlapokat „odafent" és valaki helyett engem neveztek ki egy helyi lap főszerkesztőjének. Én nem mertem megmondani, hogy fogalmam sincs az ilyesmihez, az illetékesek pedig valahogy nem vették észre, olyannyira nem, hogy évek múltán egy Magyar Sajtó Napján magas kormánykitüntetést is adtak a szerkesztői munkámért. Hát erre nagyon büszke voltam, de a kitüntetést azért csak a belsőzsebemben mertem hordani. A harmadik nagy sikerként azt könyveltem el, hogy a győri rádió külső munkatársaként (én már akkor is maszekoltam) kaptam egy korabeli riportermagnót. A „korabelit" azért hangsúlyozom, mert az akkori akkumulátoros riportermagnetofonok súlya jó húsz kilót nyomott — majdnem felét az én súlyomnak — és én ezt a szerkentyűt sok-sok kilométeren át tudtam cipelni a vállamon, anélkül, hogy gerincferdülést kaptam volna. Nagyon büszke voltam erre a sportteljesítményre! Az igazi irodalmi sikert azonban csak a közelmúltban értem el, amikor az „Élet és Irodalomban" a sárga földig lehordtak egy nyúlfarknyi glosszámra válaszolva. Ugye mondanom sem kell, hogy az Élet és Irodalomban letolást kapni, az már felér a legmagasabb kitüntetéssel egy másodállásban tevékenykedő újságíró számára!

— Térjünk vissza Somához. Többen kérdezik, hogy az a Soma csak kitalált, vagy valóban létező személy?

— Még hogy létező-e?! Gyerekkori ismerősöm, aki lassan ötven éve keserítené meg az én életemet is, ha végül is nem lehetnék hálás neki azért, hogy a valóságnál szolídabban ábrázolt svihákságaival örök témát szolgáltat a Sumák Soma sorozathoz is.

— Nehéz elképzelni olyan embert, akinek egyetlen pozitív tulajdonsága sincs.

— Ez igaz. Somának is van számos pozitív vonása.

— Például?

— Például soha nem ír névtelen feljelentést a kollégái és főnökei ellen. Minden esetben aláírja, hogy „Egy becsületes állampolgár". Továbbá, ha a háta mögött eláztat valakit, azt szemtőlszembe haladéktalanul megdicséri és biztosítja hűséges barátságáról. Egyébként pedig végtelenül törvénytisztelő: életében még soha nem lopott olyasmit, ami le volt betonozva. Soroljam még?

— Talán nem szükséges. Inkább mondjon valamit arról, hogy meddig szeretné folytatni ezt a sorozatot?

— Ameddig a kedves olvasók és a lap szerkesztői meg nem únják, vagy valaki ezt a *Somát* agyon nem csapja.

— Miért tennék? Mindenki haragszik rá?

— Nem mindenki. Csak az, aki ismeri. Legfeljebb öt-hatszáz ember, de több nem. Sőt, néhány naivabb főnöke számára kifejezetten szimpatikus emberként mutatkozik és nem is érdemelné ki a *Sumák* előnevet, ha a főnökeinél való helyezkedésben nem lenne professzor.

— Soha nem akarja elárulni *Sumák Soma* valóságos nevét?

— Nem, mert ez a költött név jobban illik rá, mint a valódi neve és mivel egy-két történetkéjét már más lapok is átvették a Hűtőgép újságból, hadd törjék a fejüket más lapok olvasói is azon, hogy ugyan ki lehet valójában ez a svihák.

— Na jó. Maradjon hát az ismeretlenség homályában *Sumák Soma* valóságos személye. Annyit azonban elárulhatnánk, hogy miről szól majd a sorozat következő epizódja?

— Még nem tudom. Pillanatnyilag olyasmire gondoltam, hogy „Sumák Soma helyezkedik".

— Ez miért aktuális?

— Ez mindig aktuális a féléves prémium előtt! Ilyenkor *Soma* „mindent bedob" a főnöke elkápráztatására! Egy ilyen alkalommal például Belgiumból hozatott gyógyszert a főnök kutyájának szopornyica ellen.

— És használt a gyógyszer?

— Természetesen! A kutya hamarosan kimúlt, viszont *Soma* kétszer annyi prémiumot kapott, mint a kollégái, akik egész félévben helyette is dolgoztak.

— Befejezésül megkérdezzük: *Sumák Soma* keresztpapája a vállalat ügyfeleivel soha nem humorizál?

— Általánosságban ez elképzelhetetlen. Aki a vevőszolgálati osztályon bármilyen ügyben reklamál a vélt vagy valós érdeksérelme miatt, az joggal várhatja el azt, hogy a Hűtőgépgyár képviselője nagyon komolyan vegye a problémáját. Néha azonban, bár nagyon ritkán, derűs pillanatok is adódnak. Amikor például a kisbabájával együtt érkező reklamáló anyuka kénytelen félbeszakítani a komoly megbeszélést, mert az íróasztalon tisztába kell tenni a bébit, akkor egy szelíd mosoly a halaszthatatlanul fontos műveletben segédkező ügyintézőnek is megengedhető.

— Cs. L.-né —

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk a célgépüzem, az abszorpciós üzem, a bérosztály valamennyi dolgozójának, a Székely Mihály Általános Iskola 4. z osztály tanulóinak, a Nádor utcai lakótelepi klub tagjainak, a Jászsági Népi Együttesnek, az ifjúgárdistáknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik a drága férjet, édesapát, nagyapát VÁRADI LAJOST elkísérték utolsó útjára, sírjára koszorút, virágot helyeztek és részvétükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

özv. Váradi Lajosné, gyermekei: Lajos, Katalin és Zsuzsanna, valamint unokája, Tibike.

Köszönet mindenért

E szavak mögött sokkal több rejlik, mint azt egyszeri elolvasásra gondolnánk: Szeretet, hála, ragaszkodás, megbecsülés érzése a Hűtőgépgyárhoz, volt munkatársaimhoz...

Nagyon jólesett a brigád meghívása a március 23-i üzemi mulatságra, mi tagadás az én két barátom, Kardos Kálmán és Barna László főztje is igen ízlett, de legjobb volt találkozni a sok jó baráttal, volt munkatárssal, elbeszélgetni a közös élményekről, az együtt töltött esztendők eseményeiről. Örülni egymásnak, koccintani a találkozásunkra, táncolni boldogan. Csak egy baj volt; nagyon „rohant" az idő, ilyenkor az óra mutatója, sajnos vágtat.

Nagyon szeretem az én „kis-nagy" családomat, de nem lenne teljes az életem, ha a hűtőgépgyári nagy családba nem tartoztam volna nyugdíjazásomig. Ha hívnak, úgy megyek közéjük, mintha haza mennék. Köszönöm, hogy hívtatok!

Kilhof Zoltán

SPORTHÍRADÓ

Rovatvezető: Szórád Tamás

Egy „aranyrög"

Bajnokot köszöntünk

Több mint egy éve már, hogy a jászberényi birkózók egyik edzőjével beszélgettem. Ő mondta, hogy munkájuk olyan, mint az aranymosóké. Nagyon sok gyereket meg kell tanítani birkózni, míg megtalálják az igazi tehetséges, eredményes sportolót.

Múlt havi számunkban már megjelent egy fotó és pár sor *Cseh Gáborról*. Akkor egy komoly versenyen ért el sikert a 16 éves, 49 kilós kötöttfogású birkózó.

Még egy hónap sem telt el, és szinte berobbant korosztálya élcsoportjába. Országos bajnoki címet nyert a serdülők között.

Az aranymosók „aranyrögöt" találtak. Utoljára több mint 20 éve nyert birkózó a Lehel színeiben országos bajnoki aranyat. Egy, a sikerre kiéhezett, kissé talán mostohán kezelt szakosztály ünnepel most, élen *Kisádám Antallal*, *Gabi* edzőjével. (Nevelőedzője úttörő korában *Sinka Gyula* volt.)

Béke utca 3. Takaros családi ház a város szélén. A szomszéd — véletlen? — *Mizsei János*, aki annakidején birkózó olimpiai válogatott-kerettag volt. Ő vitte és hozta edzésről *Gabit*, amíg a szakosztályban tevékenykedett.

— 1969 decemberében születtem — mutatkozik be a korához képest rendkívül erősnek tűnő, szőke fiatalember. — A 606. sz. szakmunkásképző elsős tanulója vagyok, központifűtés-szerelő szeretnék lenni.

— Hogy jutott eszedbe, hogy birkózó legyél?

— Édesapám is birkózott, *Mizsei Jancsi* bácsi is hívott, meg a barátaimmal is sokat birkóztunk és megszerettem.

— Ma már gondolom sokszor hallod, hogy tehetséges vagy, de mikor mondták először?

— 12 éves koromban. Akkor már két éve jártam edzésre. Az első komoly eredményem az úttörő olimpiai 4. hely. A következő évben nagyon készültem erre a versenyre, de sajnos leforráztam a karom, így sérülten nem sok esélyem volt.

— Leforrázott karral elindultál a versenyen?

— Igen, a selejtezőn. Úgy gondoltam, hogy ha sikerül bejutnom a döntőbe, akkorra már begyógyul.

— *Gabi* óriási tehetség és komoly akaraterővel rendelkezik — veszi át a szót az edző, *Kisádám Antal*. — Esetenként egy hétig is eltart a fogyasztás egy verseny előtt, és bizony akkor le kell mondania kedvencéről, a mákostésztáról. Az edzésen igyekszünk a legjobb feltételeket, edzőpartnereket biztosítani neki. Úgy érzem, a katonai behívóig fejlődése egyenletes lesz itt Jászberényben.

— Van-e példaképed?

— Igen, *Rácz Lajos*. Szeretnék olyan sikereket elérni, mint ő.

— A heti 5 edzés mellett bizony kevés szabadidőd marad. Mivel foglalkozol ilyenkor?

— Télen korcsolyázom, nyáron úszom, horgászok, és szeretek diszkóba járni.

— Az idén rendezik meg először a 16 éven aluliak birkózó Európa bajnokságát Franciaországban. Csalódott lennél, ha mint magyar bajnok nem utazhatnál el a versenyre?

— Most nem az utazásért, hanem az aranyéremért birkóztam. Persze, azért egy kis csalódás lenne bennem. A válogatót öt verseny jelentette, ezek közül háromszor sérülés miatt nem tudtam elindulni. Igaz, a kettőt, amelyen rajthoz álltam, megnyertem, így reménykedhetem.

— További sikereket kívánok és azt, hogy legközelebb egy francia útibeszámoló apropójából találkozzunk.

Szórád Tamás

Sorozatos defekt

Az Autóklub hűtőgépgyári csoportjában a tagok száma az elmúlt időszakban egy kezdeti fellendülési szakasz után fokozatosan csökkent, annak függvényében, hogy az egyéni érdekeket mennyire tudta a szervezet kielégíteni.

Mit tudott a hűtőgépgyári csoport adni tagságának? A közösségi szellem kialakítása, a kulturált pihenési szokások kialakítása érdekében közös autós túrákra dolgoztunk ki programokat. Amikor ezek megvalósítására került sor, az első túrára összesen két család jelent meg.

Mivel e területen úgy éreztük, megbuktunk, az okokat vizsgálva arra az álláspontra jutottunk, hogy a klubtagok egymást nem ismerik, ezért az ilyen közös programot nem találják vonzónak. Készítettünk tehát túraajánlatot, amelyeket egyénileg járhatnak végig. Az ország egyes tájegységein belül mindazokat az „érdekességeket", a szórakozva ismereteket nyújtó látnivalókat gyűjtöttük össze rövid ismertetéssel, s ezek alapján útvonalterv javaslatot is kidolgoztunk.

E programokból néhányat tagjainknak kiosztottunk, de visszajelzést senkitől nem kaptunk, hogy igényelnek-e újakat.

Tagságunk műszaki, közlekedési ismereteinek bővítését kívántuk elősegíteni a vállalat udvarán elhelyezett faliújságon kéthetenként váltott ismeretterjesztő cikkekkel. Több évben kísérleteztünk KRESZ-oktatás formájában a közlekedési ismeretek felújításával, a bekövetkezett változások ismertetésével. E meghirdetett foglalkozásokon igen gyér volt az érdeklődés.

A megyei és országos szervezettől az évek folyamán eltérő, az utóbbi időben egyre csökkenő mennyiségű tájékoztató-anyagot kaptunk, valószínűleg azért, mert ezeket központilag juttatták el a klubtagokhoz. Műszaki tevékenységünk során egyenletesnek mondható a kocsimosó használat lehetősége. Ezen túl a mosó melletti kis műhelyben a szegényes szerszámkészletet először bárki igénybe vehette, később a szerszámhiányok miatt kénytelenek voltunk külön, esetenkénti engedélyhez kötni ezek használatát. Tartottunk évente kétszer fényszóró beállítási napokat, saját műszerekkel. A gépkocsik műszaki állapotának legalább szinten tartása és ellenőrzése érdekében először az Autóklub sárgaangyalát hívtuk le, majd amikor e szolgáltatásért fizetni kellett, az érdeklődés erősen megcsappant.

Lehetőséget biztosítottunk a következő időszakban, hogy hetenként egy délután térítésmentesen tagjaink gépkocsijának ellenőrzésére, a kisebb javításokhoz szerelő álljon rendelkezésre. A szerelő munkaidejét nem tudtuk kihasználni az érdeklődés hiányában. Így ezt a szolgáltatást is meg kellett szüntetnünk.

Felvetették klubtársaink, hogy télen a kocsi mosása megoldatlan, mert a szabadban mosáskor a víz azonnal ráfagy a kocsira, nincs melegvíz a mosáshoz. Először egy fedett mosó tervét latolgattuk, de a téli mosáskor a kocsit mosók felelőtlensége miatt, rendszeres fagykárok miatt e szolgáltatás továbbfejlesztéséről lemondtunk. Helyette társadalmi munkában megszületett egy kétállásos javítóműhely építészeti terve, amihez már anyagokat is szereztünk, de e próbálkozásunk is kudarcba fulladt, amikor az alapok ásásához társadalmi munkásokat próbáltunk toborozni.

A vállalati reklámtevékenység új formájaként — javaslat alapján — próbálkoztunk autóverseny rendezésével. Amikor az első kísérletünk — egy terepverseny — az autósport versenyzőinél is sikert aratott, felbuzdultunk és az első verseny tapasztalatai alapján versenybírói tanfolyamot indítottunk. Így közel 30 minősített versenybírót készítettünk fel a további versenyek lebonyolításához.

A következő években a versenyformákat is, az éves versenyek számát is növelve országosan igen komoly tekintélyt vívtunk ki az autósportban. E területen is — amikor már országosan jegyeztek bennünket —, sokan megkérdőjelezték: mi értelme van e drága sportággal foglalkozni, amikor saját versenyzőgárdánk nincs és nem is lehet, mert ehhez az anyagi fedezetet biztosítani nem tudjuk. Így hát e tevékenységünk felett is megkondult a „lélekharang".

Országosan központosították a tagsági díjak beszedését, a tagság nyilvántartását, így lehetetlenné vált a tagság összefogása, mozgósítása.

Philipp Imre

A május 20-án megtartott beszámoló és vezetőségválasztó közgyűlésen Schiller Erik helyett elnöknek Babusa Sándort, Philipp Imre helyett titkárnak Aszódi Ferencet választották. (Szerk.)

Pitypang. Foto: Sárközi

A cél változatlan

A Lehel SE reprezentánsa, első számú csapata a női kézilabdás gárda.

Szereplésüket, gondjaikat, sikereiket rovatunk szokatlan csendben figyelte. Az egyesület vezetésének kérése ugyanis az volt, hogy a csapatnak nyugalomra van szüksége, hogy sikerrel vívhassa meg harcát a kiesés elkerüléséért. Ez volt a cél a rajtnál, és most, a tavaszi szezon befejezésekor sem változott.

Félidőben a táblázat vége: 11. FTC 10, 12. Tatabánya 8, 13. TFSE 5, 14. Jb. Lehel 5 pont. Mivel két csapat esik ki, a feladat nem látszik könnyűnek. A szezon közben kinevezett edzővel, Csankovszki Pállal az élen a játékosok és vezetők még bíznak. Reméljük, nekik lesz igazuk.

— Sz. T. —

Félezren futkároztak

Ismét megrendeztük Jászberény utcáin május 18-án a Lehel futófesztivált. Sajnos a rossz idő — az elmúlt évekhez hasonlóan — nagyon sok résztvevőt elriasztott a versenytől. Így is közel ötszázan futottak az egészségükért.

Eredmények, kategóriák: Serdülő IV. (8 évesek) leány: *Hegyi Petra* (Dr. Gyetvai J. ált. iskola) fiú: *Fodor Zsolt* (Bajcsy-Zs. u. ált. isk.). Serdülő III. (9—10 évesek) *Pesti Andrea* (Székely M. ált. isk.) és *Lukácsi Lóránt* (Dr. Gyetvai ált. isk.). Serdülő II. (11—12 évesek) leány: *Csík Virág* (Gyakorló ált. isk.), fiú: *Petró Tibor* (Dr. Gyetvai J. ált. isk.) Serdülő I. (13—14 évesek): *Tuza Rita* és *Telek Zoltán* (Bercsényi M. ált. isk.). Ifjúsági (15—18 évesek) *Sápi Katalin* (Lehel Vezér Gimnázium), *Gedei József* (Hűtőgépgyár).

Felnőtt II. (19—35 évesek) *Szabó Mária* és *Lódi József* a Tanítóképző Főiskolából. Felnőtt I. (35 év felett) *Hegyi László* (Rádióállomás).

A legeredményesebb család *Hajdú Attiláék* (Hűtőgépgyár), a legfiatalabb résztvevő pedig *Szvett Attila* volt.

Szórád Béla
sportfelelős

Felhívás!

1985. június 22-én a tömegsport bizottság a Lehel SE úszószakosztályával közösen vízisportnapot rendez a hűtőgépgyári uszodában.

A sportnap tervezett versenyszámai a következők: 50 méteres gyors, hát és mell úszásnemekben, gyermekeknél fiú, leány, felnőtteknél férfi és női kategóriákban.

Az egyéni számokon kívül három, illetve négy tagú családok részére — 50 m-es résztávokkal, tetszőlegesen választott úszásnemmel — is rendezünk váltókat.

Megfelelő érdeklődés mellett — különböző szervezeti egységek között — előzetes jelentkezés esetén — vízilabda-mérkőzést rendezünk 2—5 perces időtartammal.

A vízilabda-mérkőzésre 1985. június 14-ig lehet jelentkezni *Szórád Béla* (216-os telefon) sportfelelősnél.

HŰTŐGÉP

a Hűtőgépgyár dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Csuta Lajosné
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában
Jászberény, 1985. május hó
Felelős vezető: Rédei István
Megr. törzsszám: 1/1985.
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

Hívogató

Tisztelettel várjuk és hívjuk a Hűtőgépgyár dolgozóit és családtagjaikat június havi közművelődési rendezvényeinkre a Munkás és ifjúsági házba.

Filmvetítések:

A Munkás és ifjúsági ház kerthelyiségében MO-PRESSZÓ filmvetítés indul június 12-től.

Hűtőgépgyári lakótelepi mozi, szabadtéri filmvetítések június 17-től.

✶

Gyermeknap: 2-án 10 órakor a Szabadtéri színpadon, A Vöröskereszt szervezésében vállalati

GYERMEKNAP

Műsor: Játék a tükörrel. Közreműködik a Tükör együttes.

✶

Előadások:

3-án 17 órakor a nagyteremben író—olvasó találkozó **Berkesi Andrással.**

5-én 17 órakor a klubteremben **Kasza Gábor** irodalmi előadóestje.

6-án 9.30—15 óráig a Hűtőgépgyár központi előadótermében ipari közművelődési konferencia.

Kiállítások:

Június 8-ig a nagyteremben **Nagy László Lázár** grafikus kiállítása. Nyitva: vasárnap kivételével 8—18 óráig.

3—28-ig a szakszervezeti könyvtárban „Idézőjel ..." a XIX., XX. századi festészet (reprodukciók). Nyitva: munkanapokon 10—15 óráig.

Színházlátogatások:

3-án a szolnoki Szigligeti Színban Két úr szolgája c. zenés játék.

8-án Luxemburg grófja c. nagyoperett, szintén Szolnokon.

8-án a Vidám Színpadon Szeretem a feleségem c. zenés játék.

22-én Őrült nők ketrece c. komédia.

29-én Holiday amerikai jégrevű a Sportcsarnokban.

Diákcentrum '85

Minden kedden POP-klub 18—23 óráig, minden pénteken Ifjúsági randevú 18—23 óráig.

4-én: Video vetítés. Számítógépes bemutató. Video diszkó, vezeti: **Müller József.** Belépődíj: 30,— Ft.

7-én: Tini butik 18—20 óráig (divatholmik árusítása, házi divatbemutató). Szabás—varrás szaktanácsadás, varrógéphasználat.

11-én: Video vetítés. Rocktörténeti előadás. Vendégünk: **Varga Miklós.** Video diszkó, vezeti: **Müller József.** Belépődíj: 30,— Ft.

Házi Te mit tudsz? (Diszkó közben bemutatkozhatnak amatőr zenekarok, szólisták, színjátszó csoportok stb.). Diák diszkó. Belépődíj: 15,— Ft.

14-én: Tini butik. Szabás—varrás. Leg, leg, leg ..., Várjuk a jelentkezőket versengésre! Menthollos ital című francia film vetítése. Diák diszkó. Belépődíj: 15,— Ft.

18-án: Video vetítés. Számítógépes bemutató. Bemutatkozik a **Bazsima Sudár** együttes. Video diszkó, vezeti: **Müller József.** Belépődíj: 30,— Ft.

21-én Tini butik 18—20 óráig (divatholmik árusítása, házi divatbemutató). Szabás—varrás szaktanácsadás, varrógéphasználat. Házi Te mit tudsz? (Diszkó közben bemutatkozhatnak amatőr zenekarok, szólisták, színjátszó csoportok stb.). Diák diszkó. Belépődíj: 15,— Ft.

25-én Video vetítés. Eszperantó teaház. Vendégünk: **Lerch Ferenc** parodista. Video diszkó, vezeti: **Müller József.** Belépődíj: 30,— Ft.

28-án Tini butik. Suli-buli című magyar film vetítése. Házi Te mit tudsz? Diszkó közben bemutatkoznak amatőr zenekarok, szólisták, színjátszó csoportok, humoristák stb. Diák diszkó. Belépődíj: 15,— Ft.

Minden kedden és pénteken 18—20 óráig **csere-bere,** behozható hanglemez, kazetta, plakát, könyv, újság, gyűjtemények stb. a tárgyak eladhatók vagy elcserélhetők.

B.-né

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 7. szám Ára: 4,— Ft 1985. július

Mérlegen az első félév

Biztató eredmények, behozható lemaradások

Egy igen jónak mondható 1984. évi termelési terv teljesítése után gondjaink jelentősen növekedtek a hideg tél okozta nehézségek, a különböző külső és belső problémák miatt. A hátráltató tényezők ellenére vállalatunk az első félév termelési tervét túlteljesítette. E rövid megállapítás mögött sok-sok ember idegfeszítő munkája, a sokszor lehetetlennek látszó problémák megoldása áll, de ott érezhető a kollektíva ereje, az egymást segítő szellem, a többet akaró becsvágy is.

A gondok és nehézségek ellenére elért eredmény jónak mondható, örülhetünk neki, mert ez biztosítékot nyújt céljaink eléréséhez, különböző fejlesztéseink biztosításához.

Most röviden részletezzük az egyes gyáregységek munkáját.

A háztartási hűtőszekrény gyáregység időarányos termelési tervét 100,8 százalékra teljesítette. Összességében ugyancsak túlteljesítette tervét az abszorpciós és kompresszoros hűtőszekrényekből is. Sajnos, a tőkés export teljesítése mind az abszopciós, mind a kompresszoros típusoknál kissé elmaradt a tervezettől.

E fenti jelenség zömmel az egyes gyártóeszközök technikai színvonalának bizonytalanságából fakadó minőségi problémákból, azaz az exportkihozatali arány nem megfelelő voltából adódott, de igen jelentős befolyásolással bírt kompresszoros típusoknál a legkisebb méretű kompresszorok folyamatos ellátásának hiánya is. Az előbbiekben említett súlyos és a közeljövőben feltétlen megoldandó gondok ellenére háztartási hűtőszekrényből az 1984-es év hasonló időszakának darabszámát jelentősen túlteljesítettük, így fagyasztószekrényekből pl. 25 600-zal többet állítottunk elő.

Azt is ki kell emelnünk, hogy háztartási hűtőszekrényből az időarányos szocialista exportot 3 ezer darabbal megtoldottuk.

A hőcserélő gyáregység 101,6 százalékos teljesítést könyvelhet el. A járművízhűtőt új gyártósoron készítjük, mely igen nagy jelentőségű a termelékenység és a minőség alakulása szempontjából, de a beüzemelés nyilván az első féléves termelésre rányomta bélyegét, így e gyártmánnyal 94,9 százalékos teljesítést értünk el.

Meg kell jegyeznünk, hogy az új gyártósor a már említett minőségi és termelékenységi színvonalát növeli e gyártmánynak, de ugyanakkor az alkalmazott alapanyagok minőségének is kifogástalannak kell lenniük ahhoz, hogy ezek a berendezések üzemzavar nélkül működjenek.

A nagy hűtőelemekből az I. féléves tervét a gyáregység teljesítette, de kiszállítási nehézségek miatt igen jelentős késztermék nem jutott el a megrendelőhöz.

Érdemes megjegyeznünk, hogy 1984 hasonló időszakához viszonyítva a 698-cal szemben 1114 hűtőelem került ki az idén a gyártóhelyekről.

A korábbi évek visszaesése után az auto- és habszifonok vonalán teljesítménynövekedéssel számolhatunk, az ott dolgozók 10 százalékkal túlteljesítették tervüket, annak ellenére, hogy az auto- és habszifonok alkatrészgyártásánál, elsősorban a szifonfej folyamatos, jó minőségű előállításánál időről-időre problémák merülnek fel. A problémák az alapanyag minőségére és a technológiai fegyelem be nem tartására vonatkoznak.

Teljesítette a gyáregység a bolgár piacra szánt söröshordó megrendelését és a kooperációs félkész-gyártmányokból a féléves kötelezettségnek is eleget tett.

A hűtő- és klímatechnikai gyáregység féléves tervét 109,3 százalékra teljesítette. Határidőre elkészítették a Tyler áruházi berendezéseket, az F 200 és 300 ET fagyasztóládákból csaknem 10 ezer került belföldi forgalomba, ez a múlt évi darabszámnak több mint a duplája.

E szép eredmény ellenére azonban meg kell jegyeznünk, hogy a tervhez képest a kereskedelmi hűtőbútorokból e gyáregységnek csupán 97,3 százalékra teljesítette, de megvan a remény arra, hogy év végéig behozzák a lemaradást, mert új gyártóeszközöket kaptak.

A radiátor gyáregység az időarányos tervét 107,9 százalékra hozta. Ugyancsak teljesítette a lengyel exporttervét.

A sok éven át reflektorfényben álló radiátor gyáregység évről-évre hozza termelési tervét, viszont érezhető, hogy a radiátorpiacon telítődés van. A konkurrencia megjelenése a korábbiakhoz képest intenzívebb kereskedelmi tevékenységre inspirálja az illetékeseket.

A kompresszor és aggregát gyáregység feladatát 110,9 százalékra teljesítette. E lassan saját lábra álló, a közeljövőben leányvállalatként működő gyáregységünk kiemelt termékeiből; tej- és folyadékhűtő, Tyler hűtőaggregátból szerződésbeli kötelezettségeinek is maradéktalanul eleget tett.

Áttekintve a gyáregységek, illetve főbb gyártmányok szerint első féléves munkánkat, örömmel nyugtázhatjuk, hogy elképzeléseink többségében valóra váltak. Azokon a területeken, ahol a tervszámokhoz képest lemaradást észlelünk; ezek a háztartási hűtőszekrény tőkés szállításai, a járművízhűtők, illetve a kereskedelmi hűtőbútorok, a második félév során minden lehetőség megvan arra, hogy utolérjük magunkat és ugyanolyan sikeres évet zárjunk, mint a tavalyi volt.

Ezek az eredmények az éves terv 50 százalékához viszonyítva értendők. Kedvezőtlenebb a kép akkor, ha az éves terv 54 százalékához hasonlítunk, amelyet szerettünk volna teljesíteni, mert hosszú évek tapasztalata, hogy az első félévben jobban együtt van minden feltétel. — S —

Követendő példák

A kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben részt vevő jászárokszállási gyáregységünk kollektívája és szocialista brigádjai elhatározták, hogy az 1986. februárjára összehívott SZKP XXVII. kongresszusát munkafelajánlással köszöntik. Az év elején tett kongresszusi és jubileumi versenyvállalásukat az alábbiakkal egészítették ki:

— egy hónappal a negyedik negyedéves határidő előtt legyártják és kiszállítják a Szovjetunió részére a 9 darab szupermarkett áruházhoz szükséges berendezéseket,

— ugyancsak a Szovjetunió részére szállítandó olajhűtőkhöz a gyáregységben gyártott alkatrészeket a kért határidő előtt egy hónappal korábban legyártják.

A felajánlással egyidőben a gyáregység szocialista brigádjai **felhívással fordultak a vállalat többi kollektívájához hasonló pótvállalások megtételére.** Ehhez elsőként a hőcserélő gyáregység brigádjai csatlakoztak, és arra tettek igéretet, hogy az SZKP. közelgő kongresszusa tiszteletére a Szovjetunió részére szállítandó olajhűtő egységeket az éves tervben szereplő mennyiségben és minőségben, határidő előtt: 1985. december 20-ra legyártják.

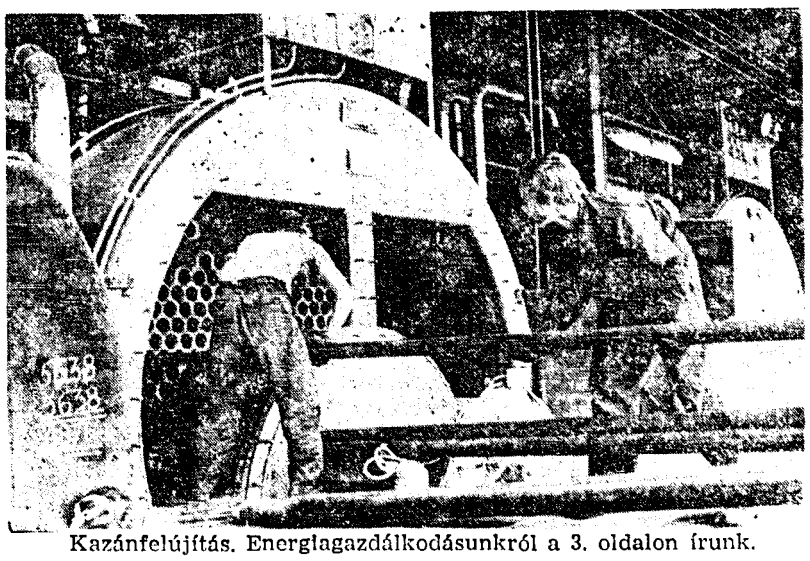

Kazánfelújítás. Energiagazdálkodásunkról a 3. oldalon írunk.

Távirat barátainknak

Zavoda VOLTA Dolgozói részére
200100 Tallinn

Kedves Elvtársak! Kedves Barátaink!

Július 21-e, nemzeti ünnepük 45. évfordulója alkalmából, szeretettel köszöntjük Önöket, a VOLTA gyár egész kollektíváját.

További munkasikereket, jó eredményeket, békés, boldog életet kívánunk mindenkinek, a Hűtőgépgyár dolgozói nevében.

Gorjanc Ignác
vezérigazgató

Kókai Rudolf
a pártbizottság titkára

Fehér Imre
az MSZBT tagcsoport ügyvezető elnöke

45 éves az Észt SzSzK

Ünnepi megemlékezés

A magyar—szovjet barátság jegyében egy hónap alatt a második megyei szintű rendezvény házigazdái voltunk. Július 19-én az Észt Szovjet Szocialista Köztársaság nemzeti ünnepének 45. évfordulója alkalmából, a Hazafias Népfront megyei és városi bizottsága a Munkás és ifjúsági házunkban ünnepi megemlékezést tartott. Az elnökségben foglalt helyet **Szűcs János**, a megyei pártbizottság titkára, **Bereczki Lajos**, a megyei tanács általános elnökhelyettese, **Sándor László, a Hazafias Népfront megyei bizottságának titkára, Szabó István**, a városi pártbizottság első titkára, valamint **Csukprin Leonyid Andrejevics**, a mardui vegyikombinát pártbizottságának titkára, az észt delegáció vezetője.

Buzás Sándor, a városi tanács elnöke megnyitó és üdvözlő szavai után **dr. Krasznai Géza**, a HNF megyei bizottságának elnöke mondott ünnepi beszédet. Felidézte szovjet Észtország legújabbkori történelmének legfontosabb állomásait, méltatta az elmúlt 45 évben végzett szocialista építőmunka kimagasló eredményeit. Beszélt a magyar és az észt nép közös múltjáról, a nyelvrokonságról és azokról a közös vonásokról, amelyekből a két nép barátsága gyökeredzik. Méltatta Szolnok megye és a köztársaság baráti kapcsolatának fejlődését, állandó bővülését. Szólt arról, hogy a megyében jelenleg 21 intézménynek van észt kapcsolata, köztük a Hűtőgépgyárnak, a városi kórháznak és a Bubiv helyi gyáregységének. Befejezésül beszélt a népek barátságának, erősítésének és a béke megőrzésének fontosságáról.

A nagytermet zsúfolásig megtöltő közönséget üdvözölte a Tiszamenti Vegyiműveknél küldöttségben lévő észt delegáció vezetője is.

Az ünnepi megemlékezés színvonalas kultúrműsorral ért véget, melyen közreműködött a jászberényi Palotásy János Kórus és a jászfényszarui Fortuna Irodalmi Színpad.

— N —

Választásokra készülve

1985. a választások éve, ezt jól tudjuk. Lezajlottak az országgyűlési és tanácsi választások. Készülünk a szakszervezeti mozgalom tisztségviselőinek megválasztására. A SZOT április 13-i ülésén többek között ezt vitatta meg, erről hozott határozatot.

Megkezdődtek azoknak a sajátos szakszervezeti mozgalmi tennivalóknak a kidolgozása, amelyekkel a szakszervezeti mozgalom is hozzájárulhat a XIII. pártkongresszus határozatának végrehajtásához. Ezt a munkát a szakszervezetek időszerű gazdasági, érdekvédelmi és nevelési feladataival együtt kell végezni.

A magyar szakszervezetek XXV. kongresszusára készülve összegezni kell eddig végzett munkánkat, tapasztalatainkat és meg kell határozni a következő öt év feladatait. Ennek főbb elveit a SZOT határozatban fogalmazta meg, és adta közre.

A szakszervezetek munkájában **most nincs szükség** tartalmi vagy szervezeti pályamódosításra. A szakszervezet szerveződése, felépítése, működési rendje megfelel a mozgalom céljainak. Biztosítja a szakszervezetek részvételét a szocialista építőmunkában, megfelelő keretet ad a szervezett dolgozók érdekeinek képviseletéhez, védelmében. Lehetővé teszi a szakszervezetek szerepének, társadalomformáló tevékenységének kiteljesedését. **Időszerű viszont az irányítás, a módszerek továbbfejlesztése. Csökkenteni kell munkánk formális vonásait és erősíteni szervezetünk mozgalmi arculatát, gazdagítani belső életünk demokratizmusát, elmélyíteni a választott testületek és a tagság kapcsolatát.** A gazdasági építőmunkát segítő szakszervezeti tevékenységben is **több kezdeményezésre** van szükség. **Segítenünk kell** a műszaki, technikai fejlődést, az alkotó erők kibontakozását, a rend, a fegyelem megszilárdítását, minden munkahelyen.

A választások egyik fő politikai célja az MSZMP XIII. kongresszusa határozatának megismertetése, megértetése a tagsággal. Valamennyi szakszervezeti tag mozgósítása a társadalom érdekeit szolgáló politika cselekvő végrehajtására.

A választások lebonyolításához már ismert a SZOT választási határozata. Vállalatunknál aktivistáink már megismerkedhettek vele. Ez a választási rendszer több új vonást tartalmaz. A továbbfejlesztés célja, hogy a választások az eddiginél nagyobb lehetőséget biztosítanak a demokratizmus kiszélesítésére, növekedjen a tagság meghatározó szerepe és közvetlen részvétele a tisztségviselők megválasztásában, ugyanakkor kellő garancia legyen arra, hogy a tagság felkészült és rátermett tisztségviselőket válasszon. A tisztségviselők jelölésének legfőbb követelménye, hogy a jelöltek élvezzék a tagság bizalmát, legyenek a munkában élenjárók, példamutatók, olyanok, akik társaikért szót emelnek, a többség akaratának érvényt szereznek. A bizalmiak döntő hatása a szervezeti életre indokolja, hogy minden eddiginél gondosabban válasszuk ki őket.

Az új választási rendszer **növeli a választások demokratizmusát,** megőrzi az érvényben lévő választási rendszer pozitív vonásait. Az eltérések a következők:

— A szakszervezeti tagok választhatóságával kapcsolatban megszűnik a tagsági időhöz kötött feltétel.

— Növekszik a jelölő bizottságok, illetve a jelölést végzők szerepe, mert ők felelősek a választások káderelőkészítéséért. Eddig ezt a munkát a funkcióban lévő vezető testületek végezték.

(Folytatás a 4. oldalon)

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Koczkás Karolina

Diákok a termelésben

Az elmúlt évben 180 tanulót fogadott a Hűtőgépgyár nyári szünidei munkára, az idén már eddig közel 200-at. Az érdeklődés, a jelentkezések száma azt mutatja, hogy augusztus végéig számuk meghaladja a 250-et — mondja *Csillik Sándorné*, a munkaügyi osztályon.

— A diákok munkakedve nőtt meg, vagy ezt vállalati intézkedések is segítették?

— Mindkettő igaz. Általában egy hónapra kötünk szerződést, de részünkről nem volt merev elzárkózás az egyéni kérésekkel szemben sem. Ha pl. valaki 2 vagy 3 hétre tudott munkát vállalni, megvolt a lehetőség erre is. A gyár szinte minden területén tudtunk munkát biztosítani és az idén a pénzük is több, ami érthető módon lelkesíti őket. A 14. életévüket betöltött fiataloknak 15, a középiskolásoknak 17,50-es, az egyetemről, főiskoláról érkezőknek 20 forintos személyi órabért jelent. Ennél többet is megkereshet az a fiatal, aki teljesítménybérben dolgozik, vagy délutános műszakot vállal.

A legtöbb fiatalt foglalkoztató terület egyike a hőcserélő gyáregység. A gáz- és olajhűtő üzemben Szászi Károly gyáregységvezetőtől kérdezem.

— Milyen munkát biztosít a gyáregység a fiataloknak?

— Természetesen nem szorosan vett produktív munkát várunk tőlük. Nagyteljesítményű gépekre, szerelőmunkára a beállításuk nem jöhet szóba. Maradnak olyan tevékenységek, mint pl. takarítás, csőtágítási munkák, alapozó festés, csavarok előkészítése, válogatása, és még sorolhatnám.

Köztudottan szorítanak bennünket is a létszámhiányból adódó gondok, ezért is érdemes kihasználni ezt a lehetőséget. Legtöbbjük szülei is itt dolgoznak a gyárban évek óta. Már csak azért sem tehetnénk meg, hogy ne foglalkoztassuk őket. A munkájukra eddig nálunk nem volt panasz.

Mátics Krisztina és *Kemenesi Rita* első alkalommal vannak itt, de jól érzik magukat.

— Sok osztálytársunk és ismerősünk dolgozik most a gyárban, és ebben az üzemben is. Nem voltunk „egyedül". Csak az óra csörög kicsit korábban, de tegnap már nem kellett megvárni — előbb felébredtem — mondja Rita. Zsebpénzt gyűjt. Mint mondta: az NDK-ba fog utazni, s jól jön a kiegészítés. Együtt megyünk megkeresni a többieket. Közben elmondták, hogy mindketten továbbtanulnak ősztől, s talán jövő nyáron újra itt töltenek a szünidőből néhány hetet.

Kinn az udvaron egy kisebb „munkamegbeszélést" tartó csoporthoz vezetnek. Mindannyian szünidősök vagyunk — mondja Krisztina. A vélemények változóak. Kinek könnyebb-, kinek nehezebb a munka. Vállalták, végigcsinálják. A pénznek mindenki örül. Jó előre eltervezték már, hogy mire fogják költeni.

Krupa Sándor érettségi után van.

— Éppen tegnap kaptam meg az értesítést. Felvettek Mezőtúrra a főiskolára — mondta örömmel. — Ez a harmadik nyár, s mindig ebben az üzemben.

— Mennyire érzitek magatokat fontosnak itt az üzemben?

— Ahogy én meg tudom ítélni, mindegyikünk munkája fontos, számítanak ránk.

— Arról tudtok-e, hogy amíg itt dolgoztok megilletnek benneteket a szociális kedvezmények?

— Amikor a szerződést megkötöttük, ezt elmondták. Ezek közül ilyen melegben legjobban a strandkedvezménynek örülünk és ki is használjuk ezt a lehetőséget — mondja *Krupa Sándor*.

— Minden belépő fiatalnak elmondjuk, hogy ha bármi közbejön, vagy ha elfáradnak pl., közös megegyezéssel mód van szerződést bontani, de erre még nem volt példa. Mint ahogy arra sem még eddig, hogy fegyelmezettlenség miatt valakit el kellett volna tanácsolnunk. — idézem vissza *Csillik Sándorné* szavait. A fiatalok állják ezt a vizsgát is, akár a szalag mellett, akár festőpemzlivel a kezükben.

Úgy tűnik a tanulók jó emléket visznek magukkal a nyári munkáról, a Hűtőgépgyárról. Lassan „törzsgárda" alakul ki, — nyaranta visszajárnak.

Koczkás

„Állj be öcsém...!"

A vállalatunknál működő Wienermann Lajos Ifjú Gárda századunknál egy tűzoltó és egy munkásőr szakasz tevékenykedik. Mindkét szakalegységnél szaktematika alapján folyik a kiképzés. A gárdisták megismerkednek az állami Tűzoltóság és a Munkásőrség alapvető feladataival, mindennapos tevékenységével. Kiképzési tervünkben egyaránt szerepel elméleti és gyakorlati feladat. A szaktematikán kívül foglalkozunk a polgári védelem, honvédelem, a közlekedés és közbiztonság alapvető ismereteinek elsajátításával is.

Felkészültségünkről tanúbizonyságot adtunk a közelmúltban Túrkevén megrendezett XIII. megyei Ifjú Gárda szemlén. Századunkat hat fiatal képviselte a Jászberény városi egység 25 fős szakaszában.

Az ünepélyes megnyitón került sor az alaki és menetdal versenyszámok bemutatására. Mindkét versenyszámban második helyezést értünk el. A harci túra megkezdése előtti estén megeredt az eső. A felázott agyagos talaj keményen próbára tette gárdistáinkat. A 25 kilométeres távon kilenc állomáson kellett átjutni térkép alapján. Az állomásokon ifjúságpolitika, polgárvédelem, munkásőr, egészségügyi, stb. feladatok váltották egymást. A harci túra folyamán a megyei tűzoltó parancsnokság különdíjjal jutalmazta felkészültségünket.

A versenyekben elért összesített eredményünk alapján Szolnok után második helyezést értünk el.

A KISZ-alapszervezetek kérésére élménybeszámoló formájában szívesen adunk tájékoztatást az ifjú gárdisták munkájáról. Ezeknek az élménybeszámolóknak nem titkolt célja, hogy minél több fiatal ismerje meg alaposabban munkánkat, álljon közénk, kapcsolódjon be ebbe a sok élményt és ismeretet nyújtó tevékenységbe.

Várjuk az érdeklődő fiatalok jelentkezését.

Tamás József
IG század parancsnoka

Séta a parkban

Kultúrparkunk évről-évre több látogatót vonz, a jászberényi idegenforgalom kedvelt helye, sokszor egyetlen célállomása. A hat évvel ezelőtt telepített növénykert fái már tekintélyes lombkoronát növesztettek. Az állatkerti rész is szépen gyarapodott.

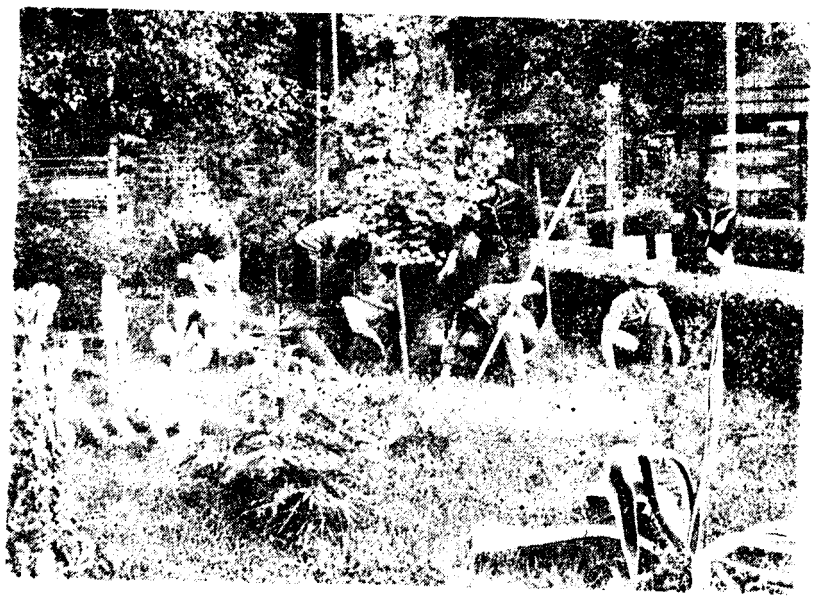

Szünidős diákok is részt vesznek a parkok ápolásában.

Nemes Árpád képriportja

Az állatok királya élvezi a trópusi éghajlatra emlékeztető napot.

Téli bundában legjobb az árnyékban.

Rács mögött a ravaszdiak.

Hírek

Befejeződött a papír- és fémhulladékgyűjtési akció, ami néhány KISZ-alapszervezet számára páratlanul szép anyagi sikert eredményezett. Azok a kollektívák, akik fáradságot nem ismerve járták az üzemek környékét, szabadidejükben jöttek be a hulladékot összegyűjteni, válogatni, elszállítani, most megérdemelten tervezhetik a több tízezer forintos „haszon" felhasználását.

Közülük is kiemelkedik a szerszámüzem KISZ-alapszervezetének kollektívája.

*

A KISZ-bizottság legutóbbi ülésén jelentést tárgyalt a fiatalok vállalati gazdasági munkaközösségekben való részvételéről. A számadatokból kiderült, hogy vgmk-tagok 40 százaléka 35 év alatti fiatal.

A jelentés alapján a testület megállapította, hogy a vgmk-k léte vállalatunknál is gazdasági szükséglet.

Ezen felül — elsősorban a fiatalok számára olyan többletjövedelem-szerzési lehetőség, amivel életkörülményeiket javíthatják.

FELHÍVÁS

Az üzemi KISZ-bizottság és az oktatási osztály Ki minek mestere szakmai-politikai versenyt hirdet *villanyszerelők* és *gyors- és gépírók* számára.

A verseny célja: lehetőséget adni a fiatalok tehetségének, képességének kibontakoztatására.

A verseny arra is jó, hogy a fiatalok az irányított egyéni önképzésen alapuló továbbképzésben vegyenek részt és ezzel is támogassák a vállalat továbbképzési céljainak megvalósítását.

A versenyeken részt vehet minden villanyszerelő és gyors- és gépíró szakképzettséggel rendelkező fiatal, aki még nem töltötte be a 30. életévét.

Jelentkezési lapot és a részletes versenykiírást személyre szólóan mindenki megkapja.

A verseny díjazása a kollektív szerződés alapján történik. Jelentkezési lapokat a KISZ-bizottságra kell eljuttatni.

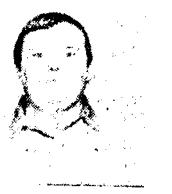

Ingázva tanul

Egy bejáró portréja

CSOMBOK PÁL

A természet rendje, hogy az őszt téli követi. Bejön a hideg, szél, hó, a hőmérők skáláján hosszú ideig nem megy a „mutató" a nulla, sőt a mínusz tíz fok fölé. Ilyen volt a mostani telünk. A naponta vidékről bejárók különösen ki voltak téve a nehézségeknek. Legtöbbjüknek bizony a húsz-harminc kilométeren keresztül be sem tudott melegedni az autóbusz a tizenvalahány fokos zimankóban.

— Szülőfalujának nem szívesen fordít hátat az ember. Így aztán nekünk maradt az ingázás. Persze ezt is meg lehet szokni — újságolta *Csombok Pál*, a mef dolgozója.

Hogy miért használja a többesszámot, mielőtt megkérdezném, elárulja.

— Édesapámmal járunk. Ő az abszorpciós hűtőszekrény üzemben dolgozik szalagon. Szereti, amit csinál. Pedig akik nem ismerik, nem tudják, hogy milyen fizikai igénybevételt jelent a könnyednek vélt szalagmunka. Délelőttösek vagyunk mindketten. Azonos időben — pontban négykor — csörög két vekker a két külön „lakosztályban". Sajnos a busz nagyon korán jön. Négy óra negyven helyett bőven ráérne ötkor is indulni, főleg azután, hogy rátértünk a nyári időszámításra.

Márciusi számunkban írtuk, hogy „Nyolcadszor is miénk a vörös vándorzászló,,. Az ifjúsági nagygyűlésen ez alkalomból — kiemelkedő KISZ-munkáért — külföldi jutalomútra mehetnek, névsorában találkoztam *Csombok Pál* viszneki fiatalember nevével.

— Mikor és hová lesz a nagy út?

— Bulgáriába, augusztusban. Már nagyon várom!

— Kollégáidtól tudom, nem csupán vállalod a pluszmunkát, de csinálod is lelkiismeretesen.

— Még Visznekről hoztam magammal a társadalmi munka szeretetét. Odahaza Ifjú Gárda parancsnok voltam sokáig. KISZ munkából sem húztam ki magam soha. Éppen tizenöt éve, hogy KISZ-tag vagyok. Nyolcvankettőben léptem be a pártba, jólesett, hogy már a következő évben pártcsoportbizalminak választottak. Mit mondjak még? A mef-nél, a Május 1. Szocialista Brigád helyettes vezetőjeként tevékenykedem. Brigádunk nem első, de előkelő helyen van.

— Úgy is jellemeztek, hogy *Pali* az „örök tanuló".

Mosolyogva folytatja, mintha erre akart volna rátérni.

— Elektroműszerésznek készültem, aztán mégis géplakatos lettem Gyöngyösön, a MÁV Váltó- és Kitérő gyárban. Később elvégeztem a gimnáziumot. Idekerülve vállalati támogatással technikusminősítőre jártam, — sikerült. Szakdolgozatom témája: a hűtővitrin-kompresszor szerelési terv készítése volt. Utóbb a német nyelvcsoport kezdő tanfolyamát látogattam, most a haladóra készülök. Foglalkoztat az is, hogy számítógéppel kapcsolatos ismereteket szerezzek, hisz szükség lehet még rá.

— Hamarosan jubilálsz, tíz éve lesz, hogy a vállalathoz jöttél.

— Való igaz. Sok mindent mondhatnék, de csak a két leglényegesebbet említem meg, saját szemszögemből. Az egyik a technikai fejlődés. A termelési színvonal ugrásszerű növekedése, az új gépek, csarnokok mutatják ezt. A másik az emberi tényező. A vezetők módszereinek változása, a dolgozók hozzáállása a munkához, a munkahelyi magatartás fejlődése.

— Szabadidő?

— Ebből kevés van. Nem panaszkodom, mert volt már ettől jóval kevesebb is. Amikor technikusminősítőre jártam hetente háromszor, nagyon zsúfolt napokat éltem át. Reggel négykor ébresztő, jöttem a gyárba, műszak végén utaztam Gyöngyösre, este nyolckor volt vége a tanításnak — majd irány haza, Visznekre. Ne kanyarodjunk el a kérdéstől. Kedvenc időtöltésem a kerti munka is. Van mit tenni benne, közel egy hold nagyságú területet művelünk. Szenvedélyem az autózás, motorozás, de hároméves Ladámra ráillik, hogy „megkímélt", nem sok idő van kocsikázni.

Baranyi József

Lesz leányvállalat is

Vállalati tanács fog irányítani!

A bizalmi testületi ülés 11 tagú előkészítő bizottságot választott arra, hogy a vállalatirányítás korszerűsítésének feladatait segítse szervezni, illetve bonyolítani. E feladatok jelentős állomása az volt, hogy dolgozóink tájékoztatást kaptak az irányításban bekövetkező változás lényegéről, valamint a leányvállalat alakításának lehetőségéről.

A termelési tanácskozásokon megismert és kialakított vélemények alapján az előkészítő bizottság levélben értesítette az ipari minisztert a vállalati álláspontról.

Ezt követően kapta vállalatunk a miniszter elvtárs levelét, amelyet az alábbiakban közlünk:

Kedves Gorjanc Elvtárs!

Tájékoztatom a vállalat új vezetési formába történő átsorolásával kapcsolatos döntésemről, amely — figyelembe véve a vállalati kollektíva véleményét — az, hogy a vállalat 1986. január 1-től vállalati tanács általános vezetése alatt folytatja működését.

Tudomásul veszem, hogy ezzel egyidejűleg a budapesti gyáregységből, a törökszentmiklósi üzemből leányvállalatot hoz létre.

Javaslom, hogy a versenyhelyzet javítása, a belső szervezeti egységek érdekeltségének fokozása érdekében vizsgálják meg, hogy a vállalatnál milyen további belső szervezetfejlesztési lehetőségek megvalósítása célszerű.

Kérem vezérigazgató elvtársat, hogy szíveskedjék javaslatot tenni az új szervezeti és működési szabályzatot kidolgozó szerkesztő bizottság két tagjára.

A bizottság megbízásáról és a létesítő határozat kiadásáról az átalakulás konkrét időpontjának megfelelően intézkedem. A bizottság munkáját az áttérés időpontját legalább egy hónappal megelőzve fejezze be.

Felhívom figyelmét arra, hogy az új SzMSz kidolgozásának elősegítésére az Ipari Közlöny ezévi 5. számában 8017/1985. számon útmutatót jelentettünk meg.

Az új vállalatvezetési formára való áttéréssel kapcsolatos feladatokat a továbbiakban a hatályos jogszabályok és az MT—SZOT együttes irányelvének figyelembevételével hajtsák végre.

Kérem, hogy fenti döntésemről szíveskedjék tájékoztatni a vállalati előkészítő bizottság elnökét, a vállalati társadalmi szervek vezetőit és az egész dolgozó kollektívát.

A vállalat egész kollektívájának sok sikert kívánok az új vállalatvezetési formában való működéshez.

Budapest, 1985. július 1.

Elvtársi üdvözlettel: *Kapolyi László*

A szervezeti és működési szabályzat tervezetét három tagú szerkesztő bizottság készíti, vezetője vezérigazgatónk, Gorjanc Ignác, tagjai: Dr. Knorr János vezető jogtanácsos és Nagy Pál, a szervezési önálló osztály vezetője.

Ez az új, most készülő „alkotmány" magába foglalja a vállalati irányításhoz alapvetően fontos szabályzatokat és ez rendelkezik a vállalati tanács megválasztásáról és működéséről is.

A vállalati tanács a vállalat vezérigazgatójából, a vállalati fő folyamatok vezérigazgató által delegált vezetőiből és a dolgozók gyűléseken megválasztott tagjaiból álló 32 tagú testület.

Az egész átalakulási folyamat a Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa által kiadott együttes irányelv alapján zajlik, amelynek folyamatosan vannak jelentős eseményei.

A szervezeti és működési szabályzat tervezetét széleskörűen véleményezik, s csak ezt követően kerül sor a véglegesítésre.

Lapunk hasábjain keresztül folyamatosan figyelemmel kísérjük az eseményeket, és azt szeretnénk, ha a vállalatunk valamennyi dolgozója ismerné e jelentős változásokat.

Brigádhírek

A képen látható serleget a kompresszoros hűtőgép üzem Asztalos Lajos Szocialista Brigádja alapította a vöröskereszt városi vezetősége és az úttörőelnökség által meghirdetett „Úttörők a környezetükért" tisztasági mozgalom győztes csapatának.

A verseny első győztese a 100-as számú Bajcsy-Zsilinszky Endre Úttörőcsapat lett. A serleget, amelynek a díszítését és a vésnöki munkáit az idomszerész műhely brigádja készítette társadalmi munkában az iskola tanévzáró ünnepségén vette át a csapat titkára **Török Ernő** brigádvezetőtől.

Augusztus 9-én sportlétesítményeink meglátogatásával egybekötött baráti találkozón fogják aláírni azt az együttműködési szerződést, melyet az üzemfenntartási főosztály Székely Mihály és a Szolnok Megyei Sütőipari Vállalat helyi gyáregységének Dózsa György szocialista brigádjai között jött létre.

A két téemkás brigád kapcsolatfelvételének mozgatója a közel azonos munkatevékenység. Céljuk egymás munkájának megismerése, kölcsönös segítése, valamint baráti kapcsolatok fejlesztése.

Nyár. Foto: Sárközi

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Nyári körkép, szigorúbb feltételek

Vigyázzunk a dráguló energiára!

A verőfényes — időnként borús, esős — júliusban már távolinak tűnnek a rendkívüli hideg, május elejéig elhúzódó tél által okozott nehézségek.

Az egymást követő áramkimaradások, távvezetéki, erőművi zavarok, földgázkorlátozások és fűtőolajellátási gondok egyelőre megszűntek, de korábban összességében jelentős termeléselmaradáshoz vezettek. Az energiaellátási zavarokon túl, nálunk főként villamos energia teljesítménycsökkenésként illetve kiesésként jelentkezett. A minusz 15 °C-ra méretezett melegítő és fűtőrendszerek nem tudták a technológiában előírt hőfokokat (vegyikezelő fürdők, festőfülkék légtere) biztosítani, az üzemcsarnokok, műhelyek, szociális helyiségek, irodák légtéri hőmérséklete az előírt hőfoknormák alatt maradt.

A zavarok ellenére a lakótelepi és külső szociális létesítmények hőszolgáltatásában (fűtés, melegvízkészítés) nem jelentkeztek zavarok, kivéve az erős szélvihar okozta, Zagyva feletti távvezetékszakadást.

Más vállalatok energiakorlátozásai nálunk anyaghiányt és szállítási nehézségeket okoztak.

Az első negyedév termelési feltételeit még rendkívül körültekintő műszakátszervezésekkel, pótműszakokkal sem sikerült maradéktalanul megteremteni, ezért a féléves tervek eredményes teljesítése érdekében júniusban hétvégi pótműszakokra is sor került a gázhűtő, a járművízhűtő és a kompresszoros hűtőgép üzemben

Az elmúlt időszak gondjai után további nehéz feladatok hárulnak az energetikára. A minisztérium által előírt csökkentett energetikai normák betartása, a szokásos nyári karbantartások elvégzése és a földgázprogram további folytatása gyáron belül és a városban lévő hűtőgépgyári intézményekben.

*

Az Ipari Minisztérium a népgazdasági összes energiahordozók várható maximált felhasználhatósága, a rekord hideg miatt felhasznált kb. 25 % többlettüzelőanyag miatt, a lakosság 1985. évi téli igényeinek maradéktalan kielégítése érdekében már az év elején megkereste az ország 84 nagyvállalatát — köztük gyárunkat is — az energiafelhasználás mérséklése érdekében. A gyár elé kitűzött feladat — mely minden termelő, s egyben energiafelhasználó üzem feladata is — azonos termékmennyiség kibocsátása mellett kisebb energiamennyiség felhasználása.

E feladattal egyidőben a minisztérium vállalatunk energiafelhasználását az 1983. évi felhasználás szintje alatt kb. 1,6 %-kal behatárolta. Ezzel egyidejűleg minden iparvállalatra az energiahordozók költségén túl — a behatárolt mennyiség feletti igénybevétel esetén — úgynevezett „többlet energia igénybevételi díj" fizetését rendelte el, mely olajnál és villamos energiánál kétszeres, földgáznál 2,5-szeres anyagköltséget jelent. Ez a „díj" az 1985. évi gazdálkodásunkból megtermelt nyereségből fizetendő és az energiaracionalizálási országos programot támogatja, annak pénzügyi alapját növeli.

Az energiatakarékosság feladatait megyénkben számos kisebb vállalat is megkapta úgynevezett „szocialista szerződések" formájában, melyeket a Szolnok Megyei Területi Energiaipari Bizottság kötött meg az Energiafelügyelet nevében. E bizottságban főosztályunk is aktívan tevékenykedik.

A termelés folyamatosságának biztosítása mellett pontos ütemterv szerint végezzük a karbantartásokat és a földgázprogram I. ütemének folytatását. Kazánjaink közül három már tizenöt éves, így teljes szerkezeti átépítésre, a füstcsövek cseréjére és újraszigetelésre szorul. A munkálatokat az Orosházi KAZÉP szakemberei segítségével közösen végezzük.

A földgázprogram teljes megvalósítása érdekében az I. ütem 1984. évi zárásaként 2 kazánt már átalakítottunk földgáz üzeműre, azok január elejétől üzemelnek, így a téli csúcshidegben e kazánok üzemeltetésével sikeresen áthidaltuk az olajszállítás hiányosságait. Az átépített gázüzemű kazánokat a karbantartás (kormolás, víztér savazása) mellett hatósági szerkezeti vizsgálatra és nyomáspróbára készítjük elő.

A kazánházi munkák még két kazán gázra való átállításával folytatódnak.

Terveinkben szerepel az összes kazán földgáz- és tápvízfelhasználásának, illetve a termelt gőzmennyiségnek a mérése. Ezzel kívánunk felkészülni a jövőre tervezett mért, s gyáregységekre terhelt szolgáltatások bevezetésére. Villamos mérések tekintetében az egyes üzemi fogyasztók mérhetősége jól kiépített. Tervezzük a kazánház tetőszerkezetének felújítását is, melyet a kénes fűtőolaj füstgázai a lecsapódó légnedvességgel együtt alaposan korrodáltak.

*

A földgáz második ütemének megvalósítására elkészültek a kiviteli tervek. Ez a munka a „Bosch" festő, „Eisemann" lakkozó, a tervezett abszorpciós festő, vegyikezelő és a gázhűtő lakkozó berendezések gázra való átállítását jelenti. Ennek kivitelezése a 200 Nm/ó teljesítményű gázszabályozó és az ahhoz tartozó mérőállomás megépítésénél, a munkaárkok előkészítésénél, illetve a nyomáspróbák előkészítésénél tart. A szekunder vezeték 3 kPa nyomáson a munkaárkokba illetve a csarnokok tetőszerkezetére kerül.

A kivitelezésnél jól összehangolt program szerint kell a gázépítést és a termelési tevékenységet végezni, mivel egyrészt az építési területek fokozottan tűz- és robbanásveszélyesek az alkalmazott festékféleségek miatt, másrészt nagyon sok villamos, víz és szennyvízvezetéket kell keresztezni a tervezett nyomvonalon.

A földgáz harmadik ütem tervei — mind a közterületi, mind a gyári területen — elkészültek, kivitelezésük a hónap végén kezdődik. Külső létesítményeink közül a Kultúrpark, a Gólya Óvoda és a Mazsola Bölcsőde kap hamarosan gázt.

*

Nyári gondjaink egyike a folytonosan visszatérő hidegvízhiány. A termelő tevékenységek növekvő vízigénye, a növekvő lakótelep, a bővülő strand felhasználásai nincsenek egyensúlyban a kutak vízhozamával. A városból is ismert vízproblémák a kutak fokozatos hozamcsökkenéséből adódnak. A helyzet javítására főosztályunk a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetnek megbízást adott a gyár teljes vízforgalmának felülvizsgálatára, s a szükséges javaslatok megtételére.

A minimális hozamra csökkent 6-os számú kutunk teljes felújítását rendeltük meg a ceglédi Vízkutató és Fúró Vállalattól. A 350 m-re bővített kút hozama a várakozásoknak megfelel, az utómunkálatok függvényében augusztus közepére kapcsolódhat be a vízszolgáltatásba. A beindításig a vizet felhasználó üzemek, a strand mérsékelt vízfelhasználását kérjük — főképp a fürdés időszakában jelentkező nyomásesések mérséklésére —, ezzel megszűnnének a konyhán és a második emeleti fürdőkben előforduló vízhiányok.

*

A félévi energetikai mérleg alapján felhasználásunk villamos energiából az engedélyezett mennyiség 54 százaléka, fűtőolajból és földgázból együttesen az engedélyezett mennyiség mintegy 70 százaléka. Ennek megfelelően érdekünk, hogy a tél kihatásait minimálisra csökkentsük, az eddigi többletfogyasztásokat az év hátralévő részében pótlólagos megtakarításokkal ellensúlyozzuk. E fontos feladat hárul az energetika dolgozóin kívül a gazdaságvezetőkre, beosztottakra, szocialista brigádokra, újítókra. Az érdekeltek az energiafogyasztó egységeket a lehető legcélszerűbben üzemeltessék, a munkákat racionálisan szervezzék, az éjszakai, a vgmk munkák alatt vagy csökkentett létszámnál ne a teljes világítási rendszert használják, fokozott figyelemmel ellenőrizzék a fotocellás fénykapcsoló automatikát, azok letakarását szüntessék meg.

Üzemen kívüli gépek, raktárak munkaterét minimális fényerősségszinten tartsák, az ott végzett tevékenységnek megfelelően. A rendszeres ellenőrzéseink a felvetett hiányosságokat sok esetben feltárták, s az illetékes egységek tudomására hoztuk azokat.

Sok helyen a tetőátvilágító ablakok elkoszolódtak, vagy éppen lemeszelték azokat, vagy behúzott elsötétítő függönyök mellett, mesterséges fénynél dolgoznak. Konvejorok, festőfülkék felett feleslegesen világítanak a fénycsövek.

A hálózati vízzel, a sűrített levegővel — mely szintén energiahordozó — való helyes gazdálkodás (csapok, szerelvények elzárása, tömítetlenségek megszüntetése) szintén fontos takarékossági eszköz. A télre való felkészülés, az ablakok, nyílászáró elemek megjavítása, a szükséges üvegeztetések elvégzése már most kell, hogy elkezdődjön.

*

A takarékossági feladatok hathatós megoldása érdekében az energetika dolgozói szakmai továbbképzésen, konferenciákon, gyárlátogatáson vesznek részt, melynek tapasztalatait gyárunk energiagazdálkodásának javítása érdekében hasznosítják.

A takarékosság egyik fontos eleme a tervezett, kimunkálás fázisában lévő, az önálló gyáregységeknek szolgáltatott, átadott energiamennyiség pénzbeli elszámolása, a termelési adatok birtokában a hatékonyság elemzése.

Az előttünk álló nehéz feladatok megoldásához mindenki megértő és segítő támogatását várja az energetika kollektívája.

Hlavacska András

Jó tudni!

Változások a társadalombiztosításban

Ebben az évben számos társadalombiztosítási rendelkezés lépett életbe a népesedéspolitikai intézkedések keretében, valamint a fogyasztói árszínvonal emelkedésének részleges ellensúlyozására. Új ellátásként bevezették a gyermekgondozási díjat, növekedett a családi és jövedelempótlék összege, hosszabb keresőképtelenség, valamint kórházi ápolás esetén kedvezően változott a táppénz mértéke.

Az éves szintű intézkedések részeként 1985. szeptember 1-től újabb rendelkezések lépnek hatályba, melyek tovább javítják a gyermekeket vállaló szülők helyzetét. Emelkedik az anyasági segély összege valamint a szülési szabadág időtartama, meghosszabodik a beteg gyermek ápolása címén igénybe vehető táppénzes idő és bővül a jogosultak köre. Most elsősorban a szeptembertől érvényes változások lényegét ismertetem, kiegészítve néhány hasznos tudnivalóval, amelyet az érintett ellátásokkal kapcsolatban ismerni kell.

ANYASÁGI SEGÉLY

Jelenleg az anyasági segély összege gyermekenként 2500 forint ha a szülő nő terhességi orvosi vizsgálaton négyszer (koraszülés esetén egyszer) részt vett és az első vizsgálat a terhesség kezdetétől számított 140 napon belül történt. Egyéb esetben (négynél kevesebb orvosi vizsgálat, illetőleg az első vagy egyszeri vizsgálat nem 140 napon belül történt), ha a szülő nő legalább egyszer részt vett terhességi orvosi vizsgálaton, a segély összege 1000 forint. A segély halva született gyermek után is jár. Nem jár anyasági segély annak, aki terhességi orvosi vizsgálaton egyszer sem vett részt.

A 2500 forintos anyasági segély összege az **1985. augusztus 31-e után született gyermekek esetében 4000 forintra emelkedik,** az 1000 forintos segélyt nem emelik.
Az anyasági segélyre jogosultság megállapításához a társadalombiztosítási kifizetőhelynél be kell mutatni a gyermek illetékmentes (eredeti) anyakönyvi kivonatát, valamint a szülő nő részére az illetékes orvos által kiállított Terhesgondozási könyvet. A segélyt a jogosult vagy írásbeli meghatalmazottja részére pénztárban fizetjük ki.

SZÜLÉSI SZABADSÁG

Az 1985. augusztus 31-e után kezdődő szülési szabadság ideje a jelenlegi 20 hétről 24 hétre emelkedik, ennek megfelelően a terhességi-gyermekágyi segély folyósításának ideje 28 nappal meghosszabbodik.

A szülési szabadságból 4 hetet a szülés várható időpontja előtt kell kiadni. A jelenlegi szabályozás szerint ettől el lehet térni. A szeptembertől érvényes szabályok ezt nem teszik lehetővé, így a szülés előtt bármely okból igénybe nem vett napok nem hosszabbítják meg a szülési szabadság lejártát.

Ha a gyermeket a koraszülöttek ápolására fenntartott intézetben gondozzák, a szülési szabadság igénybe nem vett részét — a szülést követő egy év leteltéig — a gyermeknek az intézetből történő elbocsátása után is igénybe lehet venni. A szülési szabadság megszűnik, ha a gyermek halva születik, vagy a szülési szabadság ideje alatt meghal, a halál napját követő 8. napon, ha pedig az újszülöttet állami gondozásba adják, az azt követő napon. A szülési szabadság azonban egyik esetben sem lehet 6 hétnél kevesebb.

A szülési szabadságot, illetve az ennek idejére járó terhességi-gyermekágyi segélyt a vállalat munkaerőgazdálkodási irodáján és a társadalombiztosítási kifizetőhelyén kell igényelni az illetékes orvos által kiállított Orvosi igazolás a keresőképtelen- (terhességi) állományba vételről szóló nyomtatvány leadásával. Ha a terhes nő állományba vétel végett a szülést megelőzően orvosnál nem jelentkezett, segélyezésének a kezdő időpontját csak a szülést követően lehet a gyermek születési anyakönyvi kivonatának az adatai alapján megállapítani.

TERHESSÉGI-GYERMEKÁGYI SEGÉLY

A terhességi-gyermekágyi segély (tgys.) a szülési szabadságnak megfelelő időtartamra jár. Feltételei 1985. január 1-óta változatlanok és **szeptembertől sem változnak.** A segély összege keresethez igazodik, azonban **nem azonos a munkaügyi jogszabályok alapján kiszámított átlagkeresettel.** A segély napi összege elsősorban a vállalatnál a segélyezést megelőző évben elért nyugdíjarulékkal és jövedelemadóval csökkentett keresetéhez igazodik az anyának. A tgys. a társadalombiztosítási jogszabályok alapján kiszámított naptári napi átlagkereset teljes összege (100 %), ha a szülő nő a szülést megelőzően két éven belül 270 napon át biztosított volt. Ennél kevesebb de legalább 180 napi biztosítás esetében a tgys. a napi átlagkereset 65 %-a. A segély minden naptári napra jár. Kifizetése a 310 forint bérpótlékkal együtt bérkifizetéskor történik.

Nem jár terhességi gyermekágyi segély a biztosítottnak:
a) ha bármelyik jogviszonyában (főállás, második munkaviszony, GMK stb.) munkát végez, vagy hatósági engedélyhez kötött kereső tevékenységet folytat,
b) arra az időtartamra, amely alatt külföldön tartózkodik,
c) az előzetes letartóztatás, a szabadságvesztés és a szigorított őrizet tartamára.

Ezen korlátozó rendelkezések teljes egészében érvényesek a gyermekgondozási díj folyósításának időtartamára is, a munkavállalási tilalom a GYES folyósítás alatt is fennáll a szolgáltatásra jogot adó gyermek másfél éves koráig.

A gyermekápolási tápénzzel kapcsolatos rendlelkezéseket a következő — augusztusi — számban ismertetjük.

Schrancz István

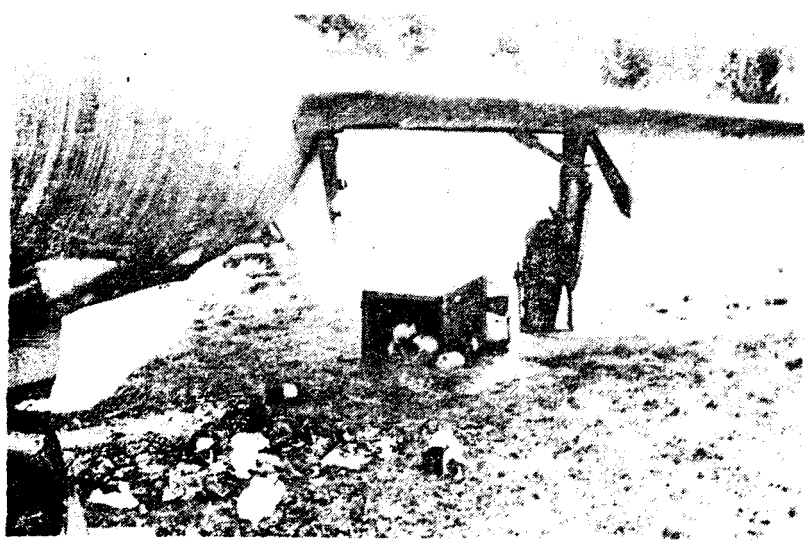

BÉKE! Fotó: Nemes Árpád

ÜDÜLÉS SZABADIDŐS PROGRAMOK REHABILITÁCIÓ Érdekvédelem Kulturális rendezvények Kismama találkozó OKTATÁS MUNKAVÉDELEM ÜZEMI DI[illegible] SZAKSZERVEZET JOGSEGÉLY SZOLGÁLAT[illegible] MUNKAVERSENY NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ NÉVADÓ SEGÉLYEK

Rovatvezető: Kissné Szabó Erika

Az üdülésről félidőben

Ezen a nyáron is szerettünk volna, vagy szeretnénk nyaralni. Az idő júniusban azonban az üdülési felelősök ellen dolgozott. No, meg azok ellen, akik erre az időre kaptak beutalót.

— Bizony, nem sok örömünk volt eddig a nyárban — mondja *Veres István*, a vszb üdülési felelőse. — Pedig a szakszervezeti bizottság és a vállalat nem kis összeget áldoz üdültetésre.

Saját és bérelt üdülőink fenntartására 1 millió 626 ezer forintot, üdülési támogatásra 60 ezret, bérleti díjakra 730 ezret, működtetésre, fenntartásra 836 ezret terveztünk 1985-re.

Ezen a nyáron új helyen is bérelünk üdülőt Széplakfelsőn, a négycsaládos üdülő 10 napos turnusokkal működik. A másik széplaki bérleményünk pedig egy szobával bővült, így hat család pihenhet itt hetenkénti váltással. Ezzel az üdülővel tavaly nyáron meg voltak elégedve dolgozóink, így a tulajdonost rá tudtuk beszélni a bővítésre. Zamárdiban lévő vállalati üdülőnk a legkedvezőbb, viszonylag kevés férőhellyel. Ennek elosztásával gondunk van. Az üzemi bizalmi csoportok figyelmét mindig felhívjuk, hogy ide csak kétévenként lehet beutalót igényelni. Mégis találkozunk olyanokkal, akik évente itt nyaralnak, s kevés nagycsaládost utalnak ide, pedig ezt a funkciót is remekül el tudná látni.

Mátraszentistváni üdülőnk teltházzal üzemel a nyári hónapokban. Itt is van újdonság. A békéscsabai Mezőgép Vállalattal szerződést kötöttünk a nyári időszakra 4 család csereüdültetésére. Az ő üdülőjük Gyula-Szanazugban van a két Kőrös találkozásánál, gyönyörű környezetben. Ha sikeres lesz ez a csere, akkor jövőre megpróbáljuk folytatni, nagyobb létszámmal.

A SZOT beutalókkal sajnos egyre több problémánk van. A főszezonra kapott beutalók választéka szűk. Dolgozóink szívesen elmennének Sopronba, vagy Szoboszlóra. Nemcsak a Balatonnál lehet nyaralni, mondják, s igazuk van. A választék mellett gond, hogy 2+2-es, tehát kétgyermekes család részére szóló jegy kevés. A 2+1-es beutalóval pedig nem lehet elvinni a második gyermeket, mert az üdülő nem fogadja.

Az utószezonra szóló beutalóknál már más a helyzet. Itt a választék is nagyobb, és sokféle kedvezményre van lehetőség. Házaspári jeggyel egy gyermeket el lehet vinni. A csemete költségét az üdülőben kell kifizetni. A nagyszülők elvihetik az unokát magukkal. A szakszervezeti bizottság támogatást is tud adni az előés utószezonos jegyekhez, szociális helyzettől függően. Ez kb. 300, 500 forint lehet átlagosan. A nagycsaládosok üdültetését főidényben is támogatjuk, maximum 1000 forint adható.

Azok, akik nem tudtak főidényben beutalóhoz jutni, ne csüggedjenek. Utószezonra szóló SZOT üdülőjegyek bő választékban vannak, de leginkább csak a nyugdíjasok igénylik. Az ő üdültetésük is feladata a szakszervezetnek. Szeretnénk, ha az aktív dolgozók pihenésük, kikapcsolódásuk érdekében utószezonban is nagyobb számban igényelnék a beutalókat.

Saját önellátós bérleményben üdültet Jászárokszállás és Budapest. Ez utóbbi évtizedek óta, míg a jászárokszállásiak második éve.

— szera —

Lelkes kultúros

— Helló lányok! — jön be hozzánk a mindig vidám *Marika, Buda Sándorné.* — Van valami újság? — kérdi a kulturális programok felől érdeklődve.

A programok helyett erről a riportról teszek említést. Nagyot néz, leül, gondolkodik. Aztán rábeszélésünkre enged. — Üsse kő, de csak egyszerűen! — Jó! — ígérem meg. — Lássunk hozzá!

Még mielőtt egy kérdést is feltennék, már mondja is.

— 3 éve vagyok az abszorpciós aggregát üzem kultúrosa. 120 — jobbára fizikai dolgozó — körében terjesztem a kultúrát. Lassan húsz éve lesz, hogy ebben az üzemben dolgozom. Ismerem az itt dolgozó embereket, tudom, milyenek az igényeik. Már úgy megyek oda hozzájuk, hogy előre tudom, kinek-kinek mit ajánlhatok, mivel kelthetem fel az érdeklődését. Jobbára a könnyűműfaj, a szórakoztató rendezvények kapósak. No, meg a mozi! Annak ti vagytok a megmondhatói, hogy mennyi jegyet viszek el. — Szorgalmasan bólogatok. Aztán kérdés nélkül is folytatja:

— Az a „baj", hogy sok a kisgyerekes család, ahol gondot okoz a gyerekek elhelyezése akár egy estére is. Így aztán szívesebben választják a saját szervezésű nyársalásokat, kirándulásokat, ahová a gyerekeket is elhozhatják magukkal. Most is tervezünk egy 3 napos sátoros kirándulást, amihez a ti segítségeteket is szeretnénk kérni.

— Nagyon szívesen — válaszolom, de már folytatja is.

— A Lenin brigád — amelynek én is tagja vagyok —, kiveszi ám a részét a közös megmozdulásokból. Beneveztünk az üzemi tekebajnokságra. Részt vettünk kispuska lövészeten, ahol a csapat 3., és pedig első helyezett lettem.

— Gratulálok!

— Köszönöm. Van ám nekem kulturális „képzettségem" is. — mondja hamiskásan mosolyogva. Alighogy ide kerültem a gyárba, elküldtek 2 hétre a Rózsadombra, amolyan kulturális átképzésre, amiről aztán itt, a szakszervezeten be kellett számolni. Többek között azt is megjegyeztem, hogy a legjobb agitációnál is többet ér a személyes példamutatás. Így azután elég sok programon részt veszünk családommal: férjemmel, a 14 éves *Sanyika* fiammal és a 8 éves *Krisztikémmel.*

Csak hallgattam, hallgattam ezt a megnyerő modorú, vidám tekintetű asszonyt, aki olyan természetességgel beszélt a közösség dolgairól, terveiről, gondjairól, mintha neki egyedüli feladata volna ezek megoldása, pedig mindezt társadalmi munkában csinálja. Mint riportalany is kiválónak bizonyult, hiszen mindent kérdés nélkül elmondott, amire kívánesi voltam.

A munkakultúrája sem akármilyen, ezt több kitüntetés bizonyítja.

Molnár Györgyné

Választásokra készülve

(Folytatás az első oldalról)

— Minden szakszervezeti tisztségre több személyt lehet javasolni.

— Új elem a titkos választás kiszélesítése a bizalmiakra. Változást jelent a kétszakaszos választás bevezetésének lehetősége is. Ez a tagság közvetlen részvételét hivatott elősegíteni a vezetők kiválasztásában.

Ugyancsak a tagok közvetlen részvételét szélesíti az új fórumon **összevont csoporttaggyűlésen** történő főbizalmi és helyettese választásának lehetővé tétele.

— Lehetőség nyílik arra, hogy a vezetőfunkcióra jelölt, de meg nem választott személyt ismételten javasolni lehet testületi tagnak.

— A szavazólapra történő felvétel sorrendjét a szavazatok száma dönti el. Azonos számú szavazat esetén a jelölés sorrendje a mérvadó.

— Lényeges eltérés az előző választásokhoz képest, hogy ha a szükséges szavazatot többen is megkapták, akkor az tekinthető megválasztottnak aki a legtöbb szavazatot kapta.

A Hűtőgépgyár Szakszervezeti Bizottsága a SZOT határozatának szellemében kidolgozta a saját választásokhoz képest, hogy, ha a az előkészítő munkát. A választások ütemezéséről, lebonyolításának módjáról a következő számban adunk tájékoztatást.

Megkérdeztük

Mi lesz a lengyel munkásokkal?

83 nyarán, amikor kiegyensúlyozatlan volt munkaerőhelyzetünk, lengyel dolgozókat is fogadott vállalatunk. Eltelt két év, s most olyan hír terjedt el, hogy megválunk tőlük. Mi lesz a további sorsuk? Ezt kérdeztük **Babucs József** üzemgazdasági főosztályvezetőtől:

— Valóban csökkentettük a lengyel dolgozók létszámát. Most, július 1-től 29-en dolgoznak nálunk, vezetőikkel együtt. A létszámcsökkenésnek pénzügyi okai vannak. A január 1-től érvényes A. B. M. H. (Állami Bér- és Munkaügyi Hivatal) rendelet szerint 50 százalékra emelték fel a lengyel foglalkoztatottak után fizetendő béradót, az általánosan érvényes 10 százalékról. Ez súlyos teher nekünk, ezért csökkentettük a létszámot. Ez év első felében átlagosan 78 főt foglalkoztattunk. A lengyel munkaerő kiváltására tudatosan törekedtünk, hisz mindnyájunk előtt világos volt, hogy a munkaerőbiztosításnak nem ez az egyetlen és mindent megoldó lehetősége. A munkaerőgondunk megoldása csak a korszerű technika, technológia alkalmazásával lehetséges. A lengyel dolgozóktól azonban nem válunk meg teljesen. Jövőre is tervezzük 25—30 fő foglalkoztatását a hűtőszekrény gyáregységben, illetve Jászárokszálláson.

K. E.

Exkluzív interjú

Az Ipari Bizottság munkájáról

Gorjanc Ignácot, vezérigazgatónkat ötödik alkalommal választották országgyűlési képviselőnek és harmadik ciklusban tölti be az Ipari Bizottság elnöki tisztségét. A bizottság munkájáról, feladatairól beszélgettünk.

Felszólalás az országgyűlésen.

— Huszonegy tagú az Ipari Bizottság, valamennyien országgyűlési képviselők. Évek óta a jól dolgozó bizottságok közé tartozik az ipari. Csak országos témákkal foglalkozunk. Évente tíz ülést tartunk, amelyből kettőnek van — úgynevezett — kötelező témája; a mérlegkészítés, illetve a következő évi költségvetés, a többi napirenden szereplő témákat maga az élet diktálja. Az éves ülésterv elkészítésénél alaposan megfontoljuk, hogy a szerteágazó, nagyon sokrétű, az összipart érintő kérdések közül mit és mikor tárgyaljunk. Beszámoltatási jogunkkal megfelelően élünk. Döntési vagy utasítási jogunk nincs, a döntések előkészítésében igen nagy munkát végzünk. Észrevételeinket, javaslatainkat nagyon komolyan veszik az érdekeltek.

Évente két-három alkalommal együttes üléseket tartunk más illetékes bizottságokkal. Ilyen témák voltak például: műszaki értelmiség helyzete, üzemegészségügy, ipar és kereskedelem kapcsolata, mezőgazdaság gépesítése... Egyébként minden képviselőnek joga van részt venni bármelyik bizottság ülésén és joga van kérdéseket feltenni és véleményt mondani. Az Ipari Bizottság ülései is igen népesek szoktak lenni. Minden esetben részt vesznek: az Ipari Minisztérium, a Nemzeti Bank, a Tervhivatal és a Pénzügyminisztérium, magas rangú képviselői, legtöbbször az első számú emberek.

Szókimondó, alkotó viták vannak. Ezeknek a kereszttüzében alakul ki a bizottság álláspontja, véleménye. Egy-egy téma legjobb szakértőit is meghallgatjuk, a beszámoltatottak általában népes szakértőgárdával érkeznek, tehát alapos munkát tudunk végezni.

A nemzetközi tevékenységről annyit: a Parlamentnek szerteágazó kapcsolatai vannak, én az osztrák kapcsolatok csoportjában vagyok, ipari bizottsági szinten pedig csehszlovákokkal tartottunk eddig konzultatív tanácskozást.

— *Hogyan segíti parlamenti munkáját, hogy egy nagyvállalat vezérigazgatója és a mindennapi munka gyakorlatában szerez tapasztalatokat?*

— Oda-vissza nagyon hasznos. Országosan is ismerem a gondokat, problémákat és természetesen az eredményeket is. Az átlagosnál jobban vagyok informálva, nagyobb rálátással rendelkezem. Mint gyakorló vállalatvezetőnek, nekem is hasonló gondjaim vannak munkám során, mint a többi igazgatónak. Például a háttéripar helyzete, bérpolitikai kérdések, kooperációs gondok... stb. Egy-egy ülés előtt ki szoktam kérni az adott témához legjobban értő, abban leginkább jártas hűtőgépgyári szakemberek véleményét is. Gazdasági háttér nélkül egyébként nehezebb a képviselő munkája.

— *Az Ipari Bizottság hogyan vesz részt a VII. ötéves terv iparpolitikai koncepciójának kidolgozásában?*

— Az Ipari Minisztériumnak jelenleg úgynevezett blokkoncepciója van. Várhatóan szeptemberben vagy októberben tárgyalja a bizottság a VII. ötéves tervelképzeléseket. Erre valamennyi képviselőtársunkat meghívjuk, akik az ipar területén dolgoznak.

— *Tervez-e a bizottság parlamenten kívüli üléseket?*

— Természetesen. Eddig is éltünk a tapasztalatszerzésnek ezzel a nagyon hasznos lehetőségével. Üléseztünk már Pakson, a METESZ székházban, a Húsipari Vállalatnál, a Mechanikai Mérőműszerek Gyárásban és a Hűtőgépgyárban is többek között.

— *Az Ipari Bizottság összetétele mennyire változott meg a legutóbbi választás után?*

— Hatan maradtunk mindössze a régiek közül, új tagokkal, új képviselőkkel egészült ki a bizottság. Reméljük, hogy rövid idő alatt összeszokunk, és még eredményesebben fogunk dolgozni, mint eddig.

— *Föltehetek magánjellegű kérdést is?*

— Tessék.

— *Mint országosan ismert vezetőtől, népszerű közéleti embertől kérnek-e segítséget kisebb-nagyobb kollektívák, vagy magánszemélyek, és segít-e? Kap-e leveleket, és megválaszolja-e azokat?*

— Magától értetődik, hogy nagyon sok ember keres meg ügyes-bajos dolgaival. Mindenkit köteles egy képviselő meghallgatni még akkor is, ha a segítségadás szinte lehetetlen.

Természetesen leveleket is kapok, amelyeket meg is válaszolok abban az esetben, ha az illető aláírja a nevét és címét, mert névtelen levelekre legnagyobb sajnálatomra nem tudok válaszolni.

— Köszönöm a beszélgetést.

Horti János

Akik fellobogózták a várost

A vállalat kiváló brigádja címet nem akármilyen teljesítményért osztogatják. A szerszámüzem Ságvári Endre Szocialista Brigádja mégis ezzel dicsekedhet, ráadásul nem is először. Csak a nyolcvanas években eddig háromszor érték el. Hogy nehéz volt-e, a brigádvezető csupán annyit mondott: eléggé meg kell küzdeni érte.

Ottjártamkor éppen áramszünet volt, így kedvünkre beszélgettünk. Ők egyáltalán nem örültek a kényszerpihenőnek. Sőt!

— Cselekvés, tenniakarás nélkül egy kollektívának vége van — szólalt meg a brigádalapítók egyike, *Kovács András*. — Erre nem menetközben, hanem már az induláskor, '67-ben rájöttünk. Érdekes visszalapozni a tizennyolc év emlékeibe. Szemünk láttára kovácsolódott össze, fejlődött fel brigádunk az évek során a szerszámüzem egyik — hangsúlyozom, egyik legmegbecsültebb, legtekintélyesebb gárdájává. Miért kötődöm ilyen szorosan ide? Ezért. Sokszor hívtak máshová, de most is azt mondom, végleg itt maradok. Pedig még a nyugdíj messzi van.

— Végzettséged?

— '59-ben lettem a vállalatnál szerszámkészítő. Azóta megszereztem a gépésztechnikusi oklevelet is.

— Mennyi az a szerszám, amit a kezünkből kiadunk éves szinten? — kérdezett vissza *Hamar Sándor* brigádvezető, aki '80-tól vezeti a kollektívát, miután a volt brigádvezetőt szakszervezeti főbizalmivá választották. — Vállalatunk tudomásom szerint többezer különféle gyártóeszközzel rendelkezik. Ezerháromszáz javítást, módosítást, felújítást lehet számolni évente.

A féléves kiértékeléshez gyűjtöttem ki tegnap, hétszáznegyvennyolc szerszám fordult meg nálunk. Nem kevés! Ebben az esztendőben aknázhatjuk ki igazán a „szocialista módon dolgozni" jelszót — minden jel arra mutat. Új termékek gyártása kezdődött a vállalatnál, így a szerszámok elkészítése rendkívül sürgős volt.

A hűtőszekrények gyártóeszközein társadalmi munkában közel kétszáz órát dolgoztunk — segítette ki a brigádvezetőt a munkaérdemrendes *Iványi Lajos* brigádtag.

— Majdnem nyolcszáz óránk van az első félévre. Eleget tettünk a XIII. Pártkongresszus tiszteletére vállaltaknak is. A DT-347 rajzjelű szerszámot annak jegyében készítettük el. Javítás közben kiszűrjük a gyártási, de a konstrukciós hibákat is, élünk a „Vedd észre, tedd szóvá, oldd meg!" jelmondattal, amely a szerszámüzemben mozgalommá vált.

— Lehet itt egyáltalán takarékoskodni? — erről az ugyancsak alapító *Marczis Lászlót* faggattam.

— Lehet-e? Hisz anyaghulladékból vágólapokat, bélyegeket, kisebb-nagyobb alkatrészeket tudunk készíteni, amelyeket beépítünk a szerszámokba. Nagyonis jelentős a megtakarítás anyagban, energiában egyaránt!

Sok mindent megtudtam a brigádról, nemcsak azt, hogy a többség régi törzsgárdatag, kiváló dolgozók, kiváló újítók. Azt is, hogy évek óta jó kapcsolatot ápolnak a jászárokszállási hűtő- és klímatechnikai gyáregység többszörösen kitüntetett Haladás Szocialista Brigádjával. A szerződésükben vállalták, hogy Árokszállásról próbára beszállított szerszámokon adódó javítási munkákat elvégzik. Ugyanez van viszont! Így nem kell fuvarozni fölöslegesen a gyártóeszközöket, embereket.

Nehogy azt higgye valaki, hogy mi csak állandóan dolgozunk, társadalmi munkát végzünk újítunk! — hívta fel a figyelmem *Veres István* brigádtag — a javítók csoportvezetője, aki egy időben vezette a brigádot, méghozzá nem is akárhogyan, hisz a keze alatt érdemelték ki elsőízben a vállalat kiváló brigádja címet. — Az árokszállásiakkal, gazdasági és kulturális kapcsolataink megbeszélése érdekében évente kétszer brigádösszejövetelt tartunk. Nagy hagyománya van a brigádmajálisnak, amelyet a Zagyvaparton szoktunk megrendezni családostól. Az összetétel? Többen vagyunk, akiknek középfokú végzettsége van. Társadalmi megbízatásunk is sokféle. Itt találsz szakszervezeti bizalmit, KISZ-csoportbizalmit, sportfelelőst. *Iványi* tíz évig volt a vállalati pártbizottság és végrehajtó bizottság tagja, jelenleg a vállalati tanács előkészítő bizottság tagja, *Kovács Bandi*, a szakszervezeti főbizalmi csoport gazdaságfelelőse, *Ötvös Béla*, a városi természetbarát szövetség titkára, a Lehel SE Természetbarát Szakosztály vezetője, pártalapszervezetünk vezetőségi tagja. *Kovács Pista bácsi* tavasszal ment nyugdíjba, tíz évig népiülnök volt. *Szabó Jóska* az áfész kórusában énekel. Magam szándékosan hagytam utoljára, vállalati üdülőfelelős vagyok.

— Bizonyára van olyan is közöttetek, aki politikai iskolát végzett...

— Tizenketten ML-közepet — válaszolta büszkén *Hamar Sándor*. — Sőt, *Ötvös Béla* elvégezte az ML-egyetemet, KISZ-oktatásokat vezet.

A kollektívában úgy mondták, a munka, az egymásrautaltság olvasztotta őket egybe. Hozzátenném, van itt valami rokonvonás is, amelyet egyszerűen emberségnek neveznek.

A segítés, a jó ügy szolgálata vérében van a brigádnak. Tízen adják állandóan a legdrágábbat, vérüket. Nyolc éve készenléti véradóbrigádként vannak nyilvántartva. Szocialista szerződést kötöttek a — rendkívül sürgős vérigények biztosítása érdekében — vértranszfúziós állomással.

Már csuktam volna be a füzetem, amikor *Iványi Lajos* megjegyezte: a címe az legyen, hogy „akik fellobogózták a várost!".

— Miért? — hökkentem meg. Bizonyára észre is vették, mert nyomban eloszlatták kíváncsiságom.

— Megkerestek bennünket a városi tanácstól, hogy a felszabadulás 40. évfordulója tiszteletére és a jeles ünnepek színvonalának emelése érdekében a város főbb útjai mellett lévő kandelláberekre zászlókat kívánnak elhelyezni. Kaptunk az alkalmon, hulladékanyag felhasználással, társadalmi munkában elkészítettünk összesen háromszázhúszat.

— További terveitek?

— A jelszónk: még többet! Erre kötelez kitüntetésünk is. Egy vállalati kiváló brigád nem állhat meg...

Az üzemvezetővel, *Furcsa Endrével Langmár István* főművezető társaságában váltottam szót.

— A Ságvári Endre brigád tizenöt tagú. Szerszámok javításával foglalkoznak, de készítenek újakat is. Jórészt szerszámkészítők, kezük alatt kél életre a gyártóeszköz. A szakmáról már-már mindent tudó emberekből áll a csapat. Az ilyen munkásemberekről szokták mondani: hátukon viszik az üzemet.

Baranyi

Álló sor: Ötvös Béla, Csáki István munkabrigádtag, Hamar Sándor, Oláh János, Kovács János, Kovács András, Veres István, Nagy László. Guggolnak: Vass István, Nagy Lajos, Iványi Lajos, Pernyész István, Marczis László, Veres László. Hiányzik a képről Szabó József és Szabó László.

Kenyerét adta az acél

A szakma nagy öregje: Udvardi Pál

A szerszámüzem kollektívája június 21-én nyugdíjbavonulása alkalmából köszöntötte a szakma egyik nagy öregjét, *Udvardi Pali* bácsi szerszámlakatost.

Tizenkét éves kora óta kenyérkereső, 1944-ben szerszámkészítő szakmunkásbizonyítvánnyal a zsebében Budapesten, a Lampartnál helyezkedett el. 1954-ben jött a Hűtőgépgyárba és 31 éven át dolgozott a szerszámüzemben példamutatóan. Tanúja és alakítója volt az elmúlt évtizedeknek. Ezt bizonyítja számos olyan hűtőszekrény-termékcsalád is, amelyek gyártóeszközei az ő keze munkáját is dicsérik. Nehéz, de szép, közel félévszázados munkáséletet hagyott maga mögött.

A becsületes munkában eltöltött évek után ez év tavaszán átvehette a Munka érdemrend ezüst fokozatát.

Két gyermek édesapja — az egyik fiú szintén hűtős — és négyszeres nagyapa. Szabadidejének nagy részét a kis telek művelésére és unokáival való foglalkozásra fordította, és ez után még több idő jut a kellemes elfoglaltságokra.

Boldog, tartalmas nyugdíjas éveket kívánunk Pali bácsinak. Nagyon fog hiányozni, megszoktuk szikár alakját, halk szavát, hófehér haját, mindig szolgálatkész jóságát.

N. I.

Tűzoltóverseny

1985. június 22-én a jászberényi Tűzoltóparancsnokság ismét megrendezte a jászsági területi versenyt. Három csapatot indított a Hűtőgépgyár. Egy női csapat Jászboldogházáról, két férfi csapat Jászárokszállásról, illetve Jászberényből.

A névsor. Női csapat: *Bozsó Józsefné, Bertalan Béláné, Sinka Borbála, Dobos Éva, Lestákné Túróczi Magdolna, László Árpádné, Dalmadi Nándorné, Papp Ilona, Menkó Margit.*

Férfi csapatok. Jászárokszállás: *Varga Ferenc, Gura János, Szabó Balázs, Ballagó Ferenc, Sziráki Lajos, Nagy János, Zsigri Sándor, Dékány Zoltán, Novák Zoltán.*

Jászberény: *Kotán Ferenc, Nagy Sándor, Bíró József, Bartus István, Pethő József, Kátai Gyula, Bodó Károly, Sárközi Tibor, Tajti László.*

A győztes lányok — asszonyok.

A „D" kategóriás verseny 800 literes kismotorfecskendő szerelésből és 7x55 m-es stafétából tevődött össze.

A jászárokszállási csapat tisztes helytállással, a boldogházi nők és jászberényi férfiak első helyezéssel, területi csúcsokkal fémjelezték a Hűtőgépgyárban folyó eredményes kiképzést. Az odaadó, fanatikusan lelkes felkészülés meghozta a gyümölcsét. Az egészséges versenyláz jó hangulattal párosult, amit fokozott a jó szereplés. Új, önkéntes tűzoltócsapattagot is avattak. Az avatás módszere: vizeskádbamártás ruhában.

Ezúton is köszönet azoknak a gazdasági vezetőknek, akik biztosították a versenyen a részvételt, és a felkészülésre a csapattagoknak az időt.

Csillik György

Bemutatjuk az MMT-rendszert

Európa élvonalában vagyunk

Napjainkban sokat beszélünk a mikroelektronika, a mikroszámítógépek új technikai forradalmat elindító szerepéről. Ez a korszak valójában a hetvenes évek elején, a mikroprocesszor megjelenésével vette kezdetét. A mikroprocesszor a számítógép bonyolult központi egységének egyetlen, néhány négyzetmilliméter területű szilíciumlemezkén (angolul chipen) történő megvalósítása. Ezzel egyidőben kifejlesztették a számítógép működéséhez szükséges többi integrált áramkört — a többezer adatot tárolni képes memóriákat, a számítógéppel való kapcsolatot biztosító perifériaverzélőket stb. — így a hetvenes évek közepén már lehetővé vált egy kisteljesítményű, de komplett számítógép füzetlap nagyságú áramköri kártyán történő megvalósítása.

A VAFO-ban (villamos és automatika főosztály), ahol már 1971 óta fejlesztettünk egyre bonyolultabb elektronikus mérőkészülékeket és rendszereket, éppen ebben az időszakban jelentkezett a nagytömegű mérési adatok számítógépes feldolgozásának igénye. Felismerve a mikroszámítógépek kínálta lehetőségeket, már 1975-ben — Magyarországon szinte elsőként — megrendeltünk egy amerikai gyártmányú mikroszámítógép építőegységet, és az akkori igen kedvező tőkés importlehetőségeket kihasználva, a legkorszerűbb alkatrészek birtokában kezdtük meg az alkalmazástechnikai fejlesztést.

Sajnos azonban — hasonlóan a többi lelkes fejlesztőgárdához — nekünk is hamarosan rá kellett jönni, hogy e csodálatos chipek önmagukban nem sokat érnek. A kezdeti lelkesedést alaposan lehűtő okok:

— Hiányoztak az olcsó perifériák (míg az új központi egység 15—20 ezer forintba került, a legolcsóbb nyomtató is 150—200 ezer forint).

— Megoldatlan volt a szoftverellátás. Ma már a számítástechnikában járatlanok is jól tudják, hogy a szoftver — vagyi a gépet működtető programok összessége értékét és fontosságát tekintve megelőzi a hardvert — vagyis a „kézzel fogható" alkatrészek, készülékek összességét.

— Végül talán a legfontosabb probléma volt, hogy hiányoztak a fejlesztéshez a speciális mikroszámítógépes fejlesztői rendszerek, amelyek mind a hardver, mind a szoftver fejlesztését profi szinten támogatni tudják.

A felsorolt problémák miatt az első években (nemcsak Magyarországon, hanem a fejlett tőkés országokban is) az alkalmazástechnika jócskán elmaradt a mikroelektronikai alkatrészgyártás ugrásszerűen megnőtt technikai szintjétől. Olcsó modulkártyák híján mindenki maga bütykölte az áramköreit, a programokat pedig az igen időigényes gépi kódban írták a fejlesztők. A problémák ellenére — saját készítésű fejlesztőrendszerünk felhasználásával — az 1981-ben üzembe helyezett kompresszoros hűtőszekrény üzemi mérésadatgyűjtő rendszerünket már korszerű számítógépes kiértékelő-egységgel láttuk el. A több év alatt felgyülemlett szakmai tapasztalat egyértelműen megmutatta, hogy a nagy bonyolultságú mérő és ellenőrzőrendszerek szolgáltatásainak minőségi és mennyiségi növelése csak mikroszámítógépek segítségével oldható meg gazdaságosan. Ehhez azonban a mikroszámítógép fejlesztésünk műszaki színvonalát jelentősen növelni kellett.

*

Az anyagi keretet a HKFI (Hűtőgépgyári Kutató—Fejlesztő Intézet) létrehozásához kapott pénzügyi támogatás biztosította. Több alternatív lehetőséget megvizsgálva született döntés az MMT mikroprocesszoros alkalmazástechnikai rendszer licenc és know-how megvásárlására.

Az MMT rendszert a MEDICOR megbízásából a Budapesti Műszaki Egyetem fejlesztette ki. Rugalmasságának köszönhetően az eredeti (orvostechnikai) felhasználási kör számos, elsősorban mérési és vezérléstechnikai felhasználással bővült. Az OMFB (Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság) teljes támogatását élvezi, és ma már mintegy 20 (köztük több, hozzánk hasonlóan nem elektronikai vagy számítástechnikai profillal működő vállalat) vásárolta meg a hasznosítási jogot.

Az MMT rendszer egy olyan integrált tervező—gyártó—ellenőrző rendszer, amely a mikroprocesszoros berendezések gazdaságos létrehozásához szükséges teljes hátteret (eszközök, módszerek, technológiák) biztosítja. Univerzális modulokból építkező és rugalmasan továbbfejleszthető rendszer, amely kiterjed a fejlesztési munkáktól a szervizelésig, a mikroprocesszoros készülékek valamennyi fázisára.

*

A rendszer főbb részei:

— A hardver rendszer jelenleg mintegy 80 féle áramköri kártyából áll, amelyet a gyártótól csak a licenctulajdonosok vásárolhatnak meg. Rendkívül előnyös számunkra, hogy míg a korszerű elektronikai alkatrészek beszerzése ma közismerten egyre nehezebb — van rá eset, hogy 2—3 év az átfutási idő — MMT kártyákat igen kedvező áron, rövid határidővel (2—3 hónap) szállítja a gyártó. A kártyákból egy univerzális gyűjtősín segítségével modulszerűen építjük fel a célnak megfelelő rendszert, házilag legfeljebb készülékenként csak egy-egy speciális kártyát kell elkészíteni.

— A szoftver rendszer igen sokrétű, a programozási elveken, módszereken, a programkészítést segítő programcsomagokon kívül úgynevezett felhasználó orientált (pl. jelfeldolgozó) modulkönyvtárat is tartalmaz. Ezek nagy részét a licencvásárlók automatikusan megkapják, az új fejlesztésű programokat pedig pótlólagosan megvásárolhatják.

— A fejlesztési háttér több szintű lehet. A DT—80 jelű fejlesztőkészülék (speciális számítógép) segítségével a fejlesztendő berendezéseknek mind a hardver, mind a szoftver része komplex módon vizsgálható. A MOD—81 jelű berendezés — amely önálló számítógépként pl. mérésadatgyűjtésre, számítások elvégzésére stb. is használható — elsősorban a szoftver fejlesztéséhez, „belövéséhez" nyújt támogatást. Végül egyszerűbb készülékek fejlesztéséhez házilag, MMT kártyákból is össze lehet állítani megfelelő fejlesztőrendszert.

— A nagy mennyiségű, jól felépített dokumentációs anyag az MMT rendszer valamennyi elemének alkalmazásához biztosítja a részletes információkat.

Az MMT rendszer további részeket is tartalmaz (pl. az áramköri kártyák részletes gyártási dokumentációi stb.), a Hűtőgépgyár azonban természetesen csak a szorosan vett alkalmazástechnikai fejlesztéshez szükséges know-howt vette meg. Ugyancsak gazdasági megfontolásból első lépésként csak a gyáron belüli felhasználásra vásároltuk meg a hasznosítási jogot, a szerződés azonban lehetőséget ad a teljes körű hasznosítás pótlólagos megvételére is.

Sokakban érthetően felvetődik a kérdés: kifizetődő volt-e a Hűtőgépgyárnak egy profiljától enynyire távoleső licenc megvásárlása?

A kérdés megválaszolására elegendő arra utalni, hogy már eddig is több olyan mérőrendszert készítettünk és helyeztünk üzembe, amelyek értéke megközelíti, esetenként többszörösen meghaladja az egymillió forintot. Végellenőrző rendszereink tőkés partnereink elismerését is kivívták, joggal mondhatjuk, hogy e speciális területen Európa élvonalában vagyunk. Számításaink szerint a licencvásárlás költségei már a jelenleg beüzemelés alatt álló abszorpciós üzemi, és a jövő év közepére elkészülő, hűtőszekrény üzemi végellenőrző mérőrendszerben való hasznosítással megtérülnek. Ezeken kívül számos kisebb volumenű, a fejlesztési munka hatékonyságát növelő alkalmazás van folyamatban: mérőkiértékelő készülék hőmérsékletszabályozó vizsgálatához, kompresszorvizsgáló készülék stb. A MOD—81-et gyakran használjuk önálló számítógépként mérési eredmények statisztikai kiértékelésére, jegyzőkönyvek szemléletes elkészítésére.

Végezetül megemlítem, hogy az MMT rendszert a műszaki élet számos egyéb területén is lehetne alkalmazni. Várjuk az ilyen irányú igényeket is, érdeklődés esetén a VAFO-ban a rendszerről készséggel adunk bővebb információt.

Szász József

Technikai korszakváltás

Számítógépek a raktárakban

Az elmúlt évben többször hírül adtuk: vállalatunkat sem kerüli el a személyi számítógépek robbanásszerű elterjedése. Jónéhány különböző típusú, tudású gépet vásároltunk. A szakemberek és a felhasználók egyaránt túl vannak az izgalommal teli ismerkedés szakaszán. Ma már sokan ismerik vállalatunknál a BASIC nyelvet, tudják a mindennapi munka során a számítógépet, illetve azokat a szolgáltatásokat hasznosítani, amire beprogramozták.

Ezeknek a kisszámítógépeknek egyik felhasználója az anyagellátási főosztály. A 15-ös — festék, vegyianyag — raktárban április elseje óta „dolgozik" egy Commodore 64 típusú személyi számítógép. A raktári készletek naprakész nyilvántartását, a készletmozgások követését, a produktív anyagutalványok kezelését, az elfekvő készletek kimutatását tudja az a rendszer, amit ezen a gépen megvalósítottak, beprogramoztak.

Persze a gép önmagában nem ér semmit, hozzáértő ember nélkül. *Reisz Tiborné* volt az elsők egyike vállalatunknál, aki megismerkedett ezzel a masinával, s „tudásával".

— Nem volt könnyű dolog számomra betanulni ebbe az új dologba, de érdekelt engem. Nehéz csere volt, mivel én azelőtt nem is ennek az anyagcsoportnak voltam a könyvelője. Így az anyagismeretem hiányzott, a gép is új dolog volt. Aztán mostmár úgy vagyok vele, mint amikor valaki a hagyományos mosógépét egy automatára cseréli. Meg kell szokni, kicsit másként kell csinálni mint régen. De aztán az automatát már nem cseréli vissza a régire. Most már úgy látom, hogy a számítógép egy csodálatos valami. S végső soron józan parasztésszel megtanulható vele a munka. Az eltelt idő alatt sok probléma felmerült. Hiába, csak ez volt az első próbálkozás. A számítástechnikai osztály munkatársai azonban rengeteget segítettek. Amikor csak hívtuk őket, jöttek, magyaráztak. Van azonban olyan dolog is, amin ők nem tudnak segíteni. Ehhez a feladathoz sokkal jobb előkészítés, fegyelmezettebb munka szükséges a velünk kapcsolatban álló szervek részéről, az üzemek, a diszpécserek részéről. Ez a rendszer, amit itt most bevezettek rendkívül pontos, fegyelmezett, jól szervezett munkát kíván mindenkitől. Nemcsak tőlünk, környezetünktől is!

Ezt erősíti meg *Melegh Antal* is, a 15-ös raktár vezetője, akinek nagy része volt abban, hogy náluk kezdték a munkát a személyi számítógéppel.

— Én jónak tartom ennek a rendszernek a bevezetését, mert az üzemek szigorúbb elszámolását célozza. Ha ez a rendszer valóban „élesben" dolgozik majd, akkor nem lehet adhoc módon termelni, egyik óráról a másikra. Nem lehet, hogy a hónap utolsó napjaiban vegyék ki az összes utalványozott anyagot. Nem lehet, hogy egy diszpécser egyszerre 189 utalvánnyal állítson be hozzánk, mert erre volt példa. Azért nem lehetséges ez, mert egyrészt a raktárunk 10—12 különböző helyen van, tehát nagy területről kell összeszedni a több tonnányi anyagot. Másrészt azért sem lehet, mert a gép kezelője, az ember, aki dolgozik vele képtelen pontosan, megbízhatóan elvégezni azokat a feladatokat, amelyeket ez a rendszer megkíván. Mindez persze a géptől független dolog. A környezeti tényezők változtatását azért remélem befolyásolja. Én arról álmodom, hogy a termelés programszerűen fog menni. Délután leadja a diszpécser az utalványait, mi összeállítjuk reggel az anyagait. S közben a gépen a nyilvántartás, könyvelés is megtörténik.

Kiss J. Rudolf, az anyagellátási főosztály vezetője nemcsak az üzemek, a termelés pontosabb munkára való ösztönzését látja pozitívumnak.

— Az ügyvitel gépesítésével szabályozottabb lesz a feldolgozás. Az árumozgással egyidőben történik meg a könyvelés, így a készletekről naprakész nyilvántartást vezethetünk. Ezzel együtt bármikor gyors információnk lesz az esetleges anyaghiányról is, s azonnal intézkedhetünk. A gyakorlati bevezetést folyamatosan raktárról raktárra valósítjuk meg. A központi raktárban is van már egy gép. A csavarok nyilvántartása került rá. Ott lesz még egy. Július elején a 16-os alkatrészraktár kapott egy Commodoret. Úgy tervezzük, hogy a harmadik negyedévben minden raktárban lesz személyi számítógép. Ebben az évben a hagyományos könyvelést még párhuzamosan végezzük a számítógépes könyveléssel. Ez a betanulás, a programok finomításának időszaka.

Mindenképpen azt kívánjuk elérni, hogy gyors, időben való adatfeldolgozás, információ szolgáltatás valósuljon meg. Az eddigi munkához képest ez jóval több, illetve más jellegű feladatot jelent mindenki számára, aki ezzel kapcsolatba kerül. Mindez megtérül azonban a gazdálkodás jobb informáltságában, a termelés előkészítésének biztonságában.

Kiss Erika

Konferencia a születésnapon

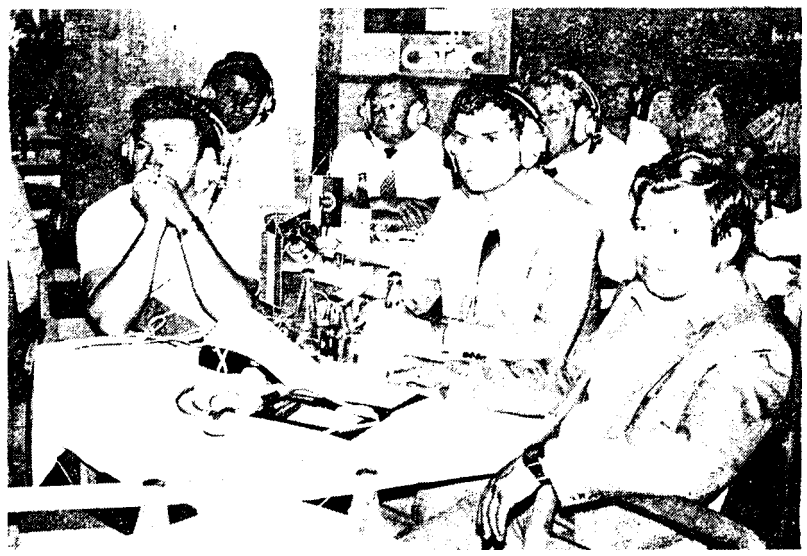

A hűtőgépgyári résztvevők: Trencsán Gyula és Szikra István. (fejhallgatóval az előtérben)

Nyitra és Léva között félúton, erdővel borított domboldalak között fekszik Zlatén Moravce szlovák kisváros. A Jászberénynél valamivel kisebb település ad otthont immár 35 éve a Calex Hűtőgépgyárnak. E cég hasonló feladatot lát el Csehszlovákiában, mint vállalatunk Magyarországon.

A csehszlovák kishűtőgépgyártás központjában évente közel egy millió motorkompresszort és fél millió kompresszoros hűtő- és fagyasztóládát gyártanak.

A vállalat jubileumi évfordulójának előestéjén háromnapos hűtőskonferenciát rendeztek a Calex üdülőjében, a gyártól mintegy 8 km-re lévő Čaradiceben. A hűtős napokon a lengyel és az NDK hűtőipar képviselői mellett hazánkat vállalatunk küldöttei — Trencsán Gyula is e sorok írója — képviselték.

A megnyitó előadást *Emil Domaček*, a Calex vezérigazgatója tartotta, ismertette a vállalatuk 35 éves történetét, az eddig elért eredményeket, a korábbi években és a jelenleg gyártott hűtőkészülékeket, valamint a nemzetközi kooperációban elfoglalt helyüket.

A megnyitó előadás után csehszlovák egyetemek és főiskolák, illetve vállalatok képviselői tartottak szakterületüknek megfelelő előadást.

Így *Jiri Petrak* a prágai egyetemről, a hőszivattyúk alkalmazásának gazdasági kérdéseiről beszélt, míg *Jiri Prokop*, szintén a prágai egyetemről, a háztartási hűtő- és fagyasztószekrények hőszigetelésének átnedvesedésével foglalkozó igen érdekes előadást tartott. A Calex munkatársai a hűtőkészülékek gyártási és fejlesztési kérdésekkel foglalkozó előadásokat tartottak. A fejlesztési témakörön belül a normál és a fagyasztószekrény kombinációkról, a kéthőmérsékletű és a közeljövőben szériagyártásba kerülő 180 literes fagyasztószekrényről részletesen beszéltek. Ez utóbbit elektronikus hőmérsékletszabályozóval látták el, amelyet a Tesla céggel együttműködve fejlesztettek ki.

A színes, sokrétű előadásokat követően gyárlátogatásra került sor, ahol a résztvevők megtekintették a motorkompresszor és a háztartási hűtőszekrénygyártást.

Szikra István

Negyedszázada adták az első szocialista címeket

Vállalatunk a szocialista munkaversenyhez 1954-ben, az első tervkötelezett évében csatlakozott. A felszabadulási munkaversenyben elért munkasikerek eredményei alapján 1956 elején vehettük át első alkalommal az Élüzem címet.

A vállalatok közötti verseny mellett az ötvenes évek végén dolgozóink spontán kezdeményezésére alakultak munkabrigádok. 1959 júniusában a SZOT irányelvei alapján az addig alakult 9 brigád jelentette be, hogy részt vesznek a szocialista cím megpályázásának versenyében. A kollektívák a bejelentéssel párhuzamosan pótfelajánlásokat tettek az MSZMP VII. kongresszusa tiszteletére. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján a vállalat első hat szocialista brigádja címet az akkori edényüzem, *Darók László* által irányított Petőfi; a téemkás Kossuth, melyet *Szikszai Ferenc* alapított, Sisa József vezette lakatosok brigádját, a későbbi Komarovot, Május 1. *Langmár István* vezetésével a szerszámkészítőkből álló és a később Gagarin nevét felvevő *Sass József* vezette kollektíva, valamint a célgépes Lenin brigád érdemelte ki, ez utóbbit *Harmath István* vezette.

A szocialista cím elsősorban erkölcsi elismerés volt, akkoriban ennél nagyobb kitüntetést egy brigád aligha kaphatott.

Az eltelt negyedszázad eredményei és tapasztalatai sokrétűek. Nagy munkasikerek, emlékezetes dátumok, kitüntetések — 18 alkalommal Élüzem, illetve Kiváló Vállalat — jelzik azt az utat, amelyben a mozgalom fejlődése során végighaladt. Fokozatosan, egyre több embert vonzott magához, új célokkal, új kezdeményezésekkel gazdagodott.

A szocialista brigádok mindenütt ott voltak ahol segíteni kellett. Mozgósították a közös célok szolgálatába állították az emberek aktivitását. Vállalatunknál is jelentős gazdasági eredmények, társadalmi munka felajánlásával készült létesítmények (óvodáink, bölcsődék, a sportcsarnok, a művelődési ház, a jégpálya, az uszoda és kultúrpark) köszönhetik létüket, fejlődésüket a mozgalomnak.

Ott voltak és vannak ma is a kevésbé látványos mindennapi munkában, élenjárnak a termelésben, a tanulásban, a kulturálódásban, a közösségi magatartás terjesztésében és fejlesztésében.

Az eltelt 25 év távlatából különösen szembetűnik az a fejlődés, amelyen a mozgalom keresztülment. A vállalások korábban többnyire a termelés mennyiségi növelését tűzték ki célul. Azután ahogy változtak a gazdasági feladatok és feltételek, egyre több kollektíva kezdeményezte a munka minőségének javítását, az exportfeladatok teljesítését, az ésszerű anyag- és energiatakarékosságot.

A ma követelménye nem több hanem jobb munkát igényel. A feladatok azt kívánják, hogy a versenymozgalom is igyekezzen rugalmasan alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. Ezért közös feladatunk, a brigádmozgalom mással nem pótolható értékeinek megőrzése, továbbfejlesztése.

Ebből következik, hogy a fékező és valóban meglévő formális jegyeket vissza kell szorítanunk, meg kell szüntetnünk. A gyakorlat igazolta, hogy a munkaverseny továbbfejlesztéséhez új formák és módszerek szükségesek. Ezek közül meg kell említeni a brigádszerződéses vállalási formát, amely megítélésem szerint döntő lehet a mazgalom megújulásának folyamatában. Ennek a lényege a vállalkozás, másként fogalmazva kétoldalú kötelezettségvállalás. Vagyis, a konkrétan megfogalmazott feladatra a brigád a gazdasági vezetővel szerződést köt, majd a munka elvégzése után a pénzt a jutalmazási keretből biztosítja. Ezt az összeget a kollektíva saját hatáskörén belül használhatja fel, vagy a végzett munka arányában oszthatja szét.

Az elmúlt negyedszázad tapasztalata igazolja, hogy a vállalatnál folyó munkaverseny és brigádmozgalom mindig tudott alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. A jelenleg folyó kongresszusi és felszabadulási munkaversenytől a gazdasági eredmények mellett — nem titkoljuk — azt is várjuk, hogy a korábbi években elkezdődött megújulási folyamatot meggyorsítja. A megtett út is igazolja, hogy ez most sem lesz könnyű feladat. Részt vállal ebből a munkából a közel háromszáz brigád, közötte az a hat, amelyik negyedszázada elsők között érdemelte ki a szocialista címet.

Nagy Sándor

Szívélyes üdvözlet

A címzett: vállalatunk dolgozója.

Olvasóink előtt nem ismeretlen *Kazinc Rezső* nyugdíjas kollegánk, akinek faszobrász kiállításairól már néhányszor hírt adtunk. Rezső bácsi képzőművészeti tevékenységének egyik kiemelkedő sikeréről kaptunk értesítést a közelmúltban. Fidel Castró domborművének elkészítése után (melyet elküldött ajándékba Kuba elnökének) meghívást kapott a Kubai Köztársaság budapesti nagykövetségére, hogy átvegye Dr. José M. Miyar Barrueco, a Kubai Köztársaság Államtanácsa Titkárságának titkára hozzá címzett levetét.

Íme a levél:

Kedves Kazincz Elvtárs!

Elnökünk, Fidel Castro elvtárs megkapta az Ön által készített és ajándékozott népművészeti tárgyat, melyet kifejezetten a számára készített.

Fidel elvtárs arra kért meg, hogy az Ő nevében köszönjem meg ezt a szép gesztust, mely kifejezi az Ön érzéseit vezetőnk és népünk iránt.

Fogadja Kazincz elvtárs elnökünk szívélyes és baráti üdvözletét, valamint személyes tiszteletemet és nagyrabecsülésemet.

Tisztelettel:
Dr. José M. Miyar Barrueco

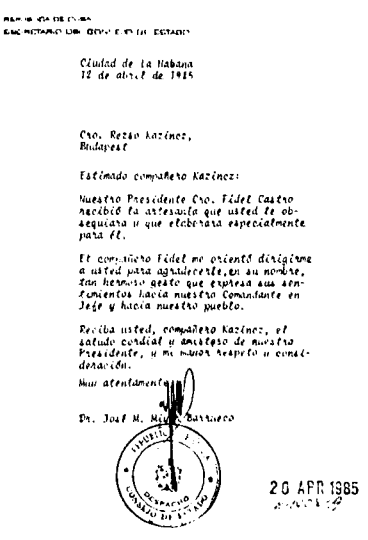

Ciudad de la Habana
12 de abril de 1985

Cno. Rezso Kazincz,
Budapest

Estimado compañero Kazincz:

Nuestro Presidente Cno. Fidel Castro recibió la artesanía que usted le obsequiara y que elaborara especialmente para él.

El compañero Fidel me orientó dirigirme a usted para agradecerle, en su nombre, tan hermoso gesto que expresa sus sentimientos hacia nuestro Comandante en Jefe y hacia nuestro pueblo.

Reciba usted, compañero Kazincz, el saludo cordial y amistoso de nuestro Presidente, a mi nombre recibalo usted consideración.

Muy atentamente,

Dr. José M. Miyar Barrueco

20 APR 1985

Talán kérdezni sem kellett volna *Kazinc Rezsőt* arról, hogy milyen megható érzés volt átvenni *Fidel Castro* üdvözletét és viszontajándékát, az értékes porcelánvázát *Jorge R. Grilló*-tól, a nagykövetség politikai ügyvivőjétől. Inkább azt kérdezzük: mivel foglalkozik mostanában?

— Nemrégiben volt egy sikeresnek mondható kiállításom a Szakasits Árpád Művelődési Házban és a közeljövőben veszek részt Nyíregyházán, az országos népművészeti kiállításon.

Sok sikert kívánunk *Kazincz Rezsőnek*, régi kollegának, aki nyugdíjas éveit kivételes tehetségének kibontakoztatásával tölti!

H. L.

Ibike

Általános adminisztrátor volt a munkaköri megnevezése *Tóth Sándornénak*, de kár, hogy olyan rovat nem létezik, hogy főnökök és kollégák álma, mert *Ibike* valóban az. A munkavédelmi osztály mindenese volt másfél évtizedig. Pontossága, munkaszeretete, kiváló emlékezőtehetsége környezete osztatlan elismerését váltotta ki. Nyugodtsága, derűs életszemlélete, a „forró" helyzetekben is megnyugtató, szívből jövő mosolya jótékonyan hatott környezetére. Harmincöt éve tagja a pártnak, hűséges szolgája annak az ügynek, amellyel egészen fiatalon jegyezte el magát. Sok-sok éven át a pártoktatás szervezésében, eszközökkel való ellátásában szerzett elévülhetetlen érdemeket.

Nyugdíjazása alkalmából sok szép ajándékkal halmozták el kollégái. A vállalatvezetés Kiváló munkáért kitüntetésre javasolta, amelyet meg is kapott. Jövőbeli terveiről így beszélt: — Egyelőre pihenek, azaz az unokákkal foglalkozom, eddig erre nem volt elég időm. Már régen kérdezgeti mind a négy: mama, mikor leszel már nyugdíjas? Most már az vagyok. Férjemmel együtt nagyon szeretjük a vizet, megszállott pecások vagyunk, van egy csónakunk kikötve Sarudnál, majd ezután gyakrabban evezünk az én öregemmel, aki évek óta már nyugdíjas... meg számbavesszük egy kicsit a rokonságot is.

— H —

TESTVÉRLAPOKBAN:

Olvastuk

ÚST

Dunaújvárosban munkásgyűlésen ünnepelték a Dunai Vasmű alapításának 35. évfordulóját június 12-én. Az ünnepségen magas rangú párt és állami vezetők is részt vettek.

Több mint kétszáz fiatal kezdte meg a Dunai Vasműben kötelező nyári termelési gyakorlatát, illetve vállalt szünidei munkát. Általában elégedettek helyzetükkel, foglalkoztatásukkal a gyerekek, csakúgy mint munkájukkal a gyáriak.

*

HAJDÚSÁGI MUNKÁS

Újítási ötletnapot tartottak a Hajdúsági Iparműveknél. Ez volt az első, de lesz folytatása, mert hasznos, célszerű ötletek kerültek napvilágra. A 26 javaslatból — meglepő gyorsasággal — tizenötöt már a helyszínen elfogadott a zsüri, hatról tíz napon belül döntöttek, csupán ötöt nem fogadtak el. Az elfogadott ötletekért a helyszínen 9 100 forintot osztottak ki.

*

TISZA CIPŐ

A tallinni Kommunaar és a martfűi Tisza Cipőgyár verseng egymással. Az idén ismét a martfűiek szereztek több pontot a vállalatok és a brigádok közötti munkaversenyben.

*

MAGYAR PAPÍR

Arról tájékoztat, hogy a Szolnoki Papírgyár a közelmúltban ünnepelte alapításának fél évszázados évfordulóját. A megtartott ünnepség egyben az elmúlt években folyó hatalmas gyárépítő munka befejező aktusa is volt, hiszen köztudott, hogy az egész magyar papíripar szempontjából jelentős beruházás fejeződött be ez év tavaszán.

Ismét leng a zászló

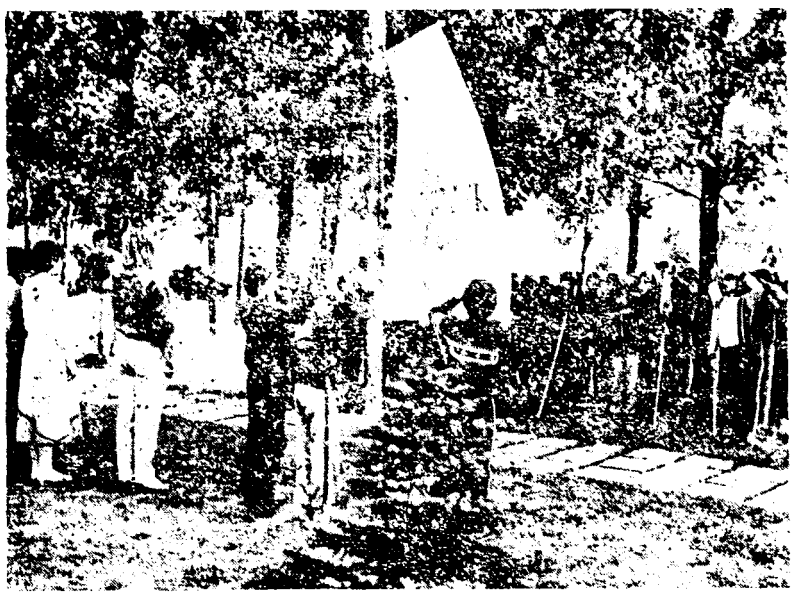

A hűtős napközistábort az idén is megszervezték. Két-két emlékezetes hetet töltenek itt 7—11 éves korú gyermekek. 1979 óta minden évben sok-sok gyermek táborozik a szép környezetben.

Bandi: az örökmozgó

Az érdemrend átvételekor.

Robusztus alakját látva mindig fürge járásán, óriási munkabírásán csodálkozva ki hinné, hogy túl van a hatodik ixen. *Steihauser András* nem is hallottam még bácsinak szólítani. Ő a Bandi, így szokták meg. Az egyik leghosszabb hűtős munkaviszonnyal rendelkezik, 1949-ben jegyezték munkakönyvébe: Hűtőgépgyár. Alaposan ismeri a hűtős szakma minden csínját-bínját, a közelmúltban ezt a Munka érdemrend bronz fokozatával is elismerték. A hatvanas években főkonstruktőr is volt a budapesti gyárban, majd gyártmányfejlesztési főosztályvezető helyettese. Legbüszkébb a félhermetikus motorkompresszor konstrukciójára, amelyet az egri Finomszerelvénygyár készít. Kompresszor-ügyben nemzetközi tekintélynek számít, a KGST-ben éveken át képviselte hazánkat e témakörben.

Német nyelvtudásának jó hasznát vette a vállalat, öt és félévig képviselte érdekeinket Drezdában. Gyümölcsöző kapcsolatokat épített ki és erősített meg kinntartózkodása alatt.

Most mint a vevőszolgálat műszaki koordinátora intézi gyárunk ügyes-bajos dolgoit. Lakásától, Biatorbágytól hét elején búcsúzik és Budapest - Jászberény - Jászárokszállás háromszögben ügyintéz óriási becsvággyal, lankadatlan szorgalommal, sokszor pörölve, de mindig eredményesen. Tűzön-vízen keresztülmegy, hogy a rábízott feladatokat teljesítse.

Talán ezért nem is tudtuk eddig, hogy hány éves, örökifjonti lelkesedését látva csak a „papírnak" hisszük el, hogy a biatorbágyi vasúti katasztrófa idején már hat éves volt.

Gratulálunk kitüntetéséhez.

— H —

Nemzetközi találkozó

Zászlócsere

Dr. Fenyvesi Máté és Gáspár László csapatkapitányok üdvözlik egymást a mérkőzés előtt.

Játékvezetők ezúttal nem síppal vagy zászlóval futottak ki a pályára, hanem futball-fölszerelésben, hogy kipróbálják: milyen is az, ha nekik sípolnak. A jászsági és az érsekújvári járás futballbírói hagyományosan évenként találkoznak, hogy megmérkőzzenek, ápolják a sportbarátságot és konzultáljanak az aktuális játékvezetési problémákról. Az idén — páratlan évben — csehszlovák barátaink jártak Jászberényben. A mérkőzés 3:1-es berényi győzelmet hozott. — Könnyű nektek győzni — mondták a mérkőzés után az érsekújváriak — amikor a sokszoros magyar válogatott, *dr. Fenyvesi Máté* a balszélsőtök. Az egykori ferencvárosi sztár valóban legjobbja volt csapatunknak.

A mérkőzés előtt együtt a két csapat. Csapatösszeállítás. Jászságiak: Pesti, Sándor, Uhrinyi, Somogyi, Sulyok, Inges, Hagyó, Pető, Holló, dr. Fenyvesi,. Csere: Antal, Szívós, Boros. Érsekújváriak: Horváth, Kovács, Helec, Harcsa, Dusán, Kiszelica, Dominik, Gáspár, Hajmási, Decsi, Kuharovics. Csere: Kálóczi.

SPORTHÍRADÓ

Rovatvezető: Szórád Tamás

A megnyitón Csillik Sándor, a Lehel SE elnöke mondott köszöntőt.

Izgalmas mérkőzések, nagy közönségsiker a XII. Lehel Kupán

Nem panaszkodhattak az idén sem a Lehel Kupa résztvevői. A hónapok óta tartó szervezőmunka, a tizenegy kupajátékon szerzett rendezői tapasztalat azt eredményezte, hogy a kezdésre minden együtt, minden a helyén volt. Az idén csarnokavató is volt a kupa, hiszen közel háromszáz négyzetméterrel bővítették. A tizenkét méterrel hosszabb csarnokot a régi műanyagpadozat helyett jóminőségű parkettával látták el, amelyen biztonságosabb a játék.

A régen várt jóidő is megérkezett, sőt az első napokban valóságos szaunává változott a sportcsarnok. A hőség sem riasztotta el a nézőket, akik évről-évre megtöltik a csarnokot Jászberény legrangosabb nemzetközi sporteseményén. Valóságos törzsszurkológárda verbuválódott az évek során. Meglepetésként hatott, hogy a négyszeres kupagyőztes szovjet csapat ezúttal távolmaradt és Bulgária leányait sem biztathattuk az idén.

Megindult a találgatás is, hogy a szovjet lányok távollétében kik az esélyesek. A szurkolói optimizmus sokáig a magyarokat is idesorolta. Kezdetben meg is feleltek a várakozásnak, a nyitónapon inponáló fölénnyel verték a franciákat, akikről később kiderült, hogy igen szerény játékerőt képviselnek. Rólunk viszont nem derült ki az ellenkezője, mert az egy győzelmet két vereség követte és máris oda a négyes-döntős remény. A vert seregben aztán összeszedték magukat a magyar lányok és két győzelemmel az ötödik helyen fejezték be a kupaszereplésüket.

A játéksorozat legkiemelkedőbb képességű együttesét az NDK küldte pályára. Valósággal lehengerelték valamennyi ellenfelüket. Még a legkisebb esélyt sem adták meg arra, hogy valamelyik csapat egy játékot „ellopjon". A döntőben egy szettben a torna meglepetés-csapata, az NSZK tudta 12-re megközelíteni.

Taktikai megbeszélés.

Az NDK fölény mellett a kupaküzdelem másik jellemzője volt, hogy több közel azonos képességű gárdát láthattunk, akik óriási csatát, sok ötjátszmás küzdelmet vívtak egymással a helyezésekért. Nehéz kiemelni a legnagyobb küzdelmet hozó találkozót, talán a Románia—Lengyelország mérkőzés mondható annak, amelyet bronzéremért vívtak. A második és harmadik játékrészben már tetemes előnyre tettek szert a lengyelek, az utóbbiban már 10 : 1-re is vezettek mégis elveszítették a mérkőzést a hallatlanul szívós, küzdenitudásból bámulatos románok ellen.

Fordulatokban egyébként bővelkedett a mérkőzéssorozat. Sokan veszítettek 2 : 0-ás vezetésről 3 : 2-re. A legizgalmasabb szettet a Magyarország — Csehszlovákia mérkőzésen láthattuk. 17 : 15-re végül győztek északi szomszédaink, de csak a kilencedik mérkőzéslabdájukat tudták értékesíteni. Csata volt a javából, amelyet végül lányaink nyertek 3 : 2-re.

A Lehel Kupa végeredménye igazságos, a valóságos erőviszonyokat tükrözi a tabella. A nemzetközi női ifjúsági röplabdatornán a legjobb csapat győzött játszmaveszteség nélkül. 1. NDK, 2. NSZK, 3. Románia, 4. Lengyelország, 5. Magyarország, 6. Csehszlovákia, 7. Hollandia, 8. Franciaország.

A három legjobb játékos különdíjat kapott: *Alexandra Ludwig*, az NSZK-ból, *Anette Heymann*, az NDK-ból és *Ottilia Sencovici* Romániából. A legsportszerűbb csapat megtisztelő címet Hollandia érdemelte ki.

A bírák a helyzet magaslatán álltak, szinte észre sem vettük, hogy itt vannak, ez az ő legnagyobb dicséretük.

Emberek sokasága dolgozott azért, hogy minden rendben legyen. Sofőrök, tolmácsok, szakácsok... és még sorolhatnám hosszan azokat akik minden dicséretet megérdemelnek. Kilencedik csapatnak mondható a rendezők csapata, amely egyenletes, szép teljesítményt nyújtott *Sárközy László* vezetésével.

Búcsúzáskor sok nyelven hangzott fel: viszontlátásra jövőre a XIII. Lehel Kupán.

Rajtunk nem múlik!

Horti

Hazavitték a Lehel Kupát az NDK-s lányok.

A magyar csapat.

HÍVOGATÓ

Tisztelettel várjuk és hívjuk a Hűtőgépgyár dolgozóit és családtagjaikat augusztus havi közművelődési rendezvényeinkre a Munkás és ifjúsági házba.

DIÁKCENTRUM '85

Minden kedden POP-klub 18—23 óráig, minden pénteken ifjúsági randevú 18—23 óráig.

2-án Georgia barátai című jugoszláv film vetítése. Diák diszkó. Belépődíj: 15 forint.

6-án Video vetítés. Video diszkó. Vezeti: Müller József. Belépődíj: 30 forint.

9-én Számítógépes bemutató. Diák diszkó. Belépődíj: 15 forint.

13-án Video vetítés, video diszkó. Vezeti: Müller József. Belépődíj: 30 forint.

16-án Eszkimó asszony fázik című magyar film vetítése. Szabásvarrás szaktanácsadás. Diák diszkó. Belépődíj: 15 forint.

23-án Számítógépes bemutató. Diák diszkó. Belépődíj: 15 forint.

27-én Eszperantó teaház. „Levelezés eszperantó nyelven" — beszélgetés Hubai Bélával. Video vetítés. Video diszkó. Vezeti: Müller József. Belépődíj: 30 forint.

30-án 18—23 óráig Super Video diszkó show. Video diszkós: Cserhalmi György. Diszkótáncosok: Csík Mária, Stefán Sándor. Humoristák: Boncz Géza, Gönczi Tivadar. Belépődíj: 30 forint.

ÁLLANDÓ PROGRAMOK:

TINI BUTIK keddenként 18—20 óráig divatos ruhák vásárolhatók, diákoknak kedvezményesen.

CSERE-BERE kedden és pénteken 18—20 óráig. Behozható, eladhatók vagy elcserélhetők kazetták, hanglemezek, könyvek, plakátok, gyűjtemények stb.

KERTMOZI PROGRAMJA:

Helye: Munkás és ifjúsági ház.

Előadás kezdete: 21.30-kor.

AUGUSZTUS

1. Mégis kinek az élete (USA) 3—4. Fekete gyémántok I—II. (magyar), 5. Törekvő tanerő (francia), 7—8. Amit tudni akarsz a szexről, 18 éven felüli (USA), 10—11. Nyomás utána (olasz), 12. Vértestvérek (NDK), 14—15. Kenguru, 14 éven felül (magyar), 17—18. Tűz háborúja, 16 éven felül (kanadai), 19. Az első nagy vonatrablás (angol), 21—22. Hét merész kaszkadőr (USA), 24—25. Veréb is madár, 16 éven felül (magyar), 26. Elefánt ember, 14 éven felül (angol), 28—29. Arany a tó fenekén (ausztrál), 31. Cicák és titkárnők (cseh).

Lakótelepi ingyenes mozi programja:

Helye: Hűtőgépgyár Mókus Bölcsőde melletti terület. Előadás kezdete: 21 óra.

5-én Krámer kontra Krámer (amerikai), 12-én Hattyúdal (magyar), 19-én Tizedes meg a többiek (magyar).

SZÜNIDEI GYERMEKPROGRAMOK:

2-án 14 órakor a nagyteremben **A kis Mukk kalandjai.** Mesejáték 2 részben. Szereplők: Harangozó Iván, Jankó Zita, Turpinszki G. Béla, Sipeki Tibor, Kálny Zsuzsa, Giller Ferenc. Belépődíj: 15 forint.

23-án 14 órakor a nagyteremben **Hétmérföldes versenyek.** Zenés gyermekműsor. Közreműködnek: Detre Annamária és a Szélrózsa együttes. Belépődíj: 15 forint.

SZÍNHÁZLÁTOGATÁSOK

11-én Szeged: János, a vitéz (daljáték).

26-án Budai Parkszínpad: Hair (rockopera).

KIÁLLÍTÁS

A szakszervezeti könyvtárban augusztus 1—30-ig: A XIII—XVIII. századi itáliai képek.

Nyitva: munkanapokon 10—15 óráig.

Nyugdíjastalálkozó hűtőgépgyári nyugdíjasoknak 16-án, 16 órakor a Béke és Barátság Ligetben.

A műsorban fellépnek: Kibédy Ervin, Berényi Ottó, Miklóssy József, Győri Márta, Fazekas József, Paál Györgyi, Baracsi István, Horváth István, Lorányi Román, Fábián János, Gellért Péter. Zene: Intarzia szalonzenekar.

TANFOLYAM: Alapfokú számítógépes tanfolyam indul ZX Spectrum és Commodore 64 gépekkel szeptemberben a Munkás és ifjúsági házban. Időtartam: hetente kétszer 4 óra (40 óra). Irányár: 3.000,— Ft/fő. Jelentkezési határidő: 1985. szeptember 8. Jelentkezés és részletes felvilágosítás a helyszínen.

Bathóné Nagy Judit

Élénk teniszélet

Az idén is lebonyolította a már hagyományos tavaszi hűtőgépgyári teniszbajnokságot a célgépszerkesztési osztály KISZ-szervezete.

Vegyespárosban a végeredmény: 1. *Majzik Dezső — Pintácsi Gabriella*, 2. *Szórád Béla — Tóth Éva.*

Férfi párosban már az első forduló meglepetést hozott, hiszen a 2. helyen kiemelt *Illés—Benke* párost a *dr. Rédei—Szórád pár* búcsúztatta. A döntőben a nagy esélyes *Vass—Dobák* biztosan nyert. A férfi páros végeredménye: 1. *Vass—Dobák*, 2. *dr. Rédei —Szórád*, 3. *Szőllősi—Párkányi, Hajdú—Gubicz.*

A férfiak mezőnyében, különösen a legjobb nyolc között, jelentősen csökkent a tudásbeli különbség, így sokszor a küzdőképesség és a jobb erőnlét döntött. Váratlan eredménynek számított *Hubanov* győzelme *dr Rédei* ellen az első fordulóban és *Hajdú* sikere *Majzik* ellen a 8 közé jutásért. A verseny további szakaszában meglepetés már nem született, és megismétlődött a '84 őszi sorrend: 1. *Vass Attila*, 2. *Illés Zoltán*, 3. *Dobák Ferenc*, 4. *Szórád Tamás.*

Ezúton is felívjuk a tenisz iránt érdeklődők figyelmét, hogy a hűtőgépgyári szakszervezeti tömegsport bizottság és a KISZ-bizottság első ízben megrendezi Jászberény teniszbajnokságát augusztus 18—20. között.

A nevezéseket *Dobák Ferencnél* (tel.: 564) és *Szórád Bélánál* (tel.: 216) kérjük leadni.

Sz. T.

A tévedésről

Lottózók körében gyakran előfordul, hogy a szelvényen megjelölt számok eltérnek a tervezettől, vagy a fogadási és ellenőrzési szelvényrészen nem azonos számokat játszanak meg. Ilyen elírásból volt már 4 találatos nyeremény. Erre mondják, hogy tévedni csak így szabad.

Kellemetlenebb — és kollektív játéknál a közösséggel szemben felelőtlenség is — ha a szelvényeket föl sem adják. Ilyenkor is előfordulhat nagyobb nyeremény a tervezett számok szerint, de ez az öröm helyett csupán bosszúságot okoz, Fortuna hiába kopogtatott.

Nem bizalmatlanság tehát, ha az együttjátszók figyelemmel kísérik a szelvények kitöltését és feladását, és időben figyelmeztetik egymást.

— N —

HŰTŐGÉP

a Hűtőgépgyár Pártbizottságának lapja

Felelős szerkesztő: Horti János

A szerkesztő bizottság tagjai: Csuta Lajosné, Juhász Ferenc, Kissné Szabó Erika, Koczkás Karolina, Mester István, Nemes Árpád, Safcsák Gyula, Sárközy László, Szórád Tamás.

A szerkesztőség címe: 5101 Hűtőgépgyár Pf.: 64.

Felelős kiadó: Gorjanc Ignác

Eng. sz.: III/ÜIIV/130/SzO/1976

Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában Jászberény, 1985. július hó

Felelős vezető: Rédei István

Táskaszám: 2177/1985

Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 8. szám Ára: 4,— Ft 1985. augusztus

Műszaki igazgató jelentése a pb. előtt

Minőség, üzemelésbiztonság

A Hűtőgépgyár üzemi Pártbizottságának augusztus 5-i ülésén tárgyalt témák közül Pázmándi István műszaki igazgató jelentése a gyártmány- és technológiai fejlesztések összhangjának, a termékek minőségének, üzembiztonságának javítására tett intézkedések tapasztalatairól valamint Mester István által összeállított, a Hűtőgépgyár Vállalati Tanácsa megalakulásának elősegítésére javasolt és elfogadott munkaprogram emelhető ki.

A pártbizottság ülésén részt vett Hajnal Géza, a városi párt végrehajtó bizottság tagja, Csanádi Sándor, a városi pártbizottság politikai munkatársa, valamint Kovács Gyula és Hubanov Mihály főmérnökök.

A Műszaki igazgató jelentése bevezető részében jól áttekinthetően taglalta a gyártmány- és gyártásfejlesztés hűtőgépgyári sajátosságait. Megállapította azt, hogy a konstrukció kialakítására létrehozott szervezetek felépítése egységes, a fejlesztés munkafolyamatai jól kapcsolódnak egymáshoz, az irányítás és végrehajtás áttekinthető.

A gyártmányfejlesztés előnyeként említette, hogy az alkotás fázisában még kevés az anyag- és gépi igény, sőt a jól működő és eredményeket produkáló háztartási és kereskedelmi hűtőszekrényeket tervező, vállalaton belüli konstrukciós egységek munkája mellett kooperációs keretek között is tervezhető gyártmány. Erre példa a hőcserélők vonalán a Hűtőgépgyár és az Energiagazdálkodási Intézet kapcsolata.

A fentiekkel szemben — a gyártáselőkészítés tevékenységét megkönnyítő know- how vásárlások ellenére — a produktum megvalósításának beruházási nehézségeit, az egyre nehezebben biztosítható fejlesztési alapokat, számos korlátozás életbelépését, a szervezet széttagoltságát, a szerszámgyártás és célgépgyártás igen szűk keresztmetszetét hozta fel gátló tényezőként a jelentés készítője. Rámutat még a 80-as évek előtti helyzet fejlesztést serkentő körülményeire, majd a mai problémákra, az előrelépést befolyásoló gondokra.

Az alapos, elemző bevezető után tájékoztatást kaptunk a műszaki igazgatósághoz tartozó fejlesztésekről, a megvalósult és a közeljövőben megvalósítandó munkákról.

A legfontosabb gyártásfejlesztési feladat a hűtőszekrény-gyártás kulestechnológiáinak intenzív fejlesztése a 200 millió forintos fejlesztési hitel felhasználásával.

A fenti kölcsönfelvételen kívül más hitelmegoldásokat is igénybe veszünk.

A 700 ezer darabos hűtőszekrény gyártókapacitás biztosítása a foszfátozás, festés, lemezmegmunkálás, műanyagfeldolgozás, habosítás, csomagolás technológiájának korszerűsítését, megváltoztatását teszi szükségessé.

Ezen kívül biztosítanunk kell mindkét fejlesztési ágban a nagyobb űrtartalmú hűtőszekrények megjelenését, gyártási lehetőségét, jászárokszállási gyártás esetében a tőkés export igényeit kielégítő kialakítás és technológia feltételeinek megteremtését.

A technológiának víz- és energiatakarékosnak kell lenniük, környezetszennyezést és egészségi ártalmakat nem okozhatnak.

Kapacitásbővítést kell elérnünk a hőcserélőknél is.

Az anyag a továbbiakban részletesen ismerteti a minőség javítására tett és tervezett intézkedéseket, vizsgálva és közreadva a gyártmányainkkal szemben fellépő kifogások csökkenő tendenciáját, mely az 1983. évihez viszonyítva 40 %-os esést mutat.

Végezetül a színvonalas gyártmánykialakítást, a hatékony gyártásbiztosítást, a minőségi munka fokozását összefüggésbe hozta Pázmándi elvtárs az e téren dolgozók erkölcsi és anyagi megbecsülésének fontosságával.

Pártbizottságunk tagjai élénk érdeklődéssel tárgyalták meg a műszaki igazgató jelentését.

(Folytatás a 3. oldalon)

Tiszapüspöki csendélet.

Foto: Nemes

Találkozás, barátkozás, hagyománytisztelet

Hagyományainkhoz híven augusztus 17-én munkás-paraszt találkozóra került sor a Hűtőgépgyárban. A vendégeket *Mester István*, a pártbizottság titkárhelyettese, *Vass Attila*, a KISZ-bizottság titkára, *Urbán László*, a III-as üzem főművezetője valamint a III-as üzem és a szerszámüzem dolgozóinak képviselői fogadták.

A központi előadóteremben a résztvevők szolíd, de ízlésesen terített asztalok mellett meghallgatták a tartalmasnak ígérkező nap programját. Ezt követően *Mester István* elvtárs ismertette a vállalat fejlődését a megalakulástól napjainkig, majd megtekintettük a „Három évtized" c. filmet.

Muhari Tibor, a termelőszövetkezet pártvezetőségének titkára kollektívájuk üdvözletét tolmácsolta a vállalat dolgozói részére és megköszönte, hogy ismét lehetőség nyílt számukra a Hűtőgépgyárral és az itt dolgozó munkásokkal ismerkedni. A program üzemlátogatással folytatódott, amely során betekintést nyerhettek a vállalat szerszámgyártásának központjába, ismerkedhettek szifon- és hűtőszekrénygyártással. A vendégek gyakran tetszésüknek, de még inkább csodálkozásuknak adtak hangot, a technika és technológia láttán.

Rövid séta következett a „Flinszton-telep" épületei közt és máris a tekecsarnokban gurítottunk, ahol *Szórád Béla*, a vállalat tömegsport felelőse szólt a dolgozók sportolási lehetőségeiről. Gyorsan megszerveződött a két csapat, melyek játékán mindenki jól szórakozott.

Az ebédhez a Béke- és Barátság Liget lombjainak árnyékában terítettek meg. Beszélgetés közben megtudhattuk hol tart a TSz a betakarításban, milyen gazdaságos az állattenyésztés és az erdőgazdasági tevékenységük. Az aratást már július végén befejezték. Igaz, hogy a tavalyi évhez viszonyítva egy kicsit gyengébb volt a hektáronkénti átlagtermés, de így is magasabb a tervezettnél. Az egyik legfontosabb termény a búza, már biztos helyen van a magtárakban, de a fénymag, a cukorrépa és az idén gyengén termő kukorica betakarításig még sokat kint hál a termény a szabadban — mondták a tagok.

A muzsikaszó mellett, jó étvággyal elfogyasztott finom ebéd után többen tánctra perdültek. A hangulat emelkedése nyomán felcsendült egy-egy szép magyarnóta is.

E szép hagyomány alkalmat teremtett ismét arra, hogy mégjobban megismerjük egymás hétköznapjait azok gondjaival, örömeivel együtt. Ahhoz, hogy a gondokat ne csak ismerjük, hanem segíthessünk is azok megoldásában, gyakrabban kell találkoznunk a munka során és így az ünnep órái még teljesebbé, értékesebbé válhatnak.

Nagy István

Törvényesség - munka - kenyér

Augusztus 20-a az egész ország számára ünnep. E napon emlékezünk meg államalapító *István* királyunkról, akinek rendkívüli érdemei vannak az önálló nemzeti létünk megteremtésében, tisztelgünk népünk több mint évezredes küzdelme előtt, melyet a függetlenségéért, a szabadságáért, a fennmaradásért vívott. Ünnepeljük alkotmányunkat, mely mint alaptörvény rögzíti dolgozó népünknek a társadalmi haladásért folytatott harcában elért eredményeit, s amely egyúttal programot ad a fejlett szocialista társadalom felépítésére. A munkás-paraszt szövetség jelképeként kapcsolódik e naphoz az új kenyér ünnepe.

A jelenleg is élő alkotmányunk születése óta 36 év telt el. Hazánkban ez idő alatt egy új társadalmi rend formalódott. A népgazdaság minden területén végbement a szocialista átalakulás, uralkodóvá váltak és megszilárdultak a szocialista termelési viszonyok. Társadalmi rendünk alapja a munka, gazdasági rendünkké a termelési eszközök társadalmi tulajdona. Megváltoztak osztályviszonyaink. Megszűntek a kizsákmányoló osztályok, s ma olyan osztályok alkotják társadalmunkat, amelyeknek alapvető érdekei azonosak. A munkásosztály a társadalom elismert vezető ereje. A falu szocialista átalakulásával új tartalmat kapott és megerősödött a munkás-paraszt szövetség, államunknak, szocialista rendszerünknek politikai alapja. E néhány évtized alatt változtak az állam feladatai is, ami főként abban fejeződik ki, hogy előtérbe került a gazdasági szervezőmunka és a kulturális nevelőmunka fejlesztése. Az alkotmány elfogadása óta kialakult és megszilárdult társadalmunk politikai rendszere. Az átalakulás évei alatt hazánk elkötelezett politikát folytatott. A szocialista világrendszer tagjaként fejlesztette és erősítette barátságát a szocialista országokkal, s a béke és az emberi haladás érdekében együttműködésre törekedett a világ valamennyi népével és országával. Alkotmányunk 1949-ben rögzítette a dolgozó nép hatalmát, összegezte az addig elért eredményeket, s főbb vonásaiban kijelölte a társadalmi fejlődés irányát. Azóta is, az eszközölt módosítások eredményeként, tükrözi a társadalmunk életében végbement változásokat, s törvényi erővel nyújt alapot a fejlett szocialista társadalom felépítéséhez.

Ma Magyarországon, általános, egyenlő és közvetlen választójoga alapján minden nagykorú magyar állampolgár részt vesz a hatalom gyakorlásában. Mindenki szabadon választhatja meg élethivatását, megilleti valamennyi állampolgárt a munkához való jog, amely a társadalommal szemben azt a követelményt juttatja kifejezésre, hogy mindenki részére meg kell teremteni a megélhetést biztosító munkavégzés lehetőségét. Mindenkit megillet az ingyenes iskolai oktatás. Nemzetiségeink számára biztosított a saját anyanyelvük használata, az anyanyelvi oktatás, államunk pedig segítséget nyújt sajátos nemzetiségi kultúrájuk megőrzéséhez, ápolásához. Valamennyi állampolgárnak joga van az anyagi ellátáshoz munkaképtelensége, betegsége, öregsége esetén. Társadalmunk feladatának tekinti minden egyes tagja életének testi épségének és egészségének a védelmét, amelyet a munkavédelem, az egészségügyi intézmények és az orvosi ellátás megszervezésével, az emberi környezet védelmével valósít meg. Biztosított hazánkban az állampolgárok lelkiismereti szabadsága, a vallás szabad gyakorlása, a nemek egyenjogúsága. Mindenkinek kötelessége résztvennie a haza védelmében. Mindezek a jogok és kötelezettségek oly természetességgel szövik át hétköznapjainkat s határozzák meg gondolkodásunkat, tetteinket, hogy talán csak a legritkább esetben ötlik fel bennünk: ezt az Alkotmány biztosítja számunkra.

A magyar államszervezetre, az országgyűlésre, mint a legfőbb államhatalmi és népképviseleti szervre, az Elnöki Tanácsra, a Minisztertanácsra, a tanácsokra, a bíróságokra, az ügyészségekre vonatkozó legalapvetőbb rendelkezéseket szintén alaptörvényünk tartalmazza. Alkotmányunk tehat egy rendkívüli jelentőségű politikai dokumentum is, melyet országgyűlésünk törvényerőre emelt, s melyhez speciális biztosítékokat kapcsolt. Erre épül fel szocialista jogrendszerünk és meghatározó mind állami életünkre, mind társadalmi rendszerünkre, mind pedig életünkre.

Alkotmányunk és egyúttal az ünnep jelentőségéről, jelentéséről *Kádár Jánosnak* az alkotmánytervezet vitaja során elhangzott ma is élőként ható szavai a legkifejezőbbek:

„Nagy társadalmi céljainkat, a szocializmust, a kommunizmust, népünk boldogulását, nemzetünk felemelkedését, a költő szavaival szólva — nem elég akarni, tenni is kell értük. Szocializmust építő társadalmunkban mindenki aszerint méretik meg, hogy mennyit ad a közösségnek. A haza mindenkitől odaadó munkát, a harcban álhatatosságot kér, és általános felemelkedést ígér. Ha ennek tudatában dolgozik egész népünk beteljesedik mindaz, amire törekszünk, amit az alkotmány kifejez. Meggyőződésünk szerint ez az alkotmány híd, amely a megpróbáltatásokkal terhes, több mint ezeresztendős múltból a jelenen át a szebb, boldogabb jövő felé vezet."

Dr. Rédei István

Színpompás ÜNNEPSÉGEK

Városunkban az Alkotmányunk tiszteletére rendezett ünnepségsorozat hagyományosan munkás-paraszt találkozókkal kezdődött. Augusztus 19-én délelőtt a Lehel vezér téren népművészeti kirakodóvásárt tartottak, ahol fazekasok, bőrösök, mézeskalácsosok kínálták portékájukat. A kertbarátok termékbemutatója most is ámulatba ejtette a nézelődőket. A fekete színű paprikát és a csodálatos díszterítőket a felnőttek, a szivárvány minden színében pompázó galambokat, papagályokat és pintyeket pedig a gyerekek csodálhatták a kirakodóvásár mellett megtartott kiállításokon. A legkisebbeket bábosok és krumpliorrú bohócok szórakoztatták.

Este a szabadtéri színpadon ünnepi megemlékezést rendeztek, majd a Jászsági Népi Együttes adott színvonalas műsort.

— N —

Ízletes...

... az új kenyér

Foto: Sárközi

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Koczkás Karolina

Életreszóló élmények

VIT-küldött voltam

A KISZ Központi Bizotság határozata értelmében azon KISZ-szervezetek, akik munkájuk eredményeként 1985-ben elnyerték a KISZ KB Vörös Vándorzászlaját, egy főt közvetlenül delegálhatnak a moszkvai VIT-en résztvevő 650 fős politikai delegációba. Ezt a lehetőséget a 8. alkalommal elnyert kitüntetéssel, 108 más KISZ-szervezettel együtt a mi közösségünk is megkapta.

Az üzemi KISZ-bizottság úgy döntött, hogy személyemet delegálja a XII. Világifjúsági és diáktalálkozóra. Ez az öröm mellett nagy felelősséget is jelentett számomra, hisz több mint 500 fiatalt kellett képviselnem ezen a találkozón.

A tizenkét tagú Szolnok megyei delegációból 4-en a Jászságból voltunk. Ez mutatja, hogy nemcsak a Hűtőgépgyárban, hanem a város más területein is jó színvonalú mozgalmi munka folyik.

A politikai delegáció számára a VIT Budapesten kezdődött július 13—16 között egy előkészítő tanácskozással. Itt ismerkedtünk meg először a fesztivál moszkvai programjaival, a ránk váró feladatokkal, a nemzetközi ifjúsági mozgalom időszerű kérdéseivel és nem utolsó sorban itt vehettük át a VIT egyenruhát. Több érdekes előadást hallgattunk meg, amelyek gazdasági, kül- és belpolitikai témákkal foglalkoztak. Ez a találkozó nemcsak ezen programok miatt volt értékes, hanem azért is, mert itt ismerkedtünk meg küldöttársainkkal.

*

E találkozó után már jó ismerősként üdvözöltük egymást július 24-én Szolnokon, ahonnan autóbusszal utaztunk Budapestre. Itt egy utolsó eligazítást és tájékoztatást kaptunk, majd a delegáció a Kossuth térre vonult, ahol eskütételre került sor. *Berecz János*, az MSZMP Központi Bizottságának titkára búcsúztatott bennünket és kívánt jó találkozást, sok élményt, szerencsés visszatérést. A 650 küldött két vonattal utazott el a Keleti pályaudvarról. A Szolnok megyei delegáció a második vonattal este 11 órakor indult útnak telve várakozással. Többségünk, köztük én is először utaztunk ilyen hosszú útra vonattal.

Szovjet vendéglátóink először Csapon fogadtak bennünket reggel 7-kor. Népviseletbe öltözött táncosok, énekesek virággal köszöntötték küldöttségünket. A találkozás több mint egy óra hosszáig tartott tele vidámsággal, énekkel, tánccal. Ezek a druzsbák megismétlődtek Lvovban és Kijevben. Itt történtek meg az első jelvénycserék, címcserék. 36 óra utazás után érkeztünk Moszkvába, ahol a Kijevi pályaudvar peronján Zsdanov kerület több száz fiatal kommunistája köszöntött bennünket. A fogadás nagyon szívélyes volt és ugyanolyan külsőségek között zajlott le, mint az előzőek.

*

Autóbuszba szálltunk és 50 percnyi utazás után érkeztünk az Izmailovó szálló elé. A szállodakomplexumot az 1980-as moszkvai olimpiára építették. Öt, egyenként 28 emeletes részből áll körülbelül 10 ezer vendég fogadására alkalmas, korszerű 2 ágyas, fürdőszobás, televízióval ellátott szobákkal. A „D" épületben a magyarokon kívül volt még a spanyol, portugál és az NSzK küldöttségének szállóhelye. A minél gyorsabb kiszolgálás, illetve nemzeti ízek biztosítása érdekében minden küldöttség részére külön éttermet biztosítottak a rendezők. Elhelyezkedtünk és ezzel számunkra elkezdődött a XII. VIT.

A fesztivál minden napján több mint 300 politikai, kulturális esemény közül lehetett választani. Természetesen voltak olyan programok, amiben szinte mindenki részt szeretett volna venni, sajnos azonban csoportonként csak esetleg 2—3 fő kapott lehetőséget. Ilyen volt például a megnyitó előtti délelőtt a Lenin Mauzóleum megtekintése. Sajnos nem kerültem a kiválasztottak közé. Volt tehát egy szabad délelőttünk. Mit csináljon egy fiatal, aki még nem járt Moszkvában? Felveszi a VIT egyenruháját, harmadmagával metróba száll, megnézi a Vörös teret. Bátraké a szerencse. A Vörös tér közepén halad a Mauzóleum felé a kiválasztottak magyar csoportja. A tér lezárva, de a fényképes VIT igazolvány és az egyenruha elég ahhoz, hogy egy gyors futással utólérjük a magyar csoportot és mi is megnézzük a XX. század legnagyobb alakjának sírhelyét. A Mauzóleum megtekintése mindannyiunkra nagy hatást gyakorolt.

Azt hiszem ezen a találkozón — nemcsak számomra, de mindenki számára — a legnagyobb élményt és felejthetetlen emléket a megnyitó és a záró ünnepség jelentette. Nem a látvánnyal szeretnénk foglalkozni, mert biztosan sokan látták a tv képernyői előtt, hanem megpróbálok visszaadni valamit abból a hangulatból, ami a stadionban volt. A világifjúsági találkozó jelmondata az „Antiimperialista szolidaritás, béke, barátság" élő valóság lett a megnyitón helyet foglaló 80 ezer ember számára. A tömeg nemzettől, nyelvtől, világnézettől függetlenül egy emberként harsogta a Mir! Druzsba! Fesztivál! szavakat. 157 ország, 21 ezer küldöttének képviselői vonultak el a tribünök előtt. Óriási taps, ütemesen hangzó jelszavak, magasba emelkedő zászlók köszöntötték a szabadságukért küzdő nicaraguai, salvadori, chilei, namibiai fiatalok felvonuló csoportjait. A világ fiataljainak békevágya nyilvánult meg nemcsak itt, hanem az egész fesztivál alatt.

Ez az érzés töltött el akkor is, amikor a Neokolonializmus elleni tematikus központban elhangzott felszólalásokat hallgattam. A különböző nemzetiségű fiatalok kifejezték az új gyarmatosítás elleni erőfeszítések szükségszerűségét.

*

Természetesen a VIT, ahogyan a nevében is benne van, lehetőséget ad arra, hogy kétoldalú baráti találkozókra kerüljön sor. Így vettem részt a kubai, nicaraguai, salvadori, afganisztáni, vietnami, NSZK és szovjet fiatalokkal szervezett találkozón. Ezek közül is legemlékezetesebb számomra a kubai és vietnami druzsba volt.

A kubaiak közül sikerült beszélnem olyan fiatallal, aki önkéntes ápolónőként másfél évet tartózkodott Angolában a polgárháború idején. Két gyermeke van, de már újra jelentkezett ilyen feladatra Nicaraguába. Elmondta, hogy számukra ez nem jelent áldozatot, mert a forradalomtól kapott sok szép, új dolgot bármiféle módon készek meghálálni. Azt szeretnék, ha ezzel a segítséggel ez más népeknek is sikerülne, akik hasonló körülmények között élnek és küzdenek, mint ők a forradalom előtt.

A vietnami találkozó vidámsága, a fiatalok közvetlensége miatt marad emlékezetes. A megérkezésünkkor dallal, tánccal fogadtak bennünket. Itt tanultam meg az általam „Bambusz táncnak" nevezett vietnami néptáncot. A férfiak bambuszbotokat ütögetnek ütemesen egymáshoz a földön. A táncospárnak tánc közben semmi másra nem kell ügyelni a ritmuson kívül, csak arra, hogy el ne verjék a bottal a bokáját. Sikerült megúsznom kék-zöld foltok nélkül.

A VIT a fiatalok közötti csereakciókra is lehetőséget adott. Az én szerzeményeim között szerepel egy marokkói fez, egy vietnami rizsültető és egy kubai nádvágó kalap, valamint rengeteg jelvény.

*

A fesztivál számomra azért is élmény volt, mert először jártam a Szovjetunióban. A néhány szabad órában igyekeztem minél többet látni Moszkva nevezetességeiből. Így jutottam el a Borogyinói csata emlékmúzeumába. Ez a kör alakú, majd 37 méter átmérőjű, 15 méter magas festmény monumentalitásával többünket lenyűgözött. A kép szinte szemünk láttára kél életre.

Rengeteg más tapasztalat és élmény gyűlt össze bennem amire sajnos már nem jut hely a lap hasábjain. A tíz nap letelte után jóleső fáradtsággal indultunk haza szintén vonattal. Ez a másfél nap már aktív pihenéssel, az élmények első rendszerezésével telt el.

Remélem a következő VIT-en szintén lesz hűtős képviselője a magyar delegációnak és beszámolhat élményeiről az itthon maradottaknak.

Vass Attila

Élt 32 évet

Karolinka, Karolka, Karol, Kari, Babus, Babuska... és még ki tudja hányféle becenéven szólítottuk, Koczkás Karolinát. Becéztük, mert szerettük, tiszteltük Őt. Szerettük emberségéért, jóságáért, igéretes tehetségéért, hatalmas munkabírásáért, elvi és emberi tisztaságáért... A KISZ-bizottság politikai munkatársaként nagy tekintélyre tett szert a fiatalok és a kevésbé fiatalok körében egyaránt. Elvhűsége, munkásélete példamutató volt, méltón képviselte a közösség érdekeit, azért dolgozott, harcolt, érvelt, vitázott mindig okosan, szerényen, halkszavúan, meggyőzően.

Kiegyensúlyozott derű, megingathatatlan optimizmus jellemezte minden helyzetben. A tollat, az újságíró kenyérkereső eszközét is egyre jobban forgatta, évek óta lapunk társadalmi munkatársa, szerkesztő bizottságunk tagja, az idén pedig az ifjúsági rovat vezetését bíztuk rá, és erre a bizalomra néhány hónapi munkájával is rászolgált. Mindent megtett azért, hogy ezt a fórumot is felhasználja közösségi céljaink érdekében, okosan szóljon a fiatalokhoz, képviselje gondjaikat, problémáikat, amelyeket alaposan ismert. Nagy reményeket fűztünk sajtómunkájához, de sajnos a sors másként döntött. A sajnálatosan szaporodó súlyos közlekedési balesetek egyikénél odaveszett fiatal élete. Vétlen volt, mégis életével kellett fizetnie. Mily igazságtalansága a sorsnak!

Augusztus 9-én a gyászolók többszázas serege kísérte utolsó útjára az alattyáni Temetőben végső nyughelyére. Vállalatunk saját halottjának tekintette.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Szomszédolás szép emlékekkel

A természetjárók egy csoportja.

Az elmúlt év jó és rossz tapasztalatai lassan feledésbe merültek, és szakosztályunk ausztriai túrájának résztvevőit az utazási előkészületek, a campingfelszerelés beszerzése foglalta le. Megismerni hazánk nyugati szomszédait, Bécset, Salzburgot és néhány napot táborozni az „Osztrák Riviérán" a Wörthi-tónál, minden résztvevő számára nagy élménynek ígérkezett.

Július 19-én, pénteken hajnalban elindult az autóbusz csoportunk 39 tagjával, és a már tisztelt turistának előlépett buszvezetővel. A rövid vám- és útlevélvizsgálat után Burgerland parasztházai, szépen művelt kertjei köszöntöttek bennünket. Kora délután érkeztünk Bécsbe, a szálláshelyünkre. A sátrak felállítása után izgatottan kezdtük ismerkedésünket a világváros legimpozánsabb és legismertebb utcájával, a Mariahilferstrasséval. Szombaton mi is a frissen érkezett magyar turisták mohóságával vetettük magunkat a megvásárolható javakra és költöttük el schillingjeink jelentős részét. A csodálatos időjárás jókedvre derített bennünket vasárnapi programunkhoz. Utunk első állomása a Schönbrunni kastély. A barokk stílusban épült kastély 1918-ig a német—római, majd az osztrák császárok állandó rezidenciája volt. Napóleon itt rendezte be főhadiszállását, itt halt meg Ferenc József, itt látható dolgozószobája. A kastélyhoz tartozó parkot rokokó stílusban alakították ki. Történelmi visszatekintésünket folytattuk a műemlékekben gazdag Hofburgban, láthattuk a Monarchia királyainak lakószobáit, személyes használati tárgyait, koronázási ékszereit.

Eljutottunk a Belvedere épületegyütteseibe. Végül egy rövid körút a Ringen, az este a Práterben fejeződött be. Még egy nap Bécsben. 23-án reggel már Karintia festői hágói között haladt velünk az autóbusz. Kánikulában érkeztünk meg a Klagenfurt melletti strand-kempingbe. Strandolás Ausztria gyöngyszeménél, a Wörthi-tónál. A következő nap is gondtalan napozással telt el. Csoportunk férfi tagjai szemüket meresztgetve bámulták az itt már megszokottnak tűnő monokinis hölgyeket, s a trópusi meleg ellensúlyozására a hideg sör mellett találtak felüdülést.

Programunk következő állomása felé utaztunk 26-án. Az osztrák állam legfiatalabb tartományának fővárosába, Salzburgba. A város életében az Ünnepi Játékok Városa elnevezés a meghatározó. Európának talán a legszebb környezetében rendezett, kiváló művészi értékű szabadtéri színielőadásai, hangversenyei zajlanak itt le. Az új épület harangjátékát hallgatva tekintettük meg a rezidencia belső berendezéseit és a Dóm 10 ezer főt befogadó monumentális épületét. Az ódon belvárosi utcákon keresztül a várost uraló Hohensalzburgba, a várba indultunk. A pompázatos hercegi termek, muzeumi gyűjtemények megtekintése után utaztunk vissza ideiglenes lakóhelyünkre.

Pénteken sétahajóval utaztunk Veldembe, s utunk során megcsodáltuk a tóparti településeket, a vízi sportok látványos kavalkádját. Délután sétát tettünk a közeli Minivárosban, ahol apró paloták, alig ember nagyságú világhíres épületek kicsinyített másai láthatók. Köztük a budapesti Halászbástya is megtalálható.

Hagyományainkhoz híven, az utolsó este vacsorával búcsúztunk az országtól. A konzervek után nagyon ízletesnek találtuk a magyaros lecsót, s nem győztük dicsérni **Nagy Bélát**, az est „főszakácsát". A jó hangulatú „buli" kellemes színfoltja az itt alakult **„Trinken Trió"** magánszáma.

Szombaton búcsút vettünk a klangenfurti sárkányos kúttól, és késő este indultunk Magyarországra. A vámnál még egy kis izgalom, aztán már itthon fellélegezve, kicsit nehéz szívvel búcsúztunk el egymástól. Jövőre Bulgáriában újra együtt leszünk.

Ötvös Béla

Törökszentmiklósi képeslap

Főbejárat.

Bernáth István a folyadékhűtő kapcsolószekrényt ellenőrzi.

Karakas Miklós kompresszor felújítást végez.

Román Béla többszörös újító, a képen látható szalagadagolót is ő újította.

Fekete Józsefné nyomáspróbázást végez a radiátor csővázon.

Az üzem eredményeiről Barna Sándor művezető beszél.

A száz tagú kollektíva nem panaszkodhat az unalmas, egyhangú munkára, igen gyakori a termékváltás. Jelenleg készítenek léghűtéses kondenzátorokat ventilációs léghűtőket, különböző aggregátokat, fődarabokat, vezérlőszekrényeket és szervizre alkatrészeket.

NEMES ÁRPÁD KÉPRIPORTJA

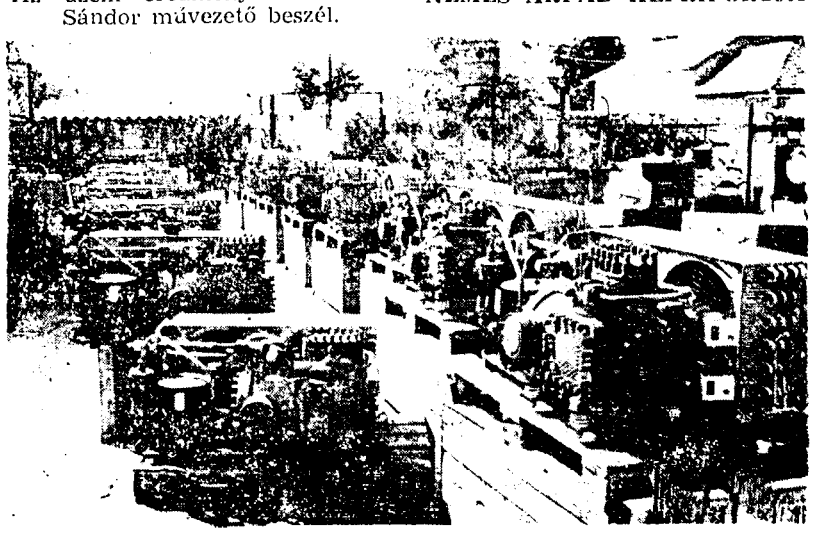

„Sorakozó!" Irány Jászárokszállás.

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Elektronika a termelés szolgálatában

A Minisztertanács 1984. október 23-i ülésén határozat született az elektronika széleskörű alkalmazásáról. A határozat alapján preferálni kell azokat a vállalatokat, amelyek az elektronikát a termelés és a tervezés szolgálatába állítják. A részletes intézkedési tervek, valamint a preferálás rendszerének kidolgozása folyamatban van. Várható, hogy a fenti intézkedések vállalatunkat is kedvezően érintik.

A hűtőgépgyári Kutató-Fejlesztő Intézet (KFI) villamos- és automatika főosztályán (VAFO) 1971 óta folyik elektronikus fejlesztés. A korai berendezések, műszerek feladata elsősorban a laboratóriumi fejlesztő munka támogatása volt. 1978-ban felmerült az igény egy olyan adatgyűjtő készítésére, amely a kompresszoros hűtőgép üzemben a termikus végellenőrzést teljesen automatikusan képes elvégezni. A fejlesztő munka körülbelül 2 évig tartott, amely során kidolgoztunk egy megbízható hőmérséklet-érzékelőt, egy automatikus mérésadatgyűjtőt, valamint egy mikroszámítógép által vezérelt kiértékelő rendszert. A berendezés féléves próbaidő után 1981 óta folyamatosan üzemel.

Az adatgyűjtő berendezés fordulópontot jelentett az elektronika hűtőgépgyári alkalmazása terén, mivel nagymértékben csökkentette az elektronikus rendszerekkel szembeni idegenkedést, s bebizonyította, hogy a kamaszkorát kinőtt elektronika jelentős termelőerővé válhat.

1982-ben döntés született arról, hogy a többi hűtőgépgyártó üzemet is fel kell szerelni olyan adatgyűjtő berendezéssel, amely nagymértékben megnöveli a minősítés biztonságát, s a lehető legjobban lecsökkenti a hűtőszekrények járatási idejét. A fenti kritériumok alapján kezdődött el az abszorpciós hűtőszekrény üzem adatgyűjtő és minősítő rendszerének fejlesztése. Tekintve, hogy az abszorpciós üzemi bemérőpálya lényegesen eltér a kompresszoros üzem járató pályájától, a korábbi tapasztalatokból és ismeretekből csak a hőmérséklet-érzékelés módját tudtuk hasznosítani. Az adatgyűjtő és kiértékelő rendszer a júliusi számban bemutatott MMT (Medicor Mikroprocesszoros Technológia) rendszer felhasználásával készült.

A berendezés tervezésekor kitűzött alapvető cél a következő volt:

— a mérőrendszer teljes egészében legyen képes elvégezni az előírásoknak megfelelő minősítéshez szükséges információk összegyűjtését és tárolását,

— készítsen mérési jegyzőkönyvet,

— a berendezés kezelése egyszerű legyen,

— szolgáltasson olyan információkat is, amelyek elősegítik a minősítési rendszer fejlesztését és lehetővé teszik a minősítési idő csökkentését.

Ez utóbbi kérdés igen fontos, mivel az üzem gyártókapacitásának felfuttatásával kiderült, hogy a bemérőpálya a gyártás szűk keresztmetszete.

A fenti alapelvek figyelembevételével elkészült berendezést 1985 július végén üzembe helyeztük. A berendezés 512 db hűtőszekrény egydiejű mérésére alkalmas. A mért adatokat tárolja és megtartja mindaddig, amíg a kezelő újabb mérés indítására parancsot ad. A mérés végeztével, amely jelenleg 6 óra, kezelői parancs hatására a berendezés mérési jegyzőkönyvet készít, megjelölve azon hűtőszekrényeket, amelyek nem teljesítik az elvárásokat. A berendezés lehetőséget biztosít arra, hogy a hibásnak minősített hűtőszekrény lehűlési görbéjét és legfontosabb adatait papíron rögzítse, ami nagymértékben megkönnyíti a javító személyzet munkáját.

Az üzembe helyezéstől számított egy hónap alatt összegyűjtjük a működtetés során tapasztalt hiányosságokat, amelyek a berendezés rugalmas programrendszere folytán könnyen megszüntethetők. Az elmúlt néhány hét üzemeltetési tapasztalatai alapján elmondhatjuk, hogy a berendezés valamennyi alapvető elvárást teljesíti, a kezelő személyzet néhány nap alatt megtanulta az igen nagy bonyolultságú rendszer kezelését. A berendezés által nyújtott információk nagymértékben megnövelték a minősítés megbízhatóságát, és konkrétan használható adatok segítik a javítók munkáját is. A próbaüzem során felmerült néhány újabb igény (pl. hibastatisztika készítése műszakonként) könnyen beépíthető szolgáltatás.

Az abszorpciós üzemi tapasztalatok, valamint a hűtőszekrény üzem speciális adottságai figyelembevételével elkezdtük a háztartási fagyasztók minőségellenőrzését segítő adatgyűjtő berendezés fejlesztését, amelyet a bemérőpálya rekonstrukciójával egyidőben, a következő év második felében kívánunk telepíteni.

A fenti adatgyűjtővel szinte egyszerre került sor egy univerzális fogyasztás- és relatív üzemidőmérő adatgyűjtő beüzemelésére, amelyet a kompresszoros hűtőgépüzem mintavételes klímájába telepítettünk. A berendezés vezérlését mikroszámítógép végzi, amely biztosítja a könnyű kezelhetőséget, s a mért adatok feldolgozását. A berendezés jelenlegi kiépítésében 32 hűtőszekrény fogyasztását és relatív üzemidejét méri. A mért adatok alapján kezelői parancs hatására kiszámítja a vizsgált hűtőszekrény egy napra eső fogyasztását. A berendezés nagymértékben megnövelte a mérések pontosságát, és szükségtelenné teszi a korábban manuálisan végzett hosszadalmas számításokat.

Távlati terveinkben szerepel olyan helyi számítógépes hálózat kidolgozása, amely lehetővé teszi, hogy az adatgyűjtő berendezések adatai a gyártást közvetlenül ellenőrző személyeken kívül a konstruktőrök számára is elérhetők legyenek, s így megvalósítható a gyártás és tervezés eddiginél sokkal szorosabb kapcsolata.

Dalmadi István

Minőség, üzemelésbiztonság

(folytatás az 1. oldalról)

Gorjanc Ignác vezérigazgató hozzászólásában elismerte a műszaki területen dolgozók tevékenységét, munkájukat igen eredményesnek minősítette. Szükségesnek ítélte ezen a területen is a szervezet korszerűsítését. Hangsúlyozta a fejlesztés fontosságát, alapvető szükségességét.

Felszólította a műszakiakat, hogy a nehézségek ellenére kreatív munkájukat fokozzák, mert csak az egyre jobb, versenyképes megoldásokkal lehet magunkat fenntartani. Biztosította a jelenlévőket, hogy az igen nehéz körülmények ellenére is a jó fejlesztések, jó ötletek megvalósítására mindig lesz elegendő anyagi fedezet.

Beszteri Lászlóné törzskari szakértő elismerve a jelentésben foglaltakat, némi türelmetlenségének adott hangot a szerinte oly sokszor elmondott, s nem csak a műszakiakra vonatkoztatott „erkölcsi-anyagi megbecsülés"-sel kapcsolatban.

Hubanov Mihály főmérnök örömmel nyugtázta a fejlesztés vonalán dolgozók jó együttműködését, az egyre szaporodó teamtevékenységek sikeres eredményeit.

A hozzászólások során többen megemlítették a technikushiányt, illetve annak sürgős pótlására tett javaslat szerint intenzívebbé kellene tenni a vállalaton belüli szakemberképzést.

Velkei István, az üzemi szakszervezeti bizottság titkára a jobb megértés céljából a jelentés egyes részleteinek bővítését kérte, de végeredményben jól ismerve e gazdasági egység tevékenységét, munkáját jónak, sőt példamutatónak ítélte.

Mester István helyeselte, hogy a gyár életében jelentős fejlesztésekkel és azok körülményeivel, vizsgálatával a pártbizotságunk foglalkozik. Megállapította, hogy a fejlesztés mindig dinamikus volt a Hűtőgépgyárban.

Hajnal Géza elvtárs az anyag- és energiatakarékos termékek előállításának fontosságára hívta fel a figyelmet. Érintve Beszteriné elvtársnő megjegyzését kifejtette, hogy a jó munka végzéséhez elengedhetetlen a megbecsülés, az elismerés kinyilvánítása, ami természetesen minden olyan dolgozónak kijár, aki feladatát kifogástalanul ellátja, különösen a vállalat működését oly sokrétűen biztosító, felelősségteljes munkát végző, széles skálán tevékenykedő műszakiaknak.

*

Kókai Rudolf elvtárs, pártbizottságunk titkára indítványozta a jelentés elfogadását, kiemelve, hogy emberközeli gondokról, szubjektív megállapításokról szívesen hallott volna. Ő is hangsúlyozta a korszerű, takarékos fejlesztés fontosságát.

Javasolta, hogy a pártalapszervezetek kísérjék figyelemmel és politikai eszközökkel támogassák a központi célkitűzések megvalósítását.

A pártbizottság ugyancsak egyhangúlag elfogadta a Hűtőgépgyár Vállalati Tanácsa megalakulásának elősegítésére készített üzemi pártbizottsági munkaprogramot. A munkaprogram a szervezés feladatait a személyek felelősségének és a végrehajtás határidejének kijelölésével 13 feladatpontban határozta meg.

Safcsák Gyula

Brigádtalálkozó

1985. augusztus kilencedikén rendezték meg a **Hűtőgépgyár Székely Mihály** és a jászberényi **Sütőipari Vállalat Dózsa György Szocialista Brigádjának** találkozóját. Ennek keretében aláírták a két brigád közötti **együttműködési szerződést.**

A sportlétesítmény területén gyülekeztek, s a vacsora elkészüléséig a tekepályán mérte össze tudását a két brigád. A győztes csapat tagjait pezsgővel ünnepelték. Ünnepélyes keretek között történt meg a két brigádvezető, valamint a gazdaságvezetők részéről a szerződés aláírása.

Vendégként vettem részt ezen a találkozón, de a brigádtagokhoz hasonlóan jól éreztem magam. Az est folyamán nagyon jó hangulat volt, melyet **Berente Imre és Gaál Sándor** zeneszolgáltatásának köszönhettünk. **Berente Imre** zenélés közben különböző anekdótákkal tette változatossá az előadást. Később **Banya László** prímás is megérkezett, és közreműködésével még magyarnóta versenyt is rendeztek. Ezt a Dózsa György Szocialista Brigád vezetője, **Szikszai István** nyerte meg, a zenekar elbírálása alapján.

A találkozó jól sikerült, hasonló folytatása várható.

Tóth János
tmk

Jó tudni!

Változó szabályok

A népesedéspolitikai intézkedések keretében 1985. szeptember 1-től bővül a gyermekápolási táppénzre jogosultak köre és meghosszabbodik a beteg gyermek ápolása címén igénybe vehető táppénzes idő.

A gyermekápolási táppénzzel (gyáp) kapcsolatos rendeletek módosulása, valamint a jogosultak körének állandó változása miatt szükségesnek tartom ennek a társadalombiztosítási ellátásnak az 1985. szeptember 1-től érvényes alapvető szabályait ismertetni.

Gyermekápolás miatt keresőképtelenné nyilváníthatók köre:

— az anya, ha kórházi ápolás alatt egyévesnél fiatalabb gyermekét szoptatja;

— az anya vagy az egyedülálló apa, ha egyévesnél fiatalabb beteg gyermekét ápolja;

— az a szülő, aki egyévesnél idősebb, de tízévesnél fiatalabb beteg gyermekét ápolja;

— az a személy, aki tizennégy évesnél fiatalabb, vörhenyes gyermeket otthon ápol.

A 10 évesnél fiatalabb beteg gyermek ápolása címén járó táppénzre jogosultság megállapítására vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell:

a mostohaanyára és mostohaapára;
nevelőanyára, illetőleg nevelőapára;
arra, akihez a Gyermek- és Ifjúságvédő Intézet állami gondozás alatt álló gyermeket helyezett el.

A 14 évesnél fiatalabb vörhenybeteg gyermek otthoni ápolása címén nemcsak a szülők, hanem a gyermek ápolását végző bármely arra alkalmas személy keresőképtelennek tekinthető.

A gyáp-ra jogosultság időtartama:

Táppénz a keresőképtelenség tartamára jár, legfeljebb azonban

— egyévesnél fiatalabb gyermek szoptatása, illetőleg ápolása címén a gyermek egyéves koráig;

— egyévesnél idősebb, de háromévesnél fiatalabb gyermek ápolása címén évenként és gyermekenként nyolcvannégy naptári napon át;

— háromévesnél idősebb, de hatévesnél fiatalabb gyermek ápolása címén évenként és gyermekenként negyvenkettő, egyedülállónak nyolcvannégy naptári napon át;

— hatévesnél idősebb, de tízévesnél fiatalabb gyermek ápolása címén évenként és gyermekenként tizennégy, egyedülállónak huszonnyolc naptári napon át;

— vörhenybeteg gyermek ápolása címén esetenként legfeljebb huszonkét napon át jár a táppénz.

Több gyermek egyidejű betegsége esetében a szülő választása szerint, bármelyik gyermeke után igénybe veheti a gyáp-ot.

A gyáp-pal kapcsolatos korlátozó rendelkezések

A 10 évesnél fiatalabb beteg gyermekét ápoló szülő, a 14 évesnél fiatalabb vörhenybeteg gyermeket otthon ápoló személy az e címen fennálló keresőképtelensége idejére táppénzre csak akkor jogosult, ha ez idő alatt munkáját nem tudja ellátni, illetőleg erre az időre munkabérben nem részesül.

A szülők közös háztartásában levő gyermek (gyermekek) után egyidejűleg csak az egyik szülő jogosult táppénzre, gyermekgondozási díjra vagy gyermekgondozási segélyre.

Az, aki egyidejűleg gyermekgondozási díjra és táppénzre, baleseti táppénzre, terhességi-gyermekágyi segélyre, gyermekgondozási segélyre is jogosult, az ellátások közül választhat.

A gyermekgondozási díj igénybevétele esetében a gyermek egyéves koráig gyermek ápolása címén csak akkor jár táppénz, ha a gyermekgondozási díj folyósítását munkába állás miatt szakították meg. A gyermekgondozási díj beteg gyermek gondozása címén járó táppénz igénybevétele miatt nem szakítható meg.

Ha a gyermekgondozási segélyben részesülő a segély folyósítását a gyermek megbetegedése miatt megszakítja és táppénzt igényel, a gyermekápolási táppénz folyósítását követően már gyes-ben nem részesülhet.

Az igénybe nem vett napok átvitele:

A korábbi rendelkezésektől eltérően az egyévesnél idősebb gyermek ápolása címén egy-egy évre járó, de igénybe nem vett napok a következő évre átvihetők. (A gyermekápolási táppénznél éven a gyermek egyik születésnapjától a következő születésnapjáig eltelt időtartamot kell érteni.)

Nem vihetők át az igénybe nem vett napok arról az évről, amelyben a fizetés nélküli szabadság, a külföldi tartózkodás időtartama a 180 napot meghaladta, vagy a biztosításban töltött idő a 180 napot nem érte el.

A gyermek ápolása címén a gyermek legközelebbi születésnapjáig járó napok számát az új szabályok szerint újból meg kell állapítani, azonban az így megállapított napok száma nem lehet több az 1985. szeptember 1. napjától a gyermek következő születésnapjáig hátralévő napok számánál.

A gyermekápolási táppénz apa által történő igénylése

Az új rendelkezések alapján a gyermek egyéves kora után minden külön eljárás nélkül bármelyik szülő igénybe veheti a gyermekápolási táppénzt. Tehát nincs szükség a szülők együttes kérelmére, az engedélyezési eljárásra, továbbá az apa jogosultsága már nem függ az anyáétól.

Ha a gyermek egyéves kora után az együttélő házastársak (élettársak) közül az apa igényli a gyermekápolási táppénzt, igényét az anya munkáltatójánál működő társadalombiztosítási kifizetőhelynél, ennek hiányában a munkáltató székhelye szerint illetékes társadalombiztosítási igazgatóságnál kell bejelentenie. Ilyen esetben a gyermekápolási táppénz az apa keresete alapján kerül megállapításra és az anya munkahelyére érvényes táppénzkifizetési rend szerint fizetik ki.

Schrancz István

ÜDÜLÉS SZABADIDŐS PROGRAMOK REHABILITÁCIÓ Érdekvédelem Kulturális rendezvények Kismama találkozó OKTATÁS MUNKAVÉDELEM ÜZEMI DEMOKRÁCIA JOGSEGÉLY SZOLGÁLTATÁS MUNKAVERSENY NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ NÉVADÓ SEGÉLYEK

SZAKSZERVEZET

Rovatvezető: Kissné Szabó Erika

Bizalmit választunk

Nem kis munka vár szeptemberben a szakszervezeti tisztségviselőkre, tagokra. Mint azt már előző számunkban jeleztük, megkezdődnek a szakszervezeti választások. A Hűtőgépgyár Szakszervezeti Bizottsága választási szabályzata szerint szeptember 9. és 30. között meg kell választani a bizalmiakat és helyetteseiket, valamint a főbizalmiakat és helyetteseiket.

Minden érvényes szakszervezeti tagsággal rendelkező tag választó és választható.

A bizalmiak és helyetteseik választása a szakszervezeti csoportgyűlésen történik, titkosan vagy nyílt szavazással, a tagság döntése alapján. A taggyűlésen először a bizalmiaknak be kell számolni az elmúlt öt évben végzett munkáról. A beszámoló után vita következik, mely során lehetőség van a bizalmi tevékenységéről véleményt mondani, javaslatot tenni a munka javítására. Ezután kerül sor a választásra.

Nagyon fontos, hogy olyan személyt válasszanak tisztségviselőnek, aki munkája, emberi magatartása alapján élvezi munkatársai bizalmát, támogatását. Akik szakmailag felkészültek, az új iránt fogékonyak, képviselni tudják szakmájuk, csoportjuk dolgozóinak érdekeit. Képesek társaik mozgósítására, tudnak hatni az emberekre, szemléletüket alakítani.

A csoportgyűlés akkor határozatképes, ha a tagság kétharmada jelen van. Alapelv, hogy a tagság többsége válassza meg a tisztségviselőket. Minden bizalmi mellé helyettest is kell választani.

A főbizalminak is be kell számolnia az összevont taggyűlésen az elmúlt öt évben végzett munkáról, a jövő feladatairól. A beszámoló feletti vita, majd annak elfogadása után kerül sor a főbizalmi és helyettesének megválasztására. Személyükre a dolgozók előzetes véleményének kikérése alapján a jelölést végző szakszervezeti tag tesz javaslatot. **A főbizalmi és helyettesének megválasztása titkosan történik. Ettől eltérni a tagság kérése alapján, a vszb engedélyével lehet.**

A bizalmiak, főbizalmiak és helyetteseik megválasztása után megalakul a munkahelyi bizalmitestület az üzemekben, műhelyekben, főosztályokon. Ennek tagjai a főbizalmi, helyettese, valamint a bizalmiak. Első ülésükön értékelni kell a választások eredményét, megerősíteni funkciójában a főbizalmit. A munkahelyi bizalmitestület megbízza az aktívákat különböző szakszervezeti feladatok ellátásával, pl.: gazdasági munka, oktatás, információs munka, munkavédelem... stb. Ilyen irányú megbízást kaphatnak bizalmihelyettesek és szakszervezeti tagok.

A vállalat életében bekövetkezett szervezeti változásokat a szakszervezeti főbizalmi csoportok átszervezése követi. Eddig Jászberényben 24 főbizalmi csoport volt, most 25 lesz. A termelési főmérnökség megszűnésével megszűnik egy főbizalmi csoport, mivel az ott dolgozó tagság más területekre került. A választások után önálló főbizalmi csoport fog működni a kül- és belkereskedelmi főosztály tagságával, a szállítmányozási főosztályon, valamint az anyagellátási főosztályon.

A boldogházi, árokszállási és budapesti telephelyeken is szeptemper 9. és 30. között választják meg a bizalmiakat, főbizalmiakat. A telephelyeken az üzemi szakszervezeti bizottságok újjáválasztására októberben kerül sor.

„Koszpénz"

Nem mindegy, hogy rendezett, tiszta munkahelyen töltjük-e el munkaidőnket, vagy szétdobált alkatrészek, anyagok, hulladékok, szemét társaságában. S ez nem csupán szépérzékünket zavarja, tudjuk, hogy pénzt dobunk ki, ha nem megfelelően kezeljük, tároljuk az anyagokat, ha azok idő előtt tönkremennek, ha a legyártott alkatrészekből selejt válik a hibás tárolás, szállítás miatt, ha lépten-nyomon rendetlenség zavarja munkánkat. Sokszor és sokféle módon próbálta már a vállalat vezetése megoldani ezt a problémát, nem sok sikerrel.

Most, 1985. szeptember 1-től egy jutalmazási rendszert kívánnak bevezetni. Ennek lényege: a gyáregységekhez tartozó, valamint a tmk, célgép-, szerszám- és nyomda üzemek dolgozónként havonta 100 forintos jutalomkeretet képezhetnek. Ha az előírásoknak megfelelő az üzemben és környékükön az anyagok, selejtek, hulladékok tárolása, kulturált, rendezett körülmények között dolgoznak, akkor ez a pénz kifizethető. Differenciáltan persze, aki részt vett a rend, a tisztaság megteremtésében, az többet kaphat, aki nem, az pedig semmit. Ezt a művezető üzemvezető dönti majd el. A pénz nem vihető át másik hónapra.

A vszb augusztus 13-án, soronkívüli ülésen vitatta meg ezt a tervezetet. Az elgondolást jónak tartotta, kis kiegészítéssel bevezetését javasolta.

Kiss Erika

Beiskolázási segély

Ezen a nyáron is igyekezett segíteni a szakszervezet a családok iskolakezdési gondjain. Jászberényben 195 család kapott kétszázezer forintnyi összeget. Ez iskolás gyermekenként 500 forintot jelent. Jászárokszálláson 41 családnak tudtak segíteni. Itt a családok szociális helyzetétől függően 500—700 forint jutott gyermekenként.

Jászboldogházán 15 ezer forintot fordítottak beiskolázási segélyre, melyben 14 család részesült.

Így értékelnek

— A szocialista brigádmozgalom fejlesztésének kezdettől alapvető meghatározó tényezői voltak: a szervezés, irányítás, ellenőrzés, értékelés és elismerés. Időszakosan előfordulhatott, hogy egyik vagy másik tényező kapott nagyobb hangsúlyt, de az általános fejlődést mindenkor csak valamennyi szempont együttes érvényesítése szolgálhatta — ezekkel a szavakkal kezdte beszélgetésünket *Szőrös Pál*, a tmk üzem vezetője, miközben a náluk jól bevált pontozásos értékelés szempontjait taglaló dokumentációkat kereste.

— A mozgalom óriási ereje a kollektivizmusban van. Abban, hogy a brigád valamennyi tagja elkötelezettséget, felelősséget vállal a társaiért.

Az üzemvezető pillanatnyi hallgatását a társaságunkban lévő *Fábián Géza* főművezető használta ki.

— A brigád egyetlen tagja sem tekintheti teljesítettnek a vállalást, amíg abban valamelyik brigádtagnak egyéni elmaradása van. Na, de ne menjünk messzire a tárgytól! Hogy kinek a gondolatában született meg elsőként ez a pontozásos módszer?

Ismét *Szőrös Pálé* a szó.

— Azt kutattuk, hogyan lehetne embercentrikusabban értékelni. Akkor gondoltam erre, s az üzemi négyszögnek felvetettem. Helyeseltek. Elfogadták a brigádvezetők is. Úgy néz ki, bevált. Itt elfogultságról szó sem lehet! Nem csoda ez, csak megpróbáltunk belevinni egy kis logikát.

— Közelebbről?

— Szempontokat állítottunk össze, meg lehet nézni — teszi elém. Kétségkívül egyértelműen mutatja, miért mennyi pont jár. Például: gazdasági feladatok teljesítéséért öt pont, ahány pótvállalást teljesít a brigád, annyiszor három pont, minden tízezer forint feletti megtakarításért egy pont, lehetne sorolni tovább!

Fábián Géza a jutalmazást részletezi:

— Az első három helyezett brigád jutalma négy-, három-, kettőezer forint. A kollektívák vezetői külön kapnak öt-, négy-, háromszáz forintot negyedévenként. Az évvégi értékelésnél az első, második helyezést elért brigádok gazdaságvezetőit Szocialista Brigádmozgalomért kitüntetésre terjesztjük fel. Amelyik brigád egy éven belül háromszor-négyszer bekerül az első három közé, automatikusan javasoljuk a Főosztály Kiváló Brigádja címre. Elsőbbséget élveznek a többiekkel szemben.

Azt hiszem, nem lenne rossz követni ezt a fajta értékelési rendszert.

Kifelé jövet elidőztem a tiszta, dekoratív híradótáblákkal díszített előtérben. A szakszervezeti híradó alatt hatalmas betűkkel az első féléves brigádértékelés alapján kiemelkedő munkát végzett kollektívák nevei.

A megszokott képtől eltérően, a Vályi Péter Szocialista Brigád neve fölé került a '71-ben alakult Bláthy Ottó nevét viselő műszerész brigád. *Simon András* brigádvezetőt kértem, szakítson néhány percet számomra.

— Mennyi volt az összpontszám?

— Hatvanhét.

— A brigád erőssége?

— Társadalmi munka, anyagmegtakarítás... Az előbbivel 25, az utóbbival 14 pontot szereztünk.

— Huszonöt pontért rengeteg társadalmi munkát kell végezni, közel ötszáz órát — ha jól számolok.

— Személyenként 45, azaz 495 órát tudhatunk magunkénak.

Derekasan helytállt a Bláthy Ottó Szocialista Brigád, ezt nem vitatják az üzem gazdaságvezetői sem. Fénykép helyett ide kívánkozik a kollektíva névsora. Simon András brigádvezető, Gedei András, Kisnémeth Péter, Kövér Béláné, Kerekes Csaba, Lukácsi László, Mizsei György, Rékasi László, Rékasi Ervin, Szaszkó László és Szikszai Józsefné.

Baranyi

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Irányítás, utánpótlás

„A párt szervei és szervezetei közvetlenül felelősek a hozzájuk tartozó KISZ-szervezetek irányításáért, támogatásáért. Erősítsék önállóságukat, bátorítsák kezdeményezéseiket. A KISZ-szervezetekkel együtt gondoskodjanak az alkalmas fiatalok párttaggá neveléséről." — részlet az MSZMP XIII. kongresszusának határozatából.

A Hűtőgépgyár Kutató—Fejlesztő Intézetének Jászberényben levő egységeinek — hűtőgép- és alutermék főosztály, villamos- és automatika főosztály, hőcserélő osztály, kísérleti üzem — ifjúkommunistáit tömöríti a 26 tagú Ságvári Endre KISZ-alapszervezet. A túlnyomórészt közép- és felsőfokú végzettségű fiatalokból álló alapszervezet 68 százalékos szervezettségével felülmúlja a hűtőgépgyári átlagot. Igaz, ez főleg annak köszönhető, hogy az intézetbe kerülő fiatalok többsége már a középiskolában vagy az egyetemen kapcsolatba került a KISZ-szel, sőt egyesek az ifjúsági szövetségben szerzett jelentős mozgalmi tapasztalatokkal lépnek be új munkahelyükre.

A Ságvári Endre KISZ-alapszervezet irányítását a kutató—fejlesztő intézet területét átfogó — 4-es számú — pártalapszervezet látja el. A pártvezetőség mindhárom tagja korábban KISZ-titkári funkciót is ellátott, sőt a titkár kivételével jelenleg is tagjai az irányításunk alá tartozó KISZ-alapszervezetnek. Az elmondottakból következik, hogy nemcsak megértik, hanem életkorukból adódóan átérzik a fiatalok problémáit, gondjait, azonosulnak törekvéseikkel, irányító munkájuk során kellő hangsúlyt helyeznek a KISZ pártirányítására is.

Alapszervezetünk munkájában általános gyakorlat, hogy rendszeresen taggyűlés vagy vezetőségi ülés értékeli a KISZ-alapszervezet munkáját és feladatokat határoz meg. Az értékelés időben megelőzi a KISZ-alapszervezet beszámoló és vezetőségválasztó taggyűlését, és a KISZ-szervezet és annank vezetősége éves munkája minősítésén túl tartalmazza a KISZ-ben dolgozó párttagok tevékenységének értékelését, valamint a következő mozgalmi évre szóló helyi feladatok meghatározását is. A pártirányítás egyik fontos módszerének tartjuk a testületi üléseken, rendezvényeken való kölcsönös részvételt. Az alapszervi titkár — függetlenül attól, hogy pártonkívüli — tanácskozási joggal rendszeres résztvevője vezetőségi üléseinknek és taggyűléseinknek, a pártvezetőség tagjai pedig, egyrészt mint KISZ-tagok, másrészt mint pártmegbízatást teljesítők vesznek részt a KISZ rendezvényein.

Személyes, meggyőző munkájuk révén — közvetlenül, az életkori sajátosságoknak megfelelő tolmácsolásban jutnak el — a párt döntései a KISZ-tagokhoz. Pártalapszervezetünknek közel 30 százaléka KISZ-tag. A pártalapszervezet ifjúsági felelőse kellő figyelmet fordít arra, hogy a pártmunkában megfelelő helyet kapjon az ifjúsággal való foglalkozás, az ifjúságpolitika megvalósítása. Összefogja a KISZ-ben dolgozó fiatalokat és rendszeresen részt vesz a KISZ rendezvényein. Lelkiismeretes munkája ellenére mégis azt mondhatjuk, hogy a KISZ irányítása nem lehet reszortfeladat, az ifjúsági felelős nem vállalhatja át a pártvezetőség kollektív felelősségét, munkája nem pótolhatja a testületi irányítást.

A megnövekedett feladatok nagyobb követelményeket támasztanak az ifjúság gazdasági munkája iránt is. Ezért az idei mozgalmi évre pártalapszervezetünk feladatul tűzte ki, hogy ebből fakadó feladataik eredményesebbé tétele érdekében a fiatalok hatékonyabban vegyenek részt a KISZ sajátos, termelést segítő versenyein (fmkt, alkotó ifjúság pályázaton és kiállításon) és a szocialista brigádmozgalomban. Eredményként könyvelhetjük el, hogy a múlt esztendőhöz viszonyítva a nevezések megduplázódtak, és az elért eredmények is önmagukért beszélnek. Amellett, hogy minden pályázónk helyezést ért el, egy személy a KISZ különdíját kapta, egy pedig Kiváló ifjú szakember kitüntetésben részesült.

A KISZ egyik legfőbb megbízatása, megtisztelő kötelessége, hogy utánpótlást biztosítson a párt számára. Területünkön az előző években tapasztalt megtorpanás után a 85-ös év ezen a téren előrelépést jelez. Két fiatal szerepel az idei pártépítési tervben, mindkettő KISZ ajánlással.

Pártépítési feladataink sikeresebb végrehajtását elősegítette vezetőségünk állásfoglalása, miszerint a pártépítési tervek kidolgozásába a KISZ-titkárt is be kell vonni. KISZ-alapszervezetünk párttaggá ajánló tevékenysége rendszeressé vált, kellő felelősséggel és politikai érettséggel végzik ezirányú feladataikat, bizonyítja ezt, hogy a KISZ-ajánlást kapott fiatalokat pártszervezetünk is alkalmasnak tartja a felvételre. E téren a jövőben is számítunk munkájukra, tudva, hogy ők jelentik utánpótlásunk legfontosabb bázisát.

Hangsúlyozni szeretném, hogy tudatában vagyunk annak, hogy a párttaggá nevelésért nem elsődlegesen a KISZ-alapszervezet a felelős. Az arra alkalmas fiatalok kiválasztása, felkészítése, párttaggá nevelése a pártalapszervezet legelemibb kötelessége, amely a párt jövőjéért viselt felelősségünkből iakad. Ez a felelősség az alapja a pártcsoportok nevelőmunkájának is, mert a pártcsoportok képesek leginkább arra, hogy környezetükből kiválasszák az alkalmas jelölteket, és itt a legközvetlenebb formákban adható megbízás arra, hogy egy-egy fiatallal rendszeresen foglalkozzanak, készítsék fel őket a párttagságra.

Befejezésül hangsúlyozni szeretném, hogy a KISZ-alapszervezet pártirányítása csupán részterület, a pártmunka egyik, de soha el nem hanyagolható területe, az a terület, amely nélkül pártalapszervezet eredményes munkát nem végezhet. Alapszervezetünk irányító munkájának a fentiekben vázolt gyakorlata csak gondolatébresztő, a teljesség igénye nélkül kívánta bemutatni pártmunkánk e területét.

Gergely Béla, a IV. sz. pártalapszervezet titkára

Újabb öt évre szóló együttműködési megállapodást írtak alá vállalatunk vezetői az MN 7943-as számú alakulat parancsnokságával.

Féléves értékelés

A kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben résztvevő kollektívák versenyvállalását a február végén megtartott vállalati brigádvezetői tanácskozás fogadta el. Ebben a gazdasági tervünkkel összhangban megfogalmazott dokumentumban a munkaversenyben résztvevők kinyilvánították: legfontosabb feladatuknak tekintik az éves eredménytervünk teljesítését, a gazdaságos tőkés exportunk növelését, a népgazdasági tervvel és a lakossági igényekkel összhangban a belföldi értékesítés növelését, valamint a vállalat VI. ötéves tervében megfogalmazottak megvalósítását és a következő tervidőszak megfelelő előkészítését. Az első féléves eredményeink, a gyáregységektől, üzemektől és főosztályoktól, valamint a szocialista brigádoktól beérkezett önértékelések igazolják, hogy a végzett munka időarányos, sőt a budapesti, jászárokszállási és a jászboldogházi gyáregységeink a terv ütemes, egyenletes terhelés melletti teljesítését biztosító 54 százalékos teljesítést is elérték.

Az első félévben a belföldi fogyasztók által keresett fagyasztókból illetve a kéthőfokú hűtőszekrényekből mintegy 25 ezer darabbal gyártottunk többet, mint egy évvel korábban.

A hűtő- és klímatechnikai gyáregységünk — vállalásának megfelelően — a közkedvelt 200, illetve 300 literes fagyasztóládából az első félévben elérte az előző évben összesen legyártott 10 ezres darabszámot. A kollektíva maradéktalanul eleget tett valamenynyi export kötelezettségének is, melyek többségében komplett áruházi berendezések, egyedi hűtött és hűtetlen bútorok. Legnagyobb megrendelőik a szovjet, cseh és NDK-s partnerek.

Szintén a belföldi igények kielégítésére közel 49 ezer négyzetméter fűtőfelületű radiátorral gyártottunk többet a tervezettnél Jászboldogházán. A többletet iskolák, óvodák és egészségügyi intézmények fűtésének korszerűsítéséhez kívánják értékesíteni.

Szocialista brigádjaink vállalásaik teljesítésével jól segítik az éves anyag- és energiatakarékossági tervünk megvalósítását. Csak a tmk üzem kollektíváját emeljük ki, ahol a brigádok közel 1,2 millió forint értékű megtakarítást értek el, leszerelt gépek, berendezések, illetve részegységek felújításával.

A munkaversenyben vállalt társadalmi munkaórák teljesítése is megközelítően időarányos. Az eredményes tavaszi kongresszusi műszakon megkeresett 160 ezer forint munkabér felét átutaltuk a nyugdíjasaink részére tervezett napköziotthon építéséhez, a többit egyenlő arányban a városi tanács részére a nyugdíjasok anyagi támogatására, a Május 1. Szigetrendezésének befejezéséhez, valamint a VIT támogatására. A kommunista műszakon kívül a gazdasági munkát segítő tevékenységek közül kiemelkedik a gyártáselőkészítés és az üzemfenntartás területén végzett társadalmi munka, melyet a brigádok a gyártóeszközök, gépek, berendezések határidő előtt történő átadása érdekében végeznek. Tovább szélesedett a védnökségi, illetve garanciavállalási tevékenység, amelyet a brigádok vállalnak az általuk gyártott vagy felújított szerszámok, gépek meghibásodása esetére. Az év első felében tovább nőtt a patronáló, segítő brigádok száma gyermekintézményeinkben, a sport, kulturális és szociális létesítményeinknél.

A versenyben résztvevők változatlanul aktív részesei az újítómozgalomnak. Az év első felében 151 újítási javaslatot naplóztak. Ebből kitűnik, hogy a szerzők több mint kétharmada valamelyik szocialista brigád tagja. A legtöbb javaslat a kutató—fejlesztő intézet, valamint a gyártásfejlesztési főmérnökség gazdasági területein dolgozó brigádoktól érkezett. A korábban elfogadott javaslatok közül 78 darabot vezettek be, ez a vállalati eredményt féléves szinten 4.2 millió forinttal növelte.

Igen kedvezőek a munkaverseny részét képező ifjúsági termelési versenyeink eredményei is. Az Alkotó ifjúság kiállításunkon fiatal szakembereink 18 alkotást mutattak be. Többen jelenkeztek termékszerkezetünk és a minőségellenőrzés megbízhatóságát javító, elősegítő pályamunkákkal. Az Alkotó ifjúság pályázatra 27 pályázó 20 dolgozatot készített.

A gazdasági munkát segítő felajánlások mellett a versenymozgalom további két követelményének megvalósítására tett egyéni és kollektív vállalások és azok időarányos teljesítése az elmúlt évekhez hasonlóan alakult. Ennek részletezésétől — terjedelmi okok miatt — tekintsünk el.

A fentieket összegezve elmondhatjuk, hogy eredményeink kedvezőek. A kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben elért eddigi eredményeink bizakodással tölthetnek el. Remélhetjük hogy év végén jelentős eredményekről adhatnak számot a kollektívák.

— ns —

Nemcsak gyakorlaton . . .

. . . vannak együtt munkásőreink. Az idén együtt is nyaraltak a Balatonon családostól. A vállalatvezetés nevében Kókai Rudolf pb titkár és Velkei István vszb-titkár látogatta meg őket.

Köszöntjük a hűtősök kongresszusát

Amint arról a júniusi számunkban hírt adtunk, 1985. szeptember 11—13. között Egerben kerül sor a VI. Hűtőgép Kongresszusra. A szervező bizottság augusztus végén tartotta utolsó ülését, amelyen ismeretessé vált a hazai és külföldi előadók és résztvevők pontos száma, a Ausztriából, Bulgáriából, Dániából, Csehszlovákiából, NDK-ból, NSZK-ból, Spanyolországból és Szovjetunióból érkezik Egerbe, míg a hazai színeket az ország minden részéből érkező mintegy 200 fős szakembergárda képviseli. A hűtős seregszemle első napján, szeptember 11-én 11 órakor *Dr. Terplán Zénó* egyetemi tanár, a GTE elnöke nyitja meg a kongresszust, majd a plenáris ülés keretében *Kócza Imre* vezérigazgató (Finomszerelvénygyár) a magyar hűtőgépipar eddig elért eredményeiről gondjairól tart előadást. Ezt követően *Gábor András* miniszterhelyettes *„A hűtőgépipar feladatai a VII. ötéves tervben"* címmel tart előadást.

A plenáris ülés utolsó előadását *Dr. Steimle úr*, az esseni egyetem professzora tartja *„A hűtés- és klímatechnika fejlődésének tendenciái"* címmel.

A nap hátralévő részében a szűkebb szakmai területek képviselői kapnak szót, így első sorban a nagy hűtőberendezések fejlesztésével, üzemeltetésével kapcsolatos eredmények, tapasztalatok kerülnek előadásra.

Másnap, szeptember 12-én tovább folytatódik a nagy hűtőberendezésekkel kapcsolatos előadások sora, köztük a csehszlovák *Budkovsky „Hőcserélő számítógépes számítása"*, a magyar *Kuti-Horváth „Olajhűtőberendezés szabályozása"*, a dán *Lichtenberg „A helyiség-hőmérséklet és az elpárologtató nyomásának elektronikus vezérlése és ellenőrzése nagyobb fagyasztóüzemekben"* címmel tartanak minden bizonnyal érdekes előadást.

A kongresszus további részében a háztartási és kereskedelmi hűtőkészülékek, illetve azok alkatrészeinek fejlesztésével foglalkozó előadások hangzanak el. Ezek közül számos előadás igen érdekesnek ígérkezik, így például Isoczky—Rauch (Magyarország) *„FK típusú kompresszorok élettartamvizsgálata, illetve az abszorpciós hűtő körfolyamatot láthatóvá tevő neutronradiográfiás vizsgálati módszert e célra kidolgozó alkotócsoport Pálvölgyi—Tavasz—Oláh—Dr. Svád—Dr. Blaskó* (Magyarország) előadása és videófilmes illusztrációja.

Szintén érdeklődéssel várjuk *Szikszai—Bojtos* (Magyarország) *„Elemes klímakamrák laboratóriumi vizsgálata"* című előadását, valamint *Rossi úr* (NSZK) előadását, amelyben a kétérzékelős hőmérsékletszabályozó elméleti és gyakorlati kérdéseivel foglalkozik. Ez utóbbi, ha beváltja a hozzáfűzött reményeket, úgy a háztartási hűtő- és fagyasztókészülékek szabályozásánál a hőmérséklet stabilitása és az energiamegtakarítás területén jelentős előrelépésre számíthatunk.

A kongresszus utolsó napján, szeptember 13-án az előadások után úgy mint a többi napon is, konzultációra kerül sor, ahol a résztvevők megvitathatják az egymást kölcsönösen érdeklő szakmai kérdéseket. Ez utolsó konzultáció után kerül sor *Szabó István* vezérigazgatóhelyettes (Hűtőgépgyár) zárszavára, berekesztve ezzel sorrendben a hatodik Hűtőgép Kongresszust.

Szikra István

Napraforgó
Foto: Sárközi

Bulgáriai utinapló

A magyar dalkultúra követei voltunk

Munkás és ifjúsági házunkban is gyakran szerepel a Palotásy kórus. Képünk a júliusi fellépésen készült.

Azon a hajnalon, augusztus 9-én nem kellett várni senkire. A máskor notórius késők is legalább fél órával ott voltak kettő óra előtt, nehogy lemaradjanak az útról, amelyre oly sokat készültek. A próbákon „izzadtságszagúvá" nyűtték a kottákat. Rendhagyó ellenőrzés a buszraszállás előtt: belépő a kottatartó és a formaruha. Az Ikaruszok szélvédőjére is hamar felkerült a tábla — „jászberényi Palotásy János Szövetkezeti Énekkar". Irány Bulgária! Úticél Jambol városa, amelynek nemzetközileg is jegyzett Gusla nevű vegyeskara tavaly bemutatkozott a jászberényi zenekedvelőknek. Nagy sikert arattak a bolgár dalosok. A szint tehát adva volt, csak igényes művek hiteles tolmácsolásával léphetünk dobogóra. A biztos szólamtudás volt annak az engedélynek az alapja is, amely az útlevélben a tranzitpecsétet jelentette, ugyanis a szűkített keret válogatási lehetőséget adott.

Belgrád környékén hagytuk magunk mögött a kellemetlenül hideg esős zónát. Mi nem bántuk, annál jobban bolgár barátaink, akiknek földjét hónapok óta nem áztatta égi áldás. A meteorológiai jelentésből tudták, hogy nálunk esik. — Hoztunk-e belőle egy kicsit? - kérdezték. A határon már vártak bennünket barátaink, még a „hivatalos közeg" is mosolyogva szalutált jó éneklést kívánva. Ebben bizonyára része volt *Maria* Velicskovának is, aki végig velünk volt, angyali türelemmel, nagy hozzáértéssel szervezte programjainkat. Mind a hatvanunkat védőszárnyai alá vett, és csak azt nem tudtuk eldönteni, hogy mikor alszik. Mindig talpon láttuk.

Az első éjszakát Slivnicában töltöttük nagyszerű körülmények között, szállodában, kétágyas szobákban. Másnap irány a fenséges hegycsúcsok ölében megbúvó vallási központ, Rila. A monostor épületegyüttese a történelem, a vallástörténet, a képzőművészet valóságos kincsestára. Egyes részei több mint ezer évesek. A sok csodálnivaló mellett egy előképet is rögzítettünk, pravoszláv esküvőt.

Búcsút intettünk Rilának, a nagyszakállú pópáknak és úticélunk, Jambol felé indultunk. A termékeny Trákián keresztül vezetett utunk, bolgár barátaink szerint kellemes 32—33 fok melegben. Minden viszonyítás kérdése, előtte egy héttel 40 fölött volt a mutató árnyékban, ekkor szerintük is meleg volt.

Jambolban kellemesen csalódtunk, kisebbnek, szerényebbnek hittük. A közel százezer lakosú város több fontos út kereszteződésében fekszik Délkelet-Bulgáriában. A Hotel Tundzsa, ahol megszálltunk, minden várakozást felülmúlt. Szép környezetben, a hasonló nevű folyó partján épült szálloda lett ottartózkodásunk alatt az irányító, a kiindulási pont. Az ellátás színvonala hasonlóan jó volt, mint szállásunk. Mindannyian kíváncsiak voltunk az előadás helyszínére, akusztikai viszonyaira. Az utcai plakátok a város főterén lévő Művészetek Házának kék termében hirdették előadásunkat.

Alapos bemelegítés után, nem kevés lámpalázzal küszködve léptünk a bolgár közönség elé, amely zsúfolásig megtöltötte a színháztermet. Kedves mindenesünk, *Maria* vállalta a műsorközlő szerepét is, hosszan ismertette kórusunk történetét, elért sikereinket, külföldi szerepléseinket.

Végre elkezdődhetett. Sikerült magabiztosan, tisztán „elkapni" az első hangot. Nagy megnyugvás, aki már állt a dobogón, tudja, hogy mennyire fontos a „tiszta" kezdés. A folytatás is jó volt, az igényes közönség is egyre jobban élvezte a jó muzsikát. Nem fukarkodtak a tapsban mért elismerésel.

Hosszan zúgott a vastaps és nem lehetett kitérni az ismétlés elől, amikor *Petkov* bolgár zeneszerző Zastok ma, majcso izkuti című szerzeményét énekelte a kórus bolgár nyelven. A zárószám Bárdos: Csillagvirág — is kétszer hangzott el a közönség vastapssal jelzett óhajára. Bartók: Bolgár táncok című zongoradarabjának is kijutott az ünneplésből, *Hagyó Lászlóné* biztosan uralta a hangszert. Az előadás befejezése valóságos családi ünneppé vált. Virágkosarak, virágcsokrok sokasága jelezte, hogy a muzsika nem ismer határokat, nyelvi akadályokat, hogy a dal erősíti a barátságot, szebbé teszi életünket, gazdagabbá emberségünket. *Bedőné Bakki Katalin* vezető karnagy és *Husznay Mária* másodkarnagy nyugodtan nyithatott volna egy-egy virágüzletet, az indulókészlet biztosítva volt.

A Naroden Drugar című megyei újság tudósítója jelentős zenei eseménynek nevezte a Palotásy hangversenyét. Bemutatta a lap olvasóinak a kórust, amely akkor alakult, — 1862 — amikor még Bulgária török rabságtól szenvedett. A hangverseny után baráti esten találkozott a két kórus, amelyen Jambol város és a megye számos vezetője ott volt. *Peter Vaszilev*, a jamboli kórus elnöke lelkesen méltatta a Palotásy szereplését. „A magyar kóruskultúra és énektanítás fejlettségére emlékeztetett az előadás" — mondotta. *Nevena Dimitrova*, a városi tanács elnöke és *Veneta Bankova*, a Művészetek házának vezetője egyaránt arról beszélt, hogy a két kórus közötti kapcsolat ápolása, továbbfejlesztése mindkét fél érdeke.

*

Az előadás utáni napokban a leggyakrabban forgatott „dokument" a térkép volt. Bolgár barátaink nagyon igyekeztek azon, hogy minél többet megmutassanak szép hazájukból. Tartalmas programokat állítottak össze nap mint nap.

Nekünk, magyaroknak természetesen a tenger jelentette a csúcsot, az igazit. Volt is alkalmunk a hűs habokban megmártózni, a süppedő homokban futkározni. Szozopol, majd Neszebár környékén pirultunk barnára.

Egy nap ellátogattunk a régi fővárosba, Veliko Tirnovóba, ahol hatalmas helyreállítási és építési munkálatokat figyelhettünk meg. Magyar szakemberekkel is találkoztunk a középkori bástyák között színes lámpákat szereltek. Október 20-án nagy ünnepség lesz az ősi fővárosban, a második bolgár állam megalakulásának 800. évfordulóján. A díszkivilágítást biztosító háromezer lámpát a Tungrsam nyolc szakembere szereli föl.

Elröppent az idő, nagyon sokat szerettünk volna látni még, de elérkezett a búcsúeste, ahol *Dr. Knorrné Csányi Zsuzsanna*, a Jászberényi Városi Pártbizottság politikai munkatársa, kulturális delegációnk vezetője mondott köszönetet a szívélyes vendéglátásért, a magas színvonalú ellátásért.

*

Indulás haza! Útközben még Szófia és Belgrád nevezetességeivel, boltjaival ismerkedtünk és rendeztük, raktároztuk emlékeinket. Találkozások, barátságok, közös éneklések, táncok, apró ajándékok cseréje... vajon mire emlékezünk tíz—húsz év múlva? Egy bizonyos: kellemes, szép és életre szóló az emlékek többsége... csak béke legyen, hogy emlékezni, barátkozni tudjunk. A béke óhajtása nemcsak előadott kórusműveinkben fordult elő, hanem magán- és csoportos beszélgetéseinkben is.

Mindannyian épségben, egészségben, élményekben gazdagon tértünk haza, a magyar—bolgár barátság szép élményével. Búcsúzóul a három gépkocsivezető kezét is hosszasan szorongattuk, *Lendér Béla, Lakatos János* és *Takács Sándor* biztosan markolta a volánt, baj nélkül hazahoztak minket.

A hónapokig tartó kemény próbák meghozták gyümölcsüket, most egy kis lazítás következik, majd újabb felkészülés. A 123 éves kórus történetét tovább kell írni!

Horti János

„Műélvezet."

Foto: Bíró János

Szép hagyomány teremtődött

A Szövetkezetek Jászsági Népi Együttese szép és tartalmas hagyományt teremtett, amikor nyaranként visszatérően tábort szervezve, országos jelentőségű esemény színhelyévé tette Jászberényt.

Sokszínű forgatag.

Az idén különösen színes a résztvevők serege, a 120 fős táborban sok nemzet képviselői dolgoznak, tanulnak és nem utolsó sorban szórakoznak együtt. Érkeztek fiatalok az USA-ból, Japánból, Hollandiából, Svédországból, Jugoszláviából, Csehszlovákiából és az NSZK-ból. Amilyen soknyelvű a tábor, olyan sokféle a vendégek indíttatása arra, hogy a magyar néptánccal és népzenével foglalkozzanak. Szép számmal érkeztek olyanok, akiknek Magyarországot a néptánc, a magyar népzene jelenti, akik azért tanultak meg néhány szót magyarul, hogy közelebb kerüljenek a forrásokhoz, behatóbban foglalkozhassanak a néptánc elemeivel. Olyan, külföldön élő, magyar származású szülők gyermekeit is üdvözölhettük, akik már más környezetben, más kultúra hatása alatt nőttek fel, mégis őrzik magyarságtudatukat.

A tábor céljairól és pontos programjáról *Papp Imrét*, a Déryné Művelődési Központ igazgatóját, mint a Jászsági Népi Együttes művészeti vezetőjét és *Péterbencze Anikót*, a Déryné Művelődési Központ keretein belül működő módszertani központ munkatársát kérdeztük meg. Beszélgetésünk során elmondták, hogy rendkívül színvonalas elméleti előadások támogatják a gyakorlati képzést mind a zenészeknél, mind a táncosoknál. A Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetének munkatársai, az ELTE Bölcsészettudományi Karának oktatói beszélnek többek között a magyar tánctörténetről, a folklór gyűjtések módszereiről, a közösségekről, amelyekben a magyar paraszti tánc született.

Napjainkban egyre gyakrabban hangzanak el olyan nyilatkozatok, amelyek a táncházmozgalom válságáról, visszaeséséről beszélnek. Valóban nem éli reneszánszát a mozgalom. Erről a hetvenes évek közepén lehetett volna szó, azonban az egész amatőr mozgalom (többek között az amatőr színjátszás, filmezés) nehézségekkel kell, hogy megbirkózzon. Minden művészeti ág tevékenységének intézményesülése elsősorban elméleti hátteret követel meg, de rendkívül jelentős az anyagi oldal is. Az ország jelenlegi gazdasági helyzetét tekintve érthető a hullámvölgy.

*

A néptáncmozgalom különösen nagy elméleti viták színtere is, egyre élesebben szétválik két fő irányzat: a show felé hajló látványos produkciók (pl. István, a király, Kőmíves Kelemen, Itt élned, halnod kell stb.), amelyek koreográfiái elsősorban *Novák Ferenc* nevéhez fűződnek, és a másik irányzat a hagyományőrző, archaizáló vonal, amelyeket *Timár Sándor*, a Magyar Állami Népi Együttes vezetőjének neve fémjelez. Természetesen élesen elválasztani a két vonulatot nem mindig lehet, de az amatőr mozgalomban is ez a szétválás figyelhető meg. Itt jászberényben *Timár Sándor, Zsuráfszky Zoltán* és az Állami Népi Együttes tagjai segítik a tábor munkáját.

A délelőttök tanulással, próbákkal teltek, este pedig táncház zárta a napot. A táncház színhelye a Jászsági Népi Együttes Víz utcai otthona volt, ami nagy örömünkre egyre inkább otthon és nem próbaterem, az együttes rangját és jelentőségét megillető módon.

*

Egy ilyen hangulatos estén sikerült kisebb nehézségek árán szóra bírnunk a tábor egyik japán résztvevőjét. A nehézségek véletlenül sem nyelviek voltak, hanem a hagyományos japán szerénység akadályozta a riport elkészítését.

Inagaki Norio Nagoyából érkezett immáron harmadszor Magyarországra. Mindhárom útjának ugyanaz volt a célja, a magyar táncok megismerése, megtanulása. Nagy lelkesedéssel beszél a magyar zenei kultúráról, egyre inkább meggyőzve arról, hogy Japánban sokat és alaposan foglalkoznak a magyar zenével és táncal, sok fiatal tanul meg ezért nyelvünkön. *Norio* is ezért „kínozza" magát a szerinte nagyon nehéz magyar nyelvvel. A tánc hobbija, egyébként a nagoyai Agrártudományi Egyetem hallgatója. A beszélgetés végén feloldódva, magyarul köszön el, megigérve, hogy jövőre is itt lesz.

A tábor zenész résztvevői és a Jászsági Kamara Táncegyüttes tagjai nyilvános előadást tartottak a Víz utcában augusztus 5-én. Teltház, óriási siker. Halmos Béla vezette a műsort.

*

Sok sikert kívánva reméljük, folytatódik a nemes hagyomány jövőre is, hasonló színvonalon és érdeklődés mellett, szolgálva az amatőr táncmozgalmat, a fiatalok szabadidejének tartalmas eltöltését. A Jászsági Népi Együttes rangos műhelyt teremtve, példamutató szervezéssel vállalja fel a közművelődésnek ezt a területét. A tábor sikere csattanós válasz a kétkedőknek, azoknak, akik válságról beszélnek. Hírünk a nagyvilágban ilyen rendezvények nyomán terjed, külön örömünkre szolgál, hogy Jászberény a kisugárzó színhely.

Dr. Sonkoly Judit

Miniszteri kitüntetéssel mentek nyugdíjba

Csuta Lajos *Csuta Lajosné*

1985. augusztus 23-a nemcsak két ember, egy házaspár, egy család — *Csutáék* — életének emlékezetes dátuma, hanem egy nagyobb munkásközösségé is. Ekkor köszöntek el munkatársaiktól, akik között évtizedeket töltöttek el.

Kettőjük közül kétségtelenül *Jucika* a közismertebb. Nem túlzás ha azt állítjuk, hogy vállalatunk dolgozóinak többsége személyesen is ismeri, újságírói, szerkesztői munkáját pedig valamennyien ismerjük és nagyra becsüljük. Több mint tíz évig felelős szerkesztője volt lapunknak, azt megelőzően pedig alapítása óta hűséges munkása, szerkesztő bizottsági tagja, majd titkára az újságot csinálók maroknyi közösségének. Publicisztikai tevékenysége jóval túlnőtt a gyári újság keretein. Okos érveléseivel, jó stílusával, gazdag szókészletével, mindig pártos állásfoglalásával több lap hasábjain is találkozhattunk. A rádiós újságírást is nagyon szerette, első „sajtós" lépéseit is e területen tette még a negyvenes évek végén, kikerülve a Népi Kollégiumból. A házasságkötést háromszori gyermekáldás koronázta az ötvenes évek első felében, amikor nem volt éppen könnyű az élet. *Lajos bácsi* az államigazgatás területén dolgozott, amely gyakori munkahely és lakhelyváltozást jelentett akkor. Pusztamonostorra településüket elsősorban családi okok motiválták. Jucika édesanyja már idős, segítségre szoruló volt. Szép öregséget biztosítottak számára, a humanitást nemcsak hirdették hanem példamutatóan gyakorolták és gyakorolják ma is. Szívesen segítenek mindenkin aki arra érdemes. Fölemelik szavukat azok érdekében akiknek igazuk van, és rászorulnak a segítségre. Sokan köszönhetik életük egy-egy szép epizódját nekik.

Az üzemi lap jelenlegi munkatársai valamennyien Jucika védőszárnyai alatt nőttünk fel. Tőle kaptuk az első ... és sokadik leckéinket, ő oltotta belénk az ólombetű tiszteletét, a közlés felelősségét, az emberszeretetet, az igazság képviseletének igényét, a pártos szemléletet.

Lajos bácsi — őt mindenki, még az idősebbek is így szólítják — a hűtőszekrény üzem festő műhelyében szerzett megbecsülést, tiszteletet jó munkájával. Tizennyolc éven át dolgozott példamutató szorgalommal lakatos csoportvezetőként, közben mint szakszervezeti bizalmi képviselte munkatársai érdekét.

Sokféle kitüntetés fémjelzi mindkettőjük munkásságát. Augusztus 23-án újabbal gyarapodott készletük. Mindketten Kiváló munkáért kitüntetést vehettek át *Csillik Sándor* személyzeti és szociális igazgatótól.

Születésnap — 55 és 60 —, névnap — Lajos — és nyugdíjba vonulás hármas ünnepét jó mulatsággal tették emlékezetessé a jelenlévő munkatársak.

Gratulálunk a kitüntetéshez! Jó egészséget és jó pihenést kívánunk!

Horti János

Nyugdíjasok találkoztak

Idős, ősz hajú — itt-ott botra támaszkodó emberek ballagtak a kiserdőbe augusztus 16-án délután. A kánikula ellenére az árnyas fák alatt kellemes volt az idő. 1200 nyugdíjasunk kapott meghívót az idei találkozóra, nyolcszázan tudtak eljönni. *Szabó István* vezérigazgató-helyettes a vállalat vezetése, *Vass Attila*, a vállalat KISZ-bizottságának titkára a fiatalabb nemzedék nevében köszöntötte a vendégeket, akik között ott volt *Kálmán Béla*, a vasasszakszervezet nyugdíjasbizottságának titkára is.

„Az idős, munkában megfáradt emberek életének évek óta egyik nevezetes eseménye a volt munkahelyük által rendezett nyugdíjastalálkozó. Várják, készülnek rá, örülnek annak, hogy ilyenkor ők kerülnek a figyelem középpontjába. Mai találkozásunkon is, mint eddig mindig az a célunk, hogy kifejezzük Önöknek az ifjabb nemzedék tiszteletét, nagyrabecsülését" — mondta *Vass Attila.*

Zenés műsor következett ezután. *Pitti Katalin* és *Leblancz Győző* méltán érdemelt nagy tapsot, hisz gyönyörű hangjukkal most is elkápráztatták a közönséget. *Pál Györgyi* és *Baracsi István* finom humorral nevettette meg a vendégeket. A jó hangulat egyre fokozódott, és *Horváth Istvánnal* már sokan együtt énekelték a ropogós cigánynótákat.

A nyolcszáz vendég közül 54-en Árokszállásról érkeztek. Közülük hárman most első alkalommal vesznek részt nyugdíjastalálkozón. *Nagy Ferencné* és *Nagy Jánosné* hosszú évekig együtt dolgoztak, *Kaszab Gyuláné* az F-300-as fagyasztók szerelésével fejezte be aktív pályafutását. Mindhárman nagy örömmel jöttek. Megtiszteltetésnek tekintik, hogy a vállalat hívja, várja nyugdíjasait. Kellemes találkozni a régi munkatársakkal s a vezetőkkel. Az árokszállásiaknak külön öröm, hogy a gyáregységben mindig megszervezik utaztatásukat, s hogy gyáregységvezetőjük is körükben foglal helyet.

A finom vacsora, a muzsikaszó, nótázgatás, az együtt töltött órák sokáig emlékezetesek maradnak.

Kiss Erika

Tamáskodom bicikliügyben

Tamás biciklizni indult. Nyurga kamasz lévén pillanatok alatt szökdécselt a harmadik emeletről a földszintre. Benyitott a kerékpártárolóba csak úgy kulcs nélkül, ugyanis jó fél éve elromlott a zár. Valószínűleg a házfelügyelő is, mert nem csináltatja meg. Egyébiránt ez nem is áll érdekében, mert a saját motorkerékpárja részére lezárt egy átjáró helyiséget, ami csupán annyi kellemetlenséggel jár, hogy a lakók nem tudják ezen keresztül „rendeltetésszerűen" hátra vinni a szemetet a tárolóhoz, hanem a főbejáraton keresztül kiviszik a Szövetkezet útra, s onnan kerülnek vissza a ház mögé. Ezt valószínűleg orvosolja majd a Városgazdálkodási Vállalat, mert a másfél évvel ezelőtti lakógyűlésen ígéretet tett rá az illetékes, hogy megvizsgálják az esetet. Tehát amelyik ajtónak nyitva kellene lenni, az zárva van, amelyiket viszont zárva kellene tartani, az tárva-nyitva.

Így hát nem csoda, hogy *Tamás* hűlt helyét lelte kerékpárjának. Keresett, kutatott, matatott, téblábolt — mindhiába. Nem maradt más hátra, mint feldühödni, elszontyolodni, végül szólni apunak, végtére is gyalog mégsem indulhatott biciklizni. Apu még *Tamásnál* is dühösebb lett, mert a kétágú létrát is sajnálta, amit a múltkor loptak el ugyanonnan, meg a szánkót, amit a télen. Pech a javából, hiszen itt lakó átlagos családok veszteséglistáján egy-egy bicikli árválkodik csupán.

Ám hamarosan rájuk mosolygott a szerencse. *Tamás* összetalálkozott iskolatársával, aki az ő járművét bitorolta éppen. Mi sem természetesebb, vissza akarta kapni. De az iskolatárs nem adta, mondván, hogy azt neki vette az apja ötszáz forintért. Ezután apuval elment iskolatárs lakására.

Iskolatárs papája zokon vette a zaklatást. Elismerte ugyan, hogy nem az övé a kerékpár, de kijelentette, hogy csak akkor adja vissza, ha visznek helyette másikat, ő ugyanis úgy jutott hozzá, hogy a kocsma elől elvitték a sajátját, helyébe tették a szóbanforgó járgányt, még a kormányon lógó szatyorját is átakasztották emerre. Ebből is látszik, hogy neki szánták. *Tamás* papája nem akart újat venni a fia régi biciklijéért cserébe, a lopásban meg nincs gyakorlata. A jogban is járatlan, ezért bement a rendőrségre. Két rendőr kíséretében jelent meg újra, a helyszínen.

A rendőrbácsik ismerősként üdvözölték a házigazdát, majd bogozni kezdték a szálakat. Házigazda ismételten előadta a kocsmai változatot. *Tamás* apja bemutatta a vásárláskor kapott kísérő okmányt, amin éppen a vázszám nem szerepelt, így hát papíron nem lehetett kimutatni az azonosságot. Emiatt a rendőrök rosszallóan csóválták fejüket, mert ezek után csupán arra lehetett támaszkodni, hogy az egyik fél hunyott szemmel is aprólékosan fel tudja sorolni a járgány összes ismertető jegyét, a másik pedig elismerte, hogy nem az övé, hanem egy kocsma elől vitte el.

Ilyen helyzetben mi mást tehettek volna a rend őrei, mint hogy rábeszélték Tamás apját, hogy ha mégis sikerülne rávenni az új gazdát a kerékpár visszaszolgáltatására, akkor ne jelentse fel, mert ugye vázszám nélkül...

Új gazda vonakodva, de visszaadta a madárlátta biciklit — na nem azonnal. Egy napig még magánál tartotta, hogy visszacseréljen annak egyik kerekét, mert ő azt rossznak találta és kicserélte jóra. (Véletlenül volt köznél egy jó kerék) Nos, visszacserélte a kicserélt kereket, másnap *Tamás* ismét elment, s már vihette is gépét. Jól járt, és apu is. Még csak fel sem jelentették rágalmazásért, pedig ugye a vázszám...

Az eset párja évekkel ezelőtt történt, ezért csak a lényegre szorítkozom.

Vállalatunk egyik dolgozója elveszett biciklijét felfedezte a gyári megőrzőben. Kölcsön kérte az őr bundáját, azzal álcázta magát. Késő estig várta a jogtalan tulajdonos megjelenését. Jött is. Azt a magyarázatot adta, hogy bizonyos munkát végzett valakinek, s fizetségül kapta a jó öreg masinát. Felkeresték az illetőt, aki beismerte, hogy így történt, s azt állította, hogy egy ismeretlen személytől vette kétszáz forintért a TŰZÉP előtt. Rendőrségi ügy lett belőle, de büntetés nem.

ÖSSZEGZÉSFÉLE:

Számtalan kerékpárlopásról hallottam, de olyan esetről, hogy a tulajdonos megtalálta, csak erről a kettőről.

A rendőrség nem foglalkozik a biciklikkel és póruljárt tulajdonosaikkal.

A tanács átveszi és megőrzi a talált bicikliket, s ha a tulajdonos három hónapon belül jelentkezik érte, visszaszolgáltatják. Persze az a ritkább, — még sem kevés — eset, hogy valakik a lopott biciklit eldobják, s azt a becsületes megtaláló beviszi a tanácshoz.

A fenti két eset analógiájára nyugodtan lophatok oroszlánt az állatkertből, vagy toronyórát láncostól.

Az alibim biztos: a kocsma előtt kaptam, a TŰZÉP előtt vettem.

Juhász Ferenc

Szerk. megjegyzés:

Akad ellenpélda is. A lányom az egyik forró napon kerékpárján indult a városi strandra. Feledékenységből nem zárta le a járgányt, a súlyosabb mulasztás azonban később következett, ottfelejtette. Kétnapos „családi gyász" után Budai István és Bathó József úszómesterek csengettek a kapuban. Hozták a megsiratott biciklit. Hát ilyen is van!

Köszönjük!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondok a Radiátor gyáregység párt-, gazdasági- és szakszervezeti vezetésének, a téemká kollektívájának, a csomagoló részleg dolgozóinak akik a tragikusan fiatalon elhunyt férjem, HÓZA LÁSZLÓ temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek!

A GYÁSZOLÓ FELESÉG

*

Hálás köszönetünket fejezzük ki a vállalat párt, gazdasági és KISZ-bizottságának, a Hűtőgép-újság szerkesztő bizottságának, a volt munkatársaknak, barátoknak és barátnőknek, akik szeretett leányunk KOCZKÁS KAROLINA temetésén részt vettek, elkísérték őt utolsó útjára, koszorút, virágot helyeztek végső nyughelyére, és mélységes fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló KOCZKÁS CSALÁD

MAGÁNY

Rengeteg ember körülöttem
és EGYEDÜL vagyok
Bármerre nézek - Téged keresve -
idegen arcok.
Hiányzik hangod,
kezed,
szemed
Jó lenne érinteni...
... Messzeség ...

Most már itt vagy
és azért vagyok EGYEDÜL
A hangod, a kezed, a szemed —
másé
Enyém az emlék...
... Messzeség...

Gruttó Gabriella verse

Szerencsés találkozás

Vállalatunkhoz való belépésének keltét három évtizede is elmúlt, hogy bejegyezték *Inges Elemérné* munkakönyvébe. Három területen dolgozott, megközelítőleg mindegyiken egy-egy évtizedet. Sok kedves emlék fűzi a III-as üzemhez, a hűtőelemhez, de legjobban mégis az utóbbi tizenegy esztendőben szinte második otthonává vált galvanizáló üzemhez kötődik.

Július utolsó munkanapján a galvanizálóban egy nem mindennapi, bensőséges ünnepségen vettünk részt, *Inges Elemérné* nyugdíjazása alkalmából. Köszöntötte őt *Nyíri Lajos* üzemvezető, *Füzér Istvánné* brigádvezető és *Sas László* alapszervi párttitkár. Az üzem vezetője méltatta, hogy milyen jó volt együtt dolgozni *Erzsikével*, milyen nagyszerű munkatárs volt. Segítőkész, becsületes, szorgalmas.

— Most már ne csak a munkára, a pihenésre is tessék gondolni — ezekkel a szavakkal nyújtotta át virágcsokor kíséretében a pénzesborítékot.

Ingesnének külön ajándékkal kedveskedett a Zrínyi Ilona Szocialista Brigád. A csomagot és könnyes zsebkendőjét szorongatva köszönte meg a munkatársak jóságát, figyelmességét az ünnepelt, majd kívánt mindenkinek hasonló jó egészséget, mint amilyennel ő búcsúzott.

Az ünnepség után váltottunk szót.

— Ha visszagondolok, szerencsés találkozásom az életben csak ezzel a gyárral volt. Nem is megyek el végleg, a III-as üzembe visszajárok geemkázni — mondotta.

Inges Elemérné négy alkalommal volt kiváló dolgozó. Április 4-e tiszteletére Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott. Mindez azt bizonyítja, hogy a vállalat számára is szerencsés volt a találkozás 31 évvel ezelőtt.

Baranyi József

Testvérlapokban olvastuk

Tisza Cipő

A martfűi Tisza Cipőgyárban is vállalati tanács alakul. 1985. október 1-én kezdi meg működését 37 taggal, melyből tizenkilencet a dolgozók választanak, titkos szavazással. A gyárban közzétették a szervezeti és működési szabályzat kiegészítését és módosítását, amely az új irányítási formával kapcsolatos változásokat tartalmazza.

Pécsett, a cipőipari szakvásáron 310 modellt mutattak be a martfűiek, s ezekből 2 100 000 pár szállítására tettek ajánlatot a belkereskedelem képviselőinek. Nagy sikerük volt a sport- és szabadidő cipőknek, a javuló minőségű és színvonalú gyermek- és női szandáloknak. Csökkent viszont az érdeklődés a hagyományos tenisz- és kosárlabdacipők iránt.

Magyar Papír

Véradónapot tartottak a Szolnoki Papírgyárban. A 107 jelentkezőből végül kilencvenheten adtak vért, több mint harminc litert. A térítésmentes véradás szervezésében, lebonyolításában több szocialista brigád is részt vett.

A Papíripari Vállalatnak nem kis gondot jelent évről évre biztosítani az ország iskolai füzetekkel való ellátását. Nemcsak tonnákat, választékot is kell produkálniuk. Azt, annyit és akkor kell biztosítani, amit, amennyit és amikor a vevők igénylik. Mindezt úgy, hogy túlságosan nagy értékeket ne k elljen sokáig tárolni, készletezni, úgy, hogy alapanyag, gépkapacitás és hozzáértő kéz is akkor álljon rendelkezésre, amikor a megrendelő igényli.

Előrelátó tervezéssel, körültekintő szervezéssel, alapos gépkarbantartással, esetenként szabad szombaton végzett munkával igyekezett eleget tenni a követelményeknek a vállalat ez évben is. Ki-ki a saját tapasztalatain is lemérheti, hogy hogyan sikerült.

Villogó

A szifonpatron a Bakony Művek egyik legrégibb terméke — az utóbbi tíz évben a kertai gyáregységben állítják elő. A régi technológia komoly fizikai megterhelést, fáradságos munkát jelentett a dolgozóknak. A hazai és a külföldi igények sürgették a korszerűsítést, s 1981-ben elkezdődött a gyártófolyamat rekonstrukciója. Emelték a műszaki színvonalat, minimálisra csökkentették az anyagmozgatást, javították a munkakörülményeket. 1984-ben, a rekonstrukció befejezését követően már 52,4 millió szifonpatron készült Kertán. A többéves erőfeszítés eredménye, hogy hazánkban megszűnt a szénsavpatronhiány, sőt tartalékokkal is rendelkezünk.

Jubiláló dolgozókat köszöntött a Bakony Művek megbízott vezérigazgatója. A kitüntetettek között volt a 74 éves Polyák István, aki 1940-től még ma is — nyugdíjasként — dolgozik a vállalatnál. A negyvenéves jubileumot négyen ünnepelték.

SPORTHÍRADÓ

Rovatvezető: Szórád Tamás

Mi újság a focicsapatnál?

A szurkolók jó játékot várnak!

„Szép volt fiúk!" Búcsúznak a veteránok.

Manapság a nyári szünet nemzeti sportunkban, a labdarúgásban az egyik talán legérdekesebb időszak. A szakosztályok közötti edző, illetve játékosvándorlás esetenként soha nem látott méreteket öltött. Az elmúlt 15 évben Jászberény ez alól kivétel volt. Jött egy-két játékos, ment egy-két játékos, alapvető változás azonban egyik idényről a másikra nem történt. Nem így az idén. Erről kérdeztük **Fekete József** szakosztályvezetőt.

Azzal kezdeném, hogy két év után végre teljes a szakosztály vezetése. Elnöke; **dr. Mosonyi Sándor**, a rendőrkapitányság vezetője, tagjai **Gondos László**, az ÁFÉSZ Aruház igazgatója, **Baranyi József**, a Hűtőgépgyár dolgozója, **Kovács Sándor**, a Gabonaipari Vállalat igazgatója, **Koncz András**, a honvédség alkalmazottja, **dr. Fenyvesi Máté**, akit azt hiszem nem kell bemutatni, **dr. Bankovits István** és **jómagam**. **Péczely Szabolcs** edző, aki sikeresen dolgozott a szakosztálynál, Vácra távozott, helyére **Néder Istvánt** szerződtettük.

— Feltűnően sokan távoztak a csapattól.

— Hét játékos nem tagja az új keretnek. **Lukácsit** már korábban, **Szívóst, Gombost** és **Balázst** pedig az NDK-beli MOTOR WILDAU elleni nemzetközi mérkőzésen búcsúztattuk. Ők befejezték játékospályafutásukat. **Demét** felvették az egri főiskolára, jelenleg katona, **Kiss Béla** Jászárokszállásra, **Lakatos** pedig Mezőtúrra igazolt. Kik az új fiúk?

— A kapus posztján a 22 éves **Havasi Tibor**, aki most szerel le a II. Osztyapenkó csapatából, a 19 éves **Németh Ferenc** hátvéd az MTK-ból jött, **Gephárt Sándor** szintén leszerelő, jászkiséri játékos volt, **Fehérvári Ferenc** 23 éves csatár, a II. Osztyapenkótól, korábban az FTC-ben és a Bp. Építőkben futballozott. **Gémesi Zoltán, Maranyi Csaba** és a tőlünk eltávozott **Balázs Győző** szintén most szerel le, és a mi játékosunk lesz. Rajtuk kívül újra számítunk **Kádárra,** aki porcműtétje után most kezdi el az edzéseket. A bajnokságot nyert ifi csapatunkból 8 játékos — **Palásti, Nagy Gy., Balogh, Nagy J., Pecha, Fodor, Gedei, Kárpáti** — került az első csapat keretéhez, szeretnénk, ha közülük négyen beépülnének az együttesbe.

— Mi a célkitűzés?

— **Néder Pista** szakedzői minősítéssel rendelkezik, jó szakember, NBI-es labdarúgó volt. Azt várjuk, hogy 3 éves szerződése alatt ebből a fiatal játékosokból álló gárdából NB-s csapatot kovácsol. Természetesen az első időszakban türelmet kérünk a szurkolóktól. Csapatunk átlagéletkora már olyan magas volt, hogy a frissítéssel nem várhattunk tovább.

Szórád

Fotó a Lehel—Wildau mecs előtt.

Bemutatjuk az új edzőt

Néder István

A szurkolóknak bizonyára ismerős a név, hiszen három évig a Tatabánya, másfél évig a DVTK NB I-es csapatának volt oszlopa. Levezetésként rövid ideig Szolnokon is játszott, ahol ma is lakik.

— 34 éves vagyok, a koromtól akár ma is játszhatnék. Az edzői pályát hivatásnak tekintem, ezért is kezdtem korán. 2 évet Karcagon töltöttem, ahol az első évben megnyertük a megyei bajnokságot, a másodikban a területi bajnokság középmezőnyében végeztünk. Szeretnék itt is jó eredményeket elérni. A vezetés és az én elképzelésem teljes összhangban van, és remélem, hogy 3 év múlva sikerül magasabb osztályba lépni.

— Megfelelőnek tartja ehhez a játékosállományt?

— A játékosállomány jelentősen megváltozott. Én a régit nem ismertem, de a jelenlegivel elégedett vagyok. A csapat fiatal, becsületesen és sokat dolgoznak. A sikeres szereplés fizikai és taktikai alapjait most próbáljuk lerakni. Természetesen a jövőben tervezünk még erősítést, elsősorban csatárt szeretnénk igazolni.

— Adottak a megfelelő feltételek?

— A személyi feltételekről már beszéltem. A két salakos és két füves pálya megfelelő. Talán a felszerelésellátottság nem a legjobb, de úgy érzem, ezen a legkönnyebb segíteni. Nagyon sokat jelent a vezetés újjáalakulása. Mosonyi elvtárs személye garancia arra, hogy javulni fog a csapat menedzselése.

— A csapat szereplése az idén elmaradt a várakozástól. A következő év célkitűzése az 5—8. hely elérése. Nem fél attól, hogy a mindig sikert óhajtó szurkolók elfordulnak a csapattól?

— A hároméves programot a szurkolók is ismerik és úgy gondolom, hogy egyetértenek vele. A vérfrissítést nem lehet egyik napról a másikra végrehajtani, ezért türelemre lesz szükség.

— Sz. T. —

Tömegsport események

A Lehel SE tömegsport bizottsága az idén második alkalommal rendezte meg a „Lehel Kupa" kispályás labdarúgó tornát, nyolc csapat részvételével. Sportszerű játék mellett a következő eredmény alakult ki: **I. DM SC, II. Aprítógépgyár, III. Szepi SC, IV. Hűtő KISZ, V. TAKEFT, VI. BUBIV, VII. FOTK, VIII. Lenin TSZ.**

„Fiatalok a testkultúráért"

A KISZ városi bizottsága és a Lehel SE Tömegsport Bizottsága 1985. szeptember 28-án rendezi meg a már hagyományos Jászsági Honvédelmi Sportnapot a Hűtőgépgyári sportkombinát területén.

Versenyszámok: — kispályás labdarúgás (férfi, női) — kézilabda (női) — összetett honvédelmi verseny — ifjúgárda három tusa — családi váltó

Családok, munkahelyi kollektívák, szocialista brigádok, KISZ-alapszervezetek jelentkezését várjuk. Nevezések leadása Szórád Bélánál.

Lesz-e tömegsport belőle?

Ismét hódít a tenisz

Mind népszerűbb ma Magyarországon a tenisz. Köszönhető ez egyrészt a televíziós közvetítéseknek, másrészt e játék varázsának, s nem utolsó sorban annak, hogy egyre több helyen teremtik meg e sportág űzésének feltételeit. Jászberényben is rohamosan nő e látványos sport hódolóinak száma, s az utóbbi néhány év alatt olyan fejlődés tapasztalható, melynek eredményeként ma pezsgő teniszéletről beszélhetünk városunkban.

A teniszmúltat illetően egészen 1907-ig kell visszamennünk, ugyanis akkor alakult Jászberényben az első tenisz klub, amelynek tagjai elsősorban barátságos mérkőzéseken szerepeltek. Az 1930-as években a Lehel AC keretében működött tenisz szakosztály, s a szomszéd városokkal is megmérkőztek rendszeresen. 1938-ban *Bándi József* feleleventette a teniszegyleti életet, létrehozta a jászberényi Lawn Tenisz Klubot, ide tömörítve a város teniszezőit. Sporttelepük a Margitszigeten (a mai Május 1. sziget) volt, ahol három salakos pálya állt rendelkezésükre. Az 1940-es években már a II. osztályú bajnokságban szerepeltek — eredményesen.

A felszabadulást követően 1945 áprilisában létrehívták a Lehel keretén belül a tenisz szakosztályt, de ez csak tiszavirág életű lehetett. Hosszú szünet után akkor indulhatott ismét hódító útjára városunkban a tenisz, amikor a Hűtőgépgyár sportkombinátjához tartozó két pálya megépült. A hajdan működő pályákat ugyanis beépítették vagy más célra átalakították.

Az újonnan megépített két játéktér azonban elegendő feltételnek bizonyult a népszerűsítéshez. Ennek ma már kézzel fogható eredményei vannak. Júniusban harmadízben került megrendezésre a Hűtőgépgyári Tenisz Kupa, szeptemberben másodízben indul útjára a városi csapatbajnokság. Most pedig örömmel számolhatok be arról, hogy augusztus 18—19-én első ízben rendezte meg Jászberény város amatőr teniszbajnokságát a LEHEL SE Tömegsportbizottságával karöltve.

A versenyre férfi egyéniben lehetett nevezni, amely végül teljes „hűtős" sikert hozott. A sorsolást követően csak találgatni lehetett ki járt jól, mert csak a hűtőgépgyáriak voltak nagyjából tisztában egymás játéktudásával. Ha a sok ismeretlen között lehetett, akkor mégis a háromszoros „házibajnok" Vass Attila, továbbá az örök esélyesként számontartott *Dobák Ferenc* és a mindig magabiztos *Illés Zoltán* számítottak favoritnak. A mérkőzések azután mindenre választ adtak. Az előcsatározások során kiderült, hogy mind többen zárkóznak fel a legjobbakhoz, s képesek lehetnek akár meglepetésre is, mint például Szőllősi és Hajdu. Végül azonban a legjobb négy mezőnye ugyanúgy alakult mint a tavaszi házi bajnokság alkalmával, s *Szórád Tamás* játszhatott a döntőbe jutásért a három nagy esélyes mellett. A papírforma azonban innentől a fejetetejére állt. A rendkívül elszánt Szórád nem kis meglepetésre 2:1-re legyőzte *Dobákot,* s döntőbe került. A másik ágon *Vass Illés* ellen még legendás küzdenitudásával diadalmaskodott 7:6, 7:6-ra, legyőzve saját bizonytalanságát is, amely a hosszú kihagyásból adódott, de a döntőre már ez is kevésnek bizonyult. Robbant a bomba és a korábban csak a negyedikként jegyzett *Szórád* meggyőző játékkal fektette kétvállra az addig verhetetlennek hitt Vasst 6:2, 6:4 arányban. Igy, a hosszú szünet után ismét kiírt városi amatőr teniszbajnokság jegyzőkönyve a következőképpen zárult: Bajnok: *Szórád Tamás,* 2. *Vass Attila,* 3. *Dobák Ferenc, Illés Zoltán.*

E rövid tudósításnyi kitérő is bizonyítja, hogy a hűtőgépgyári pályáknak milyen nagy szerepe van abban, hogy mostmár nagyon sokan teniszeznek a városban, s hogy különböző versenyek zajlanak. Ugyanakkor a lehetőségeken messze túlnőttek az igények. Hétvégeken gyakran csak több órás várakozás után lehet játékhoz jutni, de előfordul az is, hogy hiába vár valaki. Egyre nő a rendszeresen játszók száma és a versenyek miatt is a pályák igénybevétele. Jelenleg a két hűtős pálya mellett a tanítóképzőnek, az ÁFÉSZ-nek, a Jászsági Állami Gazdaságnak van pályája. Ez utóbbi elég elhanyagolt, állapotban, pedig a város egyetlen salakos(!) játéktere.

A fejlődéshez, illetve ahhoz, hogy mindenki játszhasson aki teniszezni szeretne újabb pályákra lenne szükség. Anyagi áldozatok nélkül természetesen ez nem lehetséges, s bár tudom, hogy költségesebb mégis úgy vélem, hogy salakos pályákat kellene építeni. A jelenlegi pályák betöltötték funkciójukat a népszerűsítés terén, viszont nem alkalmasak a saját maguk által teremtett növekvő igények kielégítésére. Az egyre gyorsabban és erőteljesebben játszóknál a játéktér kemény talaja egészségtelenül veszi igénybe a boka és térdízületeket, szalagokat.

A teniszsport helyi fejlődése nem egy fellángolás vagy divat eredménye, hanem egy évek óta tartó folyamaté, melynek eredményeként egyre többen s egyre magasabb színvonalon játszanak. A sportnak rendkívül nagy szerepe van az egészséges életmód kialakításában. Azt hiszem nem kell külön kiemelnem, hogy a fizikai állapotnak milyen jelentős hatása van a közérzetre, a szellemi frissességre.

A Hűtőgépgyár eddig is rendkívül sokat tett annak érdekében, hogy dolgozói számára minél több kikapcsolódási, pihenési lehetőséget biztosítson. A sportlétesítményei pedig nemzetközi hírűek.

Valamennyi teniszt kedvelő nevében bízom abban, hogy a sportlétesítmények száma tovább fog gyarapodni, s valóra válik a teniszezők óhaja: Mielőbb Jászberényben is salakpályán űzhetik kedvenc sportjukat.

Dr. Rédei István

Munkahelyi olimpia

1985. augusztus 16-án igen kiegyensúlyozott küzdelemben befejeződött a vállalati kispályás labdarúgó bajnokság.

A forgácsoló üzem csapata megismételte a két évvel ezelőtti bravúrját, és tizenkét csapat közül az első helyen végzett.

A négyes döntő végeredménye: 1. Forgácsoló üzem, 2. Garázs, 3. Szerszámüzem, 4. „Falábúak".

A csapatok kiegyensúlyozottságát mutatta, hogy mind az első, mind a harmadik helyet 2:2-es végeredmény után hetes rúgásokkal sikerült eldönteni.

Szórád Béla
sportfelelős

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár Pártbizottságának lapja
Felelős szerkesztő: Horti János
A szerkesztő bizottság tagjai: Csuta Lajosné, Juhász Ferenc, Kissné Szabó Erika, Koczkás Karolina, Mester István, Nemes Árpád, Safesák Gyula, Sárközy László, Szórád Tamás.
A szerkesztőség címe: 5101 Hűtőgépgyár Pf.: 64.
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Eng. sz.: III/0HV/130/SzO/1976
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában Jászberény, 1985. augusztus hó
Felelős vezető: Rédei István
Táskaszám: 2352/1985
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 9. szám Ára: 4,— Ft 1985. szeptember

Gondolatok a fegyveres erők napján

Rendőrökről komolyan

Bizonyára nem vagyok egyedül azzal a tapasztalatommal, hogy a civil ember részéről általában nem sok elismerés jut a rendőrnek, a rendőri munkának. Bosszankodunk, ha megállít és igazoltat, méginkább, ha meg is büntet, noha tudjuk, hogy igaza van, hogy a mi érdekünkben teszi a dolgát. Felháborodunk, ha intézkedésében kivetnivalót találunk. Jót nevetünk a rendőrviccen és sietve továbbadjuk, hadd nevessen más is. Ezúttal komolyan, tárgyilagosan beszélgetünk munkájukról, hivatásukról *Dr. Mosonyi Sándor* rendőr őrnaggyal, a Jászberényi Rendőrkapitányság vezetőjével. Az apropót a fegyveres erők napja szolgáltatja.

A dolgozószobában.

— Ön nem régen került ebbe a beosztásba, megszokta már?

— Huszonöt évig a tanácsi munkában dolgoztam, magam sem gondoltam, hogy egyszer rendőr leszek. A járási hivatal megszűnése után kerültem ide, tavaly neveztek ki. Megismertem a rendőrség belső mechanizmusát, tevékenységét. Elvégeztem egy tanfolyamot és a jogi végzettségemnek is hasznát veszem. A vezetői munkában volt gyakorlatom, a személyi és helyismeretem is megvolt, tehát mindenre nem kellett külön energiát, időt fordítanom.

*

— Hogyan ítéli meg a Jászság közbiztonságát?

— Szilárd a közrend, a közbiztonság, és ez nemcsak az én véleményem, a városi pártvégrehajtó bizottság is így értékelte. Csökkent a bűncselekmények száma 1984-ben és ez évben is, ugyanakkor az országos átlag emelkedik.

— Tapasztalatom szerint ez a köztudatban nem így él.

— Valószínűleg így van. Ha történik egy bűncselekmény, annak gyorsan híre megy, sokszor több változatban is terjed. Hajlamosak az emberek az általánosításra, így a közvélemény gyakran sötétebb képet fest a valóságosnál. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy minden rendben van, hogy ülhetünk a babérjainkon. Vannak nagyon is kedvezőtlen jelenségek, tendenciák. Több mint nyugtalanító például, hogy növekszik a fiatalkorúak által elkövetett bűncselekmények száma, jelenleg tizenhárom százalék. Ezen belül az erőszakos, garázda jellegű bűncselekmények mintegy ötven (!) százalékát tizennyolc éven aluliak követik el, és az ital szinte mindig főszereplő.

— Mi a helyzet a tulajdon elleni bűncselekményekkel?

— A legmagasabb hányadot teszik ki, a személyi- és a társadalmi tulajdon ellen egyaránt magas a számuk, de az előbbi különösképpen emelkedett. Ebben igen nagy szerepe van az állampolgári fegyelem lazaságának. Elsősorban a sok őrizetlenül hagyott értékre gondolok. Elképesztő, hogy számtalan esetben úgyszólván felkínálják javaikat a tolvajnak az emberek. Olyan eset is előfordult, hogy sértődötten, durván visszautasította valaki a rendőr figyelmeztetését, amikor szólt neki, hogy ne hagyja nyitva parkoló kocsija ajtaját. Néhány óra múlva jött bejelenteni, hogy kifosztották az autóját. Szerencséje volt, mert minden megkerült. Ez a ritkább eset. Sokszor akkor is csak részben térül meg a kár, ha elfogjuk a tettest, mert addigra túlad a lopott holmin.

Sok kívánnivalót hagy maga után a gazdasági egységek vagyonvédelme is, pedig itt is érvényes, hogy alkalom szüli a tolvajt! Hogy mást ne mondjak, se szeri, se száma az olyan éjjeliőrnek, aki nem képes megfelelően ellátni a feladatát. Idős, beteges emberek, akik ha valami gyanúsat észlelnek, magukra zárják az ajtót. Az utóbbi időben azért némi javulás tapasztalható e téren. Vannak jó kezdeményezések, például a Hűtőgépgyárban és több termelőszövetkezetben.

*

— Gondolom, a másik „veszélyes terep" a közlekedés.

— Igen, elég rossz a helyzet e téren. Általános magatartás, hogy nem tisztelik egymást az emberek a közlekedésben. Nagyon sok az ittas vezető. Szabálysértéseknél is az ittas vezetés dominál, ide értve a géperejű járműveken kívül a kerékpárt és a lovaskocsit is. Egyébként a megelőző, ellenőrző tevékenységünket kimagaslóan legjobbnak ítélte a megyei Közlekedésbiztonsági Tanács. Egy év alatt 120—150 vezetői engedélyt vonunk be. Sokéves tapasztalat, hogy a magánautósokkal sokkal több baj van, mint a közületi gépkocsivezetőkkel. Elég sok gondot okoznak a város néhány pontján a fiatalok segédmotor-kerékpárjaikkal. Sajnos, alig van eszközünk a megregulázásukra, mert saját keresetük nincs, megbüntetni nem tudjuk őket. A figyelmeztetés nem sokat használ. Itt a szülők fokozottabb odafigyelésére volna szükség elsősorban.

— Milyen a kapcsolat a lakossággal? Úgy gondolom, hogy a rendőrök nem tartoznak a legnépszerűbb emberek közé.

— Hát igen, a rendőrség nem szociális segélyt osztogat, hanem sokszor hálátlan feladatot lát el, ennek megfelelően nem övezi népszerűség. Ezzel együtt úgy ítélem meg, hogy jó a kapcsolatunk a lakossággal, megkapjuk az elvárható segítséget. Sok állampolgárral kerülünk kapcsolatba igazgatásrendészeti munkánk során is. Évente tízezernél is több személyi igazolványt, négyezer-ötszáz — ötezer útlevelet adunk ki. Itt az a legfőbb gondunk, hogy gyakran előfordul torlódás, sorbanállás. Ennek elsősorban az az oka, hogy legtöbben nem a kért időben jönnek, hanem reggel, amikor a busz megérkezik. Itt, az új helyünkön kulturált várók is lesznek, így ha nem is szűnik meg a várakozás, legalább elviselhetőbb lesz.

— Ez mikorra várható?

— De jó lenne, ha erre a kérdésre tudnám a választ. Most folynak a belső átalakítások, de elég lassan. A közelmúltban például az iskolák munkálatait részesítették előnyben az építők, ezt meg is lehet érteni. Bízom benne, hogy mostmár nekünk is nagyobb kapacitás jut.

— Maradnak „társbérlők"?

— Nem, kizárólag a rendőrségé lesz a volt járási hivatal épülete. Jelenleg vannak még itt más szervek is, de hamarosan elköltöznek, s a Rákóczi úti osztály is idejön.

*

— Az elhelyezés tehát javul. Milyenek a személyi feltételek?

— Az elhelyezés is javul, és a további tárgyi feltételek, a bűnügyi technikai munka is jó. A személyi állománnyal is elégedettek lehetünk. Sok jól felkészült, lelkes fiatal nyomozónk van, értik a dolgukat. Néhány év múlva valószínűleg még jobb lesz a gárda, hiszen fejlődnek. Persze van néhány rutinos nyomozónk is, a nehezebb ügyeket rendszerint ők kapják. Munkájukat dicséri, hogy a nyomozati eredményességet és az ismeretlen tettes felderítését illetően jobbak a mutatóink a megyei átlagnál.

A közterületi munkára beosztott állománynál van minimális létszámhiányunk. Ennek főleg az az oka, hogy itt nincs gmk, sem más lehetőség többletjövedelem szerzésére.

— Kiket várnak soraikba?

— Olyan fiatalokat, akik hivatásuknak tekintik a rendőri munkát, legalább a nyolc általánost elvégezték, de még jobb, ha a középiskolát. Minimális követelmény, hogy a rendőr tudjon kulturáltan, szakszerűen intézkedni. Ez alapvetően így is van, de esetenként akad még gond. A vadhajtásokat igyekszünk nyesegetni.

*

— Ilyenkor, a fegyveres erők napja előtt — gondolom — inkább az elismerés aktuális.

— Igen, a legjobban dolgozó elvtársak elég szép számban részesülnek kitüntetésben, jutalomban, soronkívüli előléptetésben. De azért — minden népszerűtlenség ellenére — jut nekünk másfajta elismerés is. Nem is olyan ritka, hogy egy-egy ügy kapcsán elismerő, köszönő levelet kapunk, egy vagy több állampolgártól.

— Kívánom, hogy eredményes, jól végzett munkával érdemeljenek ki minél többet mind a két fajtából.

Juhász Ferenc

VI. Hűtőgép kongresszus

A történelmi múltú, hangulatos, vendégszerető Eger városa harmadszor adott otthont szeptember elején a hűtős szakemberek nemzetközi eszmecseréjének. A tizenkét országból érkezett, több mint hatvan külföldi és 250 hazai szakember jelenlétében szeptember 11-én *Dr. Terplán Zénó* egyetemi tanár, a GTE elnöke nyitotta meg a háromnapos VI. Hűtőgép Kongresszust.

Megnyitó szavaiban méltatta a hűtőgépipar korai nagy úttörőinek munkásságát, majd dicsérően szólt mai folytatóiról, a nemzetközi hírű Finomszerelvénygyár és Hűtőgépgyár tevékenységéről.

A megnyitó elnöksége.

Gábor András miniszterhelyettes.

A megnyitó után *Kócza Imre*, a Finomszerelvénygyár vezérigazgatója előadásában mintegy száz éves történelmi visszapillantásban ismertette a magyar hűtőgépipar történetét, majd részletesen beszélt a napjainkig elért eredményekről és az esetenként jelentkező gondokról is.

Dr. Fritz Steimle előadás közben.

A plenáris ülés következő előadását *Gábor András* miniszterhelyettes tartotta *„A hűtőgépipar feladatai a VII. ötéves tervben"* címmel. Az előadó a következő öt évre szóló iparpolitika fő vonásait ismertette, amelyek között mint fő célok; a piacorientáltság, a minőség fokozása, a magasabb szellemi igényt megtestesítő termék gyártása szerepelt, majd ismertette a hűtőgépipar feladatait.

A hűtőipar számottevő hiteltöbbletet a VII. ötéves tervben sem kap — bár az Ipari Minisztérium továbbra is támogatja az érintett vállalatokat — így a fejlesztést elsősoran a belső tartalékok jobb kihasználásával, a szellemi erők mozgósításával kell megoldani. Ezért a hűtőgépgyártásban az elektronika és az automatizálás az ediginél nagyobb szerepet kell, hogy kapjon, mert a növekvő hazai igényeket és a magas követelményeket támasztó exportpiacokat csak így tudjuk kielégíteni. A fejlesztésnél a fő feladat az energiatakarékos és a nagyobb komfortfokozatú hűtőkészülékek előállítása, mondotta a miniszterhelyetes.

A plenáris ülés utolsó előadását az esseni egyetem rektora, *Dr. Steimle F.* „A hűtés- és klímatechnika fejlődésének tendenciái" címmel tartotta. *Dr. Steimle* az előadásában az élelmiszer hűtvetárolásának jövőbeli feltételeit ismertette, különös tekintettel az energiaellátásra és környezeti szennyezésre. A hűtéstechnikában az utóbbi 10 évben mintegy 50 százalékkal csökkent az energiafelhasználás, de további lehetőség

Folytatás az 5. oldalon

Kitüntetések Fegyveres erők napjára

HAZA SZOLGÁLATÁÉRT ÉRDEMÉREM

Bodó Attila arany fokozat, Pecha Bertalan és Füzesi Imre ezüst fokozat (az utóbbi polgári védelmi munkáért), Juhász Ferenc, Mészáros József, Mizsei Péter, Tasi Csaba, Zsarnóczki István bronz fokozat.

HONVÉDELMI ÉRDEMÉREM: (Honvédelmi munkáért)

30 éves fokozat:

Csillik Sándor, Farkas Kálmán, Halász Zoltánné, Hudra István, Kasza Vendel, Kispál Albert, Kovács József, Nemes Árpád, Sárközi Jánosné, Sipos Pál.

25 éves fokozat:

Inges József, Juhász Ny. János, Krupa Sándor, Nagy István, Pintér Béla, Szabó István, Szabó Istvánné, Tóth Antal, Tóth Lajos, Varga László.

20 éves fokozat:

Demeter Vince, Gubicz György, Horváth Anna, Velkei István, Mizsei Kálmán (az utóbbi MHSZ munkáért).

HONVÉDELMI ÉRDEMÉREM: (Polgári védelmi munkáért)

15 éves fokozat:

Lajkó Kálmán, Móra Ferenc, Nagypál János, Váczi Sándor és Balla Gyula (MHSZ munkáért).

10 éves fokozat:

Szabó Kálmánné (polgári védelmi munkáért), Bakki N. Mihályné és Bathóné Nagy Judit (MHSZ munkáért).

Czakó Viktor és Lipták Zoltánné MHSZ megyei parancsnok elismerő oklevelét kapták.

Fiatalokról MINDENKINEK

Ingázó tanácstag

Fiatal a közéletben

Ha társadalmi munkásról kell szólni, Alattyánon nem egy, hanem sok-sok ember neve fölmerül. *Homoki Isván* is közéjáró tartozik. Közvetlen, készséges, könnyen oldódó fiatalembernek ismertem meg, aki gyorsan tud kontaktust teremteni. Olyan emberi jellemvonásokkal rendelkezik, amelyek nélkülözhetetlenek egy tanácstag számára. Egyenes, nyílt, nem híve a sok beszédnek. Kiderült, hogy akkor különösen nem, ha saját magáról van szó. A munkájáról — minőségi ellenőr —, a községről, főként az 1-es számú körzetről, az ottlakók örömeiről, gondjairól szívesen, elfogulatlanul beszélt. De szófukarrá vált, amikor az eltelt harminckét évről, életútjáról, pályafutásáról faggattam. Szinte tőmondatokban tudtam meg a következőket:

Az általános iskola után géplakatos lett, majd levelezőn érettségizett. Az alattyáni termelőszövetkezet gépműhelyében vállalt munkát. Hamarosan megválasztották a gépműhely egyik szocialista brigádjának vezetőjévé. Tanult, politikailag képezte magát. '79—82 között a műhely párttitkára, a községi pártbizottság tagja volt.

Tíz évi tsz-tagságát 1982-ben felcserélte a Hűtőgépgyárral. Már itt fejezte be a technikusminősítőt. Technikusi oklevéllel a kazánház karbantartója lett. Jól hasznosította a tsz-ben elsajátított hegesztőtudását. Olaj—gáz—széntüzelésű kazánfűtői vizsgát is tett. KISZ-vezetőségi tagként vett részt a közösségi munkában. Közelebbről szerette volna látni a termelést, így örömmel fogadta el az ajánlatot, átment minőségi ellenőrnek a gáz- és olajhűtő üzembe. Nem riasztotta vissza a három műszak sem.

Amikor a tanácstagság szóba került, már gördülékenyebben folyt a beszélgetés.

— Soha nem néztem, hogy kell kikerülni valamit, inkább elébe mentem a feladatoknak. Nem mondom, hihetetlennek tűnt, hogy engem választottak, s bizonyos mértékig még mindig csodálkozom. Talán már túl is tettem volna magam rajta, ha nem egy olyan országosan elismert, nagyszerű ember lett volna az elődöm, min *Gecse Árpád* festőművész. Fölsorolni is nehéz lenne, ami az ő nevéhez fűződik a községben. Kapcsolatunk egyébként a lehető legjobb, nemcsak utcabeliek, hanem szomszédok is vagyunk. Véleményem szerint közös akarat, összefogás nélkül feladatainkat nem tudjuk megoldani. Csak értelmes célokra szabad mozgósítani az embereket, de akkor hihetetlen akarattal. Gecse Árpád búcsúi kaptam útravalót, és ígéretet arra, hogy segíteni fog.

— Honnét ez az önzetlenség, a társadalmi munka szeretete?

— Odahaza ezt láttam mindig. Rangja, becsülete van ennek a munkának, mai napig is ezt tartják szüleim.

— Azt mondják, hogy az ingázók sem a munkahelyen, sem odahaza nem tudnak semmilyen közösségi munkát vállalni. Homoki István esetében ez nem igaz.

— A háttérben kiegyensúlyozott családi élet van, nem okozhat problémát a közért tenni. A fáradozás, a munka mindig megkozza gyümölcsét. Örömmel csinálom.

Baranyi

Tanévnyitó a Május 1. szigeten.

Kiss Béla bácsi adta át saját alapítványának évi kamatát a legjobb esztergályosnak, Rontó Tamás aprítógépgyári dolgozónak.

Hagyományosan a Május 1. szigeten tartotta tanévnyitóját a Szakmunkásképző Intézet. 1028 tanuló kezdte meg a munkát a három évfolyamban, közöttük 392 első éves, akik húsz féle szakmát tanulnak. Az intézetben 26 féle szakmában folyik képzés a három évfolyamon.

Foto: Hajducsek Miklós

Ami egy kitüntetés mögött van

Czakó Viktor, vállalatunk oktatási osztályának vezetője a közelmúltban „Kiváló Munkáért" miniszteri kitüntetést kapott. Az elismerés nyomán arról kérdeztem, hogyan látja osztályának feladatait napjainkban, a megváltozott gazdasági körülmények között.

— 1970 januárjában kerültem erre a munkaterületre, mint oktatási előadó, majd négy év múltán csoportvezető lettem.

1977-ben alakult ki a jelenlegi osztályszervezetünk, amelynek azóta is vezetője vagyok. A tizenhat év alatt sok változás történt, sok áramlat, reform vonult át az oktatásügy területén. A hetvenes évek gazdasági fellendülése, az életszínvonal ugrásszerű emelkedése sokak számára lehetővé, elérhetővé tette a különböző oktatási formák kínálta lehetőségeket, felgyorsítva a társadalmi mobilizációt, azaz az egyes társadalmi osztályok, rétegek közötti mozgást. Az ipar és a mezőgazdaság képzett szakembereket várt, a modern berendezések, technológiák működtetésére. Ebben az időben mi is látványos eredményeket értünk el, a munkánk is jóval egyszerűbb, könnyebb volt. Nem volt gond a beiskolázással, a tanfolyamok padjainak megtöltésével.

— Ma milyen problémák merülnek fel, miért nehezebb a munkájuk?

— Napjainkban két fő területen dolgozik az oktatási osztály: nappali rendszerű szakmunkásképzés és a felnőttképzés elősegítése. A szakmunkásképzés (amelyet a gyári tanműhely is segít) évente 110—160 személyt érint. Sajnos egyre kevesebb a szakmunkásnak készülő fiatal, nehéz az utánpótlást biztosítani.

A felnőttképzés, amely az összes állami oktatási formát — az általános iskolától az egyetemig — magába foglalja, kb. 800—1000 gyári dolgozót mozgat meg. A jelenleg itt dolgozó diplomás fiatalok 50 százaléka ösztöndíjas volt, tehát tanulmányai során élvezte a Hűtőgépgyár támogatását. Képzésük befejeztével itt telepedtek le, elkötelezve magukat a gyár mellett.

A gondot az jelenti, hogy egyre kevésbé népszerű a tanulás az emberek körében, nehéz a szakember-utánpótlás biztosítása. Erőfeszítéseink arra irányulnak, hogy minden szinten megteremtsük a folytonosságot a szakemberképzésben, biztosítsuk a Hűtőgépgyárnak a jövő szakembergárdáját olyan nívón, amelyet a gazdasági élet felgyorsult fejlődése követel. Egyre több magasan kvalifikált szakmunkásra és műszaki diplomásra lenne szükség, hogy versenyképességünket megőrizzük a hazai és a világpiacon.

— Mennyiben más a Hűtőgépgyár tevékenysége az oktatás területén, összehasonlítva egyéb nagyvállalatokéval?

— Azt kell mondanom, hogy vállalatunk oktatási regionális központtá vált a Jászság területén. Ezt igazolja az is, hogy jól felszerelt tanműhelyünket más vállalatok szakemberképzésére is rendelkezésre bocsátjuk. Tanfolyamaink népszerűek a város, sőt tágabb földrajzi környezet vállalatainak, szövetkezeteinek körében is. Nagyon jó a kapcsolatunk a város összes általános- és középiskolájával, szerszámok, eszközök rendelkezésre bocsátásával, termelési gyakorlatok, gyárlátogatások szervezésével nem titkolt szándékunk, hogy gyakorlati lehetőséget teremtsünk a fiatalok „elcsábítására", kedvet ébresszünk bennük arra, hogy a Hűtőgépgyárban dolgozzanak, megteremtve ezzel a jövő törzsgárdáját.

Másfél évtized kiemelkedő munkásságát ismerték el a magas kitüntetéssel. *Czakó Viktor* személyével több vállalati testületben is találkozunk, ahol valamit tehet az oktatásért — művelődésért! Tagja a vállalati művelődési bizottságnak és a szakszervezet oktatási felelőse évek óta. Az úszómedencében is oktat, az úszópalántákkal foglalkozik.

Valóban rászolgált a kitüntetésre.

Dr. Sonkoly Judit

Hasznosítható tapasztalatok

Pszichológiai laboratóriumunk kapcsolattartása a vállalati munkaügyi, munkavédelmi egységekkel, a szervezési apparátusokkal, a személyzeti és munkaegészségügyi területekkel mindennapos.

Legfontosabbnak tartjuk a közvetlen kapcsolattartást a termelő üzemekkel, hiszen az „alulról jövő" kezdeményezés megvalósításának kiemelt jelentőséget tulajdonítunk.

Szeremi Sándor üzemvezető kérte, hogy az abszorpciós hűtőszekrényüzemben a szerelő és csomagolószalagon dolgozók képességvizsgálatát végezzük el. Ennek a kérésnek szívesen tettünk eleget, hiszen egy adott üzemben az emberi erőforrások feltérképezése hatékony segítséget ad a munkahelyi beilleszkedéshez, munkaszervezéshez, termelési eredmények növeléséhez. Laboratóriumunknak viszont közvetlen haszna az, hogy a kapott eredmények lehetőséget adnak az alkalmasságvizsgálatunk modelljének korszerűsítéséhez, azaz a munkaerőirányítás bevezetéséhez.

A konkurens validitás (egyidejű érvényesség) módszer előnye az időnyereség. A vizsgálandó csoportként a már üzemben dolgozó munkásokat vesszük számításba, vagyis a pszichológiai vizsgálatokat az üzem dolgozóival elvégezve, azok eredményei azonnal összevethetők a rendelkezésre álló teljesítménymutatókkal, és ha az eredmények biztatóak, akkor az eljárás máris alkalmazható lesz.

*

ELJÁRÁSOK:

A konkrét vizsgálat megkezdése előtt munkafolyamat-elemzésre került sor. A munkahelyi profil elkészítéséhez helyszíni megfigyelést végeztünk. A munkatevékenység elemzéséhez interjút készítettünk a termelést irányító vezetőkkel. Áttanulmányoztuk a pályafutásokat, melyek ergonómiailag megalapozott munkaköri besorolás alapján készültek. A munkafolyamatok elemzése alapján mértük fel a szalagon és a csomagolóban dolgozó munkásokkal szemben támasztott követelményeket, így érzékszervi, mozgásossági, értelmi képességek iránti követelményeket. Ezek képezték a vizsgálati módszerek kiválasztását.

PAPÍR—CERUZA TESZTEK:

Csoportos vizsgálat során vettük fel.

Révész—Nagy-féle teszt: méri a figyelem-összpontosítás nagyságát, a koncentráció stabilitását, illetve ingadozását; egyszerű mentális teljesítmény alapján.

Pieron teszt: vizsgált területe közvetlenül méri a figyelemkoncentrációt, közvetetten a monotóniatűrést és a figyelemfluktuációt.

Raven teszt: intelligencia mérése analóg gondolkodással, összefüggésfelismeréssel.

Rybakoff teszt: kétdimenziós térelképzelést vizsgálja; figurális diszkrimináció és kétdimenziós illesztési térelképzelés alapján.

MŰSZERES VIZSGÁLAT:

Egyéni vizsgálat során vettük fel. Vizsgálati eszköz: Psychocomb.

I. Szenzomotoros program szín- és hangingerekkel.

II. Szenzomotoros programok ábra- és hangingerekkel.

Vizsgálati területe: közvetlenül a választásos reakcióidő; közvetetten információfeldolgozás, figyelem.

III. Információfeldolgozási program: vizsgálat területe közvetlenül a választásos reakcióidő nehezített feltételekkel; közvetetten az információfeldolgozás.

VIZSGÁLT MINTA:

Kiss Ferenc művezető csoportjából: 5, *Csubra László* művezető csoportjából: 45, *Szabóné Gara Irén* művezető csoportjából: 19, *Asztalos Sándor* művezető csoportjából: 31 személy, valamint az üzemvezető, illetve művezetők; azzal a céllal, hogy saját élmény alapján a felhasználhatóság eredményességét növelni tudjuk, azaz a kapott eredmények értelmezését egységesen hasznosíthassák.

A VIZSGÁLAT HELYE:

Az abszorpciós hűtőszekrényüzem irodahelyisége. (Tehát most került sor először terepvizsgálatra.)

EREDMÉNYEK:

A vizsgálat során kapott eredményeket az üzemvezető táblázat formájában kapja meg. Ez tartalmazza a teszteredmények kategóriai beosztását. A munkapszichológiai gyakorlatban nincs szükség túl sok besorolási osztályra az adatok felhasználásának jellege miatt, így célszerű az 5-ös standard használata, melyet mi is alkalmaztunk.

A teszteredmények értelmezéséhez a nyers adatokat matematikai statisztikai módszerekkel kezelhetővé tettük, átlagot és szórást számítottunk.

Az átlagos eredményt zéróval jelöltük, s ettől fél-fél szórással pozitív és negatív irányba eltérő tartomány adta a III-as fokozatot, azaz az átlagot. Ettől jobbra egy, illetve két szórásérték adta a II., átlagon felüli, illetve az I-es, csúcsteljesítményt adó csoportot. A balra eltérő egy és két szórásérték adta a IV., átlagon aluli, illetve az V., a gyenge teljesítményűek csoportját. Az adatok programozható kalkulátorral történő feldolgozásához szakmai segítséget nyújtott a fejlesztési és koordinációs önálló osztály.

Teljesítményszázalékban a vizsgált csoport megoszlása: Csúcsteljesítményt (I-es csoport) adott 2,8 %, átlagon felüli (II-es csoport) 25,7 %, átlagos (III. csoport) 40,9 %, átlag alatti (IV-es csoport) 23,8 %, gyenge teljesítményt adott (V-ös csoport) 6,6 %.

Az adott munkacsoporton belül a teljesítmény és a reakcióidő szummázott értékét figyelembe véve névszerinti rangsort is megállapítottunk.

ÉRTÉKELÉS ÉS MEGBESZÉLÉS:

A kapott adatokat ésszerűen felhasználva —, mely az adott munkacsoport képességét feltérképezte — segítséget kívánunk adni a hatékonyabb munkaszervezéshez, amely véleményünk szerint termelési értéknövekedésben érezhető változást vált ki.

Ezzel vizsgálatunkat nem tekintjük befejezettnek, hiszen az üzem részéről történő visszacsatolás a mi eredményünk megbízhatóságát is növelheti.

Eredményeink pozitív zárása esetén újabb vizsgálatokra is vállalkozunk, ha megfelelő partnerekre találunk a termelési vezetők köréből.

Hagyó László

Képek, hírek Jászárokszállásról

Bemérés, ellenőrzés. Aki végzi: Márkus Csaba.

Vernyi Lászlóné és Bizia Lászlóné a 200 literes fagyasztóládát szerelik.

Poliészterszórás üvegszál-merevítéssel. Szikra László munka közben.

Vákuumolás — töltés. Füleki László munkája.

Majzik Józsefné gyűjtőcsövet hegeszt.

Sarokklíma-szerelés. Baranyi Józsefné és Tóth Lászlóné.

Fotó: Nemes Árpád
Szöveg: Kiss Erika

Az árokszállási gyáregységben az új konstrukciójú 300 literes palackhűtő sorozatgyártására készülnek.

Idén tőkés exportra is termelnek. A nyolc és tizenkét láb hosszú szigetpult (WFCG) testét gyártják, egy NSZK-beli cég számára.

✶

Jól állnak az időarányos terv teljesítésével is a gyáregységben. Az első háromnegyedéves tervet szeptember 10-én teljesítették.

✶

Augusztusban a Hűtő- és klímatechnikai gyáregység és a jászárokszállási Kossuth tsz dolgozói munkás—paraszt találkozót rendeztek. Most első ízben került sor ilyen egésznapos program szervezésére. A résztvevő tsz dolgozók, a nagyközség tanácsi és pártvezetői a gyáregységben tettek látogatást, ahol Gubicz László gyáregységvezető, valamint szocialista brigádvezetők és kitüntetett dolgozók fogadták őket. A gyárlátogatás fehér asztal mellett folytatódott baráti beszélgetéssel, eszmecserével.

„FIGYELŐ"

A Figyelő 35. száma (augusztus 29-i) három érdekes írásban érinti a Hűtőgépgyár „belügyeit". Önfagyasztás címmel a hazai fagyasztószekrény-ellátás gondjait taglalja. **Szalay Géza** gazdasági igazgatónk válaszcikkét olvashatjuk a lap hatodik oldalán.

A hazai iparvállalatok 1984. évi teljesítménye alapján közli a lap a **Százak Klubjá**-nak rangsorát. Megtudhatjuk a táblázatból, hogy a Hűtőgépgyár termelési érték alapján az 58. helyről hat hellyel előbbre lépett. Exportértékelés alapján pedig a 34. helyen áll.

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Elektronika az új olajhűtőben

A Szovjetunióban hatalmas földgáztávvezeték-hálózat épül, és ehhez igen sok nyomásfokozó kompresszorállomás tartozik. Ezeken a kompresszorállomásokon több száz, 10 MW egységteljesítményű, gázturbinahajtású turbókompreszor üzemel, melyekhez a Hűtőgépgyár az EGI tervei alapján gyárt és szállít kenőolajhűtőket. A turbina-kenőolaj hűtésére szolgáló léghűtők szállítása több mint tíz éves múltra tekint vissza. A kedvező tapasztalatok alapján a szovjet fél felkért bennünket az új 25 MW teljesítményű gázturbinás kompresszoregységek kenőolaj léghűtőinek kifejlesztésére és szállítására.

Már a 10 MW-os egységekhez szállított olajhűtők is olyanok, hogy azokat a sarkvidéki területektől kezdve a Szovjetunió legmelegebb éghajlatú országrészéig bárhol fel lehet szerelni és ennek megfelelően —60 °C és +40 °C külső hőmérséklethatárok között kellő biztonsággal üzemeltetni. Az új hűtőknél a nagyobb teljesítményen kívül követelmény volt még a viszonylag **kisebb helyfoglalás, az energiatakarékos fűtési rendszer** és a lehűtött **turbinaolaj hőmérsékletének automatikus szabályozása.**

Csuklós lábszerkezet

A hűtési feladatot négy párhuzamosan kapcsolt kétventillátoros léghűtőegységgel oldották meg szakembereink. Ezek csaknem teljesen a 10 MW-os hűtőknél alkalmazott fődarabokból állnak össze, így a legfontosabb tartalékalkatrészek a 10 és 25 MW-os turbókompresszorok kenőolajhűtőinél azonosak.

A hűtők alátámasztása a régebben használt merev lábszerkezet helyett alácsukható, ami lehetővé teszi a szétszerelés nélküli szállítást olyan útvonalakon is, ahol lábakon állva nem volna lehetséges (aluljárókban, alagutakban stb.).

Az új hűtőknél a régebben alkalmazott ventillátoros elektrokaloriferek helyett természetes légcirkulációval működő elektromos fűtőrácsot építettünk be, közvetlenül a hőcserélők alá, melynek eredményeként a előmelegítés fajlagos energiaigénye a réginek kb. harmadára csökkent.

A hűtőegységek párhuzamos kapcsolása fokozza annak veszélyét, hogy rendkívül nagy hidegben, esetenként —60 °C-on áramlási zavarok lépjenek fel és emiatt a hűtők egy részébe az olaj esetleg meg is dermedjen. Az áramlási zavarból keletkező dermedés megakadályozására belső levegő recirkulációt alkalmazunk. Ilymódon biztosítható, hogy a hűtőbe belépő levegő hőmérséklete mindig magasabb legyen, mint a turbinaolaj dermedéspontja. Ezt úgy érjük el, hogy a hűtők alatti légelszívó zsalut és az üzemelő ventillátor feletti levegőkiesztő zsalut egyszerre zárjuk, az olajhőmérséklet által megkívánt mértékben. Minél jobban zárjuk a zsalukat, annál kevesebb hideg levegő jut be kívülről és egyre több felmelegedett levegő áramlik vissza az álló ventillátoron keresztül.

Sokrétű követelmény

A hűtendő olaj mennyisége és az elvonandó hőmennyiség közel állandó, így a szabályzónak — mint a fentiekből kitűnik — igen sokrétű követelményeket kell kielégíteni:

— a 65 °C hőmérsékletű olajat —55 és +40 °C közötti környezeti hőmérséklet mellett kell állandó értéken tartani,

— tekintettel a lehetséges igen alacsony külső hőmérsékletre, amely a turbinaolaj hűtésénél súlyos cirkulációs zavarokat okozhat, biztosítani kell, hogy a hűtőegységek a nagy hidegben közel azonos teljesítménnyel üzemeljenek,

— egyrészt az üzembiztonság fokozása, másrészt a hagyományok miatt — az eddigi rendszerek kézi vezérléssel működnek — biztosítani kell a független kézi üzemeltetést,

— telepítési megfontolások miatt biztosítani kell az összes beavatkozó és kijelző távműködtetését és jelzését,

— a szabályzónak a kézi üzemhez képest energiát kell megtakarítani (a nyolc darab hűtőventillátor fogyasztása egyenként 5,5 kW!),

— felépítésének olyannak kell lenni, hogy a ma még nem teljes mértékben ismert optimális szabályozás minden várható külső zavaró körülmény között — időjárás stb. — biztosítható legyen.

Kettős rendszer

Mindezek figyelembevételével egy kettős szabályozási rendszert dolgoztunk ki a következők szerint:

„Ventillátoros" szabályozás (nagy hűtőteljesítmény — igény esetén)

A hűtőrendszert 40 °C hőmérsékletre méretezték, ennél a hőmérsékletnél a négy hűtőegység mindkét ventillátora jár. Ha a külső hőmérséklet csökken, a hűtés teljesítménye növekszik és az olaj túlzott lehűlését a hűtőhatás csökkentésével kell megakadályozni. Ezt úgy érjük el, hogy az olajhőmérséklet által megkívánt számú ventillátort leállítjuk. Mivel a hűtőknél belső recirkulációt kell alkalmaznunk, a hűtőegységeknek csak egyik ventillátorát lehet leállítani. Négy hűtő esetén tehát négyfokozatú kibekapcsolásos szabályzásra van lehetőség, amivel az olaj kb. +15 és +40 °C külső hőmérséklet között tartható az előírt hőmérsékleten.

Érzékeli a hőmérsékletváltozást

„Zsalus" szabályozás (kisebb hűtőteljesítmény — igény esetén)

A hűtőteljesítmény további csökkentése a nyitott zsaluk igény szerinti zárásával történik. Ha a külső hőmérséklet tovább süllyed, a hűtők teljesítményét meleg levegő visszakeringtetésével kell csökkenteni. Ha a zsalukat teljesen bezárjuk, a réseken átáramló levegő, illetve a berendezés falain keresztül fellépő hőveszteség hűti az olajat.

A szabályozási folyamat a külső hőmérséklet, illetve az olaj hőmérsékletének emelkedése esetén értelemszerűen a leírtakkal ellentétes körben történik.

Fenti követelmények kielégítésére a kutató—fejlesztő intézet villamos- és automatika főosztályán kifejlesztettünk egy erősáramú kapcsolószekrényt, s annak részeként egy elektronikus hőmérsékletszabályozót, amely a nyolc ventillátor és a négy zsalu igény szerinti állapotváltozása révén biztosítani tudja a felügyelet nélküli automatikus üzemet.

Köztudott, hogy a gyártásban és a ellenőrzésben évek óta eredményesen alkalmazzuk az elektronikát. Most elsőként az olajhűtő szabályozására **gyártmányunkba** is beépítjük, növelve annak használati értékét és műszaki színvonalát.

Kuti Mihály

Ember és technika

Fotó: Nemes

„Vásárfia" Lipcséből

A tradicionális vásárvárosban zsúfoltság és bábeli hangzavar fogadta az odaérkező többszázezer vendég között a Hűtőgépgyár képviselőit is.

A vásár mottójának — „a nyersanyagok és energiaforrások hatékony kiaknázása és felhasználása" — jegyében a világ 100 országának 6000 kiállítója kínálta áruját.

Magyarország 35 külkereskedelmi vállalata között — a belvárosi Handelshof IV. emeletén — volt a LEHELEX is. A standon élénk érdeklődés közepette mutattuk be szóda- és habszifonkészülékeinket. A LEHELEX-kiküldöttek úgy az export, mint az import vonalán eredményes tárgyalásokat folytattak a 20 éves fennállását most ünneplő Union Berlin külkereskedelmi vállalattal. Ennek értelmében 1986-ban jelentős számú abszorpciós hűtőszekrényt és habszifont szállítottunk az NDK-ban, mi pedig hermetikus motorkompresszort importálunk.

A vállalatunk profiljába eső újdonságok közül kiemelkedik az NDK által kifejlesztett és bemutatott mikroelektronikus fagyasztó kontroll, amely teljesen automatikusan oldja meg a fagyasztókban ma alkalmazott automatika funkciókat (szabályozás, kijelzés, indítás és védelem, fagyasztás), valamint további szolgáltatásokat nyújt (hangjelzés, ajtófigyelés, általános időzítés). Az elektronikus kontrollegységet 150 literes fagyasztószekrényre építve mutatták be.

Bemutatták a vállalatunknál a Battenfeld gépeknél megismert „tárolt programos" és „CNC" vezérlést. Működés közben tekinthettük meg a nagyméretű alkatrészek automatikus leszedését és rendezését. (Az egyik bemutatón egy 150 literes hűtőszekrény belső kamrájának fröccsöntését láthattuk.)

Kákonyi—Kuti

Érdemes tudni

Az élelmiszerek fagyasztásáról a közelmúltban igen vegyes vélemények terjedtek el. A gyümölcs, burgonya élvezhetetlen, ehetetlen volt, ha az gondatlanságból lassan, rossz tárolási viszonyok mellett fagyott meg.

A lassú fagyás alatt nagy jégkristályokká alakul a sejtekben lévő víz, s átszúrja azok falát. Ennek következtében az áru élvezhetetlenné válik.

Ma már az élelmiszer-tárolás gyorsfagyasztással történik. Ebben az esetben a víz apró kristályokban fagy meg, s nem károsítja a sejteket.

A fagyasztással való tárolást már nemcsak iparszerűen, nagyüzemi szinten végzik, van rá mód házilag is. A háztartások ma már számos, a Hűtőgépgyár által gyártott, igen korszerű és energiatakarékos fagyasztószekrénnyel, ládával rendelkeznek.

Fagyasztásra gyakorlatilag mindenfele friss élelmiszer alkalmas. A kiskerttulajdonosok a kertjükben termelt gyümölcsöt, zöldséget lefagyasztva, az év bármely szakában frissen fogyaszthatják. Ez éppen most válik időszerűvé. A fagyasztással való tárolás minőségileg a legmagasabb szinten tartja az árut.

A háziasszony készételeket tárolhat, megkönnyítve ezzel a váratlan vendéglátás okozta munkát, növelve a választékot.

Fagyasztani csak jó minőségű árut érdemes, és olyan mennyiséget, amennyit a tulajdonunkban lévő gépünkkel előírásszerűen lehetséges.

A fagyasztandó terméket jól meg kell mosni, majd megfelelően adagolni és csomagolni. Hússzeletek közé ajánlatos celofán lapokat tenni, ezzel felolvasztásnál könnyítjük meg dolgunkat.

Zöldségféléket a fagyasztás előtt hőkezelni — blansírozni — kell. A blansírozás nagyon egyszerű művelet. Szűrőkanálba tesszük a zöldségfélét és 2—3 percre forró vízbe mártjuk, majd kivéve hideg vízben lehűtjük. Ezek után csomagolhatjuk és fagyaszthatjuk. A blansírozás előnye, hogy a baktériumok a forró vízben elpusztulnak, de a C-vitamin nem bomlik el, sőt kiküszöböljük, hogy az enzimek a felolvasztáskor édeskés ízt kölcsönözzenek a zöldségféléknek.

Lehetőleg lapos, szögletes dobozokba csomagoljuk, s ne feledjük megjelölni a csomagokat. Dátum, megnevezés, súly feltétlen legyen a címkén, sőt nem árt, ha naplózunk is. Üvegedények a szétfagyás veszélye miatt nem jöhetnek szóba csomagoló eszközként.

Felolvasztást többféleképpen végezhetünk. Hűtőszekrényben, szobahőmérsékleten, esetleg mikrohullámú sütőben. Panírozott, vagy vagdalt húst egyenesen a forró zsírba tehetjük. Készételeket vízfürdőben, vagy víz hozzáadásával melegíthetjük fel.

A fagyasztással történő tároláshoz ajánljuk dr. Sárai Tamás: Házi élelmiszertárolás ábécéje c. könyvét, illetve a Hűtőgépgyár kiadványát, melynek címe: „Útmutató az élelmiszerek házi fagyasztásához". Mindkét helyen részletesebben foglalkoznak a szerzők e tárolási mód gyakorlatával és előnyeivel.

Safcsák Gyula

Visszafizetés előtt

November első hetében közel négymillió forintot fizetünk vissza 850 KST-tag részére. A zökkenőmentes lebonyolítás érdekében kérjük a tagságot, hogy akik **betétkönyves** formában kérik az összegyűjtött pénzüket, **1985. október 15-ig jelezzék** ezt az OTP helyi fiókjának. Ebben az esetben ugyanis lehetőség van arra, hogy már 6 hónap után évi 5 százalékkal kamatozzon a pénzük.

Ugyanakkor október 15-ig lehet a KST-t felmondani, ezt követően csak a visszafizetés napján lehet az állományvezetőknél átvenni a megtakarításokat.

Felhívjuk az eddig még nem KST tagok figyelmét arra, hogy belépési szándékukat az állományvezetőjükkel, bérszámfejtőjükkel vagy a helyi fiókkal közöljék, ahol belépési nyilatkozat kiállításával a KST tagjai közé felvételt nyerhetnek. A havi vállalt betétet az illetékes bérosztály a bérből levonja és az OTP-nél lévő számlára átutalja. Három havi levonás után kölcsönt is lehet kérni. Ennek nagyságát a havi betét, illetve az illetmény együttesen határozza meg. A kölcsön törlesztését szintén levonás útján teljesítik a tagok.

Ezen konstrukciónak további előnye, hogy az évvégi nagy bevásárlásokra valót itt lehet összegyűjteni.

A betét évi 3 %-kal kamatozik, a 4 havi lejáratra adható hitelért pedig az igényelt kölcsön 2 %-át kell fizetni.

Igen kedvelt formája ez a takarékosságnak, ezért a vállalat valamennyi dolgozójának javasoljuk.

— N —

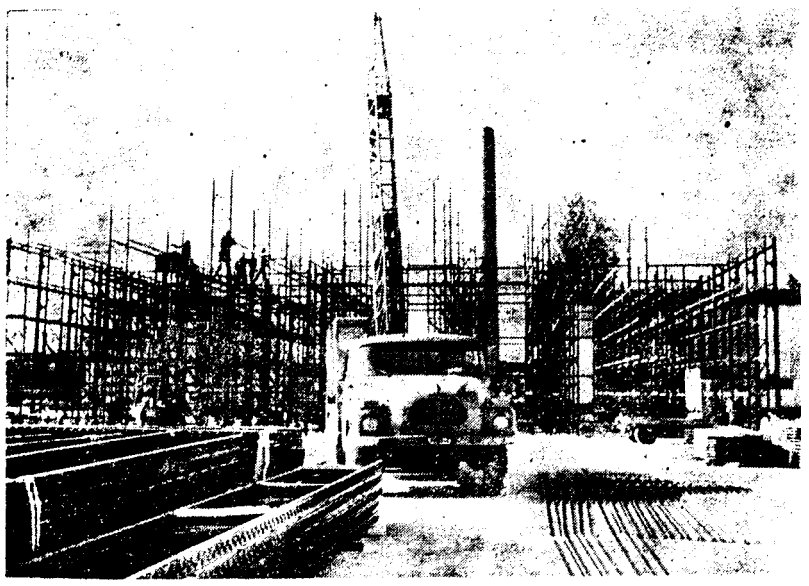

Új raktárépület készül. A kivitelezőket a határidő és a közelgő tél egyaránt sürgeti, igérik, hogy még a rossz idő beállta előtt átadják rendeltetésének.

ÜDÜLÉS SZABADIDŐS PROGRAMOK REHABILITÁCIÓ Érdekvédelem Kulturális rendezvények Kismama találkozó OKTATÁS MUNKAVÉDELEM ÜZEMI DEMOKRÁCIA JOGSEGÉLY SZOLGÁLTATÁS MUNKAVERSENY NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ NEVELŐ SEGÉLYEK

SZAKSZERVEZET

Újabb brigádfelajánlások

Júliusi számunkban adtunk tájékoztatást arról a kezdeményezésről, melyet a hűtő- és klímatechnikai és a hőcserélő gyáregységeink kollektívái, szocialista brigádjai az SZKP közelgő XXVII. kongresszusa tiszteletére tettek. Augusztusban pedig a Magyar Szakszervezetek 1986. februárjában megtartásra kerülő XXV. kongresszusa köszöntésére született munkafelajánlás. Ezt a Zalka Máté nevét viselő szocialista brigád kezdeményezte. Felhívásukhoz csatlakozott az alutermék- és fémmegmunkáló üzem minden brigádja.

Az üzem kollektívája vállalta, hogy hatékonyabb munkával, a szocialista brigádok jobb együttműködésével az éves terven felül 15000 autó- és habszifont gyártanak.

Mivel a vállalt többletmennyiséget hazai piacon kívánjuk értékesíteni, igéretet tettek arra is, hogy a különböző szifonokat a kereskedelmi igény szerinti típusokból fogják legyártani.

*

A szerszámüzem Sziklai Sándor ifjúsági brigádja pedig a szerszámgyártás területén személyenként egy pluszműszakot vállalt, melynek munkabérét az éhező afrikaiak megsegítésére ajánlanak fel. Remélik, hogy kezdeményezésüket az üzem többi fiatal szakmunkása is támogatja.

*

A tmk üzem *Dr. Gyetvai János Szocialista Brigádját* nem kell bemutatnunk olvasóinknak, hiszen már szerepeltek lapunk hasábjain. Amikor sorra írtunk a kongresszusi, illetve felszabadulási munkaversenyben átlagosnál többet vállaló kollektívákról, nem hagyhattuk ki őket. Kik ők? Ügyeletes villanyszerelők, akik bármikor, bármilyen váratlan feladatot vállalnak.

Nemrég egyikük kezébe került egy tenyérnyi nagyságú újságpapír. Pár sort lehetett tisztán olvasni csak:

„Idáig 72 országban 217 gyermekfalu működik, átadásával a battonyai lesz a 218. A gyermekfalu felépítésének, berendezésének költségei magasak, ezért továbbra is elfogadnak adományokat, amelyek a megvalósítást elősegítik." Ezek a sorok mozgatták meg az aktivitásáról már eddig is sokszor tanúságot tevő brigádot. Újítani kellene valamit. A kivitelezést elvégeznénk társadalmi munkában, *az újításért kapott összeget pedig felajánlanánk az S.O.S. Gyermekfalu javára* — határozták el egyemberként.

— Ez felhívás is lehetne! — mondta *Mészáros András* brigádtag, amikor ott jártam.

— Sok brigád újít. Egy elfogadott újításért járó összeget ilyen nemes célért örömmel oda lehet adni.

Azóta beadták az újításukat, amelynek tárgya: a habpárnagyártó üzemben lévő előhabosító berendezés villamos bekötésének átalakítása. A munkálatokkal elkészültek, várják az elbírálást. Elmondták, hogy ha netán elmaradna az elismerés, akkor adnak be egy másikat, hisz elfogadott újításért járó pénzről van szó.

Jó ötlet!

*

A műanyagüzem *László Károly* Szocialista Brigád tagjai egy napi munkabérüket ajánlották fel a peremartoni és berhidai földrengés károsultjainak megsegítésére. Egyben felhívással fordultak vállalatunk szocialista brigádjaihoz, hogy csatlakozzanak felajánlásukhoz. A felajánlásokra szánt összeget az OTP 871—429143—0653 számú csekkre kell befizetni vagy átutalni.

Felhívásukhoz már csatlakozás is érkezett: a célgép főosztály *Komarov Szocialista Brigádja* plusz egy műszak ledolgozását vállalja, melynek munkabérét felajánlja a károsultak javára. A kompresszoros hűtőgép üzem *Asztalos Lajos* Szocialista Brigádja pedig 2000 forintot fizetett be a fenti számlára.

Dán vendégek

Dániából érkezett szakszervezeti delegáció szeptember 12-én vállalatunkhoz. A dán vasasok képviseletében érkezett öt vendég gyárlátogatáson vett részt és találkozott szakszervezeti aktivistákkal. Az eszmecsere során sok érdekes dolgot mondtak el szakszervezetük feladatairól, a politikai életben való részvételükről. Megtudhattuk, hogy a szakszervezeti tagdíj náluk négyszerese a miénknek, a nyugdíjkorhatár férfiak és nők számára egyaránt 67 év. A szakszervezetük nagy súlyt fektet a bizalmiak rendszeres és sokirányú képzésére.

Barátság szép emlékekkel

Alkotmányunk ünnepén ez évben is több munkás-paraszt találkozót szerveztek vállalatunknál. A tmk üzem Béke, az Aprítógépgyár Vasas és a Zagyvamenti Tsz Szamuely szocialista brigádjai augusztus 16-án találkoztak.

A vendégek a központi előadóban fogadáson vettek részt.

Szabados Imre a fogadó brigád vezetője köszöntője után Baráth László termelési igazgatóhelyettes tartott tájékoztatót a Hűtőgépgyár múltjáról, jelenéről és a jövőről. A Három évtized c. film vetítése után a brigádok megtekintették a campinggáz és az új galvanizáló üzemet, utána egy rövid sétát tettek a kultúrparkban.

A vendéglátók a meggyespelei vadásztanyában terítettek meg. A hangulatos zene, a finom falatok, a pohárköszöntők egyre emelték a hangulatot. Ajándékok cseréltek gazdát.

Györgyfi Károly, a Szamuely Tibor brigád vezetője elmondta, hogy nagyon örülnek ezeknek a találkozóknak, így közelebb kerülnek az emberek egymáshoz úgy munkában, mint szórakozásban.

Nagy György a Vasas brigád vezetője először vett részt ilyen találkozón. Nagyra értékelte a kötetlen beszélgetést, kiemelte a szervezést és azt a jó hangulatot, ami kialakult a három brigád között.

Kispál István tmk

Az alkoholizmus ellen

Bizottság alakult

Szeptember 13-án tartotta alakuló ülését vállalatunknál az alkoholizmus elleni bizottság, amely az Ipari Minisztérium ajánlása, valamint a megyei tanács és a városi tanács alkohol elleni bizottságainak javaslatára jött létre.

Alapvető célja a józan életvitel kialakításának támogatása, az egyént, a családot, a társadalmat egyaránt veszélyeztető túlzott italozás és az alkoholizmus visszaszorítása. A bizottság véleményező, javaslattevő, koordináló és ellenőrző hatáskörrel rendelkezik. Széleskörű tájékoztató, propaganda és felvilágosító tevékenységet folytat majd.

A bizottság elnöke Szalay Géza gazdasági igazgató, titkára Ozsvári Ferencné dr. szociológus. Tagjai között van az üzemi orvos dr. Szabó Erzsébet, a Vöröskereszt vállalati szervezete képviseletében Varga Lászlóné, jogi szakértője dr. Höffler Tamás, valamint a társadalmi szervek képviseletében Sipos Istvánné, Pintér János és Mukri János.

Felhívással fordulunk vállalatunk minden dolgozójához, a szocialista brigádokhoz, gazdasági és tömegszervezeti vezetőkhöz, hogy támogassák a bizottság célkitűzéseit és személyes példamutatással járjanak elől az egészséges életmód kialakításában.

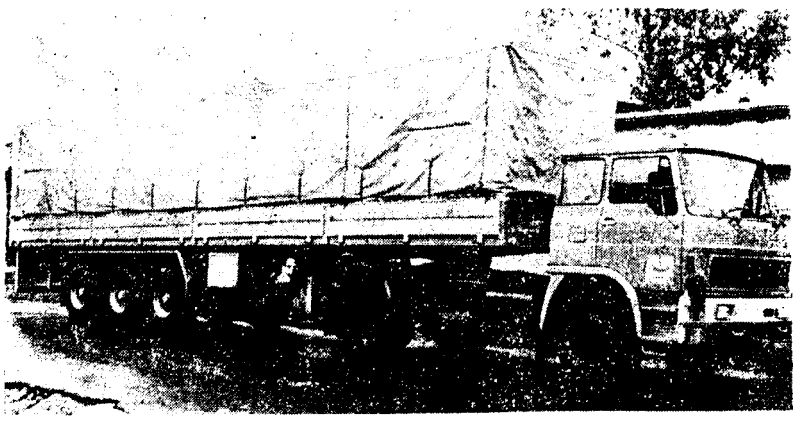

Új kamionnal gyarapodott a szállítási főosztály. A Diesel Skoda több mint egy millió forintba került, várhatóan másfél év alatt „megszolgálja" az árát. Gyors szállításoknál nagyon hasznos munkát végez, nagymennyiségű árut tud egyszerre fuvarozni.

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Munkásőrök lőgyakorlaton

Egy kis „lazítás" gyakorlat közben. (Képünk tavasszal készült.)

Tizenöt évi szünet után, a harckészültség fokozása érdekében újra próbára tettük felkészültségünket éjszakai lövészeten.

Tervszerű előkészítés előzte meg lövészetünket.

Augusztus utolsó napjaiban, először a parancsnoki állomány vett részt módszertani foglalkozáson a kunhegyesi munkásőrbázison. Feszült várakozással indult útnak a Kókai László munkásőrszázlóalj parancsnoki állománya — köztük a hűtőgépgyári parancsnokokkal — az éjszakai módszertani lövészet végrehajtására.

Alapos elméleti és gyakorlati kiképzésen és foglalkozáson vettünk részt, mielőtt „élesben", éjszaka, korlátozott látási viszonyok között végrehajtottuk az előírt lőgyakorlatot.

Jól benne voltunk már az éjszakában, amikor értékelésre felsorakozott a parancsnoki állomány. A feszült várakozás — vajon hogyan feleltünk meg az elvárásnak — az értékelés után oldódott. A fegyelmezett munka meghozta első eredményét. A módszertani felkészítést vezető parancsnokaink igen pozitívan értékelték a feladat végrehajtását.

A jól végzett munka tudatában bizakodva indultunk útnak a személyi állománnyal, az éves kiképzési tervben meghatározott éjszakai lőgyakorlat végrehajtására.

A gondos, előrelátó parancsnoki munka eredményeként, támogatva a hűtőgépgyári munkahelyi párt- és gazdaságvezetők által, a megjelenés 98 százalékos volt. Igazolatlanul senki nem hiányzott.

A forgatókönyvszerűen előírt feladatokat az I. század személyi állománya — köztük a hűtőgépgyári elvtársak — a szokatlan, sokak által még nem tapasztalt körülményekhez alkalmazkodva, jó eredménnyel, fegyelmezetten, rendkívüli esemény nélkül végrehajtották.

E különleges feladat végrehajtása jól szolgálta a munkásőr elvtársak politikai és harckészültségi szintjének fokozását.

Szabó András
szakaszparancsnok

Kóstolás

Foto: Sárközi

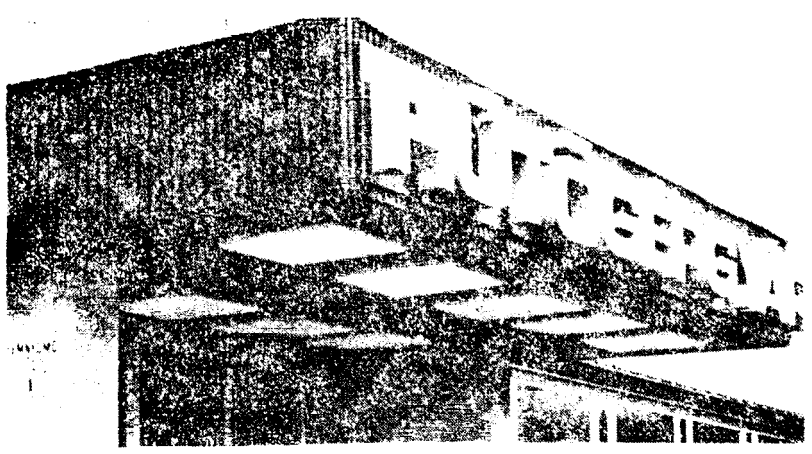

Fémnyomó utca 1.
Foto: Nemes

Összegzés, előretekintés

Jubilál a kórház

Egy évkönyv, s egy meghívó adta tudtul, hogy városunk kórháza ebben az évben 230 éves. Az évkönyvet felütve *dr. Soós Jusztina* kórházigazgató-főorvos írásából tudtam meg e kis kórház történetét.

Mária Terézia 1755-ben hozott rendelete alapján kezd hozzá a „Jászkun kerületek fővárosa" egy ispotály felállításához. 1760-ban Erzsébet Kórháznak nevezik el. Adakoznak a céhek, a lakosság, gyűjtéseket rendeznek, hogy a kórházat építsék. Közel egy évszázad telik el mégis az építésig. 1816-ban József nádor engedélyezi a felépítést. A tervek szerint 20—35 ágyas lenne a kórház. Működne benne egy orvos, egy seborvos, egy gondviselő, egy felvigyázó és két feleséges szolgáló.

Az építés 1845-ben kezdődik. Ez az épület ma is áll. A sebészeti osztály működik benne. (Az emeletráépítés 1963-ban történt). Jelentős szerep jutott ennek az épületnek a történelem viharaiban. A szabadságharc idején a tápióbicskei és az isaszegi csata sebesültjeit itt ápolják. A második világháborúban, 1944 novemberében ennek az épületnek a pincéjében vészelik át orvosok és betegek a bombázásokat, harcokat.

1877-ben már 80 ággyal rendelkezik. 1883-as feljegyzés szerint belgyógyászati, sebészeti, bujakóros, elmebeteg, elkülönítő osztályai vannak. 1945-ben 120 ágyon tud betegeket fogadni.

— *Milyen a mai kórház?* — kérdeztem az igazgatófőorvos-asszonytól.

— Ma 320 ágyunk van, öt osztállyal működünk. A felszabadulás óta rengeteg változás, fejlesztés történt. Sokszor évszázados elmaradást kellett pótolnunk. Példa rá, hogy 1955-ben látják el hideg-melegvízzel a szülészeti osztályt. 1963-ban épül meg a mai épületük. 1967-ben épül a belgyógyászat. Jelentős felújítási munkálatok is a hatvanas évekre esnek. Sok segítséget adtak a város üzemei. Az önök vállalata, a Hűtőgépgyár mindig támogatta a kórházat, sokat köszönhetünk nekik.

— *Erre a támogatásra rá vannak szorulva?*

— Sajnos, igen. Az egészségügy régen, a hatvanas években, amikor a mi beruházásaink is történtek, csak az épület felállításához adott pénzt. A csupasz falak között pedig nem lehet gyógyítómunkát végezni. Műszerek vásárlásához sajnos ma is nélkülözhetetlen a vállalatok támogatása. De gyakran úgy kapunk segítséget, hogy különböző szakipari munkákat végeznek. Csak egy példát említek, a régi gyermekosztály létrehozásakor (1958) a központifűtést és a vízvezeték szerelését végezte a Hűtőgépgyár. S ez óriási segítség volt nekünk. Ma is hálásak vagyunk érte.

— *Milyennek szeretné látni a jövő kórházát?*

Dr. Soós Jusztina.

— Már 1980-ban elkészült a rekonstrukciós terv, melyben 590 ágy szerepel, s korszerű az ezredforduló egészségügyi követelményeinek megfelelő ellátást biztosítana annak a több mint 100 ezer embernek, akik a kórház ellátási területén él. Sajnos úgy tudjuk, hogy a hetedik ötéves tervben erre nincs anyagi fedezet. Addig igyekszünk a műszerezettségünk hiányosságait pótolni, s ebben továbbra is számítunk mindenki segítségére.

Kiss Erika

Ebben az épületben valaha gyógyítómunka folyt. (Azóta lebontották.)

VI. Hűtőgép kongresszus

(Folytatás az első oldalról)

is van, mint például a motorkompresszorok fordulatszám-szabályozása, vagy a hőcserélők alkalmas elhelyezése, azok elektronikus szabályozása.

A klímatechnika a következő években jelentős fejlődés előtt áll, így előtérbe kerül a lakások és intézmények komplett klimatizálása, amely energiafelhasználás és környezetvédelmi szempontból optimálisnak tekinthető.

A plenáris ülést követően két napon a hűtéstechnika egyes területeinek képviselői kaptak szót, így ebből 16 külföldi és 13 hűtőgépgyári volt.

A külföldi előadások közül igen érdekes volt a Szovjetunióból érkezett *Tyurin, A. L. és Andracsnyikov, J. I.* előadása, akik a kereskedelmi és vendéglátóipari hűtőgépek hatékonyságának javításával, azok fejlesztési irányaival foglalkoztak.

Az NSZK-beli *Rossi, G.* előadása is méltán aratott sikert a háztartási hűtőszekrények új, energiatakarékos szabályozási megoldásának ismertetésével.

A hazai szakemberek a hűtőgépipar szinte minden területén átfogó előadásokat tartottak. Szó volt hőcserélőkről, motorkompresszorokról, hűtő- és fagyasztókészülékekről, köztük az igen nagy tetszést aratott — *Bojtos József* előadásában elhangzó — a Hűtőgépgyárban kifejlesztett laboratóriumi vizsgálatokhoz alkalmas klímakamrák ismertetése. Szintén figyelemre méltó szakmai érdeklődés kísérte a *Dr. Zsankó László* és *Dr. Sebestyén Györgyné* előadásait, amelyekben a hűtőkör szárításához szükséges nitrogén előállításának új módját ismertették, illeve a hazai gyártású molekulaszűrő hűtéstechnikai alkalmazásáról beszéltek.

A konferencia szakmai szenzációja minden bizonnyal *Pálvölgyi — Tavasz — Oláh — Dr. Svád — Dr. Blaskó* alkotócsoport által kidolgozott, az abszorpciós hűtőkörfolyamatot láthatóvá tevő neutronradiográfiás vizsgálati módszer bemutatása. E módszer után igen élénk hazai és külföldi érdeklődés mutatkozott, bizonyítja ezt az is, hogy nemcsak az előadást követő konzultáción, hanem még az utolsó konferenciai napon is beszédtéma volt ezen új vizuális vizsgálati eljárás.

Szeptember 13-án a kongresszus befejezéseként a végzett munkát *Szabó István*, a Hűtőgépgyár vezérigazgató-helyettese értékelte, kiemelve a legérdekesebb előadásokat és kérte a szakembereket, hogy hazatérve a gyakorlatban hasznosítsák az elhangzott előadásokat.

A kongresszus alatt e sorok írói, mint azt négy évvel korábban is tették, a hűtéstechnika jeles külföldi és hazai szakembereivel elbeszélgettek a hűtőgépipar jövőjéről, fejlődési tendenciáiról. E beszélgetések alapján az októberi számban riportsorozatot indítunk *a „Hűtőgépipar jövője"* címmel.

Szikra István — Oláh János

Sokba kerül

Vállalatunk energiagazdálkodásáról többször írtunk lapunk hasábjain. Jól tudjuk, takarékoskodni kell, hiszen minden energia sokba kerül. Mégis: a pazarlás sok helyen tapasztalható. Gyakran látni az üzemcsarnokokat díszkivilágításban éjjel is, holott nincs éjszakai műszak. Sok helyen nincs szakaszolva a világítás, így az egész üzemben ég a villany, pedig lehet, hogy csak egy kisebb részen dolgoznak.

Az energiafelhasználás sorrendje a következő: legtöbbet a kompresszoros hűtőgép üzem fogyaszt, az éjszakai műszakban is szinte annyit, mint a délelőttiben. Második helyen az egyes üzem áll. Ha a termelés értékét és volumenét nézzük, akkor ez teljesen indokolatlan. Ugyanúgy a hármas üzem harmadik helye.

Az energiafelhasználás mérései azt is jól mutatják, hogy a délelőttös műszak úgy hét óra körül kezdődik. A fogyasztás negyed kettő — fél kettő között aztán zuhanásszerűen esik. A délutános műszak pedig kilenc óra tájában ér véget, a műszerek szerint.

A vállalat szakszervezeti bizottsága szeptember 16-án tartott tájékoztatót a főbizalmi csoportok munkavédelmi felelősei részére. *Baráth László* termelési igazgatóhelyettes és *Csomor József* főmérnök ismertették az energiagazdálkodás legfontosabb feladatait. Szeretnénk, ha a munkavédelmi őrhálózat az energiapocsékolás megszüntetése érdekében is tevékenykedne.

K. E.

Tervek:

A településfejlesztési hozzájárulásról

Írta: Buzás Sándor, a városi tanács elnöke

Sokunk előtt bizonyára ismert már a hírközlő szervek, a sajtó tájékoztatása alapján, hogy a lakosság községfejlesztési hozzájárulási fizetési kötelezettsége 1986. január 1-től megszűnik.

A megszüntetésénél az a felismerés vezette a döntésre jogosult szerveket, hogy ez a rendszer, amely 1955. óta fennállt, ellentmondásokat tartalmazott, sokszor egy-egy településen belül is.

A házadó alapján ugyanis a kis családi házakban lakók fizettek hozzájárulást, ugyanakkor a közműfejlesztések az állami lakásépítéshez kapcsolódtak. Így azok, akik hozzájárulást fizettek valójában csak igen áttételesen élvezhették annak hasznát. Ellentmondás volt a városok és a községek lakosságának érdekei között is.

A városokban koncentrálódott az állami lakásépítés, az állami lakás bérlői azonban hozzájárulást nem fizettek. Ezzel szemben a községekben, ahol általános a saját tulajdonú lakóház, a lakosság jelentős része fizetett községfejlesztési hozzájárulást.

A bevételi kiesés pótlására az 1984. évi 12. sz. törvényerejű rendelet és annak végrehajtására megjelent 28/1984/VII. 17.) sz. Pénzügyminiszteri rendelet lehetőséget ad a városi tanácsnak arra, hogy **1986. január 1-től kezdődően településfejlesztési hozzájárulást** állapítson meg.

*

A településfejlesztési hozzájárulás megállapítása abból a célból történhet, hogy a tanács pénzeszközeit ezzel kiegészítve a lakosság igényeinek megfelelően gondoskodhasson a város fejlesztéséről.

A rendelet szabályozza a fizetésre kötelezhetők körét, a fizetés helyét, a fizetés alapját, a beszedhető összeg alsó-, felső határát és a mentességadás kötelező és feltételes lehetőségét.

A rendelet szerint **a hozzájárulás alapja** a lakásbérleti (társbérlet), valamint a tulajdonosnak a személyi tulajdonon alapuló lakáshasználata, ezen felül a személyi tulajdonban lévő üdülő, önálló ingatlannak minősülő műhely, üzlet, műterem, a nem lakásbérlet alapján hasznosított lakástulajdon, személyi tulajdonban és tartós használatban lévő magánerőből beépíthető lakó- és üdülőtelek.

A hozzájárulást a lakáshasználat után az állandó lakhelyen, az egyéb ingatlanok után az ingatlan fekvése szerinti helyen kell fizetni.

A beszedhető hozzájárulás összegét csökkenti a központi szabályozás által biztosított **mentesség.** Eszerint mentesül a hozzájárulás fizetése alól az, akinél az egy főre számított jövedelem a hozzájárulás megállapítását megelőző évben a havi 2 500 forintot nem haladja meg. (Együttélő házastárs és más nagykorú közeli hozzátartozó jövedelmét is számításba kell venni.)

A központi szabályozás a településfejlesztési hozzájárulás **mértékét** ingatlanonként **300—2 000** forint közt határozta meg évenként, amelyet az adókhoz hasonlóan két részletben lehet befizetni.

A lakásbérleten alapuló lakáshasználat esetén a hozzájárulás ennek 70 százaléka.

*

A településfejlesztési hozzájárulás bevezetéséhez a lakosság előzetes egyetértését kérjük. Véleményüket a hozzájuk eljuttatott írásos **nyilatkozaton** jelezhetik.

A városi tanács 1985. április 5-i ülésén a rendelet előírásainak megfelelően döntött arról, hogy a településfejlesztési hozzájárulást javasolja Jászberény város egész területére és ötéves időszakra megállapítani.

A hozzájárulás mértékét a rendeletben meghatározott 300—2 000 forint értékhatárok között **700—1000** forintba javasolja.

A tanácstestület meghatározta azokat a célokat is, amelyeknek megvalósításához kéri a lakosság hozzájárulását, támogatását.

Ezek a célok a következők:
A város biztonságos **vízellátása** érdekében növelni kell a víztermelő kapacitást és a felszíni víztároló befogadó képességét

Az ivóvízhálózat bővítése mintegy 3 km hosszúságban, a vezetékes vízellátás növelése az ellátatlan területeken.

Az úthálózat bővítése 6—7 kilométerrel és **járdaépítés** 3 km hosszúságban az ellátatlan területeken. Döntően 4—4,5 méter széles aszfaltburkolatú utak építésére kerülhet sor olyan utcákban, amelyekbe több más utca is csatlakozik. Tanyai területeken autóbusz váróhelyek kiépítése, földutak javítása.

Általános iskolai tornatermek építése (Bercsényi úti és Kossuth úti iskoláknál.)

A kereskedelmi ellátás helyzetének további javítása, a Hatvani út térségén **kis ABC építése** (esetleg a Néphadsereg út térségében, — ha a feltételek megteremthetők — a piaci feltételek javítása).

A Zagyva városi szakaszának részleges vagy teljes rendezése.

A Hűtőgépgyár vásárolta területen az **öregek napközi otthona** létesítésének elősegítése.

*

A tanácsülés által javasolt célok olyanok, amelyek megvalósításához a város valamennyi lakójának érdeke fűződik, és valamennyi egybecsik a VII. ötéves terv céljaival is, ezért fontos helyi politikai kérdésnek tekintjük. A visszajuttatott nyilatkozatok alapján dől el, hogy akarja-e a lakosság ezeknek a céloknak a megvalósítását, vagy mely célokat támogatja kiemelten.

Ha a kötelezhetők több mint 50 százaléka támogatja a tanácsi célkitűzéseket, egyetért a támogatás mértékével, időtartamával, a decemberi tanácsülés tanácsrendelettel szabályozza a településfejlesztési hozzájárulás kivetésével kapcsolatos tennivalókat.

A rendeletben meghatározott 2 500 Ft/fő jövedelemhatár mentesítő tényezőn túl más mentességet is biztosíthat, pl. lakással kapcsolatos terhek, fiatal házasok, időskorúak, három vagy többgyermekes családok, vagy azon utcák lakói, akik útépítést, vízvezetékhálózat-építését maguk oldják meg 1986. január 1-től mentesülhetnek részben vagy egészben a fizetési kötelezettség alól.

A hozzájárulást a városi tanács csak a lakosság által megjelölt célokra használhatja fel és arról minden év végén köteles lesz elszámolni. Ezt a pénzt a felsőbb szervek nem vehetik el!

Ha a lakosság nem szavazza meg a településfejlesztési hozzájárulás fizetését, akkor számításaink szerint 22—24 millió forint fejlesztési bevételi forrástól esik el a tanács.

*

Bízunk abban, hogy a város lakóinak nagy többsége szívén viseli a település fejlesztésének sorsát és hajlandó lesz a közösség érdekét szolgáló feladatokra megszavazni a településfejlesztési hozzájárulást.

250 ÉVES JUBILEUM

Sokan vagyunk a Hűtőgépgyárban, akik a *Nehézipari Műszaki Egyetem* elvégzése után kerültünk ide. A miskolci egyetemen eltöltött öt év alatt tudatában voltunk annak, hogy a selmecbányai „Berg Schola" örökösi vagyunk. Számos, az egyetemi éveket széppé tevő hagyományunk innen származik.

Almamaterünk 1949-ben kezdte meg működését, de bánya- és kohómérnöki kara az *1735-ben alapított selmecbányai Bányászati Kohászati Tanintézetben* működött 1919-ig, majd Sopronba került, s onnan mai helyére.

A 250 év, a világelsőség egy kis visszapillantásra késztet. Volt idő, amikor hazánk az európai valutaforgalom meghatározójaként szerepelt. Ennek alapja az 1300-as években a bányászat megkezdése volt. A bányászat, kohászat és az ehhez tartozó erdészeti gazdálkodás, gépészeti, építészeti tevékenység, s ennek oktatása Selmecbánya környékére koncentrálódott.

Bányagépészete, vízgazdálkodási metodikája, kohászati technológiája Európa szerte úttörő jellegű. Példáját sokan követték, módszereit pedig átvették a később alapított hasonló iskolák. A bányászat, kohászat, gépészet, ásványtan, földtan, és a kémia napi megoldandó feladatokat jelentett, s alapja volt a szakemberképzési igény megjelenésének.

1735-ben megalakult a selmecbányai Bányászati Kohászati Tanintézet, majd 1770-ben a Bányászati Kohászati Akadémia. Úttörő jellege abban domborodott ki, hogy pontosan megfogalmazták a tananyagot és a tanulmányi rendet itt, a világon először. 100 éven át az egyetlen szakemberképző intézmény volt. 1914-ben 20 tanszékkel, 580 hallgatóval működött.

A mai gazdasági élet legnagyobb mozgató erejét képviselő műszaki gárda múltjával is bizonyítja a társadalomban elfoglalt fontos, meghatározó helyét. A műszaki felsőoktatás képzett szakembergárdájának alkotásai biztosítják sok tízezer ember napi munkáját, s megteremtik azt a lehetőséget, melynek kapcsán más tudományok képviselői is e hasznos tevékenység részesei lehetnek.

Safcsák

„Tanulósarok" Foto: Sárközi

Könnyebben jobb minőséget

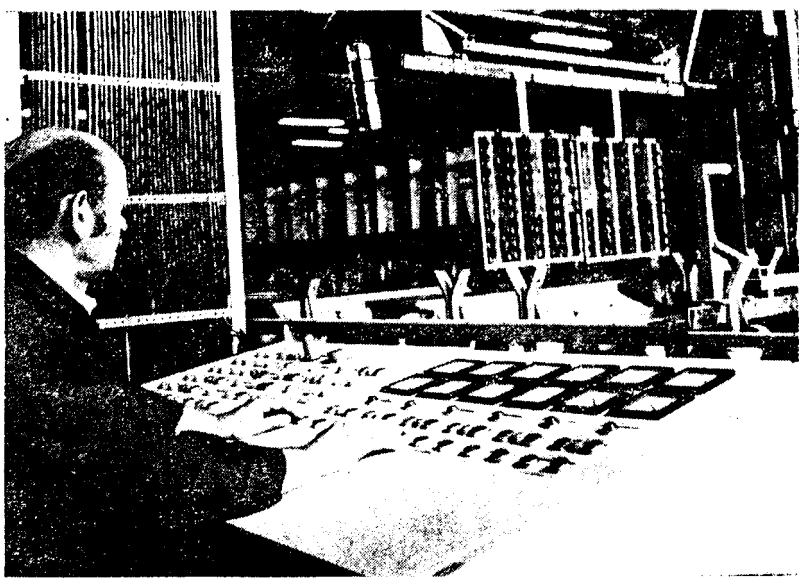

Szeptemberben átadták az új galvanizáló üzemet, amely sokkal korszerűbb, egészségre kevésbé ártalmas, mint a régi. Jól gépesített, részben automatizált, a nehéz fizikai munka már a múlté.
Képünkön: Nyíri Lajos üzemvezető a vezérlőpultnál.

Érdemes megtekinteni

A Szovjetunió már 40 éve Magyarország egyik legfontosabb kereskedelmi partnere. A magyar külkereskedelmi forgalomnak körülbelül egyharmada a Szovjetunióval bonyolódik le, a két ország közötti áruforgalom az idén meghaladja a 9 milliárd rubelt. A kereskedelem növekedését jelentős mértékben elősegíti, hogy a Budapesti Nemzetközi Vásárokon rendszeresen bemutatkoznak a szovjet vállalatok legújabb exporttermékeikkel.

Ebben az évben a szovjet kiállítás az A-pavilonban és szabadtéren kap helyet. Tíz részből áll, s emellett a Tadzsik SZSZK önálló részleggel mutatkozik be.

A kiállítás legnagyobb része a „Háztartás és szabadidő". A látogatók itt lakószobák belső berendezéseit — modern bútorokat, világítótesteket, televíziós készülékeket — láthatnak. Mellette divatos gyapjú- és pamutszövet-ruhák kollekcióját mutatják be. Ugyanitt tárlókban fából, fémből, csontból, kerámiából készült iparművészeti tárgyak sorakoznak. A gyerekeket valóságos játékkiállítás várja; több mint ötszáz játék lesz itt — az apróságoknak szánt gúláktól és asztali játékoktól kezdve egészen az építőszekrényekig.

A Budapesti Vásáron először szervezünk játékautomata-osztályt. Sokak számára érdekes lesz a sport- és vadászfegyverek tárlója. A híres tulai és izsevszki fegyvermesterek legjobb modelljeit láthatják itt. A hölgyeknek is lesz megcsodálni való, a perzsa-, kékróka, pészmapocok- és rókabundák, amelyek általános elismerést keltettek a külföldi vásárlók körében is.

A háztartási cikkeket a TECHNOINTORG egyesülés részlegében állítják ki. A BNV-n Rubin, Elektron, Gorizont, Siljalisz televíziós készülékeket mutatnak be. A legjobbak között a Rubin-C265-öt és az Elektron-C380D-t kell említeni, képélessége és hangja kiváló. Azonkívül kevés energiát fogyasztanak és súlyuk is kicsi. A televíziók képcsöveit Magyarország szállítja, szovjet magnetofonfejekért és szalagtovábbítókért cserében.

Az amatőr, valamint a hivatásos fényképészek számára a TECHNOINTORG a fényképezőgépek gazdag választékát kínálja. Az újdonságok között van a Zenit-12 HR fényképezőgép, a Magyarországon széles körben ismert Zenitek egyik utolsó változata, valamint az Elektra-112, amelynek beépített távolságmérője és automatikus megvilágítási időbeállító szerkezete van. Ezekkel a készülékekkel mindenfajta felvétel készíthető.

A TECHNOINTORG pavilonjában hűtőszekrényeket is kiállítanak — a kis méretűektől, amilyen a Kroha, Szmolenszk-6, Ladoga, kezdve egészen a tágas kétkamrás (Csinár, Minszk-15, Szmajge-2) hűtőszekrényig.

A BNV szovjet kiállításán, mint mindig, most is láthatóak lesznek hangszerek: pianínók, gitárok, hegedűk, tangóharmónikák.

A kiállításon önálló pavilonnal vesz részt a Tadzsik Szovjet Szocialista Köztársaság. Itt nemzeti stílusban készült férfi-, női és gyermekruha-garnitúrákat, cipőket, szőnyegeket, népművészeti tárgyakat mutatnak be.

Az AVTOEXPORT egyesülés a szabad területen mutatja be gépkocsijait. A látogatók GAZ-3102 és VAZ-2104 márkejelű személyautókat és Combi típusú gépkocsikat láthatnak.

(APN)

KIÁLLÍTÁSON Foto: Bíró János

A mintaboltháló zatról

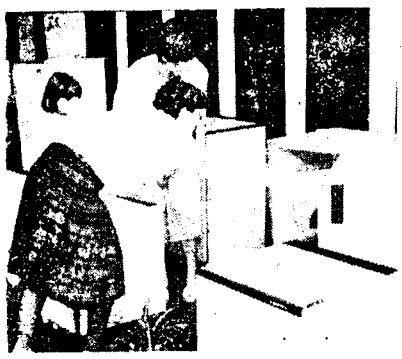

A Csebokszári lakótelepen nyílt meg a legújabb mintaboltunk Egerben.

A Hűtőgépgyár kereskedelempolitikájának az utóbbi években törekvésévé vált, hogy mintaboltokat nyisson kereskedelmi vállalatokkal közösen az ország különböző részein. Az idén Debrecen után, augusztus másodikán Egerben nyílt mintabolt a VASVILL-lel közösen. Ünnepélyes keretek között írták alá az együttműködési megállapodást, amely tizennégy pontban foglalja össze a tennivalókat. A bevezetőben a célt így fogalmazták meg: „Heves megye és Eger lakosságának igényét a Hűtőgépgyár termékeiből jobb ellátási színvonalon biztosítják."

A kilencedik pontban ez olvasható: „A VASVILL vállalja, hogy a Hűtőgépgyár termékeit kulturált, magas színvonalú kereskedelmi munkával, kiskereskedelmi üzleti feltételek mellett és márka-népszerűsítő tevékenységgel hozza forgalomba".

Hetvenmillió forintos éves forgalmat terveznek. Előnyös üzleti vállalkozásról van szó mindkét fél részéről, amelynek legnagyobb hasznát a vásárló látja. A fogyasztói érdekképviselet egy jól bevált formájának vagyunk tanúi, a tapasztalatok nagyon kedvezőek.

Hogy mi ebben nekünk a jó? Megkövetelhetjük a Lehel márkához méltó kereskedelmi kulturáltságot. Nincsenek áttételek, közvetlenül vagyunk kapcsolatban a vásárlókkal. Jobban oda tudunk figyelni a lakossági visszajelzésekre, amelyet a gyártmányfejlesztők hasznosíthatnak! A nagykereskedelmi árrés jelentős része is nyereségünket gyarapítja. A vitathatatlan előnyök természetesen a felelősségünket is nagymértékben megnövelik; ami az ellátás mennyiségét és minőségét illeti, méltónak kell lenni márkánk hírnevéhez.

Még az idén Szolnokon nyitunk mintaboltot, majd a jövő év elején Győr következik. A jelenlegi megítélés szerint 12—13 bolt látszik optimálisnak.

Horti

*

Az egri mintaboltunk alig több mint egy hónapos. Az első hónapban 4,1 milliós forgalmat bonyolítottak le. Legkeresettebb cikk a radiátor, a nagyhűtőgépek és a fagyasztók. A 200 literes fagyasztóládákból kétszeres mennyiséget is el tudnának adni. Erre most előjegyzés alapján másfél hónapot kell várakozni. A mintaboltot rövid idő alatt nemcsak az egriek kedvelték meg, de Miskolcról, Ózdról, Gyöngyösről is érkeznek vásárlók.

Egy gyáralapító ismét elköszönt

Ki hitte volna, hogy *Fekete Ferenc* hatvan éves. A mindig jókedvű, életvidám lakatos csoportvezetőt csak a legfiatalabbak szólították bácsinak. Korából nyugodtan letagadhatna akár tíz évet is. Pedig nem volt könnyű életének első fele. Cipész az eredeti foglalkozása, de nem sok hasznát vette szakmájának, a háborút nem a suszterok, hanem katonák vívták.

— Közeledett a háború, a leventék is behívót kaptak. Úgy döntöttem, ez nem nekem való. A laktanya helyett a tyúkpadlásra vonultam. Napokig nagyon kerestek, szerencsét hozott apró termetem, nem gondolták, hogy azon a pici nyíláson befértem, ott nem kerestek a kakastollasok, így megúsztam.

A gyáralapítás sorsfordulót hozott *Fekete Ferenc* életében is. A suszterből lakatos lett a Vadásztölténygyárban. Szívesen emlékszik az átképzés időszakára, a lelkesedésre, a jó csapatra. Volt sztahanovista, majd különböző szocialista brigádok vezetője, sokszor kapott kitüntetést, amelyek közül a Kiváló újító arany fokozatára a legbüszkébb. Méltán, hiszen azon kevesek közé tartozik, akinek több mint száz bevezetett újítás fémjelzi alkotó tevékenységét, nyugtalan újatkeresését.

Színes egyénisége hiányozni fog.

A Pintér család

A gyáros családok közül is rendhagyó a *Pintéréké*. A hat testvér közül öten hűtőgépgyáriak, a többségüknek pedig a házastársa is az. A kilenc családtagból nyolcan a radiátor gyáregységben dolgoznak elismerten jól. Szinte minden foglalkozási ágban megtalálhatók, ami egyáltalán létezik Boldogházán.

Képünk a gyáregység bejáratánál készült műszakváltáskor, amelyről „igazoltan" hiányzik: Vígh Zoltánné (Pintér Mária), aki a kivétel, Jászberényben dolgozik és *Pintér Ferencné*, aki gyesen van.

Képünkön balról jobbra: *Pintér Ferenc, Dudás Józsefné (Pintér Ella), Pintér Andrásné, Pintér András, Pintér Sándorné, Pintér Sándor* és *Vígh Zoltán*.

Mintaterem

A fejlesztési épület félemeletén bemutató és tárgyalótermet alakítottak ki. Valamennyi hűtőszekrény-típusból egy-egy példányt helyeztek itt el a falak mentén körben. Középen tárgyalóasztalok vannak. Ebben a teremben kapott helyet a videóberendezés is.

A létrehozás célja: A gyárba látogató üzletemberek tárgyalásainak méltó körülményt biztosítani. Egy helyen megtekinthetik a teljes hűtőszekrény-választékot. A videó pedig alkalmas arra, hogy a gyártási folyamatokat, az alkalmazott technikát és technológiát bemutassák. Az üzemlátogatások döntő többségében fölöslegessé válnak.

Képünkön: a kínai küldöttség és fogadóik láthatók a mintateremben.

A számvitelis számvetése

Mérlegkészítések, küzdelem a „rohanó" idővel, revíziók átélése, az 1968-as és 72-es „nagy menetek", átárazások..., mind-mind epizódjai egy munkáséletnek. Közel harminc év eseményeit még dióhéjban sem lehet összeszedni, pedig a főnök, *Nemes József* ugyancsak igyekezett *Berta Lászlóné* utolsó munkanapján, hogy fölelevenítse az emlékeket.

Természetesen szólt az érdemekről is, amelynek alapja *Marikánál* a pontosság, a hangyaszorgalom, a becsületes helytállás. Több kitüntetéssel is elismerték munkáját, amelyet nemcsak gazdasági területen végzett példamutatóan, hanem különböző társadalmi szervezetekben, így a Vöröskeresztben és a szakszervezetben is.

Egy kis számvetés: Négy hónap hijával harminc esztendőt dolgozott a Hűtőgépgyárban, mindvégig a számvitel területén. Betegállományban összesen három napot volt. Igazolatlanul soha nem hiányzott, elkésés saját hibából nem fordult elő. A számok, statisztikák világában olyan otthonosan mozgott, mint kevesen ebben a szakmában...

Az elköszönésre összesereglett munkatársak — döntő többségben nők — sok szép ajándékkal kedveskedtek *Marikának*. Az ajándékok sorát egy díszdobozba csomagolt ütött-kopott összeadó masina zárta. *Marika* hűséges társa volt huszonnyolc évig. Régen megérett a leselejtezésre a régimódi masina, rajta kívül más nem is tudott vele dolgozni. Evekkel ezelőtt elhatározták a kollégák: ez csak *Bertánéé* lehet, ha nyugdíjba megy. Úgy lett, jót derültek valamennyien a turpisságon.

A családtagok, a közvetlen rokonság gyári kapcsolatáról érdeklődtem, a számvitelis pontossággal sorolta fel. — A férjem, a lányom, a vejem, az öcsém, a nászom, a nászasszonyom, a vőm testvére és annak a felesége is a Hűtőgépgyárban dolgozik, tehát a kapcsolat rajtuk keresztül továbbra is biztosított.

Beszélgetésünk végén elmondta: — Sokat gondoltam arra, hogy milyen jó lesz majd nyugdíjasnak, a férjemet tiszta lakásban, frissen főzött étellel várom. Hát most itt az ideje, kipróbálom.

Béla bácsi

— A lábam lejártam! — mondta kissé fáradtan *Béla* bácsi, miután a leszámolással végzett. — Már jó is lesz egy kicsit leülni az ebédlőben. Jöjjön! — Nem váratott magára, hogy kérdezgessem. — Biztos hallotta már azt a kifejezést, hogy meglátni és megszeretni. Valahogy így voltam a csiszolással. Szinte pár hónap után nem volt kétséges, hogy a Hűtőgépgyár kenyerét eszem életem végéig. Szerencsés embernek tartom magam, jó munkatársak, megértő főnökök vettek körül. Egy szó, mint száz: meg vagyok elégedve!

Addig mit csináltam!? Egy tízgyerekes tanyasi családba csöppentem be hetediknek. Jószágok őrzése, segítkezés apám kevéske földjén, ez volt minden. Voltam három évig alkalmi munkás is, az meg olyan, mint a mese kezdete: hol volt, hol nem volt. Közben megnősültem. A sógorom, *Sass Árpád* — ma is itt dolgozik — ajánlotta, hogy jöjjek ide. Mondanom sem kell, mennyit értettem a csiszoláshoz — mint hajdú a harangöntéshez —, de gyorsan belejöttem.

— Tervei?

— Pihenni és pihenni. A feleségem jobban várta már ezt a napot, mint én. Megosztva teszünk-veszünk majd a ház körül. Na, az se mindegy, hogy odahaza találnak a gyerekek, bármikor jönnek! Két asszonylányom van és három unokám.

Nyugdíjazása alkalmából gyűlt össze a szűkebb kollektíva, akik meleg szavakkal köszöntötték, ajándékokkal kedveskedtek neki. *Urbán László* főművezető jókívánságait kifejezve a korábbi kettő mellé újabb Kiváló dolgozó kitüntetést nyújtott át az egykori sztahanovistának, a csiszolók *Béla* bácsijának, aki harminc évig fényesítette a szifonok százezreit.

Őszintén kívánjuk, hogy nagyon sokáig odahaza találják, jó egészségben *Tábi Béla* bácsit.

Baranyi

Testvérlapokban olvastuk

TISZA CIPŐ

A tavalyihoz hasonlóan ez évben is 159 négyzetméteren mutatja be termékeit a Tisza Cipőgyár a BNV A-pavilonjában. Megjelenésében reprezentatív kiállításra törekedtek a martfűiek, s bár az ehhez vásárolt kellékek duplájába kerültek a korábbiaknál, nem pazaroltak, mert ezeket kürülbelül tíz évig tudják használni. Gyakorlatilag az üzem egész termékskáláját bemutatják, mintegy 400—500 modelt. Szeretnék népszerűsíteni új terméküket, az iskolai váltócipő családot. A PV Tisza sportcipővel BNV-díjra a Lucas direktvulkanizált sportcipővel termékdíjra pályáztak.

*

Öttagú vietnami delegáció érkezett szeptember 11-én a martfűi üzembe. Elsősorban a formatalpműhely gépeivel ismerkednek, elméletben és gyakorlatban egyaránt. Ők a negyedik vietnami csoport, amelynek tagjai a cipőgyártással, illetve a magyar présgépekkel ismerkednek. Az első csoport az itt szerzett ismeretek alapján sikeresen helyezte üzembe az innen vásárolt PHG 100-as présgépeket.

ÜST

A korábbi évek nagyarányú létszámcsökkenése a múlt félévben megállt, sőt több mint száz fővel növekedett a létszám. A teljes munkaidőben dolgozók létszáma 11 ezer 164 volt a Dunai Vasműben 1985. félévének végén.

*

MAGYAR PAPÍR

Jól felszerelt általános és szakorvosi rendelőkkel, fejlett, minden munkahelyre kiterjedő üzemegészségügyi hálózattal rendelkezik a Papíripari Vállalat.

A folyamatosan és évente 15-20 milliós költséggel támogatott egészségügyi szolgáltatásoknak is köszönhetően a vállalati átlagos betegállományban töltött idő az országosnál 25—30 százalékkal alacsonyabb.

*

Kína is érdeklődik a szolnoki gyár mázolt papírja iránt. A szóban forgó tétel a Kínai Népköztársaság méreteihez képest ugyan nem számottevő, ám a vállalat részére fontos lehet.

Összeállította: Juhász Ferenc

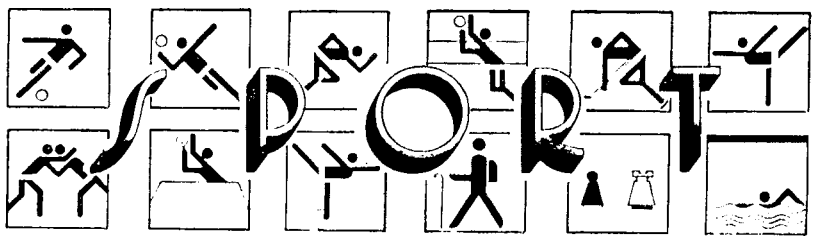

Rovatvezető: Szórád Tamás

Jó hírek:

A birkózókról

Muhari Károly

Megkezdődtek a birkózók második féléves országos, illetve lépcsős bajnokságai.

Sikeres volt a felkészülés, jól vették az első akadályokat.

Az ifjúsági II. korcsoport szabadfogású vidékmagyar bajnokságán, Túrkevén 48 kg-ban *Juhász Aba László* és nehézsúlyban *Fehér Tibor* egyaránt negyedik. Mindketten bekerültek a magyar bajnokság döntőjébe, amelyet Miskolcon rendeztek és mindketten hatodikok lettek. Helyezésük 1—1 olimpiai pontot ér. Az ifjúsági II. kötöttfogású vidékmagyar bajnokság Nagykőrösön volt. *Juhász Aba László* itt bronzérmes, és a Salgótarjánban sorra kerülő magyar bajnokságon indulásra jogosult.

Csepelen rendezték meg a serdülők szabadfogású KISZ KUPA országos birkózó „B" kategóriás versenyét, ahol két versenyzőnk került a legjobbak közé. 53 kg-ban *Cseh Gábor* hatodik, 72 kg-ban *Muhari Károly* negyedik.

Egerben került sor szeptember 1-én az országos meghívásos úttörő „B" korcsoport szabadfogású birkózó versenyére, ahol az alábbi eredmények születtek: 38 kg-ban *Molnár Tamás,* 49 kg-ban *Ambrus Zsolt* egyaránt negyedik; 53 kg-ban *Lajkó Róbert* megnyerte a versenyt, *Pető Zoltán* bronzérmet kapott. 58 kg-ban *Bagó Tamás* ezüstérmes; 58 kg-ban *Muhari II. Zoltán* negyedik.

A Szolnok megyeiek olimpiai pontversenyében a Lehel csapata vezet tíz ponttal Törökszentmiklós (7), a Szolnoki MÁV-MTE (4) és Túrkeve (3) előtt.

Kisádám Antal és *Sinka Gyula* edzők ismét eredményes munkát végeztek.

Tömegsport

Hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére a megyei vasas üzemek között szeptember 14-én sportvetélkedőt rendeztek Szolnokon.

Az egésznapos rendezvényen 17 vállalat vett részt és a hűtőgépgyári dolgozók az alábbi igen jó eredményeket érték el.

Egyéni sportágakban a női 100 m-en, 400 m-en, távolugrásban, magasugrásban első, második helyezést, a női 4x100 m-en első helyezést, a női súlylökésben második, harmadik helyezést, férfi súlylökésben első helyezést, a férfi 400 m-en pedig második, negyedik helyezést. A csapatsportágakban női kézilabdában, női labdarúgásban, férfi kézilabdában első helyezést, az atlétikai csapatbajnokságban második helyezést, a tájékozódási versenyen harmadik helyezést értek el.

A Felszabadulási Vasas Kupa összesített pontversenyében a hűtőgépgyári dolgozók az előkelő második helyen végeztek.

Szórád Béla
tömegsportfelelős

ZENÉS KONDÍCIONÁLÓ TORNA

Hűtőgépgyári Sportcsarnokban 1985. október 7-től minden hétfőn 16.00-tól 17.00 óráig és csütörtökön 16.00-tól 17.00 óráig.

Várjuk mindazok jelentkezését, akik egészséges mozgásban, sportolásban szívesen vennének részt.

Lehel SE Tömegsport Bizottság
Hűtőgépgyár Tömegsport Biz.

Balett. Foto: Nemes

Erdővédő gyerekek

Belorussziában vezették be először a szovjet köztársaságok közül azt a gyakorlatot, hogy az erdőből kijelölnek egy-egy darabot, és tangazdaság céljára használatba adják a környékbeli iskolának. A felsőosztályosok itt ismerkedhetnek az erdőgazdálkodás tudományával, megtanulják ápolni, védeni barátjukat, az erdőt. Segítenek rendben tartani a fákat, irtani a bozótot, etetni a vadállományt.

Fotó: a boriszovói erdészet tangazdaságában rendszeresen dolgoznak az iskolások.

Telefon

Ismerősöm először nem árulta el, hová telefonál, de a tárcsázásból következtettem, hogy a Volánt hívja.

— Nem tudom, a bérletek árusítói miért zárkóznak el attól, hogy biztosítás nélkül adjanak bérletet, ha én így kérem. A hetvenkét forintos bérlet (biztosítással annyi) helyett hetven forintosat kértem. Kijelentették kerek perec, úgy nem lehet. Nem akarom elhinni, hogy kötelező lenne a biztosítás! Van CSÉB-em, nagyélet-, illetve lakásbiztosításom, cascóm... Ha semmim nem volna is, amíg lakásomtól ide, innét lakásomra érkezem — netalán az úton baj ér — az üzemi baleset. Szóval nem értem!

Hosszú hallgatás következett ismerősöm részéről, majd visszakérdezett: — Szóval nincs akadálya? — Befejezve a telefonálást, felém fordult.

— Látod? Igazam lett! Minden további nélkül adni kell bérletet biztosítás nélkül is. Nem a kettő forintért, de csak havonta, ha három- négyezren veszünk bérletet, az annyiszor kettes.

Újabb hónap, újabb sorbanállás a bérletvásárlásnál. Ismerősöm mögött, kezemben a hetvenkettő forinttal hallgattam a jegyárusító szavait.

— Nincs hetvenes kérem, hetvenkettes van!

Másnap újabb telefon.

— A múltkor nekem adott igazat, miszerint nincs akadálya a biztosítás nélküli bérletvásárlásnak, mégis csak hetvenkettő forintot kellett fizetnem!

— Azonnal intézkedni fogok! — hangzott a válasz.

Most higgyem vagy ne higgyem?

Baranyi József

Hírek

Országos vasas amatőr képző és iparművészeti kiállítást rendezett a Vasasszakszervezet Ózdon, a Liszt Ferenc Művelődési Központban szeptember 14—október 14-ig. Vállalatunk két fiatal amatőr művésze, *Györki Árpád* és *Sisa István* festményekkel vesz részt a tárlaton.

*

1985. aug. 30—szept. 1. között rendezték meg az OTP országos sportnapokat, ahol a jászberényi asztaliteniszező csapat *(Fecske Sára, Mézes Ferencné* és *Nagy Mihályné)* II. helyezést ért el. *Mézes Ferencné* a legjobb asztaliteniszező címet is elnyerte.

Reprezentatív kiállítással veszünk részt a BNV-n

A HŰTŐGÉPGYÁR AZ 1985. ÉVI ŐSZI BNV-N AZ F PAVILON 203/A STANDJÁN 231 NÉGYZETMÉTEREN ÁLLÍT KI.

HÁZTARTÁSI HŰTŐ- ÉS FAGYASZTÓSZEKRÉNYEKET, FAGYASZTÓLÁDÁKAT, SZÓDA- ÉS HABSZIFONOKAT, RADAL RADIÁTOROKAT, BK ABLAKKLÍMÁKAT.

A STANDON VIDEOBERENDEZÉS IS MŰKÖDNI FOG, A HŰTŐGÉPGYÁRRÓL KÉSZÜLT FILMEKET TEKINTHETIK MEG AZ ODALÁTOGATÓK.

A VÁSÁR NYITVATARTÁSA: MINDEN NAP 10—19 ÓRÁIG. SZAKMAI NAPOK: SZEPTEMBER 30., OKTÓBER 1., 2., 3., 10—14 ÓRÁIG.

Bővülő gazdasági kapcsolatok

Magasrangú kínai küldöttség tett látogatást szeptember 10-én a Hűtőgépgyárban *Csao Ming Sen* miniszterhelyettes vezetésével. A vendégeket — akik több napig tartózkodtak Magyarországon —, *Gábor András,* az ipari miniszter helyettese kísérte el. *Gorjanc Ignác* vezérigazgató adott tájékoztatást a vállalat jelenéről és a jövőbeni tervekről, majd gyárlátogatáson ismerkedtek a kínai szakemberek a hűtőszekrény-gyártással és az erőművi hűtőelemek készítésével. A Hűtőgépgyár mindkét termékét ismerik Kínában. Hűtőszekrényből több ezret vásárolt eddig a távol-keleti ország, erőművi hűtőberendezések szállítása pedig már elkezdődött.

Még egyszer a találkozóról

Jó idő, jó műsor, emelkedett hangulat.

Tisztelt Hűtőgép újság szerkesztősége!

Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy jelentessék meg a nyugdíjasok köszönetét, azért a szép napért amivel a szakszervezeti bizottság, a vállalat vezetése, valamennyi dolgozója részesített bennünket augusztus 16-án, a nyugdíjastalálkozón.

Nagyszerűen éreztük magunkat. Szép műsort adtak a művészek, és a vacsora is nagyon finom volt. Most sajnos jövő nyárig kell várakozni, hogy újra ilyen kellemes találkozón vehessünk részt.

Vasné Sass Katalin

Szívesen adunk helyet, az ilyen levélnek a jövőben is. (szerk.)

Háromcsillagos szálloda a szőlőben

Szeptember 23-án mutatták be az érdeklődő szakembereknek a Hotel Lehel Gyöngyét, Jászberény legújabb büszkeségét. A háromcsillagos szálloda 13 szobával, étteremmel, drinkbárral várja a vendégeket. Kiemelt szolgáltatásnak számít a szauna és a szolárium.

A neszűri tájba illő épület rekord idő alatt készült el az Alföldi Vendéglátóipari Vállalat, a Hűtőgépgyár és az Aprítógépgyár összefogásával, anyagi támogatásával.

A kivitelezést a Jászberényi Építőipari Szövetkezet és a Gyomaendrődi Állami Gazdaság faipari részlege végezte, kiváló minőségben.

Hollósi László, az Alföldi Vendéglátóipari Vállalat igazgatója köszöntötte a bemutatón megjelenteket. Méltatta azt a példás együttműködést, amely az új szálloda építésénél megvalósult. A tájba illő épületegyüttes a világon bárhol megállná a helyét. Jászberényben különösen szükség volt megfelelő — nemzetközi — szintű szálláshelyre, mert eddig hiányzott. A városba látogató külföldi üzletemberek, szakemberek többsége vagy a fővárosban, vagy Szolnokon a Pelikánban szállt meg, amely sokszor zavaróan hatott az üzleti tárgyalásokra, különböző tanácskozások megtartására. A turizmusnak egy új területét, az ipari turizmust is meg tudjuk honosítani.

A szálloda kiválóan alkalmas külföldi vadászok fogadására. Köztudott, hogy ez a fajta turizmus jelentős devizabevételt tesz lehetővé.

A zavartalan pihenésnek is minden feltétele adott. A nagyvilággal telefon és telex biztosítja az összeköttetést.

Kellemes őszi időben, szőlőérlelő napsütésben adták át a szállodát, amelynek a neve Lehel Gyöngye, de máris sokan a Neszűr gyöngyének hívják. A szőlőskert általános fejlődéséhez bizonyára hozzájárul majd az új létesítmény. Például: a bekötőút megépítése sok ember javát szolgálja majd.

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár Pártbizottságának lapja
Felelős szerkesztő: Horti János
A szerkesztő bizottság tagjai: Csuta Lajosné, Juhász Ferenc, Kissné Szabó Erika, Mester István, Nemes Árpád, Safcsák Gyula, Sárközy László Szórád Tamás.
A szerkesztőség címe: 5101 Hűtőgépgyár Pf.: 64.
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Eng. sz.: III/ÜHV/130/SzO/1976
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában Jászberény, 1985 szeptember hó
Felelős vezető: Rédei István
Táskaszám: 2590/85
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. ÉVFOLYAM 10. SZÁM ÁRA: 4,— Ft 1985. OKTÓBER

Összefogásban az erő

A KISZ és a GTE Hajdú-Bihar megyei szervezete, valamint a Hajdúsági Iparművek KISZ-bizottsága 1985 szeptemberében rendezte meg a háztartás gépgyártó ágazatban dolgozó fiatal műszakiak tanácskozását. A szervezők eredetileg műszakiak és közgazdászok közös tanácskozását kívánták megrendezni, mint az FMKT-mozgalom egyik jelentős eseményét. Sajnos a résztvevők egyike sem tudott fiatal közgazdászt delegálni, így a közgazdasági témájú előadások elmaradtak.

A fórum többféle célt szolgált. Társadalmunkban a háztartási gépek az ipari termékeken belül a legközvetlenebb kapcsolatban állnak a lakossággal. E termékek ára, minősége, esztétikai megjelenése, vásárolhatósága jelentős életszínvonal-politikai tényező. A tanácskozás abból a szempontból is fontos volt, hogy közvetett módon segítette e termékek jobb minőségű, nagyobb mennyiségű megjelenését a piacon. Segített abban is, hogy az ágazat műszaki fiataljai találkozhattak, ismerkedhettek, erősíthették a közös gondolkodást, s véleményt cserélhettek, tájékozódhattak az őket foglalkoztató kérdésekről.

Jelentős feladat a népgazdaság nyereségtermelő képességének növelése érdekében a műszaki fejlődés meggyorsítása. Ehhez nyújtott többek között segítséget e tanácskozás. A szervezők lehetőséget teremtettek a különböző vállalatok fiataljainak az ott alkalmazott műszaki újdonságok bemutatására, ami — hasonló profilról lévén szó — segít más vállalatok műszaki problémáinak megoldásában is.

A rendezvény lebonyolítása két helyszínen, Debrecenben és a Hajdúsági Iparművekben (Hadháztéglás) történt.

A résztvevő 15 vállalatot — köztük: *ELEKTHERMAX, Fegyver- és Gázkészülékgyár, Hajdúsági Iparművek, Hűtőgépgyár, LAMPART Budafoki Zománc Leányvállalat, Salgótarjáni Vasöntöde és Tűzhelygyár* — 80 fiatal képviselte. Tíz szakmai előadást tartottak. Az előadások zömmel a gyártmányfejlesztés — különös tekintettel az energiatakarékos készülékek fejlesztésére —, a lemezfeldolgozás és a minőségellenőrzés témaköreiből kerültek ki. Vállalatunktól két előadás hangzott el, *Papp Zoltán—Berke István:* Energiatakarékos fagyasztópult család kialakítása a Hűtőgépgyárban, és *Kun László:* Műanyagfeldolgozás a Hűtőgépgyárban címmel.

A szervezőket dicséri, hogy kiadványban megjelentették az előadások kivonatos anyagát és egy gyűjteményt az érdekelt vállalatoknál létrejött FMKT és Alkotó ifjúsági pályamunkákról, melyek más vállalatoknál is számot tarthatnak felhasználásra.

A háromnapos ankét végén a résztvevő fiatalok azzal váltak el, hogy két év múlva ismét összejönnek és hagyományt teremtenek ezeknek az összejöveteleknek.

B. I.

Sikeres bemutatkozás a BNV-n

A márkanévhez méltóan

Tömeges érdeklődés.

Ismerkedés.

Szépség, esztétikum 231 négyzetméteren, így lehet summázni bemutatkozásunkat a nagy nemzetközi seregszemlén. A vásárlátogató sokadalom szívesen időzött standunknál, nézegették, simogatták, nyitogatták hűtőszekrényeinket, fagyasztóládáinkat. Az „ügyeletes" hűtősök nem unatkoztak egy percig sem, az érdeklődők sokszáz kérdésére kellett kielégítő választ adni. A legtöbb kérdés így hangzott: hol lehet, mikor lehet kapni? Az árról szinte sohasem esett szó. Talán ez a vásárlói reagálás minősíti legjobban termékeinket, amelyek szerencsére változatlanul nagyon kapósak népszerűek. Külön színfoltot jelentett a videó, amely előtt fiatalok tömegei időztek szívesen.

Kiállításunkat az idén is több országosan ismert vezető személyiség tisztelte meg látogatásával.

Tárgyalás közben.

Felhívás kommunista műszakra

Vállalatunk politikai és gazdasági vezetése kéri dolgozóinkat, hogy minél nagyobb számában vegyenek részt az 1985. november 18—23. között megtartandó kommunista műszakon.

A megtermelt érték után járó bért egyenlő arányban a nyugdíjasok házának építésére és szociális helyezetük javítására kívánjuk fordítani.

Kérjük, hogy önzetlen munkájukkal járuljanak hozzá humánus céljaink eléréséhez, valamint hazánk felszabadulásának jubileuma és pártunk XIII. kongresszusa tiszteletére indított szocialista munkaverseny sikeréhez.

A vállalat vezetősége

Október útján haladva

Irta: Kókai Rudolf

A Nagy Októberi Szocialista Forradalomra emlékezünk győzelmének 68. évfordulóján.

Az oroszországi munkásosztálynak és a vele szövetséges szegényparasztságnak a kommunista párt által vezetett forradalma a világ egyhatod részén megdöntötte a tőkés- és földbirtokos osztályok uralmát. Megteremtette a proletariátus diktatúráját és a szovjetek szocialista köztársaságának új típusú államformáját.

Diadala nem az orosz történelem sajátos jelensége volt, amint ezt az ellenséges ideológia képviselői állították, hanem az imperializmus szakaszába lépett tőkén rendszer fejlődésének szükségszerű következménye. Győzelme szemléltetően mutatta meg a marxizmus-leninizmus tanításainak igazságát, a munkásosztály és kommunista élcsapata vezető szerepét az elnyomás és kizsákmányolás ellen vívott harcban. A világtörténelem legnagyobb hatású, első győztes szocialista forradalma példaképpé vált földünk proletariátusa, az elnyomott nemzetek, a felszabadulásukért küzdő gyarmati népek számára, és hatalmas lökést adott forradalmi mozgalmaiknak. Jelentősége, hogy új korszakot nyitott meg az emberiség történetében.

A nagy történelmi évfordulón ezért nemcsak a Szovjetunió népei és a szocializmus építésének útjára lépett nemzetek emlékeznek és ünnepelnek, hanem az egész világ haladó erői. A békeszerető emberek százmilliói köszöntik ezekben a napokban a Nagy Október eszméjének megvalósítóját és folytatóját, a szovjet népet.

*

Az ünnep, a visszaemlékezés alkalom is a tapasztalatok összegzésére, egy Október útján haladó nép tennivalóinak megfogalmazására.

Korunkban, amikor a felhalmozott nukleáris fegyverek arzenálja tizenöt-hússzor is képes lenne elpusztítani az egész emberiséget, létérdekünk a fegyverkezési hajsza megfékezése, a tömegpusztító fegyverek betiltása, a leszerelés, a világbéke megőrzése. Jeon Juarés francia szocialista azt mondotta, hogy az imperializmus magában hordja a háborút, mint felhő a vihart. Gondolatát folytatva hozzáfűzhetjük: a béke hordozója a szocializmus.

Ez a békepolitika, amelyet első között nyilvánított ki a győztes forradalom azóta is a lenini párt, a Szovjetunió külpolitikájának alaptétele. A szovjethatalom immár hatvannyolc éve minden lehetőséget felhasználva, változatlan erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy biztosítsa a tartós békét, kivívja az általános és teljes leszerelést. Csak az utóbbi években az előrevivő kezdeményezések tucatjai származnak a Szovjetuniótól és szövetségeseitől.

Nagy várakozással tekintünk a novemberi szovjet-amerikai csúcstalálkozó elé. Bízunk abban, hogy a tárgyalások elindítanak egy bizalomerősítő folyamatot. Bízunk abban, hogy az Október forradalmi örökségét követő nemzetek és a béke nemzetközi erői — élükön a Szovjetunióval — legújabb korunk sorsdöntő kérdéseiben is diadalmaskodni fognak.

A magyar nép sorsát erős történelmi szálak kötik össze a győztes oroszországi forradalommal, a Szovjetunióval. Az első világháború során orosz hadifogságba esettek közül százezernyi magyar fogott fegyvert a forradalom győzelméért, később a fiatal szovjet állam megvédéséért.

*

Amikor pedig hazakerültek kommunista gondolatokkal, és a parasztoknak adott föld, a munkáskézbe került gyárak, a tömegek gyakorolta hatalom emlékével élesztették az akkor már itthon is balra tartó közhangulatot. A forradalom példája Kelet- és Közép-Európában, Ázsiában ösztönzőleg hatott a nagy forradalmi mozgalmak kibontakozására, így a Magyar Tanácsköztársaság létrejöttére is.

A Szovjetunió szabadította fel hazánkat a fasizmus uralma alól és sokoldalú segítséget adott az ország újjáépítéséhez, a szocialista rend alapjainak megteremtéséhez. Később szovjet segítség tette lehetővé az ellenforradalom gyors leverését.

Napjainkban a magyar—szovjet gazdasági együttműködés jelentős szerepet játszik a népgazdaság fejlődésének biztosításában, hiszen külkereskedelmi árucserénk igen jelentős.

*

Pártunk XIII. kongresszusa történelmi tényekre alapozva állapíthatta meg: „Elsőrendű nemzeti érdekünk a magyar—szovjet barátság további erősítése, a két ország és a két nép együttműködésének gazdagítása. A Szovjetunió hazánk függetlenségének, szocialista építőmunkánknak legbiztosabb nemzetközi támasza. Pártjainkat, országainkat, népeinket összekapcsolja az elvek, az alapvető célok és az érdekek azonossága, összekötik a proletár internacionalizmus és a barátság erős szálai."

Az elkövetkezendő évek tennivalóit kongresszusunk — reális helyzetelemzésből kiindulva — világosan megfogalmazta. Feladatainkat összegezve elmondhatjuk, hogy életünk minden területén fokozottan kell, hogy előtérbe kerüljön a minőségi tényező.

Ez vállalatunk számára azt jelenti, hogy a felső vezetőktől a beosztott dolgozókig mindenkinek a saját munkája során az eddigieknél nagyobb felelősséggel, pontosabban, fegyelmezettebben kell dolgoznia.

Sok gazdasági és politikai feladatot oldottunk meg ebben az évben is sikeresen. Ugyanakkor belső gyengeségeinket is többé-kevésbé ismerjük. Vannak még az év hátralévő időszakában is fontos teendőink. Úgy gondolom, a jövőben valamennyiünk feladata a kollektíva iránt érzett felelősségünk növelése. Ennek során fontos tényezők a különböző vállalati döntések még demokratikusabb előkészítése, a döntések megfelelő végrehajtása és az ellenőrzés demokratizmusának erősítése.

*

Városunk életében különös jelentőséggel bír a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 68. évfordulójának megünneplése. Társadalmi összefogással emlékművet avatunk. Leninnek, a szocializmus fáklyáját századunk elején lángra gyújtó géniusznak állítunk emléket. Leninnek, akinek forradalmisága az új, igazságosabb társadalomhoz, a békés életet biztosító új viszonyokhoz vezetett.

Fejezze ki ez az emlékmű a város lakóinak békevágyát, tenniakarását, saját életük értelmesebbé és környezetük szebbé tételéért. Fejezze ki valamennyiünk tiszteletét és háláját azok iránt, akik ma is a lenini politika következetes folytatói. Az évforduló alkalmából köszöntjük a szovjet népet. Azt kívánjuk, hogy Október útján haladva érjenek el újabb eredményeket a szocializmus és a világbéke javára. Ez a mi népünk további előrehaladásának is legfontosabb feltétele.

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Dr. Rédei István

Felelős beosztásban

Kardos Anikó

— Anikó! Nemrég még az anyagellátási főosztályon dolgoztál, most pedig a KISZ-bizottság politikai munkatársa vagy. Hogyan került sor erre a váltásra, s milyenek az első benyomásaid?

— *Vass Attila*, a vállalat KISZ-bizottságának titkára keresett meg, hogy lenne-e kedvem ehhez a munkához. Miután a főnökeimmel egyeztetett és én is igent mondtam, szeptember 15-től itt dolgozom. Korábban is szívesen vettem részt a különböző KISZ-es rendezvényeken, s amelyikre tudtam, elmentem.

— Milyen céljaid vannak, s milyen elvárásokat állítottál fel magaddal szemben az új munkakörödben?

— Jelenleg csak a KISZ-titkárokat ismerem, s azok közül is többet csak telefonon keresztül. Mindenképpen szeretnék velük, s egyáltalán a fiatalokkal jó kapcsolatot kiépíteni. Örülnék ha megkeresnének gondjaikkal, problémáikkal és gyakran tudnék segíteni nekik. A sport és kulturális szervezőmunka lesz a fő feladatom, persze ez nem jelenti azt, hogy más irányú munkát nem kell majd elvégeznem.

— Van ezzel kapcsolatban valamilyen konkrét elképzelésed, ötleted?

— Néhány alapszervezetről tudok, amelyiknek van kapcsolata más intézmények KISZ-eseivel. Ez szerintem jó dolog, s örülnék, ha gyarapodna a számuk. A legfontosabb viszont úgy gondolom az, hogy olyan programokat szervezzünk, amelyeken szívesen vesznek részt a fiatalok.

— Úgy tudom, kereskedelmi szakközépiskolába jártál. Az új munkaköröd jelenti-e a szakmai irányú terveid feladását?

— Semmiképpen sem. A szakmai továbbképzés érdekében szeretném elvégezni a kereskedelmi főiskolát Szolnokon.

— Ha tanulni kezdesz gondolom nem sok szabad időd marad. Ha mégis mivel foglalkozol szívesen?

— Túl sok szabad időm már most sincs, mert marxista—leninista középiskolába és angol nyelvtanfolyamra járok. Fennmaradó időmből sokat töltök együtt főiskolás barátaimmal, ismerőseimmel. Szeretek táncolni, sportolni, főleg úszni és korcsolyázni Szívesen kötök, s szeretnék megtanulni teniszezni. Sajnos azonban tényleg nagyon kevés az idő mindenre.

Dr. Rédei

Ünnepélyes kulcsátadás

Emlékezetes, megható ünnepség volt október 8-án vállalatunknál. A megye minden szegletéből érkeztek meghívottak, hogy tanúi, részesei legyenek egy nevezetes eseménynek, a tízezredik OTP lakás ünnepélyes kulcsátadásának. Huszonöt év alatt ennyi társasházi lakás készült a megyében.

Szűcs Ferenc, az OTP megyei igazgatója üdvözölte a jelenlévőket, külön köszöntötte az elnökség tagjait, elsőként Szabó Istvánt, az MSZMP Központi Bizottságának tagját, a városi pártbizottság első titkárát.

Sándor László, a HNF Szolnok Megyei Bizottságának titkára mondott ünnepi beszédet, amelyben emlékeztetett a lakásépítés területén megtett útra. „A lakás az emberek alapvető szükséglete. A lakásellátás egyik legfontosabb tényezője az életszínvonal alakulásának . . .” — mondotta a szónok, majd emlékeztetett a megrongálódott, szegényes lakásállományra, amely a szocializmus építésének a kezdetén volt jellemző.

1960-ban hagyta jóvá a kormány az első tizenöt éves lakásfejlesztési tervet. Egymillió új otthon volt a cél, amely teljesült. Hazánk történetében ez példanélkül álló. Minden harmadik család új otthonba költözött másfél évtized alatt. Európai mércével is kiemelkedő társadalmi teljesítmény.

A gondokat, problémákat sem hallgatta el a szónok, a beruházási források szűkössége, az építés drágulása, az erők koncentrálását, új utak keresését teszi szükségessé.

A Hűtőgépgyár vezetői országszerte is figyelemre méltó eredményességgel támogatják a lakásépítés minden formáját. Az OTP-vel is gyümölcsöző együttműködést alakítottak ki a társasház-építésben. Tíz év alatt közel kétszáz lakásba költözhettek be a gyári dolgozók. Ezen az ünnepségen nyolcan vették át a kulcsokat Dr. Tisza Lászlótól, az OTP vezérigazgatójától. Köztük volt a szerencsés, a tízezredik, Tóth D. József háromgyermekes célgéptervező, aki automata mosógépet kapott ajándékba az OTP-től és a jászberényi Skála Áruháztól.

Az ünnepségen sokan kaptak kitüntetést.

„Faluszél őszi napsütésben.”

Sándor László mondott ünnepi beszédet.

Ajándék a tízezrediknek.

Pethő Istvánné átveszi a jutalmat.

Egy emlékkönyvet lapozva

Baráti találkozóra invitált a meghívó, mégpedig rendhagyó eseményre. Rendhagyó, mert nem volt ilyen még a vállalat történetében. Generációk kézfogásának, a zászlóbontók és a zászlót tovább vivők emlékezésének lehettem részese. Történt ugyanis, hogy szeptember 27-én az Aranyponty Étteremben a szerszámüzemben dolgozó Sziklai Sándor KISZ-alapszervezet vezetősége vendégül látta mindazokat egy baráti összejövetelen —, akik sokat tettek 1957-től napjainkig az üzemi KISZ-munkáért biztosították a folyamatosságot.

A kilencven meghívott közül legalább nyolcvanan eljöttek, hogy felelevenítsék egy-egy korszak közös élményét, kicseréljék gondolataikat az eltelt közel három évtizedről. A jelenlevők többsége már nem KISZ-tag, sőt nem is a szerszámüzemben dolgozik, néhányan pedig már nem a Hűtőgépgyárban keresik a kenyeret, de ezen az estén valamennyien a „nevelőanyát” a szerszámüzem kollektíváját, az ott eltöltött rövidebb-hosszabb idő életreszóló, magatartást és szemléletet formáló élményét dícsérték.

Eljött a doktori címért küzdő pártmunkás, az intézmény vezető, a személyzetis, három üzemvezető, művezetők, osztályvezető, tanműhelyvezető, normás, több alapszervi párttitkár . . . és még sorolhatnánk hosszan, akik e fészekaljából repültek ki.

Az alapszervezet emlékkönyvébe külön fejezetet nyitottak Vendégeink gondolatai címmel. Érdemes belelapozni a forrásértékű vallomásokba.

„1957 tavaszán mi is fiatalok voltunk. Elkezdtünk valamit, amit most ti folytattok . . . Örülünk. . .”

„A szerszámüzemben tizenöt lelkes fiatal gyűlt össze '57 tavaszán és megalakítottuk a Fémnyomó és Lemezárugyár első KISZ-alapszervezetét. Büszke vagyok rá, hogy én is köztük lehettem. . .”

„Jóleső érzés, hogy az alapszervezeti vezetés meg tudta szervezni a „veteránok” és a fiatal KISZ-tagok találkozóját. . .”

„'58-ban zászlóval jutalmaztak meg bennünket a megyében elért jó eredményünkért, amelyet az export ifjúsági brigáddal értünk el. . .”

Hely hiányában nincs arra lehetőség, hogy akár csak töredékét is idézzük az emlékkönyvben található bejegyzéseknek. Közös munkasikerek, kirándulások, barátságok, szerelmek, örömök, családások, győzelmek és megtorpanások egyaránt kiolvashatók a sorokból. Szinte valamennyi „történetíró” ezzel fejezte be közlendőjét: Reméljük a jövőben többet találkozunk.

H.

Nem divatbemutató, pedig az is lehetne, olyan szép „munkaszerelést” kaptak a szakmunkástanulók.

Nemcsak a fiatalok gondja

Amikor az október 7-i pártbizottsági ülésre meghívtak, mint a városi pártbizottság ifjúsági felelősét, még nem tudtam, hogy„ maratoni” lesz. Elolvasva a pártépítési munkabizottság jelentését „Az ifjúság helyzetének vállalati tapasztalatairól és a további feladatokról” az volt a véleményem, hogy az átfogó, tartalmas, mindennel foglalkozik nagyon nagy témakört ölel fel. Izgatottan vártam az ülést. Kíváncsi voltam, milyen lehet, amikor rólunk fiatalokról, munkánkról, feladatainkról, gondjainkról, felelősségünkről lesz szó.

A hozzászólók kiemelten foglalkoztak az ifjúság beilleszkedésének tapasztalataival, erkölcsi, politikai arculatával. Jó volt hallani, és a jelentés is kiemelte, hogy a fiatalok politikai érzékenysége fokozódik, reálisan gondolkodik, politizál, kritikai érzéke fejlett. Példamutatóan vesz részt a vállalati közéletben, élen jár a gazdasági munkában és megfelelő információval rendelkezik.

Nagy vitát váltott ki a fiatalok anyagi és szociális helyzete. Köztudott, hogy az ifjúságpolitikai határozat megjelenése óta a pártszervek a gazdaságvezetés, és a megtartott ifjúsági parlamentek rendszeresen foglalkoznak a fiatalok szociális helyzetével, bérezésükkel, politikai fejlődésükkel. Újszerű kezdeményezések is tapasztalhatók. Rendszeressé váltak a fiatalokkal történő kerekasztal beszélgetések, ahol beilleszkedésünkről, bérezésünkről, napi munkánkról esik szó. A fiatalok bérezési gondjaival sokat foglalkozott az ülés. Minden hozzászóló elismerte, hogy e területen gond van, és ha ez megoldódik a problémák jelentős része is megszűnik. Ezért a vállalat vezetése sokat tesz, pl. diplomások bérének kötelező emelése, mérhető munkahelyek kialakítása, vgmk és lehetne még tovább sorolni.

Munkahelyi beilleszkedésünket döntő mértékben befolyásolja az önálló otthon megteremtése, a családalapítás lehetősége. Örvendetes tény, hogy az átadott lakások 75 %-át 35 éven aluliak kapják. Mi fiatalok nagyra értékeljük, elismerjük a vállalat ezen irányú törekvéseit.

Bár az is tény, hogy szülői támogatás nélkül szinte elviselhetetlen tehert jelent az önálló otthon teremtés. Előfordul, hogy nem az kap lakást, aki leginkább rászorul, hanem az aki meg tudja fizetni.

Az összefoglalóban elhangzott: az ifjúság nevelésében elengedhetetlenül fontos, hogy partnernek, egyenrangú társnak tekintsenek bennünket a vitában és a cselekvésben egyaránt. Jobban meg kell találni hozzánk a hangot, építeni kell tudásunkra, lelkesedésünkre. A párbeszédek során, pedig több őszinte szóra nagyobb bizalomra, megértésre van szükségünk.

Az üzemi pártbizottság a helyzet fontosságára való tekintettel olyan feladattervet dolgoz ki, amely elősegíti beilleszkedésünket, vállalathoz való kötődésünket, törekszik élet- és munkakörülményeink javítására. Ennek feltétele az, hogy mi fiatalok mindent megtegyünk annak érdekében, hogy a vállalat jobb eredményeket érhessen el, és kivegyük részünket a társadalmi és közéleti aktivitásból.

Gondosné Száraz Katalin

Stratégiánk a VII. ötéves tervben

Jó alapról tervezhetjük a jövőt

Írta: Gorjanc Ignác

1985-tel lezárul a VI. ötéves terv, így már aktuális, hogy az egész népgazdaság és az egyes vállalatok is alaposan felmérjék helyzetüket, eredményeiket, lehetőségeiket és megfogalmazzák azokat a célokat, amelyeket az 1990-nel záruló következő tervciklusban el szeretnének érni.

A Hűtőgépgyár azon kiemelt vállalatok közé tartozik, melynek terveiről a központi szervek — elsősorban az Országos Tervhivatal és az Ipari Minisztérium is információkat kíván szerezni a népgazdasági tervezőmunkához. Ezért felkérték a Hűtőgépgyárat, hogy már 1985-ben dolgozza ki előzetes elgondolását a következő tervidőszakra.

Így ma már — annak ellenére, hogy a terv még nincs kész és nincs sem lezárva, sem jóváhagyva — az informáltsági helyzetnek megfelelően az előzetes elképzeléseink rendelkezésre állnak. Úgy gondolom, hogy helyes, ha dolgozóinkkal ismertetjük, a jelenlegi stádiumban hogyan képzeljük el a vállalat jövőjét, mi az, amit el szeretnénk érni és milyen feltételekkel, körülményekkel számolunk a következő öt évben.

Az alaphelyzet elemzésénél nem árt visszatekinteni arra, hogy a VI. ötéves tervben hogyan fejlődött a vállalat és így milyen „kondícióban" indul a jövőnek. Közismert, hogy az elmúlt öt év sem a világban, sem a magyar gazdaságban, de a Hűtőgépgyárban sem volt könnyű! Gazdasági problémák előre nem látható sora nehezítette fejlődésünket.

A rendkívüli körülmények ellenére is úgy ítélem meg, hogy a Hűtőgépgyár fejlődési üteme meghaladta a népgazdasági fejlődés ütemét. Ez a megállapítás akkor is igaz, ha ez idő alatt voltak gyengébb éveink, de voltak vitathatatlanul kiugró, eredményes éveink is. Várhatóan az idei év is az eredményes évek közé sorolható.

Néhány adat arról a fejlődésről, amelyet megtettünk — ahol az 1980. évet vettük kiindulópontnak és az 1985. évi várható eredményeket pedig a tervidőszak végére vettük számba:

	1980	1985	%
Értékesítés (milliárd forintban)	3,593	5,000	139,2
ebből: tőkés export	0,950	1,130	118,9
szoc. export	0,514	0,750	145,6
Bérszínvonal fő/év/Ft	45 573	68 003	149,2
Összes létszám: fő	6 051	5 337	88,2
Elszámolás alapjául szolgáló nyereség (millió forintban)	169	450	266,3

Ez az alap, amiből a jövőt tervezhetjük.

Piaci helyzetkép

Mi az, amit reálisnak és elérhetőnek tartunk a következő öt évben?

Elsőként elemeznünk kell gyártmányaink piaci helyzetét, a várható piaci tendenciákat, egyes gyártmányaink műszaki színvonalát, gazdaságosságát és nem utolsó sorban a gazdaságpolitikát közvetítő szabályozórendszer vállalatunkra való hatását.

Jelenlegi piaci helyzetünk felmérése alapján a következő támpontok határozzák meg jövőbeli helyzetünket:

1. Minden termékünk eladható, keresett a piacon, időnként és helyenként nem tudjuk kielégíteni sem a lakossági, sem a beruházási szférákba tartozó szükségleteket.

2. Termékféleségeink egy része neves nyugat-európai gyártócégek licence, know-howja, másik része találmányi fejlesztések eredménye, harmadik része a legkorszerűbb nyugat-európai alkatrészek és szerelvények beépítésével készül.

3. Termékeink a tőkés piacokon (főleg a háztartási és kereskedelmi hűtéstechnika területén) nem újdonsághordozók, hanem követők, nyugati gyártók gyártmányskálájának kiegészítői, hiánypótlói, áruházi középkategóriás termékek.

4. A hazai piacon — monopolhelyzetünkből adódóan — ellátási feladatunk van, amelyet megszabott a Gazdasági Bizottság.

5. KGST-piacokon az államok közötti, kontingensekben szabályozott árucserékben kötelező és célszerű módon termékeinkkel jelen leszünk.

6. Piaci tevékenységünket egyre korszerűsödő piacszervezettel végezzük, amelynek bizonyítéka, hogy már 1985-ben exportjogaink teljes körűvé tétele mellett, igen nagy területre megkapta vállalatunk az alkatrész- és alapanyagimportjogot is.

A fentieket összegezve megállapítható: Konstrukciók megfelelőek, jók, továbbfejleszthetők. Alkalmazott anyagok, alkatrészek, részegységek megfelelőek. Gyártási eljárásaink részben korszerűtlenek. A minőség rendkívül hullámzó, amely visszavezethető: a munkafegyelem problémájára, szervezetlenségre, beszerzési nehézségekre, létszámgondokra, azon belül minőségi gondokra, technikai problémákra. Eladói viselkedésünk területén problémát jelentenek esetenként: a határidők be nem tartása és a szállítási kulturálatlanság.

Nem változik a termékszerkezet

Az állam gazdaságpolitikája és a vállalati érdek egyaránt szükségessé teszi mindhárom piacon jelenlétünket. Ennek feltételei egyértelműen adódnak az előző, a jelenre vonatkozó piacfelmérési eredményekből is. A piacok megtartása érdekében a következő feladatok rajzolódnak ki a VII. ötéves tervre:

Háztartási hűtő- és fagyasztószekrények területén:
- Energiatakarékos konstrukciók kifejlesztése és gyártásba vétele,
- a jelenlegi típusok továbbfejlesztésével választékbővítés,
- fogyasztói igényekhez való jobb alkalmazkodás a nagyobb űrtartalmak és magasabb csillagszám tekintetében,
- gyártókapacitások növelése, az éves kb. 600 ezer darabig,
- minőségbiztosítás,
- gazdaságos exportpiaci szempontok alapján tőkés értékesítés.

Kereskedelmi hűtőberendezések területén:
- Komplex gyártmányfejlesztés az élelmiszeráruházi berendezéseknél,
- a fenti fejlesztéshez tartozó kapacitásbővítés és gyártáskorszerűsítés,
- piackutatás és tőkés értékesítés.

Hőcserélő termékcsaládnál — különös tekintettel a Heller-Forgó-féle hőcserélőkre — a piaci igényeknek megfelelő kapacitásbővítés, a jelenleginél nagyobb tőkéspiaci értékesítés.

Autó- és habszifonoknál alapvető gyártmány- és gyártásrekonstrukciót nem tervezünk, piaci jelenlétünket mindhárom relációban fenntartjuk.

Radiátor területén versenyhelyzet állt elő. Pozíciónk megtartása érdekében mind gyártmány-, mind gyártásfejlesztésre sort kell kerítenünk.

Klímatechnikai berendezések: rendszerek telepítése területén feladataink az elmúlt időszak referenciái alapján növekednek. Gyártmány- és gyártásfejlesztési tevékenységet szándékozunk megvalósítani elsősorban hazai felhasználásra.

Minden termékcsoportra érvényes, hogy hatékony piaci munkát, árumunkát kifejteni csak megbízható minőséggel, határidőre való szállítással, a veszteségeket folyamatosan csökkentő, fegyelmezett „háttériparral" lehet elérni.

Úgy ítéljük meg, hogy termékeink a jövőben is gazdaságosan eladhatók, de csak akkor, ha a gyártmányfejlesztésben az eddigi eredményeinket nem tekintjük csúcsnak és követni tudjuk az előttünk haladókat. Lehetőleg úgy, hogy a jelenlegi színvonal-különbség az élvonalhoz képest ne növekedjen, hanem csökkenjen.

Korszerűség = versenyképesség

A tervezés kapcsán végzett elemzés azt mutatja, hogy *leggyengébb pontunk a gyártás területén van.* Egy termék, amely a piacon megjelenik nemcsak attól lesz jó, hogy milyennek szerkesztették meg, hanem attól is, hogy milyen körülmények között állították elő. Ez pedig a technológiai fejlesztést teszi nélkülözhetetlenné. E területen nagyobb az elmaradásunk a fejlett ipari országokhoz képest, mint a konstrukciók területén. Ez a fejlesztési cél sem könnyű, elsősorban azért, mert igen sok korlátozó tényezővel találjuk magunkat szembe. Beruházási lehetőségeinket elsősorban az határozza meg, hogy mennyire leszünk képesek a vállalati nyereség növelésére. A mai adózási szinten évi 600 milliót meghaladó nyereség szükséges ahhoz, hogy annyi beruházási forrás képződjön, hogy az elhasználódott kapacitásokat egy fejlettebb, korszerűbb, termelékenyebb szintre tudjuk emelni.

A fejlesztési célokon belül a volumennövekedés prioritása háttérbe szorul és előtérbe kerül mindenképpen a hozzáadott érték, a munkánkkal elért többletérték növelése. Ez pedig azt jelenti, hogy a volumennövekedés másodlagos szerepet tölt be a vállalat életében. E cél elérése rendkívül összetett, magas színvonalú műszaki munkát, informáltságot, tudást és szorgalmat kíván meg. Ugyancsak nem lebecsülendő erőforrásunk: a termelésszervezés korszerűsítése, a selejt és egyéb veszteségforrások megszüntetése.

A tervidőszak első felében meg kell oldani a számítógépes termelésirányítást is. Ehhez jó alapot nyújt a számítástechnika gyakorlati alkalmazásában eddig megtett utunk. Az öreg R-20-as jó iskola volt a számítástechnikai ismeretek és alapok megteremtésében. Kialakultak azok a műszaki adatbázisok, amelyek lehetővé teszik, hogy várhatóan 1987-ben üzembe helyezzünk egy új központi számítógépet. E számítógép közvetlen adatbevitellel és közvetlen eredménykiadással, sok terminállal ellátva olyan új számítástechnikai színvonalat, illetve annak gépi hátterét teremti meg, amely alkalmas sok olyan szervezési és irányítási kérdés megoldására, amelyről eddig még csak vágyakozva beszélhettünk.

Bér- és szervezetfejlesztés

Dolgozóinkat közvetlenül érintő *bérkérdésekben* azt tervezzük, hogy a vállalati nyereséget mindenképpen olyan ütemben növeljük, hogy az lehetővé tegye a bérek évi 6—8 %-os emelkedését.

Szólni kell néhány szót a *szervezetfejlesztésekről* is. Közel két éve a vállalati szervezet folyamatos átalakítás alatt áll.

Joggal felmerül a kérdés: *Mindig így lesz ezután?*

Erre a válasz: határozott nem! A fő átalakítási folyamatok lényegében 1985 végéig lezajlanak és egy kevés rész marad jövő év elejére. Az átalakított szervezet korszerűbb, ütőképesebb, és gazdálkodóképesebb, mint a korábbi.

Nem árt végiggondolni a szervezeti változások célját, melyek a következők voltak:
- önelszámoló gyáregységek létrehozása,
- a központi és irányító funkciók szétválasztása,
- a piaci hatásokra reagálni tudó centralizált kereskedelmi szervezet kialakítása,
- műszaki területen a központi és gyáregységi feladatok elkülönítése,
- Kutató-fejlesztő intézet létrehozása,
- az önelszámoló szolgáltató üzemek rendszerének kialakítása,
- az önelszámolást alátámasztó új tervezési és visszamérési rendszer megteremtése,
- az anyagi érdekeltségi rendszer új alapokra való helyezése.

Úgy érzem ezek az elképzelések teljesülnek is. Természetes, hogy a szervezetfejlesztés fő mozgásainak lecsillapítása után is lesz még finomítani való, hiszen az élet és a haladás nem állhat meg.

Szociálpolitika, beruházás

Kiemelten kívánjuk kezelni a jövőben is a *lakásépítés* támogatását, *kulturális* és *sportélet* patronálását. Meg kell azonban mondani, hogy a vállalati erőforrások bizonyára nem teszik majd lehetővé, hogy ezen célokra az elmúlt évek szintjén hozzunk anyagi áldozatokat.

Az összes vállalati *beruházást* 5 évre mintegy egymilliárd forintra tervezzük. Új gyártmánycsoport bevezetését, vagy a meglévő megszüntetését nem tervezzük. Így ezt az összeget döntően a meglévők gyártóbázisának korszerűsítésére kell fordítani és itt is előnyben kell részesíteni a gépi berendezéseket.

Jelentősebb épületberuházást nem tervezünk, csupán a technológiai fejlesztéssel összefüggő nélkülözhetetlen rekonstrukciós jellegű átalakításokat.

Mérsékeltebb növekedés mint eddig

A népgazdasági terv a VII. ötéves tervre évi 3—4 százalékos volumennövekedést jelez. A Hűtőgépgyár vezetése úgy ítéli meg, hogy a tervidőszakban évente max. 3—3,5 százalékos átlagos volumennövekedést érhetünk el. Ez egyben az eddigi növekedési ütemhez képest csökkenést jelent akkor is, ha a növekedési ütemnél figyelembe vesszük, hogy ezen értékek változatlan áron vannak megadva és így az áremelkedésből fakadó ütemnövekedés a tényleges növekedési indexeket fel fogja emelni. Változatlan áron számolva az 1985. évi várhatóhoz képest 1990-ben mintegy 600 millió forinttal több termeléssel számolunk.

Az összes foglalkoztatott *létszámban* mintegy nyolc százalékos csökkenést terveztünk 1990-ig. A csökkenést elsősorban az egymilliárdos beruházás termelékenységnövelő hatásával és az improduktív területek létszámának csökkentésével kívánjuk elérni.

Természetszerűleg a tervezőmunka nincs lezárva, új információk, szabályozóváltozások jöhetnek. Meghatározza terveink kiindulópontját, hogy az 1985. évet milyen eredménnyel zárjuk. Az ötéves terv olyan szintű kidolgozása, amely alkalmas a jóváhagyásra, a jövő év elején várható.

E terv megvitatása már a megalakult vállalati tanács egyik fontos és nagy jelentőségű feladata lesz.

Kik lesznek a tagok?

A vállalati tanács megalakításának előkészületeiről rendszeresen tájékoztattuk dolgozóinkat. A szeptemberi újság mellékleteként megjelent a Szervezeti és működési szabályzat tervezete is. Ennek vitája most zajlik. A 16 választói egység kollektívái már azon is gondolkoznak, hogy ki vagy kik lesznek legalkalmasabbak arra, hogy területüket képviseljék a vállalati tanácsban. Minden területen megválasztották már a jelölő bizottság elnökét és tagjait. Közreadjuk a jelölő bizottságok elnökeinek névsorát.

1. Műszaki igazgatóság:	*Békefi Jenő*
2. Kutató-fejlesztő intézet:	*Simon Ferenc*
3. Gyártásfejlesztési főmérnökség:	*Karácsony István*
4. Üzemfenntartási főmérnökség I:	*Bakó Győző*
5. Üzemfenntartási főmérnökség II:	*Inges András*
6. Gazdasági igazgatóság:	*Szabó Kálmánné*
7. Kereskedelmi igazgatóság I:	*Baranyi József*
8. Kereskedelmi igazgatóság II:	*Kelemen Csaba*
9. Személyzeti-szociális igazgatóság:	*Dinai Józsefné*
10. Háztartási hűtőszekrény gyáregység I:	*Berényi György*
11. Háztartási hűtőszekrény gyáregység II:	*Anderka Jánosné*
12. Háztartási hűtőszekrény gyáregység III:	*Mukri János*
13. Hőcserélő gyáregység:	*Urbán László*
14. Hűtő- és klímatechnikai gyáregység I:	*Tasi András*
15. Hűtő- és klímatechnikai gyáregység II:	*Faragó János*
16. Radiátor gyáregység:	*Vígh Zoltán*

A Szervezeti és működési szabályzat tervezet tartalmazza, hogy mely szervezeti egységek tartoznak egy-egy választói egységbe. A vállalati tanácstagok megválasztására november 19. és 25. között kerül sor, a már kiadott ütemterv szerint. Addig, az itt ismertetett jelölő bizottsági elnökökhöz lehet fordulni javaslatokkal, a vállalati tanácstag személyére vonatkozóan.

Hírek

A Hazafias Népfront városi bizottsága október 28-án tartotta küldöttértekezletét, melyen beszámoló hangzott el a VII. kongresszus óta végzett munkáról, és megválasztották a következő időszakra a tisztségviselőket.

*

A propagandista klub vendége október 16-án *dr. Nuber István* kandidátus, az MSZMP KB agitációs és propaganda osztályának munkatársa volt. Rendkívül érdekes, sok új információt tartalmazó előadásának témája társadalmi fejlődésünk politikai, ideológiai kérdései voltak.

Bemutatjuk a jelöltjeinket

A szakszervezeti választások következő fordulója novemberben lesz. Ekkor meg kell választani a vszb tagjait, titkárát, elnökét. A választás — a SZOT előírásainak megfelelően — teljeskörű, azaz minden szakszervezeti tag szavaz. *Horváth István*, a jelölő bizottság vezetője az összegyűjtött javaslatok alapján összeállította a jelöltek névsorát, melyet most közzéteszünk:

Bathó László budapesti üszb-titkár: 1970-ben kezdett vállalatunknál, mint villamos mérnök. Jelenleg a vevőszolgálati főosztály helyettes vezetője. Az üszb-titkárának 1985-ben választották. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Nagy András jászboldogházi üszb-titkár: 1971-től dolgozik a radiátor gyáregységben, jelenleg rendészeti csoportvezető. 1973-ban választották először az üszb-titkárává. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Belényesi Józsefné munkabizottság-vezető: 1968-ban pályakezdő üzemmérnökként kezdett vállalatunknál. 1983-ban függetlenített funkcióban a vszb szociálpolitikai bizottságának vezetője lett. A TT elnöke. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Nagy Pál munkabizottság-vezető: 1970-ben üzemszervezői oklevéllel, jött vállalatunkhoz. Szervezési osztályon dolgozik, jelenleg osztályvezető. 1978 óta a műszaki-gazdassági bizottság vezetője. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Magyar Ferencné bizalmi az abszorpciós aggregát üzemben: 1974 óta dolgozik a Hűtőgépgyárban, mint betanított munkás. Bizalminak 1985-ben választották. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Pálinkás Istvánné bizalmi. 1976-ban jött vállalatunkhoz. Betanított munkásként dolgozott az abszorpciós hűtőszekrény üzemben. '78-tól bizalmi. 1985 elején került Budapestre. Ott az üszb-tagjává választották. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Major Józsefné jászárokszállási üszb-titkár: 1971 óta gyártáselőkészítő a hűtő- és klímatechnikai gyáregységben. 1973-tól szakszervezeti bizalmi, 83-tól pedig üszb-titkár. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Rabi Tibor főbizalmi a műszaki fejlesztési területen: 1978-ban jött pályakezdőként vállalatunkhoz. Műszaki fejlesztő munkakörben dolgozik. Ez év őszén választották meg főbizalmiknak. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Misovits Miklós főbizalmi a forgácsoló üzemben: 1973-ban kezdett vállalatunknál dolgozni forgácsoló szakmunkásként. 1980—85-ig alapszervezeti KISZ-titkár volt. Idén főbizalminak választották, javasolt tisztség: vszb-tag.

Remete László főbizalmi az energia főosztályon: 1961 óta dolgozik a Hűtőgépgyárban, foglalkozása elektrikus. Szakszervezeti funkcióit 1978-tól tölt be. Idén másodízben is főbizalminak választották. Javasolt tisztség: vszb-elnök.

Szabó Károly, a vszb szervező titkára: 1961 óta dolgozik a Hűtőgépgyárban. Kőszörűsként a szerszámüzemben dolgozott. Szakszervezeti munkát 1963 óta végez. 1977-től látja el jelenlegi funkcióját. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Tóth János főbizalmi a tmk-üzemben: 1961-ben került vállalatunkhoz, jelenleg csőszerelő csoportvezető. Szakszervezeti funkciót 1961-től folyamatosan lát el. 1966-ban műhelybizottsági titkár, majd főbizalmi. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Varga Istvánné főbizalmi a járművízhűtő üzemben: 1965-ben lépett be vállalatunkhoz. Előbb segédmunkás volt, most üzemi bérszámfejtőként dolgozik. Első ízben 1980-ban választották főbizalminak. Javasolt tisztség: vszb-tag.

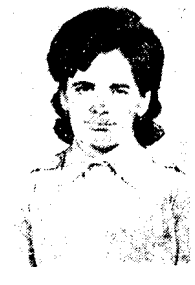

Varga Ferencné főbizalmi, a Bosch-üzemben: 1966 óta dolgozik a Hűtőgépgyárban. Jelenleg beállító-lakatos a lámpaszerelésnél. Mint főbizalmi 1983 óta dolgozik. Javasolt tisztség: vszb-tag.

Velkei István, a vszb-titkára: 1985-ben szerszámkészítőként kezdte pályafutását vállalatunknál. Első ízben 1973-ban választották meg a vállalati szakszervezeti bizottság titkárának. Javasolt tisztség: vszb-titkár.

„...és belefért egy napba"

Az elmúlt évek kellemes emlékű kirándulásai után (Vác, Szarvas, Kecskemét) a szakszervezeti kulturosok kíváncsian várták az ez évre tervezett programot. Idén kicsit meglepődtünk az úticélon, ami Budapest volt. A meglepetés oka részben az ötlet kézenfekvő volta, másrészt az a tény, hogy az éves kulturális programok túlnyomó többsége Budapesthez kapcsolódik.

Ezzel a kicsit „mást várás" hangulattal indult el csoportunk október 12-én Budapestre. A bemelegítés az egész napi tömény programhoz már a buszon elkezdődött, no nem „töménnyel", hanem kultúros kiránduláshoz hűen rövid irodalmi, művészeti kérdéseket, tréfás feladatokat tartalmazó játékkal.

Igy az utazás jó hangulatban telt el. Szükség is volt ilyen könnyed bemelegítésre, mert a napi program zsúfolt volt.

Tulajdonképpen hihetetlenül sok minden belefér egy napba! Tíz órától a Szépművészeti Múzeumban megnéztük a Szovjet Kultúra Hete alkalmából nyílt, *Szkíták aranya* című kiállítást, melyet az Ermitázs bocsátott a múzeum rendelkezésére. A tárlók előtt csodálattal adóztunk a Fekete tenger nyugati partvidékén az i.e. 7-i. sz. 4. századig élt szkíta törzsek állatmotívumokkal díszített, lenyűgöző méretű, aprólékos műgonddal kivitelezett aranyból készült használati és dísztárgyainak. A sok arany után egy másféle élmény: a múzeum másik termében a Tretyakov képtár orosz, szovjet festők műveiből összeállított reprezentatív kiállítását láthattuk. A színek, formák világa, „szellemi táplálék", után mitagadás, jól esett az ebéd. Ezután a sokak által várt — még többek által vitatott értékű — *Margaret Mitchel* regény filmváltozata, az *Elfújta a szél* a Filmmúzeumban. Bizony a filmvetítés időtartama — 4 óra — próbára teszi még az edzett mozi nézőket is, de a látvány, az amerikai szuperfilmek eszköztárának — szemetgyönyörködtető tájak, épületek, világsztárok, hadseregnyi statisztéria — mesteri alkalmazása jótékonyan eltakarja a történet vontatottságát, megkérdőjelezhető érzelmességét. Összefoglalva megállapítható: a film iránti érdeklődés ébrentartásának bizony jó szolgálatot tett az éveken át alkalmazott tiltás, illetve a hivatalos kritika keménysége.

A film után egy gyors váltással visszatértünk a földre, pontosabban a szőnyegre. Igaz, csak mint nézők, de részt vettünk a szabadfogású bizkózó-világbajnokságon a Budapest Sportcsarnokban. Az ott töltött rövid idő csak a VB atmoszférájának megismeréséhez volt elegendő, hiszen nézőként részesei lehettünk az eredményhirdetések felemelő hangulatának, a 67 kg-osok döntőjének, és az egyenjogúsági törekvések egy ma még talán csak újszerűsége miatt vonzó megnyilvánulásának, a női birkózásnak.

Számbavéve a nap eseményeit valami még hiányzott: a tánc. Természetesen ezt is pótoltuk az *Abbázia* étteremben. És ha valaki azt hiszi, hogy ezután fáradtan szundikáltunk a buszon, hát az téved: Jászberényig énekeltünk hazafelé. Mi, a zsúfolt programot derekasan bírtuk, de ez így is van rendjén, hiszen a színházi évad kezdetén így lehet az általunk képviselt kollektívák előtt hitele programajánlatainknak.

KI.

Közgazdászok találkoztak

A Közgazdász Hetek Szolnok megyei rendezvénysorozata kezdődött el október 21-én vállalatunknál. A Magyar Közgazdasági Társaság megyei szervezete itt rendezte meg az első előadást.

A Hűtőgépgyár, a Magyar Nemzeti Bank szolnoki és jászberényi munkatársai és a Jászsági Építőipari Szövetkezet szakemberei *Soltész Lászlónak*, az MNB elnökhelyettesének előadását hallgatták meg, Az ipar feladatai az export fejlesztésében címmel. Az eszmecserén szó volt arról, hogy a tőkésvilágban történő gazdasági folyamatok miként befolyásolják a magyar vállalatok piaci lehetőségeit. *Soltész László* részletesen ismertette az egyes népgazdasági ágazatok exporthelyzetének alakulását, illetve a további fejlesztések lehetséges irányait.

K. E.

Neves vendég

Egy szép szeptember végi délutánon megtelt a tizedik emeleti tárgyaló, többnyire nődolgozókkal. Mindössze hárman képviseltek az erősebb nemet, pedig amiről szó volt, őket is legalább annyira érintette, mint a nőket.

Dr. Czeizel Endre orvos-genetikus egyszerűen, mindenki számára érthetően beszélt a fogamzásgátló módszerekről, azok helyes alkalmazásáról, előnyeiről, hátrányairól. Választ adott az előre feltett kérdésekre, és sor került az egyéni problémák, gondok megválaszolására is. Az előadás — a Czeizel doktortól megszokott humoros, ám mégis — szakszerű és precíz formában zajlott le. A jelenlévő hallgatóságot több ízben mosolyra fakasztotta, ugyanakkor olyan problémákat is felvetett, amelyeken érdemes komolyan elgondolkodni.

*

Kismama - találkozó

Találkozóra hívta a gyesen lévő anyukákat vállalatunk, szeptember 27-re a Munkás és ifjúsági házba. Belényesi Józsefné a szakszervezet szociálpolitikai bizottságának vezetője köszöntötte a vendégeket.

Ezen a találkozón az ÁFÉSZ áruház rendezésében gyermekruha divatbemutatót láthattak az anyukák. Az ifjú manökenek a Maci óvoda gyermekei voltak.

NAPIREND?!

6.10 Ébredés. Félálom. Rohanás. Busz? Kocsi? Mindegy. Irány a gyár.

6.45 Sorompó. Kocsisor. Elkésünk?!

6.50 Sorompó fel. Haladunk. Be fogunk érni! Apró öröm.

6.51 Piros. Ulti? Fény! Reggeli rigmus: Hat óra ötvennégy, kicsi mozdony hová mégy? Nem-megyek-én-messzi-re-csak-a-Tü-zép-te-lep-re! Nyílik! A Tüzép kapuja.

6.58 A sorompó is. Gáz! Porta. Torta a 7.00-kor érkező versenyzőknek. Éljen a bajnok!

7.01 Munka, munka, munka.

15.30 Pihenőidő (gmk). Porta. Indulás. Busz? Kocsi? Mindegy. Gyerünk.

15.43 Két perc vágyakozás: munka után édes a pihenés. Vár az édes otthon. Hadd várjon, megint sorompó!

15.48 Fogadóiroda nyit. Személy vagy teher kétszeres. Balról vagy jobbról kétszeres. Eljön az átjáróig vagy előbb visszafordul ötszörös. Szerelvény, vagy csak egy mozdony vagy sínautó tízszeres. Minden variációra helyes tipp: szabadjegy egy évre, idegszanatórium örökre. Szabad a tipp. Sorompó fel.

16.00 Szabadság.

23.10 Napi tanulságok, eredmények: Mindkét szemem pirosat villog.

— dry —

Bőséges, szemet gyönyörködtető, fnycsiklandozó tejtermék bemutatót rendeztek a gyár melletti Csemegében. Jó étvágyat!

Nem telszik

1.

A 11-es számú raktárt aligha, de a csérit annál többen ismerik. A kettő egyébként egyet jelent. Hulladékok és selejtanyagok átvétele folyik ott pontosan, precízen, ahogy az a „nagykönyvben" meg van írva. Hosszú idő telt el amíg ezt megvalósították, de a lényeg, hogy sikerült.

Nem sikerült viszont máig sem megoldani — nem tudom miért —, hogy a telepen biztonságosan lehessen közlekedni. Félcipőben szandálban nem is ajánlatos bemenni, mert elmerül az ember a sárban. Igen, hiába nincs eső hosszú hetekig, ott akkor is sártenger van. A hulladékokból ugyan kevés, a járművekből — targonca, zetor, markoló, — annál több olaj kerül a betonra, ami keveredik a porral, földdel.

2.

Az utóbbi időben egyre gyakrabban hallunk a vállalat területén — magántulajdon ellen elkövetett — kisebb-nagyobb lopásokról.

A rendészet odafigyel ezek megelőzésére. Ezt szolgálja például a belépő dolgozók figyelmének felhívása, értéktárgyaik, nagyobb terjedelmű csomagjaik elhelyezésére. Értékmegőrző szekrények állnak rendelkezésre. Ugyancsak erre int az öltözők környékén elhelyezett „öltözői rend" is, amelynek tanulmányozása, előírásainak betartása a megelőzés egyik lépcsőfoka. Úgy látszik mégis hiába!

Szép számmal akadnak olyan munkaterületek, ahol az óra, ékszer használata tilos. Többek között ez a tény is kedvez az üzemi szarkáknak.

Kik ők? Az elkövetők személyét a legtöbb esetben sűrű homály fedi. Egy biztos: közülünk — üzemek kollektívájából — kerül(nek) ki ez(ek) az embere(ek). Miattuk szenved nagyon sok becsületes dolgozó, ég az arca a kollektíváját ért szégyentől. Próbáljuk meg közös összefogással minimálisra csökkenteni az „enyves kezű"(ek) ártalmas tevékenységét. Persze elsősorban mindenki maga ügyeljen értéktárgyaira, mert néhányan közülünk, sajnos tapasztalni kénytelenek e közmondás keserű igazságát — „alkalom szüli a tolvajt".

Baranyi József

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Alapszervezetek munkája a testület előtt

Pártbizottsági értékelés

Az üzemi pártbizottság októberi ülésén áttekintette a hűtőszekrény üzem, és a nyomda üzem területén működő pártalapszervezetek munkáját. A testület vezető, irányító szerepét, illetve alapszervezeteket segítő, ellenőrző munkáját úgy gyakorolja, hogy munkaterve szerint foglalkozik a kommunista közösségek tevékenységének ellenőrzésével. Az előző évi minősítés során mindkét alapszervezet munkája néhány vonatkozásában elmaradt attól a szinttől, amelyet a vezető testület teljesíthető követelményként jelölt meg.

A II-es alapszervezetnél a fiatalításra, az emlékeztető füzetek pontosabb és határidőre történő vezetésére, valamint a politikai vitakörök folyamatosan jó működésére kellett figyelmet fordítani.

A nyomda üzemi pártalapszervezet pedig azt a feladatot kapta, hogy jó politikai légkört teremtve, a mai követelményeknek megfelelően javítsa munkája tervszerűségét, demokratikus vonásait.

Az alapszervezetek titkárai szóbeli tájékoztatást tartottak. A pártbizottság ülésén résztvett mindkét terület gazdasági vezetője is.

Mi a jellemző az egyik legrégebbi pártalapszervezetnél, a II-esnél.

Ebben az üzemben sokan vannak még ma is olyan munkások, akik meghonosították a háztartási hűtőszekrények gyártását szorgalmas, úttörő munkájukkal. Hasonló elismeréssel, lehet beszélni a pártmunkáról is.

A termelést segítő tevékenységük, valamint pártépítő munkájuk — immáron harmadik évtizedében — eredményes.

Leginkább a tettek mezején lehet minősíteni az itteni közösséget. Kevés szóból is értenek. Segítették az új üzemvezető beilleszkedését, megértéssel fogadják a szervezetfejlesztési elképzeléseket, őszintén beszélnek problémáikról, az itteni vgmk jól illeszkedik az üzemi munkába stb.

A fejlődés folyamatos és egyre gyorsuló. Meg lehet-e állni, vagy szabad-e állni, *elég-e holnap a mai eredmény?*

A testület megállapította, hogy ezeket szem előtt tartva dolgoztak 1985-ben, de a tőlük megszokott, jó színvonalú teljesítéssel kissé adósak.

A nyomda üzemi pártalapszervezet kollektívája mostohább körülmények között dolgozik, mint az előző. Az itteni munkáskollektíva becsületes munkáját senki sem vitatja. Az elmúlt időben sokszor volt téma különböző fórumokon az üzem sorsa. Természetes, hogy ez foglalkoztatta az ott dolgozókat. Ilyen helyzetben a gazdaságvezetőnek és az alapszervezet titkárának felelősségteljes és jó együttműködése, az üzemi légkör javítása, a dolgozókkal való türelmes foglalkozás különösen fontos.

A nyomda kis létszámú üzem és a létszámmozgás még érzékenyebben érinti őket. Ezért a dolgozók megtartása, a többletkereseti lehetőség biztosítása nagyobb gond, mint másutt.

Önkritikusan esett szó a vita során arról, hogy a négyszögülések ritkán voltak megtartva, ahol pedig sok mindenről lehetett volna beszélni. A nagyobb tervszerűség és rendszeresség hiányzott, pedig ez elősegítette volna a hangulat kedvező alakulását már korábban is. Lényeges kérdésekről nem mindig esett szó.

A testület úgy látja, hogy munkájuk javult, és még következetesebb munkával lehet a gondokkal eredményesen megbirkózni.

Mester István

Felkészültségből jól vizsgáztak munkásőreink az éjszakai gyakorlaton. Foto: Vetro

Lenin-szobor avatására készül a város. Képünk október közepén készült az alapozási munkálatok közben.

Jubiláló brigádvezető

Bakki István

Munkatársai, barátai szívesen dolgoznak vele. Szeretik és tisztelik *Bakki Istvánt,* aki most lett 25 éves törzsgárdatag, két évtizede lépett a munkásőrök soraiba, s két évtizednél több, hogy a kísérleti üzemben dolgozik. '66 óta párttag. Nem abból a fából faragták, akinek az üzem mindössze annyit jelent, hogy ledolgozza a műszakot, azután le is út, fel is út. Tíz éve vezetője az üzem egyetlen szocialista brigádjának, a Jókainak.

A tágas, világos, korszerű csarnok egyik szegletében ülünk le beszélgetni.

— A régi hűtőbútor üzem volt itt — mondja. — Tavasszal költöztünk át. Nem lehet elmondani, mit jelentett ez nekünk. Nagy szükség volt már rá!

Amikor a brigádmozgalom szóba kerül, óvatosan fogalmaz, hiszen tudja, nem egy ember dolga, hogy a munkaverseny jó legyen. Minden nagyszerű elképzelés zátonyra futhat a közönyösségen, ha rossz a mozgósítás, ha nem világosak a célok. Tudja, a munkaverseny nem cél, eszköz, amely értő kezekben sokat segíthet a jó célok megvalósításában.

— Nem népszerű feladatot vállalt, mikor brigádvezető lett. Miért csinálja mégis ilyen szívesen?

— Egyrészt, mert megválasztottak és ez nagyon jól esett. Másrészt, kitűnő kollektívánk van, nehezen válnék meg tőlük. Nincs gondom a brigádtagokkal. Remélem, nekik sincs velem.

— Kísérleti üzem. Mit csinálnak itt?

— Nemzetközi és hazai vásárokon, kiállításokon résztvevő termékeinket felkészítjük zsürizésre. Utóbb is sikerrel szerepeltek gyártmányaink Párizsban, Kölnben egyaránt. Nem hagyhatom említés nélkül, amit az Alkotó ifjúság pályázatra elkészítettünk: összeházasítottunk egy hűtőt egy fagyasztóval. Munkánk pályadíjat nyert.

Bakki Istvánnak nem volt nehéz érvekkel meggyőznie engem, hogy a kísérletisekre mindenkor lehet számítani. Beszélgetésünk során megtudom azt is, hogy '59-ben jött a vállalathoz. Csőszerelőként kezdett az energián, közben elvitték katonának. Leszerelés után egy évig tmk-s volt, azóta pedig öregbíti a kísérleti üzem jó hírét.

— Ha elölről kellene kezdeni?

— Akkor sem csinálnám másképp. Megtaláltam a számításom. A gyár támogatásával jutottam lakáshoz is.

— A család?

— A nejem az OTP-nél dolgozik, fiam katona. Viszont az öcsém, sógornőm, sógorom hűtősek. Sőt, öcsém kivételével ők is most jubilálnak, mint „25 évesek".

Baranyi

Függöny az ablakon

Több mint három éve, hogy lapunk bemutatta egy kitüntetés kapcsán **Nyíri Lajost**, a galvanizáló üzem vezetőjét. Akkor nagy vágyáról is beszélt, az új, korszerű galvanizálósor üzembeállításáról. Sajnos az események alakulása nem segítette az üzem egész kollektívájának óhaját. Csak 1985 második felében vehették birtokukba az új üzemet, a gépsorokat.

Most aztán nagy örömmel és büszkeséggel mutatja, magyarázza, a huszonöt éves törzsgárdatagságát most ünneplő üzemvezető, új birodalmát. Hatalmas kezelőpult, tele lámpákkal, gombokkal, kapcsolókkal. Ez irányítja a berendezést. A fizikai munka a régihez képest 80 százalékkal csökkent. A gép maga emeli ki a kádakból az anyagot, viszi a következő kádig, belehelyezi, öblíti... Nem kell a gőzölgő kád fölé hajolni, emelni. Az embernek csak annyi a dolga vele, hogy elő kell készíteni az anyagot, a végén pedig leemelni. S ami a legfontosabb, megfelelően beprogramozni a gépsort.

— Eleinte sok bosszúságot okozott nekünk, míg meg nem ismertük, hogy mit hogyan lehet rajta beállítani. De most már örömünk van vele, hiszen javult a minőség is. Lényegesen kevesebb hulladékvegyszer, egészségre ártalmas anyag keletkezik. Aztán ebben a magas, tágas épületben kellemesebb dolgozni. Kis dolog, de függönyt tettünk az ablakokra, így otthonosabb. Teljesen azért még nem készült el minden. A keménykrómozó műhelyt most szerelik. Így ezt a munkát még a régi üzemben végezzük.

Benyitunk a csiszolókhoz is. Itt is van még mit csinálni. Az egyik oldalon már pörögnek a gépek, dolgoznak az emberek, a másik oldalon csak az elszívó vár munkára, a gépek beállítása még várat magára. Itt dolgozik **Hajzer István**. A habszifonfej nyomókarját fényesíti. Utána kerülhet csak a vegyszeres kádak valamelyikébe.

— A huszonöt éves gyári munkáját itt végezte a galvanizálóban?

— Nem egészen. Előbb a régi kazánházban voltam segédmunkás. Aztán 1962-től a kettes üzemben lettem csiszoló. Hűtőszekrények alkatrészeit csináltuk akkor. Aztán 1971-ben átkerültem a galvanizálóba. Utána volt egy újabb kettes üzemi korszakom. Akkor szalagon dolgoztam. Nagy volt a hajtás, a szalag tempója. Nagyon jól esett nekem amikor visszahívtak ide. Nagy örömmel jöttem. Jobban megy ez a munka. Nemcsak a megszokás miatt. Valahogy ehhez jobban odaáll a kezem. Remélem az a nyolc év, ami a nyugdíjig van már itt telik el.

A folyosón nagy a sürgés-forgás. Most költözik a raktár. Asszonyok pakolnak, takarítanak, szaladnak át a régi üzembe, hozzák, ami ide is szükséges. Csinosítják az üzemüket, mert az övék.

Kiss Erika

Megkérdeztük

Információs jelentésekben többen kérdezték, hogy mi lesz a sorsa különböző megüresedett, vagy megüresedő üzemépületeknek. A kérdéseket **Hubanov Mihály** gyártásfejlesztési főmérnöknek tettük fel:

— Mi lesz a régi garázs épületéből?

— Targoncatöltő állomás. Télen a Diesel-targoncák tárolását is itt oldjuk meg. A kialakításon dolgoznak a szakemberek. Még ez évben készen lesz.

— Új raktárat építünk. Mikor lesz kész, s a felszabaduló hellyel mit kezdünk?

— A központi anyagraktár részére készül új hely. A megvalósítás két lépcsőben történik. November 20-ig elkészül a raktár számára szükséges terület egy része. Ide már átköltözhetnek. Azt a helyet kívánjuk felszabadítani, amelyen, átalakítási munka lesz. Ugyanis a raktár helyére a műanyag üzem költözik. A daráló helyiséget pedig úgy kell kialakítanunk, hogy hangszigetelt legyen, ne zavarja majd az üzem munkáját.

A raktár teljes átköltözését ebben az évben szeretnénk megoldani. Ezután lehet hozzákezdeni a műanyag üzem teljes áttelepítéséhez, ami reméljük jövő év augusztusára befejeződik. Azért is fontos ennek a mielőbbi megvalósítása, mert a műanyaggyártás így egy területen zajlik majd.

— A felszabaduló műanyag üzem épületébe kik költöznek?

— Régi gondunk a nyomda rossz körülményeinek megszüntetése. Ezen a helyzeten változtat, ha beköltöznek a műanyag üzem helyére. Előre láthatólag augusztusban kezdhetünk a megfelelő körülmények kialakításához. Szeretnénk, ha jövő év végén a nyomda már itt, az új helyen dolgozna.

Felejthetetlen élmények a Szovjetunióban

Szeptemberben szovjetunióbeli jutalomúton vettünk részt a Hűtőgépgyár KISZ-esei közül: Fodor Péter, Podráczki László és e sorok írója. Egy Szolnok megyei ifjúsági delegáció tagjai voltunk.

Vonattal indultunk és 36 órai utazás után érkeztünk meg Moszkvába. Borongós és hűvös idő fogadott bennünket, azonban mi annál kíváncsibb várakozással néztünk a hátralévő napok elé. Rövid moszkvai látogatásunk alatt megtekintettük a város nevezetességeit, eljutottunk a népgazdasági kiállításra, ahol lenyűgözött bennünket az űrhajózási bemutató.

Vasárnap a kora esti órákban indultunk Észtország fővárosába, Tallinnba, ahol öt napot töltöttünk. Ebből négy nap hamisítatlan nyárra emlékeztetett bennünket. A felszabadulási emlékműnél koszorút helyezett el csoportunk, ezzel is emlékezve a felszabadító ország hőseire.

Látogatást tettünk az észt Komszomol bizottságának székházában, ahol eszmecserét folytattunk a fiatalok munkájáról és feladatairól. A fiatalokkal másnap is találkoztunk a druzsbán. Mezőgazdasági üzemágat az „Agró-T"-t tekintettük meg, ahol különböző virágfajtákkal és azok termesztési módszereivel ismerkedtünk meg.

Két órai gyönyörködés után észt fiatalok fogadtak bennünket saját klubjukban, ahol télikertet és szaunát is láttunk. Tájékoztattak bennünket munkájukról, a Komszomol életéről, mi is elmondtuk, hogy megy nálunk a KISZ-munka.

Hamarosan hangulatos diszkó vette kezdetét, amelyet a közelgő elválás tett kissé nehézzé. Baráti kapcsolatok alakultak ki és a viszontlátás gondolatával távoztunk a következő állomásunkra.

Egynapos leningrádi látogatásunk során eljutottunk az Ermitázsba, és más nevezetes helyekre. Ejszaka a hídnyitáson mi is ámultunk a nagy hajók láttán, akár a többi túrista.

Élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodva érkeztünk haza.

Kispál István

Beszélgetés Dr. Fritz Steimlével

A hűtőgépipar jövőjéről

Az elmúlt hónapban megrendezett VI. Hűtőgép kongresszuson az elhangzott előadásokon túl a szakemberek kötetlen beszélgetések során, baráti eszmecserék alkalmával vitatták meg szakterületük aktuális kérdéseit.

E sokrétű, színes véleményekről, amely a legkiválóbb külföldi és hazai szakemberektől származik, szeretnénk néhány csokrot átnyújtani a hűtőgépipar jövője iránt érdeklődőknek.

Elsőként *Dr. Fritz Steimlével,* az Esseni Egyetem professzorával, folytatott beszélgetésről számolunk be.

— Dr. Steimle úr, a négy évvel ezelőtt elhangzó előadásában központi helyet kapott a hőszivattyúk elméleti és gyakorlati kérdésköre, a mostaniban szinte csak érintette. Mi ennek az oka?

— Az elmúlt években az NSZK-ban az elektromos áram fogyasztási díja magasabb lett, az erőműveknél bevezetett különféle környezetvédelmi intézkedések miatt miközben a gáz ára csökkent, így a villamos meghajtású hőszivattyúk ma nem gazdaságosak.

A hőszivattyúk egy csoportja azonban még ilyen viszonyok mellett is széleskörűen alkalmazható; ezek a használati melegvizet előállítók. Ez az a terület, ahol kis teljesítmények árán hőt vonhatunk el, például a lakás pincéjének levegőjéből és ennek felhasználásával használati melegvizet állíthatunk elő. Ez az alkalmazási terület tehát még megmaradt, miközben a megszokott villamos üzemű hőszivattyúk (pl. lakás fűtésére szolgálók) gyakorlatilag teljesen visszaszorultak.

Ami az abszorpciós hőszivattyúkat illeti ennél a típusnál a beruházási költségek pillanatnyilag még magasabbak, ezért nem látszik ma alkalmasnak lakások fűtésére.

Egy másik szempont, amit figyelembe kell vennünk: az épületek hőszigetelése sokat javult az elmúlt évek során, amely a lakóépületen belül fejlődő hő visszatartásában egyre jelentősebbé válik. Ilymódon nem sokat lehet megtakarítani egy hőszivattyú alkalmazásával és még nem beszéltem a beruházás költségéről.

Úgy gondolom azonban, hogy a lakás szellőzőrendszerével összekapcsolt kis teljesítményű hőszivattyú egy olyan lehetőséget ad, amely éppen kis lakások esetében érdekes lehet. Itt természetesen minden egyes lakás külön kis hőszivattyút kapna és nem egy központi nagy rendszer szolgálná ki az összeset. A kisméretű két hőcserélőből és egy hermetikus motorkompresszorból álló egyszerű egység pl. egy szekrény alá is elhelyezhető, és igen olcsó. A hőt a konyha, WC, fürdőszoba távozó meleg levegőjétől lehetne elvonni, amíg a hőszivattyú által leadott hőmennyiséget a bejövő (pl. beszívó csatornán át) friss levegő melegítésére fordítanánk.

Kísérletképpen száz lakás van már az NSZK-ban ilyen módon kialakítva; a kísérlettől sokat várunk.

A hőszivattyúk fejlődése ebben az irányban bővülhet csak, az energiaárak korábban említett alakulása miatt. Feltételezhető azonban az olaj és gázárak későbbi emelkedése és fokozódik az atomenergiából termelt elektromos energia aránya, ezek a változások későbbiekben ismét új helyzetet teremthetnek, új lehetőségeket az elektromos, illetve az abszorpciós hőszivattyúk számára.

— Mi a véleménye a kompreszszoros illetve abszorpciós hűtőszekrények arányainak további alakulásáról?

— A választ az alkalmazási területtel összefüggésben lehet megadni. A konyha hűtőszekrénye továbbra is a kompresszoros marad, de számos terület van, ahol elektromos üzemű abszorpciót használnak ma is. Például szállodai szobák, lakószobák, ahol italhűtésre zajtalan hűtőgépre van szükség. További terület a kempingezés, ahol a kombinált üzemű abszorpciós hűtőszekrények széleskörben felhasználhatók.

Ezen kívül az általános célú hűtőszekrényeknél egyre jobban előtérbe kerülnek a nagyobb űrtartalmú, ezen belül a nagyobb csillagszámú mélyhűtőterű kivitelek. Bár a Sibir és az Elektrolux rendelkezik ilyen abszorpciós típusokkal, ezek energiafogyasztása azonban jócskán meghaladja az azonos méretű kompresszoros típusokét.

— A nagyobb űrtartalmú és ezen belül a nagy mélyhűtőterű hűtőszekrények fejlődési tendenciáit hogyan látja?

— Véleményem szerint az egyaggregátos (egykompresszoros) kivitel csupán olyan esetekben célravezető, ahol viszonylag kisebb, 40—60 liter űrtartalmú mélyhűtőtér van. Miután ennél ma lényegesen nagyobb mélyhűtő-fagyasztó űrtartalomra van igény a háztartásokban, célravezetőbb és energiatakarékosabb a két kompreszszoros kivitel, két külön aggregáttal és külön hőmérsékletszabályozóval.

— Megismételve a négy évvel ezelőtti kérdésünket, kérjük véleményét, hogy milyen szerepe van napjainkban és lesz a közeljövőben az elektronikus szabályozónak a hűtőszekrényekben?

— Az elektronikus szabályozó ma már előretört a nagyobb hűtőberendezéseknél és hőszivatytyúknál, de nem a hűtőszekrényeknél. Ez mindig árkérdés! A hűtőszekrények mai hőmérséklet-szabályozója olyan egyszerű és olyan olcsó, hogy ott az elektronika még nem tudott árban versenyképes lenni.

— Hogyan vélekedik a kongresszuson is bemutatott neutronradiografiás vizsgálati módszerről, amely megfigyelhetővé tette az abszorpciós hűtőaggregátot működés közben.

— A neutronradiografiát eddig csak az orvosi alkalmazásból ismertem, de remek alkalmazási területeit látom ma már az önök által itt bemutatottak alapján, a műszaki gyakorlatban is. Csodálatos, hogy kész aggregátokban, ahol eddig csak sejtettük az egyes folyamatokat, a működést ezzel a módszerrel közvetlenül láthatóvá lehet tenni. Különösen érdekesek voltak számomra a felvételek a hőcsőről, illetve az abszorpciós aggregátról, ahol látni lehetett pl. a folyadék- és gőzfázis határát, amit eddig közvetlenül nem lehetett megfigyelni. Mint mondottam, nálunk az Esseni Egyetemen csak az orvosi alkalmazását ismertük ennek a módszernek, de meg fogjuk vizsgálni a műszaki alkalmazás lehetőségét is. Ezért is kértem az előadást összeállító kollégákat, küldjenek egy cikket eredményeikről, hogy azt a Klimatizálás—Hűtés—Fűtés" című NSZK szakfolyóiratban megjelentethessük.

(Steimle professzor ennek a folyóiratnak főszerkesztője.)

Szikra—Oláh

Tudományos ülés az évfordulón

A város kórházának 230 éves jubileuma alkalmából október 10-én tudományos ülést rendeztek. Az ünnepi rendezvényen *Szabó István,* a városi pártbizottság első titkára elemezte, értékelte a kórház tevékenységét. Az elmúlt negyven év fejlődése töretlen, azonban sokat kell még orvosoknak és patronáló vállalatoknak, valamint a társadalomnak tenni azért, hogy 1990-re a kor igényét kielégítő orvosi ellátást tudjon biztosítani az intézmény.

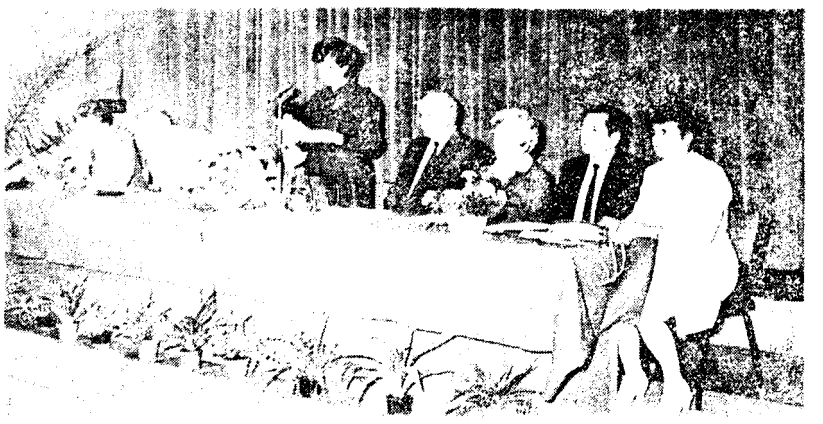

Az elnökség.

A résztvevők egy csoportja.

„Egy kicsit ankét egy kicsit nem"

Október 9-én a Hűtőgépgyár központi előadótermében az üzemi filmhónap záró rendezvényeként Gyarmathy Lívia új filmjének vetítésére került sor.

Az „Egy kicsit Én.. Egy kicsit Te" a magyar Játékfilmszemle fődíját érdemelte ki. A valódi közönségsikert mutatja az is, hogy a budapesti premier-mozikban hetek óta, megszakítás nélkül műsoron van, ami a kortárs magyar filmek esetében meglehetősen ritka jelenség.

A magyar filmművészet sajátosan egyéni alakja *Gyarmathy Lívia.* Eddigi munkássága egyértelműen bizonyítja azt, hogy napi problémáinkról — kicsikről és nagyokról — lehet közérthető formában, hamis pátosz, emelkedettség nélkül is beszélni, egészséges derűvel, de hűen ábrázolva a társadalmi gondokat.

Egy budapesti bérház háromszobás lakásában él három nemzedék úgy, hogy az egyes családtagok minimális autonómiája, önállósága sem valósul meg. Idős és fiatal egyaránt a körülmények rabjának érzi magát, okol és vádol mindent és mindenkit elviselhetetlen életéért. Az egyes figurák megformálása húsbavágóan igaz. Rádöbbenti a nézőt arra, hogy a tolarencia, a türelem és a derű az egyetlen kiút a családi konfliktusokból.

A film a legfájóbb problémákat is szatírába hajló stílusban mutatja be, nem gúnyolódik, de megenged egy mosolyt a világvége hangulatban. Ez az alkotás úgy optimista, hogy okosan mutatja meg hibáinkat és bízik a hagyományos értékek erejében.

Most néhány szót arról, hogy miért az a címe ennek az írásnak, ami. Az üzemi filmhónap *alapvető* és kimondott célja az, hogy találkozzanak a művészek és azok, akikről filmet csinálnak. Beszélgethessenek ugyanarról, csak más szemszögből, vitatkozhassanak értékekről és jelenségekről.

Nos, ezen — az igazat megvallva — meglehetősen rosszul kiválasztott helyen és időpontban összesen 12 ember volt kíváncsi a filmre és alkotóira. Mi szégyenkeztünk a meg nem jelentek helyett, elgondolkodva azon, hogy milyen programot kellene szervezni ahhoz, hogy az ötezernél több dolgozóból legalább 50—60 ember (azaz 1 százalék) eljöjjön és találkozzon a kortárs művészet valóban izgalmas egyéniségeivel. Az az egy óra, amit a vetítés után beszélgetéssel tölthettünk a rendezővel és a film egyik főszereplőjével *Dörner Györggyel,* valamennyiünk számára hasznos és szórakoztató időtöltés volt.

Az ankét (illetve ami helyette volt) a hivatásszerűen közművelődéssel foglalkozóknak szolgált még egy tanulsággal: a sajnos tényként is elfogadhatatlan érdektelenséget csak szívós és főleg a jó értelemben vett profi szervezéssel lehet áttörni. A passzív embereknek túlságosan könnyű megtalálni a kibúvót: rossz volt az időpont, így hát kézenfekvő a távolmaradás. A filmvetítés fél négyes és az ankét negyed hatos kezdési időpontja valóban leszűkítette az érdeklődők számát, hiszen sem a munkaidőhöz, sem a buszjáratok indulásához nem alkalmazkodott.

A nehézségek ellenére is sürgető a feladat: meg kell teremteni a kultúra, a szórakoztatás igényes formáit, hogy ne legyünk szájtáti „vidékiek", hanem értékeinkre és hagyományainkra büszke lokálpatrióták.

Dr. Sonkoly Judit

„Ősszel érik babám..."

Ezen a birtokon volt dolga a puttonyosnak, Tóth János gondos gazdának bizonyult az idén is.

Rotyog a szüret elengedhetetlen étke, a birkapaprikás.

Egy találkozó emlékére

Rendhagyó jelenléti ív.

A Zöldfa Vendéglő ajtaján tábla, „Zártkörű rendezvény". Kissé gyanúsan mér végig a pincérnő az ajtó nyitásakor. Az egy estére szóló belépési „igazolványomat" felmutatom; egy befelé invitáló mosoly az eredmény meghívóm láttán.

Huszonöt éves érettségi találkozóra érkeztem vendégként. Szokatlan kép lóg a vendéglő falán. Nem a felügyeleti szervek tekintélyes listája, sem a bort dicsőítő rigmusok gyűjteménye, valami más, valami szokatlan: érettségi tabló. Rajta látható: „A 14. sz. általános gépipari technikum esti tagozatának 1960-ban érettségizett hallgatói." És természetesen a tanári kar.

Gyors számvetés. **Mező István** és **Szpisák Pál** már nincs az élők sorában. Emlékük tiszteletére felállnak egy percig. **Vargyas József** és **Zsolnai László** betegségük miatt nem tudnak jelen lenni.

... és megkezdődik a rendhagyó osztályfőnöki óra. *Benke Imre* névsor szerint szólítja a hajdani nebulókat: *Barta Zoltán, Biró Gyula, Bujdosó János, Czigány István, Darázs István, Kocza József, Koroknyai Zoltán, Kaszab István, Oláh István, Pataki László, Rózsavölgyi Pál, Sas András, Szabó István, Szabó József, Varga János.*

A felszólítottak — jo diákhoz illő tisztelettel — valamennyien elmondják, hogy mi történt velük negyedszázad alatt. Sorsok alakulása, vagy éppen változatlansága(?) rajzolódik ki. Többen kezdik vallomásukat egy nagyon fontos, sorsmeghatározó ténnyel: a Hűtőgépgyár alapítótagja vagyok..., a munkakönyvem nem a Hűtőgépgyárban van, de a munkahelyem igen, a szakmunkásokat nevelem..., ...én az Aprítógépgyár alapítótagja vagyok...

Az esti tagozatok vegyes korösszetételének ténye huszonöt év múltán is tény, a legfiatalabb közel van az ötvenhez, a legidősebb a hetvenhez. Ő mosolyogva mutatja „sétapálcáját". Jó kedve, életszeretete töretlen..., csakhát a lábak.

Aki azzal kezdte, hogy vele nem történt semmi lényeges, hamarosan korrigált: „most várom a harmadik unokát..., a lányom tanár lett..., én a technikum után továbbképeztem magam..., szeretek tanítani, szakoktató lettem..., én tettem egy kitérőt a hűtőből, de visszatértem..."

Voltak néhányan, akiknek „izgalmasabban" alakult az élete, többféle beosztásban, más-más munkaterületen próbálhatták ki képességeiket, kamatoztathatták a technikumban tanultakat.

Szinte valamennyien dícsérően szóltak az oktatásnak erről a formájáról, amely szerencsére ismét létjogosultságot kapott egy évtizedes „száműzetés" után.

A vallomások befejező gondolata szinte mindegyiknél azonos volt: „meg vagyok elégedve az életem alakulásával, elértem a magam elé tűzött célt." Nagy szó ez!

A diákok után a tanárok is elmondták, hogy mi minden történt velük 1960 óta. *Molnár L. László, Rácz István, Halász Lászlóné, Ötvös Ferenc* azzal kezdte mondanivalóját, hogy szívesen emlékeznek erre az osztályra, mert jól tudták, olyan felnőtteket tanítanak, akik akarnak valamit, többre szeretnék vinni és ennek megfelelően szorgalmasak voltak.

A családalapítás, a házépítés gondjai közepette is vállalkoztak arra, hogy lépést tartsanak a követelményekkel. Ők azok, akik az ipar középkádereinek nagy részét alkotják. Rohanó világunkban erről sokszor megfeledkezünk, pedig... Ez a generáció nagy munkát végzett. Ebben az időszakban sok szakmunkás lett középfokú műszaki káder, élve a társadalmi lehetőséggel.

Benke Imre, az osztályfőnöki óra összegzésében elmondta, hogy nagy elégtételt érez a technikumi oktatás újraindítása miatt.

Fényképek kerültek elő és jártak körbe majd egy füzet is, amelyben mindenki „szent" fogadalmat tett: Találkozunk 2010-ben!

Én is aláírtam. Szeretnék szavahihető lenni. Horti

Jó pihenést

Schiller Erik

Közel négy évtizedes munkásság után vonult nyugdíjba *Schiller Erik*, vállalatunk gazdasági igazgatóhelyettese. Az utóbbi tizenhárom évet töltötte a Hűtőgépgyárban. Mindvégig felelősségteljes beosztásban dolgozott, töretlen ambícióval és kitartással.

Gazdasági munkája mellett igen aktív társadalmi, közéleti tevékenységet folytatott, kiváltképp a Munkásőrségben és az üzemi pártbizottságban, illetve végrehajtó bizottságban. Sikeres életútját számos kitüntetés fémjelzi.

— j —

Marika elköszönt

Meghatóan kedves nyugdíjasbúcsúztató színhelye volt október 15-én a hűtőszekrény üzem aggregátszereldéjének ebédlője. *Török Imrénét* köszöntötték, aki 1968 óta végezte ott munkáját hűséggel, becsülettel, példamutató pontossággal.

Temesvári István művezető és Mukri Péterné, a Kun Béla Szocialista Brigád vezetője elismerő szavakkal beszéltek *Marika* tevékenységéről. A kollektíva szeretete jeléül ajándékokkal, virágcsokrokkal kedveskedtek neki. Jókívánságokkal tették felejthetetlenné utolsó munkanapját.

Pici helyiség a patrongyártók birodalma. Ott beszélgettünk az ünnepség előtti napon. Ha azzal fogadott volna, hogy öt év korkedvezményt kapott, szó nélkül elhiszem, hisz ötvennek sem látszik.

— Pedig nem úgy alakult minden ahogyan szerettem volna. Férjemmel együtt terveztük, hogy nyugdíjba megyünk. Itt dolgozott, mint csőszerelő, huszonöt évet. Sajnos négy éve leszázalékolták. Nem gondoltuk, hogy így jár. Nagy csapás, hisz a legnehezebb feladatoktól sem félt soha, most meg kímélnie kell magát. Szerencsére a gyerekek kirepültek a családi fészekből. A két fiunk nős. Három aranyos unokánk van, akikben megtaláljuk az örömünket. Egyébként mindkét gyerek itt dolgozott. Imi villanyszerelőként, Tibi pedig, — ő focizott is — a MEF-nél.

— Nem gondolt arra, hogy marad, ugyanis akikkel csak beszélgettem mindenkitől azt hallottam: de kár, hogy Marika elmegy!

— Nem akarok én már dolgozni! Az unokáim is azt mondják, mama te még nem vagy öreg, miért nem akarsz dolgozni? Tudja, ki szeretném magam pihenni, amikorra megöregszem.

— Úgy legyen, — szívből kívánjuk! Baranyi

Gyászoljuk Karcsi bácsit

1925—1985

Ismét szegényebbek lettünk egy alapítótaggal. Tudtuk, hogy Czakó Károly évek óta súlyos beteg, mégis váratlanul ért bennünket halálhíre, mert bíztunk felgyógyulásában, vártuk vissza közénk. Ismert, megbecsült tagja volt kollektívánknak. Szerettük Őt, mert Ő is szeretett minden becsületesen dolgozó és élő embert. Lelkesedése, hatalmas munkabírása, színes egyénisége példakép sokunk számára. Három évtizedes hűtős munkásságát elismerés övezi, több kitüntetés tulajdonosa. Valamennyi beosztásában tisztességgel helytállt, maradandót alkotott. Társadalmi munkát kezdettől fogva a szakszervezetben végzett, elismerten jól.

Emlékét megőrizzük!

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondok köszönetet mindazoknak, akik mély gyászunkban részvétüket és együttérzésüket fejezték ki felejthetetlen szerettünk, Czakó Károly halála alkalmából. Köszönet a Hűtőgépgyár vezetőségének, a volt munkatársaknak és dolgozóinak is.

Czakó Károlyné

Képünk a Lehel Gyöngye Szálloda átadásán készült. Koha Csaba, aki oroszlánrészt vállalt az építkezés szervezésében, kitüntetést kapott.

Virágos búcsúzás

Fürdős Pálnét nagy szeretettel vették körül munkatársai az „utolsó" munkanapon és szép ajándékokkal tették emlékezetessé a nagy pillanatot.

Hagyomány teremtődött

Október 21-én volt vállalatunk nyugdíjas párttagjainak immár hagyományos találkozója. Külön busz járta körbe a várost, hogy megkönnyítse az idős emberek kiutazását, részvételét az egésznapos programon.

Érdeklődéssel hallgatták a vállalat gazdasági helyzetéről és politikai életéről, eseményeiről szóló tájékoztatót. Az előbbit *Szalay Géza* gazdasági igazgató, az utóbbit *Kokai Rudolf*, az üzemi pártbizottság titkára tartotta. Az ezt követő beszélgetésen, ha lehet, még fokozódott az érdeklődés, az aktivitás. Az „alig nyugdíjas" ötvenöt-hatvan évesek, s a nyolcadik iksz derekán járók szavaiból egyaránt kicsendült a felelősségérzet közös jelenünkért s jövőnkért. Évtizedek tapasztalatából merítve igyekeztek tanácsokat, ötleteket adni a korántsem könnyű helyzetben lévő utódoknak. Azt is kifejezésre juttatták, hogy akinek erejéből, egészségéből futja, jön az első hívó szóra, és segít, ahol tud.

Filmvetítés következett, majd egy óra jutott a régi munkatársaknak is, akik közé ki-ki az alapszervi titkár kíséretében ment.

A viszontlátás öröme, a kérdések, válaszok sokasága gyorsan múlatta a röpke órát, s az ebédről sem illett túl sokat késni.

Mi sem természetesebb, mint hogy a jó falatok után még sokáig folytatódott a szenvedélyes eszmecsere.

Juhász

Világnyelven

Eszperantó nyelvtanfolyam kezdődött októberben, a Munkás és ifjúsági házban. A tanfolyam három hónapig tart, s az a célja, hogy a résztvevők megtanulják az eszperantó nyelv alapjait, levelező, beszélgető partnereket találjanak.

Testvérlapokban olvastuk

VASAS

Az első magyar háztartási célokra használatos hűtőkompresszort **Töresvári István** tervezte, aki ma az Egri Finomszerelvénygyár gyártmányfejlesztési osztályvezetője. A kiváló szakember 1964-ben került Egerbe, ahol azóta is a hűtőkompresszorok tervezését, gyártmányfejlesztését irányítja, igen eredményesen. Az MK-s sorozat utáni FK—06-os típus már az energiatakarékos kompresszorok egyik kezdeti lépcsőfokát jelentette. Az 1982—83-ban kifejlesztett újabb típusok energiaigénye pedig már 18—25 százalékkal kisebb, mint az alaptípusé. A csökkentett méretű, alacsony zajszintű kompresszorok jól vizsgáznak a Bosch-licenc alapján gyártott Lehel hűtőszekrényekben is. A Bosch-cég vizsgálatai is azt tanusították, hogy nincs különbség saját termékeik és a Magyarországon gyártottak között e tekintetben.

Töresvári István társaival tudott eredeti megoldásokat találni az Egri Finomszerelvénygyár termelésének több mint egynegyedét jelentő hűtőkompresszorok fejlesztése során. Lesz munkájuk bőven ezután is, hiszen a gyártott mennyiség további növelése a cél, ami gyártmányfejlesztési feladatokkal is együtt jár.

Végezetül egy adalék: **Töresvári István** munkásságát többek között **Eötvös Lóránd-díj** fémjelzi.

MAGYAR PAPÍR

Tetemes kárt okozott a földrengés a Fűzfői Papírgyárban is. A szocialista brigádok és brigádon kívüli dolgozók haladéktalanul kezdeményezték, hogy szervezzenek kommunista műszakokat az év hátralévő részében, ezzel is csökkentve a veszteséget. Az elhatározást tett követte, s öt nappal a földrengés után megtartották az első kommunista műszakot, amely kiemelkedő teljesítménnyel zárult. Ezt minden bizonnyal továbbiak követik a Papíripari Vállalat gyáraiban.

*

2 millió 300 ezer forintos megtakarítást értek el a Csepeli Papírgyár műszerész-műhelyének újítói. A központi hulladékelőkészítő új folyamatirányítási rendszeréhez kapcsolódó szintjelzők készítését oldották meg, így szükségtelenné vált a műszer beszerzése devizáért.

*

Új üzemi lapot köszönthetünk, a Mofa-hír-t, mely egyik kooperációs partnerünk, a Mohácsi Farostlemezgyár dolgozóinak lapja. A szeptemberi első számból megtudhattuk, hogy náluk már megalakult a vállalati tanács, s hogy az első féléves terveiket nem sikerült 100 százalékra teljesíteni.

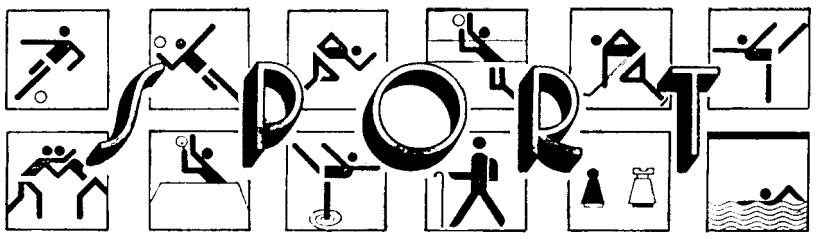

Rovatvezető: Szórád Tamás

Népes mezőny gyült össze a Lehel Kupán

Atléták erőpróbája

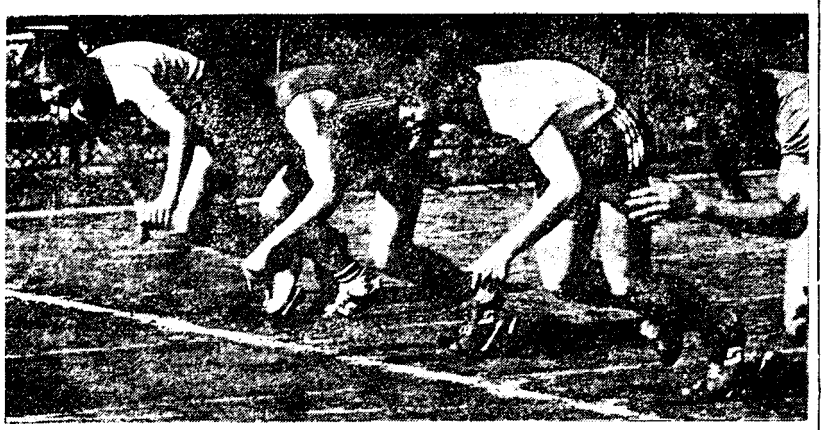

Rajt!

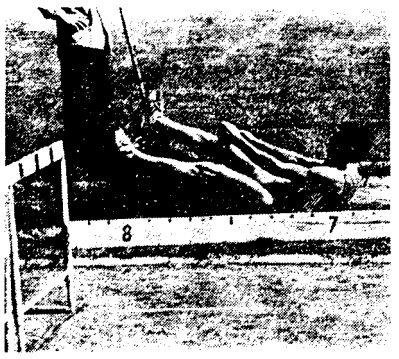

A repülés vége.

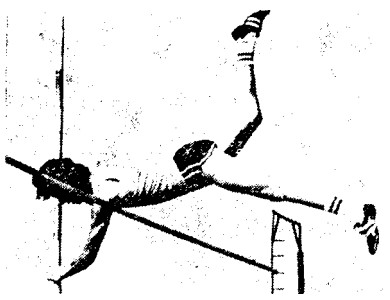

Rúdugró, akinek nincs tériszonya.

Jászberényben 1985. október 5—6-án került megrendezésre a hagyományos Lehel Kupa országos minősítő atlétikai verseny. Nyolc megye 19 egyesületének 133 férfi és 50 női indulója küzdött az érmekért, a tiszteletdíjakért és a Lehel Kupáért.

A kupát a vendéglátó: Jászberényi Lehel SE csapata nyerte, a pontverseny alapján, a Törökszentmiklósi SE és a Szolnoki MÁV-MTE előtt.

A legjobb felnőtt női versenyző: Budavári Éva, Szolnoki MÁV-MTE, gerelyhajítás: 56,28 m.

A legjobb felnőtt férfi versenyző: Várhelyi Tamás, Debreceni Universitas, magasugrás: 206 cm (típróbán belül).

A verseny színvonalára jellemző, hogy 18 aranyjelvényes (I. oszt) eredmény született.

Eredmények: Férfiak: 100 m: 1. Bordás István Törökszentmiklós (11,5); 200 m: 1. Kelecsén János Balassagyarmat (24,6); 800 m: 1. Szepesi Tibor Karcag (1:54,8); Rúdugrás: 1. Pataki Róbert Lehel SE (340); Hármasugrás: 1. Szaloki Gábor Salgótarján (14,41); Magasugrás: 1. Kelemen László Lehel SE (200); Súlylökés: 1. Lange Géza Diósgyőri VTK (13,92). Serdülő A tízpróba: 1. Jávor Péter Törökszentmiklós (5.371 pont), 2. Koczka Ferenc Lehel SE (5.366 pont). Felnőtt tízpróba: 1. Szloboda Mihály Kazincbarcika (6.764 pont), 2. Lovász Zoltán Honvéd Kun Béla SE (6.152 pont), 3. Cseh István SZEOL-AK (6.019 pont), 4. Várhelyi Tamás Debreceni Universitas (6.009 pont).

Legjobb női eredmények: 100 m: 1. Gergi Mónika Szolnoki MÁV-MTE (13.0); 200 m: 1. Gergi Mónika Szolnoki MÁV-MTE (26.8); 300 m gát: 1. Kóczián Judit Lehel SE (48.1); Távolugrás: 1. Greczner Georgina Szolnoki MÁV-MTE (530); Magasugrás: 1. Törőcsikné Kozák Ildikó Szolnoki MÁV-MTE (174); Súlylökés: 1. Koczka Anikó Lehel SE (10.68); Gerelyhajítás: 1. Budavári Éva Szolnoki MÁV-MTE (56.28), 2. Vetési Edit Szolnoki MÁV-MTE (49.26); Leány hatpróba: 1. Lendvai Tünde Lehel SE (3.412 pont); Hétpróba serdülő A: 1. Kóczián Judit Lehel SE (4.704 pont); Hétpróba ifjúsági: 1. Ballagó Márta Lehel SE (2.908 pont).

Kárpáti Zoltán
a versenybíróság titkára

Tömegsport

A fegyveres erők napja tiszteletére szeptember 28-án rendezték meg a XI. Jászsági Honvédelmi és Sportnapot.

A verseny igen nagy tömeget mozgatott meg. A négy helyszínen — hűtőgépgyári sportlétesítmény, Béke és barátság liget, Lehel SE sporttelep és a városi sporttelep — közel 500 ember részvételével zajlottak a versenyek.

A verseny résztvevői a jászsági intézmények, üzemek, szövetkezetek dolgozóiból, valamint a közép és általános iskolák tanulóiból tevődtek össze.

A sportnap szervezői gazdag programot biztosítottak, választani lehetett: labdarúgás, kézilabda, asztalitenisz, valamint összetett honvédelmi verseny között. A verseny után karatebemutatót is láttak a résztvevők.

A Hűtőgépgyár csapatai váltakozó sikerrel az alábbi eredményeket érték el: a női labdarúgó és kézilabdacsapatunk második, a férfi labdarúgó-csapatunk harmadik helyen végzett.

Szórád Béla
sportfelelős

Kirándulás kalandokkal

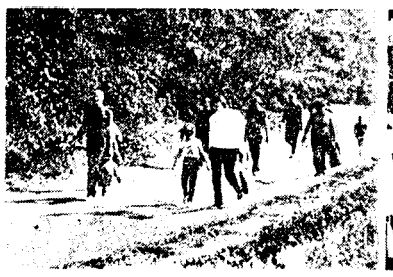

Jól esik gyaloglás közben a friss víz.

Október 6-án ragyogó napsütésre ébredtünk. Az időjárás kegyeibe fogadta azt a közel 250 főt, akik gyanútlanul gyülekeztek a Szabadság téren, hogy részt vegyenek a tömegsport bizottság által szervezett Kosd — Bánk közötti gyalogtúrán.

Akkor még senki nem sejtette, hogy este hét óráig — haza érkezésig — mennyi kalandban lesz része. Már induláskor nem a megszokott rendben zajlottak a dolgok, hiszen a megrendelt hat autóbusz helyett csak öt állt rendelkezésünkre. A tervezett hétórai indulás nyolc órára csúszott. A túrára kevesebb idő maradt, ezért sietősre kellett fogni a sétának induló lépteinket. Ekkor kezdődtek a bajok szaporodni, hiszen ezt a tempót nem mindenki bírta. A versenyfutás az idővel az út kétharmadáig, egészen Felsőpetényig a mi győzelmünket hozta.

A harmadik útszakaszon vettük észre, hogy az eddig biztos támpontot adó túrajelzések eltűntek. Így közülünk jónéhányan felfedeztek egy homokbányát, egy kőbányát, s ezután jobbnak látták, ha visszatérnek a kiindulási ponthoz. Szerencséjükre az aggódó társak segítségképpen az egyik autóbuszt elküldték értük.

Az átélt kalandok mesélésével és értékelésével telt a visszaút. Napok múltán már csak a nehezen szűnő izomláz emlékeztet sokakat a túrára.

A szép táj, a jó levegő, a szép kis hegyifalvak, melyeket láttunk, kárpótoltak az átélt izgalmakért.

szb.

Mi újság a jégkorongozók házatáján?

A megelőző években számos esemény szolgálta a jégkorongsport népszerűsítését a hűtőgépgyári műjégen. Bajnoki találkozók, válogatott mérkőzések és az MNK küzdelmei zajlottak itt, nagy érdeklődés mellett. Mialatt a figyelem középpontjában a „nagynevek" randevúi állottak, a helybeli szakosztályban is kemény munka folyt. Évről-évre tisztesen helytálltak az úttörők, a serdülők, az ifik és a juniorok az országos bajnokságokon, s az egyesület több játékost is tudott adni a korosztályos nemzeti válogatottaknak.

A másodosztályú bajnokság létrehívása jelezte, hogy nemcsak Jászberényben hanem az egész országban már sok olyan játékos található aki szívesen küzdene a bajnoki pontokért, de a három vezető klub egyikében sincs módja erre, a juniorok közül pedig már kiöregedett. Az így kialakult helyzet eredményezte, hogy a Lehel SE is indulhat a bajnokság első osztályában.

A jégkorongozók nagy igyekezettel készülnek a bajnokság megkezdésére. Hat korcsoportban 75—80 játékost foglalkoztatnak az országos bajnokságban. Induló csapatok: *előkészítő, úttörő, serdülő, ifjúsági, junior, OB. I.*

Az OB. I-es gárda szervezése október 1-el befejeződött. A csapat megerősítésére igazolt játékosok: *Rétfalvi József, Kolbenhayer József, Kövesi Péter, Katona Tibor, Farkas László, Závori Gábor, Vrebanics Tibor* mindannyian a Volán-ból, és *Havrán Péter* FTC-ből.

Az OB I. edzője továbbra is *Szőke Attila* lesz, mivel az új edző szerződtetése még nem sikerült. Remény van azonban arra, hogy rövidesen a Romániából idetelepülő *Kercsó Magos Csaba* testnevelő tanár, jégkorong szakedző veszi át az OB I-es csapat irányítását.

Mint bizonnyal sokak által jól ismert az 1985-ös bajnoki idény november elején kezdődik, amelyben hét csapat vetélkedik az elsőségért. Mindenki játszik mindenkivel egyszer pályaválasztóként és egyszer vendégként, majd ketté válik a mezőny. Az első három és a második négy csapat egymásközt ugyancsak körmérkőzéses alapon dönti el a helyezések sorsát. A rajt előtt az erőviszonyok meglehetősen kuszák. Szakberkekben úgy tartják, hogy az U. Dózsa fog kiemelkedni valószínűleg a mezőnyből és nem sok esélyt adnak arra, hogy bárki is megszorítja majd a fővárosi lila-fehéreket. A legszerényebb képességű gárda talán a miskolci, de őket sem szabad félvállról venni A többiek — köszönhetően főleg az igazolásoknak — egyszer sem mehetnek biztosra egymással. Mindenki meglepetésre készül. Persze mindez csak előzetes esélylatolgatás, a nyitott kérdésekre azonban hamarosan választ adnak a mérkőzések.

A Lehel SE tavalyi OB II-es szereplése ugyan nem ad túlzott optimizmusra okot, hiszen — ha csak egyetlen mérkőzésen is múlott a második hely — végül csupán negyedik lett a csapat. Amiért mégis bizakodhatunk az, hogy október végére sikerült egy romániai edzőtáborozást lekötni, ahol kialakulhatnak, összeszokhatnak a sorok a bajnoki rajt előtt.

A rajt előtti várakozás pillanatai izgalommal és örömmel töltenek el, hisz az 1985/86-os évadban láthatunk Jászberényben elsőosztályú bajnoki találkozókat. Ha pedig lehet hinni az esélylesőknek, akkor nem csak gyors és szikrázó játék, hanem kemény küzdelmek, jó mérkőzések is lesznek a hazai jégen. Érdemes lesz hát hoki meccsre járni!

Dr. Rédei István

Sorsolás

A jégkorong OB I-ben hét csapat szerepel: Ujpesti Dózsa, Ferencváros, Dunaújvárosi Kohász, Alba Volán, KSI, Lehel SE, Miskolci Kinizsi. A bajnokság november 5-én kezdődik, a KSI az ellenfél idegenben. Az újonc Lehel november 7-én játszik itthon először, a Miskolci Kinizsi csapatát fogadja. A további mérkőzések: november 9-én az Alba Volán, 11-én az Újpesti Dózsa, 13-án a Ferencváros, 15-én a Dunaújváros lesz az ellenfél.

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár Pártbizottságának lapja
Felelős szerkesztő: Horti János
A szerkesztő bizottság tagjai:
Csuta Lajosné, Juhász Ferenc, Kissné Szabó Erika, Mester István, Nemes Árpád, Dr. Rédei István, Safcsák Gyula, Sárközy László, Szórád Tamás.
A szerkesztőség címe:
5101 Hűtőgépgyár Pf.: 64.
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Eng. sz.: III/130/SzO/1976
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában
Jászberény, 1985 október hó
Felelős vezető: Rédei István
Táskaszám: 2852/85
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

A foci varázsa

Zászlócsere a Calex (csehszlovák)—Lehel öregfiúk mérkőzése előtt.

A zöld gyep nem mérnöki pálya, de azért jól mozogtak a műszakiak a hagyományos GTE-focimeccsen. A Hűtő, az Aprító és a Műszeripari Szövetkezet csapatai mérték össze tudásukat.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 11. szám Ára: 4,— Ft 1985. november

Műszak az idősekért

Már — 18-án — hétfőn elkezdődött a kommunista műszakok ledolgozása, amelyen szombatig — 23-ig — több mint 1700-an vettek részt. A szombati műszakon is több mint ezren álltak munkába, hogy aznapi keresetükkel segítsék a gyárból nyugdíjba vonult idős, kedvezőtlen szociális körülmények között élőket, valamint hozzájáruljanak az idősek napközi otthonának mielőbbi felépítéséhez. A pénzt fele-fele alapon osztják el.

A 2900 önkéntes több mint öt millió forint termelési értéket állított elő. Többek között elkészült: 720 hűtőszekrény, 1300 különböző autó- és habszifon, negyven 300 literes fagyasztóláda, nyolc áruházi pult, három klímaberendezés, 2500 négyzetméter radiátor, 50 darab járművízhűtő, két darab hűtőkamra. A hőcserélő gyáregység dolgozói az SZKP XXVII. kongresszusára tett felajánlásuk teljesítésén dolgoztak, amely jelentősen előrehozza a határidőt a Szovjetunió részére szállítandó termékeknél.

Számadás - előretekintés

A változó élethez alkalmazkodni!

A szakszervezeti bizottság november 12-re hívta össze a bizalmi küldöttértekezletet, melyen számot adott az elmúlt öt év munkájáról. A szakszervezeti élet e nagyjelentőségű értekezletén részt vett **Gorjanc Ignác** vezérigazgató, **Baranyai Géza,** a vasasszakszervezet titkára, **Farkas Sándor,** az SZMT, **Bús Béláné,** a városi pártbizottság képviseletében és **Vass Attila,** a KISZ-bizottság titkára. A levezető elnök tisztét **Mester István,** a pártbizottság titkárhelyettese töltötte be. A köszöntő szavak után **Velkei István** vszb-titkár ismertette a testület beszámolóját.

Az eltelt öt esztendő a Hűtőgépgyár életének bonyolult, gondokkal teli időszaka volt. A megváltozott gazdasági helyzet a szakszervezeti munkát is jelentősen befolyásolta. Ez a munka összességében eredményes volt. Számos területen jól érzékelhetően nőtt a mozgalom tekintélye, nőtt a bizalom a szakszervezet és tisztségviselői iránt. A vállalat kollektívája jól ismeri a mozgalom gondjait is, hiszen mindig törekedtek a nyiltságra, őszinte eszmecserékre. A szakszervezeti munkáról rendszeresen beszámoltak a tagságnak, a felsőbb szakszervezeti szerveknek és a pártbizottságnak. A vszb feladatának tartotta a mozgalmi munka színvonalának, hatékonyságának emelését, a munkahelyi demokrácia szélesítését, a gazdasági vezetéssel jó partnerkapcsolat kiépítését, a gazdasági építőmunka hatékony támogatását, a dolgozók szociális körülményeinek javítását.

Velkei István részletesen elemezte a bizalmi, főbizalmi választások eredményeit. 36 főbizalmit választott a tagság, kettővel többet mint az előző ciklusban, mivel a szervezeti változások ezt indokolttá tették. Tizenkét területen titkosan választották meg a főbizalmikat. Hét területen volt kettős, kettőn pedig hármas jelölés. A választások során a főbizalmiak 44 százaléka kicserélődött. Megválasztottak 34 főbizalmi-helyettest, 169 bizalmit, 145 bizalmi-helyettest. A választásokon a tagság 75,1 százaléka vett részt.

GONDOK ÉS EREDMÉNYEK

A gazdasági építőmunka támogatása a szakszervezeti munka egyik fontos területe. A vállalat a megváltozott gazdasági környezetben, a megnövekedett népgazdasági elvárásoknak igyekezett maradéktalanul eleget tenni. Tőkés exportunk 20 százalékkal növekedett, ugyanakkor növeltük belföldi értékesítésünket is, bővítettük a választékot, új, korszerű termékekkel jelentünk meg a piacon.

Gondjaink is szaporodtak. Munkaerőhelyzetünk válságossá vált 1983-ban. Az öt év alatt 736-tal csökkent létszámunk. A termelés volumene ennek ellenére növekedett. Az egy dolgozóra jutó bruttó termelési érték 43 százalékkal nőtt. Nemcsak a munkaerőhelyzet alakulása okozott gondot, hanem az alapanyagárak emelkedése, a szerződéses fegyelem lazasága, a nemzetközi piacon kialakult konkurenciaharc, a munka és üzemszervezés hibái, a gyártás műszaki megoldásainak hiányosságai, a nem kielégítő munkafegyelem is. A gondok megoldására születtek intézkedések, ezek a vállalati gazdálkodás hatékonyságának növelésére törekedtek minden vezetési szinten.

A szakszervezet termelést segítő tevékenységének fontos része a szocialista brigádmozgalom. A beszámolási időszakban nagy változást élt át a munkaverseny-mozgalom. Szükségessé vált a megváltozott gazdasági körülményekhez való rugalmasabb alkalmazkodás. Vállalatunknál elkészült az új versenyszabályzat. Az alkalmazása azonban még várat magára. A gazdasági vezetők óvatosak az új brigádszerződések megkötésével, több területen még mindig értelmezési nehézségek vannak. A munkaverseny-mozgalom fejlődése ellen hatott a vgmk-k elterjedése is. A szakszervezeti bizottság úgy vélekedik, hogy a gazdasági munkaközösségek tevékenységére szükség van. A létszámhiány, a szűk keresztmetszetek feloldásában, a munkaerő megtartásában betöltötték szerepüket. A gondok végleges megoldása azonban nem ez. Törekedni kell olyan szervezési, műszaki, technológiai fejlesztésekre melyek hatékonyan segítik a gazdasági céljainkat.

KIEMELKEDŐ A SZOCIÁLIS GONDOSKODÁS

Az élet és munkakörülmények figyelemmel kísérése fontos feladata a szakszervezetnek. A vállalat bérpolitikájának alakításában részt vett a testület. A bérek alakulása kedvező. 1980-ban 3 487 forint volt a havi átlagbér. Ez 1984-re már 5 226 forintra növekedett. Jelentősen elmaradtunk a gépipar átlagától '80-ban, közel 300 forinttal. Most csupán hét forint az elmaradásunk. Ez is jelzi, hogy bérfejlesztésünk sok hasonló vállalathoz viszonyítva jelentősebb volt. A bérek mellett különböző ösztönzési, premizálási rendszerek kidolgozását és bevezetését szorgalmazta a szakszervezet. Törekedett arra is, hogy a differenciált bérezés és premizálás megvalósuljon.

A béren kívüli juttatások is jelentős összeget képviselnek. Munka és védőruha-ellátásra, étkeztetésre, szállításra, üdültetésre, segélyezésre, a gyermekintézményekre az eltelt öt évben 9 millióval költöttünk többet, mint azt megelőzően.

Lakáshelyzetünk az átadott lakások számát tekintve kiemelkedő, a fiatalok lakáshoz jutási esélyei azonban a magas árak miatt csökkentek.

KULCSEMBER: A BIZALMI

Velkei István beszámolójában elemezte a munkavédelmi, üdülési tevékenységet, szólt a tömegsport eredményekről. Foglalkozott a nyugdíjasok helyzetével. Szólt az oktatás, az agitációs, propaganda és kulturális munka eredményeiről, gondjairól. A szervezeti élet alakulását elemezve mondta: pezsgőbb, nyíltabb, demokratikusabb, dolgozóink érdekeit jobban képviselő mozgalmi munka bontakozott ki. Munkánk minőségét a bizalmiak tevékenysége határozza meg. Megnövekedett jog- és hatáskörük új lehetőségeket biztosítanak számukra. A bizalmi tevékenysége az üzemi négyszögben nagyon fontos. Ez alatt az öt év alatt a gazdaságvezetőknek meg kellett tanulniuk, hogy a bizalmi partnere a munkában. A bizalmiaknak pedig el kellett érni, hogy őt partnerként elfogadják. Ez óriási munka, de sikerült.

A beszámoló végén elhangzott a következő öt évre szóló, feladatok meghatározása. A középtávú és éves **tervek kialakításánál** a szakszervezet **érdemibb részvétele** kívánatos. A beruházások, műszaki fejlesztések megvalósítása során a **nehéz fizikai munkát,** az **egészségre ártalmas technológiákat,** a **zajt meg kell szüntetni,** törekedni kell az anyag és energiatakarékosságra. A brigádmozgalom megújulási folyamatát segíteni kell. A vszb szükségesnek tartja, hogy a **megélhetés fő forrása a nyolcórás munkaidőben végzett munka legyen.** A jövőben törekedni fog arra, hogy a különböző premizálási rendszerek bérszínvonalnövelő hatását állományi csoportonként megvizsgálja. Kiemelten kíván foglalkozni a vállalati **üdültetési lehetőségek bővítésével,** a nyugdíjasok helyzetének javításával. A tudatformáló, nevelőmunka célja, hogy a társadalmi-gazdasági változások okainak feltárásával, tudatosításával meggyőzően mozgósítsa a tagságot közös céljaink megoldására. A szakszervezeti élet demokratizmusának növelésével, a szakszervezeti csoportok munkája színvonalának emelésével kívánnak még jobban a tagság érdekében cselekedni.

A beszámolót vita követte, melyben 14-en vettek részt. Három hozzászólásból idézünk.

*

Bathó László, a budapesti gyáregység üszb-titkára kifejtette, hogy a beszámoló alapos, elemző. Gratulált a Tények, adatok című kiadvány összeállításához, mert az jól egészítette ki a beszámolót. Ezután a budapesti gyáregység szakmunkás-utánpótlásának nehézségeiről beszélt, s a leányvállalattá alakulás gondjairól. Elmondta, ez új feladatokat jelent a szakszervezet számára is.

A szónoki emelvényen Baranyai Géza.

Baranyai Géza, a vasasszakszervezet titkára azt hangsúlyozta, hogy csak reális helyzetelemzésből kiindulva szabad a jövőt tervezni. **A Hűtőgépgyár jó csapatmunkával szép eredményeket ért el.** A gazdasági fejlődés lehetővé teszi, hogy azt a magasszínvonalú szociális ellátást, amit a gyár eddig is biztosítani tudott, ezután is adni tudja dolgozóinak. A szakszervezeti munkáról szólva kifejtette, hogy meg kell határozni a súlypontokat. A dolgozók igényeit, javaslatait csoportosítani kell. A jogos és végrehajtható kéréseket teljesíteni kell, itt késlekedni nem szabad, mert az negatív hatást válthat ki. Azoknál az igényeknél melyek jogosak, de a megoldás feltételei még nincsenek meg, törekedni kell ezek biztosítására. A megalapozatlan igényeket el kell utasítani. **Tudni kell nemet is mondani!**

folytatás a 4. oldalon

Lenin-emlékművet avattunk

A Jászság első Lenin-emlékművét a nagy októberi szocialista forradalom 68. évfordulóján avattuk a róla elnevezett téren. Szabó István, a városi pártbizottság első titkára, az MSZMP KB tagja mondott ünnepi köszöntőt. (Az ünnepi beszéd lapunk ötödik oldalán olvasható.) Képösszeállításunk bal alsó sarkában az alkotók láthatók: Zilahi Zoltán szobrászművész és Jánossy Péter építész. (A szobrásszal készült riport a második oldalon van.) Foto: Nemes Árpád

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Dr. Rédei István

Mi újság Boldogházán?

Boldogházán érdekessé teszi az ifjúsági mozgalmat, hogy a gyáregységi alapszervezet a hűtőgépgyári KISZ-bizottsággal mellérendeltségben és nem annak irányításával működik. A kapcsolattartást a negyedévenként tartott, úgynevezett koordinációs ülések jelentik, melyeken főként tapasztalatcsere és programegyeztetés folyik. Ez utóbbi a vállalat előtt álló feladatok megoldásában való összehangolt közreműködést célozza. A gyáregységekben dolgozó KISZ-esek emellett rendszeresen részt vesznek a jászberényi rendezvényeken is, mint például a „Ki minek mestere" vállalati vetélkedőn vagy az FMKT mozgalomban.

A radiátor gyáregység fennállásának 15 éves jubileuma alkalmából látogattunk el Jászboldogházára, ahol **ifj. Konkoly Albert**tel, a KISZ-alapszervezet titkárával **Sas János** pártalapszervi titkár szobájában ültünk le, aki szívesen kapcsolódott be a tájékoztatásba. Megtudtam tőlük, hogy a községben három KISZ-alapszervezet van, jelenleg valamennyi a Jászberényi Városi KISZ-bizottság irányítása alatt, de november végétől megalakul a községi KISZ-bizottság, és így az veszi majd át irányításukat. A gyáregységben 74 fiatal dolgozik. Huszonhatan tagjai az alapszervezetnek, közülük hatan párttagok is.

— Mi az oka, hogy csak ennyien tagjai a KISZ-nek? — kérdezem vendéglátóimtól.

— Az itt dolgozó fiatalok közül sokan bejárók Jánoshidáról. KISZ-gyűlés után nekik még plusz két-három órát igénybe venne, míg haza tudnának menni. Ugyanígy más KISZ-es rendezvényeken is emiatt nehezen lehetnének ott. Sok a nő is közöttük, akik viszont a kisgyereküket miatt nem lépnek be.

— Milyen programjaitok vannak, hogyan zajlik a KISZ-élet nálatok?

— Önállóan, de a község többi alapszervezetével közösen is szoktunk programot csinálni. Nagyon jó a kapcsolatunk az általános iskolával. Az úttörőcsapatot patronáljuk. Legutóbb a csíkosi erdőben rendezett honvédelmi nap lebonyolításában segédkeztünk. Nyáron ifivezetőként közreműködünk az úttörőtáborokban, amivel nemcsak a pedagógusoknak segítünk, hanem a gyerekek felügyeletét is biztosítani tudjuk. Az úttörők viszonzásként a mi rendezvényeinken műsorokkal kedveskednek. A tanárok pedig rendszeresen részt vesznek nálunk a kommunista műszakokon. Jó ez a kapcsolat azért is, mert a legjobban dolgozó úttörők közül az általános iskola befejezése után, mintegy elismerésként 3—4 gyereket fel tudunk venni alapszervezetünkbe.

Jó a kapcsolatunk az Aranykalász TSZ fiataljaival is. Gyakran szervezünk közös kirándulást: május 1-én, április 4-én, november 7-én pedig rendszerint közös focimeccseket. Ezek mindig nagyon vidám hangulatúak, csak az a baj, hogy akárhogyan játszunk is, sose tudjuk őket legyőzni.

— Milyen elképzeléseitek vannak a jövőt illetően, s milyen gondjaitok vannak?

— A klubot már az idén szerettük volna felújítani társadalmi munkában, de ebből már nem lesz semmi. Jövőre mindenképp megcsináljuk. A külső kapcsolatainkat továbbra is szeretnénk legalább ilyen szinten tartani. Legfőbb gondunk, hogy a bejárás miatt nehezebb közös programot szervezni. Célunk, hogy a rendezvényekre és a munkába minél több fiatalt bevonjunk, azokat is, akik éppen az említett nehézségek miatt nem KISZ-tagok.

— Rédei —

Beszélgetés a Lenin-szobor alkotójával

Egy pillanat alatt megszerettük a Lenin-szobrot. Derűt, nyugalmat áraszt, emberközeli. A miénk. Alkotója *Zilahi Zoltán* fiatal — 27 éves — szobrászművész Jászfényszarun él, dolgozik.

— Hogyan készült ez az alkotás?

— Három éve végeztem a Képzőművészeti Főiskolát. Azóta sokat dolgoztam, de köztéri szobrom nem volt. Ez az első ilyen nagy alkotásom. Tulajdonképpen a becsvágy is hajtott. Elkészítettem a szobrot. Úgy hat hónap múlva hallottam, hogy Jászberényben egy Lenin-szobrot akarnak felállítani. Ekkor jelentkeztem, kijöttek, megnézték és megtetszett. Hát így történt. Ezután megtettek mindent, hogy a tér kialakítása olyan legyen, amilyennek terveztük. A tanács illetékesei, s a kivitelező Jászsági Építőipari Szövetkezet nagyon pontos, összehangolt munkát végeztek.

— Tulajdonképpen nagy kockázatot vállalt, hiszen ha az események nem alakulnak ilyen szerencsésen, akkor ez a szobor még mindig az udvaron pihen.

— A szobor, az alkotás nem csak megrendelésre születik. Szerintem aki nem kockáztat, az nem jut sehová. Vállalni kell a kockázatot, belevágni új dolgokba. Csak így derülhet ki, hogy valaki jót csinál-e. S ha igen, akkor az eredménye is megmutatkozik hamarosan.

— A közönség elismerésén kívül, a szakma hogyan vélekedik erről az alkotásról?

— Akiknek a véleményére adok, azok szintén jónak tartják. Ez olyan mérce, amihez tartanom kell magamat ezután.

— Csak bronz alkotásokat készít?

— Mindenféle anyagot kipróbáltam már. Erre a főiskolán — *Somogyi József* tanítványaként — is sok alkalmam volt. Mostanában azonban inkább a kőhöz vonzódok.

— Hogyan lett szobrász?

— Általános iskolában szerettem rajzolni, faragni. Elég jó kézügyességem volt. *Hesz Ernő* rajztanárom sokat foglalkozott velem. Budapesten, a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolába textil-szakra vettek fel, úgyhogy tudok szőnyeget készíteni is. De már általános iskolás koromban faragtam, mintáztam. Így aztán átkértem magamat a szobrászokhoz. Megvan még emlékezetem szerint az első munkám.

Hamarosan előkerül egy faragás, mely kucsmás, bajszos parasztfejet ábrázol. De a műteremben — a szülői ház egyik szobájában — más csodákat is látunk. Tanulmány-fejeket, vázlatokat eszményi rendetlenségben. Egy kicsit Szindbádot is idéző rajzon Krúdy alakját fedezem fel. Az alkotótérhez az udvar is hozzátartozik. Fehér kőtömbök várnak megmunkálásra. Bizarr hatást kelt, hogy egy József Attila-szobor lábrésze mellett súlyzó hever a fűben. A vasrúd két végén kőkorong. Hiába, egy szobrásznak, aki nap mint nap birkózik az anyaggal, kell a jó kondíció, a fizikai erő is.

— Most min dolgozik?

— Egy portrészobrot készítek, ide Fényszarura, Petőfiről. Valami érdekeset, izgalmasat szeretnék csinálni. Nekem nem kenyerem, hogy megmintázom a fejet, egy posztamensre helyezem és kész. Mindig figyelembe kell venni a környezetet is, úgy alakítani, hogy az a szoborral, az alkotással együttesen fejezzen ki valamit. Így gondolkodtunk *Jánossy Péterrel*, a Lenin-emlékmű elkészítésénél is. A szoborhoz alakítottuk a teret, a monumentálist így fejezi ki. Építész barátommal további közös terveink vannak.

— Egy sokakat izgató kérdést szeretnék még feltenni. Anyagilag jó üzlet volt ez?

— Nagyon őszintén mondom, hogy nem. Engem valójában az hajtott, hogy legyen egy köztéri szobrom. Tehát az anyagi része a dolognak nekem nagyon szerény volt.

Kiss Erika

„Reformokra van szükség"

A KISZ városi bizottsága dícsérő oklevéllel tüntette ki *Molnár Gábort*, vállalatunk technológiai fejlesztési osztályának dolgozóját, KISZ-bizottságunk szervező titkárát. Ismerkedjünk meg vele.

— 1982-ben végeztem a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó- és Fémipari Karán, Dunaújvárosban. Hogy hová, milyen vállalathoz kerülök, egy pillanatig sem volt kétséges, hiszen társadalmi ösztöndíjas szerződésem volt a Hűtőgépgyárral már az első évtől kezdve. Édesapám is itt dolgozik több mint három évtizede. Ez a tény akarva-akaratlanul is befolyásolta munkahelyem megválasztását.

A pályakezdés évei mindenkinek okoznak nehézséget, de úgy érzem túl vagyok a beilleszkedésen, megtaláltam a helyemet a technológiai fejlesztési osztályon. Gazdasági munkánk gerincét a már meglévő, valamint az új termékek gyártásának megoldása és ennek továbbfejlesztése adja. Más szóval a konstruktőrök megadják a „mi"-re a választ, mi pedig a „hogyan"-nal foglalkozunk.

— Beszéljünk most a mozgalmi munkádról, amelynek elismeréseként a kitüntetést kaptad!

— 1976 óta vagyok KISZ-tag, a Hűtőgépgyár KISZ-bizottságában 1985 februárja óta dolgozom, akkor választottak meg szervező titkárnak. Az eltelt idő arra volt elég, hogy rájöjjek, a megváltozott gazdasági feltételek, életkörülmények leginkább a fiatalok életére, pályakezdésére, szemléletére voltak legnagyobb hatással. Nehezedtek a mozgalmi munka feltételei is, nem mindig tud a KISZ vonzó programot adni. Meg kell újulnia politikai munkánknak ugyanúgy, mint a gazdaságinak. Lépést kell tartanunk a termelőmunka szférájában megvalósított reformokkal az alapszervezetekben és a KISZ-bizottságban is.

— Mindennapjaid a munkán és a mozgalmon kívül mivel telnek, szabadidődben mivel foglalkozol szívesen?

— Leginkább a zenehallgatás és a barkácsolás köt le, ez jelenti a tökéletes kikapcsolódást számomra.

— Úgy tudom, évekig a néptánc is ebbe a sorba tartozott.

— Igen, 1979-től 1985 nyaráig voltam a Jászsági Népi Együttes tagja, azonban családi gondjaim és más irányú elfoglaltságom miatt le kellett mondanom erről a szenvedélyről.

— Hogyan látod jövődet itt a gyárban?

— Nagy várakozással tekintek a Vállalati Tanács munkája elé, tevékenységének hatékonysága és rugalmassága kulcsfontosságú lesz a gazdasági munkában. Mindannyiunk sikere és öröme lesz, ha úgy funkcionál majd, ahogyan létrejöttét szükségessé tevő gazdasági fejlődés ezt előrevetítette.

dr. Sonkoly Judit

Látogatóban Örményesen

Az első találkozásra augusztus 9-én Jászberényben került sor, az Április 4. Gépipari Művek örményesi gyárának KISZ-esei és a szerszámüzem fiataljai között. A városban és a gyár környékén tett séta után a szerszámüzembe kalauzoltuk barátainkat. Megismerkedhettek az üzem gazdasági életével, a tömegszervezetek mozgalmi munkájával, valamint gépparkunkkal. Ezt követően a kompresszoros hűtőszekrény üzemben kísérhették figyelemmel a szekrénygyártás folyamatát.

A gyárlátogatás után foci és teke következett, mely sokáig élmény marad.

Ilyen előzmények után érkeztünk meg örményesi barátainkhoz. Ott üzemlátogatáson ismerkedtünk főbb termékeikkel: a termogenerátorok családjával, az atomerőművek víztisztító berendezéseihez gyártott patronokkal, valamint a gyógyszergyárak és vegyiüzemek részére előállított porszárító berendezéssel. Hallhattunk a vállalat fejlődéséről, jelenéről és jövőjéről. Vendéglátóink apró ajándékkal is kedveskedtek. Sor került a kispályás labdarúgó-mérkőzés visszavágójára, majd kispuskalövészet következett.

Ezek után novemberben közös kirándulást szerveztünk Budapestre. Délelőtt a Filmmúzeumban voltunk, este pedig a Planetárium Lézererotika című műsorát néztük meg .

Nagy István

Vidi - Miki

A Hűtőgépgyár KISZ-bizottsága 1985. december 6-án a Munkás és ifjúsági házban nagyszabású mikulásestet rendez

VIDI—MIKI néven.

A program 18 órától 23 óráig tart. A nagyteremben Baráz Miklós vezetésével VIDEO DISZKÓ. A szünetekben játékos vetélkedő. A kisteremben VIDEO-játékok. Mindenki játszhat a személyi számítógépeken.

A belépőjegy hűtőgépgyári KISZ-eseknek húsz forint, kívüllállóknak harminc. Miklósoknak és Mikulásoknak a belépés ingyenes! Belépéskor mindenki tombolajegyet is kap, sorsolás a DISZKÓ végén.

Mindenkit szeretettel vár a rendezőség!

Csapatzászló

Az elnökség

Az Elnöki Tanács felhatalmazása alapján a Jászberényi Városi Pártbizottság csapatzászlót adományozott november elsején a városban állomásozó honvédségi alakulatnak, abból az alkalomból, hogy harmincöt éve szerveződtek.

A honvédelmi miniszter nevében **Évin Sándor** vezérőrnagy köszöntötte az Alakuló-téren egybegyűlteket.

Szabó István méltatta az esemény fontosságát és ünnepélyességét, a zászló jelentőségét.

Foto: Dede

Szabó István, a városi pártbizottság első titkára, az MSZMP KB-tagja adta át az új csapatzászlót Konyhás Mihály laktanyaparancsnoknak.

A csapatzászlóra vállalatunk képviseletében Gorjanc Ignác vezérigazgató és Kókai Rudolf PB-titkár kötött szalagot.

Csendes évforduló

Tizenöt évvel ezelőtt — 1970. november 4-én — ünnepélyes keretek között adták át a radiátor gyáregységet, öt éve szintén ünnepélyes keretek között emlékeztek meg alapításuk tizedik évfordulójáról. Az újabb ünnepségre még tíz évet kell várni, ilyenek a szabályok... majd a negyedszázadoson ismét felvesszük szép ruhánkat. Reméljük!

Lássuk a mostani helyzetet. A gyáregység a vállalat termelési értékének közel tíz százalékát állítja elő, a vállalati létszám nyolc százalékával. Az éves terveket rendszeresen túlteljesítik. A gondok azonban szaporodnak. A berendezések többsége már „megette kenyere javát". Visszatérő gondolat beszélgetésünkkor a beruházás nem kielégítő volta. Különösen nagy gondot jelent a korszerűtlen felületkezelő berendezés. Évente hat millió hegesztési varratot kell megcsinálni, ennek egy részét kooperációban, amely mindig rejt magában nagyadag bizonytalanságot. Most biztatóbb a helyzet ezen a téren, a közeli Tápiószelére és Tápiógyörgyére sikerült másfél millió varratot „kihelyezni". Adtak hozzá hegesztőgépet és segítettek betanítani a munkásokat a boldogháziak. A szállítás gondjai kerültek még szóba. A naponta készülő 5—5 és félezer négyzetméter radiátor elszállítása 4—5 teherkocsit igényel. Nem mindig áll rendelkezésre.

A jövőt illetően figyelmeztető, hogy hazánkban több vállalat, szövetkezet kezdett radiátorokat gyártani, erős konkurrencia van már most is. A piaci pozíciónk megtartása nagy erőfeszítéseket igényel, amely összetett feladatokat jelent... és nemcsak a boldogháziak részére.

Rózsa László gyáregységvezető a nehézségek ellenére is bizakodó.

Csőhegesztés jó minőségben. Tukora B. István munka közben.

Nyomáspróbázás.
Aki végzi: Szöllősi Miklósné, előkészíti Pető Ferencné

Végszerelés.

Összehangoltan, nagy egyetértésben

Boldogházi látogatásunkkor *Benke Imre* főmérnök, a kilenc közül a Május 1. brigádot ajánlotta bemutatásra. *Matók Józsefné* brigádvezető készséggel avatott be sokrétű tevékenységükbe.

— 1969-ben alakultunk. Tudom, azon csodálkozik, hogyan lehetünk idősebbek, mint maga a boldogházi üzem!? Mi még Berényben — a III-as üzemben — ismerkedtünk meg a radiátorgyártással. Ott alakítottuk a brigádot. Létszámunk közel fele alapítótag. Egyébként tizenhárman vagyunk, valamennyien nők. Foglalkozásunkat nézve elég vegyes a társaság, hiszen van közöttünk meós, adminisztrátor, a többség készregyártó — úgy mondják: fűzők. Tízszer voltunk aranykoszorúsak, utóbb a Gyáregység kiváló brigádja címet értük el. Akarva sem panaszkodhatnék, hisz egy szavamba kerül, ha valamit csinálni kell.

Megbeszélés munkaszünetben.

Sokunknak nincs már óvodáskorú gyermeke, mégis megyünk fesztelen, mázolni, mikor mi a fontosabb. Saját területünkön is jelentős társadalmi munkát végzünk. A betegségből, szabadságból és egyéb okból adódó létszámhiányt a Május 1. brigád, de a többiek is, többletvállalással pótolja. Összefogjuk a kollektívát, mindenkivel jó emberi kapcsolatokra törekszünk és törekedtünk.

— Jut-e idő szórakozásra?

A választ két brigádtag *Bazsó Istvánné* és *Kovács Jánosné* közösen adták meg.

— Rendszeresen járunk színházba, rendezvényekre. A közelmúltban Soltész Rezső színvonalas műsorát néztük meg. Az idén háromszor voltunk Budapesten. Mindenfelé visszük magunkkal a naplót. Nálunk külön verseny volt hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére. A második helyezést érte el brigádunk a kulturális vetélkedőn.

Újra a brigádvezető vette át a szót:

— Egy hónapja köszöntünk el Nyitrai Kálmánnétól, aki a brigád első nyugdíjasa. Szép ünnepséget csináltunk tiszteletére.

Így él, így tevékenykedik a Május 1. brigád Jászboldogházán. Eddig sikerrel vették az akadályokat, s készek a továbbiak leküzdésére is.

Baranyi

GAZDASÁGPOLITIKA

ROVATVEZETŐ: SAFCSÁK GYULA

Módosítások:

Kollektívák javaslatára

A vállalat szervezeti és működési szabályzat tervezetét az ipari miniszter által megbízott szerkesztőbizottság elkészítette, és a „Hűtőgép" szeptemberi számának mellékleteként véleményezésre a dolgozókhoz eljuttatta. A tervezetet a VT-küldöttet delegáló választói egységek gazdasági vezetőinek, a szakszervezeti főbizalmiaknak megfelelő számban külön is rendelkezésükre bocsátotta a szerkesztőbizottság azzal, hogy azt termelési tanácskozásokon, munkahelyi szakszervezeti gyűléseken a kollektíva véleményezze.

A tervezetről dolgozó kollektívánk döntő hányada különböző fórumokon véleményt nyilvánított. Egyéni vélemény sem az előkészítő, sem a szerkesztőbizottsághoz nem érkezett. A törvényességi felügyelet véleménye kisebb pontosító észrevételekre, az igazgató feladatai részletezésének elhagyására, valamint a vállalat társadalmi szervezeteinek és a vállalati tanácsnak a kapcsolata szabályozására vonatkozott, melyeket a szerkesztőbizottság elfogadott.

Dolgozó kollektívánk véleményét, észrevételeit, javaslatait a szerkesztőbizottság megvizsgálta és döntött azok elfogadása, illetve elutasítása mellett:

Elutasított minden olyan javaslatot, amely a 33/1984. (X. 31.) MT számú rendelet előírásainak megszegését jelentette volna, mint például a „VT-küldöttek kétfordulós titkos szavazással történő választása", vagy hogy „az igazgató választás titkos szavazásánál a második fordulóban legyen elég az egyszerű szótöbbség".

Nem fogadta el a VT-küldöttek számának növelésére vonatkozó javaslatokat sem, mivel változatlanul a VT 32 főben történő maximálása, ezen belül a vezetői képviselet és a dolgozói küldöttek 50—50 %-os aránya mellett foglalt állást. Ebből eredően nem fogadta el a VT létszámának növelését sem.

Javaslat érkezett arra vonatkozóan, hogy a VT-elnökének két helyettese legyen, valamint hogy megválasztásuk titkos szavazással történjen. A szerkesztőbizottság mérlegelte a javaslatot, mivel azonban a törvény egy helyettesről és nyílt szavazásról rendelkezik, a törvényes előírások betartása mellett döntött.

Észrevétel történt arra vonatkozóan, hogy a leányvállalattal való kapcsolatunk nem egyértelmű. Az anyavállalat szervezeti és működési szabályzatának csak a leányvállalat alapítását kell tartalmaznia, hiszen az önálló jogi személyként funkcionál, létesítése után így saját SZMSZ-el kell majd rendelkeznie. Az anyavállalat és a leányvállalat kapcsolatát a kölcsönösen aláírt együttműködési megállapodás fogja tartalmazni.

A szerkesztőbizottság elfogadott és köszönettel vett minden olyan észrevételt, javaslatot ami az SZMSZ egyértelműségének javítására, pontosítására vonatkozott, mint például:

- az elszámolási rendszer megváltoztatására vonatkozó döntés kerüljön ki a VT hatásköréből;
- a munkaerő foglalkoztatására vonatkozó jelentős döntés egyértelművé tétele;
- a VT-küldött választására vonatkozó előírások egyértelművé tétele;
- a megválasztott VT-küldöttet nem kell mentesíteni szakszervezeti funkciója alól.

Kérdés, illetve észrevétel történt a VT-tagok jog- és érdekvédelmét illetően. A VT-tagokat külön jogvédelem nem illeti meg, csak amit a munkatörvénykönyve minden munkaviszonyban álló dolgonak biztosít, így ezt külön szabályozni az SZMSZ-ben nem kell.

A legtöbb észrevétel, javaslat a vezetői képviselet összetételére érkezett. Kifogásolták a vezetői képviseletben a tmk-, szerszám-, célgép önelszámolóegység vezetőjét — mivel ilyen szervezet nincs —, a szervezési önálló osztály vezetőjét, valamint a jogi osztály vezetőjét. Javasolták viszont, hogy a vállalat vezetését a VT-ben 10 vezető képviselje hivatalból és az igazgató ne 3 hanem 5 vezetőt delegáljon, valamint, hogy a szervezési önálló osztályvezető és a jogi osztályvezető állandó meghívott legyen. E javaslatot a szerkesztőbizottság elfogadta.

Javaslatok érkeztek továbbá a VT vezetői képviseletbe a kutató-fejlesztő intézet vezetőjét (5 területről kb. 1000—1200 fő), a kereskedelmi igazgatóhelyettest és a termelési igazgatóhelyettest (1 területről kb. 70—100 fő), a gyártásfejlesztési főmérnököt (1 területről kb. 100—120 fő), a vállalati főkönyvelőt (2 területről kb. 200—250 fő), az üzemfenntartási főmérnököt (2 területről kb. 400—450 fő) vegye fel a szerkesztőbizottság. A szerkesztőbizottság a javaslatokat mérlegelte és úgy határozott, hogy a kutató-fejlesztő intézet vezetője hivatalból legyen tagja a VT vezetői képviseletnek, így a vezetői képviselet az alábbiak szerint alakul.

A munkakörj beosztásuk szerint VT-tagok: az igazgatók (műszaki, gazdasági, kereskedelmi és személyzeti-szociális), gyáregységek vezetői (háztartási hűtőszekrény, hőcserélő, hűtő- és klímatechnikai és a radiátor), a kutató-fejlesztő intézet vezetője, az üzemgazdasági főosztály vezetője.

A vezérigazgató 5 személyt jelölhet (delegálhat) VT-tagnak a vezetői képviseletbe, s maga is tagja a VT-nek.

Időközben megjelent jogszabály módosította a VT-elnök igazgató feletti munkáltatói jogát.

Az SZMSZ-tervezetet üzemi pártbizottságunk 1985. november 6-i ülésén véleményezte, az egyértelműség érdekében tett észrevételeiket a szerkesztőbizottság köszönettel vette és elfogadta. Elfogadta a pártszervezet hatáskörére, valamint a vállalat társadalmi szervezeteink és a vállalati tanácsnak a kapcsolatára vonatkozó állásfoglalását is.

A szerkesztőbizottság az előzőek szellemében az SZMSZ-tervezetet átdolgozta.

A szerkesztőbizottság nevében köszönetemet fejezem ki dolgozó kollektívánknak, párt és társadalmi szervezeteinknek a cselekvő együttműködésért.

Nagy Pál
az SZMSZ szerkesztőbizottság tagja

Öt évvel korábban

Két hónapig járt ki a gyárhoz, azzal a reménnyel, hogy talán ma sikerülni fog, felveszik. Odahaza már nem is kérdezték tőle, mi újság, hisz látták rajta. Persze azt sem tudta volna eltitkolni, amikor végre felvették.

Bóna Ferencné, a III-as üzem dolgozója ez év novemberétől a foglalkozási rovatba már ezt írja be: nyugdíjas. Csábító gondolat elmerengeni egy kicsit azon, milyen változást hoz ez a tény egy olyan asszony életében, aki — 31 éven át — munkáséletének termékeny évtizedeit szentelte a gyárnak.

Az eloxálóban került sor az *Ilonka* tiszteletére rendezett ünnepségre, ahol művezetője, *Nagy István* köszönte meg elsőként három évtizedes munkáját.

— Mindent tud a csiszolásról, pácolásról, eloxálásról — ezekről a rendkívül bonyolult és összetett, óraműpontosságot igénylő munkákról.

Fehér István üzemvezető az emléklap átadása előtt feleleventette a régi időket, kifejezésre juttatva az aranygyűrűs *Ilonka* helytállását. Nem köszönt el, hisz gmk-ban továbbra is fáradhatatlanul dolgozik majd.

Nehéz a búcsú.

— Ha tovább nem, legalább 55 éves koromig — mondta az ünnepség előtt —, ugyanis öt év korkedvezményt kaptam.

Kevesen mondhatják el ötvenévesen magukról, hogy nyugdíjas vagyok és harmincöt évnél is többet ismertek el munkaviszonyként. *Ilonka* ezek közé tartozik. Élete sikeres, csupán egy valamit, — szerinte a legfontosabbat — a gyermekáldást tagadta meg tőle a sors.

A kollektíva ajándékát — egy magnót — a maga is nyugdíjba készülő *Tóth Gábor* munkatárs adta át.

— B —

A változó élethez alkalmazkodni!

folytatás az 1. oldalról

Tóth János, a tmk főbizalmija arról beszélt, hogy nem mindig tájékozott a tagság a vszb tevékenységéről. Az őszinte informálás, világos indoklás szükséges a döntésekről. **A tagság a semmitmondó magyarázatot nem fogadja el.**

A vitát Velkei István összefoglalója követte, majd **Horváth István,** a jelölőbizottság elnöke tett jelentést. Elmondta, hogy 30 gazdasági egység dolgozóit keresték meg, s vitatták meg a jelöltek személyére tett előzetes javaslatot. 27 területen jónak tartották a javaslatot. Három területen — műszaki fejlesztés, számítástechnika, anyagellátás — **felvetették a kettős jelölés igényét,** az elnöki és titkári funkciónál. Nem a jelölt személyekkel volt gondjuk, hanem a **választási elvet kritizálták.** Ezeket **az észrevételeket** a vasasszakszervezethez továbbították. Ezek után Horváth István ismertette a jelölteket, s a küldöttértekezlet azok jelölőlistára való felvételéről egyhangúlag döntött.

MI LETT AZ EREDMÉNY?

A választások új vonása, hogy titkos és teljes körű, tehát minden szakszervezeti tag választó. A szavazólapok elkészítése után november 14-én reggel hattól, 15-én reggel hatig került sor a szavazásra. A szavazatszámláló bizottság összesítette a szavazás eredményeit. Ezek után november 18-án került sor az újabb testületi ülésre, ahol **Nagy Sándor,** a szavazatszámláló bizottság elnöke ismertette a végeredményt.

A tagság 84,4 százaléka élt szavazati jogával. A leadott érvényes szavazatok alapján megválasztották **vszb-titkárnak: Velkei Istvánt** 3583 szavazattal, 269 ellenszavazattal. A **vszb elnökének: Remete Lászlót** 3802 szavazattal 50 ellenében, a **társadalombiztosítási tanács elnökének Belényesi Józsefnét** 3830 szavazattal 22 ellenében. A szakszervezeti bizottság tagjai lettek: **Bathó László, Belényesi Józsefné, Magyar Ferencné, Major Józsefné, Misovits Miklós, Nagy András, Nagy Pál, Pálinkás Istvánné, Rabi Tibor, Szabó Károly, Tóth János, Varga Ferencné, Varga Istvánné.**

A számvizsgáló bizottság tagjai lettek: **Matók Imre, Dobákné Szórád Zsuzsanna, Fülöpné Paksi Katalin, Kármán Józsefné, Orosz Béláné.**

A vasasszakszervezet kongresszusi küldöttei: **Baranyai Géza, Velkei István, Rabi Tibor, Lászlóné Galambos Judit, Ballagó Éva.**

Az SZMT küldöttértekezletére küldöttnek választották: **Velkei Istvánt, Bazsó Lászlót, Orosz Sándort.**

A testület ezennel megalakult. Első feladatuk, hogy a vszb mellett működő munka- és rétegbizottságok vezetőit és tagjait megválassza. Horváth István, a jelölőbizottság elnöke előterjesztette a bizottság javaslatát, melyet a testület egyhangú szavazással elfogadott.

Eszerint a következő munka- és rétegbizottságok segítik a vszb munkáját az elkövetkezendő öt évben: **szervezési és káderbizottság, vezetője: Szabó Károly, műszaki-gazdasági bizottság, vezetője: Nagy Pál, tömegsport-bizottság, vezetője: Szórád Béla, agitációs-propaganda és kulturális bizottság, vezetője: Kissné Szabó Erika, munkavédelmi bizottság, vezetője: Balla Gyula, közgazdasági bizottság, vezetője: Karácsony István, szociálpolitikai bizottság, vezetője: Belényesi Józsefné, nő és ifjúsági bizottság, vezetője: Gergely Béláné.**

A testület a munkaügyi döntőbizottság vezetőjének továbbra is **Kispál Lászlót** választotta, és megerősítette tisztségében **Dorók Lászlót,** a nyugdíjas bizottság vezetőjét, valamint a jogsegélyszolgálat vezetőjét, **Bodó Attilát,** és jogászát, **dr. Knorr Jánost.**

Véget ért tehát a nagy munka.

— K. E. —

Remete László.

Velkei István.

Baráth Ferencné.

Készül a jegyzőkönyv.

Bathó László.

Tanácskozás közben.

Kétszer ad, aki gyorsan ad

1985. október 1-én segélykérőlevelet kapott a forgácsoló üzem vezetősége. Az Egyesített Szociális Intézet igazgatója fordult segítségért az üzem kollektívájához.

„Az intézet I-es számú otthonának emeleti teraszai jelenleg fedetlenek. Esős időben, télen az erkélyre hulló csapadék a nyílászárókon keresztül a szobákba illetve a földszinti lakásokba folyik, jelentős károkat okozva a berendezésben. Kérem az önök segítségét a tetőteraszok befedéséhez."

A levél megérkezése után egy nappal a helyszínre érkezett az üzem két képviselője és felmérte a helyzetet. Az épület hét tetőterasza fedetlenül tátongott az őszi napsütésben. Előkerült a mérőszalag, papír és ceruza. Mértek, rajzoltak, véleményeket egyeztettek. Lassan kialakult a közös álláspont, meg kell oldani még az esős időszak beállta előtt a teraszok befedését.

Ezután felgyorsultak az események. Nagy Sándor vállalati munkaverseny-felelős patronálásával elkezdtük a munka szervezését.

Első lépésként megkerestük a vasraktár vezetőjét, Tóth Istvánt, hogy a raktárban dolgozó Május 1 brigád tagjai segítsenek a munka elvégzéséhez szükséges hulladékanyag kiválogatásában, előkészítésében.

Ismerve a nemes célt, a brigádtagok gyorsan, soronkívül segítettek. Most már a forgácsolós brigádokon volt a sor. **Mészáros József** és **Kovács Ferenc** (képünkön ők láthatók), a Vályi Péter Szocialista Brigád tagjainak irányításával hozzáfogtak a kivitelezéshez. Az egyik brigád a forgácsolást, a másik az összeállítást vállalta.

A szállítási főosztály autót biztosított a vasszerkezetek kiszállításához. Kezdődhetett a szerelés. A tmk-s villanyszerelők szakmai segítséget adtak a hegesztési munka szabályos végzéséhez.

Október 25-én elkészült az összes tető, 130 idős gondozott örömére. Nyugodtan várják a telet, nem kell félniük az esőtől, hótól.

Ez bizony szép dolog. Férfimunka volt!

— enbé —

Berhida: 1985. november 20.

A Hűtőgépgyár vöröskeresztes szervezete gyűjtést indított a Berhida-Peremarton térségét augusztusban sújtó földrengés károsultjainak megsegítésére.

42 ezer 700 forint gyűlt össze az önkéntes adományokból. Az volt a szándék, hogy a hűtősök maguk dönthessék el, hogy kinek vagy kiknek adják a pénzsegélyt. A helyszínen derült ki, hogy nem könnyű feladatra vállalkozott **Aszódi Gézáné,** a szervezet titkára, valamint **Varga Lászlóné** és **Varga Józsefné** aktivisták. Ugyanis sokan rászorulnak a segítségre. 1100 ház sérült meg a környéken. Berhidán 260, Peremartonban 87 család kilakoltatási gondja nyomja a tanács vállát.

Megindult az „össznépi" segítség, ennek igazságos elosztása sem kis feladat. Bajkai Gáborné, a berhidai tanács igazgatási csoportvezetője önkéntes kalauzként mutatta meg a legsérültebb házakat, a legrosszabb helyzetben lévő lakókat.

Legalább tíz helyre botladoztunk be — a szó szoros értelmében — faltámasztó bányafák, aládúcolt mennyezetek, leomlott közfalak között.

Néhány emlék a földrengés pillanataiból: „Éppen nokedlit szaggattam... a fazék táncolt, a kövezet kifutott a lábam alól..." „Perzott a ház, elszakadtak a villanyvezetékek..." „Éppen ettettem az állatokat, a macskák nyávogva futottak a kertbe, a két gyöngyös rettenetesen rikácsolt..., láttam dűlt a kémény... Szaladtam az asszonyt kelteni..., az azt mondta: miért rángatom az ágyat, tán meghibbantam, pedig hozzá se értem..." Az hittük, hogy a közeli vegyiüzem robbant fel, mert óriási morajlás is volt..." Éppen borotválkoztam, itt van az arcomon a vágás helye.."

Szinte mindenki másként élte meg azt a korareggelt. Sokan föl sem fogták hirtelen, hogy földrengés volt. Azóta is több utórengés keltett félelmet és okozott további kárt sok épületben.

A Boronkai utca 41 számú rozoga házban négy idős ember él együtt, a 87 éves **Kerekes István** és 83 éves felesége nyugdíjas korú lányukkal és vejükkel. Úgy gondoltuk, hogy jó helyre hozzuk a pénzt, 22 ezer 700 forintot hagytunk ott kölcsönös könnyezések között.

A Dózsa György utca 24-es számú háza közel van a falu széléhez, lakója **Magyarosi Józsefné,** özvegy, 66 éves. Aggkorú beteges édesapjával él. Házuk egyelőre lakhatatlan, ismerősöknél húzzák meg magukat.

A 20 ezer forint, amit a hűtősök ajándékaként kaptak, nagy segítség.

Sokáig szorongatták a kezünket, ölelgettek, csókolgattak minket, akik egy kollektívát képviseltünk, annak ajándékát adtuk át. A köszönet valamennyi hűtőgépgyárinak szólt. Gondolatban felidéztük mindazokat, akik segítségére siettek a bajbajutottaknak.

A **célgépüzem,** a **szerszámüzem** és a **hűtőszekrény üzem** kollektívái különösen dicséretet érdemelnek.

Horti

Búcsúzás

Ízlésesen terített, hosszú asztal várta a szerszámüzem emeleti helyiségében a műszaki ellenőrzési főosztály dolgozóit november 14-én. *Szabó Józsefné* búcsúzott munkatársaitól. Munkatársaitól, akik szerették és megbecsülték, a mérőszobától, ahol oly pontosan és megbízhatóan tette a dolgát, mint a műszerek, mérőeszközök, amelyeket mesteri módon kezelt, a gyártól, ahol harminckét éven át munkát s megélhetést talált.

Nemcsak a pénzért dolgozott, önzetlenül munkálkodott a közösségért a Vöröskeresztben, a szakszervezetben, a Hunyadi János Szocialista Brigádban. Eredményes munkásságát Kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerte el a vállalatvezetőség, amelyet *Mester István* főosztályvezető nyújtott át a családias ünnepségen. Kollégái ajándékokkal, gyönyörű csokrokkal kedveskedtek búcsúzóul.

Ő is tartogatott egy meglepetést, nem is akármilyet. Három évig hímezte, gyűjtögette nagy titokban azokat a pompás kis terítőket, amelyeket most emlékül átadott munkatársainak. Bizonyára díszhelyre kerülnek.

— j —

Biztató eredmények

Júliusi számunkban számoltunk be azokról a kezdeményezésekről melyet a hűtő- és klímatechnikai és a hőcserélő gyáregységeink kollektívái, szocialista brigádjai az SZKP XXVII. kongresszusa tiszteletére tettek. Ezek a vállalások a Szovjetunió felé irányuló exportszállítások maradéktalan és határidő előtti teljesítését célozzák.

Szeptemberben pedig arról adtunk hírt, hogy a SZOT XXV. kongresszusa köszöntésére született munkafelajánlás az alutermék és fémmegmunkáló üzem Zalka Máté Szocialista Brigádjának kezdeményezésére.

A vállalások teljesítésének helyzetéről az illetékes gazdasági vezetőktől kapott információk alapján a következőkről adhatunk számot. A jászárokszállási kollektíva az éves terven felül vállalta egy darab 1700 négyzetméteres áruházhoz szükséges berendezések gyártását. Ezt az évvégi határidő helyett a harmadik negyedév végére elkészítette és kiszállította.

A tervben szereplő további 9 áruház berendezéseinek gyártása jó ütemben halad. Minden remény megvan arra, hogy egy hónappal a határidő előtt — november végére — készen lesznek.

A szovjet megrendelésre gyártott olajhűtőkhöz Árokszálláson kooperációban készült 60 darab kollektoreső a szerződésben vállalt határidő előtt három hónappal.

A hőcserélő gyáregység felajánlásának időarányos teljesítése is jó. Remélik, hogy a Szovjetunió megrendelésére 360 készíet olajhűtőt az eredetileg vállalt határidő előtt, december elejére le tudják gyártani.

— ns —

Aktuális téma

Az SZVT jászsági szervezete, valamint a gyár munkapszichológiai laboratóriuma ankétot rendezett, melynek témája: A pszichoszomatikus megbetegedések munkahelyi okai.

Az ankét résztvevői eszmecserét folytattak a munka jellegének — monotónia, időkényszer, társasviszony — a személyiségre gyakorolt hatásairól. Előadások hangzottak el, melyeket a szakma kiválóságai: **Dr. Kulcsár Zsuzsanna, Dr. Perlaky Árpád, Dr. Vekerdi Ida** tartottak.

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Gorjanc Ignác

November 7-e alkalmából

Kitüntetettjeink

Április Negyedike Érdemérmet kapott **Gorjanc Ignác** vezérigazgató, Munka Érdemrend arany fokozatát **Sisa László** beruházási főosztályvezető, ezüst fokozatot: **Hamar József** csoportvezető és **Schiller Erik** nyugalmazott gazdasági igazgatóhelyettes, bronz fokozatot: **Bóta Kálmán** nyugalmazott meós, **Czigány György**, a kertészet vezetője és **Gerőcs István** csoportvezető.

Sisa László

Hamar József

Schiller Erik

Bóta Kálmán

Czigány György

Gerőcs István

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kaptak: Csillag György (gondnokság), **Báró Alfréd** (tmk), **Bories János** (nagyhőcserélő üzem), **Horváth István** (biztonságtechnikai önálló oszt.), **Nagy István** (szerszámüzem), **Nagy Lajos** (Bp.), **Oskola Sándor** (kompresszoros hűtőgép üzem), **Rózsa Lászlóné** (absz. hűtőszekrény üzem).

Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesültek: Kardos Kálmán (hűtőgépüzem), **Hamar Károlyné** (hűtőgépüzem), **Nagy István** (alut. és fémm. üzem), **Lajkó Sándor** (alut. és fémm. üzem), **Kun György** (techn. fejl. osztály), **Fehér István** (techn. fejl. osztály), **Tóth László** (szervizag. ell. oszt.), **Száraz Jánosné** (gondnokság), **Lénárt Zsigmond** (tmk), **Serfőző József** (járművízh. üzem), **Oláh József** (készáruraktár), **Illés Árpád** (energia), **Káposztás János** (mef), **Zaja József** (term. szerv. oszt.), **Oláh M. László** (célgép üzem), **Tereba István** (daraboló-sajtoló), **Balázs Gyula** (hsz. szerk. és techn. o.), **Darázs Imréné** (devizagazd. o.), **Földi Balázs** (Jászárokszállás), **Móczár Gyuláné** (Jászárokszállás).

Vezérigazgatói dicséretben részesültek: Sinka Ferenc (absz. aggr. üzem), **Gergely Béla** (hőtechn. labor), **Szász József** (műsz. és mérést. fejl. o.), **Varga Károly** (techn. labor), **Lékó Imre** (szerszámüzem), **Benke Mihály** (galvanizáló üzem), **Molnár Béla** (szállítm. főo.), **Kelemen Csaba** (anyagraktár), **Tábori János** (kompr. hg. üzem), **Törő Tibor** (mef), **Sárközi Pál** (üzembizt. oszt.), **Móczár Béláné** (célgép oszt.), **Bús József** (belsőszáll. oszt.), **Száraz Sándor** (normatechn. oszt.), **Szabó Mihály** (Árokszállás), **Bózsó Béla** (Árokszállás).

Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést kapott **Sárközy László** (reklám-propaganda o.).

Lapunk felelős szerkesztője, **Horti János Aranykoszorús MSZBT jelvényt** vehetett át.

Együttműködési megállapodás

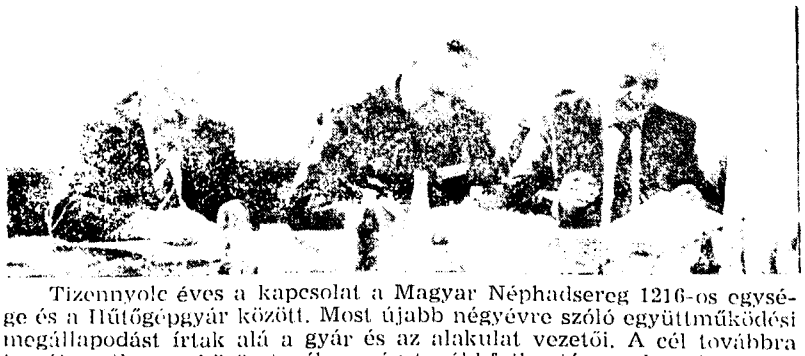

Tizennyolc éves a kapcsolat a Magyar Néphadsereg 1216-os egysége és a Hűtőgépgyár között. Most újabb négyévre szóló együttműködési megállapodást írtak alá a gyár és az alakulat vezetői. A cél továbbra is változatlan: a közös tevékenység továbbfejlesztése, a hazafias honvédelmi nevelőmunka, az üzem dolgozói, az egység személyi állománya közötti barátság további erősítése.

Elhangzott:

A Lenin-emlékmű avatásán

KEDVES ELVTÁRSAK!

Ünnepi alkalomra gyűltünk össze, az ünnephez méltó környezetben. A nagy októberi szocialista forradalom 68. évfordulójára emlékezünk. A forradalom napját természetesen csak jelképesen tekintjük a világtörténelem legjelentősebb sorsfordulójának. Valamennyien tudjuk, hogy a történelem folyamat, amelynek legkiemelkedőbb eseményei sem szűkíthetők egy napra.

Amikor tehát az évfordulóra emlékezünk, tisztelettel gondolunk a forradalmat megelőző küzdelmekre éppen úgy, mint a munkásosztály, a néptömegek győzelmét követő időszak áldozatos munkájára, hősies erőfeszítéseire, a szocializmus születésére, térhódítására.

Az ünnep fényéből ezúttal szélesebb sugár vetődik a dicső forradalom vezérére, **Vlagyimir Iljics Leninre**, akinek emlékét a méltató szavakon túl a róla elnevezett térrel és az itt elhelyezett szoborral nemcsak gondolkodásunk, hanem városunk mindennapjainak részévé is kívánjuk tenni.

Ha **Lenin** mást nem tett volna, minthogy győzelemre vezette a nagy októberi szocialista forradalmat, nevét akkor is a legnagyobbak között emlegetnék a későbbi korok emberei is. Munkássága, életműve azonban sokkal gazdagabb ennél.

A győztes forradalom új korszakot nyitott az emberiség történelmében. **Lenin** elméleti tevékenysége pedig a marxista gondolkodásban nyitott új fejezetet.

Számára a marxizmus a cselekvés filozófiája volt, olyan világnézet, amely nemcsak magyarázatot ad a világról, hanem lehetővé is teszi a társadalom és az emberek megváltoztatását. Ezért fogalmazott így: **„Marx tanítása mindenható, mert igaz."**

Azt vallotta magáról, hogy ő mindig a gyakorlati célt tartotta döntőnek, de ez soha nem jelentett egyet az ő esetében az elmélet lebecsülésével. Számára élő valóság volt az elmélet és a gyakorlat dialektikus egysége az elméletet a cselekvés vezérfonalának tekintette. Munkássága egyértelműen bizonyítja a forradalmi gyakorlat összefüggését a forradalmi gondolkodással. A tudományos szocializmus megalakítóinak, **Marxnak** és **Engelsnek** a munkásságát folytatta tovább elméleti és gyakorlati munkásságával egyaránt.

Tevékenységét az jellemezte, hogy a korábbi elméleti tapasztalatokat képes volt mindig az adott időszak konkrét összefüggéseire alkalmazni...

Az **„Állam és forradalom"**-ban megfogalmazott elméleti alapokon az ő irányításával alapozták meg a létező szocializmust. Ez is forradalmár magatartást igényelt: az új gazdaságpolitika kidolgozása, elfogadtatása; annak teoretikus kimunkálása, hogy egy országban is felépíthető a szocializmus, megvalósítható a békés egymás mellett élés a különböző társadalmi berendezkedésű országok között. Szerinte a forradalmiság egyik fő ismérve: Védeni tudni a forradalmat „nem forradalmi körülmények között". A látszólag jelentéktelen, kis cselekedetek is lehetnek forradalmiak, mert a hétköznapok forradalmisága jelentheti bizonyos időszakokban a fejlődést.

*

Lenin nemcsak a harcban, a hétköznapok építőmunkájában is zseniális volt. Fáradhatatlanul dolgozott, szervezett, írt, vitázott. Rendkívül határozott volt mindig, hallatlanul éles logikájára építve bontakoztatta ki egyik legnagyszerűbb adottságát: rendkívül fejlett vitakészségét. A legkisebb ellentmondást is felfedezte. Egyik méltatója úgy jellemezte: „Ha valahol repedést fedezett fel, ledöntötte az egész falat".

Szenvedélyesen vitázott az ügy, a forradalom érdekében, a forradalom szolgálata volt a mérce, aszerint ítélt.

Nagyszerű forradalmár volt, aki nemcsak világosan látta a célt, hanem magával is tudta ragadni az emberek millióit, hogy vele együtt, a cél felé meneteljenek. Több ízben előfordult, ha valamilyen bonyolultabb problémával találta magát szemben, hogy így szólt: **„Tanácskoznom kell Marxszal!"** Tudjuk, e „tanácskozások" megtermékenyítő hatásaként sikerült a kor gyakorlatára alkalmaznia a nagy elől tanítását. A bolsevik párt vezette szovjet népnek a szocializmus építésében elért nagyszerű sikerei igazolták elméleti megállapításainak helyességét. A nagy október útján az őt követő nemzedék munkája, harcai nyomán világrendszerré szélesedett a szocializmus. Erre is emlékezünk a mai napon, ezért is gondolunk halálteli szívvel a Téli Palota bevételével új világot teremtő forradalmárokra, s lánglelkű vezérükre, **Leninre!**

*

Kedves Elvtársak!

A fejlett szocialista társadalmat építő szovjet nép és kommunista pártja, élén Mihail Gorbacsov elvtárssal, ma is a lenini eszmékhez híven, Leninnel „tanácskozva" dolgozik.

Napjainkban az SZKP XXVII. kongresszusára való felkészülés jegyében több, — a Szovjetunió gazdasági,- társadalmi fejlődésének szempontjából fontos — dokumentum tervezetet fogadott el az SZKP Központi Bizottsága. A legfontosabb célkitűzés abból indul ki, hogy a társadalom fejlesztésében a gazdaságé a döntő szerep. A párt gazdasági stratégiáját a tudományos-műszaki forradalom további elmélyítésének számításba vételével határozták meg. Javítani kívánják a tervezés és irányítás egész rendszerét, a vállalatok önállóságának és felelősségének növelését, tökéletesítik a dolgozó kollektívák ösztönzését.

Egyidejűleg előirányozták a szovjet emberek élet-, lakás- és munkakörülményeinek, a szolgáltatások, az áruellátás és a kulturális kínálat színvonalának javítását is.

*

Kedves Elvtársak!

Lenintől tanulni mindig lehet, mindig érdemes. Ám ebben is őt magát kell követnünk. Ami azt jelenti, hogy műveinek ne betűit, hanem a szellemét értsük meg és használjuk fel. Ahogyan ő tanult Marxtól — szemléletet és módszert — nekünk is hasonlóan kell a lenini szellemi örökséget nap mint nap segítségül hívni munkánkhoz.

A nagy október, **Lenin** szelleme éppen arra kötelez bennünket, hogy az életet ne olyannak lássuk, mint amilyennek szeretnénk, hanem olyannak, mint amilyen a valóságban. Képesnek kell lennünk munkánkat, helyzetünket elfogulatlanul értékelni, hibáinkat felismerni és megszüntetéséért bátran cselekedni. Érvényes ez a hazai viszonyokra, ahol gondolkodásunk, szemléletünk, munkánk és magatartásunk állandó megújulását és az áldozatvállalás képességének megizmosodását követeli most tőlünk a jövő iránti felelősségérzet.

Hazánk felszabadulása, a szocialista Magyarország létrejötte, építése végsősoron a nagy októberben gyökerezik. Ezért is él erősen és kitörülhetetlenül bennünk a magyar—szovjet barátság érzése, gondolata. A nagy október és Lenin eszméihez, a proletár internacionalizmushoz, a magyar—szovjet barátsághoz való hűség arra kötelez bennünket, hogy felsorakozzunk a Szovjetunió békepolitikája mögé, ahhoz a politikához, amely a forradalom győzelmét követő első nyilvános dokumentumtól, a békedekrétumtól kezdődően alapelve a szovjet hatalom külpolitikájának...

A béke a legfontosabb feltétele annak, hogy a magunk elé tűzött nagyon nehéz feladatokat sikerrel megoldhassuk. A számunkra közismerten kedvezőtlen világgazdasági feltételek között ez különösen nehéz dolog. Mégis optimisták vagyunk. Népünk alkotóereje, tenniakarása, pártunk jól bevált politikája, egysége, az internacionalista összefogás szilárd biztosítékot ad terveink valóra váltásához.

Eseménydús esztendő az idei év. Nem túlzás azt mondani, hogy az önvizsgálat, a mérlegkészítés, az útkijelölés éve, abban a szellemben, ahogyan ezt a párt XIII. kongresszusa határozatba foglalta.

*

Kedves Elvtársak!

Úgy gondolom, a nagy októberi szocialista forradalomra és annak vezérére emlékezni külön öröm, ha az egybeesik a város szellemi gyarapodásával, a városközpont új művészeti létesítményének, a Jászság első Lenin-emlékművének átadásával.

Az utóbbi évszázad történelmének egyetlen vezető személyiségét sem választotta annyi művész témául, mint **Vlagyimir Iljics Lenint.** Életében többnyire nem közvetlen megfigyelés alapján készültek az őt ábrázoló munkák. Nem volt hajlandó modellt ülni, elsősorban nagy elfoglaltsága miatt, de szerénysége is közrejátszott tartózkodásában. Nagyritkán adott engedélyt arra, hogy egy-egy művész vázlatot készítsen róla.

Lenin ábrázolása hazánkban sem újkeletű, az első művek közel 70 évvel ezelőtt születtek. A Tanácsköztársaság leverését követő negyedszázadban csak szabadságuk veszélyeztetésével készíthettek a magyar művészek Lenin-portrét. Olyan kiváló művészeket ihletett meg Lenin alakjának megformálása, mint Ferenczy Béni, Uitz Béla, Borsos Miklós és Pátzay Pál.

A téma rendkívül kötötten él a köztudatban. A Lenin-emlékművek többsége egész alakos, heroikus figura, a vezérnek, a tudósnak a képzetét hívatottak felkelteni.

Zilahi Zoltán — a Lenin-emlékmű alkotója — emberközeli patetikus pózok nélküli ábrázolásra törekedett. Az emberléptékű szobor a köznapi ember egyszerűségét, a keresetlen külsőt kedvelő embert idézi fel. Bal kezét a pad háttámlájára téve, keresztbe vetett lábakkal ül előttünk. Arca, tekintete, egész testhelyzete nyugalmat sugároz. Túl a forradalmon, a véres polgárháborún, a dolgos hétköznapok egy rövid szünetében elgondolkodva pihen. Lenint úgy ábrázolja, amilyen volt, humánus politikusként. A legújabb-kori világot meghatározó nagy történelmi személyiség kistermetű volt. Nagyságát nem a test felnagyításával, hanem az arc, a tekintet derűjével fejezi ki a művész. Nem a méret, hanem a környezet adja a mű monumentalitását. A tér kialakítása méltó a rendkívül finom plasztikájú szoborhoz.

A kő és bronz szigorúságával így emlékezünk a nagy történelmi távlatokat nyitó forradalmárra, a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyiségére.

Ezzel együtt valljuk, hogy — Kádár János elvtárs szavaival szólva: — **Leninre méltóképpen emlékezni elsősorban annyit jelent, mint tanításait, a marxizmus-leninizmus elveit követni, a munkásosztály, a nép érdekében dolgozni, harcolni a szocializmusért, a kommunizmusért.**

Interjú:

A hűtőgépipar jövőjéről

G.B. Rossi — H.H. Braune

Az NSZK-beli Ranco céggel számos magyar vállalat több mint egy évtizedre visszanyúló gyümölcsöző műszaki, kereskedelmi kapcsolatot alakított ki. A gazdasági kapcsolatok mellett igen jó személyes kontaktus is kialakult a Ranco és a Hűtőgépgyár szakemberei között.

Igy beszélgető partnereinknek, **G. B. Rossi** cégvezetőnek, a fejlesztés főnökének és **H. H. Braune** kereskedelmi igazgatónak jó ismerősként tettük fel kérdéseinket.

— Mint a hűtőautomatika-elemek egyik legnagyobb európai gyártói, hogyan látják a hűtőszekrénygyártó ipar fejlődési tendenciáit?

Braune: A négy évvel ezelőtti kongresszuson adott válaszom ma is érvényes: fokozódik a koncentráció! Az Elektrolux cég nemrég megvásárolta a világhírű olasz Zanussi céget, valamint a közelmúltban átvette a szintén jól ismert Sumak céget az NSZK-ban, amely kiváló mélyhűtőbútorok és áruházi berendezések előállítója. Láthattuk a Philips cég összekapcsolódását a széleskörben ismert Bauknecht céggel. A korábbiakban kiváló európai gyártóként ismert cégek ez idő szerint már mint csak kereskedelmi szervezetek léteznek, maga a cég valamilyen világkonszernhez csatlakozott. Napjainkban már csak néhány névvel találkozhatunk Európában, mint pl. Elektrolux, Philips, az AEG-Linde és a Liebherr. Ezen kívül vannak még természetesen nagy cégek, mint pl. Franciaországban a Thomson-Brandt, de az említett négy cég tipikusan mutatja az európai hűtőszekrénygyártó ipar koncentrációját.

Rossi: S ők az európai hűtőszekrénypiac kb. 80 százalékát uralják. Vannak még kisebb cégek, mint például az olasz Merloni stb., ezek azonban a piacon kisebb jelentőségűek, emellett erősen specializálódtak. Ez nem jelenti azt, hogy a nagyok mindent akarnak gyártani. Ahhoz, hogy teljes gyártmánysoruk legyen, az AEG bizonyos típusokat éppen az Elektrolux-tól vásárol. Ez azonban ismét a koncentráció erősítéséhez vezet.

Braune: Elmondhatjuk, hogy ez a koncentrációs folyamat még egyáltalán nem fejeződött be. Itt van például nagy kérdojelként az AEG és a Linde cég. A gyártási darabszám lecsökkent, az AEG más európai cégektől vásárol és ma senki sem látja tisztán, hogy az említett csoportosulás hogyan fog lezáródni.

Rossi: A folyamat hasonlóan zajlik, mint korábban az USA-ban, ahol már talán be is fejeződött. Ma az USA-ban csak néhány nagy nevet találni: General Electric, Whirlpool, White Consolidated és Admiral, a többiek eltűntek. Itt is van természetesen még pár kisebb név, de nagyobb jelentőség nélkül.

Újabb kérdésként vetődik fel, hogy hol tartanak a japánok, mivel ma már gyáraik vannak az USA-ban, Afrikában és Európában is. Ez a későbbiekben még érdekessé válhat.

Braune: Érdekes jelenséget figyeltünk meg a Ranco cégnél az eladott hőmérsékletszabályozók száma alapján. Ebből ugyanis az tűnik ki, hogy Európában az évente gyártott hűtőszekrények darabszáma közel állandó, azaz a piac stagnál. Ennek oka, hogy a hűtőszekrények élettartama elég hosszú, az európai háztartások mindegyikében van már hűtőszekrény, **a hűtőszekrénypiac telített.** Új igény alig jelentkezik, csupán a régiek pótlása. Emellett egész Európára jellemző, hogy csökkentek a lakásépítkezések, így kevesebb beépített hűtőszekrényre van szükség.

Rossi: Újabb kérdőjel: a harmadik világ! Rájuk az a jellemző, hogy inkább licencet vásárolnak (pl. Szaud-Arábia, Egyiptom, Algéria, Tunisz), mint kész hűtőszekrényeket. Licenceladók pl. a Bosch cég, vagy egyes japán cégek, komplett technológiát is adnak. Ezek az új gyárak kezdik kiépíteni saját afrikai eladási vonalaikat. Az új gyár felépítése után már csak a kritikus részek importja következik, majd az import teljes megszüntetése, azaz a teljesen önálló gyártás és eladás.

Braune: Ez a valós helyzet. A jövőben reálisabbnak kell a gyártóknak lenniük. Nem szabad túlzott növekedéssel számolnunk, mert ez nagyon lecsökkenhet néhány éven belül. Példa erre Kína is. A Liebherr-cég jelenleg 3 hűtőszekrénygyárat épít Kínában. Ebből 2 gyárat modernizál, egyet pedig teljesen újként a „zöld mezőn" épít fel. Ezután várható, hogy Kína nem importál később hűtőszekrényeket sem Japántól, sem az USA-tól, sem pedig Európából; ez a piac tehát elvész ezen területek gyártói számára.

— Beszélgetéseink során gyakran felmerülő kérdés, hogy az elektromechanikus hőmérsékletszabályozóknak milyen jövőt jósolnak, illetve az elektronikus kivitelek mennyire versenyképesek a hagyományosokkal szemben?

Braune: Az európai hűtőszekrénygyártás évente kb. 15 millió hűtőszekrényt produkál és ebből mindössze 100 ezret szerelnek ma elektronikával. Ez a szám évek óta állandó, nem változik, főleg az ár miatt.

Rossi: Közel tíz éve van az elektronika abban a helyzetben, hogy tudja azt, amit az elektromechanikus termosztátok. Az elektronikus alkatrészek megbízhatósága nőtt, áruk csökkent. Sokféle szabályozási feladat elvégzésére is alkalmasak, így lehetséges, hogy az elektronika a későbbiekben helyettesítheti a mai hőmérsékletszabályozókat. Áruk azonban még 2—3-szorosa a régi hőmérsékletszabályozóknak.

Az elektronikus termosztátok megjelenése a mechanikus hőmérsékletszabályozók fejlesztésére serkentőleg hatott. A Ranco új fejlesztésű típusai is minden olyan fő funkciót tudnak, amit az elektronikus kivitelek.

A hűtőszekrény a háztartás megbízható eszközévé lett, amely nem igényel különlegesen sokat tudó elektronikát, mind például a mosógép. Esetleges áttörés akkor következhetne be, ha pl. a motorkompresszor fordulatszámának szabályozására kezdenének elektronikus egységeket alkalmazni. Ez azonban ma még nagyon drága lenne, ezért a hűtőszekrényeknél a közeljövőben ettől sem kell tartani.

A Ranco cég mindezek ellenére felkészült az elektronikára, jónéhány elképzelés kész a bevezetésre, ha ennek eljön az ideje.

Braune—Rossi: Mint említettük, új fejlesztésű mechanikus termosztátjaink számos új feladat elvégzésére alkalmasak, példa erre a kétérzékelős kivitel, amelyet fagyasztó-hűtőszekrény kombinációknál lehet majd jól alkalmazni.

A Ranco fejlesztési tevékenységével kapcsolatban meg kell említeni, hogy rendkívül nagy segítséget jelent számunkra az az ideális és gyümölcsöző együttműködés a Hűtőgépgyár szakembereivel, amire talán egész Európában nem tudunk másik példát mondani. Ennek a kapcsolatnak az ápolására, mind a Ranconak, mind a Hűtőgépgyárnak a továbbiakban is mindent meg kell tennie.

Végül megemlíteném, hogy csaknem egyedülálló gyakorlatunkban az is, hogy a Hűtőgépgyárban egy jól képzett szakemberekből álló fejlesztési intézetben komplexen és általában igen rövid határidővel történnek meg azok a vizsgálatok, amelyek egy-egy új Ranco-termék bevezetésére irányulnak. Ez a tény mindkét cég számára igen sok előnnyel jár.

— A kongresszuson egy új vizsgálati módszert mutattunk be (neutronradiográfiát). Mi a véleménye a módszerről, látnak-e lehetőséget e módszer alkalmazására a Ranco cégnél?

Rossi: A látottak a meglepetés erejével hatottak rám és rögtön gondolkozni kezdtem azon, milyen problémák vizsgálatára lehet a módszer alkalmas a Rancónál. Ezt a potenciális lehetőséget alaposan meg fogjuk kollégáimmal vizsgálni.

A Rancónál ma már számítógépes rendszerrel optimalizáljuk a hőmérsékletszabályozókat. A számítás ellenőrzésére, a kísérleti darabok működésében esetenként előforduló váratlan jelenségek vizsgálatára a módszer kiváló eszköznek látszik, mivel a vizsgálat roncsolásmentesen történik. A vizsgált darabon esetleges módosítás után újabb vizsgálatok végezhetők.

Braune: Magam is először láttam ilyen — véleményem szerint Európában egyedülálló — felvételeket, és úgy vélem ez a módszer alkalmas lehet majd a fejlesztés alatt levő hőmérsékletszabályozók dinamikus vizsgálatára.

— Köszönjük a beszélgetést!

Szikra—Oláh

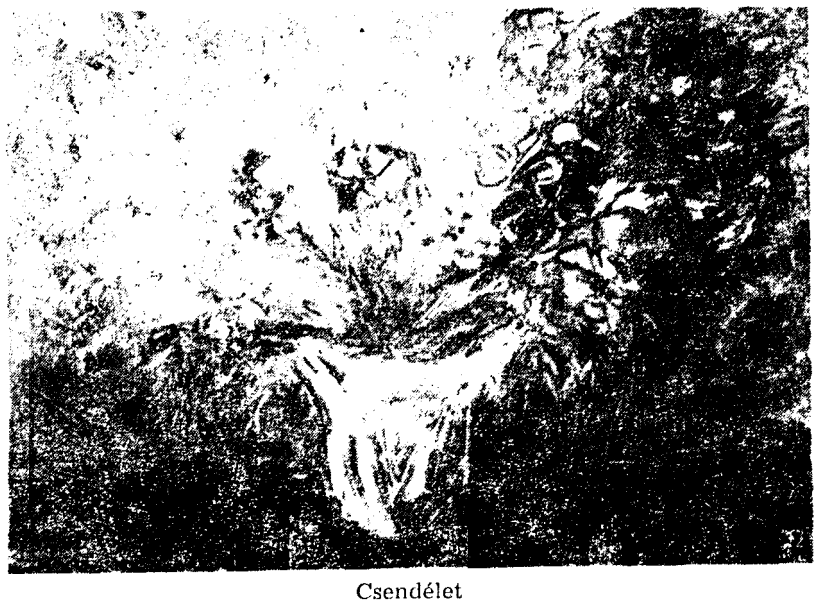

Csendélet

Ezzel a képpel vett részt Györki Árpád az amatőr képzőművészek országos tárlatán, Ózdon.

Tisztelet a törzsgárdának

Ezen az őszön kilencedik alkalommal került sor a huszonöt éves gyári hűséget megünneplő rendezvényre vállalatunknál. A 101 jubiláló dolgozót **Vass Attila,** a KISZ-bizottság titkára köszöntötte.

— 1960-ban, amikor Önök beléptek vállalatunkhoz 8 éves múltra tekintett vissza a gyár. Akkor 1460-an voltunk, ebből 43 mérnök, 61 technikus dolgozott itt. Kialakult egy szakmunkásgárda, akik közül jónéhányan ma is közöttünk vannak. Helytállásuk, szorgalmuk, példamutató magatartásuk nélkül nem lehetett volna elérni azt a fejlődést, ami valósággá vált az eltelt negyedszázad alatt. 1960-ban 300 milliós értéket termeltünk, ma 4,5 milliárd a célunk. Ebben az évben indult a „korszerű" Lehel 100 K típusú hűtőszekrény gyártása. S ma már gyártmánycsaládjaink vannak, hőcserélő és klímaberendezéseket gyártunk, ismertek vagyunk a tőkés piacon. Ezt a fejlődést annak a törzsgárdának a példamutató, szorgalmas munkájával értük el, melynek Önök is tagjai.

Vass Attila szavai után **Gorjane Ignác** vezérigazgató mondott pohárköszöntőt. Felidézte a múltat, amikor még kukoricaföldeken átgázolva lehetett kijutni a gyárba, s ha nem jött a fakarusz bizony gyalogolt mindenki. Azóta óriási fejlődés történt nemcsak a gyár, a város életében is. Ennek tevékeny részesei voltak jubiláló törzsgárdatagjaink.

Az emlékek felelevenítésével, vacsora utáni kellemes beszélgetéssel telt el az este.

Hasznos tapasztalatcserék

Az elmúlt időszakban két, rendszeresen ismétlődő, a Hűtőgépgyár számára is igen jelentős tanácskozás került megrendezésre.

Az egyik a 25 éves múlttal rendelkező **„Villamos Háztartási Készülék Szeminárium",** mely ezév októberében 12. alkalommal került megrendezésre **Salgótarjánban.** A házigazda a salgótarjáni Vasöntöde és Tűzhelygyár volt.

A szeminárium alapvető célkitűzése a háztartási készüléket gyártó vállalatok, a kapcsolódó háttéripar és a kereskedelem együttműködési lehetőségeinek vizsgálata. A szeminárium tájékoztatást adott az energiahelyzet alakulásáról, a háttéripar és a gyártó vállalatok jelenlegi helyzetéről, kapcsolatairól.

Az előadók és hozzászólók drámaian ecsetelték a korlátozó tényezők szabta lehetőségeket, illetve lehetetlenségeket. A vita levezető elnöke most is az igen temperamentumos **Szepessy Sándor** volt, az OMFB főosztályvezetője, akinek a szeminárium izzó hangulatából sikerült a „Hírháttér"-ben, a TV előadásában közreadnia egy-két lényeges gondolatot.

A jelenlévők ismét megerősítették, mint 25 év elteltével annyiszor, hogy a háztartási készülék gyártók rendszeres eszmecseréje az iparág, az ezzel foglalkozó kereskedelmi ágazatok, és nem utolsósorban a háttéripar előrelépését eredményezi, s így a jövőben is kívánatos e negyedszázados hagyomány fenntartása.

A szemináriumon nagy érdeklődés közepette tartotta meg korreferátumát **Tavasz Ferenc** kereskedelmi igazgatóhelyettesünk. Rajta kívül még számos hűtőgépgyári résztvevő tett javaslatot és egészítette ki a felvetett és tárgyalt témákat.

Ugyancsak fontos szaktalálkozó megrendezésére került sor **Balatonszéplakon**, ahol október 24—25—26-án találkoztak a hűtőgépszervizek szakemberei, a forgalmazó vállalatok vezetői, az alkatrészgyártók, főleg külföldi nagyvállalatok képviselői és a Hűtőgépgyár vezérkara, valamint a fejlesztés irányítói.

Kongresszusi színvonalú előadások hangzottak el. Az érdeklődés rendkívül nagy volt. Külön kiemelést érdemel a találkozót szervező **vevőszolgálati főosztály** igen körültekintő munkájáért, valamint a kutató-fejlesztő intézet dolgozóinak tucatnál több, a vállalat fejlesztésébe betekintést nyújtó előadása. Ezek jó felkészültségről és igényességről tanúskodtak.

Megállapítható, hogy az ötödik alkalommal megrendezett hűtőgép javítás-technológiai továbbképző tanfolyam igen komoly szakmai találkozó volt, amelyen — kivételesen — vállalatunk nem műszaki területén tevékenykedő munkatársai is megjelentek, s a lehetőségeket kihasználva mélyebb ismereteket szereztek a hűtőipar sajátságos problémáiról, a fejlődés irányáról, s nem utolsó sorban fontosságáról. Safcsák

Köszönet az önzetlenségért

a VÁLYI PÉTER Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja vezetőjének és a brigád minden egyes tagjának.

Hogy egy rokkantnyugdíjas, mozgáskorlátozott ember egy nagy közösséghez tartozónak érezze magát szép példa az én esetem. Magánnyomat és felépülésemet könnyítette meg a brigád már több esetben. Segített rajtam és családomon.

A brigád tagjai munkaidő után átszerelték a tv.-készüléket távkapcsolásra, az ülőhelyem fölé fali lámpát szereltek, a rádiót több esetben megjavították. Mivel mozgáskorlátozott vagyok és a szobában borotválkozom külön fényforrást szereltek fel.

Többször felkerestek lakásomon és kérdezték miben tudnak segíteni. Ha segítségre van szükségem azonnal jön Hamar József brigádvezető és munkatársai is. Ez a baráti és munkatársi segítség, hogy mit jelent, csak az tudja akinek adják, de ez több mint segítség: bátorítás, jó erőforrás, hogy tudom vannak barátaim, biztos segítő munkatársaim, akik figyelemmel kísérik felépülésemet. Ez mindennél többet ér.

A segítség nagyon jól esett, melyet ezúton is köszönök.

A brigádnak további sikereket, jó egészséget kívánok.

Tisztelettel:

Bugyi István rokkantnyugdíjas

Van javulás, de...

Kallódó értékeink

Mottó: Akinek nem nadrágja, ne vegye fel, de akié ez a nadrág, ugyan öltözködjön már fel!

A jó bőrtenyeres munkavédelmi kesztyűnek nagy keletje van nálunk. Nemcsak a gyári munka során kell, jó az a kiskertek ápolásakor is. Nos, akinek szüksége lenne ilyenre, ajánlom valamelyik szemetes konténert. Én is ott találtam vagy száz párat.

Ez a felfedezésem inspirált arra, hogy felcsapjak alkalmi guberálónak, s rövid idő alatt kiérdemeljem a „kukatündér" megtisztelő címet. Bár, megvallom őszintén, én nem kerestem az ügyön úgy, mint a profi kollégák. Ők ugyanis kitúrják a napi ötszázast! Mert a konténerekben sok minden van. Vas-, alu-, rézhulladék, műanyag, üvegek, papír. Ez mind súlyos forintokat jelent.

Első, lelkemet mélyen megrázó felfedezésem után önkéntes ellenőrként heteken át vizsgáltam a gyár területén lévő szeméttárolók tartalmát. Amolyan környezettanulmányt végeztem szemét- és hulladék-ügyben. A gondnokság vezetőjétől, **Csillag Györgytől** megtudtam, az utóbbi időben nagyon sok mindent tett a vállalat, hogy a szemétben rendet tegyen. Konténereket — 30 darabot vásároltak, s megfelelően kialakították a szemétgyűjtőhelyeket a gyár területén.

Mindez **két millióba** került. A szemetet, ami a konténerekbe kerül, hetente szállítja el a városgazdálkodási vállalat, a városi szemétgyűjtő telepre, amiért szintén fizetni kell. Az oldalfalas gupós kocsikra rakott hulladék pedig az égetőhöz kerül, és elfüstöljük. Ez sincs ingyen.

A HŰTŐGÉPGYÁRI SZEMÉTBŐL NEM LEHET MEGÉLNI?!

Az első, szomorú tapasztalatom után, amikor a munkavédelmi kesztyűktől kezdve, a műanyaggranulátumon át, négyeres kábelen keresztül sok mindent láttam, kimentem a városi szeméttelepre. A konténereket szállító kocsik rendre érkeztek. A guberálók ilyenkor körbeállták, figyelték, mi van benne. Egy fiatalember szomorúan meséli: — Ma már nem lehet a hűtős szemétből megélni! Régen, amikor még a másik lerakóhelyre hordták, akkor minden volt benne. Fémlemezek, értékes dolgok garmadával. Én egyszer egy doboznyi szifont is találtam. Most is van belőle kettő otthon, azt használjuk. De ma már semmi sem jön ki a gyárból. Biztos, hogy ott bent kiszedik belőle.

Vajon titkos guberálók vannak a gyárban? Vagy valami más történt? Netán betartjuk a belső szabályokat, rendeleteket? Mert a hulladékkezelési technológiát a gyártástervezési osztály kidolgozta idén tavasszal. Közre is adta az illetékeseknek, de közlönyben még nem jelent meg. Jómagam is nehezen jutottam hozzá, de nagy örömmel tanulmányoztam. Nagyon alaposan és rendszerezve tartalmazza, hogy milyen típusú hulladékot, milyen tároló eszközben, hol kell gyűjteni, hová, mikor, kinek kell elszállítani.

A mellékelt rajzból az is jól kitűnik, milyen típusú tárolóeszközök vannak elhelyezve. Ebből kiokosodva tudom, hogy a zárt konténerekbe a kommunális szemét kerülhet csak. A fémnek, a műanyagnak, a papírnak, a vegyes hulladéknak más-más tárolóeszköze kell, hogy legyen. Felfedező útjaim során találtam is ilyet sokat. A kísérleti, a galvanizáló, a szerszám, a Bosch üzem mellett több olyan nyitott konténer van, amelyre felírták: **vas, alu, réz.** S valóban, ezekbe ilyen hulladék kerül, innen pedig a csérire — 11-es raktár —, ahol az értékesítésével is foglalkoznak. Nem kis mennyiségekről és összegekről van szó évente. Csak ebben az évben 749 tonna alumínium, 1475 tonna vas, 110 tonna réz és 12 tonna ólom került a telepre. Ez így is sok. De lehetne még több is, ha valóban minden üzem nagy gondot fordítana arra, hogy a cél és technológiai hulladék, selejt megfelelően szétválogatva, tárolva legyen. De sajnos találtam én selejtes hűtőszekrény ajtókat festetlenül, szétszóródva az abszorpciós hűtőszekrény üzem mögött is, a sárban heverve. Nem egyet-kettőt, sokat! Láttam rézcsövet a kommunális szemét között. S azt, hogy honnan került oda, kideríteni nem lehet. Senki sem hagyja a szemét mellett a névjegykártyáját.

Szebb tájat is láttunk már!

Gazdátlanul.

Az égetőnél serényen dolgoznak. Az oldalfalas gupós kocsikról túrják le a szemetet, s lapátolják be egyenesen a tűzbe. A nagy darab megkeményedett hab, a fólia hamar elég, nagy fekete füstöt eregetve.

Katona Ferenc panaszkodik. Ők tudják igazán, mi minden érték kerül a szemétbe. A papírt, kartondobozokat kiválogatják. A raklapokat is. Egész hegy magasodik már belőlük ott. Igaz, hibásak, töröttek, de elégetni kár, hiszen meg lehet javítani. Van is egy gmk, amelyik ezzel foglalkozik. Számomra is érthetetlen, hogy miért kerül a szemétbe 30 mázsa jégtál. Ebben az évben ennyit válogattak ki, s adtak át a 11-es raktárnak. De ugyanúgy megdöbbenek, amikor meglátom azt a négy gupós kocsit, mely szerelt villamosvezetékkel van tele. Nem égették el. Félre húzták. Azóta is vár a sorsára. Kooperációs partnerünk hibásan szerelte őket. Felhasználni nem tudjuk. Mit kezdjünk vele? Van tehát olyan jellegű selejt is, ami csak nyűg a nyakunkon.

Ugyan ilyen nyűg a selejtes műanyag alkatrész. Ha az előírásnak megfelelően, kalodákban, letakarva tárolják, akkor nincs nagy gond, darálható, újra felhasználható. Probléma azzal van, ami szennyezett. S ez a több. A „Bosch" üzem mellett utcasorban állnak a feltornyozott kalodák, megrakva belsőkamrákkal. Por, eső keveri rajtuk a sarat. Habanyag tapad rájuk. S nemcsak ilyen „rendben" megy tönkre. A kalodasor mögött, úgy tűnik, a senkiföldjén, egy hegynyi magasodik belőle. Ettől sokkal többet tárolnak a műanyag hulladéktelepen, a hármas üzemen túli területen. S hogy miért születik ennyi hibás, selejtes darab? Ez is megérne egy alapos vizsgálódást.

A polisztirol granulátum kilójának ára 1985-ben 45—50 forint volt, de dollárban kellett fizetni. A habtól megtisztított, visszaőrölt polisztirolt még értékesíteni tudnánk, az eredeti ár közel negyedéért, jó esetben feléért. De az értékesítése nem egyszerű.

PÉNZ VAN, REND NINCS

Azt, hogy rendet kell csinálni a gyárban, nem én találtam ki. A rend megteremtéséért ösztönzési rendszert is kidolgoztak vállalatunknál. Ebben az áll, hogy a **„takarékos** gazdálkodást nagymértékben elősegíti az üzemek területén tárolt anyagok, alkatrészek, hulladékok (cél, technológiai, egyéb), selejtek tárolási rendjének **kulturáltsága".**

Kulturáltságról egyelőre szó sincs. Pedig a fent idézett utasítás szerint a „rend-pénzt" októberben kifizette a vállalat. Minden üzem — amelyek ebben érintettek — megkapta, kifizette a prémiumot.

Ezek után sem adtam fel. Újra és újra körbenéztem. Gyakrabban ott, ahol rendetlenséget, hanyagságot láttam. A „Bosch"-üzem mögött egyszer felfedeztem fiatalemberek egy csoportját, akik rakodtak, pakoltak, rendet próbáltak csinálni. A szemetes tartály tele volt már. A kocsi oldalára krétával felírta valaki: **„Pistikém, vidd el a szemetet, mert kell a kocsi! Köszi, és légy jó!"** Ekkor úgy tűnt, mintha valami történne. Láthatatlan kezek mégis csak rendet akarnak teremteni. A régi kazánház melletti helyzetet már le sem tudtuk fotózni. Eltűnt a sitt, a rengeteg hulladék. Csupán egy nagy vasszerkezet, valaminek a váza árválkodik a ködben.

Aztán eljött a november. Közeleg az év vége. Rá kell kapcsolni, hogy meg legyen a terv. Nincs idő a szeméttel foglalkozni. Így a „Bosch" és abszorpciós üzemek mögötti részen újra bábeli a zűrzavar. Az úton csak annyi szabad hely van, hogy egy targonca elférjen. Kétoldalt kidobált, szétdobált selejtes hűtőszekrény-ajtók, mélyhűtődoboz, fémlemezek, megkeményedett habdarabok. Papírdoboz-hegyek áznak az esőben, hóban. **A kijelölt szeméttároló helyen három gupós kocsi áll üresen!**

Kiss Erika

Tükröm, tükröm mondd meg nékem...

Foto: Sárközi

Választottak a nyugdíjasok

1985. október 29-én a nyugdíjas szakszervezeti bizottság megtartotta vezetőségválasztó taggyűlését, illetve beszámolóját az eltelt 5 évben végzett munkájáról, *Nagy János* elnökletével.

Dorók László titkár beszámolójában elmondta, hogy 1980-ban a nyugdíjas szakszervezeti bizottság 9 tagú vezetőséget és tíz bizalmit választott, melyek eredményes munkát végeztek.

1981-ben 328, 1982—83. évben 410, 1984. január 1-én már 456 szervezett tag volt. Jelenleg a nyugdíjas szakszervezetnek 663 tagja van. Ebbe nincs benne a 4 gyáregység, mivel önálló bizottsággal rendelkeznek. Nagyvállalati szinten 1186 nyugdíjas van, ebből 815 szakszervezeti tag.

Tagdíjbevétel 1984. évben 37 960 forint volt, amely nagyban köszönhető a jelenleg működő 17 szakszervezeti bizalmi lelkiismeretes munkájának.

Dorók László titkár tájékoztatójában elmondta, hogy a vállalati jóléti alapból és a komunista műszakok béréből 1983-ban 87 500 '84-ben 48 ezer '85-ben pedig 54 ezer forintot kaptak a nyugdíjasok.

A szakszervezeti segély összege: 1981—82-ben 40 ezer '83-ban 43 ezer '84-ben 47 ezer '85-ben eddig 30 ezer forint. Kirándulások támogatására minden évben 32 ezret kaptak. A Munkás és ifjúsági ház belépődíjas rendezvényeire 50 százalékos kedvezményt kaptak.

A Vasasszakszervezet minden évben meghívja nyugdíjasaikat hajókirándulásra, melyen örömmel vesznek részt.

Sok mindenről szó esett még a beszámolóban. A titkár végezetül köszönetet mondott a vállalat vezetőségének és minden aktív dolgozójának az anyagi támogatásért. Megköszönte a vezetőség öt évi munkáját, valamint a 17 bizalmi áldozatos tevékenységét. Ezután megválasztották az elkövetkezendő 5 évre az új vezetőséget.

Titkár: *Dorók László*, titkár helyettes: *Vaprezsán István*, elnök: *Vass József*, főbizalmi: *Kovács András*, főbizalmi helyettes: *Tóth Sándorné*, gazdaságvezető: *Kocsis Józsefné*, kulturális vezető: *Kovács Rudolfné*, nőfelelős: *Oskola Sándorné*, TT. felelős: *Garamvölgyi Béla.*

A megválasztott vezetőség nevében *Dorók László* titkár elmondta, hogy az elkövetkezendő időben igyekezni fognak az eddigiekhez hasonlóan képviselni a nyugdíjasok érdekeit, megkülönböztetett figyelmet fordítanak a betegek helyzetének könnyítésére.

Kérésként hangzott el, hogy az újonnan nyugdíjba vonulók keressék fel a nyugdíjas szakszervezeti bizottságot a Munkás és ifjúsági házban hétfőn és pénteken 2 órától, mert így a bizalmiaknak is hamarabb tudomásuk lesz új tagjaikról, és bekapcsolódhatnak a közös munkába.

Tóthné

Tallózás

Villogó

A Bakony Művek dolgozói is összefogtak a Peremarton—Berhida térségét sújtó földrengés károsultjainak megsegítésére. Kommunista műszakot szerveztek, az erre járó munkabért átutalták az e célra nyitott egyszámlára. Ahol a műszak megtartását anyaghiány vagy más körülmény akadályozta, ki-ki belátása szerinti összeget ajánlott fel a nemes célra.

Alföldi Olajbányász

A Kőolajkutató Vállalat Középalföldi Bányászati üzemének szocialista brigádjai szintén pénzadománnyal segítik a károsultakat. A gyűjtésre a Petőfi Sándor Szocialista Brigád tett közzé felhívást, amelynek minden tagja kétszáz forintot ajánlott fel munkabéréből.

Tisza Cipő

Háromtagú munkásdelegáció látogatott Tallinnból a martfűi Tisza Cipőgyárba a munka- és szervezési módszerek tanulmányozása céljából. Programjukban szerepelt a közös munkaverseny-vállalások egyeztetése, véglegesítése is. A szabadidőt is kellemesen töltötte a három szovjet munkásasszony a vendéglátók társaságában.

Magyar Papír

A KGST cellulóz- és papíripari szekciója a közelmúltban tartotta 7. ülését. A szakértői delegációk a résztvevő országok közös céljait elősegítő megállapodásokat írtak alá. A vendégek látogatást tettek a Szolnoki Papírgyárba is. Elismeréssel szóltak a magyar papíripar magas szintű termelési kultúrájáról, gyártási technikájáról, szakmai felkészültségéről és termékeiről.

Összeállította: Juhász Ferenc

Törzsgárdatagokat gyászolunk

HEGEDŰS ANDRÁS
1922—1985.

Alig több mint két évet töltött megérdemelt pihenéssel sokunk Bandi bácsija. 1953-ban kezdett vállalatunknál dolgozni. A mef vezetőjeként elévülhetetlen érdemeket szerzett a minőség megszilárdításában, termékeink „világhódító" útjának egyengetésében.

Színes egyéniség volt, tele vidámsággal, bővérű humorától mindannyian felüdültünk a legnehezebb helyzetekben is, egy-egy jó viccel új erőt öntött a csüggedő lelkekbe. Tudott lelkesíteni, munkára ösztönözni, példát adott saját életével, munkájával. Úgy volt rendkívül szigorú és következetes, hogy környezetében ezt nem teherként érzékelték.

A budapesti gyáregységből ment nyugdíjba. Lakóhelyén, Gödöllőn helyezték végső nyugalomba.

✶

JUHÁSZ ISTVÁN
1933—1985.

Pályakezdő technikusként 1953. július elsején vállalt munkát gyárunkban. Végig szerkesztőként dolgozott csendesen, nagy szorgalommal, becsületes helytállással. A csendes jelző valóban illett rá, szavát is alig hallatta, békés természetű böles ember volt, aki nem a szavakban hanem a tettekben kereste és találta meg önmagát. Párttag volt, és hosszú ideig munkásőr. Súlyosbodó betegsége miatt kérte leszerelését. Önzetlen katonája volt a köznek, szívesen vállalt minden megbízatást, hogy a közösség hasznára dolgozhasson.

Fájó szívvel búcsúzunk Juhász Istvántól, a nagyrabecsült, szeretett kollégától, akit a vállalat saját halottjának tekintett.

November 25-én kísértük Őt utolsó útjára, a jászberényi Új Köztemetőben.

Emléküket kegyelettel megőrizzük.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Fájó szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a munkatársaknak, ismerősöknek akik felejthetetlen férjem temetésén megjelentek, sírjára koszorút és virágot helyeztek.

özv. Hegedűs Andrásné
és a gyászoló család

✶

Hálás szívvel mondunk köszönetet a vállalat gazdasági-, párt-, szakszervezeti- és KISZ-vezetésének, a XXI-es pártalapszervezetnek, akik szeretett férjem, édesapám elhunyta alkalmával fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek, temetésén részt vettek, sírjára virágot, koszorút helyeztek.

Köszönjük a segítő jószándékot.

Gyászoló felesége:
özv. Juhász Istvánné
és családja

SPORT

Rovatvezető: Szórád Tamás

A neheze még ezután

„Szikrázik" a jég.

Nem jó előjelekkel indult a jégkorongozók bajnoki idénye. Nem igazán tudtunk örülni annak, amire egyébként büszkének kellene lennünk, hogy a jászberényi műjég alkalmas a bajnoki mérkőzések lebonyolítására, míg Budapesten novemberben nem tudtak játékra alkalmas jeget készíteni. Sajnos ez azzal is járt, hogy a pályaválasztói jogot felcserélve, a Lehel itthon küzdött a bajnoki pontokért az első öt összecsapáson. Mindenképpen jobb lett volna, ha a játékba lendült csapat játszhatta volna idehaza mérkőzéseit, akkor talán többet jelentett volna a hazai pálya előnye. A nézők számára is szerencsésebb lenne, ha most nem kellene januárig várni az újabb berényi elsőosztályú jégkorong-meccsre.

A KSI-t a nyitó találkozón meg kellett volna verni a jó helyezés érdekében, ez azonban nem sikerült. Beigazolódott *Szőke Attila* edző aggodalma; miszerint az első mérkőzéseken a kevés jégen töltött idő miatt nem fogja tudni azt a játékot mutatni a csapat, mint amire valójában képes. A Miskolci Kinizsi ellen még így is nyert a gárda. A fokozatosan javuló teljesítmény azonban a „nagyokkal" szemben csak a tisztes helytálláshoz volt elegendő. A Dózsa és az FTC elleni mérkőzés kifejezetten jó játékot, élvezetes küzdelmet hozott, és a vereségek ellenére is jó szórakozást nyújtott a közönségnek. Az idegenbeli visszavágók előtt egy győzelmet szerzett a Lehel, ami azt is jelenti, hogy a neheze még hátra van. A javuló játékot látva azonban talán reménykedhetünk az eredményesebb folytatásban.

Az eddig lejátszott mérkőzések eredményei: a Lehel a Miskolc ellen tudott nyerni 7:5-re, a többi mérkőzésen kikapott. A KSI-től 7:4-re, az Alba Volántól és a Dózsától 8:1-re, az FTC-től 4:3-ra, a Dunaújvárostól pedig 3:1-re.

Rédei

Hajrá hölgyek!

A csapat tagjai balról jobbra, álló sor: Tóth Éva, Nagy Éva, Szórád Béla tömegsport-felelős, Pesti Edit, Urbán Katalin. Ülnek: Oláhné, Csikósné, Gál Edit, Koczkásné, Bánfiné, Ribár Zsuzsa.

A Hűtőgépgyár egy-egy férfi és női kispályás labdarúgó-csapattal benevezett a Magyar Ifjúság Kupa országos versenymozgalomsorozatba, melynek tétje: *részvétel a mexikói világbajnokságon.* A győzteseken kívül értékes jutalmakat kapnak az első tíz helyezett csapat tagjai. A verseny feljutásos rendszerű, az országos döntőjét 24 csapat részvételével 1986-ban rendezik meg Gödöllőn. Az első akadályt november 2-án vették csapataink több-kevesebb sikerrel.

Férfi csapatunk kettő vereséggel és egy döntetlennel kiesett a további küzdelemből. Női csapatunk azonban — *Urbán Katalin* vezérletével — igen jó játékkal és 21:0-ás gólkülönbséggel továbbjutott a területi döntőből és jogot nyert arra, hogy az 1986. márciusában Szolnokon a megyei döntőben játszhasson.

Szórád Béla

Tömegsport események

November 7-e tiszteletére a tömegsport bizottság a Lehel Honvédelmi Klubbal közösen lőversenyt rendezett a vállalat szocialista brigádjai és KISZ-alapszervezetei részvételével, amelyen az alábbi eredmények születtek:

Női egyéniben első *Szabó Istvánné* (Abszorpciós aggregát üzem), második Kizman Gyuláné (Normatechnológiai osztály), harmadik Pesti Jánosné (Oktatási osztály).

Női csapatversenyben első: Kun Béla Komplex I. brigád tagjai: *Matula Józsefné, Horváth Béláné, Fülöp Lászlóné.* Második a Kun Béla Komplex II. brigád, tagjai: *Székely Katalin, Baráth Sándorné, Turóczi Tiborné.* Harmadik: Dr. Háy László KISZ-alapszervezet, tagjai: *Vetró Beatrix, Farkas Katalin, Fülöp Edit.*

Férfi egyéniben első Nagy Péter tmk, második Vass Attila KISZ bizottság, harmadik Németh Lehel célgép üzem.

Férfi csapatversenyben első Bánky Donát brigád, tagjai: *Csibra Ferenc, Polgár Imre, Nagy Péter.* Második: Lehel II. brigád, tagjai: *Szamosvári Lajos, Németh Lehel, Varró Ferenc.* Harmadik Március 8. brigád, tagjai: *Szabó Istvánné, Szabó István, Baranyi István.*

*

A nagy októberi szocialista forradalom évfordulójának tiszteletére az MHSZ városi vezetősége lőversenyt rendezett. A versenyre meghívást kaptak a városi fegyveres erők és testületek, valamint a párt és KISZ-bizottságok és egyéb szervezetek három fős csapatai.

Az MCM-pisztollyal végrehajtott versenyszám csapat és egyéni helyezései az alábbiak szerint alakultak. Csapatban: 1. **Hűtőgépgyár MHSZ** 219, 2. **Hűtőgépgyár Mőr.** 1/II. 191, 3. **HEMO nyugd.** 186 köregység. Egyéniben: 1. **Nagy Béla** Hűtőgépgyár MHSZ, 2. **Szaniszló József** fhdgy. RK, 3. **Baráth Ferenc** Hűtőgépgyár MHSZ.

A Hűtőgépgyár csapata egy évre elnyerte a versenyre alapított vándorserleget. A csapatokat oklevéllel, az egyéni helyezetteket pedig a városi szervezetek által adományozott díjakkal jutalmazták.

N. B.

*

Tömegsportnapok

Sportcsarnok: hétfő és csütörtök 14.00—18.00 óra között.

Műjégpálya: hétfő és szombat nyitvatartási idő alatt.

Uszoda: hétfő és szombat nyitvatartási idő alatt, valamint kedd-től — péntekig 6.00 és 8.00 óra között.

A fenti időpontokban a vállalat dolgozói és családtagjai a gyári belépő felmutatása mellett térítés nélkül használhatják sportlétesítményeinket.

Várunk minden sportolni vágyó dolgozót...

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Horti János
A szerkesztőbizottság tagjai:
Csuta Lajosné, Juhász Ferenc, Kissné Szabó Erika, Mester István, Nemes Árpád, Dr. Rédei István, Safcsák Gyula, Sárközy László, Szórád Tamás.
A szerkesztőség címe:
5101 Hűtőgépgyár Pf.: 64.
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Eng. sz.: III/130/SzO/1976
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában Jászberény, 1985. november hó
Felelős vezető: Rédei István
Táskaszám: 3111/85
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

Tutti-frutti

Csapatmunka.

A belépő szeme mindjárt az eredményhirdető táblán akad meg. Igaz, még üresek a rubrikák, de a fordulók címéből már próbálnak következtetni a versenyzők a vetélkedő feladataira. Van is tolongás, találgatás a tábla körül, ahonnan Little Richard arcképe tekint le a tettre kész csapatokra. S hogy kerül oda a rocksztár? Az ő világhírű slágere — a Tutti Frutti — adta az ötletet a szervezőknek a cím kiválasztásához.

A helyszín a jászárokszállási Lehel Munkásklub, ahol a Haladás Szocialista Brigád szervezésében éppen a Tuttifrutti című vetélkedő zajlik. A szó jelentése: mindenféle, egyveleg, s valóban a vetélkedőben is található mindenféle, mert történelmi, irodalmi, sport és művészeti ismeretekre épül.

Gyorsan peregnek a percek. A két játékvezető, **Tóth Mária** és **Guthy Tamásné** derekasan dolgozik, de két segítőjük, **Göblyös Erzsébet** és **Major József** sem pihenhet sokat. Pattognak a villámkérdések, van lottó, totó, rejtvény és zanza. Az ügyességi feladat, a „Hajtsd rá magyar!", kicsit old a feszült hangulaton. Kiderül, hogy a lányok is nagyon jól tudnak anyát csavarozni. A versírás ezek után már nem okoz gondot senkinek, hiszen minden csapatban van egy költő is.

A zsűrinek könnyű dolga van a rangsorolásnál, így Major Józsefné üszb titkár kiosztja a díjakat.

Az 1500 forintos első díj boldog tulajdonosa a Gábor Áron Szocialista Brigád, vezetője Hanza László. Az 1200 forintos második díj a Jedlik Ányos Szocialista Brigád birtokába kerül, vezetője Dobos Béla. A 800 forintos harmadik díjat pedig a Zrínyi Ilona Szocialista Brigád nyeri, vezetője Faragó Lászlóné.

A vetélkedőnek nincs vesztese, de a nyertes mindenképp a Haladás brigád, melynek tagjai a jól végzett munka örömével néznek végig a mintegy 60 főnyi résztvevőn, akik nem sietnek haza, hanem a zsüritagokkal elvegyülve tárgyalják a vetélkedő részleteit. Guthy Tamásné brigádvezetőt kértem, hogy mutassa be pár szóval a brigádot.

— 1972-ben alakultunk meg, az első alkalmazotti brigád voltunk a gyáregységnél. Jelenleg nyolcan vagyunk. Szeretünk vetélkedőket szervezni, nem ez volt az első, amit lebonyolítottunk, s reméljük, nem is az utolsó.

Igazán büszkék lehetnek a szervezők, hiszen a gyáregységnél 27 szocialista brigád dolgozik, s ebből 19 részt vett az elődöntőkben, s a döntőbe bejutott 9 brigád nagyon jól szerepelt, hiszen a helyezéseket csak egy-két pont különbség döntötte el.

Még sok ilyen remek, vidám hangulatú vetélkedőt kívánok a Hűtő- és klímatechnikai gyáregység szocialista brigádjainak.

Borics Istvánné

Az élet nagy pillanata

Megható, bensőséges ünnepély volt a budapesti gyáregységben. A kilenc apróság szülei, névadószülei, az ünnepségre összesereglett kollégák, barátok, az elnökség között már alig jutott hely a kerület úttörőinek, akik kedves kis mondókákkal köszöntötték az ünnepelteket:

Csizmadia Szonját, Fekete Zsanettet, Fehér Ádám Gyurikát, Kenéz Lacikát, Kaszás Anitát, Lerchner Attilát, Rákóczi Attila Balázskát, Sztankay Bálintkát és Szoboszlay Máté Pistikét.

Mi is sok boldogságot kívánunk a gyermekeknek, szülőknek egyaránt, ahogy ezt a vállalat szakszervezeti bizottságát képviselve Molnár Géza és a kerületi tanács vb. anyakönyvvezetője tette.

H. L.

„Köszönet a segítségért"

Kedves hangú köszönőlevelet küldött *Vass Lajos*, az alattyáni általános iskola igazgatója. Ebből idézünk:

Tisztelt Gorjanc Elvtárs!

... Együttműködési megállapodást kötöttünk a Hűtőgépgyár kollektívájából szerveződött Kókai László munkásőr zászlóalj I/2. szakaszával. Az együttműködési megállapodást a noszf 68. évfordulója alkalmából írtuk alá.

Az 1985/86. tanév előkészítése során merült fel — Szabó András szakaszparancsnokkal történő beszélgetésünk alkalmával — az együttműködés gondolata, az együttműködés gazdagságának, sokoldalúságának lehetősége. Láttuk, hogy ez mindkét fél számára előnyös elemet tartalmaz, ezért a gondolatot tett követte...

Igen nagy jelentőséget tulajdonítunk az együttműködésnek a honvédelmi, a hazafiasságra, proletár internacionalizmusra nevelés szempontjából. A hazafias érzések erősítése szinte minden történelmi korban lényeges kérdése volt a nevelésnek...

A gyakorlati együttműködésnek már eddig is tanújelét adta a szakasz. Amikor tudomásukra jutott, hogy az iskolában társadalmi munkát szervezünk, megjelentek, és elvégezték az iskola kerítésének festését. Úgy látjuk, hogy e közösség segítőkészséget tanúsít az iskola iránt, tenni akar az iskoláért, nevelési célkitűzéseink eléréséért...

Alattyán, 1985. november 12.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

hűtőgép

A HŰTŐGÉPGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

XIX. évfolyam 12. szám Ára: 4,— Ft 1985. december

Megtárgyalta a pártbizottság

Várhatóan eredményes évet zárunk

Az üzemi pártbizottság december 2-i ülésén megtárgyalta Gorjanc Ignác vezérigazgató tájékoztató jelentését a Hűtőgépgyár 1985. évi gazdaságpolitikai feladataink végrehajtására tett intézkedések várható eredményeiről.

A Hűtőgépgyár gazdaságvezetése az 1985. évi gazdaságpolitikai tervét az üzemi pártbizottság 1984. november 20-i feladattervében megjelölt tennivalók alapján fogalmazta meg.

A négy és fél oldalas írásos jelentés rövid szóbeli kiegészítéssel került a testület elé, amely néhány konkrét számadattal támasztotta alá azt, hogy várhatóan eredményes gazdasági évet zárunk sok nehézség után 1985-ben is.

Idézek néhány kritikus mondatot a szóbeli kiegészítésből:

— Aki kivette a részét a munkából csak azt illeti elismerés!

— Az üzemi rend legyen tartós, ne csak egynéhány alkalomra teremtsenek rendet.

— Közömbösen nem szabad egyetlen probléma mellett sem elmenni.

— Jó lenne a fejlett ipari országokban lévő gyárakban tapasztalható belső rendet és takarékoskodást nálunk is elérni.

Azért mondjuk, hogy várhatóan jó évet zárunk, mert a jelentés tárgyalása után még több munkanap és esemény következik, amelyek hatása befolyással van a vállalati gazdálkodást meghatározó mutatókra (termelés, kiszállítás, árufogadás stb.).

Jellemző megállapítások és számadatok a jelentésből:

— Ez évi terveinket, termelési programjainkat úgy állítottuk össze, hogy lehetőleg ne kerüljön sor év végi hajrára.

— Az árbevételünket a tervhez képest túlteljesítjük, mely 1984-hez viszonyítva **9,3 százalékos növekedésnek** felel meg.

— A tőkés export a tervezett szinten, a szocialista exportban némi lemaradás, a belföldi teljesítés **12 százalékkal** lesz magasabb a tervezettnél.

Az eredmények az országos két százalékos ipari növekedéshez viszonyítva elismerésre méltóak.

Ebben az évben a szokásosnál is többféle termelést akadályozó tényező jelentkezett és szinte folyamatosan: rendkívüli időjárás, anyagellátási gondok (freon, motorkompresszor, járművízhűtőanyag).

A tőkéspiaci problémák is sokasodtak, így pl. magas raktári készlet, pontatlan szállítások, minőségi kifogások, rendelés-stornirozás.

E problémák miatti kieséseket részben lehetett pótolni a kínai exporttal, de nem teljes egészében mert szállítási akadályok merültek fel.

*

A jelentésre, valamint az egész napirend tárgyalására jellemző volt, hogy szóba kerültek a belső, a saját, a tőlünk függő tényezők, amelyek csökkentették az eredményességet. Ilyenek:

— a magas raktári készletek negatív pénzügyi hatása,

— a nem kielégítően takarékos szemlélet vezetők és beosztottak körében,

— laza munkafegyelem és esetenként laza technológiai fegyelem,

— az energiatakarékos hűtőgépek hiányos és nehézkes műszaki előkészítése,

— nem hasznosult kellően az élőmunkában rejlő tartalék.

Mindezek ellenére biztosítottnak látszik a tervezett vállalati nyereség.

*

A tervezett eredményre alapozva született az a döntés, hogy november 1-től átlagosan 7 százalékos bérfejlesztésre került sor, amelynek egy része mozgóbérként kerül felhasználásra.

A vállalat szociális, jóléti, kulturális céljainak megvalósítása a tervezettnek megfelelően alakult, néhány esetben költségtúllépés tapasztalható.

*

1985-ben befejeződnek a nagyléptékű szervezeti változások a két belső gyáregységi főmérnökség létrehozásával. Ezt követően a gyáregységi önelszámolások megvalósítása, valamint a gyáregységi és központi funkcionális szervek kapcsolatának kialakítása lesz az egyik fontos feladat.

„Az éves feladatok értékelésénél szeretném kiemelni a hűtőgépgyári kollektívák és brigádok munkáját, amelyet a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny keretében végeztek, amellyel segítették céljaink elérését. Külön köszönöm az üzemi pártbizottság és a pártalapszervezetek éves munkáját és támogatását." — olvashattuk a jelentésben.

*

A vitában többen mondtak véleményt és észrevételt a vállalat idei munkájáról, valamint a jövő évi gazdálkodás hogyanját számos javaslattal véleményezték a testület tagjai és a jelentés tárgyalásán résztvevő szakigazgatók.

Velkei István vszb-titkár, a kompresszorellátás várható alakulásáról érdeklődött.

Vass Attila, a energiatakarékos hűtőgépek gyártási előkészítési problémáiról és a megoldásokról kért bővebb információt.

Csillag György arról szólt, hogy a környezeti tényezők, de mindenek előtt az üzemi rend javulása minőségjavulást is eredményez, valamint szóvátette, hogy a szemétégető területén sok olyan anyag is van, amelyet meg lehetne még menteni, lehetne hasznosítani.

Kókai Rudolf, a leányvállalat — anyavállalat kapcsolat szabályozásának helyzetéről kért részletesebb tájékoztatást.

Várnai István elmondta, hogy a gyáregység vezetői igyekeznek a selejtet csökkenteni és az anyagokkal való bánásmódot javítani, de véleménye szerint is nem fogadható el az előrelépés mértéke.

A kérdésekre a szakigazgatók részletes választ adtak.

Szabó István vezérigazgatóhelyettes elmondta, hogy a kompresszorellátás jövőre három forrásból (NDK, Eger, Spanyolország) megoldott, a későbbiekre pedig biztonságos megoldás részletei is körvonalazódnak.

Pázmándi István műszaki igazgató elmondta, hogy még ez évben hatszázat gyártunk le a módosított energiatakarékos készülékekből.

Elmondta továbbá az átszervezés néhány részletét, amely szerint a fenntartási munkák, a technológia és a végellenőrzési tevékenység gyáregységi hatáskörbe történő szervezése befejeződik.

Pázmándi elvtárs hangsúlyozta, hogy a minőség nem alkudozás kérdése és utalt arra, hogy a vállalati minőségirányítási rendszer éves feladatai között rögzítve van hogy a jobb minőségű gyártás érdekében mit kell tenni: mindenek előtt a technikai feltételeket kell javítani.

„A végszerelő szalagnál a mennyiség és a minőség összhangja legyen meg!"

Válaszában végül arról beszélt, hogy a technológiai fejlesztés zömmel minőségjavítást szolgál.

Csillik Sándor személyzeti és szociális igazgató az üzemi rend és a technológiai fegyelem szilárdítását szorgalmazta.

Szalay Géza gazdasági igazgató válaszában elmondta, hogy az anyavállalat és leányvállalat kapcsolatának szabályzata elkészült és véleményezés alatt áll. Az alapító határozat elkészült, tehát tud működni.

A gazdasági igazgató a továbbiakban méltatta, hogy az ez évi nyolc százalékos árbevételnövekedés igen nagy eredmény.

— A robbanásszerű anyagáremelkedés bizony sok nyereséget elvitt! — mondotta.

Részletesen beszélt a termelés területén tapasztalható negatívumokról, a néhány helyen tapasztalható vezetői magatartásról, a „minden áron" való termelésről.

A feladat az, hogyan tudunk értéknövekedéssel termelni és ez vonatkozik a termelési folyamat minden részletére — mondotta. Nem lehet tovább halasztani a kétfázisú gyártás megvalósítását sem.

A gazdálkodási fegyelem hiánya alaphiányhoz vezethet. Az 1986-os feladatok kiélezik a termelésvezetők felelősségét.

A jelentés előterjesztője, **Gorjanc Ignác** vezérigazgató kiegészítette a szakigazgatók válaszait, információit.

(Folytatás az 5. oldalon)

Megalakult a vállalati tanács

Gorjanc Ignácot választották öt évre vezérigazgatónak

Állomás? Mérföldkő? Folyamatosság? A válasz nem egyszerű; ez is — az is. Több hónapos előkészület, demokratikus viták heves sorozata. Az már az év elején eldőlt, hogy 1986. január elsejétől vállalati tanács fogja irányítani a Hűtőgépgyárat, ezt fogadták el munkásgyűléseken a gyár dolgozói. Az illetékes szervek is erre adták áldásukat.

Az előírásoknak, a törvényeknek megfelelő előkészítő munka december 16-ára ért be. Ekkor ült össze harminckét ember, a vállalati tanács tagjai, hogy döntsenek a szervezeti és működési szabályzat elfogadásáról, a tisztségviselők megválasztásáról és az igazgató személyéről.

Gorjanc Ignác üdvözölte az alakuló ülésen megjelenteket, köztük **Soós Gyulát**, az ipari miniszter helyettesét, **Simon Jozsefet**, a megyei pártbizottság titkárát, **Farkas Lajosnét**, a Vasasszakszervezet titkarát, **Dr. Fenyvesi Józsefet**, a szakszervezetek megyei tanácsának vezető titkárát, **Szabó Istvánt**, a városi pártbizottság első titkárát, az MSZMP KB tagját és **Dr. Rieb László**t, a minisztérium törvényességi felügyeleti osztályának vezetőjét.

Velkei István, az előkészítő bizottság elnöke ismertette, hogy mi történt az elmúlt kilenc hónapban az előkészítő munka során. A szervezeti és működési szabályzat tervezetét — amely sokoldalú demokratikus vitában érlelődött —, egyhangúlag elfogadta a vállalati tanács. **Velkei** elvtárs ezután tisztségviselőkre tett javaslatot, **Babucs József** üzemgazdasági főosztályvezetőt javasolta az vállalati tanács elnökének és **Safcsák Gyulát**, a hűtőszekrény és alutermék főosztály vezetőjét elnökhelyettesnek. Mindkét javaslatot egyhangúan támogatta — nyílt szavazással — a tanács.

Ezután **Babucs József** elnökölt és **Velkei István** tett javaslatot — az Ipari Minisztérium és a megyei pártbizottság egyetértésével — arra, hogy az elkövetkezendő öt évre **Gorjanc Ignácot** válassza meg a tanács a Hűtőgépgyár vezérigazgatójának. A személyi javaslat indoklását, támogatását többen megtették. **Soós Gyula, Simon József, Farkas Lajosné** meggyőző érvekkel támasztották alá a személyi javaslatot. Hosszan ecsetelték **Gorjanc Ignác** érdemeit, eredményes munkásságát, vezetői erényeit, kommunista elkötelezettségét, mindig újat kereső szándékát és képességét, nagy népszerűségét.

A választás eredménye igazolta az előzetes várakozást, harmincan szavaztak **Gorjanc Ignácra.** Az eredményhirdetés után hosszan zúgott az egyetértő taps. A megválasztott meghatódva mondott köszönetet a bizalomért.

Állomás? Mérföldkő? Folyamatosság? Úgy gondoljuk, mindegyik.

LEVÉL A VÁLLALATI TANÁCS ELNÖKÉNEK

Kedves Babucs Elvtárs!

Társadalmi életünk demokratizálódása, gazdasági fejlődésünk gyorsabb ütemre történő átállítása, az irányítási rendszer korszerűsítése szükségszerű változtatásokat igényelt a vállalatok szervezetében és működésében.

A jövőben a vállalati kollektíva nagyobb önállósággal és felelősséggel dönt az irányítás, a gazdálkodás kérdéseiben, továbbá a vállalat vezetése feletti ellenőrzési jogokat is a dolgozókból választott testület gyakorolja.

Ezektől a változtatásoktól nemcsak a demokrácia további kiszélesítését várjuk, de reméljük, hogy hozzájárul a vállalatok jövedelemtermelő-képességének növeléséhez, a termékszerkezet átrendeződéséhez, a korszerű technológiák alkalmazásához, melyek végsősoron az ipar megújulását eredményezik. Ebben a munkában a Vállalati Tanácsra, annak vezetőjére és valamennyi tagjára felelősségteljes feladat hárul: gyakorolni a társadalmi tulajdon megőrzésével és gyarapításával kapcsolatos törvényekben előírt jogokat, részt vállalni a fejlesztési és vezetési döntések meghozatalában és a végrehajtás megszervezésében.

Miután az Önök vállalatánál már áttértek az irányítás új rendszerére, s az Ipari Minisztériumtól a tulajdonosi, valamint a választott igazgató feletti munkáltatói jogok gyakorlását a megválasztott testület vette át, köszöntöm Önt, mint a Vállalati Tanács megválasztott elnökét és kívánom, hogy a jövőben e tisztséggel járó feladatokat eredményesen lássa el. Ez a népgazdaság és a vállalat dolgozó kollektívájának közös érdeke.

A fenti feladatok végrehajtásához Önnek és a Tanács valamennyi tagjának sok sikert, erőt és jó egészséget kívánok.

Elvtársi üdvözlettel: Kapolyi László ipari miniszter

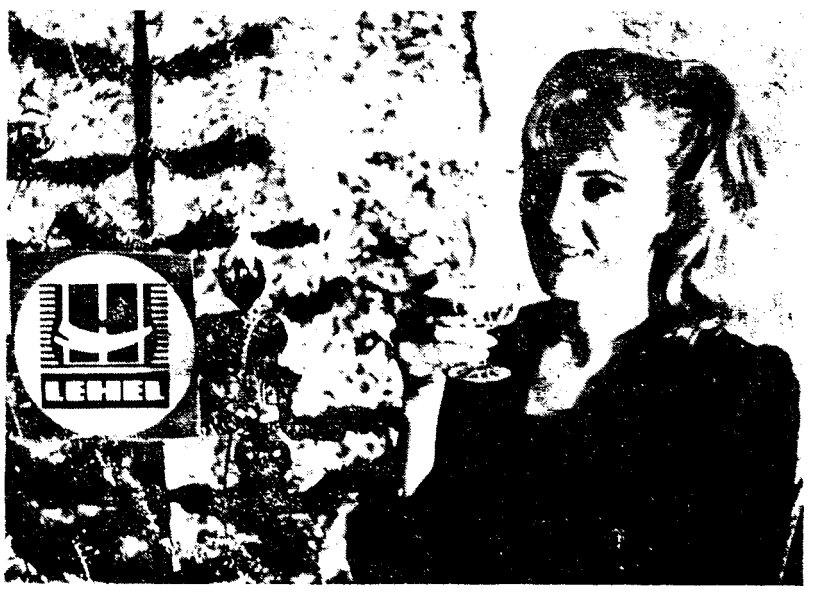

Valamennyi kedves olvasónknak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk

Fiatalokról MINDENKINEK

Rovatvezető: Dr. Rédei István

Kongresszusra készülünk

A KISZ Központi Bizottsága 1986. május 22—24-re összehívta a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség XI. kongresszusát. Ez az esemény a KISZ-szervezetek munkájában kiemelt feladatok megoldását jelenti. Teljeskörű választásra kerül sor mind az alapszervezeteknél, mind a felsőbb KISZ-szerveknél. A KISZ-szervezeteknek számot kell adniuk a KISZ X. kongresszusa óta eltelt időszak munkájáról.

A megoldandó feladatok között most is sor került az alapszervezetek értékelésére. Az üzemi KISZ-bizottság decemberi testületi ülésén tárgyalta az irányításával dolgozó 21 alapszervezet 1985. évben végzett munkáját.

A KISZ-tagok gazdasági munkája az elmúlt éveknek megfelelően jó színvonalú volt. A fiatalok tevékeny részesei az ez évben elért eredményeknek. *Társadalmi munkájukkal hozzájárultak a XII. moszkvai VIT rendezési költségeinek fedezéséhez.*

Kiemelkedő eredményt értek el a hulladékgyűjtési akcióban. Három hónap alatt több mint *170 tonna fém- és 12 tonna papírhulladék gyűlt össze.*

Fiataljaink *kezdeményeztek befizetéseket az SOS Gyermekfalu javára, a berhidai földrengéskárosultak megsegítésére.* Hozzájárultak a város fejlesztéséhez, szépítéséhez. *Sokat tettek a Május 1. sziget idei munkálatainál. Az Alkotó Ifjúság kiállítás és az FMKT-pályázat sok fiatal szakembert vonzott.*

Örvendetes, hogy *a KISZ-be belépő fiatalok elsősorban a betanított és segédmunkás rétegből kerültek ki.*

Az alapszervezetek többségében követték a KISZ-bizottság előírásait, javaslatait. Ezek elősegítették az év legfontosabb feladatainak megoldását. Ennek ellenére, főleg a többműszakos munkarendben dolgozó területeken nem sikerült a folyamatos szervezeti életet fenntartani.

Minden fiatal részt vett valamilyen politikai képzési formában. Egy-egy területen gondot okozott az ifjúsági vitakörök propagandistáinak kiválasztása, de az irányító pártalapszervezetek hathatós segítségével ezek többségében megoldódtak.

Az ifjúsági szervezet párttaggá ajánló tevékenysége jó színvonalú. Ez köszönhető a KISZ-es párttagok példamutatásának, az irányító pártalapszervezetek között lévő jó munkakapcsolatnak.

A KISZ-alapszervezetek többsége rendelkezik úttörős kapcsolattal, rendszeresek a találkozások a különböző rendezvényeken. A kapcsolatot felhasználják a pályakezdés megkönnyítésére és az úttörők KISZ-életre nevelésére.

A mozgalmi munkánkban nagyon sokat javult a szabadidős tevékenység. Az alapszervezetek többsége szervezett többnapos kirándulásokat. Az ehhez szükséges anyagiak előteremtésében segítettek az év során szervezett munkaakciók bevételei. A szabadidős programok járulnak hozzá legjobban egy-egy közösség összetartó erejének növeléséhez. Ezt a célt szolgálták azok a kezdeményezések is, amik több alapszervezet életében már gyakorlattá váltak: a szervezeti élet eseményeit összekötik a sport és kulturális programokkal. Ennek ellenére fiataljaink nem használják ki megfelelően a sportolási lehetőségeket biztosító intézményeket.

A KISZ-tagok 1985-ben végzett munkája jó alapot teremt a KISZ XI. kongresszusára való felkészüléshez.

Vass Attila

A mi fiúnk

A BM Határőrség Parancsnoksága nevében üdvözöljük Önöket abból az alkalomból, hogy a nálunk szolgálatot teljesítő elvtársuk becsületesen és példamutatóan teljesítette állampolgári kötelezettségeit.

Örömmel közöljük, hogy *Molnár András* (téemkás lakatos szakm.) elvtárs az eddigiekben férfiasan helytállt hazánk államhatárainak őrizetében, élenjárt a kiképzésben, aktívan részt vett a szocialista versenyben és kiemelkedő eredményeket ért el. Ebben a nehéz és fáradságos, de magasztos munkában kiérdemelte A Határőrség Kiváló Katonája címet, s ezért jelvénnyel tüntettük ki.

Az idén is itt járt a Télapó a bölcsődés és óvodás gyerekek legnagyobb örömére.
Foto: Völgyi

Takarékos fiatalok

A hűtőszekrény üzem fiataljaiból álló Kókai László KISZ-alapszervezet már több ízben felhívta magára a figyelmet érdekes programjaival, jól sikerült rendezvényeivel. Legutóbb — a világtakarékossági nap alkalmából tartott ünnepségen — az OTP jutalomban részesítette őket, mint a legtakarékosabb alapszervezetet. Ez adta az apropót, egy beszélgetésre *Bércesi Zoltánnéval*, az alapszervezet titkárával. Megtudtam, hogy nagyon jó a kapcsolatuk a gazdaságvezetéssel, a pártszervezettel és a szakszervezettel egyaránt. Tőlük minden segítséget megkapnak. Kifejezésre jut ez a jó viszony a rendszeresen megtartott üzemi négyszögüléseken is, ahol mindig meghallgatják a véleményüket és ők is tájékozódnak a gazdasági vezetés problémáiról. Igyekeznek kölcsönösen segíteni, rendszerint sikerrel, azok megoldásában. Többen párttagok is közülük, s így a KISZ-esek rendszeresen tájékoztatást kapnak az ott folyó munkáról is.

— *Milyen formában igényli a gazdaságvezetés a ti segítségeteket?*

— Elsősorban a kommunista műszakokon való résztvétellel, társadalmi munkák megszervezésével és elvégzésével igyekszünk segíteni. Társadalmi mukában szoktuk az üzem környékét rendbe rakni és az üzem mögötti kis kertet is mi ápoljuk, gondozzuk. Véleményünket nemcsak kikérik, hanem figyelembe is veszik az üzem gondjainak megoldásában.

— *Melyek azok a programjaitok amiket a fiatalok nevelése, művelődése és kikapcsolódása érdekében megvalósítotok?*

— A közös rendezvényeinket általában a tagság igényei alapján szervezzük. Gyakran kirándulunk. Az elmúlt télen a Mátrában szánkóztunk, nyáron pedig a Duna-kanyarba látogattunk el, Szentendrére és Visegrádra. Legutóbb az őszi BNV-n jártunk. Ezekre az utakra mindenki a családjával együtt jöhet. Nagy élmény volt amikor szeptemberben a vásár után, a gyerekekkel az állatkertbe és a vidámparkba is elmentünk. Itt aztán nem számított ki a gyerek ki a felnőtt, mert mindenki kipróbált mindent a ciklontól az elvarázsolt kastélyig.

Május elsején már szinte hagyományként szoktunk bográcsost főzni a Béke és barátság ligetben, ahová meghívjuk a KISZ-en kívülieket is. Utólag pedig jó hallani, ha jól sikerült az összejövetel, hogy „ugye jövőre is meghívtok". A szervezésben a vezetőségi tagok segítenek elsősorban, de mások is szívesen „bedolgoznak". Egymást segítve dolgozunk és ebben is megnyilvánul, hogy mindenki érzi, hozzánk tartozik, egy közösség tagja, amely számít rá, ez együttműködésünk alapja.

Patronálunk egy úttörőrajt is. A Székely Mihály általános iskola 6. z. osztályának tanulóit, akiknek Mester Istvánné az osztályfőnöke. Rendeztünk már velük együtt is májusban egy összejövetelt a Béke és barátság ligetben, ahol megvendégeltük őket. Az alapszervezetünk képviselője nemrégiben részt vett a november 7-i ünnepségükön. Most, decemberben pedig a Télapó-ünnepélyre látogattunk el hozzájuk. Az OTP-től kapott 4000 forint jutalomból ezer forintot épp az itt átadott ajándékokra költöttünk. A fennmaradó összeget pedig egy későbbi kirándulásunkra fogjuk valószínűleg fordítani.

Az idei évben háromszor vettünk részt hulladékgyűjtő akcióban és az érte járó pénzt szintén valamelyik közös rendezvényünkre akarjuk felhasználni. A tavalyi évben ugyan elmaradt, de most ismét fel akarjuk újítani régi szokásunkat, hogy a mozgalmi év végén könyvekkel megjutalmazzuk a legjobban dolgozó tagjainkat, erre is kell egy kis pénz.

— *Vannak-e jelenleg gondjaitok? Mi az, amit másképpen szeretnétek a jövőben csinálni?*

— A legfőbb gond, hogy közülünk sokan bejárók. A taglétszámunk 40 fő, s közel 80 százalékuk vidékről utazik nap mint nap. Ezt a program szervezésénél mindig figyelembe kell venni. Sokan vgmk-tagok is, ezért nagyon kevés a szabad idejük, amit kikapcsolódásra, művelődésre fordíthatnak. Remélem, hogy 1986-ban is legalább annyi programot megtudunk valósítani mint az idei évben, s jó lenne ha egy kicsivel több szabad idő jutna mindenkinek, mint eddig.

Versenyben

A KISZ hűtőgépgyári bizottsága és az oktatási osztály júliusban meghirdette a Ki Minek Mestere szakmai-politikai vetélkedőt gyors- és gépírók részére.

A jászárokszállásiak háziversenyt rendeztek, amelynek az I—III. helyezettjei jutottak be a vállalati vetélkedőre. A versenykiírás szerint a gépíróknak 10 perces gazdasági szöveg másolása volt a feladat. Akik a gyors- és gépíró kategóriában indultak, gazdasági szöveg gyorsírása, áttétele eredetibe, valamint gazdasági szöveg másolása volt a feladata.

Mindenki kitöltött egy 10 kérdéses politikai totót, amelyet az értékelésnél figyelembe vettünk.

A verseny döntőjét november 27-én, 12 résztvevővel, két részletben bonyolítottuk le. Először a gépírók, majd a gyor- és gépírók írták meg versenydolgozataikat.

A következő eredmények születtek:

Gépírásban: I. **Fehér Ibolya** bérosztály, II. **Koós Erika** Jászárokszállás, III. **Tóth Lajosné** Jászárokszállás.

Gyors- és gépírás: I. **Kecskés Józsefné** közg. oszt., II. **Kovácsné Varga Ildikó** NKO. III. **Csőke Mihályné** belker. főo. A győztesek pénzjutalomban részesültek.

Az elkövetkezendő években szeretnénk több alkalommal rendezni hasonló versenyt, és reméljük, hogy a mostani verseny sikere után több résztvevőre számíthatunk majd.

Kardos Anikó

Technikusképzés

A következő tanévtől kezdődően lehetőség nyílik a jászsági általános iskolákban végző tanulók részére, hogy Jászberényben nappali tagozaton gépésztechnikusi képesítést szerezzenek.

1986. szeptemberétől az Erősáramú Szakközépiskolában az Aprítógépgyár és a Hűtőgépgyár támogatásával gépgyártástechnológiai technikusi osztály indul.

Jászberény és a környék ipari és mezőgazdasági üzemei jellegüknél fogva elsősorban gépipari képzettségű műszaki középkáderek foglalkoztatását igénylik nagyobb számban. Az iskola elvégzése után széles foglalkoztatási lehetőséget tudnak számukra biztosítani pld. technológus, szerkesztő, diszpécser, termelésirányító és más hasonló munkakörökben.

Az Erősáramú Szakközépiskola várja a gépészet iránt érdeklődő technikusnak készülő jó képességű fiatalok jelentkezését!

Jó mulatság volt

Nagy a jókedv.

A vállalati KISZ-bizottság az idén is megrendezte hagyományos Mikulás-bálját. A Hűtőgépgyár ifjúsági háza ezen az estén is nagy népszerűségnek örvendett, bár a fiatalokat figyelve sok „külsőssel" találkozhattunk. Több helyszínen egyszerre zajlottak az események. A video vetítésen résztvevők „Gumi kacsa" jópofa lázadásán szórakozhattak. A kisebbek a számítógépes játékokat vették birtokukba. A szülők azonban gondosan kipróbálták — *„Várj, előbb én"* felkiáltással — nehogy gyermekük személyiség-torzulást szenvedjen ettől a kikapcsolódástól. Miután apuka jó fél óra múlva felkelt a készüléktől, zilálton nézett a következő képernyőre, hogy ott „mik a hírek". A másik két helyszín is nagy forgalmat bonyolított le.

Igaz, hogy a lányok és fiúk lassan rázódtak bele a Baráz Miki diktálta ritmusba, de a folytatás már „szinkronban" volt. A rögtönzött *break* táncverseny is nagy sikert aratott. A tombolahúzáson elkelt az *óriás csoki Mikulás*, csak egy másik díj, a *nagymama lekvárja* nem volt a szerencsés nyertes ínyére. Közben az emeleten a sportrajongók számára levetítették az ősi rangadó két legjobbnak ítélt mérkőzését, az öt—négyes *Rába—Fradit* és a *Rába—Vidit*.

A sok program közül válogathatott mindenki kedvére.

— Szamba —

Játék a számítógéppel, nemcsak gyerekeknek.

Bemutatjuk a vállalati tanács tagjait

Gorjanc Ignác

Gépészmérnök, vezérigazgató. 61 éves. 1954-től dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag.
1990. december 31-ig vezérigazgatónak megválasztotta a vállalati tanács 1985. december 16-án.

Babucs József

Közgazdász, az üzemgazdasági főosztály vezetője. 31 éves. 1979-től dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag. A vállalati tanács elnökévé választották.

BARÁTH LÁSZLÓ

Gépészmérnök, termelési igazgatóhelyettes. 53 éves. A Hűtőgépgyárban 1954-tól dolgozik. Dolgozói küldött.

CSILLIK SÁNDOR

Gépipari technikus, személyzeti és szociális igazgató. 53 éves. 1955-óta dolgozik a Hűtőgépgyárban. Munkaköre szerint VT-tag.

DORÓK N. LÁSZLÓ

Hegesztő, az abszorpciós aggregát üzem vezetőhegesztője. 34 éves. A Hűtőgépgyárban 1970 óta dolgozik. Dolgozói küldött.

DÓSA LÁSZLÓ

Műszerész, a kompresszoros hűtőgép üzemben művezető. 40 éves. Vállalatunknál 1965-től dolgozik. Dolgozói küldött.

FÁBIÁN ISTVÁN

Villamosmérnök, villamos-szerkesztő a tmk műszaki osztályán. 36 éves. 1973-tól dolgozik a Hűtőgépgyárban. Dolgozói küldött.

FEHÉR ISTVÁN

Fémipari technikus, az alutermék és fémmegmunkáló üzem vezetője. 57 éves. 1954-től dolgozik a vállalatnál. A vezérigazgató delegáltja.

FÖLDHÁZI FERENC

Közgazdász, a hőcserélő gyáregység főkönyvelője. 33 éves. Vállalatunk dolgozója 1969-től. Dolgozói küldött.

FÜLEKI LÁSZLÓ

Betanított munkás, a hűtő- és klímatechnikai gyáregységben. 38 éves. A vállalatnál 1975-től dolgozik. Dolgozói küldött.

GUBICZ LÁSZLÓ

Gépészmérnök, a hűtő- és klímatechnikai gyáregység vezetője. 45 éves. 1978-tól dolgozik a Hűtőgépgyárban. Munkaköre szerint VT-tag.

HUBANOV MIHÁLY

Gépészmérnök, gyártásfejlesztési főmérnök. 33 éves. 1976-tól dolgozik a Hűtőgépgyárban. A vezérigazgató delegáltja.

JUHÁSZ NY. JÁNOS

Erősáramú technikus, főművezető a tmk üzemben. 42 éves. 1960-tól dolgozik a Hűtőgépgyárban. A vezérigazgató delegáltja.

KISS J. RUDOLF

Mérlegképes könyvelő, az anyagellátási főosztály vezetője. 55 éves. 1962-től dolgozik a Hűtőgépgyárban. A vezérigazgató delegáltja.

KESZY-HARMATH ZOLTÁN

Kalorikusmérnök, a klímatechnikai főosztály vezetője Budapesten. 47 éves. A vállalatnál 1964-től dolgozik. Dolgozói küldött.

KOCZKA SÁNDOR

Matematikus, osztályvezető-helyettes a számítástechnikai osztályon. 35 éves. Vállalatunknál 1974-től dolgozik. Dolgozói küldött.

KOVÁCS GYULA

Gépészmérnök, intézetvezető-főmérnök. 51 éves. 1964-től dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag.

KRUPA SÁNDOR

Lakatos, a tmk üzemben karbantartó. 42 éves. 1960-tól dolgozik a vállalatnál. Dolgozói küldött.

MATULA JÓZSEF

Gépészmérnök, a gyártáselőkészítési főosztály vezetője. 38 éves. A Hűtőgépgyárban 1971 óta dolgozik. Dolgozói küldött.

MESTER ISTVÁN

Gépészmérnök, a műszaki ellenőrzési főosztály vezetője. 50 éves. A Hűtőgépgyárban 1959 óta dolgozik. Dolgozói küldött.

PAPP FERENC

Gépészmérnök, a célgépszerkesztési osztály vezetője. 43 éves. Vállalatunknál 1971 óta dolgozik. Dolgozói küldött.

PÁZMÁNDI ISTVÁN

Gépészmérnök, műszaki igazgató. 43 éves. 1965-től dolgozik a Hűtőgépgyárban. Munkaköre szerint VT-tag.

PINTÉR SÁNDORNÉ

Közgazdasági technikus, szállításvezető a radiátor gyáregységben. 33 éves. A vállalat dolgozója 1969-től. Dolgozói küldött.

RADICS BÉLÁNÉ

Közgazdasági technikus, a szociálpolitikai főosztály vezetője. 50 éves. A Hűtőgépgyárban 1956-tól dolgozik. Dolgozói küldött.

RÓZSA LÁSZLÓ

Gépészmérnök, a radiátor gyáregység vezetője. 55 éves. 1973-tól dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag .

SAFCSÁK GYULA

Gépészmérnök, a gyártmányfejlesztési főosztály vezetője. 52 éves. 1958-tól dolgozik a vállalatnál. A vezérigazgató delegáltja. A vállalati tanács elnökhelyettesévé választották.

SIMON LÁSZLÓ

Közgazdasági technikus, Jászárokszállásón, a munka és bérügyi osztály vezetője. 46 éves. 1960-tól dolgozik a Hűtőgépgyárban. Dolgozói küldött.

SZABÓ ISTVÁN

Gépészmérnök, kereskedelmi igazgató. 49 éves. 1959-től dolgozik a vállalatunknál. Munkaköre szerint VT-tag.

SZALAY GÉZA

Üzemgazdász, gazdasági igazgató. 53 éves. 1977-től dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag.

SZÁSZI KÁROLY

Gépészmérnök, a hőcserlő gyáregység vezetője. 51 éves. 1959-től dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag.

TAVASZ FERENC

Kalorikusmérnök, kereskedelmi igazgatóhelyettes. 51 éves. A vállalatnál 1959 óta dolgozik. Dolgozói küldött.

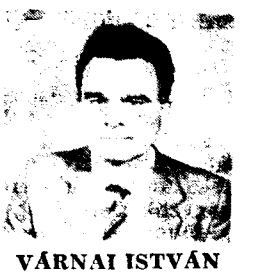

VÁRNAI ISTVÁN

Vegyészmérnök, a háztartási hűtőszekrény gyáregység vezetője. 49 éves. 1976-tól dolgozik a vállalatnál. Munkaköre szerint VT-tag.

Takarékosak voltunk az idén is

Fiókunk gazdasági eredményei jónak mondhatók. Irányszámaink teljesítése kedvező, munkánkat a megnövekedett forgalom ellenére is panaszmentesen láttuk el. Ügyfeleink bizalommal fordulnak hozzánk.

Betétállományunk tovább emelkedett, év végére meghaladja a 28 millió forintot. Éves növekmény közel 3 millió forint. Az állományon belül dinamikusan növekszik a takaréklevél betétek részaránya. Ez összefügg a magasabb kamatozással. Egyre többen ismerik fel az ifjúsági takarékbetét előnyeit is. Az új számlanyitásokat elsősorban szülők kezdeményezik gyermekeik javára. Ebben az évben fiókunknál 80 új ifjúsági betétet nyitottak.

Intézetünk fontos és igen korszerű szolgáltatása az átutalási betét. A konstrukció népszerűségét növeli, hogy a számlára munkabér átutalással lehet a havi esedékességet átutaltatni. Vállalati dolgozók közül 360 fő él ezzel a lehetőséggel. Havonta közel 700 ezer forint a számlára utalt összeg. Hűtőgépgyári dolgozók számára további előny, hogy a számláról mind a városi, mind pedig fiókunk pénztáránál készpénzt vehetnek fel. Az ilyen irányú forgalmunk havonta átlagosan 50 tétel.

1985. november 5-én 847 tag részére 3,8 millió forint KST betétet fizettünk vissza. Az új időszakban 972 fő jegyzett KST-t. Az 1 főre jutó havi vállalás 402 forint, 4 százalékkal több, mint 1 évvel korábban volt.

A betétgyűjtés mellett másik alapvető feladatunk a lakossági hitelezési tevékenység bonyolítása. Éves szinten közel 5 millió forintot folyósítunk, ebből 4 millió a készpénzes személyi és KST kölcsön. Közép- és hosszúlejáratú hitelek vonatkozásában felvilágosító tevékenységet látunk el.

Jelenleg állami bevételt eredményez a totó—lottó üzletág. Szelvényeladásunk 350 ezer darab, 27 százalékkal több, mint 1984-ben volt. A heti átlag 6700 darab, országosan pedig 22 millió darab. Ebben az évben kiugróan magas nyereményt nem fizettünk, de a kisebb nyeremények száma növekedett és ez a vásárlási kedvet fokozta.

Fiókunk a gyári munkarendhez igazodva 1985. december 22-től nem üzemel. Az év végi zárlati munkálatok gyors és zavartalan lebonyolítása céljából december 21-én, január 2-án és 6-án rövidített pénztárszolgálatot tartunk az előző évek gyakorlatának megfelelően. Ezeken a napokon 12 óráig lesz ügyfélfogadás.

— N —

Egy ingázó portréja

„Koránkelő vagyok"

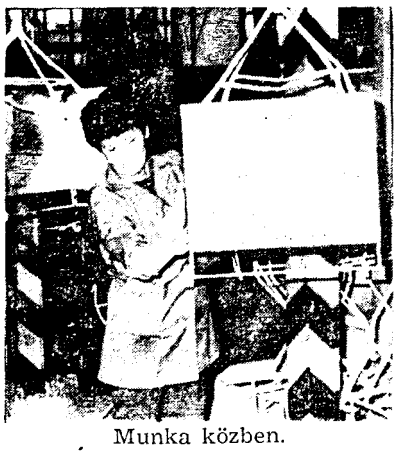

Munka közben.

Szinte mindenkinél észre lehet venni, meg lehet látni, hogy a rábízott munkát szívesen, vagy csak ímmel-ámmal végzi — mondta egyszer gazdaságvezető ismerősöm. Nos, ő jutott eszembe az abszorpciós hűtőszekrény üzemben is, amikor a festők területénél időztem.

Törékeny, szimpatikus asszonyt figyeltem a festésre váró palástok között. Mielőtt a konvejorpálya függesztőjére felakasztott egy-egy darabot, alaposan szemügyre vette, százszor is megnézte, forgatta, törölgette. Látszott, hogy szereti ezt a munkát *Juhász Sándorné*, aki Jászdózsáról jár be nap mint nap.

Derűs, egyszerű, közvetlen asszony. Eltűnődtem mi mindenre van ideje, ereje, türelme. Ezt tanúsítják az üzemben sokan, de a falubeliek is.

— Koránkelő vagyok. Mire csörögni kezd a vekker, én már kidörzsöltem az álmot a szememből. Igaz, jó alvó sohasem voltam. Nem is csoda! Amin én keresztülmentem!... Nem szívesen beszélek róla,... de ha már magának megígértem.

Szóval, korán megismertem az apa nélkül felnövők nehéz sorsát. Tizenkét éves voltam amikor meghalt. Hárman maradtunk gyerekek. Az volt a szerencsénk, hogy nagyobb testvérünk gondoskodott rólunk — édesanyánkról, rólam és hároméves öcsémről.

A mi testvérségünk talán azért szorosabb mint másoké a mai napig is. Fiatal falusi lányként kerültem Pestre. Tizenhét évesen jutottam be a szövőgyárba. Bírtam a strapát, szépen kerestem, túlteljesítettem a normát is, gyakran kaptam külön jutalmat. Sőt ott intézték el, hogy hivatalosan családfenntartó lehessek. Akkor kilencéves öcsémre még családipótlékot is kaptam.

Miközben beszélgettünk, állandóan azt figyelte vége van-e már a szünetnek. Láttam a tétlenséget nem neki találták ki. A szünetnek vége lett, hogy mégis folytathattuk a beszélgetést, *Nagy Gyulának* és feleségének köszönhettem, akik régi munkatársai *Erzsikének*. Tőlük tudtam meg, milyen nagyszerű együtt dolgozni vele. Nem hallgatták el azt sem, hogy *Juhászné* a Kókai László Szocialista Brigád aktív tagja. Ebben a brigádban pedig mindenki tudja, hogy a munkáról nem beszélni kell.

— '54-ben jöttem haza, majd férjhez mentem, 55-ben megszületett a fiam, két évvel később a lányom. Férjem itt dolgozott az ÉMÁSZ-nál, mint villanyszerelő. Ki se voltunk a munkából! Gürcöltünk, hogy nekünk is szép, nagy, új lakásunk legyen. Amikor el akartuk kezdeni az építkezést meghalt a férjem. A fiam akkor államvizsgázott, a lányom akkor kezdte tanulmányait a főiskolán. Szörnyű volt! Végül is családi segítséggel, összefogással sikerült felépíteni a házat.

— Azóta?

— Nagymama lettem. Három gyermeke van a lányomnak. Óvónő Jászdózsán. Fiam üzemmérnök, energetikusként dolgozik egy jól gazdálkodó termelőszövetkezetben — Jászalsószentgyörgyön. Hétvégén rendszeresen jönnek haza, és olyankor nagyon boldog vagyok.

— A nyugdíjig még van idő bőven!

— Hogyne! — mosolygott hozzá. — Másfél év. 87 májusában letelik.

— Azt mondják az üzemiek, többször itt van, mint odahaza.

— Szoktunk túlórázni, így kollektíven! A múlt hónapban nyolc napot csináltam.

— 64 óra rengeteg! Főleg annak, aki örökösen ingázik.

Csak rám mosolyog, nem válaszol. A konvejorpálya nem vár. Rakni kell fel folyamatosan az ajtókat.

Baranyi

ÜDÜLÉS SZABADIDŐS PROGRAMOK REHABILITÁCIÓ Érdekvédelem Kulturális rendezvények Kismama találkozó OKTATÁS MUNKAVÉDELEM ÜZEMI DEMOKRÁCIA JOGSEGÉLY SZOLGÁLAT MUNKAVERSENY NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ NÉVADÓ SEGÉLYEK

SZAKSZERVEZET

Küldöttek a Vasasszakszervezet kongresszusára

Manöken is lehetne. Magas, vékony, csinos. Kedves arcú és fiatal. Huszonkét éves. *Lászlóné Galambos Judit* azonban nem a kifutón dolgozik, hanem a Bosch üzem szitázó részlegénél. Munkaköre szerint szitázó. Munkatársnőivel a mélyhűtőajtókra ő varázsolja fel a szebbnél szebb mintákat. Festékszag és üzemi zaj lengi körül. Hétköznapjaihoz hozzátartozik a bejárás, s munkatársainak gondja-baja is, mert ő a szakszervezeti bizalmi ezen a területen.

— Milyen feladatai vannak egy bizalminak a gyakorlatban?

— A bélyegeket kell minden hónapban eladni. Gyakran szoktam fizetési előleget is intézni a dolgozóknak. Most nemrég volt a bérfejlesztés. Ezt a művezetővel közösen csináltuk. Sokat törtük a fejünket a differenciáláson. Végül csak kismértékben differenciáltunk, hogy így a veszekedést elkerüljük. Utána az én feladatom volt elmondani az embereknek, hogy mennyi emelést kaptak.

— Vannak-e nehéz szakszervezeti feladatok?

— Legtöbb gond a pénz elosztásával van, legyen az segély, vagy bármi más. Nehéz megértetni az emberekkel, hogy ennyi jut. Pénzből mindig kevés van. Sajnos nem értik meg, hogy sok a rászoruló, s a keret is meghatározott. Ebből aztán sértődések vannak, haragszanak rám. Pedig szívem szerint én mindenkinek adnék. Sok gondom van az üdüléssel is. Nem veszik igénybe a dolgozók. A SZOT-os jegy drága. A legtöbben magánúton oldják meg, gyakran a férjük munkahelye révén. Nekem régi vágyam, hogy a mi területünkön alakítsunk egy brigádot. Ez évek óta nem sikerül. Pedig itt zömmel fiatalok vagyunk, mindnyájan nők. Mégsem tudtuk megszervezni. Nagy a széthúzás. Pedig a munkánk összeköt bennünket. Sok mindent lehetne együtt csinálni, programokat szervezni, ami a szakszervezeti munkát is színesítené.

— A brigád megszervezéséhez kitől várszegítséget?

— Úgy gondolom, hogy ezért legtöbbet a művezetőnk, a csoportvezetőnk tehetne. Sokat beszéltünk is már róla, de nem jött össze még.

— Téged megválasztottak a vasasszakszervezet kongresszusára küldöttnek. Hogyan készülsz erre?

— Nagyon várom a kongreszszust, felkeltette az érdeklődésemet. Kíváncsi vagyok, milyen lesz, mi fog ott elhangzani. Egyáltalán hogyan zajlik le, mi minden történik majd. A vasasszakszervezet határozat-tervezetét mindenesetre át fogom tanulmányozni. Ha lesz olyan téma, amihez én hozzá tudnék szólni, akkor biztos megteszem.

*

Rabi Tibort sokan ismerik vállalatunknál. Ha máshonnan nem, hát lapunkból, mert néhány éve bemutattuk őt, mint fiatal, tehetséges műszaki szakembert. Most főbizalminak és vszb-tagnak választották, és ő is részt vesz a vasasszakszervezet közelgő kongresszusán küldöttként.

— Fejest ugrottál a szakszervezeti munkába?

— Úgy tűnik. Most sok mindent meg kell tanulnom. A kongresszuson való részvételt is hasznos tapasztalatszerzésnek gondolom.

— Mit várasz a kongresszustól?

— Olyan sokféle probléma merült fel az utóbbi években társadalmunkban, hogy megoldást véleményem szerint csak átfogót lehet találni. Tehát olyan dolog, ami csak a vasas gondja, feladata, nemigen látok. A vasas szakmák jobb megbecsülése, régi „rangjának" visszaállítása lehet, hogy csak a vasasok gondja. Megoldás országos szinten, a technikusképzés rendszerének visszaállítása. S ez érinthet minden szakmát, a vasast is.

A vasasszakszervezet közreadott határozat-tervezete jól összegezte a gondokat. Ehhez újat hozzátenni nem lehet.

Ami mégis vitát válthat ki, az véleményem szerint három dolog. Az egyik a nyugdíjasok helyzete, a másik a műszaki értelmiség helye, szerepe, megbecsülése, harmadik az üdültetés. A nyugdíjasok gondja társadalmi méreteket ölt. Remélem, hogy az újabb nyugdíjemelést rugalmasan oldják meg, érvényesül egyfajta differenciálás. Gondolok itt konkrétan olyanra, hogy lehet valakinek viszonylag magas, például négyezer forint nyugdíja, de ha a felesége is idős, és régen nem volt munkaviszonya, nem kap nyugdíjat, akkor abból a négyezerből ketten élnek. S ilyen főleg az idős, 70 év feletti korosztálynál fordulhat elő. Tehát a nyugdíjas szociális körülményeit is figyelembe kellene venni az emelésnél.

A műszaki értelmiség problémáját már nagyon sokszor, sok fórumon vitatták meg. A megoldás szerintem a vállalatokon belül lehetséges csak. Központi intézkedést nem tartok lehetségesnek. A bérek rendezése, a megbecsülés módjainak kidolgozása, megvalósítása csak vállalati keretek között képzelhető el szerintem. S a Hűtőgépgyár is ezt az utat járja már.

Az üdültetéssel kapcsolatban is sok probléma került felszínre. A térítési díjak többszöri emelése, most a 12 napos turnusok szervezése sok vitát, ellenérzést váltott ki itt nálunk is, de más vállalatnál is. Az üdülés rangját is vissza kellene állítani. Remélem, találnak erre megoldást az ágazati szakszervezetek és a SZOT közösen.

Rugalmasan

1983 őszétől folyamatosan tájékoztattuk olvasóinkat a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny vállalati eredményeiről, azokról az új formákról, kezdeményezésekről, amelyek serkentően hatottak a szocialista brigádmozgalom tartalmi megújulására.

A december közepéig rendelkezésre álló termelési, gazdálkodási mutatók több vonatkozásban — az előzőhöz hasonló — igen eredményes év zárására engednek következtetni.

A több mint két éves versenyidőszak során a vállalások középpontjában az eredményes gazdálkodás, az exportfeladatok teljesítése, a belföldi, belkereskedelmi igények jobb kielégítése, a tartalékok feltárása és hasznosítása, az ésszerű takarékosság, a termékek minőségének és versenyképességének javítása állt.

Jelentős felajánlások születtek társadalmi munkavégzésre, gyermekintézmények patronálására.

A kulturális vállalások és azok teljesítése területén a hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére rendezett sport, kulturális és szabadidős programok bősége talán az igényeket is meghaladta.

Az év végével befejeződő versenyidőszak vállalati tapasztalata, legfontosabb jellemzője az, hogy kialakulóban van egy rugalmasabb, a gyorsan változó gazdasági körülményekhez jobban igazodó versenyfelfogás, és kialakulóban van a vállalkozó szellemű magatartás.

Örömmel számolunk be arról, hogy a szerszámüzemi, Sziklai Sándor ifjúsági brigád december elején a verseny folytatása mellett döntött és felhívásukban csatlakozásra szólítják fel a vállalat valamennyi ifjúsági brigádját, kollektíváját a vállalat VII. ötéves terve első évének sikeres teljesítése érdekében. A kezdeményezéssel egyidőben vállalták, hogy az 1986. májusában megtartásra kerülő KISZ XI. kongresszusa ülésezésének időszakában kongresszusi műszakot tartanak. Kezdeményezik továbbá egy vállalati szintű vetélkedő megtartását a FIN keretén belül. Ezen az ifjúsági brigádok mellett a KISZ-alapszervezetek csapatai is összemérhetik tudásukat az ifjúsági szövetség és a Hűtőgépgyár történetéből.

Üdvözöljük a folyamatosságot biztosító kezdeményezést és a felajánlást. A csatlakozásokra úgy gondolom nem kell sokat várni, hiszen az elért eredményeink igazolják dolgozóink, szocialista brigádjaink tenniakarását.

— ns —

Luca-bál

Luca-napján Luca babát nyertem a Luca-bálban. A gazdasági igazgatóság dolgozói rendeztek ezen a nevezetes napon, december 13-án pénteken egy vidám bált. A jó szórakozásról maguk gondoskodtak, mert minden főosztály bemutatta, hogyan (nem) dolgoznak. A bemutatkozások vidám hangulatát emelte, amikor a számviteli főosztály lányai, asszonyai tápéi népviseletbe öltözve bevonultak Nemes József és Sarankó István zenei kíséretével, s énekelték:

„Józsi főnök a mi hírös vezérünk,
azt mondja mán, megint nincs nyereségünk,
azt írja a mérleg két oldalára,
számvitelis leányoknak nincs párja."

Ezek után körbejárt a kalap adományokért, hogy meglegyen a nyereség. Produkciójuk méltán aratott nagy sikert. Luca-naphoz híven különböző népszokást is feleleventettek. Így Luca széket kellett készíteni 13 darabból. A legügyesebb házaspár Major István és neje volt. A fiatalasszony ezután a székre állva a Boszorkányleshez nézhetett, s bizony nagyot sikoltott, amikor magát látta viszont! Luca széket meg lehett nyerni tombolán. Volt gombócevés, sor került táncversenyre is.

— ke —

PÁRTÉLETÜNKBŐL

Rovatvezető: Mester István

Eredményes munkáról adtak számot a munkásőrök

Az év vége a számadások időszaka. Igy van ez a munkásőröknél is, ők is összegzik munkájuk eredményét, elemzik a megtett út tanulságait és megjelölik a következő év főbb tennivalóit.

A hűtőgépgyári munkásőrökből álló I/1-es és I/2-es szakasz november 22-én, illetve november 29-én tartotta gyűlését.

Borbély Sándor hozzászólás közben.

Az I/1-es szakasz vezetője, **Béres Tivadar** magasrangú vendégeket köszönthetett. Megjelent a szakaszgyűlésen **Borbély Sándor,** a Munkásőrség országos parancsnoka, az MSZMP KB tagja, **Szabó István,** a városi pártbizottság első titkára, az MSZMP KB tagja, **Gorjanc Ignác** vállalatunk vezérigazgatója és **Kókai Rudolf** vállalatunk pártbizottságának titkára.

A résztvevők nagy figyelemmel hallgatták a szakaszparancsnok beszámolóját, amely hű keresztmetszetét adta a munkásőrök tevékenységének, helytállásuknak, elhivatottságuknak, önzetlenségüknek. Rendkívüli esemény nem történt. — hallhattuk a beszámolóban e nagyon jelentőségteljes kijelentő mondatot. Ne is történjen!

Az alapos munkával készült beszámoló több adatot is tartalmazott. Ezek közül most csak egyet: átlagban száztíz órát voltak távol családjuktól a munkásőrök pártmegbizatásuk teljesítése miatt. Nem kis szám. A család szerepe többször is szóba került. Megértő feleségek — mostmár egyre többször férjek, mert örvendetesen gyarapodik a nők száma a testületben — biztos családi háttér nélkül nagyon nehéz a munkásőr (nő) helyzete, feladatainak maradéktalan teljesítése. Feladat pedig van bőven, a boldog békeidőben is. Többek között a közbiztonsági szolgálat is nagyon fontos. Munkásőreink — más fegyveres testületekkel együtt — jelentős szerepet játszanak a közbiztonság fenntartásában, élvezik a lakosság bizalmát, szeretetét.

A beszámolóban, és az azt követő hozzászólásokban is visszatérő gondolat volt a munkásőrök példás helytállása munkahelyükön, a pártalapszervezetekben, a brigádmozgalomban... A munkásőrélet szépségeiről is halottunk őszinte vallomásokat. **Borbély Sándor,** a munkásőrség országos parancsnoka hozzászólásában nagyra értékelte az elért eredményeket. Elmondotta, hogy a megértés, a barátság, az elvtársiasság olyan igaz emberi értékek, amelyet nem lehet pénzért megvenni, de egy jó közösségben megtalálhatók és vonzó, összetartó erőt képviselnek, a jó kollektíva jellemzői. A munkásőrök kisebb-nagyobb közösségei pedig többségében ilyenek.

Az országos parancsnok többek között szólt a minőség fontosságáról: — Aki nem műveli magát, nehéz helyzetbe kerül az élet minden területén — mondotta.

Az országos parancsnok után **Gorjanc Ignác** kért szót. Abból a sok élményből elevenített föl néhányat, amelyet alapító munkásőrként szerzett, majd a vállalat gazdálkodásáról adott rövid tájékoztatót és megköszönte a munkásőrök becsületes helytállását — Mindenben támogatom Önöket! — fejezte be hozzászólását.

November 29-én került sor az I/2-es szakaszgyűlésére, ahol **Nagy Péter** köszöntötte a jelenlévőket, köztük **Farkas László** egységparancsnokot és **Kókai Rudolf** pártbizottsági titkárt. Az éves munkát **Szabó András** szakaszparancsnok értékelte részletesen, kritikusan.

Ennél a szakasznál 140 óra munkavégzés jutott egy személyre. Külön kiemelte a beszámoló a kiválóan elvégzett éjszakai lőgyakorlatot, a közrend szolgálatát, a jó közösségi szellemet, az előképzősök jó hozzáállását...

Az alattyáni általános iskolával a közelmúltban kötöttek együttműködési szerződést. Ennek bizonyítékaként az iskola két pedagógusa is részt vett a szakaszgyűlésen.

Kókai Rudolf, a pártbizottság titkára hozzászólásában így értékelt: — Büszkék vagyunk arra, hogy a gazdasági munkájuk mellett ilyen komoly pártmegbizatást látnak el.

Farkas László azt emelte ki hozzászólásában, hogy igen rövid idő alatt sikerült jól összekovácsolódnia, jó közösséget alkotnia a szakasznak, amely az eredményességen is meglátszik.

A gyűlést vacsora követte, ahol a családtagok is részt vettek. Az alattyáni iskola úttörői színvonalas műsorral kedveskedtek az őket sokszor segítő munkásőröknek.

Jó hangulatban, dallal, tánccal ért véget a munkásőrök családi összejövetele.

Horti

Az I/2-es szakasz gyűlésén.

Beszélgetés az újonnan kinevezett főmérnökökkel

„Nemcsak a több, hanem a jobb is fontos"

Kármán József

Kisnémeth Sándor

1986. január másodikától a jászberényi telephelyen működő gyáregységek, hasonlóan a többi, külső gyáregységekhez, saját kibővített műszaki gárdával fognak rendelkezni.

A háztartási hűtőszekrény gyáregység és a hőcserélő gyáregység vezérkara a korábban kinevezett főkönyvelők és termelésirányítók mellett október 15-től főmérnökökkel is bővült.

Az előbbi helyen *Kármán József*, az utóbbinál *Kisnémeth Sándor* kapott megbízatást, s nagy-nagy felelősséggel párosuló, de szép munkát.

— Mit gondoltatok akkor, amikor átvettétek kinevezéseteket?

Kármán József: Meglepődtem, de csak a felvetés pillanatában, mert 13 éves hűtőgépgyári tevékenységem szorosan összekapcsolódott a háztartási hűtőszekrénygyártással, s pályám egyik szép feladatának látom a gyáregységi főmérnöki beosztást. Vannak elképzeléseim a ma igen sok gonddal küzdő, és a műszaki tevékenységével nehezen birkózó gyáregységi kollektíva megsegítése terén.

— És Téged, hogy ért ez a „pályamódosítás"? — kérdeztem *Kisnémeth Sándort*, a 9 éve gyárunkban dolgozó szakembert.

— A magam részéről a gyáregységek műszaki színvonalának ilyen módon történő emelését csak üdvözölni tudom. Ez a terület új számomra. Nem dolgoztam közvetlenül a hőcserélő vonalon, mégis a téma jelentősége, műszaki érdekességei arra inspirálnak, hogy lelkesen dolgozzak.

— Kíváncsiak vagyunk az általatok vezetendő új munkaterület programjára.

— Legfőbb feladatomnak azt érzem, — veszi át a szót *Kisnémeth Sándor* — hogy korábban beruházott gyártóberendezésen az elvárt minőségű termék készüljön el, a mainál nagyobb darabszámban.

— Tehát mindenekelőtt a termelés fokozása a cél?

— Nemcsak a több, hanem a jobb is fontos, ezért a terület anyagellátására gyakorolt hatásunktól, a kooperáció műszaki színvonalának emelésétől, a belső karbantartás szervezettebbé válásától várok eredményt.

— Milyenek az elképzeléseid a leendő munkatársaiddal kapcsolatban?

— Ezen a téren csak reménykedni tudok, hogy a feladatok elvégzéséhez megfelelő létszámú apparátus áll majd rendelkezésemre.

— Halljunk Kármán József terveiből...

— Rövid távon, úgy gondolom elvárják tőlem a termelés napi minőségi problémáinak eredményes megoldását. Ez talán a legfontosabb.

Karbantartási szervezetlenségből adódó hátrányok elhárítása a másik nagy feladat.

A harmadik legfontosabb elképzelésem az, hogy a fejlesztők válláról a gyáregységi műszaki apparátus levegye a napi, gyorsan megoldható, termelést gátló gondokat.

— Munkatársaidról?

— Én is igényelném azt a csapatot amellyel eredményesen dolgozhatok majd.

— Mindketten a majdani munkatársaitokról feltételes módban beszéltek...

— Ez az ami egy kicsit zavar is, bár én megpróbáltam kezdettől fogva bekapcsolódni a szervezési munkába, de a személyek biztosításáról, a műszaki, minőségi és a fenntartási munka összefüggéséről még nem esett szó.

Nem valósítható meg a ni kereteink között a ma igen szétesett fenntartási tevékenység folytatása. A korszerű berendezések sokoldalúan képzett karbantartókat igényelnek. E téren gyökeres változásra van szükség. — véli *Kármán József.*

— Te nemrég még a minőségellenőrzés egysége mellett foglaltál állást. Most mi a véleményed erről a kérdésről?

— Nem tudom, ezt majd az élet dönti el. A magam részéről azonban szeretnék személyes biztosíték lenni, hogy a termelés illetékesei az alárendeltségi viszonyban lévő minőségi ellenőröket ne kényszerítsék megalkuvásra.

— A fejlesztés fontosságáról nemrég vállalatunk első számú vezetője is úgy nyilatkozott, hogy a létünk alapja. Fejlesztés nélkül nem képzelhetjük el a jövőnket, nem tervezhetjük holnapunkat.

Mi erről a véleményetek, ti hogyan látjátok?

Kármán József:

Bízok abban, hogy az új fejlesztések számára a központi műszaki szerveknél kialakul egy olyan lehetőség, hogy csak gyártásra érett termékek kerüljenek sorozatgyártásba.

— Nem könnyebb a helyzet hőcserélős vonalon sem.

— Saját házonbelüli tervezésnél a magam részéről én is a központi műszaki szervekre számítok, ugyanis a gyáregységi technológiai szervek fejlesztéssel nem fognak foglalkozni. A jó kapcsolat híve vagyok és ez gyakorlatilag vonatkozik a külső, az EGI által produkált termékekre is. — mondja *Kisnémeth Sándor.*

— Szeretnénk most egy kicsit a személyetekkel kapcsolatos dolgokra visszatérni.

Tudom rólatok, hogy mindketten egy másik diploma tulajdonosai is vagytok. Milyen szakterület szakmérnöki ismereteivel rendelkeztek?

— Én a gazdasági mérnöki szakon szereztem oklevelet — mondja *Kisnémeth Sándor* — és ennek már eddig is, de gondolom az új munkaterületen is, sok hasznát veszem majd.

— Nekem túl hosszú nevű képesítésem van — veszi át a szót *Kármán József* — műanyagfeldolgozó és alkalmazástechnikai szakon végeztem. A műanyagok körüli misztikum feloldása késztetett e terület mélyebb megismerésére, még gyártástechnológusként, de én sem félek, hogy a jövőben elfelejtem majd az itt tanultakat.

— Van-e olyan dédelgetett téma, amit sajnáltatok otthagyni régi munkahelyeteken, s van e olyan amire büszkén emlékeztek vissza?

Kisnémeth Sándor:

— Amire én büszke vagyok a keskeny szalagból készülő alkatrészek automatikus gyártásfejlesztésének megvalósítása. Amit sajnálok: ez a téma nem fejlődött olyan ütemben, amilyen elvárható lett volna, pedig akkor e tevékenységünkre a társvállalatok is felfigyeltek. Sőt egyik másik át is vette munkamódszereinket, terveinket.

Kármán József:

— Ami nem elbizakodottsággal, de józan megelégedettséggel töltött el, hogy pályám ívelése szakmai vonalon a Hűtőgépgyárban töretlen. Kezdetben a Bosch-licenc bevezetésével, mint gyártástechnológus jegyeztem el magam a háztartási hűtőszekrénygyártással, s mára úgy érzem, módom volt e szakmát alaposan kitanulni. Úgy látom, ezt a környezetem is elismeri.

— Szeretnék egy kicsit zsörtölődni lehet? — szól közbe *Kisnémeth Sándor.*

— Természetesen.

— Fejlesztési tevékenységem során sokat fáradoztam azon, hogy a tábla és szalaglemez-feldolgozás korszerű szinten megvalósuljon. A lemezalkatrész-gyártás hatékonyságának fokozása érdekében szerettem volna, hogy manipulátorból, ipari robotból gyártócellát hozzunk létre. Sajnos ezek a törekvések a kidolgozás szintjéig jutottak el, s sorra elakadtak, mert nem tudtuk a megvalósításukat finanszírozni. Az NC lemezmegmunkálás a mi profilunkban elképzelhetetlen gazdasági előnyöket jelentene. Az itt megnyilvánuló bátortalanságunk igen nagy veszteségek forrása.

A gyártási vonalunkon nagyon megbénít minket az igen rugalmatlan célgépcentrikus szemléletünk, s az ugyancsak rugalmatlan célgépproduktumaink. Ezt természetesen a Bosch-licenc, a Bosch szisztéma kapcsán örököltük. Ki kell törnünk e szorító béklyóból mert, a gyártmányfejlesztés korszerűsége könnyen elvész a gyártás korszerűtlensége következtében.

Safcsák

Várhatóan eredményes évet zárunk

(Folytatás az 1. oldalról)

A most zajló gyáregységi szervezet változtatással kapcsolatban többek között azt mondotta, hogy az egyik célja az is, hogy megszűnjön az egymásra mutogatás, a másokra való hivatkozás.

Kókai Rudolf, az elhangzottak után javasolta, hogy a tájékoztató jelentést a testület vegye tudomásul, fejezzük ki elismerésünket és köszönetünket azoknak akiket megillet.

Ezt az ipari átlagot meghaladó eredményt méltatva és elemezve az is kiderül, hogy sok kihasználatlan lehetőségünk van még.

A jövő évi feladatokról elhangzottakat összegezve úgy fogalmazott a pártbizottság titkára, hogy „tudatos cselekvéseket kiváltó intézkedésekre van szükség", amely a hatékony gazdálkodást elősegíti.

Pártbizottságunk legyen következetes a középtávú tervében megfogalmazott feladatok segítésében és ellenőrzésében. A jövő évi munkát fokozottabb agitációs és propaganda tevékenységgel kell elősegítenünk.

A tájékoztatót a pártbizottság elfogadta.

Az 1986 évi főbb gazdaságpolitikai feladatokra a gazdaságpolitikai munkabizottság készített javaslatot a pártbizottság részére, amelyet a munkabizottság vezetője, **Safcsák Gyula** szóbeli megajánlással terjesztett a testület elé.

A főbb gazdaságpolitikai feladatokat összesen nyolc pontban foglalta össze a munkabizottság, amelynek felelősei a vezérigazgató, valamint a pártbizottság, a szakszervezeti bizottság és a KISZ-bizottság titkára.

A munkabizottság igen körültekintően összeállított javaslatát nem kellett kiegészíteni, **a testület a határozat rangjára emelte.**

Mester

Beszélgetés:

A hűtőgépipar jövőjéről

Andracsnyikov

Kanishev

Tyurin

Sorozatunk befejezéseként a hűtőgép kongresszuson részt vett szovjet szakemberekkel készített interjút adunk közre. Névszerint: **Andracsnyikov I. I.,** a moszkvai kereskedelmi hűtőszerviz igazgatóját, **Tyurin A. L.,** a szovjet kereskedelmi műszaki tudományos egyesület központi vezetőségének elnökhelyettesét, **Kanishev G. A.,** a VNIIHOLODMASH kutatóintézet munkatársát kérdeztük a hűtőgépipar Szovjetunióban várható fejlődési tendenciáiról.

✶

— A hűtőlánc milyen mértékben van kiépítve a Szovjetunióban, melyik láncszem fejlesztése a legfontosabb?

Andracsnyikov: A Szovjetunióban korszerű gépészeti berendezéssel ellátott hűtőházak vannak. Jelenleg van egy olyan tendencia, hogy a hűtőházak dugattyús kompresszorait turbó- vagy csavarkompresszorokkal cseréljék le. A hűtő-szállítóeszközök terén még van mit fejlesztenünk. Ami a kereskedelmi hűtőket illeti, azt mondanám, hogy ott még sok esetben több a hűtőberendezés a szükségesnél. Más kérdés, hogy ez az ellátottság mennyire felel meg a korszerű követelményeknek.

✶

— Hogyan látják a kereskedelmi hűtőkészülékek fejlesztési tendenciáit a Szovjetunióban?

Andracsnyikov: Véleményem szerint a jövő kereskedelmi hűtőgépe központi gépházban elhelyezett, több hűtőpultot kiszolgáló nagy teljesítményű hűtőaggregát, különösen a nagy élelmiszeráruházak részére. Ez a megoldás jelentős fémmegtakarítást eredményez és ésszerű energiafelhasználást jelent. A másik — igen komoly — kérdés, amelyet meg kell oldanunk; a szabadban elhelyezett léghűtéses csoportkondenzátorok alkalmazása.

Ez a megoldás először is hálózati megtakarítást jelent, amely — mint köztudott — korlátozott mennyiségben áll rendelkezésre. Másodszor fémmegtakarítás. Harmadszor pedig munkaerőmegtakarítás, mivel belátható, hogy több időbe és munkába kerül tíz külön hűtőkör szevize, mintha ezt a rendszert két, egyenként 5 körös csoportkondenzátorból és két nagy teljesítményű kompresszorból alakítják ki.

És természetesen, mivel az elektronika századát éljük, az elektronikus vezérlés fejlesztését kell célul tűznünk a kereskedelmi és vendéglátóipari hűtőberendezéseknél. Ennek van jövője.

Tyurin: A kereskedelmi hűtőberendezések fejlesztési irányait a jelenlegi gépi berendezésekre alapozva olyan hűtők kifejlesztését célozza, amelyek kiszolgálják a kereskedelem olyan új formáit, mint a konténeres szállítás, az előrendeléses és házhozszállításos kereskedelem.

Ami a mikroprocesszoros technikát illeti, annak elterjedése még előttünk áll. Ezzel a kérdéssel komolyan kell foglalkozni, úgy kell előkészíteni a bevezetését, hogy ne váljon „drága fenyőfadíssé", hanem ténylegesen működő, hasznos legyen. Ezért alaposan ki kell próbálni, meg kell vizsgálni minden oldalról.

A megbízható elektronika mellett olyan magas színvonalú gépi berendezések kellenek, amelyek üzembiztosak és jó hatásfokkal működnek.

Kanishev: A kereskedelmi hűtőkészülékeknél a törekvés a nagyobb üzembiztonságú berendezések előállítása irányába mutat. A mikroprocesszoros és a számítógépes programmal való vezérlés jövőbeni fontosságát emelném még ki. Ennek megvalósításához viszont üzembiztos gépek kellenek. Ilyen üzembiztos gép a csavarkompresszor.

A kompresszor a hűtőgép legfontosabb, de egyben legkevésbé üzembiztos része. A jövőben a SZU-ban, de mint ismeretes, a világ más országaiban is egyre inkább áttérnek a csavarkompresszorokra. 5 millió kcal/h-ból 100 ezer kcal/h teljesítmény határok között már ma is igen elterjedtek ezek a gépek. Ez azt jelenti, hogy a hűtőházak mind ilyen kompresszorral lesznek felszerelve.

A másik kérdés természetesen a hűtőrendszer. A közvetlen hűtésű rendszereké a jövő. A sólés rendszerekhez képest itt kevesebb a gépi berendezés, kisebb a fémigény, és javul a hűtés hatásfoka a veszteségek csökkenése miatt. A harmadik: az ammóniát le kell cserélni R—22 típusú hűtőközegre, amely lehet pl. valamilyen aerotropikus keverék. Ez elsősorban nem mérgező, biztonságtechnikai és tűzvédelmi szempontból kedvezőbb.

✶

— Tudjuk, hogy a Szovjetunióban gyártanak csavarkompresszorokat. Kérjük, mondja el, hogy milyenek az üzemi tapasztalatok.

Kanishev: Mi kissé később kezdtünk foglalkozni a csavarkompresszorokkal, mint nyugaton. Ennek ellenére saját igényeinket már ki tudjuk elégíteni. Évente kb. 1100 ammóniás csavarkompresszort gyártunk. Ez természetesen a jövőben nem lesz elég, mivel valamennyi régi kompresszort erre akarunk kicserélni. Ezért pl. a moszkvai Kompresszor Gyár, amely eddig főleg dugattyús kompresszorokat gyártott, 1986-tól teljesen átáll a csavarkompresszor gyártására.

Az üzemi tapasztalatokról a következőket tudom mondani. A Szovjetunió halászflottája utasítást kapott a halgazdálkodási minisztériumtól, hogy a halászhajók hűtőgépeit csak csavarkompresszorral szereljék. Ennek alapján a flotta legnagyobb 40 hajója már ezekkel van ellátva. Ezekre a gépekre gondosan felügyelnek, van egy intézet Murmanszkban, amely a flotta berendezéseinek megbízhatóságát vizsgálja. Ez az intézet minden évben közli a hűtők üzembiztonsági adatait intézetünkkel. A flottában NDK importhajók is üzemelnek NDK hűtőkkel. A murmanszki intézet ezeket is vizsgálja. A mi csavarkompresszoraink üzembiztonság és tartósság tekintetében semmivel sem maradnak el az NDK gépektől. Sőt, talán bizonyos tekintetben jobbak is. Pl. a meghajtómotor és a siklócsapágyak tekintetében. Mi kissé túlméretezett villanymotort építettünk be, és a kenőolajunk a HSZ—40, HSZ—30 is igen jó. Ezek speciális csavarkompresszor olajak. Ami üzembiztonsági gond van, az az automatika. A mágnesszelepek az olajozási rendszerben, amelyek az indulás előtt az olaj melegítését vezérlik, esetenként meghibásodnak.

Mindezen hibákkal együtt elmondhatom, hogy a mai nem egészen korszerű gyártástechnológia ellenére a csavarkompresszorok igen megbízhatóan üzemelnek.

✶

— Tehát nyugodtan ajánlja a magyar felhasználóknak a csavarkompresszorokat?

Kanishev: Igen, teljes mértékben. A múlt évben éppen ezért utaztam Magyarországra, hogy reklámot csináljak a csavarkompresszoroknak. Igen, ezek teljesen megbízható gépek. És ha azt mondjuk, hogy a mikroprocesszoros technika a jövő, azt kell mondani, hogy ezt a technikát üzembiztos kompresszorok nélkül nem szabad bevezetni. A kettő egymástól elválaszthatatlan.

— Milyen fejlesztési tendencia várható a háztartási hűtőszekrények területén?

Andracsnyikov: Volt idő amikor az emberek sorba álltak a hűtőszekrényekért és csak előjegyzésre lehetett vásárolni. Jelenleg az ipar biztosítja a kereskedelem részére a lakosság teljes ellátásához szükséges háztartási hűtőkészülékeket nagy választékban. A fejlődés iránya olyan, hogy a kereslet megnőtt azon gépek iránt, amelyek nagy mélyhűtőtérrel rendelkeznek, mint pl. a MINSZK-16 vagy a finn gyártmányú kéthőmérsékletű szekrény. Gondolom, hogy erre az igényváltozásra nemcsak a mi iparunk, hanem a Hűtőgépgyár is felkészült. Azt hiszem nyugodtan mondhatom, hogy a Szovjetunióban nincs ma olyan család, amely ne rendelkezne hűtőszekrénnyel — esetleg kettővel is. De az igények nőnek, először az abszorpciós hűtőszekrényt cserélték le, most már a kéthőmérsékletűt és a fagyasztókészüléket keresik. Tehát a háztartási hűtőkészülékeknél a kéthőmérsékletű és a fagyasztószekrények széleskörű elterjedése várható.

✶

— Hogyan vélekednek a kongresszusról?

— **Andracsnyikov:** A kongresszus — azt kell mondanom — kitűnően szervezett. Először — mivel a riporter a Jászberényi Hűtőgépgyárat képviseli — szeretném aláhúzni, hogy a Hűtőgépgyárral több éve kialakult egy alkotó együttműködés, amely Magyarországnak és a Szovjetuniónak is hasznos. Évről-évre nagy mennyiségű berendezést szállít a Hűtőgépgyár a SZU-ba, amelyet állandóan fejlesztenek javaslataink, észrevételeink és a közös eszmecserék alapján. A Hűtőgépgyár napjaink egyik élenjáró vállalata. Én még emlékszem az egykor szállított SZ-93 kompresszorokra. Összehasonlítva azt a ma gyártott berendezésekkel ez nem egyszerűen forradalom, hanem a technika fejlődésének óriási lépését jelenti.

— **Tyurin:** Csak pár szóban csatlakozom Andracsnyikov elvtárs értékeléséhez a szervezést és a vendéglátást illetően. Az igazság az, hogy régi barátokhoz jöttünk, együttműködésünk nem mai keletű és tudjuk, hogyan fogadják Magyarországon a régi barátokat. Számomra megtiszteltetés, hogy a Kereskedelmi Műszaki Tudományos Egyesület, amely a kereskedelmi berendezések üzemeltetési, szervizelési kérdéseivel foglalkozik képviseltethette magát ezen a konferencián. Egyben megköszönöm a GTE meghívását. Örömmel jöttünk Magyarországra és szívesen részt veszünk a következő kongresszuson is.

Köszönjük a beszélgetést.

Szikra—Oláh

25 éves a GTE Jászberényi Szervezete

A Gépipari Tudományos Egyesület Jászberényi Szervezete 25 éve alakult. Ez alkalomból december 4-én jubileumi ülést rendeztek, melyen többek között részt vett: *Gorjanc Ignác* vezérigazgató, *Búzás Sándor* tanácselnök, *Tóth János* múzeumigazgató, a TIT képviselője, *Rabóczi Mihály,* a Műszeripari Szövetkezet elnöke, *Csomor József* főmérnök, a GTE Jászberényi Szervezetének elnöke, *Csanádi Sándor,* a városi pártbizottság, és *Kabódi József,* a GTE országos elnökségének képviseletében.

Kuti Mihály levezető elnök köszöntő szavai után *Csomor József* tartott ünnepi megemlékezést, melyben a szervezet megalakításának szükségszerűségéről is szólt. A dinamikusan fejlődő Fémnyomó és Lemezárugyár fiatal és lelkes műszaki gárdájára nagy feladatok vártak a 60-as évek elején. Szükség volt a szerteágazó információ gyors megszerzésére, továbbképzési lehetőségre, előadások, gyárlátogatások, tapasztalatcserék szervezésére. Ehhez nyújtott lehetőséget a GTE. A város két nagy ipari üzemének műszaki szakemberei összefogtak, és 110 fővel megalakították a jászberényi szervezetet. Azóta dinamikusan nőtt a létszám, s 1981-ben a Műszeripari Szövetkezet mérnökei is csatlakoztak. Így ma 417-en vannak.

A hatvanas évek elején persze más volt a tevékenység. Akkor egy-egy külföldi tapasztalatcsere megszervezése nagy tettnek számított. Hosszú évekig komoly eredménnyel szerveztek nyelvtanfolyamokat. Rendszeresen bekapcsolódtak a Szolnok megyei Műszaki Hetek rendezvénysorozataiba, előadásokat, ankétokat, tudományos tanácskozásokat szerveztek.

A beszámolóban szó esett a gondokról is, melyek mostanában jelentkeztek, s alakították, befolyásolták a GTE tevékenységét. A műszaki pálya veszített vonzerejéből, egyre kritikusabb a pályán dolgozók megbecsülése. Sokan úgy látják, hogy halványul a technikai fejlődés szerepe. Pedig egyre inkább szükség lenne az alkotó tevékenységre, hiszen műszaki fejlődés nélkül nem felelhetünk meg a világgazdaság minden eddiginél nagyobb kihívásának. Mindnyájunk előtt világos, hogy szürkeállományunkat az innovációra kell mozgósítani. Gazdasági fejlődésünk mostani szakaszában a műszaki színvonal emelésének feltételeit kell megteremtenünk, mégpedig hosszú távra.

Kabódi József hozzászól, és kitüntetést ad át.

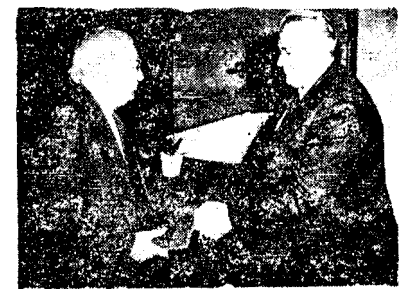

Kabódi József, a GTE országos elnökségének jókívánságait tolmácsolta, majd elmondta, hogy a szervezet tevékenységében a kollektív bölcsesség érvényesül, ugyanakkor jó lehetőséget biztosít az egyéni kezdeményezésekhez. A népgazdasági változásokhoz igazodva, a hetedik ötéves terv célkitűzéseinek szellemében, a gyakorlati élet problémáit tudományos igényességgel megoldva kell a jövőben is tevékenykedni a szervezetnek. Valósággá kell válnia a műszaki szakemberek érdekképviseletének.

Ezek után magas elismerést, Egyesületi érmet nyújtott át *Csomor Józsefnek, Molnár L. Lászlónak, Rabóczi Mihálynak* és *Kovács Miklósnak.*

Az ünnepi ülésen 48 alapítótag kapott 25 éves emlékérmet, majd mindhárom vállalat kitüntetésben részesítette élenjáró GTE-tagjait.

Kiss Erika

Bolgár vendégek látogatása

Üzemlátogatáson. Középen Lubomir Klecskov.

December első hetében Szolnok megyébe látogatott a bulgáriai Kjusztendil megye három tagú pártküldöttsége, amelyet *Lubomir Klecskov,* a megyei pártbizottság titkára vezetett. Bulgária e délnyugati megyéjével évek óta testvérkapcsolata van megyénknek. Kölcsönösek a látogatások, a tapasztalatcserék. December 3-án a Hűtőgépgyár volt a tapasztalatcsere színhelye.

Bolgár vendégeinket *Gorjanc Ignác* vezérigazgató és *Kókai Rudolf* pártbizottsági titkár tájékoztatta vállalatunk helyzetéről, terveiről, a párt, a szakszervezeti és a KISZ-munka nagyüzemi gyakorlatáról.

Két téma különösen felkeltette a vendégek érdeklődését. Rengeteg kérdéssel ostromolták a házigazdákat a kísérletként bevezetett végrehajtó bizottság nélküli pártbizottság munkájával, valamint a vállalati tanács és a leányvállalat megalakulásával, működésével kapcsolatban. Többórás élénk eszmecsere után üzemlátogatással folytatódott és fejeződött be a bolgár vendégek hűtőgépgyári tapasztalatgyűjtő látogatása.

Búcsúzóul nagy megelégedéssel, elismeréssel szóltak a látottakról, hallottakról.

— H —

Határidő előtt

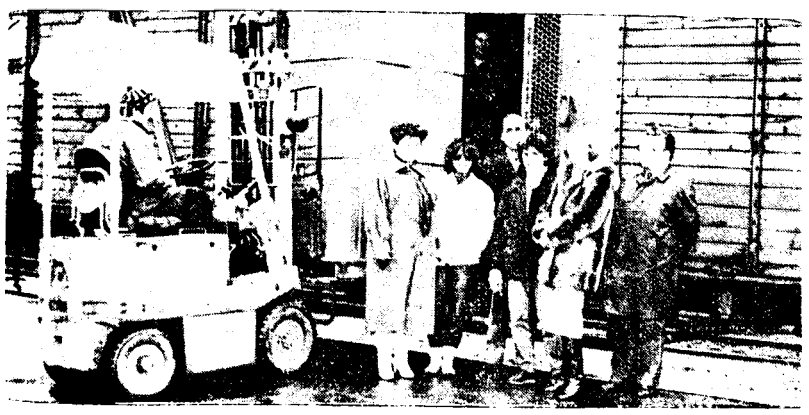

Krasnyánszki Józsefné, Szabó Ildikó, Beszteri László, Nyitrai Mária, Gerlinda Lutz asszony és Otto Herold úr a boldog pillanatban.

Az ez évi szerződésben vállalt 25 000 darabos S 60 E Modell '84 típusú hűtőszekrény szállítási kötelezettségünknek 1985. november 21-én eleget tettünk. Ekkor került a vagonokba az NDK UNION cégnek az utolsó szállítmány. A kép azt az ünnepélyes pillanatot örökíti meg, amikor a rakodás elkezdődött. Ez alkalomból vállalatunkhoz látogatott *Otto Herold* úr, kereskedelmi attasé és *Gerlinda Lutz* asszony, az UNION cég budapesti kirendeltségének munkatársa. *Valter Mackowski*, az NDK nagykövetségének kereskedelmi tanácsosa levélben fejezte ki köszönetét.

Személyes köszönetüket ezúton tolmácsoljuk mindazoknak, akik munkájukkal e szép eredmény elérését elősegítették. Az NDK-ba 1972 óta exportálunk hűtőszekrényeket. Az utóbbi éveket munkaerőhiány és alkatrészellátási gondok miatt jelentős szállítási lemaradással zártuk.

Most teljesítettük az 1985-re szerződött 25 000 darabos mennyiséget, és a lemaradást is behoztuk. Reméljük, hogy a 40 ezredik hűtőszekrény átadását 1986 év végén hasonló jó teljesítménnyel ünnepelhetjük.

Krasnyánszkiné

Körlevél helyett

A Minisztertanács 1016/1983. (VI. 1.) sz. határozata értelmében az alkoholizmus elleni küzdelem állami feladat.

Az Alkoholizmus Elleni Állami Bizottság programot dolgozott ki a mértéktelen alkoholfogyasztás visszaszorítására, amelyet 1984. január 5-én a Minisztertanács elfogadott. E program meghatározza a munkahelyekkel szemben támasztott legfontosabb elvárásokat, a tevékenység irányítását és ellenőrzését a vállalatvezetési munka szerves részévé teszi.

Vállalatunknál 1985. július hónapban alakult meg az alkoholizmus elleni bizottság, amely a miniszteri rendeletek és az Állami Alkoholizmus Elleni Bizottság ajánlásai szellemében felhívással fordul a vállalat minden dolgozójához, hogy segítse a józan, egészséges életmódot, életvitelt jelentő szemlélet terjesztését. Felkéri a vállalat valamennyi gazdasági vezetőjét, az üzemrendészet, valamint a munkavédelem dolgozóit, s mindazokat, akiknek munkakörébe tartozik, hogy fokozatosan vegyék figyelembe a vállalatunknál meglévő alábbi szabályzatokat, s annak végrehajtását, ellenőrzését kellő szigorúsággal és következetességgel hajtsák végre:

A vállalati munkavédelmi szabályzat 2.24.1. pontjában az **üzembiztonsági osztályvezető** irányítja és ellenőrzi a munkavédelmi szempontból is jelentős rendészeti feladatok végrehajtását, és ezen belül különösen az alkoholfogyasztás megelőzésére tett intézkedéseket.

A 2.29.11. pontban a **művezetők, szakoktatók, raktárvezetők** kötelesek meggyőződni az irányításuk alá tartozó dolgozók állapotáról (ittasság, betegség). Amennyiben a dolgozó munkavégzésre alkalmatlan, azt köteles felettesének jelenteni (ittas vagy beteg dolgozót nem állíthatnak munkába).

2.30.3. pont: A **csoportvezetőkre** ugyanez vonatkozik.

A **3.1.10. pontjában** az alkoholszondás vizsgálat, ellenőrzés rendjét, idejét, helyét és eljárás kérdéseit szabályozza.

6.1.7. pontja: amely a munkavégzésre vonatkozó általános magatartási szabályokat tartalmazza, kimondja, hogy az üzem területén, a munkahelyen szeszesitalt fogyasztani, ittas dolgozót foglalkoztatni tilos. Az ittas dolgozót a munkahelyről haladéktalanul el kell távolítani a gazdasági vezetőnek.

Az **Ipari Minisztérium** 9042/1985. (Ip.K. 11.) Ip. M. közlemény módszertani útmutatójának 5. pontjában a vállalati vezetők (művezetőtől az igazgatóig) feladatai:

„Személyes példamutatásukkal is szerezzenek érvényt a jogszabályok, belső szabályzatok előírásainak, mutassanak pozitív és követendő példát munkájukban és magánéletükben egyaránt.

Munkájuk során végezzenek széles körű agitációs és propaganda tevékenységet, törekedjenek olyan közhangulat megteremtésére, amely elítéli a túlzott mértékű szeszesital-fogyasztást, az iszákosságot. Rendszeresen végezzenek szúrópróba szerű ellenőrzéseket, szükség esetén alkalmazzanak fegyelmi büntetéseket. Segítsék az alkoholbetegek felkutatását, orvoshoz irányítását, gyógykezelésük elősegítését. Aktívan támogassák az alkoholizmus elleni bizottság működését."

Felhívjuk a vállalat **társadalmi és tömegszervezeteit,** hogy sajátos eszközeikkel segítsék a vállalati alkoholizmus elleni bizottság működését, vegyenek részt a felvilágosító és propaganda tevékenységben, különös figyelmet fordítva a fiatalkorúakra, ingázó, bejáró dolgozókra, kisgyermekes anyákra.

A **szocialista brigádok** vegyék be vállalásaik közé, hogy tagjaik a munkába jövet és a munkahelyen nem fogyasztanak szeszesitalt, segítik az alkoholbetegek felkutatását, gyógyítását.

Névnapok, kitüntetések és egyéb alkalmak megünneplését alkoholtartalmú italokkal a vállalat területén nem tartják meg.

Feltétele legyen a szocialista brigád cím elnyerésének a józan életvitel, valamint, hogy a brigádok között alkoholos állapotban elkövetett fegyelmi vétség ne forduljon elő.

Az alkoholizmus elleni bizottság felkéri a vállalatnál működő rendészeti és munkavédelmi szerveket, hogy a bizottság félévenkénti ülésein tartsanak tájékoztatót munkájukról, ellenőrzéseik eredményeiről, s mindazon gondjaikról, problémáikról, amelyek megoldásában segítséget várnak a bizottságtól.

Szalay Géza
a vállalati alkoholizmus elleni bizottság elnöke

TALLÓZÁS

A Békés Megyei Népújságban

Magyar hűtőszekrények gyártását készítik elő a Kínai Népköztársaságban. Az Industrialexport és a jászberényi Hűtőgépgyár a Kínai Nemzeti Gép- és Berendezés Export-Imporot Külkereskedelmi Vállalattal kínai igények alapján kifejlesztett három Lehel hűtőszekrény típus gyártási jogának átengedéséről, valamint a gyártáshoz szükséges automata berendezések szállításáról írt alá szerződést.

A Szolnok Megyei Néplapban

A napokban adott fel megrendelőjének, az NSZK-beli Hebel cégnek egy négy és félmillió forint értékű, Jászberényben készült, úgynevezett érlelő lapokból és érlelő rácsokból álló szállítmányt az Aprítógépgyár. Ezzel a vállalat teljesítette idei tőkés exporttervét, az év hátralévő részében azonban még dolgozik külföldi megrendelésre, és így várhatóan 15 millió forinttal sikerül növelnie konvertibilis elszámolású kivitelét.

A Népszabadságban

Névgyűjtő expedíciót szervezett a Jászberényi Tanítóképző Főiskola anyanyelvi tanszéke a jászsági településeken élők vezeték- és keresztneveinek, valamint ragadványneveinek az összegyűjtésére. Az érdekes helytörténeti munka jövőre fejeződik be.

Árokszállási hír

November 23-án kommunista műszakot tartottunk a jászárokszállási gyáregységnél is. A kommunista műszakon 215 dolgozónk produktív területen végzett munkát, emellett 93 dolgozónk a saját területén dolgozott.

A jól szervezett, kellemes hangulatú műszak alatt 40 db F—300-ET fagyasztóládát, 3 db KSV—20 klímaszekrényt, 8 db A8FCG áruházi bútort és 1 db normál Tyler hűtőkamrát gyártottunk le készáruként, mintegy 1.060 ezer forint termelési értékben. A termelőmunkával párhuzamosan parkrendezést, udvari rendteremtést, irodaablak-takarítást, üzemcsarnok körüli gyomtalanítást végeztek dolgozóink.

A kommunista műszakon a termelőmunkában vett részt Nagy János, a nagyközségi pártbizottság titkára, Bobák Zoltán, a nagyközségi pártbizottság politikai munkatársa és Csikós Ildikó, a nagyközségi KISZ-bizottság titkára is.

GYÁSZHÍR

Fiatalon, 34 évesen ragadta el a halál közülünk Hattyár Kálmánnét. A háztartási hűtőszekrény gyáregységben volt közgazdasági osztályvezető. Nehéz utat járt meg. Érettségi után segédmunkásként vállalt munkát vállalatunknál, majd üzemi bérszámfejtő lett. Levelezőn, munka mellett végezte el a Pénzügyi és Számviteli Főiskolát, 1981-ben. Nagyszerű, segítőkész munkatárs volt. Mindig szeretett jól dolgozni. Nyugodt, kiegyensúlyozott, barátságos egyéniségével kiérdemelte munkatársai bizalmát, szeretetét.

A kegyetlen betegség legyőzte, s elragadta őt családjától, pici lányától, s tőlünk, munkatársaitól. Emlékét megőrizzük!

FELHÍVÁS

A Kollektív Szerződés módosítására a javaslatokat 1986. január 31-ig kérjük a szakszervezeti bizottságra eljuttatni.

Ezt a felhívást minden évben közzétesszük. Mégis évek óta sajnos az a tapasztalat, hogy még február végén is érkezik módosítási javaslat. Ezért kérjük, hogy még januárban nézzék át a kollektívák a Kollektív Szerződést. Vitassák meg a módosítási javaslatokat, és időben juttassák el az szb-hez.

Ne feledjük Őket!

Több mint ezer nyugdíjas mondhatja magáról, hogy utolsó bejegyzett munkahelye a Hűtőgépgyár volt. Az elkövetkező hónapokban néhányat megkeresünk közülük. Vajon hogy élnek, mit csinálnak? Elsőként *Erős Sanyi* bácsit kerestük meg.

— Akkoriban gyakran azon kaptam rajta magamat, hogy idegenkedve nézem a kezemet és viszketek a ruhámban. Hamar rájöttem a bajok okára. A dekoratőrnak, ha nem maszatos a keze a filctolltól és nem pettyes a ruhája a festéktől, akkor azon a napon tétlenkedett. A tétlenség pedig egy egészséges ember számára . . .

Erős Sándor, a Hűtőgépgyár volt dekorációsa a nyugdíjba vonulását követő napokra emlékszik így vissza. Arra az egy-két hétre, amikor még nem tudott mit kezdeni a rászakadt szabad idővel. Szerencsére jókor sikerült szakítani a nyomasztó magánnyal. Feleségével előkerestette a régi ecseteket, a festőállványt, rajztáblát, felfrissítette filctollkészletét, aztán újra kezdte azt, amit abbahagyott. Hasznosította magát, először a Munkás és ifjúsági házban, majd a tanács öregek napközi otthonában.

— Több mint 30 esztendeje — 1953-ban — kerültem a gyárba, egy évig a rendészeten dolgoztam, aztán dekorációs lettem. Feladatom volt a munkaverseny-nek a szemléltetőeszközökkel való propagálása, falragaszokat, „dicsőségtáblákat" festettem. Ennek akkoriban nagy jelentősége volt, hiszen az emberek még büszkék voltak a tisztességgel, szorgalommal elvégzett munkára. Később bővült, újabb feladatokkal gyarapodott a dekorációs munkája és én egyre jobban éreztem, hogy valóra vált vágyam, a gyerekkori álmom, azt csinálom, amit nagyon szeretek, rajzolhatok, festhetek, amennyit csak birok.

— Mire emlékszem legszívesebben? Mindenre, ami 30 esztendős dekorációs munkámmal kapcsolatos. A gyári hétköznapokra, ünnepségekre, termékbemutatókra, kiállításokra, vagyis minden olyan eseményre, ahol valamilyen formában viszontláttam munkámat, találkoztam önmagammal. Büszke vagyok rá, hogy 1959 táján én is szorgoskodtam annak a képzőművészeti szakkörnek a létrehozásán, amely azután a Lehel Klubban — a Hűtőgépgyár akkori kultúrotthonában — működött, és ért el szép sikereket. Alkotásaink — szén- és grafitrajzok, olajfestmények, temperák, akvarellek, pasztellek — eljutottak a helyi, a megyei, sőt országos kiállításokra. Ott, a szakkörben tanultam meg azt, amit azután a munkahelyemen is hasznosítottam.

Megtanultam, hogy szorgalmas tanulással, pontos, jó munkával egy gyári dekorációs is sokat tehet az ízlésfejlesztésért. Az ízlés voltaképpen esztétikai ítélet, összehasonlító képesség, fejleszthető és fejleszteni kell. A szép, az ízléses, a mindennapi munkában nyilvánul meg, így jelen van környezetünkben, munkahelyünkön, otthonunkban.

Négy éve mentem nyugdíjba. A színek, a formák elkísértek, most is velem vannak. Különben is meggyőződésem, hogy dolgozni, de pihenni is csak szépen szabad.

Köszönőlevelek Berhidáról

Berhida Nagyközségi Tanács V. B., a földrengéskárokkal kapcsolatban létrehozott Operatív Társadalmi Bizottság, valamint a földrengéskárosultak nevében tisztelettel megköszönöm a jászberényi Hűtőgépgyár kollektívája részéről nyújtott anyagi támogatást és együttérzésüket.

Önzetlen munkájuk eredményeként nyújtott támogatás enyhített a károsultak anyagi gondjain, elősegítve azt, hogy minél előbb megfelelő otthonhoz és nyugalomhoz jussanak.

Berhida, 1985. december 2.

Elvtársi üdvözlettel:

Lajosfalvi József tanácselnök

*

Köszönetet mondunk minden kedves hűtőgépgyári dolgozónak, akik idejüket és erejüket feláldozták a földrengéskarosultak segítésére. Nem is kicsiny összeget kaptunk, nagyon örülünk neki. Tavasszal javítgatjuk ki a lakást. Még egyszer nagyon szépen köszönjük, nagyon jó egészséget kívánunk minden kedves dolgozónak.

Tisztelettel:
Kerekes István és felesége, valamint lányuk és vejük:
Nagy Jánosné és Nagy János

A pénzátadás pillanatai.

Utcaképek Berhidáról.
Foto: Vetró

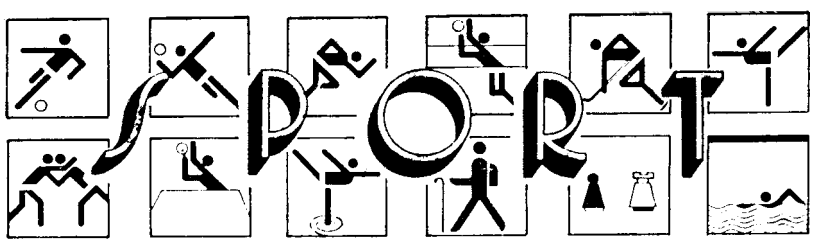

Rovatvezető: Szórád Tamás

Sporthírek, információk

Birkózás

Fennállása óta a legeredményesebb évét zárta 1985-ben a birkózó szakosztály. A különböző versenyeken összesen 18 olimpiai pontot sikerült gyűjteniök. *Cseh Gábor* 7, *Fehér Tibor* 7, *Juhász Aba László* 3, *Muhari Károly* 1 ponttal járult hozzá a szakosztály eredményéhez. Az év folyamán négy országos versenyen diadalmaskodtak a berényi fiúk. Ezek értékét emeli, hogy itt a legjobb magyar birkózók voltak az ellenfelek a korcsoporton belül. *Cseh* kétszer, míg *Fehér* és *Berki* egyszer-egyszer nyertek. Az idén aranyjelvényes szintet teljesített *Cseh, Fehér, Juhász Aba.* A szép eredmények elérésében oroszlánrésze volt *Kisádám Antal* edző munkájának is.

*

Torna

Az ifjúsági II. korcsoportban megrendezett országos bajnokság csapatversenyét a Lehel SE leányai nyerték. A Budapesten, november 23—24-én lezajlott viadalon egyéni összetettben is kitűnően szerepeltek a jászberényiek. *Egervári Krisztina* szerezte meg az első helyet, *Hamar Anita* harmadik, míg *Koncz Zsófi* a hatodik lett. A szerenkénti versenyen *Egervári Krisztina* talajon és lóugrásban, *Hamar Anita* pedig korláton érdemelte ki az aranyérmet.

A szakosztály eddigi legnagyobb sikerét érte el *Lagzi Kovács Krisztina* a november 29—december 1. között megrendezett országos ifjúsági I. osztályú bajnokságon. A válogatott tornászok részvételével zajló versenyen 40 induló közül egyéni összetettben bekerült a döntőbe és ott végül 12. helyezést ért el. Ez az eredménye általános meglepetést és nagy elismerést váltott ki a jelenlévő szakemberek körében. Olyan mezőnybe tudott ilyen teljesítményt nyújtani, ahol a tornasportban sokkal eredményesebb egyesületek, mint pl.: Postás, Spartacus versenyzői nem kerültek a legjobbak közé. Külön elismerést érdemel, hogy a felemáskorlát döntőjében az igen erős mezőnyben nyolcadik lett.

Mindkét eredmény köszönhető: *Harmath Béla* és *Sütőné Újszigeti Katalin* edzők odaadó munkájának is.

Sportolj velünk!

A Hűtőgépgyár tömegsportbizottsága december 27. és 28-án **„Nyitott sportcsarnok"** akciót rendez a hűtőgépgyári sportcsarnokban.

A sportcsarnok mind a két nap 8.30 órától 15.00 óráig lesz nyitva. Gazdag és változatos programot biztosítunk minden korosztály részére!

December 27-i program: családi váltók, játékos vetélkedők, szellemi vetélkedő, tollas és asztalitenisz verseny.

December 28-i program: asztalitenisz, kézilabda, lábtenisz és egyéb labdajátékok.

Nevezhetnek üzemek, vállalatok, iskolák és lakótelepek csapatai. A labdajátékokra lehet nevezni előre és a helyszínen is.

Érdeklődni és nevezni lehet: Sárközi Gyulánál, tel.: 153, Szórád Bélánál, tel.: 216.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Jégkorong

Sikeres jégkorongtornákat rendeztek a jászberényi műjégpályán az elmúlt hetekben. Előbb az ifjúsági korúak részére kiírt Aföldi Vendéglátó Kupa került lebonyolításra a Dunaújváros, a KSI és a Lehel részvételével. Itt a berényi fiataloknak a 3. hely jutott.

A legfiatalabbak, az előkészítő korcsoportba tartozók, küzdöttek a Palacsinta Kupán. Az ifi tornán szerepelt három egyesület csapatai mellett, a csehszlovákiai Zvolen gárdája is indult. A szlovák vendégek fölényes győzelmeket aratva végeztek az első helyen, s nyerték el ezzel az Arany Palacsintasütőt, a KSI és a Lehel előtt. Az eredményhirdetést követően pedig a hagyományoknak megfelelően mintegy ezer darab palacsinta várta a falánk jégkorongozókat, melyet jóízűen fogyasztotta el a Lehel Gyöngye étteremben. A két mérkőzéssorozat szervezésének és rendezésének támogatója az Alföldi Vendéglátó Vállalat illetve a Lehel Gyöngye étterem szocialista brigádja volt.

*

Kitűnően folytatta a visszavágókon OB I-es szereplését a felnőttcsapat. Előbb Budapesten a KSI-t verték 5:1 arányban, majd Miskolcon a hazaiak ellen diadalmaskodtak 14:3-ra. A csapat javuló, egyre összeszokottabb játékot mutat. *Kövesi, Urbanics, Havrán* pedig mostmár a góllövésben is jeleskednek. Reménykedhetünk, hogy a januári jászberényi bajnoki összecsapások igazi élményt jelentenek majd a hokirajongóknak.

Az elkövetkező hetekben a bajnokságban idegenben szerepel a gárda az Alba Volán, az U.dózsa és az FTC ellen. Január 17-én pedig fogadja a Dunaújvárost. December 20-án 17.00 órakor nemzetközi barátságos mérkőzést játszik a Lehel a csehszlovák II. liga éllovasával, a Zvolennel. Mégsem kell várni januárig a jeges sportcsemegére.

Nyitvatartás

A műjégpálya ünnepi nyitvatartási rendje:

december 21., 22., 23-án 10.00—18.00-ig, 24-én 10.00—15.00-ig, 25., 26., 27., 28., 29., 30-án 10.00—18.00-ig, 31-én 10.00—15.00 óráig.

A fedett uszoda ünnepi nyitvatartása: december 21-én 6.00—17.00-ig, 22., 23-án 10.00—18.00-ig, 24-én 10.00—15.00-ig, 25., 26., 27., 28., 29., 30-án 10.00—18.00-ig, 31-én 10.00—15.00 óráig.

1986. január 1-én 12-től 18 óráig.

HŰTŐGÉP
a Hűtőgépgyár dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Horti János
A szerkesztőbizottság tagjai: Csuta Lajosné, Juhász Ferenc, Kissné Szabó Erika, Mester István, Nemes Árpád, Dr. Rédei István, Safcsák Gyula, Sárközy László, Szórád Tamás.
A szerkesztőség címe: 5101 Hűtőgépgyár Pf.: 64.
Felelős kiadó: Gorjanc Ignác
Eng. sz.: III/130/SzO/1976
Készült a Hűtőgépgyár nyomdájában Jászberény, 1985. december hó
Felelős vezető: Rédei István
Táskaszám: 3343/85
Terjeszti a Hűtőgépgyár Vállalat üzemen belül

Sportsikerek nyomában

Bézi István sakkozó.

Egervári Krisztina tornász.

Fehér Tibor birkózó.

Egymástól merőben eltérő, különböző tulajdonságokat, adottságokat igénylő sportágban ért el figyelemre méltó eredményt az utóbbi hetekben *Bézi István* sakkozó, a sakkjáték kombinációi végtelenjének útkeresője; *Egervári Krisztina* tornász, a könnyedség, a rugalmasság, a harmonikus mozgás fennkölt előadója; *Fehér Tibor* birkózó, a nyers erővel ötvöződő technika segítségével. Mégis van közös jellemzőjük; a rendkívüli akaraterő, a küzdenitudás és ezek szinte természetes velejárója a sportsiker. A gratuláció után mindannyiuknak ugyanazokat a kérdéseket tettük fel.

— Hogyan vezet az út e szép siker eléréséig?

— Milyen volt a verseny?

— Mit terveznek az 1986-os évre?

*

— Négy évvel ezelőtt kezdtem el tornászni és most már négynégy és fél órát edzek naponta. Eddig még nem sok versenyen indultam. Részt vettem serdülő II. osztályú megyei versenyen, ahol második lettem, az idén pedig az országos vidékbajnokságon 4. helyezést értem el. Ezt egyébként a klubtársam, *Hamar Anita* nyerte. Most az országos bajnokságon megfordult a helyzet és nekem sikerült győzni.

— Az országos ifi II. korcsoportú bajnokságra, amelyet Budapesen rendeztek meg ugyanúgy készültünk mint eddig bármilyen más versenyre. Eléggé izgultam előtte, még álmomban is tornásztam. Biztosan azért volt, mert nem ismertem az ellenfeleket csak a jászberényieket. A verseny első napján nagyon jól ment minden, nem volt semmi baj. A második nap a gerenda és a korlát lehetett volna jobb is, de különösen a korláttal nem voltam elégedett. Szerencsére összetettben így is győztem, és nagy élmény volt, hogy a csapatban is a Lehel lett a legjobb. Persze a talajon és a lóugrásban elért aranyéremnek is ugyanúgy örültem. Kár, hogy az eredményhirdetéskor nem állhattunk dobogóra, mert nem volt, és érmeket sem osztottak. Azt ígérték, hogy nemsokára elküldik.

— Jövőre úttörő olimpia lesz amire nagyon készülünk. Szeretném ha az ifi I. o. minősítést és az aranyjelvényes szintet minél előbb elérném. Ehhez szükséges néhány kötelező elem megtanulása, és a gerendagyakorlatomat is ki akarjuk egészíteni egy szaltós elemmel. Ha mindez sikerült, akkor jó lenne 1986-ban már az ifi I. osztályú csapatbajnokságon indulni.

Most 7. osztályba járok a Dr. Gyetvai János általános iskolába, ahol *Végvár Gyuláné* az osztályfőnököm. Általában négyes az átlagom, de szeretnék még javítani ezen. A nyolcadik osztály elvégzése után a Lehel Vezér Gimnáziumba fogok jelentkezni és azután szeretnék biológia—testnevelés szakos tanár lenni.

*

— 1980 novemberében jöttem először birkózó edzésre. Akkor még úttörőként *Sinka Gyula* edző foglalkozott velem, illetve sokat köszönhetek *Mizsei Jánosnak* is, aki a legalapvetőbb fogásokat tanította meg. Az első eredményeim a serdülő magyar bajnokságokról valók, ahol kétszer értem el negyedik helyezést. Időközben Nagykőrösön is megfordultam, s az ottani egyesületben birkóztam. Igen erős a szakosztályuk, így a nagykőrösi három év is hasznomra vált. Nagy élmény volt számomra, hogy nemzetközi porondon is szóhoz juthattam színeikben. Sajnos erre jászberényben nincs lehetőség. Miután visszatértem a Lehelhez, *Kisádám Antal* edzővel rendkívül keményen készültünk az országos bajnokságokra. Mivel még csak 17 éves, tehát első éves ifi korú vagyok, az ifi és a junior bajnokságban egyaránt elindulhattam. Mire elérkezett a szegedi verseny már igen sok mérkőzésen túl voltam az idei évben.

Most a verseny előtt, bár nem vagyok különösebben izgulós típus, a nagy tét miatt volt bennem egy kis szorongás. Ezt megpróbáltam fokozott intenzitású edzésekkel leküzdeni. Még otthon is sokszor súlyzóztam, erősítettem, hogy minél jobb kondícióban legyek az összecsapásokon. Ehhez nagyon nagy segítséget nyújtott édesapám, aki egy külön kondiitermet csinált nekem otthon fekpaddal, súlyzókkal. Egyébként is megtesz mindent annak érdekében, hogy sikeresen szerepeljek a szőnyegen.

Szegeden magas színvonalú rendezés mellett, igen baráti, szinte családias hangulatú volt a bajnokság. Én is ismertem már minden vetélytársamat, sőt a mostani legyőzőm, a VB ezüstérmes Kékesi kivételével már mindenkit legyőztem korábban. Ennek ellenére nem számítottam ilyen jó helyezésre, az ezüstéremmel nagyon elégedett vagyok.

— Jövőre az ifi vagy a junior országos bajnokságon valamelyik fogásnemben mindenképpen szeretnék dobogóra kerülni. Jó lenne ha sikerülne legalább ennyi olimpiai pontot gyűjteni az egyesületnek mint az idén. A szőnyegen pedig meg kell tanulnom a szaltót. Elkezdtem a segédedzői tanfolyamot is, amit sikerrel szeretnék végigcsinálni. Remélem súlyproblémáim nem lesznek 1986-ban sem, általában 118—122 kilós vagyok így nem gond, hogy ne lépjem túl a szabályok által megengedett 130 kg-ot. Egyébként a kenyérgyár süteményüzemében pékként dolgozom és bízom benne, hogy ezután is, mint az eddigiekben mindig, megkapok tőlük minden támogatást a sporthoz. Tervem még, ha időm engedi, hogy túrákon, kirándulásokon vegyek részt és szeretném megszerezni a jogosítványt személygépkocsira.

*

Bézi István a mozgáskorlátozottak Szolnokon megrendezett II. országos sakkbajnokságán 7. helyezést ért el. Ez a jelentős siker adta az apropót beszélgetésünkhöz.

— Mióta sakkozol, és mióta kötődsz sportegyesülethez?

— Emlékezetem szerint 6 évesen kezdtem foglalkozni ezzel a szellemi sporttal. Egyesületben, a Lehel SE-ben pedig másodikos gimnazista korom óta játszom.

Az I. osztályú minősítésemet tábla melletti játékkal szereztem, a mesteri címet levelezés útján. A levelezés útján folyó sakkozás ugyanolyan, mint a tábla melletti, csak a lépéseket a posta közvetíti, tehát nem összetévesztendő a feladványok megoldásával.

Ezen kívül rendszeresen részt veszek a városi bajnokságokon is.

— Milyen volt az országos bajnokság?

— November 18-án kezdődött és november 27-ig tartott Szolnokon, a tiszaligeti KISZ-vezetőképző iskolán. A mezőnyben csak olyanok voltak, akik legalább II. osztályú minősítéssel és 1700 Élő-pontszámmal rendelkeznek. Szoros küzdelem alakult ki, ez magyarázza azt, hogy a 4. helytől a 8-ig azonos pontszámmal végeztünk. A bajnok a gyöngyösiek versenyzője, *Lengyel László* lett. A verseny helyezéseit a Bucholtz-féle számítási mód alapján döntötték el, ami számomra azt jelentette, hogy a 7. helyre kerültem, pedig ugyanannyi pontom volt, mint a 4.-nek.

— Terveid?

— Sajnos az utóbbi időben sokat gyengült szakosztályunk, jelentős játékerőt képviselő versenyzők igazoltak el az egyesületből vagy hagyták abba a sakkozást. Nehezebb lesz helytállni első táblásként a megyei I. osztályú csapatbajnokságon. Készülök a mozgáskorlátozottak III. országos bajnokságára, amelyet jövőre külföldi résztvevőkkel Heves megye rendez.

*

Bízzunk benne, hogy az elért sikerek tovább sarkallják valamennyiüket és klubtársaikat is még jobb teljesítmények eléréséért és reméljük, hogy ezekről újabb örömteli hírként számolhatunk majd be 1986-ban a Hűtőgép hasábjain.

Dr. Rédei—Dr. Sonkoly